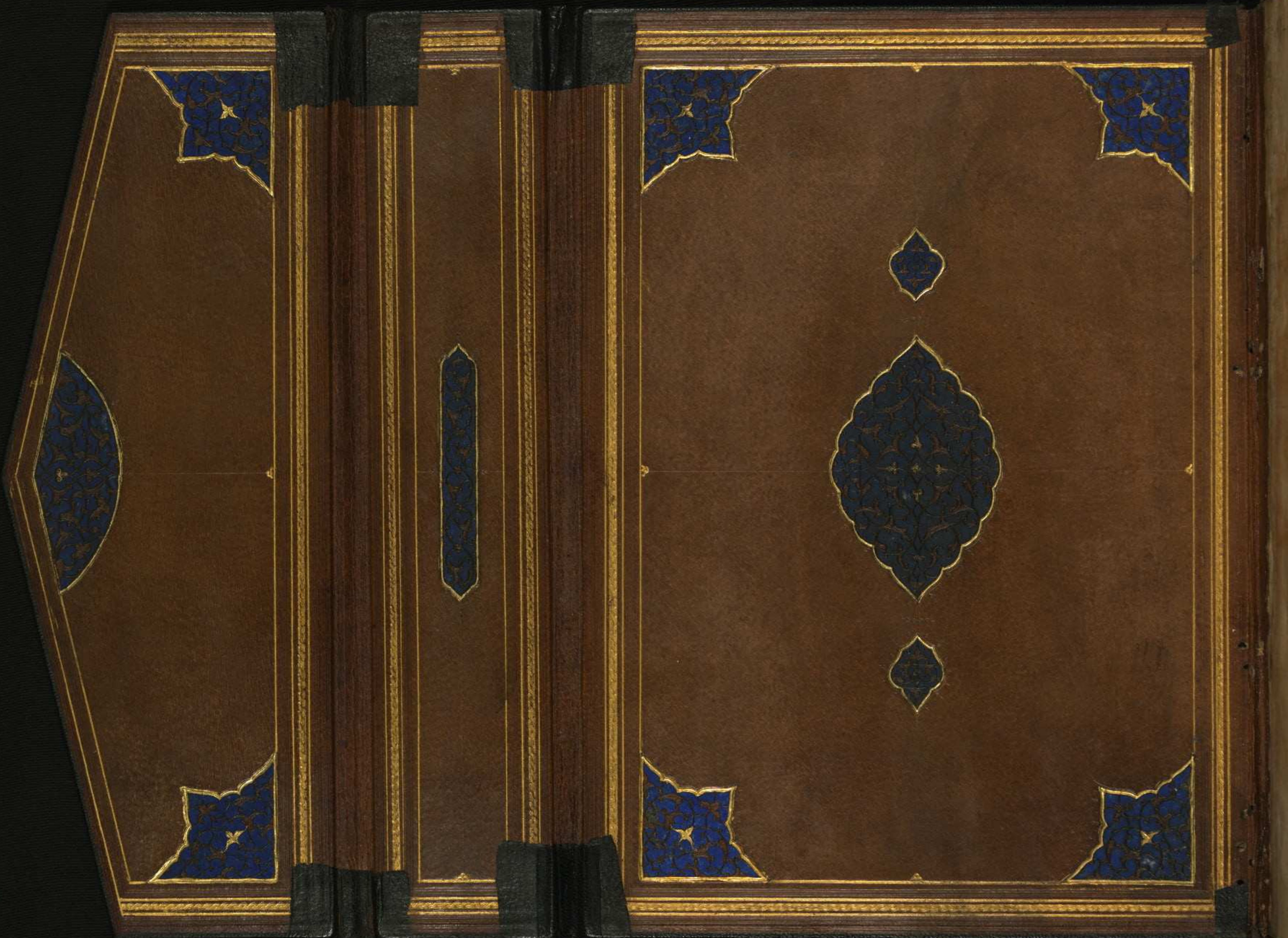
The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Published 2009

الكريم ۞ ونحن على ذلك من الشاهدين

كتبه الفقير الى الله تعالى

مبارکشاه بن قطب غفر الله

ذنوبهما وستر عيوبهما في شعبان

سنة ثلاث عشرة وسبع مائة

حامدا لله تعالى على نعمه ومصليا

على نبيه محمد وآله الغرر الكرام

الطيبين الطاهرين وسلم تسليما

فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سورة الناس ست آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝
إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝
الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ

تبت يدا أبي لهب وتب ۝ ما أغنى عنه ماله

هلاك باد هر دو دست ابو لهب و هلاك باد باز نداشت از او مال او

وما كسب ۝ سيصلى نارا ذات لهب ۝ وامرأته

و آنچه كسب كرد ... و زن او

حمالة الحطب ۝ في جيدها حبل من مسد ۝

سورة الإخلاص أربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى كه بخشاينده و مهربانست

قل هو الله أحد ۝ الله الصمد ۝ لم يلد

ولم يولد ۝ ولم يكن له كفوا أحد ۝

سورة الفلق خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

قل أعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝

ومن شر غاسق إذا وقب ۝ ومن شر النفاثات

قُلْ يَاأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا
تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝
وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

سورة الفتح ثلاث آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سورة تبت خمس آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربانست

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۞ فَذٰلِكَ الَّذِي

يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۞ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۞

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۞ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ

سَاهُونَ ۞ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۞ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۞

ع

سورة الكوثر ثلاث آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداى بخشاينده و مهربانست

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۞ فَصَلِّ لِرَبِّكَ

وَانْحَرْ ۞ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۞

الكافرون اربع آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداى بخشاينده مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان
ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل ۞ ألم
نه بينى تو كه چگونه كرد خداى تو با اصحاب فيل نه
يجعل كيدهم في تضليل ۞ وأرسل عليهم
كرد بد ايشان را در گمراهى و فرستاد بر ايشان مرغان
طيرا أبابيل ۞ ترميهم بحجارة من سجيل ۞
متنوع گروه گروه كه مى انداختند ايشان را بسنگ از سنگ گل
فجعلهم كعصف مأكول ۞ ع
كرد ايشانرا چون برگ خورده

سورة القريش اربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان
لإيلاف قريش ۞ إيلافهم رحلة الشتاء والصيف
مر الفت دادن قريش را الفت ايشانرا سفر كردن زمستان و تابستان
فليعبدوا رب هذا البيت ۞ الذي أطعمهم
بپرستند خداى اين خانه را آنك طعام داد ايشانرا
من جوع وآمنهم من خوف ۞ ع
از گرسنگى و ايمن كرد ايشانرا از بيم

سورة الدين ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والعصر ۞ ان الانسان لفی خسر ۞ الا

سوگند بروزگار که آدمیان در زیان اند مگر

الذین آمنوا وعملوا الصالحات

آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو

ع وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر ۞

و وصیت کردند یکدیگر را بحق و وصیت کردند یکدیگر را بصبر

الهمزة سبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده و مهربانست

ويل لكل همزة لمزة ۞ الذی جمع مالا و

عدده ۞ يحسب ان ماله اخلده ۞ كلا لينبذن

فی الحطمة ۞ وما ادراك ما الحطمة ۞ نار الله الموقدة ۞

ع التی تطلع على الافئدة ۞ انها عليهم مؤصدة ۞ فی عمد ممددة

الفيل خمس آيات

يوم يكون الناس كالفراش المبثوث
وتكون الجبال كالعهن المنفوش
فاما من ثقلت موازينه فهو في عيشة راضية
واما من خفت موازينه فامه هاوية
وما ادراك ما هيه نار حامية ع

التكاثر ثمان ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
الهاكم التكاثر حتى زرتم المقابر كلا سوف
تعلمون ثم كلا سوف تعلمون كلا لو تعلمون علم اليقين
لترون الجحيم ثم لترونها عين اليقين ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم ع

العصر ثلث ايات

العاديات احدى عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا ۞ فالموريات قدحا ۞ فالمغيرات

صبحا ۞ فأثرن به نقعا ۞ فوسطن به جمعا ۞ إن

الإنسان لربه لكنود ۞ وإنه على ذلك

لشهيد ۞ وإنه لحب الخير لشديد ۞ أفلا

يعلم إذا بعثر ما في القبور ۞ وحصل ما في

ع الصدور ۞ إن ربهم بهم يومئذ لخبير ۞

القارعة ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ما القارعة ۞ وما أدراك ما القارعة

إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك هم خير
البرية ۞ جزاؤهم عند ربهم جنات عدن تجري
من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم
ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه ۞ ع

الزلزلة ثمان آيات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا زلزلت الأرض زلزالها ۞ وأخرجت الأرض
أثقالها ۞ وقال الإنسان ما لها ۞ يومئذ تحدث
أخبارها ۞ بأن ربك أوحى لها ۞ يومئذ يصدر
الناس أشتاتا ليروا أعمالهم ۞
فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ۞
ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ۞ ع

٤

فيها بإذن ربهم من كل أمر ۝ سلام هي حتى مطلع الفجر ۝

البينة ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

لم يكن الذين كفروا من أهل الكتاب

والمشركين منفكين حتى تأتيهم البينة ۝

رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة ۝ فيها كتب

قيمة ۝ وما تفرق الذين أوتوا الكتاب

إلا من بعد ما جاءتهم البينة ۝ وما أمروا إلا ليعبدوا

الله مخلصين له الدين ۝ حنفاء ويقيموا الصلوة و

يؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة ۝ إن الذين

كفروا من أهل الكتاب والمشركين في

نار جهنم خالدين فيها أولئك هم شر البرية ۝

الانسان ما لم يعلم ۝ كلا ان الانسان ليطغى ۝
ان رءاه استغنى ۝ ان الى ربك الرجعى ۝ ارءيت
الذى ينهى ۝ عبدا اذا صلى ۝ ارءيت ان كان
على الهدى ۝ او امر بالتقوى ۝ ارءيت ان كذب
وتولى ۝ الم يعلم بان الله يرى ۝ كلا لئن لم
ينته لنسفعا بالناصية ۝ ناصية كاذبة
خاطئة ۝ فليدع ناديه ۝ سندع الزبانية ۝
كلا لا تطعه واسجد واقترب ۝ ع

سورة القدر خمس ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
انا انزلناه فى ليلة القدر ۝ وما ادراك ما ليلة القدر ۝
ليلة القدر خير من الف شهر ۝ تنزل الملائكة والروح

سورة التين ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
والتين والزيتون ۝ وطور سينين ۝ وهذا البلد
الأمين ۝ لقد خلقنا الإنسان في أحسن تقويم ۝ ثم
رددناه أسفل سافلين ۝ إلا الذين آمنوا وعملوا
الصالحات فلهم أجر غير ممنون ۝ فما يكذبك بعد
ع بالدين ۝ أليس الله بأحكم الحاكمين ۝

سورة القلم خمسة عشر

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
اقرأ باسم ربك الذي خلق ۝ خلق الإنسان من علق
اقرأ وربك الأكرم ۝ الذي علم بالقلم ۝ علم

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ
وَمَا قَلَى ۝ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ
يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا
تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝ ع

الانشراح ثمان ايات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربانست
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ
وِزْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ
فَانْصَبْ ۝ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝ ع

لِشَتّٰى ۞ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۞ وَصَدَّقَ
بِالْحُسْنٰى ۞ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ۞ وَاَمَّا
مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۞ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ۞ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ
اِذَا تَرَدّٰى ۞ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۞ وَاِنَّ لَنَا
لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ۞ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۞
لَا يَصْلٰيهَا اِلَّا الْاَشْقَى ۞ الَّذِي كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ۞ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۞ الَّذِي يُؤْتِي
مَالَهُ يَتَزَكّٰى ۞ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
ع تُجْزٰى ۞ اِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى وَلَسَوْفَ يَرْضٰى

سُورَةُ الضُّحٰى اِحْدٰى عَشْرَةَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَا بَنَاهَا ۞ وَالأَرضِ وَمَا طَحَاهَا ۞ وَنَفسٍ وَمَا
سَوَّاهَا ۞ فَأَلهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقوَاهَا ۞
قَد أَفلَحَ مَن زَكَّاهَا ۞ وَقَد خَابَ مَن
دَسَّاهَا ۞ كَذَّبَت ثَمُودُ بِطَغوَاهَا ۞ إِذِ
انبَعَثَ أَشقَاهَا ۞ فَقَالَ لَهُم رَسُولُ
اللهِ نَاقَةَ اللهِ وَسُقيَاهَا ۞ فَكَذَّبُوهُ
فَعَقَرُوهَا ۞ فَدَمدَمَ عَلَيهِم رَبُّهُم
بِذَنبِهِم فَسَوَّاهَا ۞ وَلَا يَخَافُ عُقبَاهَا ۞ ع

الليل احدى وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای که بخشاینده و مهربانست
وَاللَّيلِ إِذَا يَغشَى ۞ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۞ وَمَا
خَلَقَ الذَّكَرَ وَالأُنثَى ۞ إِنَّ سَعيَكُم

وَشَفَتَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ
الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُّ
رَقَبَةٍ ۝ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتِيمًا
ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ
ع الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ۝

سورة الشمس خمسة عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۝ وَالنَّهَارِ
إِذَا جَلَّاهَا ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءِ

جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ
الذِّكْرَىٰ ۞ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۞
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۞ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ
أَحَدٌ ۞ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۞ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۞ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي ۞ ع

سورة البلد عشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۞ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۞
وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۞ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي
كَبَدٍ ۞ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۞
يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۞ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ
يَرَهُ أَحَدٌ ۞ أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ۞ وَلِسَانًا

العماد ۝ التي لم يخلق مثلها في البلاد ۝
وثمود الذين جابوا الصخر بالواد ۝ وفرعون ذي
الأوتاد ۝ الذين طغوا في البلاد ۝ فأكثروا
فيها الفساد ۝ فصب عليهم ربك سوط
عذاب ۝ إن ربك لبالمرصاد ۝ فأما الإنسان
إذا ما ابتلاه ربه فأكرمه ونعمه فيقول
ربي أكرمن ۝ وأما إذا ما ابتلاه فقدر
عليه رزقه فيقول ربي أهانن ۝ كلا
بل لا تكرمون اليتيم ۝ ولا تحاضون على
طعام المسكين ۝ وتأكلون التراث
أكلا لما ۝ وتحبون المال حبا جما ۝
كلا إذا دكت الأرض دكا دكا ۝ و
جاء ربك والملك صفا صفا ۝ وجيء يومئذ

مَصفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ مَبثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا يَنظُرُونَ
إِلَى الإِبِلِ كَيفَ خُلِقَت ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيفَ
رُفِعَت ۝ وَإِلَى الجِبَالِ كَيفَ نُصِبَت ۝ وَ
إِلَى الأَرضِ كَيفَ سُطِحَت ۝ فَذَكِّر إِنَّمَا
أَنتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَستَ عَلَيهِم بِمُصَيطِرٍ ۝
إِلَّا مَن تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ العَذَابَ
الأَكبَرَ ۝ إِنَّ إِلَينَا إِيَابَهُم ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَينَا حِسَابَهُم ۝ ع

سورة الفجر ثلاثون آية

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمَنِ الرَّحِيمِ
وَالفَجرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشرٍ ۝ وَالشَّفعِ وَالوَترِ ۝ وَ
اللَّيلِ إِذَا يَسرِ ۝ هَل فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجرٍ ۝
أَلَم تَرَ كَيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ إِرَمَ ذَاتِ

اسم ربه فصلى ۞ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ۞
والآخرة خير وأبقى ۞ إن هذا لفي الصحف
الأولى ۞ صحف إبرٰهيم وموسى ۞

الغاشية عشرون وست

بسم الله الرحمن الرحيم
هل أتاك حديث الغاشية ۞ وجوه يومئذ
خاشعة ۞ عاملة ناصبة ۞ تصلى نارا حامية ۞
تسقى من عين آنية ۞ ليس لهم طعام إلا من
ضريع ۞ لا يسمن ولا يغني من جوع ۞ وجوه يومئذ
ناعمة ۞ لسعيها راضية ۞ في جنة عالية ۞
لا تسمع فيها لاغية ۞ فيها عين جارية ۞ فيها
سرر مرفوعة ۞ وأكواب موضوعة ۞ ونمارق

غ

هُوَ بِالْهَزْلِ ۞ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۞ وَأَكِيدُ ع
كَيْدًا ۞ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۞

الأعلى سبعة عشر آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۞ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۞ وَالَّذِي
قَدَّرَ فَهَدَى ۞ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۞ فَجَعَلَهُ غُثَاءً
أَحْوَى ۞ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ۞ إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۞ وَنُيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَى ۞ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى
سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَى ۞ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۞
الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۞ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۞ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۞ وَذَكَرَ

ذو العرش المجيد ۝ فعال لما يريد ۝ هل أتاك حديث
الجنود ۝ فرعون وثمود ۝ بل الذين كفروا في تكذيب ۝ و
الله من ورائهم محيط ۝ بل هو قرآن مجيد ۝ في لوح محفوظ ۝

ع

الطارق خمسة عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
والسماء والطارق ۝ وما أدراك ما الطارق ۝
النجم الثاقب ۝ إن كل نفس لما عليها
حافظ ۝ فلينظر الإنسان مم خلق ۝ خلق من
ماء دافق ۝ يخرج من بين الصلب والترائب ۝
إنه على رجعه لقادر ۝ يوم تبلى السرائر ۝ فما
له من قوة ولا ناصر ۝ والسماء ذات الرجع ۝
والأرض ذات الصدع ۝ إنه لقول فصل ۝ وما

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء ذات البروج ۞ واليوم الموعود ۞
وشاهد ومشهود ۞ قتل اصحاب الاخدود ۞
النار ذات الوقود ۞ اذ هم عليها قعود ۞
وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ۞ وما
نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز
الحميد ۞ الذي له ملك السموات والارض والله
على كل شيء شهيد ۞ ان الذين فتنوا المؤمنين
والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم
ولهم عذاب الحريق ۞ ان الذين امنوا وعملوا
الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار
ذلك الفوز الكبير ۞ ان بطش ربك لشديد ۞
انه هو يبدئ ويعيد ۞ وهو الغفور الودود ۞

حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي
أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ
رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝
وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا
يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

ع

البروج احدى وعشرون

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ

انْقَلَبُوا فَاكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ

لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ

الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى

الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ ع

الانشقاق عشرون وثلاث

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ

إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ

يسكت على بل ع

أثيم ۝ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير
الأولين ۝ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا
يكسبون ۝ كلا إنهم عن ربهم يومئذ
لمحجوبون ۝ ثم إنهم لصالوا الجحيم ۝ ثم يقال
هذا الذي كنتم به تكذبون ۝ كلا
إن كتاب الأبرار لفي عليين ۝ وما أدراك
ما عليون ۝ كتاب مرقوم ۝ يشهده المقربون
إن الأبرار لفي نعيم ۝ على الأرائك ينظرون ۝
تعرف في وجوههم نضرة النعيم ۝ يسقون
من رحيق مختوم ۝ ختامه مسك وفي ذلك
فليتنافس المتنافسون ۝ ومزاجه من تسنيم ۝
عينا يشرب بها المقربون ۝ إن الذين
أجرموا كانوا من الذين آمنوا يضحكون ۝

أدراك ما يوم الدين ۝ ثم ما أدراك ما يوم الدين
يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ لله ۝ ع

المطففين ثلثون و ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
ويل للمطففين ۝ الذين إذا اكتالوا على الناس
يستوفون ۝ وإذا كالوهم أو وزنوهم
يخسرون ۝ ألا يظن أولئك أنهم مبعوثون ۝
ليوم عظيم ۝ يوم يقوم الناس لرب العالمين ۝
كلا إن كتاب الفجار لفي سجين ۝ وما
أدراك ما سجين ۝ كتاب مرقوم ۝ ويل
يومئذ للمكذبين ۝ الذين يكذبون بيوم
الدين ۝ وما يكذب به إلا كل معتد

الانفطار تسعة عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا السماء انفطرت ۞ وإذا الكواكب
انتثرت ۞ وإذا البحار فجرت ۞ وإذا القبور
بعثرت ۞ علمت نفس ما قدمت وأخرت ۞
يا أيها الإنسان ما غرك بربك الكريم ۞
الذي خلقك فسواك فعدلك ۞ في أي صورة
ما شاء ركبك ۞ كلا بل تكذبون
بالدين ۞ وإن عليكم لحافظين ۞ كراما
كاتبين ۞ يعلمون ما تفعلون ۞ إن الأبرار
لفي نعيم ۞ وإن الفجار لفي جحيم ۞ يصلونها
يوم الدين ۞ وما هم عنها بغائبين ۞ وما

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝
بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا
السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا
الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا
أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَاللَّيْلِ
إِذَا عَسْعَسَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ
بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝ وَمَا هُوَ
عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَجِيمٍ ۝ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

وَقَضْبًا ۝ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ۝
وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ
فَإِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ
امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝ أُولَٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

ع

التكوير خمس عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝

يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ۞ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ
الذِّكْرَىٰ ۞ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۞ فَأَنتَ لَهُ
تَصَدَّىٰ ۞ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ۞ وَأَمَّا مَن
جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۞ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۞ فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۞
كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۞ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ۞
فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۞ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۞
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۞ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۞ قُتِلَ الْإِنسَانُ
مَا أَكْفَرَهُ ۞ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۞ مِن نُّطْفَةٍ
خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۞ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۞ ثُمَّ أَمَاتَهُ
فَأَقْبَرَهُ ۞ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۞ كَلَّا لَمَّا
يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۞ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ
أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۞ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ
شَقًّا ۞ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۞ وَعِنَبًا

فاذا جاءت الطامة الكبرى ۞ يوم يتذكر
الانسان ما سعى ۞ وبرزت الجحيم لمن يرى
فاما من طغى ۞ وآثر الحيوة الدنيا ۞ فان
الجحيم هي المأوى ۞ واما من خاف مقام ربه
ونهى النفس عن الهوى ۞ فان الجنة هي المأوى
يسئلونك عن الساعة ايان مرسيها ۞
فيم انت من ذكريها ۞ الى ربك
منتهيها ۞ انما انت منذر من يخشيها ۞
٤ كأنهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية او ضحيها ۞

الاعمى اربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

عبس وتولى ۞ ان جاءه الاعمى ۞ وما

تلك إذا كرة خاسرة ۝ فإنما هي زجرة واحدة
فإذا هم بالساهرة ۝ هل أتاك حديث موسى ۝
إذ ناداه ربه بالواد المقدس طوى ۝ اذهب إلى
فرعون إنه طغى ۝ فقل هل لك إلى أن تزكى
وأهديك إلى ربك فتخشى ۝ فأراه الآية
الكبرى ۝ فكذب وعصى ۝ ثم أدبر
يسعى ۝ فحشر فنادى ۝ فقال أنا ربكم
الأعلى ۝ فأخذه الله نكال الآخرة والأولى
إن في ذلك لعبرة لمن يخشى ۝ ءأنتم أشد خلقا
أم السماء بناها ۝ رفع سمكها فسواها ۝
وأغطش ليلها وأخرج ضحاها ۝ والأرض بعد
ذلك دحاها ۝ أخرج منها ماءها ومرعاها ۝
والجبال أرساها ۝ متاعا لكم ولأنعامكم

لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا

ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه مابا

انا انذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت

ع يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

النازعات اربعون وست آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنازعات غرقا والناشطات نشطا و

السابحات سبحا فالسابقات سبقا

فالمدبرات امرا يوم ترجف الراجفة

تتبعها الرادفة قلوب يومئذ واجفة

ابصارها خاشعة يقولون ءانا لمردودون

في الحافرة ءاذا كنا عظاما نخرة قالوا

افواجا ۝ وفتحت السماء فكانت ابوابا ۝ و
سيرت الجبال فكانت سرابا ۝ ان جهنم
كانت مرصادا ۝ للطاغين مابا ۝ لابثين فيها
احقابا ۝ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ۝
الا حميما وغساقا ۝ جزاء وفاقا ۝ انهم كانوا
لا يرجون حسابا ۝ وكذبوا باياتنا كذابا ۝
وكل شيء احصيناه كتابا ۝ فذوقوا فلن
نزيدكم الا عذابا ۝ ان للمتقين مفازا ۝
حدائق واعنابا ۝ وكواعب اترابا ۝ وكاسا
دهاقا ۝ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا ۝
جزاء من ربك عطاء حسابا ۝ رب السموات
والارض وما بينهما الرحمن لا يملكون منه
خطابا ۝ يوم يقوم الروح والملائكة صفا

الجزو

سورة النبأ اربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ۝ الَّذِي هُمْ
فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا
سَيَعْلَمُونَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ۝ وَالْجِبَالَ
أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا
نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝ لِنُخْرِجَ بِهِ
حَبًّا وَنَبَاتًا ۝ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ

للمكذبين ۞ هذا يوم لا ينطقون ۞ ولا
يؤذن لهم فيعتذرون ۞ ويل يومئذ
للمكذبين ۞ هذا يوم الفصل جمعناكم
والأولين ۞ فإن كان لكم كيد
فكيدون ۞ ويل يومئذ للمكذبين ۞ إن
المتقين في ظلال وعيون ۞ وفواكه مما
يشتهون ۞ كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم
تعملون ۞ إنا كذلك نجزي المحسنين ۞
ويل يومئذ للمكذبين ۞ كلوا وتمتعوا
قليلا إنكم مجرمون ۞ ويل يومئذ
للمكذبين ۞ وإذا قيل لهم اركعوا
لا يركعون ۞ ويل يومئذ للمكذبين ۞
فبأي حديث بعده يؤمنون ۞

مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ أَلَمْ
نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۞ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۞ كَذَٰلِكَ
نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞
أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۞ فَجَعَلْنَاهُ فِي
قَرَارٍ مَكِينٍ ۞ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۞ فَقَدَرْنَا
فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۞ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۞
وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ
مَاءً فُرَاتًا ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞
انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞
انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۞ لَا ظَلِيلٍ
وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۞ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۞
كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

بدلنا امثالهم تبديلا ۞ ان هذه تذكرة فمن
بدل کردیم مانند ایشان بدل کردنی که این یادکردیست هر که
شاء اتخذ الى ربه سبيلا ۞ وما تشاءون الا
خواهد بگیرد بسوی خدای او راهی و نخواهید مگر
ان يشاء الله ان الله كان عليما حكيما ۞ يدخل من يشاء في
[illegible]
رحمته والظالمين اعد لهم عذابا اليما ۞ ع
[illegible]

المرسلات خمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
والمرسلات عرفا ۞ فالعاصفات عصفا ۞
[illegible]
والناشرات نشرا ۞ فالفارقات فرقا ۞ فالملقيات
[illegible]
ذكرا ۞ عذرا او نذرا ۞ انما توعدون لواقع ۞
[illegible]
فاذا النجوم طمست ۞ واذا السماء فرجت ۞ واذا
[illegible]
الجبال نسفت ۞ واذا الرسل اقتت ۞
[illegible]
لاي يوم اجلت ۞ ليوم الفصل ۞ وما ادراك
[illegible]

فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۞
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۞ عَالِيَهُمْ
ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ
وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۞ إِنَّ هَذَا
كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ
مَشْكُورًا ۞ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
تَنْزِيلًا ۞ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۞ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ
وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۞ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ
الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۞
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا

مِنْ فِضَّةٍ
از نقره

كان شره مستطيرا ۞ ويطعمون الطعام
على حبه مسكينا ويتيما واسيرا ۞ انما
نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاء
ولا شكورا ۞ انا نخاف من ربنا يوما
عبوسا قمطريرا ۞ فوقاهم الله شر ذلك
اليوم ولقاهم نضرة وسرورا ۞ وجزيهم
بما صبروا جنة وحريرا ۞ متكئين فيها
على الارائك لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا
ودانية عليهم ظلالها وذللت قطوفها
تذليلا ۞ ويطاف عليهم بانية من فضة
واكواب كانت قواريرا ۞ قواريرا من
فضة قدروها تقديرا ۞ ويسقون فيها
كاسا كان مزاجها زنجبيلا ۞ عينا

قواريرا قواريرا
باثبات الالف فيهما
في الوقف وبالتنوين
فيهما في الوصل ص وبالالف
في الاول في الوقف وبعدمها
في الثاني وبعدم التنوين فيهما
في الوصل ع

وَالْأُنْثَىٰ ۝ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

ع

سورة الدهر ثلثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا
وَإِمَّا كَفُورًا ۝ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَلَاسِلَا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ
يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ۝ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا

بإثبات الألف في الوقف
وبالتنوين في الوصل
صـ
وبإثبات الألف وحذفها
أيضا في الوقف وبعدم
التنوين في الوصل ع

إن علينا جمعه وقرآنه ۞ فإذا قرأناه فاتبع
قرآنه ۞ ثم إن علينا بيانه ۞ كلا بل تحبون
العاجلة ۞ وتذرون الآخرة ۞ وجوه يومئذ
ناضرة ۞ إلى ربها ناظرة ۞ ووجوه يومئذ
باسرة ۞ تظن أن يفعل بها فاقرة ۞ كلا
إذا بلغت التراقي ۞ وقيل من راق ۞ و ع سكت على من وصلا
ظن أنه الفراق ۞ والتفت الساق بالساق ۞
إلى ربك يومئذ المساق ۞ فلا صدق ولا
صلى ۞ ولكن كذب وتولى ۞ ثم
ذهب إلى يتمطى ۞ أولى لك فأولى ۞ ثم أهله
أولى لك فأولى ۞ أيحسب الإنسان أن
يترك سدى ۞ ألم يك نطفة من مني يمنى ۞ ثم
كان علقة فخلق فسوى ۞ فجعل منه الزوجين الذكر

سورة القيمة ثلثون آية

ربع

بسم الله الرحمن الرحيم

لا أقسم بيوم القيامة ۝ ولا أقسم بالنفس
اللوامة ۝ أيحسب الإنسان ألن نجمع عظامه
بلى قادرين على أن نسوي بنانه ۝ بل يريد الإنسان
ليفجر أمامه ۝ يسئل أيان يوم القيامة ۝ فإذا
برق البصر ۝ وخسف القمر ۝ وجمع
الشمس والقمر ۝ يقول الإنسان يومئذ
أين المفر ۝ كلا لا وزر ۝ إلى ربك يومئذ
المستقر ۝ ينبؤا الإنسان يومئذ بما قدم و
أخر ۝ بل الإنسان على نفسه بصيرة ۝ ولو
ألقى معاذيره ۝ لا تحرك به لسانك لتعجل به

أو يتأخر ۝ كل نفس بما كسبت رهينة ۝
إلا أصحاب اليمين ۝ في جنات يتساءلون ۝ عن
المجرمين ۝ ما سلككم في سقر ۝ قالوا
لم نك من المصلين ۝ ولم نك نطعم المسكين ۝
وكنا نخوض مع الخائضين ۝ وكنا نكذب
بيوم الدين ۝ حتى أتانا اليقين ۝ فما تنفعهم
شفاعة الشافعين ۝ فما لهم عن التذكرة
معرضين ۝ كأنهم حمر مستنفرة ۝
فرت من قسورة ۝ بل يريد كل امرئ
منهم أن يؤتى صحفا منشرة ۝ كلا
بل لا يخافون الآخرة ۝ كلا إنه تذكرة ۝
فمن شاء ذكره ۝ وما يذكرون إلا أن يشاء
الله هو أهل التقوى وأهل المغفرة ۝ ع

أدراك ما سقر ۞ لا تبقي ولا تذر ۞ لواحة

للبشر ۞ عليها تسعة عشر ۞ وما جعلنا

أصحاب النار إلا ملائكة وما جعلنا

عدتهم إلا فتنة للذين كفروا ليستيقن

الذين

أوتوا الكتاب ويزداد الذين آمنوا إيمانا

ولا يرتاب الذين أوتوا الكتاب والمؤمنون

وليقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون

ماذا أراد الله بهذا مثلا كذلك يضل

الله من يشاء ويهدي من يشاء وما يعلم جنود

ربك إلا هو وما هي إلا ذكرى للبشر ۞

كلا والقمر ۞ والليل إذ أدبر ۞ والصبح

إذا دبر

إذا أسفر ۞ إنها لإحدى الكبر ۞

نذيرا للبشر ۞ لمن شاء منكم أن يتقدم

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ۞ قُمْ فَأَنذِرْ ۞ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۞ وَٱلرُّجْزَ فَٱهْجُرْ ۞ وَلَا تَمْنُن

تَسْتَكْثِرُ ۞ وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ۞ فَإِذَا نُقِرَ فِى

ٱلنَّاقُورِ ۞ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۞ عَلَى

ٱلْكَٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۞ ذَرْنِى وَمَنْ خَلَقْتُ

وَحِيدًا ۞ وَجَعَلْتُ لَهُۥ مَالًا مَّمْدُودًا ۞ وَبَنِينَ

شُهُودًا ۞ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمْهِيدًا ۞ ثُمَّ يَطْمَعُ

أَنْ أَزِيدَ ۞ كَلَّآ إِنَّهُۥ كَانَ لِءَايَٰتِنَا عَنِيدًا ۞

سَأُرْهِقُهُۥ صَعُودًا ۞ إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۞

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۞ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۞

ثُمَّ نَظَرَ ۞ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۞ ثُمَّ أَدْبَرَ وَ

ٱسْتَكْبَرَ ۞ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۞ إِنْ

هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ۞ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۞ وَمَآ

وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ وَٱللَّهُ
ونیمهٔ او و دو دانگ او و گروهی از آنانک با تو اند و خدا
يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
باندازه کرد شب را و روز را میداند آنک شما نتوانید او را
عَلَيْكُمْ فَٱقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ
ع بر شما بخوانید آنچه آسانست از قرآن میداند آنک باشند
مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ
از شما بیماری و دیگران میروند در زمین
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ
میجویند از فضل خدای و دیگران کارزار میکنند در راه
ٱللَّهِ فَٱقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا ٱلصَّلَوٰةَ وَ
خدای بخوانید آنچه آسانست از قرآن و بپای دارید نماز را و
ءَاتُوا ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
بدهید زکوة را و وام دهید خدای را وامی نیکو
وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ
و آنچه پیش فرستادید از برای تنهای شما از نیکی بیابید او را نزد
ٱللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَٱسْتَغْفِرُوا
خدای او بهترست و بزرگتر بمزد و آمرزش خواهید
ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
از خدای که خدای آمرزگار و مهربانست

ع

المدثر خمس و خمسون آية مكية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
بنام خدای که بخشاینده مهربانست

لا اله الا هو
نيست خداى مگر او

المشرق والمغرب فاتخذه وكيلا ۝ واصبر على
مشرق ومغرب بگير او را نگهبان وصبر كن بر
ما يقولون واهجرهم هجرا جميلا ۝ وذرنى
آنچه ميگويند وببر از ايشان بريدنى نيكويى ورها كن مرا
والمكذبين اولى النعمة ومهلهم قليلا ۝ ان
وبدروغ دارندگان خداوندان نعمت وزمان ده ايشان را اندكى كه
لدينا انكالا وجحيما ۝ وطعاما ذا غصة
نزد ماست بندها ودوزخ وطعام در گلو ماننده
وعذابا اليما ۝ يوم ترجف الارض والجبال
وعذاب دردناك آن روز بلرزد زمين وكوهها
وكانت الجبال كثيبا مهيلا ۝ انا
وباشد كوهها توده ريخته ما
ارسلنا اليكم رسولا شاهدا عليكم
فرستاديم بسوى شما پيغمبرى گواه بر شما
كما ارسلنا الى فرعون رسولا ۝ فعصى فرعون
چنانك فرستاديم بسوى فرعون پيغمبرى نافرمانى كرد فرعون
الرسول فاخذناه اخذا وبيلا ۝ فكيف
رسول را گرفتيم او را گرفتنى سخت چگونه
تتقون ان كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا ۝
ترسيد كه كافر شويد آن روز كه بكند كودكان را سفيد موى
السماء منفطر به كان وعده مفعولا ۝ ان
آسمان شكافته شود بدان روز وعده خداى كرده شده كه
هذه تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا ۝
اين پنديست هر كس كه خواهد بگيرد تا بخداى خود راه
ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثى الليل

عالم الغيب فلا يظهر على غيبه احدا ۝ الا من
داننده نهانست پس اظهار نکند بر غیب خود هیچ کسرا مگر آنکس که
ارتضى من رسول فانه يسلك من بين يديه ومن
خواهد از پیغمبری که او در برد از پیش او و از
خلفه رصدا ۝ ليعلم ان قد ابلغوا رسالات
پس او نگاهبانی را تا بداند که ایشان رسانیدند پیغامهای
ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل شيء عددا ۝
خدای ایشان و فرا گرفت آنچه نزد ایشانست و بشمرد همه چیز را شمار

ع

سورة المزمل سبعة عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يا ايها المزمل قم الليل الا قليلا ۝ نصفه او
ای آن گلیم در سر کشیده برخیز از شب مگر اندکی نیمه او یا
انقص منه قليلا ۝ او زد عليه ورتل القران
کم کن از وی اندکی یا زیاده کن بر وی و گشاده خوان قرآن را
ترتيلا ۝ انا سنلقي عليك قولا ثقيلا ۝
گشاده خواندنی ما بیفکنیم بر تو گفتاری گران
ان ناشئة الليل هي اشد وطأ واقوم قيلا ۝
آنکه عادة شب او سخت ترست گشادست و راست گفتار
ان لك في النهار سبحا طويلا ۝ واذكر
بدرستی که ترا در روز مشغولی دراز و یاد کن
اسم ربك وتبتل اليه تبتيلا ۝ رب
نام خدای تو و ... بوی تضرع کردنی ...

حطبا ۞ وان لو استقاموا على الطريقة لاسقيناهم
ماء غدقا ۞ لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر
ربه يسلكه عذابا صعدا ۞ وان المساجد
لله فلا تدعوا مع الله احدا ۞ وانه لما قام
عبد الله يدعوه كادوا يكونون عليه
لبدا ۞ قل انما ادعوا ربي ولا اشرك به
احدا ۞ قل اني لا املك لكم ضرا ولا رشدا
قل اني لن يجيرني من الله احد ولن اجد من دونه
ملتحدا ۞ الا بلاغا من الله ورسالاته و
من يعص الله ورسوله فان له نار جهنم خالدين
فيها ابدا ۞ حتى اذا راوا ما يوعدون فسيعلمون
من اضعف ناصرا واقل عددا ۞ قل ان ادري
اقريب ما توعدون ام يجعل له ربي امدا ۞

كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن

فزادوهم رهقا ۝ وانهم ظنوا كما ظننتم ان

لن يبعث الله احدا ۝ وانا لمسنا السماء فوجدنا

ها

ملئت حرسا شديدا وشهبا ۝ وانا كنا نقعد

منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا

رصدا ۝ وانا لا ندري اشر اريد بمن في الارض

ام اراد بهم ربهم رشدا ۝ وانا منا الصالحون

ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا ۝ وانا ظننا

ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه هربا ۝

هربا
گریز

وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه فلا

يخاف بخسا ولا رهقا ۝ وانا منا المسلمون

ومنا القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا

رشدا ۝ واما القاسطون فكانوا لجهنم

على الأرض من الكافرين ديارا ۝ إنك إن تذرهم
يضلوا عبادك ولا يلدوا إلا فاجرا كفارا ۝ رب
اغفر لي ولوالدي ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين
والمؤمنات ولا تزد الظالمين إلا تبارا ۝

ع

الجن عشرون وثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أوحي إلي أنه استمع نفر من الجن فقالوا إنا
سمعنا قرآنا عجبا ۝ يهدي إلى الرشد فآمنا
به ولن نشرك بربنا أحدا ۝ وأنه تعالى جد ربنا ما
اتخذ صاحبة ولا ولدا ۝ وأنه كان يقول
سفيهنا على الله شططا ۝ وأنا ظننا أن لن
تقول الإنس والجن على الله كذبا ۝ وأنه

نصف

عجبا

وقد خلقكم اطوارا ۝ الم تروا كيف خلق

سبع سموات طباقا ۝ وجعل القمر فيهن نورا

وجعل الشمس سراجا ۝ والله انبتكم من الارض

نباتا ۝ ثم يعيدكم فيها ويخرجكم

اخراجا ۝ والله جعل لكم الارض بساطا ۝

لتسلكوا منها سبلا فجاجا ۝ قال نوح

رب انهم عصوني واتبعوا من لم يزده ماله وولده

الا خسارا ۝ ومكروا مكرا كبارا ۝

وقالوا لا تذرن الهتكم ولا تذرن ودا ولا

سواعا ۝ ولا يغوث ويعوق ونسرا ۝ وقد اضلوا

كثيرا ولا تزد الظالمين الا ضلالا ۝ مما

خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا نارا ۝ فلم يجدوا لهم

من دون الله انصارا ۝ وقال نوح رب لا تذر

الله
خدای

نذير مبين ۝ ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون ۝
يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم
الى اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء لا يؤخر
لو كنتم تعلمون ۝ قال رب اني دعوت قومي
ليلا ونهارا فلم يزدهم دعاءي الا فرارا ۝ واني
كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم
في اذانهم واستغشوا ثيابهم واصروا
واستكبروا استكبارا ۝ ثم اني دعوتهم
جهارا ۝ ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم
اسرارا ۝ فقلت استغفروا ربكم انه كان
غفارا ۝ يرسل السماء عليكم مدرارا ۝ ويمددكم
باموال وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل لكم
انهارا ۝ ما لكم لا ترجون لله وقارا ۝

كَلَّا ۞ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۞ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ
وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۞ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۞ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۞ يَوْمَ يَخْرُجُونَ
مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ
يُوفِضُونَ ۞ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ
ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۞

ع

نوح عشرون وثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ

الشر جزوعا ۝ وإذا مسه الخير منوعا ۝ إلا المصلين
الذين هم على صلاتهم دائمون ۝ والذين في
أموالهم حق معلوم ۝ للسائل والمحروم ۝ والذين
يصدقون بيوم الدين ۝ والذين من عذاب ربهم
مشفقون ۝ إن عذاب ربهم غير مأمون ۝ و
الذين هم لفروجهم حافظون ۝ إلا على أزواجهم
أو ما ملكت أيمانهم فإنهم غير ملومين ۝
فمن ابتغى وراء ذلك فأولئك هم العادون ۝
والذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون ۝ و
الذين هم بشهاداتهم قائمون ۝ والذين هم
على صلاتهم يحافظون ۝ أولئك في جنات
مكرمون ۝ فمال الذين كفروا قبلك
مهطعين ۝ عن اليمين وعن الشمال عزين ۝ أيطمع

هم

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای که بخشاینده و مهربانست
سأل سائل بعذاب واقع ۝ للكافرين ليس له
درخواست سایلی بعذابی واقع مر کافران را نیست او را
دافع ۝ من الله ذي المعارج ۝ تعرج الملائكة
بازدارنده از خدای که خداوند آسمانهاست برشوند فرشتگان
والروح إليه في يوم كان مقداره خمسين
و جبرئیل بسوی او در روزی که باشد اندازه او پنجاه
ألف سنة ۝ فاصبر صبرا جميلا ۝ إنهم يرونه
هزار سال صبر کن صبری نیکو ایشان میبینند او را
بعيدا ۝ ونراه قريبا ۝ يوم تكون السماء
دور و ما میبینیم او را نزدیک روزی که باشد آسمان
كالمهل ۝ وتكون الجبال كالعهن ۝ ولا
چون مس گداخته و باشد کوهها چون پشم رنگین و نپرسد
يسأل حميم حميما ۝ يبصرونهم يود المجرم
خویشاوندی خویشاوندی را بایشان نمایند ایشان را که دوست دارد
لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه ۝ وصاحبته
گناهکار که فدا کند از عذاب آن روز پسرانش را و زنان او
وأخيه ۝ وفصيلته التي تؤويه ۝ ومن في
و برادرانش و قبیله‌اش آنکه بازگیرد او را و هر که در
الأرض جميعا ثم ينجيه ۝ كلا إنها لظى ۝
زمین همه پس باز رهاند او را باشد چنان نیست آن دوزخ
نزاعة للشوى ۝ تدعو من أدبر وتولى ۝ وجمع
پوست کننده سر را بخواند آنرا که پشت کرد و جمع کرد
فأوعى ۝ إن الإنسان خلق هلوعا ۝ إذا مسه
و نگاه داشت که آدمی آفریده شده ناشکیبا چون رسد او را

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ۝ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا
مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝ فَلَا
أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا
مَا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا
مَا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ
تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ
بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ
مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا
لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝
وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝ ع

المعارج خمسون واربع آيات

ثمانية ۞ يومئذ تعرضون لا تخفى منكم
خافية ۞ فأما من أوتي كتابه بيمينه فيقول
هاؤم اقرءوا كتابيه ۞ إني ظننت أني ملاق
حسابيه ۞ فهو في عيشة راضية ۞ في جنة
عالية ۞ قطوفها دانية ۞ كلوا واشربوا
هنيئا بما أسلفتم في الأيام الخالية ۞ وأما
من أوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم
أوت كتابيه ۞ ولم أدر ما حسابيه ۞
يا ليتها كانت القاضية ۞ ما أغنى عني ماليه ۞
هلك عني سلطانيه ۞ خذوه فغلوه ۞ ثم الجحيم
صلوه ۞ ثم في سلسلة ذرعها سبعون
ذراعا فاسلكوه ۞ إنه كان لا يؤمن
بالله العظيم ۞ ولا يحض على طعام المسكين ۞

ثمود فاهلكوا بالطاغية ۝ واما عاد فاهلكوا
ثمود هلاك شدند بآنك عظیم واما عاد هلاك شدند
بريح صرصر عاتية ۝ سخرها عليهم سبع ليال
ببادی سخت پرهون از حد که مسخر کرد آن را بر ایشان هفت شب
وثمانية ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى
وهشت روز متواتر ببینی گروه را درآن افتاده
كانهم اعجاز نخل خاوية ۝ فهل ترى لهم من
گویا که ایشان تنهای درختهای خرما پوسیده هیچ بینی ایشان را از
باقية ۝ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات
[illegible]
بالخاطئة ۝ فعصوا رسول ربهم فاخذهم
[illegible]
اخذة رابية ۝ انا لما طغا الماء حملناكم
[illegible] ما چون از حد درگذشت آب برنهادیم شما را
في الجارية ۝ لنجعلها لكم تذكرة
در کشتی تا کنیم او را برای شما یادگاری
وتعيها اذن واعية ۝ فاذا نفخ في الصور نفخة
[illegible]
واحدة ۝ وحملت الارض والجبال فدكتا
[illegible]
دكة واحدة ۝ فيومئذ وقعت الواقعة ۝
[illegible]
وانشقت السماء فهي يومئذ واهية ۝ والملك
[illegible]
على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ
[illegible]

بهم يكتبون ۞ فاصبر لحكم ربك ولا
بس ایشان کتابت کنند بس صبر کن برای حکم خدای خود و مه
تكن كصاحب الحوت اذ نادى وهو
باش همچون صاحب ماهی چون ندا کرد وا
مكظوم ۞ لولا ان تداركه نعمة من ربه
خشم آورده بود اگر نه دریافتی نعمت از خدای خود
لنبذ بالعراء وهو مذموم ۞ فاجتباه ربه
بیفکنده شدی بصحرا و او نکوهیده بودی برگزید او را خدای
فجعله من الصالحين ۞ وان يكاد الذين
کرد او را از نیکان و نزدیک است آنان که
كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا
کافر شدند که در لغزانند ترا بچشمهای خود چون بشنیدند
الذكر ويقولون انه لمجنون
ذکر را و میگویند که او دیوانه است و نیست
وما هو الا ذكر للعالمين ۞

ع

الحاقة خمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الحاقة ۞ ما الحاقة ۞ وما ادراك ما الحاقة ۞
كذبت ثمود وعاد بالقارعة ۞ فاما

ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ

تَدْرُسُونَ ۝ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ

أَيْمَٰنٌ عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمْ

لَمَا تَحْكُمُونَ ۝ سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ۝

أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟

صَٰدِقِينَ ۝ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ

إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ

وَهُمْ سَٰلِمُونَ ۝ فَذَرْنِى وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا

ٱلْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَأُمْلِى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ۝ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ

يستثنون ۞ فطاف عليها طائف من ربك

وهم نائمون ۞ فأصبحت كالصريم ۞ فتنادوا

مصبحين ۞ أن اغدوا على حرثكم إن كنتم

صارمين ۞ فانطلقوا وهم يتخافتون ۞ أن لا

يدخلنها اليوم عليكم مسكين ۞ وغدوا على

حرد قادرين ۞ فلما رأوها قالوا إنا لضالون ۞

بل نحن محرومون ۞ قال أوسطهم ألم أقل لكم

لولا تسبحون ۞ قالوا سبحان ربنا إنا كنا

ظالمين ۞ فأقبل بعضهم على بعض يتلاومون ۞

قالوا يا ويلنا إنا كنا طاغين ۞ عسى ربنا أن

يبدلنا خيرا منها إنا إلى ربنا راغبون ۞ كذلك

العذاب ولعذاب الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون ۞

إن للمتقين عند ربهم جنات النعيم ۞ أفنجعل

بسم الله الرحمن الرحيم

نٓ والقلم وما يسطرون ۝ ما انت بنعمة ربك
بمجنون ۝ وان لك لاجرا غير ممنون ۝ وانك
لعلى خلق عظيم ۝ فستبصر ويبصرون ۝
بايكم المفتون ۝ ان ربك هو اعلم بمن ضل عن
سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ فلا تطع المكذبين
ودوا لو تدهن فيدهنون ۝ ولا تطع كل
حلاف مهين ۝ هماز مشاء بنميم ۝ مناع
للخير معتد اثيم ۝ عتل بعد ذلك زنيم ۝
ان كان ذا مال وبنين ۝ اذا تتلى عليه
اياتنا قال اساطير الاولين ۝ سنسمه على
الخرطوم ۝ انا بلوناهم كما بلونا اصحاب
الجنة اذ اقسموا ليصرمنها مصبحين ۝ ولا

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۞
بینایی و دلها اندکی آید که شکر میکنید
قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
بگوی اوست آن خدایی که بیافرید شما را در زمین و بسوی او
تُحْشَرُونَ ۞ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
جمع کرده شوید و میگویند کی است این وعده اگر هستید
صَادِقِينَ ۞ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
راستگویان بگوی که دانش نزد خداست و من بیم کننده
مُبِينٌ ۞ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ
پیدا چون دیدند آن را نزدیک بد کرده شد رویهای آنکه
كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۞
کافر شدند و گفته شد این است آنچه بودید بآن میخواندید
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ
بگوی آیا دیدید اگر هلاک کرد خدای مرا و آنکه با من و یا
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۞
بخشاید پس که پناه دهد کافران را از عذاب دردناک
قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ
بگوی اوست خدای بخشاینده ایمان آوردیم بوی و بر وی توکل کردیم پس زود بدانید
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ
که او هست در گمراهی پیدا بگوی آیا دیدید اگر گردد
مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۞

ع

سورة القلم خمسون آية

ءَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ

ایمن شدید آیا از آنکه در آسمانست از آنکه فرو برد شما را زمین

فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ

پس ناگاه او میجنبد و میرود آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانست که بفرستد

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝

بر شما بادی سخت تا بدانی که چگونه بود ترسانیدن

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ

و بدرستی که بدروغ داشتند آنانکه از پیش ایشان بودند پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ

بود انکار من [illegible] آیا نمی بینند بسوی مرغان بالای ایشان

صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ

صف زدگان و جمع کنندگان نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدای

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ

که او بهمه چیز بیناست یا کیست آنکه او

جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ

لشکریست شما را یاری دهد شما را از غیر خدای نیستند

الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي

کافران مگر در فریب یا کیست آنکه

يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ

روزی دهد شما را اگر باز گیرد روزی او بل ستیهیدند در طغیان

وَنُفُورٍ ۝ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ

و رمیدن آیا آنکه میرود بر روی در افتاده بر روی او

أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

راه یافته تر است یا آنکه میرود برابر بر راه راست

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

بگو او آنست که آفرید شما را و کرد شما را [illegible]

القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور ۝ تكاد
تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج سالهم
خزنتها الم ياتكم نذير ۝ قالوا بلى قد جاءنا
نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء
ان انتم الا في ضلال كبير ۝ وقالوا لو
كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب
السعير ۝ فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب
السعير ۝ ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم
مغفرة واجر كبير ۝ واسروا قولكم
او اجهروا به انه عليم بذات الصدور ۝
الا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير ۝ هو
الذي جعل لكم الارض ذلولا فامشوا في
مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۝

الملك ثلثون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير
الذي خلق الموت والحياة ليبلوكم أيكم
احسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق
سبع سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من
تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم
ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر
خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء
الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين
واعتدنا لهم عذاب السعير وللذين كفروا
بربهم عذاب جهنم وبئس المصير اذا

نورنا واغفر لنا انك على كل شيء قدير

يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين

واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير

ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأت نوح

وامرأت لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا

صالحين فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا

وقيل ادخلا النار مع الداخلين وضرب

الله مثلا للذين آمنوا امرأت فرعون اذ قالت

رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني

من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين

ومريم ابنت عمران التي احصنت فرجها

فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات

ربها وكتبه وكانت من القانتين

عسى ربه ان طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا
شاید که خدای او اگر طلاق دهد شما را بدل دهد او را زنی بهتر

منكن مسلمات مومنات قانتات تائبات
از شما مسلمانان مومنه فرمان کن توبه کننده

عابدات سائحات ثيبات وابكارا ۞ يا
عبادت کننده گان روزه داران کاملان و بکران ای

ايها الذين آمنوا قوا انفسكم واهليكم
آنان که ایمان آوردید نگه دارید تنهای خویش را و کسان خویش را

نارا وقودها الناس والحجارة عليها ملائكة
از آتش که هیمه آن مردمان و سنگها بر آن آتش فریشتگان

غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون
درشتان سختان نافرمانی نکنند خدای را آنچه بفرمود ایشان را و بکنند

ما يومرون ۞ يا ايها الذين كفروا لا تعتذروا
آنچه فرموده شوند ای آنان که کافر شدید عذر میاورید

اليوم انما تجزون ما كنتم تعملون ۞ يا ايها
امروز بدرستی که جزا داده شوید آنچه بودید که میکردید ای آنان

الذين آمنوا توبوا الى الله توبة نصوحا عسى ربكم
که ایمان آوردید توبه کنید بخدای توبه نصوح تا باشد خدای شما

ان يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم
ببرد از شما بدیهای شما و در آرد شما را

جنات تجري من تحتها الانهار يوم لا يخزي
بهشتها که میرود از زیر آن جویها آن روز که رسوا نکند

الله النبي والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين
خدای پیغمبر را و آنان که ایمان آوردند با وی نور ایشان میرود در

ايديهم وبايمانهم يقولون ربنا اتمم لنا
پیش ایشان

التحريم اثنا عشرة ايات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِي
ای آن پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه حلال کرد ترا خدای میجویی
مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ قَدْ فَرَضَ
خشنودی زنهای خود و خدای آمرزنده است مهربان است و فرض کرد
اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلَاكُمْ
خدای شما را حلال سوگندهای شما و خداوند شما است
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى
و او داناست و درست کار و چون پنهان گفت پیغمبر با
بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللّٰهُ
بعضی زنان خود سخنی چون آنکه خبر کرد بآن و ظاهر کرد او را خدای
عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا
بروی آگاه کرد بعض او و در گذرانید از بعضی و چون خبر داد او
بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۞
بدان گفت که خبر داد ترا این گفت خبر کرد مرا دانای آگاه
إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
اگر توبه کنید با خدای بدرستی که میل کرد دلهای شما و اگر
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ
پشت با هم دهید بر او پس بدرستی که خدای دوست او است و جبرئیل
وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيرٌ ۞
[illegible]

فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها عذابا نكرا ۝

شمار کردیم ایشانرا شماری سخت و عذاب کردیم ایشانرا عذابی منکر

فذاقت وبال امرها وكان عاقبة امرها

و بچشید وبال کار خود و بود عاقبت کار او

خسرا ۝ اعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله

زیان کاری آماده کرده است ایشانرا عذابی سخت بترسید از خدای

يا اولي الالباب الذين آمنوا قد انزل الله

ای خداوندان عقل آنانک ایمان آوردند فرستاد خدای

اليكم ذكرا ۝ رسولا يتلوا عليكم

بشما یاد کردی پیغمبری که میخواند بر شما

آيات الله مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا

نشانهای خدای پیدا تا بیرون آرد آنانک ایمان آوردند و کردند

الصالحات من الظلمات الى النور ومن يؤمن

نیکیها از تاریکیها بسوی روشنایی و هرکه ایمان آورد

بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من

بخدای و کند نیکی در آرد او را در بهشتهای که میرود

تحتها الانهار خالدين فيها ابدا قد احسن الله له

زیر آن جویها جاویدان در آن همیشه بدرستی که نیکو کرد

رزقا ۝ الله الذي خلق سبع سموات

روزی خدای آنکه بیافرید هفت آسمان

ومن الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن

و از زمین مانند ایشان فرود آید فرمان میان ایشان

لتعلموا ان الله على كل شيء قدير

تا بدانید که خدای بر همه چیزی توانا است

وان الله قد احاط بكل شيء علما

و خدای [illegible]

ع

وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ

و خداوندان آبستنی وقت ایشان است آنکه بنهند بار ایشان

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ذَلِكَ

و هر که بترسد از خدای کند او را از کار او آسانی آن

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ

فرمان خدا است که فرستاد او را بشما و هر که بترسد از خدای بسترد

عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝ أَسْكِنُوهُنَّ

از وی گناهان او و بزرگ کند او را مزدی بنشانید ایشان را

مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ

هُنَّ

از آنجا که شما بنشینید از وسع شما و رنج مدهید ایشان را

لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا

تا تنگ کنید بر ایشان و اگر باشند خداوندان آبستنی نفقه کنید

عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ

بر ایشان تا بنهند بار ایشان اگر شیر دهند شما را

فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ

بدهید مزدهای ایشان و فرمایید میان شما بنیکویی

وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى ۝ لِيُنْفِقْ

و اگر دشوار کنید شیر دهد او را دیگری باید که نفقه کند

ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ

خداوند توانگری از توانگری خود و هر که تنگ کرده شد بر وی روزی او

فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا

باید که نفقه کند از آنچه داد وی را خدای تکلیف نکند خدای هیچ کس را

إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَ

مگر آنچه داده است او را زود کند خدای پس از دشواری آسانی و

كَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ

بسا از اهل دیهی که ... از فرمان خداوند او و پیغامبران او

لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا
برای عدهٔ ایشان و بشمارید عده را و بترسید از خدای که پروردگار
تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن الا ان ياتين
مکنید بیرون ایشان را از خانه‌های ایشان و بیرون نیایند الا که بیارند
بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد
گناهی پیدا و این حدهای خدا است و هر که درگذرد
حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث
حدهای خدا پس ظلم کرد بر تن خود نمیدانی شاید خدای که پدید
بعد ذلك امرا ۝ فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن
پس ازان کاری چون برسند بوقت خود نگاه دارید ایشان را
بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوي
به نیکوئی یا جدا شوید به نیکوئی و گواه گیرید دو عدل
عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم
از شما و بپای دارید گواهی را برای خدا این شما را
يوعظ به من كان يؤمن بالله واليوم الاخر
پند دهند بآن هر که ایمان آرد بخدای و روز قیامت
ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث
و هر که بترسد از خدای کند او را بیرون آمدن و روزی دهد او را از جائی
لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه
که نداند و هر که توکل کند بر خدای پس او بسنده است او را
ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شيء قدرا ۝
بدرستی که خدای رسنده است بکار خود کرده است خدای هر چیزی را اندازه
واللائي يئسن من المحيض من نسائكم ان
و آن زنان که نومید باشند از حیض از زنان شما اگر
ارتبتم فعدتهن ثلثة اشهر واللائي لم يحضن

وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعْفُوا
و فرزندان شما دشمنانند مر شما را پس حذر کنید از ایشان و اگر عفو کنید
وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
و درگذارید و بیامرزید که خدای آمرزنده و مهربانست
إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِندَهُ
بدرستی که مالهای شما و فرزندان شما فتنه اند و خدای نزد او
أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا
مزدی بزرگست پس بترسید از خدای چندانک توانایید و بشنوید
وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَن
و فرمان برید و نفقه کنید بهتر مر نفسهای شما را و هر که
يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِن
نگاه داشته شود از بخیلی نفس خود ایشانند که ایشان رستگارانند و اگر
تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ
قرض دهید خدایرا قرض نیکو زیادت کند او را از برای شما
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝
و بیامرزد شما را و خدای پرسپاس و بردبار است
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
داناء نهان و آشکار است و غالب و درست کار است

ع

الطلاق اثنا عشر آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده و مهربان است
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
ای پیغامبر چون طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را

بما عملتم وذلك على الله يسير ۝ فآمنوا بالله ورسوله
والنور الذي انزلنا والله بما تعملون خبير ۝ يوم
يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن يؤمن
بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته ويدخله
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا
ذلك الفوز العظيم ۝ والذين كفروا وكذبوا
بآياتنا اولئك اصحاب النار خالدين فيها وبئس
المصير ۝ ما اصاب من مصيبة الا باذن الله
ومن يؤمن بالله يهد قلبه والله بكل شيء
عليم ۝ واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان
توليتم فانما على رسولنا البلاغ المبين ۝ الله
لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝
يا ايها الذين آمنوا ان من ازواجكم و

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
تسبیح میکند خدای را انچه در اسمانها و انچه در زمین است مر ویراست پادشاهی
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ هُوَ الَّذِي
و مر ویراست ستایش و او بر همه چیزی توانا است او انکسی است که
خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
بیافرید شما را بعضی از شما کافر و بعضی از شما مومن است
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ
و خدای بانچه میکنید بیناست آفرید آسمانها و زمین را
بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ
براستی و نگاشت شما را نیکو کرد صورتهای شما را و بسوی اوست
الْمَصِيرُ ۞ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
بازگشت میداند انچه در آسمانها و زمین است و میداند
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
انچه نهان میکنید و انچه آشکارا میکنید و خدای داناست بسر دلها
أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا
آیا نیامد بشما خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ ذٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ
عقوبت کار خود و ایشان را عذابست دردناک این بانست که بود
تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
می آمد ایشان را پیغمبران بحجتها پس گفتند آدمی
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَ
راه نماید مارا کافر شدند و برگردیدند و بی نیاز است
اللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ
خدای توانگر ستوده پنداشتند آنانکه کافر شدند که
لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ
بر نینگیزند ایشان را بگو ...

وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۞ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا
ولكن منافقان نمیدانند میگویند اگر بازگردیم ما
إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
با مدینه بیرون کنند عزیزتر از انجا خوارتر و مر خدایراست عزت
وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞
و مر رسول او را و مر مومنانرا ولکن منافقان نمیدانند
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
ای آنانکه ایمان آوردید باز ندارد شما را مالهای شما
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَمَن يَفْعَلْ
و نه فرزندان شما از یاد خدای و هر که بکند
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ وَأَنفِقُوا
چنین ایشان ایشانند که زیان کارانند و نفقه کنید
مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
از آنچه روزی دادیم شما را از پیش آنکه بیاید یکی از شما
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ
مرگ بگوید خدای من چرا باز پس نداشتی مرا تا مدتی نزدیک
فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ۞ وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا
تا صدقه دادمی و بودمی از نیکوکاران و باز پس ندارد خدای تنی را
إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞ ع
چون بیاید اجل او و خدای آگاه است بدانچه میکنید

التغابن ثمانی عشرة آیات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
سپر روی کرده اند پس بگردانیدند از راه خدای که ایشان بد بود آنچه
يَعْمَلُونَ ۞ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ
میکردند این بآنست که ایشان ایمان آوردند باز کافر شدند مهر نهاده
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۞ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ
بر دلهای ایشان ایشان در نیابند و چون ببینی ایشان را
تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِن يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ
بعجب دارد ترا تنهای ایشان و اگر گویند بشنوی گفتار ایشان
كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ
گوییا که ایشان چوبهایند بر افراشته بند از نقط هر
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ
آوازی بر ایشان ایشان دشمن اند حذر کن از ایشان بکشد ایشان را خدای
أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
کجا منکر اند ایشان و چون گفته شود ایشان را که بیایید
يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ
تا آمرزش خواهد شما را رسول خدای به پیچند سرهای خود
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ۞
و بینی ایشان را که بر گردند و ایشان تکبر کرده باشند
سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
یکسانست بر ایشان اگر آمرزش خواهی ایشان را یا آمرزش نخواهی ایشان را
لَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
نیامرزد خدای ایشان را که خدای راه ننماید گروه فاسقان
هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ
ایشان آنند که گویند نفقه مکنید بر آنکس که نزد رسول
اللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
خدای اند تا پراکنده شوند و خدای راست خزینه های آسمانها و زمین

لِلصَّلوٰةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا
ازبهر نماز ازروز جمعه بشتابید بسوی یاد خدا و بگذارید
الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
بیع را آن شما بهتر هست مر شما را اگر هستید که بدانید
فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلوٰةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا
چون گذارده شود نماز پراکنده شوید در زمین و بجویید
مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
از فضل خدای و یاد کنید خدای را بسیار تا مگر شما
تُفْلِحُونَ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا اِلَيْهَا
رستگار باشید و چون ببینند بازرگانی یا بازی بشتابند بازان
وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ
و بگذارند ترا ایستاده بگوی آنچه نزد خدا است بهتر است از
اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ع
بازی و از بازرگانی و خدای بهترین روزی دهندگانست

الْمُنَافِقِين اِحْدَى عَشْرَةَ آيَات

ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ
چون بیایند بتو منافقان گویند گواهی میدهیم که تو رسول
اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ
خدای و خدای میداند که تو رسول اویی و خدای گواهی میدهد که
الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ اِتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ
منافقان دروغ گویانند گرفتند سوگندهای خویش را

مُبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
پیدا و دیگران از ایشان چون که برسند باشان و او عزیز
الْحَكِيمُ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
درست کار است آن فضل خدای دهد آنرا که خواهد و خدای
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ
خداوند بزرگست مثل آنانک بر ایشان نهادند توریة را
ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا
پس برنداشتند آنرا همچون خرست که برمیدارد کتابها را
بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
بد مثلیست گروه آنانک بدروغ داشتند بآیات خدای
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا
و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را بگوی ای آنکه
الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ
جهود شدید اگر دعوی میکنید که شما دوستان خدای اید بغیر
النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
مردمان تمنی کنید مرگ را اگر هستید راستگویان
وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
و آرزو نکنند آن هرگز بآنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدای
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ
داناست بستمکاران بگوی که مرگی که از آن میگریزید
مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ
آن و بدرستیکه او رسنده است بشما پس برده شوید با عالم
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
نهان و آشکارا پس آگاه کند شما را بآنچه هستید شما
تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ
که بدانید

قريب وبشر المؤمنين ۞ يا ايها الذين آمنوا
نزدیك و بشارت ده مؤمنانرا ای آنانك ایمان آوردید
كونوا انصار الله كما قال عيسى ابن مريم للحواريين
باشید یاری خدای چنانك گفت عیسی پسر مریم مر حواریانرا
من انصاري الى الله قال الحواريون نحن انصار الله
کیست یاری من با خدای گفتند حواریان ما یاری خداییم
فآمنت طائفة من بني اسرائيل وكفرت طائفة فايدنا
ایمان آوردند گروه از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی قوت دادیم
الذين آمنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين ۞ ع
[illegible]

الجمعة احدى عشرة آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يسبح لله ما في السموات وما في الارض
تسبیح میکند مر خدایرا آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
الملك القدوس العزيز الحكيم ۞ هو الذي
پادشاه پاك بی همتا درست کار اوست آنك
بعث في الاميين رسولا منهم يتلوا عليهم
فرستاد در میان امیان رسولی از ایشان میخواند بر ایشان
آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
آیتهای او و پاك میکند ایشانرا و می‌آموزد ایشانرا کتاب
والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال
و حکمت و اگرچه بودند [illegible]

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ
بر خدای دروغی و او میخوانند بسوی اسلام
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا
و خدای راه ننماید گروه ظالمان را میخواهند تا بکشانند
نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
نور خدای بدهن ایشان و خدای تمام کننده نور خود و اگر
الْكَافِرُونَ ۞ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
نخواهند کافران اوست خدای که فرستاد رسول خود را به راه راست
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
و دین حق تا اظهار کند بر دین همه او و اگر چه نخواهند
الْمُشْرِكُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ
مشرکان ای ایشان که ایمان آوردند هیچ
أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۞
دلالت کنم شمارا بر بازرگانی که برهاند شمارا از عذاب دردناک
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ایمان آرید بخدای و برسول او و کارزار کنید در راه خدای
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
بمالهای خود و تنهای خود آن شما بهتر مر شمارا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
اگر هستید شما که بدانید بیامرزد مر شمارا گناهان شمارا
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
و در آرد شمارا بهشتهای که میرود از زیر آن جویها
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ
و جایهای خوش در بهشتهای عدن آن فیروزی
الْعَظِيمُ ۞ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ
بزرگ و دیگر دوست دارید آنرا یاری از خدای

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای که بخشاینده مهربانست
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
بپاکی یاد کرد خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و او
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ❁ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ
عزیزی حکیمست ای آنانک ایمان آوردید چرا میگوئید
مَا لَا تَفْعَلُونَ ❁ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا
آنچه نکنید بزرگ باشد بدشمنی نزد خدای انک گوئید
مَا لَا تَفْعَلُونَ ❁ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي
آنچه نکنید
سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ❁ وَإِذْ
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ
أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ❁ وَإِذْ قَالَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ
يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ❁ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

شيء من ازواجكم الى الكفار فعاقبتم
چيزي از زنان شما با كافران عقوبت كنيد
فآتوا الذين ذهبت ازواجهم مثل ما انفقوا
بدهيد آنانك رفته باشند زنان ايشان مانند آنچه نفقه كرده باشند
واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون ❀ يا ايها
و بپرهيزيد از خداي آنك شما باو مومنانيد اي
النبي اذا جاءك المؤمنات يبايعنك على ان لا يشركن
پيغمبر چون بيايند بتو زنان مومنه كه بيعت كنند بتو بر آنكه شرك نيارند
بالله شيئا ولا يسرقن ولا يزنين ولا يقتلن
بخداي چيزي و دزدي نكنند و زنا نكنند و نكشند
اولادهن ولا يأتين ببهتان يفترينه بين ايديهن
فرزندان خود را و بهتان نكنند كه بافتند آن را ميان دستهاي ايشان
وارجلهن ولا يعصينك في معروف فبايعهن
و پايهاي ايشان و نافرماني نكنند ترا در نيكويي پس بيعت كن ايشان را
واستغفر لهن الله ان الله غفور رحيم ❀
و آمرزش خواه ايشان را از خداي كه خداي آمرزنده و مهربانست
يا ايها الذين آمنوا لا تتولوا قوما غضب
اي آنانك ايمان آورديد دوست مگيريد قومي كه خشم گرفت
الله عليهم قد يئسوا من الآخرة كما يئس
خداي بر ايشان كه نوميد شدند از آخرت چنانك نوميد
الكفار من اصحاب القبور ❀
كافران از اصحاب القبور

الصف اربع عشرة آيات

ع

وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا
و داد کنید با ایشان که خدای دوست میدارد دادکنندگان را که

يَنْهَاكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي ٱلدِّينِ
نهی میکند شما را خدای از آنک کارزار میکنند با شما در دین

وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ
و بیرون کردند شما را از سرایهای شما و هم پشت شدند بر

إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
بیرون کردن شما که تولا کنی با ایشان و هر که تولا کند با ایشان ایشانند

هُمُ ٱلظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ
که ایشان ستمکارانند ای آنکسانی که ایمان آوردید چون بیاید بشما

ٱلْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ٱللَّهُ أَعْلَمُ
زنان مؤمنه هجرت کنندگان امتحان کنید ایشان را خدای داناترست

بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
بایمان ایشان اگر دانید ایشان را مؤمنات باز مگردانید ایشان را

إِلَى ٱلْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
بسوی کفار نه ایشان حلال باشند مر ایشان را و نه ایشان حلال شوند

لَهُنَّ وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
ایشان را و دهید ایشان را آنچه نفقه کردند و نیست بزه بر شما

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا
اینکه نکاح کنید ایشان را چون دادی بایشان مهر ایشان و دست

تُمْسِكُوا بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ
درمزنید بعصمتهای کافران و درخواهید آنچه نفقه

وَلْيَسْئَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ يَحْكُمُ
و بخواهند آنچه نفقه کردند این شما حکم خدای حکم میکند

بَيْنَكُمْ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِنْ فَاتَكُمْ
میان شما و خدای داناست و درست کار و اگر

اللّٰه كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم
خدای کافر شدیم بشما و ظاهر شد میان ما و میان شما
العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده
عداوت و کینه همیشه تا ایمان آرید بخدای که یگانه است او
إلا قول إبرهيم لأبيه لأستغفرن لك وما
مگر قول ابرهیم مر پدرش را که آمرزش خواهم ترا و نه
أملك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا
توانم ترا از خدای از چیزی خدای ما بر تو توکل کردیم
وإليك أنبنا وإليك المصير ۞ ربنا لا
و بتو باز گشتیم و بتو بازگشت است خدای ما مکن
تجعلنا فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا
ما را فتنه مر آنان را که کافر شدند و بیامرز ما را خدای ما
إنك أنت العزيز الحكيم ۞ لقد كان لكم
تو توئی عزیز حکیم بود شما را
فيهم أسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم
در میان ایشان شما را اقتدای نیکوی آن را که بود امید میداشت بخدای و روز
الآخر ومن يتول فإن الله هو الغني الحميد ۞
قیامت و هر که برگردد که خدای او توانگر ستوده
عسى الله أن يجعل بينكم وبين الذين عاديتم
نزدیک است که خدای بکند میان شما و میان آنانکه دشمنی کردید
منهم مودة والله قدير والله غفور رحيم ۞
از ایشان دوستی و خدای تواناست و خدای آمرزگار و مهربانست
لا ينهاكم الله عن الذين لم يقاتلوكم في
نهی نکرد شما را خدای از آنانکه کارزار نکردند با شما در
الدين ولم يخرجوكم من دياركم أن تبروهم

أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
دوستی می فکنید بایشان دوستی و بدرستی که کافر شدند بانچه
جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ
آمد بشما از حق بیرون می‌کنند رسول را و شما را
أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ
آنکه ایمان آورید بخدای شما اگر بوده اید بیرون شده
جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
بجهاد در راه من و جستن خشنودی من پنهان می‌کنید با
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ
بایشان دوستی و من میدانم بانچه پنهان کنید و آنچه آشکار
وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝
و هر که کند چنین از شما بدرستی که گم کرده باشد راه راست
إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً
اگر یابند شما را باشند شما را دشمنان
وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ
و گشایند بشما دستهای خود و زبانهای ایشان به بدی
وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ
و دوست دارند اگر کافر شوید سود ندارد شما را خویشان شما
وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ
و فرزندان شما روز قیامت جدا کند میان شما
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
و خدای بانچه میکنید بیناست بدرستی که بود شما را
أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
اقتدای نیکو در ابراهیم و آنانکه با او بودند چون گویند
لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
[illegible]

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

ع

الممتحنة ثلاث عشرة آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ

بأسهم بينهم شديد تحسبهم جميعا وقلوبهم
جنگ ایشان میان ایشان سخت است پنداری ایشانرا همه و دلهای ایشان
شتى ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ۝ كمثل
پراکنده است این آنست که ایشان گروهی اند که عقل ندارند چون مانند
الذين من قبلهم قريبا ذاقوا وبال أمرهم
آنانک از پیش ایشان بودند نزدیک بچشیدند وبال کار ایشان
ولهم عذاب أليم ۝ كمثل الشيطان إذ قال
و ایشانراست عذاب دردناک چون مثل شیطان چون گفت
للإنسان اكفر فلما كفر قال إني بريء منك
مر آدمی را که کافر شو چون کافر شد گفت من بیزارم از تو
إني أخاف الله رب العالمين ۝ فكان عاقبتهما
من میترسم از خدای که خدای جهانیانست پس بود عاقبت ایشان
أنهما في النار خالدين فيها وذلك جزاء
آنک ایشان در آتش جاویدان در آن و همین است پاداش
الظالمين ۝ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله
ظالمانرا ای آنانک ایمان آوردید بترسید از خدای
ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله إن الله
و باید که بنگرد کسی که چه پیش فرستاد از برای فردا و بترسید از خدای که خدای
خبير بما تعملون ۝ ولا تكونوا كالذين
داناست بآنچه میکنید و مباشید همچون آنانک
نسوا الله فأنساهم أنفسهم أولئك هم
فراموش کردند خدای را فراموش کرد ایشانرا از ایشان ایشان
الفاسقون ۝ لا يستوي أصحاب النار
فاسقانند برابر نباشد اهل دوزخ
وأصحاب الجنة أصحاب الجنة هم الفائزون ۝
و اهل بهشت اهل بهشت ایشان رستگارانند

فأولئك هم المفلحون ۝ والذين جاءو من بعدهم
يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا
بالإيمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا
ربنا إنك رءوف رحيم ۝ ألم تر إلى الذين
ع نافقوا يقولون لاخوانهم الذين كفروا
من أهل الكتاب لئن أخرجتم لنخرجن معكم
ولا نطيع فيكم أحدا أبدا وإن قوتلتم
لننصرنكم والله يشهد إنهم لكاذبون ۝
نهم لئن أخرجوا لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ينصرو
ولئن نصروهم ليولن الأدبار ثم لا ينصرون ۝
لأنتم أشد رهبة في صدورهم من الله ذلك
بأنهم قوم لا يفقهون ۝ لا يقاتلونكم
جميعا إلا في قرى محصنة أو من وراء جدر

رسله على من يشاء والله على كل شيء قدير ۝ ما

[illegible] و خدای بر همه چیزی توانا است آنچه

افاء الله على رسوله من اهل القرى فلله وللرسول

باز آورد خدای بر رسول او از اهل دیهها خدای راست و رسول را

ولذي القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل

و خویشان او را و یتیمان را و مسکینان را و راه گذریان را

كيلا يكون دولة بين الاغنياء منكم

تا نباشد [illegible] دولتی میان توانگران از شما

وما اتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم

و آنچه آورد شما را رسول پس بگیرید آن را و آنچه باز داشت شما را

عنه فانتهوا واتقوا الله ان الله شديد العقاب

از وی باز ایستید و بترسید از خدای که خدای سخت عقوبت است

للفقراء المهاجرين الذين اخرجوا من ديارهم و

مر درویشان [illegible] بیرون کرده شدند از سرایهای ایشان

اموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينصرون

و مالهای ایشان می‌جویند فضل از خدای و خشنودی و یاری میکنند

الله ورسوله اولئك هم الصادقون ۝ و

خدای را و رسول او را ایشان که ایشان راستگویانند و

الذين تبوؤ الدار والايمان من قبلهم يحبون

آنان که جای گرفتند در سرا و ایمان از پیش ایشان دوست دارند

من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم

آنک هجرت کنند با ایشان و نمی یابند در دلهای ایشان

حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم

حاجتی از آنچه داده‌اند ایشان را و [illegible]

ولو كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه

و اگر باشد بایشان [illegible]

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
آنان را که کافر شدند از اهل کتاب از سراهای ایشان
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
تا روز نخستین جمع کردن نپنداشتید که بیرون آیند و گمان بردند ایشان
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ
که باز دارد ایشان را حصنهای ایشان از خدای پس آمد ایشان را خدای از جایی
لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
که ندانستند و در انداخت در دلهای ایشان ترس خراب میکنند خانها
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي
بدست خود و دست مومنان عبرت گیرید ای صاحبان
الْأَبْصَارِ ۝ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
بینایی و اگر نه آن بودی که نوشت خدای بر ایشان
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
جلا را عذاب کردی ایشان را در دنیا و ایشان را در آخرت
عَذَابُ النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
عذاب آتش این بآنست که ایشان عصیان کردند و رسول او
وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ مَا
و هر که عصیان کند خدای را که خدای سخت عقوبت آنچه
قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ
ببریدید از درخت خرما یا بگذاشتید آنرا ایستاده بر
أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَمَا
اصلهای خود بفرمان خدایست و تا رسوا کند فاسقان را و آنچه
أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ
باز آورد خدای بر رسول خود از ایشان پس نراندید بر آن
مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
از اسپ و نه شتر و لیکن خدای مسلط کند

انا و رسلي ان الله قوي عزيز ۞ لا تجد قوما
من و رسولان من که خدای توانا است ... نیابی قومی را
يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد
که ایمان آورند بخدای و بروز قیامت دوست دارند آنکه مخالفت کرد
الله ورسوله ولو كانوا آباءهم او ابناءهم
با خدای و پیغمبر او و اگر باشند پدران ایشان یا پسران ایشان
او اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب
یا برادران ایشان یا قبیله ایشان ایشان را نوشت
في قلوبهم الايمان وايدهم بروح منه
در دلهای ایشان ایمان و تایید کرد ایشان را بروح از گوی
ويدخلهم جنات تجري من تحتها الانهار
و درآرد ایشان را بهشتهای که میرود از زیر آن جویها
خالدين فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه
جاودانه باشند در آن خشنود شود خدای از ایشان و خشنود شوند از او
اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون ۞
ایشان لشکر خدای اند [illegible]

الحشر عشرون واربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
سبح لله ما في السموات وما في الارض
پاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
وهو العزيز الحكيم ۞ هو الذي اخرج
و او غالب حکیم است او ست آنکه [illegible]

ع

الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ
آنان که بر گردیدند گروهی را خشم گرفت خدای بر ایشان نیستند از شما
وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
و نه از ایشان و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان میدانند
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
آماده کرد خدای ایشان را عذابی سخت که ایشان بد آنچه بودند
يَعْمَلُونَ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ
که میکنند گرفتند سوگندهای ایشان را سپر روی بگردانیدند
سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
راه خدای ایشان را عذاب خوار کننده نمی گرداند از ایشان
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ
مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدای چیزی ایشانند
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اصحاب آتش اند ایشان در آنجا جاوید مانند آن روز که برانگیزد
اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
خدای همه سوگند خورند برای او چنانکه سوگند خورند برای شما
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ
و پندارند که ایشان بر چیزی اند آگاه ایشان ایشانند دروغ گویان
اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
غلبه کرد بر ایشان دیو فراموش کرد ایشان را یاد خدای
أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
ایشانند گروه دیو بدانکه گروه دیو ایشان
الْخَاسِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
زیانکارانند آنانکه مخالفت کردند با خدای و پیغمبر او
أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ
ایشان در خوارترانند نوشت خدای که غلبه کنم

النجوى من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم
از ديو است تا در اندوه دارد آنان را كه ايمان آوردند و نيست زيان رساننده
شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل
ايشان را چيزي مگر بفرمان خداي و بر خداي است بس توكل كردن
المؤمنون ۞ يا ايها الذين آمنوا اذا قيل لكم
مؤمنان اي آنانك ايمان آورديد چون گفته شد شما را
تفسحوا في المجلس فافسحوا يفسح الله لكم واذا
فراخ كنيد در مجلسها فراخ كنيد تا فراخ كند خداي شما را و چون
قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا
گويند برخيزيد برخيزيد تا بردارد خداي آنان را كه ايمان آوردند
منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما
از شما و آنان كه داده شدند ايشان را دانش درجها و خداي بآنچه
تعملون خبير ۞ يا ايها الذين آمنوا اذا ناجيتم
ميكنيد داناست اي آنانكه ايمان آورديد چون راز گوييد
الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك
با پيغمبر در پيش افگنيد در پيش رازتان صدقه آن
خير لكم واطهر فان لم تجدوا فان الله غفور
بهتر است شما را و پاكتر اگر نيابيد پس خداي آمرزنده است
رحيم ۞ ءاشفقتم ان تقدموا بين يدي نجواكم
مهربان ترسيديد اينك در پيش داريد در پيش رازتان صدقها
صدقات فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم
چون نكرديد و توبه بپذيرفت خداي بر شما
فاقيموا الصلوة وآتوا الزكوة واطيعوا الله
بپاي داريد نماز را و بدهيد زكوة را و فرمان بريد خداي را
ورسوله والله خبير بما تعملون ۞ الم تر الى

ع

ص

نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو
سوم سه کس مگر او چهارم ایشانست ونه پنج مگر او
سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر الا
ششم ایشانست ونه کمتر ازان ونه بیشتر مگر
هو معهم اين ما كانوا ثم ينبئهم بما
که او با ایشانست هر جا که باشند پس وی آگاه کناد ایشانرا بانچه
عملوا يوم القيامة ان الله بكل شىء عليم ۞
کردند روز قیامت که خدای بهمه چیز داناست
الم تر الى الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون
نه بینی الله نهی کردند از سر باز گردند
لما نهوا عنه ويتناجون بالاثم والعدوان
ازانچه نهی کرده شدند و راز میگویند به بزه و ظلم
ومعصيت الرسول واذا جاءوك حيوك
و خلاف رسول و چون بیایند بتو تحیت کنند ترا
بما لم يحيك به الله ويقولون فى انفسهم
بدانچه تحیت نکرد ترا بان خدای و میگویند در تنهای ایشان
لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم
چرا عذاب نمیکند ما را خدای بانچه میگوییم بس است ایشانرا دوزخ
يصلونها فبئس المصير ۞ يا ايها الذين امنوا
می سوزند درو و بد جای بازگشت ای آنانک ایمان آوردید
اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان
چون راز گویید پس راز مگویید به بزه و ظلم
ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى
و خلاف رسول و راز گویید به نیکوی و پرهیزکاری
واتقوا الله الذى اليه تحشرون ۞ انما

يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير
ظهار کنند از زنان خویش پس باز گردند از آنچه گفتند آزاد کردن
رقبة من قبل ان يتماسا ذلكم توعظون به والله
بنده است از پیش آنکه خلوت کنند آن شما پند میدهید بآن و خدای
بما تعملون خبير ۝ فمن لم يجد فصيام شهرين
بآنچه میکنید آگاه است هر که نیابد روزه داشتن دو ماه
متتابعين من قبل ان يتماسا فمن لم يستطع فاطعام
پیاپی از پیش آنکه خلوت کنند هر که نتواند طعام دادن
ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله
شصت مسکین را آن تا ایمان آرید بخدای و رسول او
وتلك حدود الله وللكافرين عذاب اليم ۝
و آن حدهای خداست و کافران را عذابی دردناک
ان الذين يحادون الله ورسوله كبتوا
آنکسانی که خلاف کنند با خدای و رسول او بروی در افتند
كما كبت الذين من قبلهم وقد انزلنا
چنانکه کردند آنان که از پیش ایشان بودند و فرستادیم
ايات بينات وللكافرين عذاب مهين ۝
نشانهای پیدا و کافران را عذابیست خوار کننده
يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما
آن روز که بر انگیزد خدای همه را پس خبر دهد ایشانرا بآنچه
عملوا احصاه الله ونسوه والله على كل
کردند شمرده است خدای و فراموش کردند و خدای بر همه
شيء شهيد ۝ الم تر ان الله يعلم ما في
چیزی گواهست آیا نبینی که خدای میداند آنچه در
السموات وما في الارض ما يكون من

مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ
از رحمت او و بکند مر شما را نوری که میروید بدان و بیامرزد
لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ
شما را و خدای آمرزگار و مهربانست تا بدانند اهل کتاب
أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ
که قادر نباشند بر چیزی از فضل خدای و آنک فضل
بِيَدِ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞
بید او ست میدهد آنکس را که خواهد و خدای خداوند فضل بزرگست

المجادلة عشرون وثلث آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده و مهربانست
قَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
بشنود خدای گفتن آنکس که مجادله کرد در شوهر او و شکایت میکرد
إِلَى اللهِ وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللهَ سَمِيعٌ
با خدای و خدای میشنود محاوره شما را که خدای شنوا
بَصِيرٌ ۞ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ
بینا است آنانی که ظهار میکنند از شما از زنان شما
مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
نیستند ایشان مادران ایشان نیستند مادران ایشان مگر آنانی
وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ
که بزادند ایشان را و ایشان میگویند منکری از گفتار
وَزُورًا وَإِنَّ اللهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۞ وَالَّذِينَ
و دروغ و بدرستی که خدای عفو کننده آمرزنده و آنانی

وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
و فرستادیم با ایشان کتاب و ترازو تا بپای دارند مردمان
بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ
براستی و فرو فرستادیم آهن را در وی سختی است و سودهاست
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ
مر مردمان را و تا بداند خدای کیست که یاری کند او را و رسول او را بنهانی
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
که خدای توانا و عزیز است و بدرستی که فرستادیم ما نوح را
وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
و ابرهیم را و کردیم ما در فرزندان ایشان پیغمبری و کتاب
فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ ثُمَّ
از ایشان راه یافتگانند و بسیاری از ایشان فاسقانند پس
قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
بر پی داشتیم بر پیهای ایشان پیغمبران ما و بر پی داشتیم عیسی که پسر مریم است
وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
و دادیم او را انجیل و کردیم در دلهای آنان که
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا
پی روی کردند او را مهربانی و رحمت و ترسی که ابدا کردند ایشان نه
كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
نوشتیم آن را بر ایشان مگر طلب خشنودی خدای نگاه نداشتند
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
حق نگاه داشتن آن دادیم آنها را که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشان
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و بسیاری از ایشان فاسقانند ای آنان که
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ
ایمان آوردید بترسید از خدای [illegible] برسول او تا بدهد شما را دو

ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
پس گردد ریزه ریزه و در آخرت عذاب سخت
وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
و آمرزش از خدای و خشنودی و نیست زندگانی دنیا
إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۞ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
مگر متاع فریفتن سبقت کنید با آمرزش از خداوند شما
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ
و بهشتی که پهنای او همچون پهنای آسمان و زمین است آماده کرده
لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مر آنان را که ایمان آوردند بخدای و رسولان او آن فضل خداست بدهد او
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞ مَا أَصَابَ
آنرا که خواهد و خداوند خداوند فضل بزرگست نرسد
مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
هیچ مصیبت در زمین و نه در نفسهای شما
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ
مگر که در کتاب نوشته است از پیش آنکه بیافرید آنرا آن
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۞ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
بر خدای آسانست تا اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما
وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
و شاد مشوید بآنچه داد شما را و خدای دوست ندارد
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۞ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
هر متکبر نازنده و فخر آورنده را آنان که بخیلی میکنند و میفرمایند
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
مردمان را به بخیلی و هرکه برگردد که خدای اوست توانگر
الْحَمِيدُ ۞ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ
ستوده بدرستی که فرستادیم پیغامبران خود را

مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ

از پیش دراز شد بر ایشان غایت سخت شد پس دلهای ایشان

كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۞ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي

و بسیاری از ایشان فاسقانند بدانید که خدای زنده کند

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ

زمین را پس از مردن بدرستی که پدید کردیم شما را آیات

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ

تا مگر شما بدانید که مردان صدقه دهنده و زنان دهنده

وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ

و وام دادند خدا را وامی نیکو دو چندان کنند ایشان را و ایشان را

أَجْرٌ كَرِيمٌ ۞ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ

مزد کریم است و آنانکه ایمان آوردند بخدای و رسولان او ایشان

هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

ایشانند صدیقان و شهیدان اند نزد خدای ایشان ایشان را مزد ایشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

و نور ایشان و آنانکه کافر شدند و بدروغ داشتند آیات ما

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۞ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

ایشان اهل دوزخند بدانید که زندگانی دنیا

لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ

بازیست و نشاط و آرایش و فخر آوردن میان شما و بسیاری

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ

در مالها و در فرزندان همچون مثل بارانی که عجب دارد

الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا

دهقانان را رستن او پس خشک شود بینی او را زرد شده

فيها ذلك هو الفوز العظيم ۝ يوم يقول
در آن آن اوست فیروزی بزرگ روزی گویند
المنافقون والمنافقات للذين آمنوا انظرونا نقتبس
مردان منافق و زنان منافق مر آنان که ایمان آوردند نظر کنید تا ما باز گیریم
من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا
از نور شما گویند باز گردید از پس شما طلب کنید
نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه
نوری پس زده شد میان ایشان دیواری که مر او را دری اندرون او
الرحمة وظاهره من قبله العذاب ينادونهم
رحمت بود و بیرون او از طرف او عذاب است ندا کنند ایشان را
ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم
نه ابا شما بودیم گویند آری و لکن شما
فتنتم أنفسكم وتربصتم وارتبتم و
در فتنه انداختید تن های شما را و انتظار کردید و شک کردید و
غرتكم الأماني حتى جاء أمر الله وغركم
فریفت شما را آرزو تا چون بیامد فرمان خدای و بفریفت شما را
بالله الغرور ۝ فاليوم لا يؤخذ منكم فدية
بخدای فریبنده امروز نگیرند از شما فدای
ولا من الذين كفروا مأواكم النار هي
و نه از آنانک کافر شدند جای شما آتش است آن آتش
ع مولاكم وبئس المصير ۝ ألم يأن للذين آمنوا
اولیتر شما و بد بازگشت است آیا نیامد وقت آنانرا که ایمان آوردند
أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق
که نرم شود دلهای ایشان بیاد خدای و آنچه فرستاده از راستی
ولا يكونوا كالذين أوتوا الكتاب
و مباشند همچون آنانکه داده شدند کتاب

يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم
میخواند شما را تا ایمان آرید بخدای شما و بدرستی که گرفت عهد
إن كنتم مؤمنين هو الذي ينزل على عبده
اگر بودید مؤمنان اوست آن خدای که فرستاد بر
آيات بينات ليخرجكم من الظلمات إلى
نشانهای پیدا تا بیرون آرد شما را از تاریکیها بسوی
النور وإن الله بكم لرءوف رحيم وما
نور و بدرستی که خدای بشما مهربانست و مهربانست و چیست
لكم ألا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث
شما را که نفقه نکنید در راه خدای و مر خدایراست میراث
السموات والأرض لا يستوي منكم من أنفق
آسمانها و زمین راست نباشند از شما آنکس که نفقه کند
من قبل الفتح وقاتل أولئك أعظم درجة من الذين
از پیش فتح مکه و کارزار کرد آن گروه بزرگترند بدرجه از آنها که
أنفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى
نفقه کردند از پس فتح و کارزار کردند و همه را وعده داد خدای نیکوی
والله بما تعملون خبير من ذا الذي يقرض
و خدای بآنچه میکنید آگاهست کیست آنکه وام دهد
الله قرضا حسنا فيضاعفه له وله أجر
خدایرا قرض نیکوی تا دو چندان کند او را و او را باشد مزد
كريم يوم ترى المؤمنين والمؤمنات
بزرگ روزی که بینی مؤمنان را و زنان مؤمنه را
يسعى نورهم بين أيديهم وبأيمانهم بشراكم
میرود نور ایشان از پیش ایشان و بدستهای راست ایشان مژده شما را
اليوم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين

ويميت وهو على كل شيء قدير ۝ هو الأول
والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء
عليم ۝ هو الذي خلق السموات والأرض في
ستة أيام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج
في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من
السماء وما يعرج فيها وهو معكم أين ما
كنتم والله بما تعملون بصير ۝ له ملك
السموات والأرض وإلى الله ترجع الأمور ۝
يولج الليل في النهار ويولج النهار في
الليل وهو عليم بذات الصدور ۝ آمنوا
بالله ورسوله وأنفقوا مما جعلكم مستخلفين
فيه فالذين آمنوا منكم وأنفقوا لهم أجر
كبير ۝ وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول

حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ۞ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ
آن وقت نظر میکنید و ما نزدیکتریم بآن از شما
وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ۞ فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
و لیکن نمی بینید اگر باشید شما دور از [illegible]
تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۞ فَأَمَّا إِن كَانَ
[illegible] اگر هستید شما راست گویان اما اگر باشد
مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۞
از نزدیکان آسایش باشد و روزی و بهشت با نعمت
وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ فَسَلَامٌ لَّكَ
و اما اگر باشد از خداوندان دست راست سلامت باد ترا
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ
از خداوندان دست راست و اما اگر باشد از دروغ گویان
الضَّالِّينَ ۞ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ۞ وَتَصْلِيَةُ
گمراهان فرود آوردنی باشد از آب گرم و در آوردن
جَحِيمٍ ۞ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۞
دوزخ این او حقست و یقین [illegible]

الحديد عشرون وتسع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
[illegible]
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
پاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست و زمین است و او عزیز
الْحَكِيمُ ۞ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
حکیم [illegible]

ع

حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۞ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُومُونَ ۞ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَاۤءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ۞
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۞ لَوْ
نَشَاۤءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۞ اَفَرَاَيْتُمُ
النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ۞ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَا اَمْ
نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۞ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا
لِلْمُقْوِينَ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۞ فَلَا
اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ۞ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ
عَظِيمٌ ۞ اِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ۞ فِى كِتَابٍ
مَكْنُونٍ ۞ لَا يَمَسُّهُ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۞ تَنْزِيلٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ اَنْتُمْ
مُدْهِنُونَ ۞ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ
تُكَذِّبُونَ ۞ فَلَوْلَا اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۞ وَاَنْتُمْ

ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ۞ أو آباؤنا الأولون ۞
قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات
يوم معلوم ۞ ثم إنكم أيها الضالون
المكذبون ۞ لآكلون من شجر من زقوم ۞
فمالئون منها البطون فشاربون عليه من الحميم ۞
فشاربون شرب الهيم ۞ هذا نزلهم يوم الدين ۞
نحن خلقناكم فلولا تصدقون ۞ أفرأيتم
ما تمنون ۞ أأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون ۞
نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين ۞ ع
على أن نبدل أمثالكم وننشئكم فيما لا
تعلمون ۞ ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا
تذكرون ۞ أفرأيتم ما تحرثون ۞ أأنتم
تزرعونه أم نحن الزارعون ۞ لو نشاء لجعلناه

وَلَا تَأْثِيمًا ۝ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝
وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ
مَخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۝ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ۝
وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۝ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝
لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ۝
إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ۝ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۝
عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ ثُلَّةٌ مِنَ
الْأَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ وَأَصْحَابُ
الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ فِي سَمُومٍ
وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۝ لَا بَارِدٍ وَلَا
كَرِيمٍ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ
مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ
الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۝
وبست کرده شود کوهها بست کردنی پس گردد گردی پراکنده
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝
و بودید شما جفتها سه گروه خداوندان دست راست
مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ مَا
کیست خداوندان دست راست و خداوندان دست چپ
أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ
خداوندان دست چپ و پیش شدگان پیش شدگان
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝
ایشانند مقربان در بهشتهای با نعمت
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَى
گروهی از پیشینیان و اندکی از پسینیان بر
سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝
تختهای ساخته تکیه کنندگان بر آن روباروی
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ بِأَكْوَابٍ
می گردانند بر ایشان کودکان جاوید با کوزهای بی گوشه
وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ
و ابریقها و کاسه ها از می درد سر شان نبود
عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۝ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝
از آن و نه مست شوند و میوها از آنچه اختیار کنند
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَحُورٌ عِينٌ ۝
و گوشت مرغ از آنچه آرزو کنند و حوره عین
كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝ جَزَاءً بِمَا
همچون مروارید ناسفته جزا بانچه
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا

فيهن خيرات حسان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ حور مقصورات في
الخيام ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞
لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان ۞ فبأي
آلاء ربكما تكذبان ۞ متكئين على
رفرف خضر وعبقري حسان ۞ فبأي
آلاء ربكما تكذبان ۞ تبارك
ع اسم ربك ذي الجلال والإكرام ۞

الواقعة سبعون وسبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
إذا وقعت الواقعة ۞ ليس لوقعتها كاذبة ۞
خافضة رافعة ۞ إذا رجت الأرض رجا

عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ

بر فرشها که استرهای آن از دیبای استبرق باشد و میوهٔ هر دو بستان

دَانٍ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

نزدیک بکدام نعمتهای خدای شما بدروغ میدارید

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ

دران که قاصرست دیده نداید ایشانرا آدمی

قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

پیش ازیشان و نه پریان بکدام نعمتهای خدای شما

تُكَذِّبَانِ ۞ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

بدروغ میدارید گوییا که ایشان یاقوت و مرجان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ هَلْ

بکدام نعمتهای خدای شما بدروغ میدارید هست

جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ

جزای نیکی مگر نیکی بکدام نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

خدای شما بدروغ میدارید و فرود ازیشان دو بهشت

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ مُدْهَامَّتَانِ

بکدام نعمتهای خدای شما بدروغ میدارید هر دو سبز

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ فِيهِمَا

بکدام نعمتهای خدای شما بدروغ میدارید دران

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

دو چشمه است جوشان بکدام نعمتهای خدای شما

تُكَذِّبَانِ ۞ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ

بدروغ میدارید دران میوهاست و درخت خرما

وَرُمَّانٌ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

و انار بکدام نعمتهای خدای شما بدروغ میدارید

أَلَا

ع

وردة كالدهان ⊛ فبأي آلاء ربكما تكذبان

گلگون همچون روغنها بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید

فيومئذ لا يسئل عن ذنبه انس ولا جان ⊛

آن روز نپرسند از گناه او آدمی و نه پریان

فبأي آلاء ربكما تكذبان ⊛ يعرف

بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید شناخته شوند

المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام ⊛

گناهکاران بنشانهای رویهای ایشان و گرفته شود بموی پیشانی و پایها

فبأي آلاء ربكما تكذبان ⊛ هذه

بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید این

جهنم التي يكذب بها المجرمون يطوفون

دوزخست آنکه بدروغ میداشتند آنرا گناهکاران طواف کنند

بينها وبين حميم ان ⊛ فبأي آلاء ربكما

میان آن و میان آب گرم گرم شده بکدام نعمتهای خدا شما

تكذبان ⊛ ولمن خاف مقام ربه جنتان ⊛

بدروغ میدارید و هر کرا بترسید ایستادن خداوند او دو بهشت

فبأي آلاء ربكما تكذبان ⊛ ذواتا افنان

بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید خداوندان شاخها

فبأي آلاء ربكما تكذبان ⊛ فيهما

بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید در آن

عينان تجريان ⊛ فبأي آلاء ربكما تكذبان ⊛

دو چشمه روان آید بکدام نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید

فيهما من كل فاكهة زوجان ⊛ فبأي

در آن از هر میوه دو جفت بکدام

آلاء ربكما تكذبان ⊛ متكئين

نعمتهای خدا شما بدروغ میدارید تکیه زدگان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ كُلُّ
هر که ... کدام است نعمتهای خدا را بدروغ میدارید
مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
بر اوی زمین است نیست شوند و باقی ماند خداوند تو خدای و بزرگی
وَالْإِكْرَامِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
و کرامی کردن بکدام نعمتهای خدای شما
تُكَذِّبَانِ ۞ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
بدروغ میدارید پرسند او را آنک در آسمانها
وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۞ فَبِأَيِّ
و زمین هر روز او در کار است بکدام نعمتهای
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ سَنَفْرُغُ
خدای شما بدروغ میدارید شما را کنیم شمار
لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
ای گران باران بکدام نعمتهای خدای شما
تُكَذِّبَانِ ۞ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
دروغ میدارید ای گروه پریان و آدمیان اگر توانید
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا
که بگذرید از کنارهای آسمانها و زمین بگذرید
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
نگذرید مگر بحجت بکدام نعمتهای خدای شما
تُكَذِّبَانِ ۞ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ
دروغ میدارید فرستند بر شما ... از
نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
آتش و دود ... نصرت بیابید بکدام نعمتهای خدای شما
تُكَذِّبَانِ ۞ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
بدروغ میدارید چون شکافته شود آسمان باشد

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝
وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَ
النَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ
وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۝ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝
بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ
الْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

صح

بِقَدَرٍ ۞ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ
باندازه و نیست فرمان ما مگر یکی چون چشم زدن
بِالْبَصَرِ ۞ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ
وبدرستی که هلاک کردیم پیروان شما را هیچ
فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
هست پند پذیرنده و هر چیزی که کردند ایشان
فِي الزُّبُرِ ۞ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ
در نبشته و هر کوچکی و بزرگی
مُسْتَطَرٌ ۞ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
نبشته شده است بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها
وَنَهَرٍ ۞ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ع
و جویها در نشستنگاه راستی نزد پادشاه توانا

الرحمن سبعون وسبع
ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الرَّحْمَٰنُ ۞ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۞ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۞ نصف
خدای عز وجل بیاموزانید قرآن را او بیافرید آدمی را
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۞ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۞ وَ
بیاموزانید او را سخن آفتاب و ماه بشمار و
النَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۞ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا
ستاره و درختان سجود میکنند و آسمان را برداشت
وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۞ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
[illegible]

عن ضيفه فطمسنا أعينهم فذوقوا عذابي
ونذر ۝ ولقد صبحهم بكرة عذاب
مستقر ۝ فذوقوا عذابي ونذر ۝ ولقد
يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ۝
ولقد جاء آل فرعون النذر ۝ كذبوا
بآياتنا كلها فأخذناهم أخذ عزيز مقتدر
أكفاركم خير من أولئكم أم لكم
براءة في الزبر ۝ أم يقولون نحن جميع
منتصر ۝ سيهزم الجمع ويولون الدبر ۝
بل الساعة موعدهم والساعة أدهى و
أمر ۝ إن المجرمين في ضلال وسعر ۝
يوم يسحبون في النار على وجوههم ذوقوا
مس سقر ۝ إنا كل شيء خلقناه

الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۞

یاد کرد بر وی از میان ما بلکه او دروغ زنست بطر گرفته

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۞ إِنَّا مُرْسِلُوا

زود باشد که بدانند فردا کو کیست دروغ گوی ما فرستنده ایم

النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

شتر را فتنه است ایشان را نگاه دار ایشان را و صبر کن

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ

و بیاگاهان ایشان را که آب قسمت است میان ایشان هر

شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ۞ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى

آب خوردنگه حاضر آمده بانگ کردند مهتر ایشان را و کردن کشید

فَعَقَرَ ۞ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۞

و پی کرد شتر را چگونه باشد عذاب من و بیم من

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا

ما فرستادیم بر ایشان بانگ یکی و بودند

كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

چون شکسته و افکنده و بدرستی که آسان کردیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ كَذَّبَتْ

از برای یاد کردن هیچ هست پند گیرنده بدروغ داشتند

قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا

گروه لوط بیم کردن ما فرستادیم بر ایشان سنگ ریزه

إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۞ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

مگر آل لوط رهانیدیم ایشان را بسحرگاه نعمت از نزد ما

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۞ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ

همچنان جزا دهیم آنکس را که شکر کرد و بدرستی بیم کردیم ایشان را

بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۞ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ

از گرفتن ما [illegible]

عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر ۝ وحملناه
على ذات الواح ودسر ۝ تجري باعيننا
جزاء لمن كان كفر ۝ ولقد تركناها
آية فهل من مدكر ۝ فكيف
كان عذابي ونذر ۝ ولقد يسرنا القران
للذكر فهل من مدكر ۝ كذبت
عاد فكيف كان عذابي ونذر ۝ انا
ع
ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ۝
تنزع الناس كانهم اعجاز نخل منقعر ۝
فكيف كان عذابي ونذر ۝ ولقد
يسرنا القران للذكر فهل من مدكر ۝
كذبت ثمود بالنذر ۝ فقالوا ابشرا منا
واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلال وسعر الفي

اقتربت الساعة وانشق القمر ۝ وان يروا
آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ۝ وكذبوا
واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر ۝
ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر ۝
حكمة بالغة فما تغن النذر ۝ فتول
عنهم يوم يدع الداع الى شيء نكر ۝
خشعا ابصارهم يخرجون من الاجداث
كانهم جراد منتشر ۝ مهطعين الى
الداع يقول الكافرون هذا يوم عسر ۝
كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا
عبدنا وقالوا مجنون وازدجر ۝ فدعا ربه
اني مغلوب فانتصر ۝ ففتحنا ابواب
السماء بماء منهمر ۝ وفجرنا الارض

النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ
وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا
الْأُولَىٰ ۝ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ
مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَ
الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝ هَٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ
الْأُولَىٰ ۝ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ
تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝
وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

الانبيا مايه واحدى عشره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إلا اللمم إن ربك واسع المغفرة هو أعلم
بكم إذ أنشأكم من الأرض وإذ أنتم
أجنة في بطون أمهاتكم فلا تزكوا
أنفسكم هو أعلم بمن اتقى ۝ أفرأيت
الذي تولى ۝ وأعطى قليلا وأكدى ۝
أعنده علم الغيب فهو يرى ۝ أم لم ينبأ بما
في صحف موسى ۝ وإبراهيم الذي وفى ۝
ألا تزر وازرة وزر أخرى ۝ وأن ليس للإنسان
إلا ما سعى ۝ وأن سعيه سوف يرى ۝ ثم
يجزاه الجزاء الأوفى ۝ وأن إلى ربك
المنتهى ۝ وأنه هو أضحك وأبكى ۝ وأنه
هو أمات وأحيا ۝ وأنه خلق الزوجين الذكر
والأنثى ۝ من نطفة إذا تمنى ۝ وأن عليه

ربهم الهدى ۞ ام للانسان ما تمنى ۞ فلله الآخرة
والاولى ۞ وكم من ملك في السموات
لا تغني شفاعتهم شيئا الا من بعد ان ياذن
الله لمن يشاء ويرضى ۞ ان الذين لا يؤمنون
بالآخرة ليسمون الملائكة تسمية
الانثى ۞ وما لهم به من علم ان يتبعون الا
الظن لا يغني من الحق شيئا فاعرض عمن تولى
عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة الدنيا ۞
ذلك مبلغهم من العلم ان ربك هو اعلم
بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بمن اهتدى ۞ و
لله ما في السموات وما في الارض ليجزي
الذين اساؤا بما عملوا ويجزي الذين احسنوا
بالحسنى ۞ الذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش

وان الظن

وبدرستي كه گمان

ع

مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ
ورا راست شد و او بجایگاه بزرگتر پس
دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝
نزدیک شد و راه یافت و بود اندازه دو کمان یا نزدیکتر
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝ مَا كَذَبَ
وحی کرد با بنده خود آنچه وحی کرد دروغ نگفت
الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ
دل آنچه دید آیا نبرد می کنید برآنچه دید و او را
رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝
دید نزولی دیگر نزد سدره المنتهی
عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا
نزد او بهشت بازگشت چون بپوشید سدره را آنچه
يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ
بپوشید بر نگردانید چشم او و نه بیراه شد به درستی که دید
مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ
از نشانهای خدای خود بزرگ آیا دیدید لات
وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ أَلَكُمُ
و عزی و منات سیم دیگر آیا شما را
الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
نر و او را ماده آن آنگاه بخشش ناراست
ضِيزَىٰ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ
نیست این مگر نامها که نام نهادید شما
وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ إِن يَتَّبِعُونَ
و پدران شما آنچه فرستاد خدا بدان از حجت پیروی نکنند
إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّن
مگر گمان و آنچه دوست دارد نفسها و به درستی آمد ایشان را از

حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۞

تا به بینند روز ایشان آنکه درو بیهوش شوند

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا

روزی که سود ندارد ازیشان کید ایشان چیزی و نه

هُمْ يُنْصَرُونَ ۞ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا

ایشان یاری کرده شوند و بدرستی که آنانرا که ستم کردند عذابی پیش

دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

در پیش آن ولیک بیشتر ایشان نمیدانند

يَعْلَمُونَ ۞ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ

و صبر کن مر فرمان خدای خود را که تو

بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۞

بدیدار مایی و تسبیح کن بستایش پروردگار خود آن وقت که برخیزی

ع

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۞

سورة النجم آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۞ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا

بحق ستاره چون فرود آید بی راه نبود یار شما و نه

غَوَىٰ ۞ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۞ إِنْ هُوَ إِلَّا

گمراه شد و سخن نگوید از هوی نیست آن مگر

وَحْيٌ يُوحَىٰ ۞ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۞ ذُو

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۞
أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۞ أَمْ
خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ۞
أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ۞ ع بالسين في رواية يحيى
أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ
الْبَنُونَ ۞ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ۞ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
يَكْتُبُونَ ۞ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۞ أَمْ لَهُمْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ۞ فَذَرْهُمْ

وامددناهم بفاكهة ولحم مما يشتهون ۞
يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها ولا
تأثيم ۞ ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم
لؤلؤ مكنون ۞ وأقبل بعضهم على
بعض يتساءلون ۞ قالوا إنا كنا قبل في
أهلنا مشفقين ۞ فمن الله علينا ووقانا
عذاب السموم ۞ إنا كنا من قبل ندعوه
إنه هو البر الرحيم ۞ فذكر فما أنت ع
بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۞ أم
يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۞
قل تربصوا فإني معكم من المتربصين ۞
أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم
طاغون ۞ أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝

مر دروغ گویان را آنان که ایشان در درآمد بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي

آن [illegible] بسوی آتش دوزخ خواندنی این است آتش آنک

كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ

بودید شما وبان که دروغ داشتید این جادو هست این یا

أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ

شما نمی بینید بسوزید درآن آتش صبر کنید یا

لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا

صبر مکنید برابرست برشما بدرستی که جزا داده شوید آنچه

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ

بودید که میکردید بدرستی که پرهیزکاران در بهشتهای

وَنَعِيمٍ ۝ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ

و نعمت [illegible] شادمانه با آنچه داد ایشانرا [illegible] و نگاه داشت

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا

پروردگار ایشانرا از عذاب دوزخ بخورید و بیاشامید

هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مُتَّكِئِينَ

نوش باد با آنچه بودید که میکردید تکیه کنندگان

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝

بر تختها صف زده و جفت دادیم ایشانرا بحوران [illegible] چشم

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ

و آنان که ایمان آوردند و [illegible] ایشان فرزندان ایشان [illegible]

أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِم

بپیوستانیم با ایشان فرزندان ایشانرا و کم نکردیم ازیشان از [illegible]

مِّن شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝

هیچ چیز هر مردی با آنچه کرد [illegible]

إلا ليعبدون ۝ ما أريد منهم من رزق وما
أريد أن يطعمون ۝ إن الله هو الرزاق
ذو القوة المتين ۝ فإن للذين ظلموا ذنوبا مثل
ذنوب أصحابهم فلا يستعجلون ۝ فويل
للذين كفروا من يومهم الذي يوعدون ۝

ع

الطور اربعون وخمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۝ وكتاب مسطور ۝ في رق
منشور ۝ والبيت المعمور ۝ والسقف
المرفوع ۝ والبحر المسجور ۝ إن عذاب ربك
لواقع ۝ ما له من دافع ۝ يوم تمور السماء
مورا ۝ وتسير الجبال سيرا ۝ فويل يومئذ

وهم ينظرون ۞ فما استطاعوا من قيام وما
كانوا منتصرين ۞ وقوم نوح من قبل انهم
كانوا قوما فاسقين ۞ والسماء بنيناها
بايد وانا لموسعون ۞ والارض فرشناها
فنعم الماهدون ۞ ومن كل شيء خلقنا
زوجين لعلكم تذكرون ۞ ففروا
الى الله اني لكم منه نذير مبين ۞ ولا
تجعلوا مع الله الها آخر اني لكم منه نذير
مبين ۞ كذلك ما اتى الذين من قبلهم من
رسول الا قالوا ساحر او مجنون ۞ اتواصوا
به بل هم قوم طاغون ۞ فتول عنهم فما انت
بملوم ۞ وذكر فان الذكرى تنفع
المؤمنين ۞ وما خلقت الجن والانس

أيها المرسلون ۞ قالوا إنا أرسلنا إلى قوم
ای فرستادگان گفتند ما را فرستادند بسوی گروه
مجرمين ۞ لنرسل عليهم حجارة من طين ۞
گناه کاران تا بفرستیم برایشان سنگی از گل
مسومة عند ربك للمسرفين ۞ فأخرجنا من كان
داغ کرده نزد خدای تو مسرفان را بیرون آوردیم هرکه بود
فيها من المؤمنين ۞ فما وجدنا فيها غير
در آن از مؤمنان نیافتیم ما در آن جز
بيت من المسلمين ۞ وتركنا فيها آية
خانه از مسلمانان و بگذاشتیم در آن نشانی
للذين يخافون العذاب الأليم ۞ وفي موسى
مر آنها که بترسند از عذاب دردناک و در موسی
إذ أرسلناه إلى فرعون بسلطان مبين ۞ فتولى
چون فرستادیم او را بسوی فرعون بحجت پیدا برگردید
بركنه وقال ساحر أو مجنون ۞ فأخذناه
بکنار و گفت جادو است یا دیوانه و بگرفتیم او
وجنوده فنبذناهم في اليم وهو مليم ۞
و لشکر او را بینداختیم ایشان را در دریا و او ملامت کرده
وفي عاد إذ أرسلنا عليهم الريح العقيم ۞
و در عاد چون فرستادیم برایشان باد بی خیر
ما تذر من شيء أتت عليه إلا جعلته كالرميم ۞
نگذاشت از چیزی که بیامد بر او مگر که بکرد او را چون پوسیده
وفي ثمود إذ قيل لهم تمتعوا حتى حين ۞
و در ثمود چون گفته شد ایشان را برخوردار باشید تا هنگامی
فعتوا عن أمر ربهم فأخذتهم الصاعقة

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَفِي
الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝ وَفِي أَنْفُسِكُمْ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا
تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ
مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ
فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝
فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ
قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝ فَأَقْبَلَتِ
امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝ قَالُوا كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۝
فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ۝ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ۝
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ
مُخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ
الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝ يَسْئَلُونَ أَيَّانَ
يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝
آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ
مَا يَهْجَعُونَ ۝ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

شهيد ۝ ولقد خلقنا السموات والارض وما
بينهما في ستة ايام وما مسنا من لغوب ۝
فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل
طلوع الشمس وقبل الغروب ۝ ومن الليل
فسبحه وادبار السجود ۝ واستمع يوم يناد
المناد من مكان قريب يوم يسمعون الصيحة
بالحق ذلك يوم الخروج ۝ انا نحن نحيي ونميت
والينا المصير ۝ يوم تشقق الارض عنهم سراعا
ذلك حشر علينا يسير ۝ نحن اعلم بما يقولون
وما انت عليهم بجبار فذكر
بالقرآن من يخاف وعيد ۝

ازنشان

ع

الذاريات ستون آية

مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ

بَعِيدٍ ۞ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ

إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۞ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ

وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۞ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۞ وَأُزْلِفَتِ

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۞ هَذَا مَا تُوعَدُونَ

لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۞ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ

وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۞ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ

يَوْمُ الْخُلُودِ ۞ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا

مَزِيدٌ ۞ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ

هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ

هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ۞ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى

لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ

ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من
حبل الوريد ۞ اذ يتلقى المتلقيان عن اليمين
وعن الشمال قعيد ۞ ما يلفظ من قول الا لديه
رقيب عتيد • وجاءت سكرة الموت بالحق
ذلك ما كنت منه تحيد ۞ ونفخ في الصور
ذلك يوم الوعيد ۞ وجاءت كل نفس
معها سائق وشهيد ۞ لقد كنت في
غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك
فبصرك اليوم حديد ۞ وقال قرينه هذا
ما لدي عتيد ۞ القيا في جهنم كل
كفار عنيد ۞ مناع للخير معتد
مريب ۞ الذي جعل مع الله الها آخر فالقياه
في العذاب الشديد ۞ قال قرينه ربنا ع

جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ۝ أَفَلَمْ يَنظُرُوا إِلَى
السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ تَبْصِرَةً
وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَّهَا طَلْعٌ
نَّضِيدٌ ۝ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَعِيدِ ۝ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا
و خدای بهمه چیز داناست منت مینهند بر تو که اسلام آوردند
قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
بگو منت منهید بر من اسلام شما را بلکه خدای منت نهاد بر شما
أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞
که راه نماید شما را بر ایمان اگر هستید راست گویان ط
إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
که خدای میداند نهانی آسمانها و زمین را
وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞
و خدای بیناست بآنچه میکنید

ع

ق اربعون وخمس آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۞ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ
سوگند بقرآن بزرگوار شریف بلکه عجب داشتند که آمد بایشان بیم کننده
مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۞ أَإِذَا
از ایشان گفتند کافران این چیزیست عجیب آیا وقتی که مرده
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۞
شویم و باشیم خاک آن باز گشتن است دور
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
بدرستی که بدانستیم آنچه کم کند زمین از ایشان و نزد ما
كِتَابٌ حَفِيظٌ ۞ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا
نامه است نگاه دارنده بلکه دروغ داشتند

لحم اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله

گوشت برادر خود مرده کراهت دارید او را و بترسید از خدای که خدای

تواب رحيم ۞ يا ايها الناس انا خلقناكم

توبه دهنده است و مهربانست ای آدمیان ما آفریدیم شما را

من ذكر وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل

از مرد یعنی آدم و زن یعنی حوا و کردیم شما را شاخها و قبیلها

لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقاكم

تا بشناسید که بزرگترین شما نزد خدای پرهیزکارتر شماست

ان الله عليم خبير ۞ قالت الاعراب

که خدای داناست و آگاهست گفتند اعراب

آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما

ایمان آوردیم بگوی ایمان نیاوردید ولیکن بگوئید صلح آوردیم ما و چون

يدخل الايمان في قلوبكم وان تطيعوا

در نشده است ایمان در دلهای شما و اگر فرمان برید

الله ورسوله لا يلتكم من اعمالكم

خدای را و رسول او را کم نکند شما را از کارهای شما

شيئا ان الله غفور رحيم ۞ انما المؤمنون

چیزی که خدای آمرزگار و مهربانست بدرستی که مؤمنان

الذين آمنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا

آنانند که ایمان آوردند بخدای و رسول او پس بشک در نیفتادند و جهاد کردند

باموالهم وانفسهم في سبيل الله اولئك

بمالهای خود و تنهای خود در راه خدای ایشانند

هم الصادقون ۞ قل اتعلمون الله بدينكم

که ایشان راستگویانند بگوی آیا آگاه کنید خدا را بدین شما

والله يعلم ما في السموات وما في الارض

بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي
حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا
خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ
خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ
وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ

ع

ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا

میخوانند ترا از پس حجرها بیشتر ایشان نمیدانند

يعقلون ۝ ولو انهم صبروا حتى تخرج

و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آید

اليهم لكان خيرا لهم والله غفور

بسوی ایشان باشد بهتر ایشان را و خدای آمرزگار

رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا ان جاءكم

مهربانست ای آن کسانی که ایمان آوردید اگر بیارد بشما

فاسق بنبا فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة

فاسقی خبری ... بد اینید تا نرسانید گروهی را بنادانی

فتصبحوا على ما فعلتم نادمين ۝ واعلموا ان

پس شوید بانچه کردید پشیمان و بدانید که

فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير

در میان شما رسول خدا است اگر فرمان برد شما را در بسیاری

من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم

از کارها در هلاک افتید و لیکن خدای دوست داشته گردانید

الايمان وزينه في قلوبكم وكره

ایمان را و بیاراست انرا در دلهای شما و مکروه گردانید

اليكم الكفر والفسوق والعصيان

بسوی شما کفر و فسق و نافرمانی

اولئك هم الراشدون ۝ فضلا من الله و

ایشان ایشانند که راه راست یافتگانند افزونیست از خدای و

نعمة والله عليم حكيم ۝ وان طائفتان

نعمت و خدای داناست و درست کار و اگر دو گروه

من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان

الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات
کافران را وعده داد خدای آنان را که ایمان آوردند و کردند نیکیها
منهم مغفرة وأجرا عظيما ۝ ع
از ایشان آمرزش و مزد بزرگ

الحجرات ثمان عشرة آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله و
ای آنان که ایمان آوردید پیش مدارید خلاف خدای تعالی و
رسوله واتقوا الله إن الله سميع عليم ۝ يا أيها
رسول او مکنید و بترسید از خدای که خدای شنوا است و دانا است ای آنان
الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت
که ایمان آوردید بر مدارید آوازهای شما زبر آواز
النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم
پیغمبر و بلند مکنید او را بگفتار همچون بلند کردن بعضی از شما
لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون
مر بعضی را از آنک باطل شود کارهای شما و شما ندانید
إن الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله
آن کسانی که نرم کنند آوازهای ایشان نزد رسول خدای
أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى
ایشانند آنان که بیازمود خدای دلهای ایشان را پرهیزکاری
لهم مغفرة وأجر عظيم ۝ إن الذين
ایشان را آمرزش و مزد بزرگ آنان که

شيء عليما ❀ لقد صدق الله رسوله
چیزی دانا براستی که راست کرد خدای پیغامبر او را
الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام إن شاء
خواب براستی تا در شوید مسجد حرام اگر خواهد
الله آمنين محلقين رؤوسكم ومقصرين لا
خدای ایمنان سترده کرده سرهای خویش و کم کنان موی را نه
تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك
ترسید بدانست آنچه ندانستید بکرد از پیش آن
فتحا قريبا ❀ هو الذي أرسل رسوله بالهدى
گشادی نزدیک او آنست که فرستاد پیغامبر خود را براه راست
ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى
و دین راست تا ظاهر کند آن را بر همه دینها و بسنده است
بالله شهيدا ❀ محمد رسول الله والذين معه
خدا گواه محمد صلوات الله علیه رسول خداست و آنان که با وی اند
أشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم
سخت اند بر کافران مهربانان اند با یکدیگر بینی ایشان را
ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا
رکوع کنان سجده کنان میجویند افزونی از خدا و خشنودی
سيماهم في وجوههم من أثر السجود ذلك
نشان ایشان در رویهای ایشان از اثر سجده آن
مثلهم في التوراة ومثلهم في الإنجيل
مثل ایشان در توریة و مثل ایشان در انجیل
كزرع أخرج شطأه فآزره فاستغلظ
همچون کشتی که بیرون آورد شاخ او را قوت کرد آن را
فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم

الذي كف أيديهم عنكم وأيديكم
آنك باز داشت دستهاى ايشانرا از شما ودستهاى شما
عنهم ببطن مكة من بعد أن أظفركم
از ايشان ببطن مكه از پس آنكه فيروز كردانيد شمارا
عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۝
بر ايشان وهست خداى بآنچه ميكنيد بينا
هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد
ايشان آنانند كه كافر شدند وبگردانيدند شمارا از مسجد
الحرام والهدي معكوفا أن يبلغ محله ولولا
حرام وقربانى بازداشته آنك رسد بجاى خود واگر نه
رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم
مردان مؤمنان وزنان مؤمنات كه ندانستيد ايشانرا
أن تطؤوهم فتصيبكم منهم معرة
آنك بسپريد ايشانرا برسد شمارا از ايشان رنجى
بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء لو تزيلوا
بى دانش تا درآرد خداى در رحمت خود آنكه خواهد اگر جدا شوندى
لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا أليما ۝ إذ
عذاب كردمى آنانرا كه كافر شدند از ايشان عذاب دردناك چون
جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية
كرد آنان كه كافر شدند در دلهاى ايشان [illegible]
الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله
جاهليت فرو فرستاد خداى آرامش بر رسول او
وعلى المؤمنين وألزمهم كلمة التقوى
وبر مؤمنان ولازم كرد ايشانرا سخن پرهيزكارى
وكانوا أحق بها وأهلها وكان الله بكل
وهست خداى بهر

عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما
از مؤمنان چون بیعت کردند با تو در زیر درخت دانست آنچه
في قلوبهم فانزل السكينة عليهم و
در دلهای ایشان بود فرستاد آرامش بر ایشان و
اثابهم فتحا قريبا ۝ ومغانم كثيرة
پاداش داد ایشانرا فتحی نزدیک و غنیمتهای بسیار
ياخذونها وكان الله عزيزا حكيما ۝
که بگیرند آنرا و هست خدای عزیز و درست کار
وعدكم الله مغانم كثيرة تاخذونها
وعده کرد شما را خدای غنیمتهای بسیار که بگیرید آن
فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس
بشتابید بدان زود این و وا کرد این دستهای مردمان
عنكم ولتكون اية للمؤمنين و
از شما و تا باشد نشانی مر مؤمنان را و
يهديكم صراطا مستقيما ۝ واخرى لم
راه نماید شما را راه راست و دیگران
تقدروا عليها قد احاط الله بها وكان
توانایی ندارید بر آن بدرستی که بدانست خدای آنرا و هست
الله على كل شيء قديرا ۝ ولو قاتلكم
خدای بر همه چیزی توانا و اگر کارزار کردندی با شما
الذين كفروا لولوا الادبار ثم لا يجدون
آنانکه کافر شدند برگردانیدندی پشتهای خویش را پس نیابند
وليا ولا نصيرا ۝ سنة الله التي قد خلت
دوستی و نه یاری سنت خدای آنکه گذشت
من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۝ وهو

رحيما ۞ سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى
مغانم لتأخذوها ذرونا نتبعكم يريدون ان
يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم
قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل
كانوا لا يفقهون الا قليلا ۞ قل للمخلفين
من الاعراب ستدعون الى قوم اولى باس
شديد تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا
يؤتكم الله اجرا حسنا وان تتولوا كما
توليتم من قبل يعذبكم عذابا اليما ۞
ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج
ولا على المريض حرج ومن يطع الله ورسوله
يدخله جنات تجري من تحتها الانهار ومن
يتول يعذبه عذابا اليما ۞ لقد رضي الله

نصف

ع

قل

وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا
عَظِيمًا ۞ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ
شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا
اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰى اَهْلِيهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ
ذٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۞ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ فَاِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۞
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ اللَّهِ
فَوْزًا عَظِيمًا ۞ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ
ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۞
لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ
يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ

مَن يَبخَلُ وَمَن يَبخَل فَاِنَّمَا يَبخَلُ عَن نَفسِهِ وَاللّٰهُ
الغَنِيُّ وَاَنتُمُ الفُقَرَاۤءُ وَاِن تَتَوَلَّوا يَستَبدِل
قَومًا غَيرَكُم ثُمَّ لَا يَكُونُوۤا اَمثَالَكُم

ع

الفتح عشرون وتسع

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحنَا لَكَ فَتحًا مُبِينًا لِيَغفِرَ لَكَ اللّٰهُ
مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعمَتَهُ
عَلَيكَ وَيَهدِيَكَ صِرَاطًا مُستَقِيمًا وَيَنصُرَكَ
اللّٰهُ نَصرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي اَنزَلَ السَّكِينَةَ
فِي قُلُوبِ المُؤمِنِينَ لِيَزدَادُوا اِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِم
وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالاَرضِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا لِيُدخِلَ المُؤمِنِينَ وَالمُؤمِنَاتِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
آنانکه کافر شدند و روی گردانیدند از راه خدای
شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا
و خلاف کردند پیغمبر را از پس آنکه پیدا شد ایشان را راه راست زیان نکنند
اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ۞ يَا أَيُّهَا
خدای را چیزی و زود باطل کند کارهای ایشان را ای آن
الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
کسانی که ایمان آوردند فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را و مکنید
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
باطل کارهای شما را آنانکه کافر شدند و برگشتند
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ
از راه خدای باز مردند و ایشان کافرانند هرگز نیامرزد
اللَّهُ لَهُمْ ۞ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ
خدای مر ایشان را سست مشوید و بخوانید با صلح و شما
الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۞
برترانید و خدای با شماست و هرگز کم نکند شما را کارهای شما
إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَ
اینست زندگی دنیا بازی است و فسوس و اگر ایمان آرید و
تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ
بپرهیزید بدهد شما را مزدهای شما و نپرسد شما را
أَمْوَالَكُمْ ۞ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ
مالهای شما اگر خواهد از شما آن ... کند بر شما
تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ۞ هَا أَنْتُمْ
بخیلی کنید و بیرون آرد کینه‌های شما را آگاه شما
هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ

ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين لهم الهدى
بر گشتند بر پشتهای خویش از پس آنکه پدید آمد ایشان را راه
الشيطان سول لهم واملى لهم ۞ ذلك
شیطان بیاراست مر ایشان را و زمان داد ایشان را آن
بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم
بآنست که ایشان گفتند آنها را که کراهیت داشتند آنچه فرو فرستاد خدای زود فرمان بریم شما را
في بعض الامر والله يعلم اسرارهم ۞
در بعضی کار و خدای میداند نهانهای ایشان
فكيف اذا توفتهم الملائكة يضربون
چگونه باشد چون بمیرانند ایشان را فرشتگان میزنند بر رویهای
وجوههم وادبارهم ۞ ذلك بانهم اتبعوا
و پشتهای خود آن بدان بود که ایشان پیروی
ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
آنچه بخشم آورد خدای را و کراهیت داشتند خشنودی او را پس باطل کرد
اعمالهم ۞ ام حسب الذين في قلوبهم
کردارهای ایشان را یا پنداشتند آنان که در دلهای ایشان
مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۞ ولو
بیماریست اینکه بیرون نیارد خدای کینهای ایشان را و اگر
نشاء لاريناكهم فلعرفتهم بسيماهم
خواستیمی نمودیمی مر ایشان را بتو تا بشناختی ایشان را بنشان ایشان
ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم
و بشناسی ایشان را در لحن گفتار و خدای میداند
اعمالكم ۞ ولنبلونكم حتى نعلم
کارهای شما را و بیازماییم شما را تا بدانیم
المجاهدين منكم والصابرين ونبلوا اخباركم
کوشندگان از شما و صابران و بیازماییم خبرهای شما را

ع

فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ

وَمَثْوَاكُمْ ۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ

سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ

فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ

۞ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ

الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ فَهَلْ

عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ

تُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ

اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ۞ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ

الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۞ إِنَّ الَّذِينَ

فلا ناصر لهم ۞ أفمن كان على بينة من ربه
هیچ یاری کننده نیست ایشان را هر آنک باشد بر بینتی از خدای خود
كمن زين له سوء عمله واتبعوا أهواءهم
همچنان که آراسته شود مر او را بدی کار او و پیروی کردند هواها خود
مثل الجنة التي وعد المتقون فيها أنهار من ماء
مثل آن بهشت آنک وعده کرده شدند پرهیزکاران در او جویها از آب
غير آسن وأنهار من لبن لم يتغير طعمه وأنهار
جز بگردیده و جویها از شیر که متغیر نگردد طعام و جویها ای
من خمر لذة للشاربين ۞ وأنهار من عسل
از خمر ... مر آشامندگان را و جویها از عسل
مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة
صافی کرده و ایشان را در آن از همه میوه های و آمرزش
من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا
از خدای ایشان همچون آنک او جاودانه باشد در آتش و خورانند
ماء حميما فقطع أمعاءهم ۞ ومنهم
ایشان را آب گرم تا بخراشد روده های ایشان و از ایشان
من يستمع إليك حتى إذا خرجوا من عندك قالوا
کسی که بشنود سوی تو تا چون بیرون آیند از نزد تو گویند
للذين أوتوا العلم ماذا قال آنفا أولئك الذين
مر آنان را که داده شدند دانش چه گفت اکنون آن گروه آنانند
طبع الله على قلوبهم واتبعوا أهواءهم والذين
مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و پیروی کردند هواها و آنانک
اهتدوا زادهم هدى وآتاهم تقواهم ۞
راه یافتند زیادت کرد ایشان را راه راست
فهل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة

عرفها لهم ۞ يا أيها الذين آمنوا إن تنصروا الله
خوش بوی کرد ایشان را ای آنان که ایمان آوردید اگر یاری کنید خدا را
ينصركم ويثبت أقدامكم ۞ والذين كفروا
یاری کند شما را و ثابت دارد قدمهای شما را و آنان که کافر شوند
فتعسا لهم وأضل أعمالهم ۞ ذلك بأنهم
نگونساری باد ایشان را و هلاک کند کارهای ایشان این بدانست که ایشان
كرهوا ما أنزل الله فأحبط أعمالهم ۞ أفلم
کراهیت داشتند آنچه فرستاد خدای پس نیست کرد کارهای ایشان
يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان
آیا نرفتند در زمین بنگرید که چگونه باشد
عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين
سرانجام آنان که از پیش ایشان بودند هلاک کرد خدای بر ایشان و کافران را
أمثالها ذلك بأن الله مولى الذين آمنوا وأن
مثلست این بدانست که خدای دوست آنانست که ایمان آوردند و
الكافرين لا مولى لهم ۞ إن الله يدخل
کافران نیست دوست ایشان را که خدای در برد
الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري
آنان که ایمان آوردند و کردند نیکیها بهشتها که میرود
من تحتها الأنهار والذين كفروا يتمتعون
از زیر آن جویها و آنان که کافر شدند برخوردار میشوند
ويأكلون كما تأكل الأنعام والنار
و میخورند چنانک بخورد چهارپایان و آتش
مثوى لهم ۞ وكأين من قرية هي أشد
جایست مر ایشان را و بسا از اهل دیه سخت
قوة من قريتك التي أخرجتك أهلكناهم

ربع

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ
آنانکه کافر شدند و بازگردانیدند از راه خدای هلاک کردانید
اَعْمَالَهُمْ ❁ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا
کارهای ایشان و آنانکه ایمان آوردند و کارهای نیکو کردند و ایمان آوردند
بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ
بانچه فرستاده شد بر محمد و او راست است از خدای ایشان بپوشانید
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ❁ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ
از ایشان بدیهای ایشان و نیکو کرد حال ایشان آن بسبب آنست که آنانکه
كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا
کافر شوند پیروی کردند باطل را و آنانکه ایمان آوردند پیروی
الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ
حق را از خدای ایشان همچنین بیان میکند خدای مر مردمان را
اَمْثَالَهُمْ ❁ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ
مثلهای ایشان چون برسید آن کسان که کافر شدند باید زد
الرِّقَابِ حَتّٰى اِذَا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ
گردنهای ایشان تا چون زبون کردید ایشان را سخت کنید بندها را
فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ
یا منت نهادن پس و یا فدا دادن تا بنهد کارزار
اَوْزَارَهَا ❁ ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ
سلاحها را آن و اگر خواهد خدای باز کشیدی از ایشان
وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
ولیکن تا بیازماید بعض شما را ببعض و آنانکه
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ❁
کشته شدند در راه خدای هرگز تباه نکند کارهای ایشان
سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ❁ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ
زود راه نماید ایشان را و نیک کند حال ایشان و در آرد ایشان را بهشت

داعي الله فليس بمعجز في الأرض وليس له من دونه
خواننده خدایرا نیست عاجز کننده در زمین و نیست او را جز او
أولياء أولئك في ضلال مبين ۞ أولم يروا
دوستان ایشان اند که در گمراهی پیدا اند آیا نمی بینند
أن الله الذي خلق السماوات والأرض ولم يعي
که خدای آنکسی است که آفرید آسمانها و زمین و مانده نگشت
بقادر على أن يحيي الموتى بلى إنه على كل شيء
توانا است بر آنکه زنده کند مردگان را آری که بر هر چیزی
قدير ۞ ويوم يعرض الذين كفروا على النار
توانا است و آن روز که عرض کرده شوند آنانکه کافر شدند بر آتش
أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب
نیست این براستی گویند آری و خدای ما گوید بچشید عذاب
بما كنتم تكفرون ۞ فاصبر كما صبر
بآنچه بودید که کافر میشدید صبر کن چنانکه صبر کردند
أولو العزم من الرسل ولا تستعجل لهم كأنهم
خداوندان عزم از پیغامبران و مشتاب ایشانرا گوییا ایشان
يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا إلا ساعة من نهار بلاغ
آن روز که می بینند آنچه وعده کرده شده اند درنگ نکرده اند مگر ساعتی از روز
فهل يهلك إلا القوم الفاسقون ۞ ع

محمد عليه السلم اربعون واربع

١٠٤

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده بخشایشگر

كانوا به يستهزءون ۝ ولقد أهلكنا

بودند که باو افسوس میکردند و بدرستی که هلاک کردیم

ما حولكم من القرى وصرفنا الآيات

انچه گرد بر گرد شما بود از دیهها و بگردانیدیم ایات

لعلهم يرجعون ۝ فلولا نصرهم الذين

تا مگر ایشان باز گردند پس چرا یاری نکردند ایشان را آنانکه

اتخذوا من دون الله قربانا آلهة بل ضلوا عنهم

گرفتند از غیر خدای نزدیکی خدایان بلکه گم شدند از ایشان

وذلك إفكهم وما كانوا يفترون ۝

و آن دروغ ایشان بود و انچه بودند که دروغ میگفتند

وإذ صرفنا إليك نفرا من الجن يستمعون

و چون بگردانیدیم بسوی تو گروهی را از پری که میشنودند

القرآن فلما حضروه قالوا أنصتوا فلما قضي

قرآن را چون حاضر گشتند باو گفتند خاموش باشید چون تمام شد

ولوا إلى قومهم منذرين ۝ قالوا يا قومنا

باز گشتند بسوی گروه خود بیم کنندگان گفتند ای قوم ما

إنا سمعنا كتابا أنزل من بعد موسى مصدقا

ما شنودیم کتابی که فرستاده شد از پس موسی راست دارنده

لما بين يديه يهدي إلى الحق وإلى طريق

مر انرا که پیش ازوی بود راه مینماید بحق و بسوی راه

مستقيم ۝ يا قومنا أجيبوا داعي الله

راست ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدای

وآمنوا به يغفر لكم من ذنوبكم

و ایمان آرید باو تا بیامرزد مر شما را از گناهان شما

ويجركم من عذاب أليم ۝ ومن لا يجب

[illegible]

عظيم ۝ قالوا أجئتنا لتأفكنا عن آلهتنا
بزرگ ۝ گفتند بیامدی بما تا بر گردانی ما را از خدایان ما
فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ۝ قال
بیاور بما آنچه وعده میکنی ما را اگر هستی از راستگویان ۝ گفت
إنما العلم عند الله وأبلغكم ما أرسلت به ولكني
دانش نزدیک خدای و میرسانم بشما آنچه فرستاده شدم بآن و لیکن
أراكم قوما تجهلون ۝ فلما رأوه عارضا
می بینم شما را گروهی که نمیدانند ۝ چون بدیدند او را عذابی
مستقبل أوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا
پیش آمده روی کرده بجایهای ایشان گفتند این ابریست که بباراد بر ما
بل هو ما استعجلتم به ريح فيها عذاب
[illegible] آنچه شتاب کردید بآن بادیست که در وی عذابیست
أليم ۝ تدمر كل شيء بأمر ربها فأصبحوا
دردناک ۝ هلاک کند همه چیزی را بفرمان خدای او پس بامداد کردند
لا يرى إلا مساكنهم كذلك نجزي
ندیدند مگر خانهای ایشان همچنین جزا دهیم
القوم المجرمين ۝ ولقد مكناهم فيما إن
گروه گناهکاران را ۝ و بدرستی که توانا کردانیدیم ایشان را در آنچه
مكناكم فيه وجعلنا لهم سمعا
نساختیم شما را در وی و کردیم ایشان را شنوایی
وأبصارا وأفئدة فما أغنى عنهم سمعهم
و بینایی و دلها پس سود نداشت ازیشان شنوایی ایشان
ولا أبصارهم ولا أفئدتهم من شيء إذ
و نه بینایی ایشان و نه دلهای ایشان از چیزی چون
كانوا يجحدون بآيات الله وحاق بهم ما
بودند که [illegible]

إنما

ع

آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
ایمان آر که وعده خدای راستست گوید نیست این مگر افسانهای
الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
پیشینیان ایشان آنانند که واجب شد برایشان گفتار
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
در گروههای که بگذشت از پیش ایشان از پری و آدمی
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ
که ایشان بودند زیان کاران و هر یکی را درجها
مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
از آنچه کردند و تمام بدهد ایشان را کارهای ایشان و ایشان
يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ستم کرده نشوند و آن روز که عرضه کنند آنان را که کافر شدند
عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ
بر آتش [illegible] کم داشتید خوشیهای خویش در زندگانی شما
الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
دنیا و برخورداری یافتید بدان امروز جزا داده شوید عذاب
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
خواری بدانچه بودید که تکبر میکردید در زمین
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۝ وَاذْكُرْ
بناراست و بآنچه بودید که بیرون فرمانی میکردید و یاد کن
أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
گروه عاد را چون بیم کرد قوم خود را بریگستانها و بگذشتند
النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا
بیم کنندگان از پیش وی و از پس وی [illegible] مپرستید
إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ

كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا

بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي

إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ

عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۞ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ

أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ

الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ

بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝
با او گواهست میان من و میان شما و او است آمرزنده و مهربان
قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي
بگوی نبوده‌ام نو آمده از پیغمبران و نمیدانم چه کرده شود بمن
وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا
و نه بشما پیروی نکنم مگر آنچه وحی فرستاده شد و نیستم من مگر
نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
بیم کننده پیدا بگوی اندیدید اگر باشد آن نزد خدای
وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى
و کافر شدید بآن و گواهی داد گواهی دهنده از بنی اسرائیل بر مثل
مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
آن پس ایمان آورد و تکبر کردید شما که خدا راه نمی نماید
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
گروه ستمکاران را و گفتند آنانکه کافر شدند
لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ
مر آنانرا که ایمان آوردند اگر باشد بهتر پیش نکردندی بسوی آن
وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ۝
و چون راه نمایند بوی نبود و گویند این دروغیست کهنه
وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً
و از پیش قرآن کتاب موسی بود پیشوا و رحمت
وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ
و این کتابیست و باور دارنده زبان عربی تا بیم کند آنانرا
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
که ظلم کردند و بشارتی نیکوکاران را آنانکه گفتند
رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
پروردگار ما خداست باز راست باستادند نیست ترس برایشان و نه

ع

وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ
واجلی نام برده و آنانکه کافر شدند از آنچه بیم کنند روی گردانند
قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا
بگوی چه دیدید آنچه میخوانند از غیر خدای بنمایید چه چیز
خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ
آفریدند از زمین یا مر ایشانرا انبازیست در آسمانها
السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَا
بیارید بمن نامه از پیش این قرآن
أَوْ أَثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۞ وَمَنْ
یا نشانی از دانش اگر هستید شما راستگویان وکیست
أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ
گمراه تر از آنکه بخواند از غیر خدای آنکه جواب ندهد او را
لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۞
تا روز قیامت و ایشان از خواندن ایشان غافلاند
وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَ
وچون برانگیخته شوند مردمان باشند ایشانرا دشمنان و
كَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۞ وَإِذَا
باشند بپرستیدن ایشان کافران وچون
تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
خوانده شود بر ایشان نشانهای ما گویند آنانکه کافر شدند
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۞ أَمْ يَقُولُونَ
مر راستی را چون بیامد بایشان این جادوئیست ظاهر یا گویند
افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ
از خویشتن ساخت بگوی اگر ساختم او را مالک نشوید مرا از
اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ
خدای چیزی او داناتر است بآنچه ...

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ

و فرود آمد باشان آنچه بودند كه بآن افسوس ميداشتند و گفته شد

ٱلْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

امروز فراموش كنيم شمارا چنانك فراموش كرديد ديدار روز شمارا

هَذَا وَمَأْوَاكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

اين و جاى شما آتش است و نيست مر شمارا هيچ يارى كننده

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ آيَاتِ ٱللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

آن شمارا بدان است كه شما بگرفتيد نشانهاى خدايرا افسوس و مغرور كرد شمارا

ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ

زندگى دنيا امروز بيرون نيارند از آن و نه ايشان

يُسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَاوَاتِ وَرَبِّ

را جوينده مر خدايرا است همه سپاس كه خداى آسمانها و زمينست

ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ۝ وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَاءُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ

كه خداى عالميانست و ويراست بزرگى در آسمانها

وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ۝

و زمين و او عزيز و حكيم است

الاحقاف ثلثون وخمس آيات

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خداى بخشاينده مهربان

حمٓ ۝ تَنْزِيلُ ٱلْكِتَابِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ۝

سوگند حلم و ملك اين فرستادن نبشت از خداى عزيز حكيم

مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَاوَاتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِٱلْحَقِّ

نيافريديم آسمانها و زمين و آنچ ميان آن دو است مگر براستى

ع

الجزو [illegible]

كنتم صادقين ❁ قل الله يحييكم ثم يميتكم
هستيد شما راست گويان بگو خداي زنده كند شما را باز بميراند شما
ثم يجمعكم الى يوم القيامة لا ريب فيه
باز جمع كند شما را تا بروز قيامت نيست شك درو
ولكن اكثر الناس لا يعلمون ❁ ولله ملك
وليك بيشتر مردمان نميدانند وخداي راست پادشاهي
السموات والارض ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر
آسمانها و زمين وروز كه برخيزد قيامت آن روز زيان كنند
المبطلون ❁ وترى كل امة جاثية كل امة
كافران وببيني هر گروهي را بزانو نشسته هر گروهي
تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما كنتم
خوانده شود بكتاب او امروز پاداده شويد آنچه بوديد
تعملون ❁ فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات
كه ميكرديد اما آنانكه ايمان آوردند و كردند نيكيها
فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك الفوز المبين ❁
در آرد ايشانرا خداي ايشان در رحمت خود آن پيروزي پيداست
واما الذين كفروا افلم تكن اياتي تتلى عليكم
واما آنانكه كافر شدند آيا نبود آيتهاي من خوانده ميشود بر شما
فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ❁ واذا
استكبار كرديد و بوديد گروه گناه كاران وچون
قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها
گفته شد كه وعده خداي راستست وقيامت نيست هيچ شك دراو
قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما
گفتيد شما نميدانيم چيست قيامت گمان نميبريم مگر گماني و نه ايم
نحن بمستيقنين ❁ وبدا لهم سيئات ما عملوا
ما بيقين دانندگان وظاهر شد ايشانرا بديهاي آنچه كردند

هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا
كنا نستنسخ ما كنتم تعملون

بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۞
بینائیها است مر مردمان را و راه راستی و رحمتی مر گروهی را که یقین دانند
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
یا پنداشتند آنان که بساختند بدیها آنکه کنیم ایشان را
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ
همچون آنکسانی که ایمان آوردند و کارهای نیک کردند یکسان است زندگانی
وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞ وَخَلَقَ اللَّهُ
و مردن ایشان بد است آنچه حکم کنند و بیافرید خدای
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
آسمانها و زمین براستی و تا جزا داده شود هر تنی بآنچه
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ
کسب کرد و ایشان ستم نکنند دیدی آنکه گرفت
إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
خدای خویش را هوای خویش و گم راه کرد او را بر دانش و مهر کرد بر شنوائی او
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ
و دل او و کرد بر دیده او پوششی که راه نماید او را
ع بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
پس خدای آیا پند نمی گیرید و گفتند نیست این مگر
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
زندگی ما در دنیا میمیریم و زنده باشیم و هلاک نکند ما را
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
مگر روزگار و نیست ایشان را بدان هیچ دانش نیستند ایشان
ع يَظُنُّونَ ۞ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
اندک می پندارند و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما
مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ
نباشد حجت ایشان مگر آنکه گفتند بیارید پدران ما را اگر

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُلْ
اندرین نشانهاست مر گروه که فکر کنند بگوی
لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
مر آنان را که ایمان آوردند آمرزش خواهند مر آنان را که امید ندارند روزها خدای را
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
قومی را بآنچه بودند که کسب میکردند هر که کند نیکی
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ
مر نفس او را و هر که بد کند بر وی است پس با خدای شما
تُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
باز گردانیده شما و بدرستی دادیم بنی اسرائیل را کتاب
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
و حکم و پیغمبری و روزی دادیم ایشان را از پاکیها
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
و فضیلت نهادیم ایشان را بر جهانیان و دادیم ایشان را حجتها
مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
از فرمان اختلاف نکردند مگر از پس از آنک آمد ایشان را دانش
بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
از حسد میان ایشان بدرستی که خدای تو حکم کند میان ایشان روز قیامت
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ
در آنچه بودند در آن اختلاف کردندی پس کردیم ترا بر راهی
مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝
از فرمان پس پیروی کن آن را و پی روی مکن آرزوها آنان را که ندانند
إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
که ایشان باز ندارند از تو از خدای چیزی و بدرستی که ظالمان
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا
بعض ایشان دوستان بعض اند و خدای دوست پرهیزگاران است این

آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
نشانهاست مر گروهی که بدانند ۝ آن نشانهای خداست که میخوانیم آن را بر تو
بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيْلٌ
براستی پس بکدام سخن پس از خدای و نشانهای او باور آورند وای
لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ
مر هر دروغ گوینده بزه مند ۝ میشنود نشانهای خدای را که خوانده میشود بروی
ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
پس مصر میشود تکبر کننده گوییکه نشنید آن را بشارت ده او را
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا
بعذاب دردناک ۝ وچون بداند از نشانهای ما چیزی گیرد آن را
هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مِنْ وَرَائِهِمْ
بافسوس ایشان ایشان راست عذاب خوار ۝ از پس ایشان
جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا
دوزخ است و سود ندارد از ایشان آنچه کسب کردند چیزی و نه
مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝
آنچه گرفتند از غیر خدای دوستان و ایشان را عذاب بزرگ است
هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
این راه راست و آنان که کافر شدند بآیات خدای ایشان ایشان را
ع عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ
عذاب از عذابی سخت دردناک ۝ خدای آنکسی است که رام کرد مر شما را
الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
دریا تا روان شود کشتی در وی بفرمان او و تا بجویید از فضل او
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ
و تا مگر شما شکر کنید ۝ و رام کرد مر شما را
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از او

مُتَقَابِلِينَ ۞ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۞ يَدْعُونَ

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۞ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا

الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۞

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ۞ ع

الجاثية ثلثون وأربع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداى بخشاينده مهربان

حم ۞ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۞ إِنَّ فِي

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۞ وَفِي خَلْقِكُمْ

وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۞ وَاخْتِلَافِ

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ

قوم تبع والذين من قبلهم اهلكناهم انهم
گروه تبع وآنانك از پيش ايشان بودند هلاك كرديم ايشان را كه ايشان
كانوا مجرمين ۞ وما خلقنا السموات والارض
بودند گناهكاران ونيافريديم آسمانها وزمين را
وما بينهما لاعبين ۞ ما خلقناهما الا بالحق
وآنچه ميان ايشانست بازى كنان نيافريديم ايشان را مگر براستى
ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ ان يوم الفصل
وليكن بيشتر ايشان نميدانند كه روز جدايى
ميقاتهم اجمعين ۞ يوم لا يغني مولى عن مولى
وعده ايشان همه است روزى كه سود ندارد خويشى از خويشى
شيئا ولا هم ينصرون ۞ الا من رحم الله انه
چيزى ونه ايشان يارى كرده شوند مگر آنكس كه رحم كند خداى كه او
هو العزيز الرحيم ۞ ان شجرت الزقوم ۞ طعام
اوست عزيز ومهربان كه درخت زقوم خورش
الاثيم ۞ كالمهل يغلي في البطون ۞ كغلي
فاسقانست چون مس گداخته كه ميجوشد در شكم همچو جوشيدن
الحميم ۞ خذوه فاعتلوه الى سواء الجحيم ۞
آب گرم بگيريد او را بياريد او را تا ميان دوزخ
ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم ۞ ذق
پس بريزيد بالاى سر او از عذاب دوزخ بچش
انك انت العزيز الكريم ۞ ان هذا ما كنتم
كه تو بودى عزيز كريم كه اين است كه نبوديد شما
به تمترون ۞ ان المتقين في مقام امين ۞ في
بدان راست دارنده كه آنك پرهيزگاران در جايگاه باشند استوار در
جنات وعيون ۞ يلبسون من سندس واستبرق
بستانها وچشمها مى پوشند از سندس واستبرق

ع

ع

إلى فاعتزلون ۞ فدعا ربه أن هؤلاء قوم مجرمون
جدا شوید از من ۞ بخواند خدای خود را که اینها گروهی گناهکاران اند
فأسر بعبادي ليلا إنكم متبعون ۞ واترك البحر
پس ببر بندگان مرا بشب که شما پیروی کنندگانید و بگذار دریا را
رهوا إنهم جند مغرقون ۞ كم تركوا من جنات
فراخ که ایشان سپاهیند غرقه شده ۞ چند بگذاشتند از بوستانها
وعيون ۞ وزروع ومقام كريم ۞ ونعمة
و چشمها و کشتها و جایگاه بزرگوار و نعمتی
كانوا فيها فاكهين ۞ كذلك وأورثناها
که بودند در آن شادان ۞ و میراث دادیم آنرا
قوما آخرين ۞ فما بكت عليهم السماء والأرض
بگروه دیگر ۞ نگریست بر ایشان آسمان و زمین
وما كانوا منظرين ۞ ولقد نجينا بني إسرائيل
و نبودند زمان داده شدگان ۞ و بدرستی که برهانیدیم بنی اسرائیل
من العذاب المهين ۞ من فرعون إنه كان
از عذاب خوار ۞ از فرعون که او بود
عاليا من المسرفين ۞ ولقد اخترناهم على
برتر از گزافکاران ۞ و بدرستی که برگزیدیم ایشان را بر
علم على العالمين ۞ وآتيناهم من الآيات
دانش بر عالمیان ۞ و بدادیم ایشان را از نشانها
ما فيه بلاء مبين ۞ إن هؤلاء ليقولون إن هي
آنچه در وی بلا هویدا ۞ که اینها میگویند نیست این
إلا موتتنا الأولى وما نحن بمنشرين ۞ فأتوا
مگر مرگ ما نخستین و نیستیم ما برانگیخته شدگان ۞ پس بیارید
بآبائنا إن كنتم صادقين ۞ أهم خير أم
پدران ما را اگر هستید راستگویان ۞ ایشان بهترند یا

ض

موقنين ۝ لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم

وربّ آبائكم الاولين ۝ بل هم في شك

يلعبون ۝ فارتقب يوم تاتي السماء بدخان

مبين ۝ يغشى الناس هذا عذاب اليم ۝

ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون ۝

انى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ۝ ثم

تولوا عنه وقالوا معلم مجنون ۝ انا كاشفوا

العذاب قليلا انكم عائدون ۝ يوم نبطش

البطشة الكبرى انا منتقمون ۝ ولقد فتنا

قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم ۝

ان ادوا الي عباد الله اني لكم رسول امين ۝ وان

لا تعلوا على الله اني اتيكم بسلطان مبين ۝ واني

عذت بربي وربكم ان ترجمون ۝ وان لم تؤمنوا

ربع

ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ
قیامت و بسوی او باز گردانیده شوید شما را و مالك نشوند آنانكه
يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَاعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ
میخوانند جز او خدا را شفاعت را مگر آنرا که گواهی داد براستی و ایشان
يَعْلَمُونَ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ
میدانند و اگر بپرسی از ایشان [illegible] گویند خدای پس کجا
يُؤْفَكُونَ ۝ وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا
[illegible] و گفتن او ای خدای من این [illegible] گروهی که
يُؤْمِنُونَ ۝ فَٱصْفَحْ وَقُلْ سَلَٰمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝
[illegible]

عَنْهُمْ

ٱلدُّخَانِ خَمْسُونَ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
حمٓ ۝ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ ۝ إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةٍ
سوگند [illegible] بکتاب پیدا ما فرو فرستادیم او را در شب
مُّبَٰرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ
مبارك که ما [illegible] کنندگان در آن جدا کرده شود
كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَآ إِنَّا كُنَّا
هر کاری حکمت [illegible] فرمانی از نزد ما [illegible]
مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ۝
رسولان رحمت از خدای تو [illegible] شنوا و دانا
رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن كُنتُم
[illegible]

فيه مبلسون ۝ وما ظلمناهم ولكن كانوا
در دوزخ نومیدان باشند ۝ وستم نکردیم برایشان ولیکن بودند
هم الظالمين ۝ ونادوا يا مالك ليقض علينا
ایشان ظالم کنندگان بر خود ۝ وندا کردند ای مالک باید که بگذارد بر ما
ربك قال انكم ماكثون ۝ لقد جئناكم
خدای تو گفت که شما درنگ کنندگانید ۝ بیاوردیم بشما
بالحق ولكن اكثركم للحق كارهون ۝
براستی ولیکن بیشتر شما مر راستی را کراهیت دارندگان
ام ابرموا امرا فانا مبرمون ۝ ام يحسبون انا لا
یا بساختند کاری که ما سازندگانیم ۝ یا پندارند که ما نشنویم
نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا لديهم
سر ایشان و آشکارای ایشان آری و پیغمبران ما نزدیک ایشان
يكتبون ۝ قل ان كان للرحمن ولد فانا
می نویسند ۝ بگوی اگر باشد خدا را فرزندی منم
اول العابدين ۝ سبحان رب السموات
اول عبادت کنندگان ۝ پاکست خدای آسمانها
والارض رب العرش عما يصفون ۝ فذرهم
و زمین خدای عرش از آنچه صفت میکنند ۝ بگذار ایشان را
يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون
در روند و بازی کنند تا برسند بروز ایشان آن روز که وعده داده
وهو الذي في السماء اله وفي الارض اله
و او ست آنکه خدایی در آسمان خداست و در زمین خداست
وهو الحكيم العليم ۝ وتبارك الذي له
و او حکیم و داناست ۝ و بلند نشانست آنکه او راست
ملك السموات والارض وما بينهما وعنده علم

ع

صراط مستقيم ۝ فاختلف الاحزاب من بينهم
راه راست اختلاف کردند گروهها از میان ایشان
فويل للذين ظلموا من عذاب يوم اليم ۝ هل ينظرون
وای مر آنان را که ستم کردند از عذاب روز دردناک هیچ چشم دارند
الا الساعة ان تأتيهم بغتة وهم لا يشعرون ۝
مگر قیامت آنکه بیاید بایشان ناگاه و ایشان ندانسته باشند
الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقين ۝
دوستان آن روز بعضی از ایشان مر بعضی را دشمن‌اند مگر پرهیزکاران
يا عبادي لا خوف عليكم اليوم ولا انتم
ای بندگان من نیست ترس بر شما آن روز و نه شما
تحزنون ۝ الذين آمنوا بآياتنا وكانوا مسلمين ۝
اندوهگین شوید آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما و بودند گردن نهادگان
ادخلوا الجنة انتم وازواجكم تحبرون ۝
درروید در بهشت شما و زنان شما شاد باشید
يطاف عليهم بصحاف من ذهب واكواب
می گردانند بر ایشان جامها از زر و کوزهای
وفيها ما تشتهيه الانفس وتلذ الاعين وانتم فيها
و در آن هست آنچه آرزو کند تنهای ایشان و لذت یابد چشمها و شما در آن
خالدون ۝ وتلك الجنة التي اورثتموها بما
جاویدان باشید و آن بهشت است آنکه میراث دادیم شما را بآنچه
كنتم تعملون ۝ لكم فيها فاكهة
بودید که میکردید شما را در بهشت میوهها باشد
كثيرة منها تأكلون ۝ ان المجرمين في
بسیار از آن میخورید بدرستی که گناهکاران در
عذاب جهنم خالدون ۝ لا يفتر عنهم وهم
عذاب دوزخ جاویدان باشند سست کرده نشود از ایشان و ایشان

آسفونا انتقمنا منهم فاغرقناهم اجمعين ۝
بخشم آوردند ما را کینه کشیدیم از ایشان غرق کردیم ایشان را همه
فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين ۝ ولما ضرب
بکردیم ایشان را پیشروان و پندی پسینیان را وچون بزدند
ابن مريم مثلا اذا قومك منه يصدون ۝ و
پسر مریم را مثلی چون گروه تو از وی گروی گرد آیند و
قالوا ءالهتنا خير ام هو ما ضربوه لك الا جدلا
گفتند خدایان ما بهتر اند یا وی نزدند این مثل ترا مگر بپیکار
بل هم قوم خصمون ۝ ان هو الا عبد انعمنا
بلکه ایشان گروهی اند که خصومت میکنند نیست عیسی مگر بنده که نعمت داد
عليه وجعلناه مثلا لبني اسرائيل ۝ ولو نشاء
بروی وکردیم اورا مثلی مر بنی اسرائیل را واگر خواهیم ما
لجعلنا منكم ملائكة في الارض يخلفون ۝
بکردیمی از شما فرشتگان را در زمین پس شما
ع وانه لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا
وا وی دانش است مر قیامت را بشک مشوید بآن و بپروید مرا این
صراط مستقيم ۝ ولا يصدنكم الشيطان
راه راست است و بازمدارد شما را دیو
انه لكم عدو مبين ۝ ولما جاء عيسى بالبينات
که وی مر شما را دشمن پیداست وچون بیامد عیسی بحجتها
قال قد جئتكم بالحكمة ولابين لكم
گفت آوردم بشما سخن صواب و تا پیدا کنم شما را
بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله واطيعون ۝
بعضی از آنکه اختلاف کردید در وی بترسید از خدای و بفرمان برید
ان الله هو ربي وربكم فاعبدوه هذا
که خدای وی است خدای من و خدای شما پرستید او را این

بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
به نشانهای ما بسوی فرعون و گروهش او گفت من رسول
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُم بِآيَاتِنَا إِذَا هُم
خدای عالمیانم چون بیامد بایشان نشانهای ما هم ایشان
مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِم مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ
ازان میخندیدند و ننمایم ایشان را هیچ نشانی مگر آن
أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
بزرگتر باشد از یار وی و گرفتیم ایشان را بعذاب تا مگر ایشان
يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
باز گردند و گفتند ای جادو بخوان از بهر ما خدای خویش
بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا
بانچه پیمان کرده نزد تو که ما براه باز آییم چون برداشتیم
عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ۝ وَنَادَىٰ
از ایشان عذاب همانگاه ایشان عهد بشکستند و آواز داد
فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ
فرعون در گروه خود گفت ای گروه من نیست مرا پادشاهی
مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
مصر و این جویها روانست از زیر من جای نبینید
أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ
یا من بهترم ازین که وی خوار است و نتواند سخن
يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
بدید کردن چرا افگنده نشد بروی دستینهای برنجن از زر یا بیامدی
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۝ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
باوی فریشتگان همبر یکدیگر سبک داشت گروه خویش
فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا
فرمان کردند [illegible] ایشان گروهی نافرمانان چون

نقيض له شيطانا فهو له قرين ۞ وانهم ليصدونهم
بگماریم مر وی را دیوی او وی را همنشین باشد و ایشان باز دارند
عن السبيل ويحسبون انهم مهتدون ۞ حتى
از راه و پندارند که ایشان راه یافتگانند تا
اذا جاءنا قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين
چون بیاید سوی ما گوید ای کاشکی میان من و میان تو دوری مشرق و مغرب بود
فبئس القرين ۞ ولن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم
بد همنشین و سود ندارد شما را امروز چون ستم کردید
انكم في العذاب مشتركون ۞ افانت
که شما در عذاب انبازانید یا تو توانی
تسمع الصم او تهدي العمي ومن كان في
شنوانید کران را یا راه نمودن نابینا را و هر که باشد در
ضلال مبين ۞ فاما نذهبن بك فانا منهم
گمراهی پیدا اگر ببریم ترا ما از ایشان
منتقمون ۞ او نرينك الذي وعدناهم فانا
کینه کشیم یا بنماییم بتو آنک وعده کردیم ایشان را ما
عليهم مقتدرون ۞ فاستمسك بالذي اوحي
بر ایشان توانائیم دست در زن بدانچه وحی
اليك انك على صراط مستقيم ۞ وانه لذكر
فرستادند بتو که تو بر راه راستی و قرآن پندیست
لك ولقومك وسوف تسألون ۞ واسأل من
ترا و مر گروه ترا بپرسند شما را و بپرس از آنرا
ارسلنا من قبلك من رسلنا اجعلنا من دون
که فرستادیم از پیش تو از پیغمبران ما هیچ کردیم از غیر
الرحمن آلهة يعبدون ۞ ولقد ارسلنا موسى

ع

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ
و كردانرا كلمه پاينده در فرزندان خويش تا مگر ايشان
يَرْجِعُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى جَاءَهُمُ
باز كردند نه كه برخوردار كردم ايشانرا و پدرانشانرا تا آمد بايشان
الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا
راستى و رسول پيدا چون بيامد بايشان راستى گفتند
هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ
اين جادويست و ما بوى كافريم و گفتند چرا فرستاده نشد
هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ۝ أَهُمْ
اين قرآن بر مردى از دو ده بزرگ ايشان
يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ
قسمت ميكنند رحمت خداى ترا ما قسمت كنيم ميان ايشان زندگانى ايشان
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
در زندگانى دنيا و برداشتيم بعضى ازيشان زبر بعضى
دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ
درجها تا بگيرد بعضى ازيشان بهره را بكار و رحمت
رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ
خداى تو بهتر از آنچه گرد كنند و اگر نه آن بودى
النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
كه مردمان يك گروه بكردمى مر آنرا كه بكرود بخداى
أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ۝ وَزُخْرُفًا
درها و تختها از زر تا بروى تكيه زنند و سرايها
وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
نباشد اين همه مگر برخوردارى زندگانى دنيا و آخرت
عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ
[illegible]

ع

لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِبُيُوتِهِمْ
[illegible]

صد

أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَ
هيچ حاضر بودند بآفريدن ايشان زود ... گواهي ايشان و
يُسْئَلُونَ ۞ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
پرسيده شوند ايشان را و گفتند اگر خواستي خداي نپرستيدي ايشان را
مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۞
نيست ايشان را بدان هيچ دانش نيستند ايشان مگر دروغ گويان
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ
يا بداديم ايشان را نامه از پيش وي ايشان بوي دست در زدگانند
بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
نه كه گفتند ما يافتيم پدران ما را بر راهي و ما بر پيهاي ايشان
مُهْتَدُونَ ۞ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ع
راه يافتگانيم و همچنين نفرستاديم از پيش تو
فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا
در ديهي هيچ بيم كننده مگر گفتند توانگران ايشان ما يافتيم
آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۞ قُلْ
پدران ما را بر راهي و ما بر پيهاي ايشان روندگانيم بگوي
أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ
اگر چه بياورم شما را راستتر از آنچه يافتيد بر وي پدران شما را
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۞ فَانْتَقَمْنَا
گفتند ما بآنچه فرستاده شديد بوي كافرانيم و كينه كشيديم
مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۞
از ايشان بنگر چگونه بود سرانجام دروغ زنان
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا
و چون گفت ابراهيم پدر خود را و گروه خود را كه من بيزارم از آنچه
تَعْبُدُونَ ۞ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۞

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً
و آنکه فرستاد از آسمان آبی باندازه زنده کردیم بآن شهری
مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ۞ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
مرده همچنین بیرون آرند شما را و آنکه بیافرید جفتان
كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا
همه و کرد می شما را از کشتی و چهارپایان آنچه
تَرْكَبُونَ ۞ لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
برنشینید تا راست باستید بر پشتهای وی باز یاد کنید
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
نعمت خدای خویش چون راست باستید بر وی و بگوئید
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۞
پاکست آنکه فرمان بردار کرد ما را این و نبودیم مر ورا توانایان
وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۞ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ
و ما بسوی خداوند خویش باز گردیم و بکردند مر ورا از بندگان وی
جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۞ أَمِ اتَّخَذَ
بهره که آدمی هست ناسپاس دار پیدا یا بگرفت
مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ۞ وَ
از آنچه آفرید دختران و بگزید شما را به پسران و
إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ
چون مژده دهند یکی را ازیشان بدانچه بزد مر خدای را مثل
وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۞ أَوَمَنْ يُنَشَّأُ
روی وی سیاه گشته و او خشم فرو خورنده باز کسی که بر آرند
فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۞ وَ
در پیرایه و وی در خصومت کردن ناپیدا کننده و
جَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا
[illegible]

الزخرف ثمنون و تسع آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

حمٓ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
سوگند بحلم و ملک خدا و سوگند بکتاب پیدا ما کردیم آن نامه را قرآن عربی

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
تا مگر شما دریابید وآن قرآن در اصل نامه

لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ
نزد ما برترست و استوارست اما بر کردیم از شما پند دادن

صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا
برگشتن بدانک بودید گروهی تباه کاران و چند فرستادیم

مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا
از پیغمبران در پیشینگان و نیامد بایشان هیچ پیغمبری مگر که بودند

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
که بوی افسوس کردند هلاک کردیم انرا که بود سختر ازیشان بگرفتن

وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
و گذشت راه پیشینگان و اگر پرسی ایشان را که آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
آسمانها و زمین را بگویند آفرید ایشان را عزیز

الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا
دانا آنک بکرد شما را زمین گسترده

وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٤٠٥
[illegible]

وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ
و ما چون بچشانیم آدمی را از ما رحمت شاد شود بآن و اگر برسد بایشان
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ۞
بدی بآنچه پیش فرستاد دستهای ایشان بدرستیکه آدمی ناسپاس است
لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ
مر خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین بیافریند آنچه خواهد ببخشد
لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۞ اَوْ
آنرا که خواهد ماده کان و ببخشد مر آنرا که خواهد نر کان یا
يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا
جفت کرداند ایشانرا ماده کان و نران و کند آنرا که خواهد بازایستنده
اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۞ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ
بدرستیکه او دانا و توانا است و نبود هیچ مردی را آنکه سخن کند با او
اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
خدای مگر به پیغام یا از پس پرده یا بفرستد
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۞
پیغمبری وحی آرد بفرمان وی آنچه خواهد که او برتر است و استوار کار
وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا
و همچنین وحی کردیم ما بسوی تو جبریل را از فرمان ما نبودی
كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ
که بدانستی که چه باشد کتاب و نه ایمان و لیک
جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ
کردانیدیم او را نوری که راه نمائیم بآن آنرا که خواهیم از بندگان ما و تو
لَتَهْدِي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
همی راه نمائی بسوی راه راست راه خدای آنکه مر او راست آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْاَرْضِ اَلَا اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ۞
و آنچه در زمین است بدانید که بخدای باز گردد کارها

ع

النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝
وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ
الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ

ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝
بر پشت وی اندرین نشانهاست مر هر شکیبایی سپاس داری
أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ
یا هلاک کنند ایشان را بانچه کسب کردند و درگذارد از بسیاری و بداند
الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۝ فَمَا أُوتِيتُمْ ع
آنکسانی را که پیکار کنند در آیات ما نیست ایشان را هیچ رستن آنچه داده اند
مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
از چیزی که برخورداری زندگی دنیاست و آنچه نزد خدای بهترست
وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَ
و باقی تر مر آنان را که ایمان آوردند و بر خدای خویش توکل کنند و
الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
آنان که کناره کنند از بزرگ گناهان و فواحش و چون به خشم
غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
ایشان بیامرزند و آن کسانی که اجابت کردند مر خدای را
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا
و بپای داشتند نماز را و کار ایشان رای زدنست میان یکدیگر و از آنچه
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
روزی دادیم ایشان را نفقه کنند و آنکسانی که چون با ایشان رسد
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ
ستم ایشان بادی خواهند و جزاء بدی بدیست
مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
مانند آن هر که درگذارد و نیکی کند پس مزد او بر خدایست که او دوست ندارد
الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا
ستمکاران را و هر که کینه کشد پس ستم ایشان که نیست
عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ

ويعلم ما تفعلون ۝ ويستجيب الذين آمنوا وعملوا
وپیدا اند که چه می کنند و پاسخ کند آنان که ایمان آوردند و کردند
الصالحات ويزيدهم من فضله والكافرون لهم
نیکیها و بیفزاید ایشان را از فضل خود و کافران مر ایشان را
عذاب شديد ۝ ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا
عذاب سخت است و اگر فراخ کند خدای روزی مر بندگان را هر آینه ستم کنند
في الأرض ولكن ينزل بقدر ما يشاء إنه
در زمین ولکن فرو فرستد باندازه آنچه خواهد که او
بعباده خبير بصير ۝ وهو الذي ينزل الغيث
به بندگان خود بینا است و اوست آنکه فرو فرستد باران را
من بعد ما قنطوا وينشر رحمته وهو الولي الحميد ۝
از پس آنکه نومید گشته باشند و بگستراند رحمت خود و اوست دوست ستوده
ومن آياته خلق السماوات والأرض وما بث فيهما
و از نشانهای وی آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکند در هر دو
من دابة وهو على جمعهم إذا يشاء قدير ۝
از جنبنده و او بر جمع ایشان چون خواهد توانا است
وما أصابكم من مصيبة فبما كسبت
و آنچه برسد بشما از کاری و اندوهی بدانچه کسب کرد
أيديكم ويعفو عن كثير وما أنتم بمعجزين
دستهای شما و در گذارد از بسیاری و نتوانید شما سست کردن
في الأرض وما لكم من دون الله من ولي ولا
در زمین و نیست شما را از غیر خدای هیچ دوستی و نه
نصير ۝ ومن آياته الجوار في البحر كالأعلام
یاری گری و از نشانهای وی کشتیهای روان است در دریا همچون کوهها
إن يشأ يسكن الريح فيظللن رواكد على
اگر خواهد بیارامد باد را تا گردند ایستادگان بر

مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
از دین آنچه دستوری داد بآن خدای و اگر نه سخن جدا کردن بودی
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
حکم کردن بودی میان ایشان و هر اینه بیدادگران ایشان را عذابیست دردناک
تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ
بینی بیدادگران را ترسند کردند و او فرود آید با ایشان
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ
و آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها در بوستانها اندر
الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
از بهشت ایشانرا آنچه خواهند نزد خدای ایشان این وی است
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ
که افزونی بزرگست آن آنست که مژده دهد خدای بندگان خود
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها بگوی نخواهم از شما
عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ
بروی مزدی مگر دوستی که در خویشی است و هر که بکند نیکی
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝
افزونیم ویرا در آن نیکویی که خدای آمرزگار و سپاس دار
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللَّهُ
یا میگویند بساخت بر خدای دروغ را اگر خواهد خدای
يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
مهر نهد بر دل تو و پاک کند خدای ناسزا را و برجای بدارد خدای
بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي
سزا را بسخنان وی که او دانا است بآنچه در دلهاست و اوست آنکه بپذیرد
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
توبه از بندگان خود و درگذارد از بدیها

مما
ازانچه

ع

اعمالكم لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع
کارهای شما خصومت نیست میان ما و شما خدا جمع کند
بيننا واليه المصير ۝ والذين يحاجون في الله
میان ما و بسوی اوست بازگشت و آنان که حجت کنند در خدای
من بعد ما استجيب له حجتهم داحضة عند
از پس آنکه پاسخ کرده شود مر او را حجت ایشان ناچیزست نزد
ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد ۝
خدایگان ایشان و بر ایشان خشمست و مر ایشان را عذاب سختست
الله الذي انزل الكتاب بالحق والميزان وما
خدای آن کسیست که فرستاد کتاب براستی و ترازو و چه
يدريك لعل الساعة قريب ۝ يستعجل بها الذين
دانی تو مگر قیامت نزدیکست همی شتابند بدان آنان که
لا يؤمنون بها والذين آمنوا مشفقون منها و
ایمان نیاورند بدان و آنان که ایمان آوردند ترسندگان ازو و
يعلمون انها الحق الا ان الذين يمارون في الساعة
میدانند که آن راستست بدانک آنانک پیکار کنند در قیامت
لفي ضلال بعيد ۝ الله لطيف بعباده يرزق
در گمراهی دورند خدای لطیفست ببندگان خود روزی دهد
من يشاء وهو القوي العزيز ۝ من كان
آنرا که خواهد و او توانا و عزیزست هر که باشد
يريد حرث الآخرة نزد له في حرثه ومن كان
که خواهد کشت آخرت زیادت کنیم او را در کشت او و هر که باشد
يريد حرث الدنيا نؤته منها وما له في الآخرة
که خواهد کشت این جهان بدهیم او را از آن و نیست او را در آخرت
من نصيب ۝ ام لهم شركاء شرعوا لهم

الرزق
روزی

السموات والأرض يبسط لمن يشاء ويقدر إنه بكل
آسمانها و زمین فراخ کرد روزی آنرا که خواهد و اندازه کند که او بهر
شيء عليم ۝ شرع لكم من الدين ما وصى به
چیزی داناست بدید کرد شما را از دین آنچه وصیت کرد به
نوحا والذي أوحينا إليك وما وصينا به إبرهيم
نوح و آنکه وحی کردیم بسوی تو و آنچه وصیت کردیم باو ابرهیم را
وموسى وعيسى أن أقيموا الدين ولا تتفرقوا
و موسی و عیسی را که بپای دارید دین را و پراکنده مشوید
فيه كبر على المشركين ما تدعوهم إليه
در وی بزرگ آمد بر انبازگیران آنچه میخوانی ایشان را بسوی او
الله يجتبي إليه من يشاء ويهدي إليه من ينيب ۝
خدای برگزیند بسوی خود کسی را که خواهد و راه نماید بسوی او آنرا که باز گردد
وما تفرقوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم
و پراکنده نشدند مگر از پس آنکه بیامد بایشان دانش حسد میان ایشان
ولولا كلمة سبقت من ربك إلى أجل مسمى لقضي
و اگر نبودی سخنی که رفت از خدای تو بسوی هنگام نام برده حکم کرده شدی
بينهم وإن الذين أورثوا الكتاب من بعدهم
میان ایشان و آنانکه میراث داده شدند نامه از پس ایشان
لفي شك منه مريب ۝ فلذلك فادع واستقم
در گمانند ازو بگمان افکننده و از آن خوان و استوار باش
كما أمرت ولا تتبع أهواءهم وقل آمنت
چنانکه فرموده شدی و پی مرو آرزوهاء ایشان را و بگو ایمان آوردم
بما أنزل الله من كتاب وأمرت لأعدل بينكم
بآنچه فرو فرستاد خدای از کتاب و فرموده شدم تا داد کنم میان شما
الله ربنا وربكم لنا أعمالنا ولكم
خدای خداوند ما و خداوند شما کردار ما ما را و کردار شما

عليهم بوكيل ۞ وكذلك أوحينا إليك
قرآنا عربيا لتنذر أم القرى ومن حولها وتنذر
يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في
السعير ۞ ولو شاء الله لجعلهم أمة واحدة
ولكن يدخل من يشاء في رحمته والظالمون
ما لهم من ولي ولا نصير ۞ أم اتخذوا من
دونه أولياء فالله هو الولي وهو يحيي الموتى
وهو على كل شيء قدير ۞ وما اختلفتم فيه
من شيء فحكمه إلى الله ذلكم الله ربي
عليه توكلت وإليه أنيب ۞ فاطر السماوات
والأرض جعل لكم من أنفسكم أزواجا و
من الأنعام أزواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله
شيء وهو السميع البصير ۞ له مقاليد ع

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
تا پیدا شود مر ایشانرا که آن حقست یا نه بسنده خدای تو که او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
بر هر چیزی گواه هست ۝ بدان که ایشانند در گمانند از

لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۝
دیدن خدای ایشان بدان که او بهمه چیزی داناست

سورة عسق خمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده و مهربانست

حم ۝ عسق كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
سوگند بحلم و ملک من که همچنین پیغام فرستد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
خدای عزیز صواب کار مر او راست آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ
و آنچه در زمین است و او بلندست و بزرگست نزدیکست آسمانها

يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
که بشکافند از زبر ایشان و فریشتگان تسبیح میکنند بحمد

رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ
خدای ایشان و آمرزش خواهند مر آنرا که در زمین است بدانید که

اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
خدای اوست آمرزگار و مهربان و آنکسانی که بگرفتند از

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ
[illegible]

ولا تضع الا بعلمه ويوم يناديهم اين شركاي
و با ننهند مگر بدانش وی وآن روز که ندا کنیم ایشانرا گوید کجااند انبازان من
قالوا آذناك ما منا من شهيد ۝ وضل عنهم
گویند آگاه کردیم نیست از ما هیچ گواه و گم شد از ایشان
ما كانوا يدعون من قبل وظنوا ما لهم من
آنچه میخواندند از پیش و پندارند که نیست مر ایشانرا هیچ
محيص ۝ لا يسام الانسان من دعاء الخير وان مسه
گریز ستوه نشود آدمی از خواستن نیکی و اگر رسد او را
الشر فيؤس قنوط ۝ ولئن اذقناه رحمة منا
بدی نومید باشد و اگر بچشانیم او را رحمتی از ما
من بعد ضراء مسته ليقولن هذا لي وما اظن
از پس سختی که رسید بوی گوید این مراست و گمان نبرم
الساعة قائمة ولئن رجعت الى ربي ان لي عنده
که قیامت خاستنی و اگر باز گردانند مرا سوی خدای من باشد مرا نزد وی
للحسنى فلننبئن الذين كفروا بما عملوا و
نیکوی بی آگاه دهیم آنکسانرا که کافر شدند بآنچه کردند و
لنذيقنهم من عذاب غليظ ۝ واذا انعمنا
بچشانیم ایشانرا از عذاب سخت و چون نیکوی کنیم
على الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر
بر آدمی روی بگرداند و یکسو رود و چون رسد او را بدی
فذو دعاء عريض ۝ قل ارايتم ان كان من عند
با دعا باشد فراخ بگوی چه بینید اگر باشد آن از نزد
الله ثم كفرتم به من اضل ممن هو في شقاق
خدای باز کافر شوید بوی که گمراه تر از آنکس که او در خلاف باشد
بعيد ۝ سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم
دور زود بنماییم ایشانرا آیتهای خود در کرانها و در تنهای ایشان

ع

لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل
نیاید بوی باطل از پیش وی ونه از پس وی فرو فرستاده
من حكيم حميد ۞ ما يقال لك إلا ما قد قيل
از حکیم ستوده نگویند مرترا مگر آنچه گفتند
للرسل من قبلك إن ربك لذو مغفرة وذو عقاب
مرپیغمبرانرا از پیش تو که خدای تو خداوند آمرزش است وخداوند عقوبت
أليم ۞ ولو جعلناه قرآنا أعجميا لقالوا لولا فصلت
دردناک واگر بکردی وی را قرآن بپارسی گفتندی چرا پیدا کرده
آياته ءأعجمي وعربي قل هو للذين آمنوا هدى
آیتهای وی پارسی وتازی بگوی او مرانکسانی را که ایمان آوردند راه نماست
وشفاء والذين لا يؤمنون في آذانهم وقر
وشفا وآن کسانی که ایمان نیارند در گوشهای ایشان گرانیست
وهو عليهم عمى أولئك ينادون من مكان
واو برایشان کوریست ایشانند که خوانده شوند از جای
بعيد ۞ ولقد آتينا موسى الكتاب فاختلف
دوری وبدرستی که دادیم موسی را کتاب اختلاف کردند در
فيه ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي
واگر نه سخنی بودی که پیش رفتست از خدای تو رانده شدی
بينهم وإنهم لفي شك منه مريب ۞ من
میان ایشان وایشان در گمانی اند ازوی بگمان افکنده هرکه
عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها وما ربك
بکند نیکی مرنفس خود کند وهرکه بدی کند برو نیست پروردگار تو
بظلام للعبيد ۞ إليه يرد علم الساعة وما
ستمکار مربندگانرا سوی او باز گردانیده اند دانش قیامت
تخرج من ثمرات من أكمامها وما تحمل من أنثى
وبیرون نیاید از میوها از غلافهای وی ونه بار برگیرد هیچ ماده

من ثمرت

وما يلقاها الا ذو حظ عظيم ۞ واما ينزغنك

و ندهند آنرا مگر خداوندان بزرگی را واما نزغ کند ترا

من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه هو السميع العليم ۞

از دیو نزغ باز داشت خواه بخدای که او شنوا و دانا است

ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا

و از نشانهای ویست شب و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید

للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم

مر آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید مر خدای را آن خدای که بیافرید ایشان را اگر

اياه تعبدون ۞ فان استكبروا فالذين عند ربك

ترا و را می پرستید اگر بزرگی منشی کنید آنانکه نزد خدای تو

يسبحون له بالليل والنهار وهم لا يسأمون ۞

تسبیح میکنند مر و را بشب و بروز و ایشان مانده نشوند

ومن آياته انك ترى الارض خاشعة فاذا انزلنا

و از نشانهای اوست آنک تو می بینی زمین را افسرده چون فرو فرستیم

عليها الماء اهتزت وربت ان الذي احياها

بر آن آب بجنبید و برآید آنکسی که زنده کرد آنرا

لمحيي الموتى انه على كل شيء قدير ۞ ان الذين

زنده تواند مرد[گان] را که او بر همه چیزی توانا است آنانکه

يلحدون في آياتنا لا يخفون علينا افمن يلقى في

کژ میشوند در نشانهای ما پوشیده نگردند بر ما آنکس که درافکنده شود

النار خير ام من ياتي آمنا يوم القيامة اعملوا

آتش بهتر باشد یا آنکس که بیاید بی بیم روز قیامت بکنید

ما شئتم انه بما تعملون بصير ۞ ان الذين كفروا

آنچه خواهید که او بدانچه میکنید بینا است آنانکه کافر شدند

بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب عزيز ۞

بقرآن چون بیامد ایشان و این نامه ایست عزیز

لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون ۝ و
مر ایشانرا در آن سرای خلد است جزا آنچه بودند که میمنکر آمدند
قال الذين كفروا ربنا أرنا الذين أضلانا من الجن والإنس
گفتند آنان که کافر شدند خدای ما بنمای ما آنان که گمراه کردند ما را از پری و آدمی
نجعلهما تحت أقدامنا ليكونا من الأسفلين ۝
تا بکنیم هر دو را از زیر قدمهای ما تا باشند از فرودتران
إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم
آنانکه گفتند پروردگار ما خدا است باز بر راه ایستادند فرود آید بر ایشان
الملائكة ألا تخافوا ولا تحزنوا وأبشروا بالجنة
فرشتگان که مترسید و اندوه مخورید و مژده باشید شما را به بهشت
التي كنتم توعدون ۝ نحن أولياؤكم في
آنکه بود بد که وعده میکردید ما دوستان شماییم در
الحياة الدنيا وفي الآخرة ولكم فيها ما
زندگی دنیا و در آخرت و مر شما را در آنجا باشد در بهشت
تشتهي أنفسكم ولكم فيها ما تدعون ۝
آرزو کند تنهای شما و مر شما را در بهشت آنچه خواهید
نزلا من غفور رحيم ۝ ومن أحسن قولا ممن دعا
عطای از خدای آمرزنده مهربان و کیست نیکوتر از گفتار از آنکه
إلى الله وعمل صالحا وقال إنني من المسلمين ۝
بسوی خدای و بکند نیکی و گوید بدرستی که من از گردن نهادگانم
ولا تستوي الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي هي
و برابر نباشد نیکی و نه بدی باز دار بدانچه وی
أحسن فإذا الذي بينك وبينه عداوة كأنه
بهتر است هم آنگاه میان تو و میان او دشمنی است گویا که او
ولي حميم ۝ وما يلقاها إلا الذين صبروا
دوستی مهربان است و نرسانند این ... الا آنانکه صبر کردند

ع

ع

خلقكم اول مرة واليه ترجعون ۝ وما كنتم
آفرید شما را یک بار و بسوی او باز گردانید شما را و نبودید شما
تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم
بوشیده داشتن آنکه گواهی دهد بر شما شنوائی شما و نه بینائیهای شما
ولا جلودكم ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا
و نه پوستهای شما و لیکن گمان بردید که خدای نداند بسیاری
مما تعملون ۝ وذلكم ظنكم الذي ظننتم
از آنچه شما می کنید و آن شما گمان شما بود آنکه گمان بردید
بربكم اردىكم فاصبحتم من الخاسرين ۝ فان
بخدای خویش هلاک کرد شما را پس شدید از زیان کاران اگر
يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم
صبر کنند آتش جای باشش ایشان و اگر باز داشتن خواهند ایشان
من المعتبين ۝ وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما
از باز کردانیدگان و بگماشتیم مر ایشان را همنشینان پس بیاراستند مر ایشان را آنچه
بين ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول في
میان ایشان و آنچه پس ایشان بود و واجب گشت بر ایشان گفتار در
امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا
گروهان که گذشته از پیش ایشان از پری و آدمی که ایشان بودند
خاسرين ۝ وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا
زیان کاران و گفتند آنانکه کافر شدند مشنوید مر این
القران والغوا فيه لعلكم تغلبون ۝ فلنذيقن
قرآن را و غلغله کنید در وی تا مگر شما غالب شوید بچشانیم
الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوا الذي
آنکسانی را که کافر شدند عذاب سخت و جزا دهیم ایشان را بدترین آنچه
كانوا يعملون ۝ ذلك جزاء اعداء الله النار
بودند که می کردند [illegible]

بِهِ كَافِرُونَ ۞ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
بآن جهان کافرانند اما گروه عاد بزرگ منشی کردند در زمین

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
بناراستی و گویند کیست سخت تر از ما بقوت نمی بینند که خدای

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
آنک بیافرید ایشانرا وی سخت تر از ایشان بقوت و بودند بآیات ما

يَجْحَدُونَ ۞ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ
که انکار میکردند و بفرستادیم برایشان بادی سخت در روزها

نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
شوم تا بچشانیم ایشانرا عذاب رسوایی در زندگی دنیا

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ۞ وَأَمَّا
و عذاب آن جهان رسواتر و ایشانرا یاری ندهند و اما

ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ
گروه ثمود را راه نمودیم ایشانرا گزیدند نابینایی را بر راه راست بگرفت ایشانرا

صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞
بانگ زننده عذاب خوار کننده بانچه بودند که میکردند

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیزکاران و آن روز که گرد کنند

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۞ حَتَّى
دشمنان خدای بسوی آتش ایشانرا باز دارند تا

إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
چون بیایند بدانش گواهی دهد برایشان شنوای ایشان و بینایی ایشان

وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ
و پوستهای ایشان بانچه بودند که میکردند و گویند مر پوستهای ایشانرا

لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ

لتكفرون بالذي خلق الأرض في يومين وتجعلون
كافر كرديد بانكه بيافريد زمين را در دو روز وكردانيد
له أندادا ذلك رب العالمين ۝ وجعل فيها
ورا همتايان آن بروردكار همه خلقانست وكرد دران
رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر فيها أقواتها
كوههاى استوار از زبران وبركه كرد دران واندازه كرد دران روزيهاء
في أربعة أيام سواء للسائلين ۝ ثم استوى
در جهار روز يكسان مرخواهندكانرا باز اهنك كرد
إلى السماء وهي دخان فقال لها وللأرض
سوى آسمان وان دود بود كفت مرورا ومر زمين را
ائتيا طوعا أو كرها قالتا أتينا طائعين ۝
بيائيد بخوشى يا بنا خوشى كفتند آمديم بخوشى
فقضاهن سبع سماوات في يومين وأوحى في
اندازه كرد آنها را هفت آسمان در دو روز ووحى كرد در
كل سماء أمرها وزينا السماء الدنيا
هر آسمان كار آن وآراستيم آسمان دنيا را
بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم ۝ فإن
بچراغها ونكاه داشتن آن بود اندازه كرد غالب دانا اكر
أعرضوا فقل أنذرتكم صاعقة مثل صاعقة
روى بكردانند بكوى بترسانيدم شمارا از عذابى جون عذاب
عاد وثمود إذ جاءتهم الرسل من بين أيديهم
عاد وثمود جون بيامد باشان بيغمبران از بيش ايشان
ومن خلفهم ألا تعبدوا إلا الله قالوا لو
واز بس ايشان كه مبرستيد مكر خداى را كفتند اكر
شاء ربنا لأنزل ملائكة فإنا بما أرسلتم
خواستى خداى ما فرو فرستادى فرشتكانرا وما بانجه [illegible]

ع

السجدة خمسون واثنان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حمٓ ۝ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ

سوگند بزندگی و بزرگی من این فرستاده ایست از بخشاینده مهربان این نامه ایست که پیدا کرده شد

آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

آیتهای او قرآن عربی مر گروهی را که بدانند مژده دهنده و بیم کننده

فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا

روی بگردانید بیشتران ایشان ن نمی‌شنوند وگفتند

قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا

دلهای ما در پوشش از آنچه میخوانید ما را بسوی او و در گوشهای ما

وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝

گرانیست و از میان ما و میان تو پرده ایست کار کن که ما کار کنانیم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلٰهُكُمْ

بگوی که من آدمیم که مردیم مثل شما پیغام می‌آید سوی من که خدای شما

إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ

یک خدا ایست راست باشید سوی او و آمرزش خواهید ازوی و وای

لِلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ

مر مشرکانرا آنانکه ندهند زکوة را و ایشان

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بآخرت ایشان کافرانند آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ قُلْ أَئِنَّكُمْ

نیکیها مر ایشانراست مزد ناسپاسی بی منت بگوی که شما

ربع

صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَ
و نمایند بردارند کشتی و بر و بران دلهای شما است
يُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝
بنماید شما را نشانهای خود کدام نشانهای خدا را منکر میشوید
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
آیا نرفتند در زمین تا بنگرند که چگونه بود
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند بیشتر از ایشان
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ
و سخت تر قوت و نشانها در زمین باز نداشت از ایشان
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
آنچه بودند که میکردند چون آمد با ایشان پیغامبران
بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ
بحجتها شاد شدند بآنچه نزد ایشان بود از دانش و فرود آمد
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْ
با ایشان آنچه بودند که بآن افسوس میکردند چون بدیدند بدی ما

سنا

قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
گفتند ایمان آوردیم بخدای یگانه و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن
مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ
انبازگیرندگان نبود که سود داد ایشانرا ایمان ایشان
لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي
چون بدیدند عذاب ما راه خدای آنک
قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ
گذشت در بندگان وی و زیان کار شدند
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝
آنگاه کافران

ع

اللّه قالوا ضلّوا عنّا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا
خدای گویند گم شدند از ما نه که همی خواندیم از پیش چیزی را
كذلك يضلّ اللّه الكافرين ۞ ذلكم بما
همچنین گم گرداند خدای کافران را این شما بدان سبب که
كنتم تفرحون في الأرض بغير الحقّ وبما كنتم
بودید که شادی میکردید در زمین بناراستی و بانچه بودید
تمرحون ۞ ادخلوا ابواب جهنّم خالدين فيها
که نشاط میکردید در آیید بدرهای دوزخ جاوید اند در آن
فبئس مثوى المتكبّرين ۞ فاصبر انّ وعد اللّه حقّ
بد جای بود نشست بزرگ منشان کافر و صبر کن که وعده خدای راستست
فامّا نرينّك بعض الّذي نعدهم او نتوفّينّك
تا بنمایمت بهره از آنچه وعده کردیم ایشان را یا بمیرانیم ترا
فالينا يرجعون ۞ ولقد ارسلنا رسلا من قبلك
بسوی ما باز گردانند ایشان را و بدرستی که فرستادیم پیغمبران از پیش تو
منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص
از ایشان کسانست که قصه کردیم بر تو و از ایشان کسانست که قصه نکردیم
عليك وما كان لرسول ان يأتي بآية الّا
بر تو و نبود مر پیغمبری را که بیارد نشانی مگر
باذن اللّه فاذا جاء امر اللّه قضي بالحقّ وخسر
بفرمان خدای چون بیاید کار خدای گزارده شود براستی و زیان کار شوند
هنالك المبطلون ۞ اللّه الّذي جعل لكم
آنجا باطلان خدای آنکسست که کرد شما را
الأنعام لتركبوا منها ومنها تأكلون ۞
چهارپایان تا برنشینید از وی و از آن بخورید
ولكم فيها منافع ولتبلغوا عليها حاجة في

الحمد لله رب العالمين ۝ قل اني نهيت ان اعبد الذين
همه حمدها مر خدای راست که خداوند عالمیانست بگوی که من بازداشته شدم از آنکه بپرستم آنهارا

تدعون من دون الله لما جاءني البينات من ربي وامرت
میخوانند از غیر خدای چون بیامد مرا حجتها از خدای من و فرموده شدم

ان اسلم لرب العالمين ۝ هو الذي خلقكم من تراب
که گردن نهم مر خدای عالمیان او ستاوان خدای که آفرید شمارا از خاک

ثم من نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم
باز از آب اندک باز از خون بسته باز بیرون آورد شمارا طفل باز

لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم
تا برسانید سختی قوت شما باز تا باشید پیران و از شما

من يتوفى من قبل ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم
کسی است که بمیرد از پیش و تا برسید بزمانه نام برده و تا مگر شما

تعقلون ۝ هو الذي يحيي ويميت فاذا قضى
دریابید او ست آن خدای که زنده کند و بمیراند و چون براند

امرا فانما يقول له كن فيكون ۝ الم تر الى
کاری گوید مرو را باش باشد آیا نگه نکنی بسوی

الذين يجادلون في آيات الله انى يصرفون ۝ الذين
آنانکه مجادله کنند در آیات خدای که چگونه می بازگردانند آنانکه

كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف
دروغ کنند بکتاب و بانچه فرستادیم بوی پیغمبران ما زود باشد

يعلمون ۝ اذ الاغلال في اعناقهم والسلاسل
که بدانند چون غلها باشد در گردنهای ایشان و زنجیرها

يسحبون ۝ في الحميم ثم في النار يسجرون ۝
میکشند شان در آب سوزان باز در آتش بسوزانند شان

ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون من دون

السّاعة لآتية لا ريب فيها ولكنّ اكثر النّاس
قيامت آينده است شك نيست درآن وليك بيشتر مردمان
لا يؤمنون ۞ وقال ربّكم ادعوني استجب
ايمان نياورند وگفت خداوند شما بخوانيد مرا تا اجابت كنم
لكم انّ الّذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون
شمارا آنانكه بزرگ منشى كنند از پرستيدن من زود درآيند
جهنّم داخرين ۞ الله الّذي جعل لكم اللّيل ع
بدوزخ خواران خداى آن خدايست كه كرد شمارا شب
لتسكنوا فيه والنّهار مبصرا انّ الله لذو فضل
تا بيارميد درو و روز مر ديدن را كه خداى خداوند فضل
على النّاس ولكنّ اكثر النّاس لا يشكرون ۞
بر مردمان وليك بيشتر مردمان شكر نكنند
ذلكم الله ربّكم خالق كلّ شيء لا اله الّا
آن شماست خدايست خداى شما آفريدگار هر چيزى نيست هيچ خداى
هو فأنّى تؤفكون ۞ كذلك يؤفك الّذين
او از كجا شما باز گردانيد همچنين باز گردانند آنانرا كه
كانوا بآيات الله يجحدون ۞ الله الّذي جعل
بودند بآيات خداى منكر خدايست آنكه كرد
لكم الارض قرارا والسّماء بناء وصوّركم
شمارا زمين آراميده و آسمان برکشيده و بنگاشت شمارا
فاحسن صوركم ورزقكم من الطّيّبات
نيكو كرد صورتهاى شما و روزى داد شما از پاكيها
ذلكم الله ربّكم فتبارك الله ربّ العالمين ۞
آن شماست خداى شماست پاك و بلند است خداى كه پروردگار عالميانست
هو الحيّ لا اله الّا هو فادعوه مخلصين له الدّين

ع

انا لننصر رسلنا والذين آمنوا في الحيوة الدنيا ويوم
ما یاری دهیم پیغمبران ما را و آنکسان که ایمان آوردند در زندگی دنیا و روز
يقوم الأشهاد ۝ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم
که بپای خیزند همه گروهها روزی که سود ندارد ظالمان را عذر خواستن ایشان
ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ۝ ولقد آتينا
و مر ایشان راست لعنت و مر ایشان راست بدی سرای و ما دادیم
موسى الهدى واورثنا بني اسرائيل الكتاب
موسی را راه راست و میراث دادیم فرزندان یعقوب را کتاب
هدى وذكرى لأولي الألباب ۝ فاصبر ان
راه نمای و پندی مر خداوندان خردها را صبر کن که
وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك
وعده خدای راستست و آمرزش خواه گناه خویش را و تسبیح کن بستایش خداوند خود
بالعشي والابكار ۝ ان الذين يجادلون في
بشبانگاه و بامداد آنکسانی که مجادله کنند در
آيات الله بغير سلطان اتاهم ان في صدورهم
آیات خدای بی حجت که بیامد با ایشان نیست در دلهای ایشان
الا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله انه هو
مگر بزرگ منشی که ایشان نرسند بآن پناه گیر بخدای که او ست
السميع البصير ۝ لخلق السموات والارض اكبر
شنوا و بینا آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر
من خلق الناس ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝
از آفریدن مردمان ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند
وما يستوي الأعمى والبصير والذين آمنوا وعملوا
و برابر نیست نابینا و بینا و آنان که ایمان آوردند و کردند
الصالحات ولا المسيء قليلا ما تتذكرون ۝ ان
[illegible]

إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ فَسَتَذْكُرُونَ
بسوی خدای وانک نباهکاران ایشان اصحاب اتش اند ط زود یاد کنید
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
انچه میکویم شمارا وبهانم کار خویش سوی خدای که خدای بیناست
بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
به بندکان نکاه داشت اورا خدای از بدی انچه سکالیدند وفرود امد
بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
بال فرعون بدی عذاب اتش بود عرضه کردند برو
غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
بامداد وشبانکاه وان روز که بپای کرد رستخیز درارید ال فرعون را
أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
سخت ترین عذاب وچون حجت کنند دراتش کویند
الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
بیچارکان مر انکسانی راکه بزرک منشی کردند ما بودیم مر شمارا
تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ۝ قَالَ
بس رو هیچ توانید که شما بازدارید از ما بهره از اتش کویند
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ
انکسانی که بزرک منشی کردند ما همه دراتش ایم که خدای حکم کند
بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
میان بندکان و کویند انکسانی که دراتش باشند مر نکاه بانان دوزخ را
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝ قَالُوا أَوَ
بخوانید خدای خودرا تا سبک کرداند از ما روزی از عذاب کویند
لَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ
نه امد وبشما پیغمبران بادلیلها کویند اری
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝
کویند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مکر در کمراهی

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
در هاى آسمانها تا بنگرم سوى خداى موسى و من
لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ
گمان ميبرم كه وى دروغ زنست و همچنين آراسته شد مر فرعون را بدى
عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
كار او و باز داشته شد از راه و نيست كيد فرعون مگر در
تَبَابٍ ۞ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ
زيان كارى و گفت آنكه ايمان آورده اى قوم پى روى كنيد مرا تا راه نمايم شما را
سَبِيلَ الرَّشَادِ ۞ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
راه راست اى قوم اين زندگانى دنيا
مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۞ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً
برخوردارى و آن جهان و نيست سراى قرار هر كه بكند بدى
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
جزا نيابد مگر مثل آن و هر كه بكند نيكى از مرد يا
أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ
از زن و او مؤمن باشد ايشان در آيند بهشت روزى داده شوند
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى
در آن بى شمار و اى قوم چيست مرا كه خوانم شما را بسوى
النَّجَوةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۞ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ
نجات و ميخوانيد مرا بسوى آتش ميخوانيد مرا تا كافر شوم
بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ
بخداى و انباز گيرم بوى آنچه نيست مرا بوى دانش و من ميخوانم شما را
إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۞ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
سوى عزيز غفار هر آينه كه آنچه ميخوانيد مرا بسوى او
لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا

نصف

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
وگفت آنک گرویده بود ای قوم من بترسم بر شما چون روز

الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ٤
گروهان گذشته همچون عادت گروه نوح و عاد و ثمود

وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝
و آنان که از بعد ایشان بودند و نیست خدای که خواهد ستم کردن بر بندگان

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ
وای قوم من می ترسم بر شما آن روز خواندن یک دیگر را آن روز

تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ
که برگردید روی گردانیدگان نباشد شما را از خدای هیچ نگاه دارنده و هر کرا

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ
گمراه کرد خدای نیست او را هیچ راه نمای و آمد بشما یوسف پیغمبر از

قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ
پیش با حجتها همیشه بودید در گمان از آنچ آورد بشما

حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ
تا چون بمرد گفتید نفرستد خدای از پس وی پیغمبری همچنین

يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
گم کرداند خدای کسی را که وی باشد اسراف کننده بگمان شونده آنانکه مجادله کنند

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا
در نشانهای خدای بی حجت که بیامد بایشان بزرگ دشمنی

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى
نزد خدای و نزد آنان که ایمان آوردند همچنین مهر نهد خدای بر

كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا
هر دلی متکبر گردنکشی و گفت فرعون ای

هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝
هامان بنا کن برای من کوشکی تا مگر برسم

إلا في ضلال ۞ وقال فرعون ذروني أقتل
مگر در گمراهی وگفت فرعون بمانید مرا بکشم
موسى وليدع ربه إني أخاف أن يبدل دينكم
موسی را وتا بخواند خدای خود را که من میترسم که بگرداند دین شما
أو أن يظهر في الأرض الفساد ۞ وقال موسى
یا آشکارا کند در زمین فساد را وگفت موسی
إني عذت بربي وربكم من كل متكبر
که من پناه میگیرم بخدای من وخدای شما از هر متکبر
لا يؤمن بيوم الحساب ۞ وقال رجل مؤمن من
که نگرود بروز شمار وگفت مردی مومن از
آل فرعون يكتم إيمانه أتقتلون رجلا أن يقول
آل فرعون که پنهان داشت ایمان خود را میکشید مردی را که بگوید
ربي الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم
پروردگار من خداست و آورد بشما حجتها از خدای شما
وإن يك كاذبا فعليه كذبه وإن يك
و اگر باشد دروغ زن برو باد دروغ او و اگر باشد
صادقا يصبكم بعض الذي يعدكم إن الله
راست گوی برسد شما را بعضی آنک وعده میکند شما را که خدای
لا يهدي من هو مسرف كذاب ۞ يا قوم لكم
راه ننماید کسی را که وی باشد تباه کار دروغ زن ای گروه شما راست
الملك اليوم ظاهرين في الأرض فمن ينصرنا
پادشاهی امروز آشکارا غلبه کنندگان در زمین که یاری دهد ما را
من بأس الله إن جاءنا قال فرعون ما أريكم إلا
از عذاب خدای اگر بیاید بما گفت فرعون نمی نمایم شما را مگر
ما أرى وما أهديكم إلا سبيل الرشاد ۞
[illegible]

شفيع يطاع ۞ يعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور
خواهش گرى كه او فرمان كنند ميداند خيانت چشمها و آنچه پنهان دارد در دلها
والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون
وخداى حكم راند براستى و آنان كه ميخوانند از غير او حكم نكنند
بشيء إن الله هو السميع البصير ۞ أولم يسيروا في
بچيزى كه خداى اوست شنوا و بينا آيا نرفتند در
الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين
زمين تا بنگرند كه چگونه بود سرانجام آنكسانى كه
كانوا من قبلهم كانوا هم أشد منهم
بودند از پيش ايشان بودند ايشان سخت‌تر از ايشان
قوة وآثارا في الأرض فأخذهم الله بذنوبهم
بقوت و نشانها در زمين بگرفت ايشانرا خداى بگناهان ايشان
وما كان لهم من الله من واق ۞ ذلك
و نبود مر ايشانرا از خداى هيچ نگاه دارنده اين بدان بود
بأنهم كانت تأتيهم رسلهم بالبينات
كه ايشان بودند كه آمد بايشان پيغمبران ايشان بپيغامها
فكفروا فأخذهم الله إنه قوي شديد العقاب ۞
كافر شدند بگرفت ايشانرا خداى كه او توانا است سخت عقوبت است
ولقد أرسلنا بآياتنا وسلطان مبين ۞ إلى — موسى
و بفرستاديم بآيات ما و سلطان پيدا با — موسى را
فرعون وهامان وقارون فقالوا ساحر كذاب ۞
فرعون و هامان و قارون گفتند جادو دروغ زن
فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا أبناء الذين آمنوا
چون بيامد بايشان براستى از نزد ما گفتند بكشيد پسران آنكسانى كه ايمان آوردند
معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين
با او و زنده بگذاريد زنان ايشانرا و نبود مكر كافران

فاعترفنا بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل ۝
معترف آمدیم بگناهان خود هیچ سوی بیرون رفتن راه هست
ع ذلكم بانه اذا دعي الله وحده كفرتم وان يشرك
گویند این شما را بدانست که چون خوانده شد خدا را بیگانه کافر شدید و اگر شرک آورده شود
به تؤمنوا فالحكم لله العلي الكبير ۝ هو الذي
بوی بگروید حکم مر خدا راست که عالیست و بزرگ وی آنست که
يريكم اياته وينزل لكم من السماء رزقا
بنماید شما را آیات خود و فرو فرستد شما را از آسمان روزی
وما يتذكر الا من ينيب ۝ فادعوا الله مخلصين
و پند نپذیرد مگر آنکه باز گردد بخوانید خدا را مخلص
له الدين ولو كره الكافرون ۝ رفيع
مر ورا داشته دین و اگرچه دشوار دارند کافران بر دارنده
الدرجات ذو العرش يلقي الروح من امره على من
درجات خداوند عرش فرو فرستد روح را از فرمان وی بر آنکه
يشاء من عباده لينذر يوم التلاق ۝ يوم هم
خواهد از بندگان خود تا بیم کند روز گرد آمدن آن روز که ایشان
بارزون لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك
بیرون آیند از گور پوشیده نشود بر خدای از ایشان چیزی کراست پادشاهی
اليوم لله الواحد القهار ۝ اليوم تجزى كل
امروز مر خدا راست که یگانه قهر کننده آن روز پاداده شود هر
نفس بما كسبت لا ظلم اليوم ان الله سريع
تنی را بانچه کسب کردست ستم کرده نشود امروز که خدای زود
الحساب ۝ وانذرهم يوم الازفة اذ القلوب
شمار است و بیم کن ایشان را از روز نزدیک آمده چون دلها
لدى الحناجر كاظمين ما للظالمين من حميم ولا
[illegible]

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
همچنین واجب گشت سخن خدای تو برآنان که کافر شدند
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ
که ایشان باشند یاران آتش — آنان که بر می دارند عرش را و آنانکه
حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
پیرامون وی اند تسبیح کنند بحمد خدای ایشان و ایمان آرند بوی و آمرزش خواهند
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
مر آنانرا که ایمان آوردند خدای ما فراخ کردانیدی هر چیزی را رحمت و دانش
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ
بیامرز مر آنکسانی را که توبه کنند و پی روند راه ترا و نگاه دار ایشان از عذاب
الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
دوزخ — خدای ما در آر ایشانرا بهشتهای عدن آنک
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وعده کردی ایشانرا و هر که نیک بود از پدران ایشان و از زنان ایشان
وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ
و فرزندان ایشان که تویی که تو عزیز و صواب کاری — و نگاه دار ایشان
السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
بدیها — و هر کرا نگاه داری از بدیها آن روز بخشیده باشی اورا
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
و اینست که آن فیروزی بزرگست — آنان که کافر شدند
يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
آواز دهند ایشانرا که دشمنی خدای بزرگتر از دشمنی شما
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝
مر تنهای شما را چون خوانده میشدند سوی ایمان همی بگرویدند
قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
[illegible]

حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ

گرد اندر گرفته گرداگرد عرش تسبیح کنند بستایش خدای خود و حکم رانده شود

بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

میان ایشان براستی و گفته شود همه سپاس مر خدای راست که خدای عالمیانست

المؤمن ثمنون و اثنان

ربع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝

سوگند بحلم خدا و سوگند بملک خدا این فرستاده بنبشته ایست نامبردار از خدای عزیز دانا

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت خداوند فضل

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ

نیست هیچ اله مگر او بسوی اوست بازگشت مجادله نکنند در نشانهای

اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ

خدای مگر آنان که کافر شدند مغرور نکند ترا گشتن ایشان

فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ

در شهرها بدروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح و

الْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ

گروهها از پس ایشان و آهنگ کردند هر گروهی به پیغمبر ایشان

لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ

تا بگیرند او را و مجادله کردند بباطل تا بنا چیز کنند بدان حق

فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ وَ

گرفتم ایشان را پس چگونه بود عقوبت من

وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۞ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
و وی داناتر ست بآنچه کنند و برانند آنکسانی را که کافر شدند
إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند گشاده شود درهای وی
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
و گویند مر ایشانرا نگاهبانان دوزخ نیامد بشما پیغمبران از شما
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ
میخوانند بر شما آیتهای خدای شما و بیم کردند شما را
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقَّتْ
از دیدن روز شما این گویند آری و لیکن واجب گشت
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۞ قِيلَ
سخن عذاب بر کافران گویند
ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
اندر آیید درهای دوزخ را جاوید [illegible] بد جایست
الْمُتَكَبِّرِينَ ۞ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
متکبران را و برانند آنکسانی را که بپرهیزیدند از خداوند
الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
بهشت گروه گروه تا چون بیایند بهشت و گشاده شود درهای
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
و گویند مر ایشانرا نگاهبانان بهشت درود بر شما پاک و خوش باشید
فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۞ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
در شوید [illegible] و گویند سپاس مر خدای را [illegible]
صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ
که راست کرد ما را وعده او و میراث داد ما را زمین [illegible]
حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۞ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ

بِآيَاتِ اللّٰهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ قُلْ أَفَغَيْرَ
بآیات خدای ایشانند که ایشان زیانکارانند بگوی یا جز
ع اللّٰهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۞ وَلَقَدْ أُوحِيَ
خدای می فرمایید مرا بپرستم ای نادانان و وحی فرستاده آمد
إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
سوی تو و سوی آنانکه از پیش تو اگر انباز گیری تو
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ بَلِ اللّٰهَ
نیست شود کار تو و باشی از زیانکاران نه که خدای را
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ وَمَا قَدَرُوا
بپرست و باش از سپاسداران و بزرگ ندانستند
اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَا
خدای را سزای بزرگ داشتن وی و زمین همه در حکم وی باشد روز قیامت
وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
و آسمانها نوشته کرده بقوت وی پاکست وی و برتر است
عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ
از آنچه شریک میآرند و دمیده شود در صور بمیرند
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
هر که در آسمانها و هر که در زمینهاست مگر آنکه خواهد
اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ۞
خدای باز دمیده شود در وی دیگر بار ایشان ایستاده باشند بنگرند
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
و روشن گردد زمین بنور خدای خویش و نهاده شود کتاب
وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ
و آورده شود پیغمبران و شهیدان و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان
لَا يُظْلَمُونَ ۞ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ
[illegible]

مِن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ
از خدای شما از پیش آنکه بیاید بشما عذاب ناگاه و شما

لَا تَشْعُرُونَ ۞ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ
آگاهی ندارید که نگوید تنی ای پشیمانا بر آنچه سستی کردم

فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ۞ أَوْ تَقُولَ
در فرمان خدای واگرچه بودم از افسوس کنندگان یا گوید

لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۞ أَوْ تَقُولَ
آنگاه خدای راه نماید مرا بودمی از پرهیزکاران یا گوید

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
آنگاه که ببیند عذاب را اگر بودی مرا بازگشتن تا بودمی از

الْمُحْسِنِينَ ۞ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ
نیکوکاران آری آمد بتو نشانهای من بدروغ داشتی از آن

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞
و بزرگی منشی کردی و بودی از کافران

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
و روز قیامت بینی آنکسانرا که دروغ گفتند بر خدای

وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
رویهای ایشان سیاه کرده نیست در دوزخ جای بودن

لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۞ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ
مر متکبرانرا و برهاند خدای آنکسانرا که پرهیز کردند بجای رستگاری

لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ اللَّهُ خَالِقُ
نرسد ایشانرا بدی و نه ایشان اندوهناک باشند خدای آفریدگار

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞
هر چیزی و او بر هر چیزی گماشته است

لَّهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
مر اوراست کلیدهای آسمانها و زمین و آنانکه کافر شدند

فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً
چون برسد بمردم سختی خواند ما را باز چون بدهیم وی را نعمتی بگوید
مِنَّا قَالَ اِنَّمَا اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ
از ما گوید داده بودند مرا آن بر دانش بلکه آن آزمایشی بود ولیک
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بیشتر ایشان ندانند گفتند همین آنکسانی که از پیش ایشان بو[دند]
فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ فَاَصَابَ[هُمْ]
باز نداشت از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند برسید بایشان
سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰؤُلَاءِ
بدیهای آنچه کرده اند وانان که ظلم کردند از اینها
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ
زود برسد بایشان بدیهای آنچه کسب کردند ونیستند ایشان
بِمُعْجِزِينَ ۞ اَوَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
عاجز کنندگان اونمیدانند که خدای فراخ گرداند روزی را
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
آنرا که خواهد وتنگ گرداند اندرین نشانهاست مر گروه را
يُؤْمِنُونَ ۞ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ
ایمان آرند بگوی ای بندگان من آنان که از حد در گذشتند بر تنهای خو[د]
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
نومید مشوید از رحمت خدای که خدای می آمرزد گناهان را
جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ وَاَنِيبُوا اِلٰى
همه که او آمرزگار ومهربانست وباز گردید بسوی
رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
خدای خویش وگردن نهید مرورا از پیش آنکه بیاید بشما عذاب
ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۞ وَاتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
[illegible]

بهم
ع

إلى أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون
تا اجلی نام برده هر آینه در آن نشانهاست مر گروهی را که اندیشند
أم اتخذوا من دون الله شفعاء قل أو لو كانوا لا
یا بگرفتند از غیر خدای شفیعان بگوی می پسندند که باد شاهی
يملكون شيئا ولا يعقلون قل لله الشفاعة
ندارند چیزی را و نه در یابند بگوی مر خدای راست شفاعت
جميعا له ملك السموات والأرض ثم إليه ترجعون
همه مر وراست پادشاهی آسمانها و زمین باز با وی گردانیده شوید
وإذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين
وچون یاد کنند خدای را یگانه تنگ شود و برمد دلهای آنانک
لا يؤمنون بالآخرة وإذا ذكر الذين من دونه إذا هم
ایمان نداراند باخرت وچون یاد کنند آنانرا که بجز وی اند ناگاه ایشان
يستبشرون قل اللهم فاطر السموات والأرض
شادی می نمایند بگوی بار خدایا آفریدگار آسمانها و زمین
عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك
دانای نهانی و شهادت تو حکم کنی میان بندگان تو
فيما كانوا فيه يختلفون ولو أن للذين
در آنچه بودند که در وی اختلاف میکردند واگر باشد مر آنکسانرا
ظلموا ما في الأرض جميعا ومثله معه لافتدوا
که ستم کردند آنچه در زمین است همه و مانند آن با وی هر آینه بازخرند
به من سوء العذاب يوم القيامة وبدا لهم من الله
خویشتن را بآن از بدی عذاب روز قیامت و پدید آید مر ایشانرا از خدای
ما لم يكونوا يحتسبون وبدا لهم سيئات
آنچه گمان نبردند و پدید آید ایشانرا بدیهای
ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
آنچه کسب کردند و فرود آید بدیشان آنچه بودند بدان افسوس میکردند

ع

لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ
مر و را هیچ راه نمای و هر کرا راه نماید خدای نیست و را هیچ گمراه کننده آیا نیست
بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
خدای غالب خداوند انتقام و اگر بپرسی ایشان را که آفرید آسمانها
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
و زمین را گویند خدای بگوی بر چه بینید آنچه میخوانند جز خدای
اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
اگر خواهد بمن خدای سختی هیچ ایشان توانند گشادن
ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ
سختی و را یا خواهد بمن بخشایشی هیچ ایشان توانند باز داشتن
رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝
رحمت و را بگوی بسنده است مرا خدای بر وی است توکل توکل کنندگان
قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
بگوی ای گروه کار کنید بر جای نگاهبانی خویش که من
عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
کار کنم زود بدانید که بیاید بوی عذاب رسوا کرداند
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بر وی عذاب پاینده ما فرستادیم بر تو کتاب
لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
مردمان را براستی هر که راست گیرد مر تن خویش را و هر که گمراه
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ اللَّهُ
گمراه شود بر تن خود و نیستی تو بر ایشان نگاهبان خدای
يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا
میگیرد تنها را گاه مرگ ایشان و آنچه نمیرد در خوابش
فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى
[illegible]

ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل لعلهم
بزديم مردم را مثلها درين قرآن از همه مثل تا مگر ايشان
يتذكرون قرآنا عربيا غير ذي عوج لعلهم
پند گيرند قرآن عربي بي كژي تا مگر ايشان
يتقون ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون
بپرهيزند بزد خداي مثل مردي درو شريكانند بدخويان
ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل اكثرهم
و مردي خالص مر مردي را هرگز برابر باشند همانند كه همه سپاس خداي راست بلكه بيشتر ايشان
لا يعلمون انك ميت وانهم ميتون ثم انكم
ندانند تو خواهي مرد و ايشان بخواهند مرد باز شما
يوم القيامة عند ربكم تختصمون فمن اظلم
روز قيامت نزد خداي خود خصومت كنيد كيست ظالمتر
ممن كذب على الله وكذب بالصدق اذ جاءه
از آنكس كه دروغ گفت بر خداي و دروغ داشت راستي را چون بيامد بوي
اليس في جهنم مثوى للكافرين والذي جاء
نيست در دوزخ جاي بودن مر كافران را و آنكه آورد
بالصدق وصدق به اولئك هم المتقون لهم ما يشاؤن
راستي و راست داشت بوي ايشانند كه ايشان پرهيزكارانند مر ايشانراست
عند ربهم ذلك جزاء المحسنين ليكفر الله
آنچه خواهند نزد خداي ايشان اينست جزاء نيكوكاران تا بپوشاند خداي
عنهم اسوا الذي عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن
از ايشان زشتترين آنچه بكردند و جزا دهد ايشانرا مزد ايشان بنيكوتر
الذي كانوا يعملون اليس الله بكاف
آنچه بودند كه ميكردند نيست خداي بسنده
عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن يضلل الله فما

ن
زنده

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۞

اندرین پندیست مر خداوندان خردها را

ع

أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ

مر آنکس را که گشاده کرداند خدای دل او را مسلمانی را او بر روشنایی باشد

مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ

از خدای خود وای مر سخت گشته را دلهای ایشان را از یاد خدای

أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

ایشان اند در گم بودگی پیدا ۞ خدای فرو فرستاد نیکوترین سخن

كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ

کتابی مانند یکدیگر [illegible] و بازه [illegible] لرزد از وی پوستها

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ

آنکسانی که بترسند خدای خود را نرم شود پوستهای ایشان و دلهای ایشان

ثمن

ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ

بیاد خدای آنست راه خدای راه می نماید بدو هر کرا خواهد

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۞ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ

و هر کرا گمراه گرداند خدای نیست او را هیچ راه نمایی ۞ هر کرا [illegible]

سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا

سختی عذاب روز قیامت و گویند مر ستمکاران را چشید

مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۞ كَذَّبَ الَّذِينَ

آنچه بود که کسب میکردید ۞ دروغ گفتند آنانکه

مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۞

از پیش ایشان بودند آمد ایشان را عذاب از آنجا که ندانستند ۞

فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ

بچشانید ایشان را خدای رسوایی در زندگی دنیا و عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَقَدْ

[illegible]

وأهليهم يوم القيامة ألا ذلك هو الخسران المبين
وكسان خويش را روز قيامت آنان باشند كه زيان كردند پيدا
لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك
مر ايشان را باشد از زبر ايشان سايه‌ها از آتش و از زير ايشان سايه‌ها اين است
يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون والذين اجتنبوا
كه مى‌ترساند خداى بدو بندگان خود را اى بندگان من بترسيد و آنان كه كناره كردند
الطاغوت أن يعبدوها وأنابوا إلى الله لهم البشرى
از بتان كه بپرستيدند آنها را و بازگشتند سوى خداى كه مر ايشان راست مژده
فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون
مژده ده بندگان مرا آنان كه گوش دارند گفتار پس پيروى كنند
أحسنه أولئك الذين هداهم الله وأولئك
نيكوترين را ايشان آنانند كه راه راست داد ايشان را خداى و ايشانند
هم أولوا الألباب أفمن حق عليه كلمة العذاب
خداوندان خردها آيا هر آنكس كه واجب گشت بر وى سخن عذاب
أفأنت تنقذ من في النار لكن الذين اتقوا
آيا تو رها كنى آنكس را كه در آتش باشد ليكن آنكسانى كه بترسيدند
ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية تجري
از خداى خود ايشان راست غرفه‌ها از زبر آن غرفه‌ها برآورده مى‌رود
من تحتها الأنهار وعد الله لا يخلف الله الميعاد
از زير آن جويها وعده خداى خلاف نكند خداى وعده را
ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فسلكه
آيا نبينى يا محمد كه خداى فرستاد از آسمان آب پس درآورد آن را
ينابيع في الأرض ثم يخرج به زرعا مختلفا ألوانه
چشمه‌ها در زمين پس بيرون آرد بدان كشت مختلف رنگهاى او
ثم يهيج فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما

من قبل وجعل لله اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع
از پیش و بکرد مر خدای را همتایان تا گم کرداند از راه وی بگو برخوردار
بكفرك قليلا انك من اصحاب النار امن
بکافری خویش اندکی که تو از اصحاب آتشی یا هر کز
هو قانت اناء الليل ساجدا وقائما يحذر الآخرة
آن کس وی ایستادست کزاردن بر داد ساعتهای شب سجده کننده و ایستاده
ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوي الذين يعلمون
همی ترسند و امید میدارند رحمت خداوند او بگو برابر باشند آنان که میدانند
والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب
و آنکسان که ندانند پند پذیرند مگر صاحبان خرد
قل يا عباد الذين آمنوا اتقوا ربكم للذين
بگوی ای بندگان من آنان که ایمان آوردند بترسید از خداوند خویش آنانرا که
احسنوا في هذه الدنيا حسنة وارض الله واسعة
نیکوئی کردند درین دنیا نیکوئی وزمین خدای فراخست
انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب
هر اینه تمام بدهد صابرانرا مزد ایشان بی شمار
ع قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا له الدين و
بگوی مرا فرمودند که بپرستم خدایرا بکمال کرده مرو را دین است
امرت لان اكون اول المسلمين قل اني
و فرمودند مرا تا باشم نخستین گردن نهندکان بگوی که من
اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم
میترسم که اگر نافرمانی کنم خدای خود را از عذاب روز بزرگ
قل الله اعبد مخلصا له ديني فاعبدوا ما شئتم
بگوی که خدای را پرستم بکمال کرده مرو را دین خویش بپرستید انچه خواهید
من دونه قل ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم

على النهار ويكور النهار على الليل وسخر الشمس
بروز و همی اندر آرد روز را بشب و مسخر کرد آفتاب
والقمر كل يجري لأجل مسمى ألا هو العزيز
و ماه را هر یکی همی رود تا زمانه نام برده بدانید و اوست عزیز
الغفار ۝ خلقكم من نفس واحدة ثم جعل
آمرزگار بیافرید شما را از تن یکی پس کرد
منها زوجها وأنزل لكم من الأنعام ثمانية
از آن جفت آن و فرستاد از برای شما از چهارپایان هشت
أزواج يخلقكم في بطون أمهاتكم خلقا
جفت آفریند شما را در شکمهای مادران شما آفرینشی
من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم الله ربكم
از پس آفرینش در تاریکیهای سه گانه آن شما خدای شما
له الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون ۝ إن تكفروا
مر او راست پادشاهی نیست هیچ خدا مگر او از کجا بازگردانیده شوید اگر کافر شوید
فإن الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر
بدرستی که خدای بی نیاز است از شما و نپسندد مر بندگان خود را کفر
وإن تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة
و اگر شکر کنید بپسندد آن مر شما را و بار برنگیرد باربرگیرنده
وزر أخرى ثم إلى ربكم مرجعكم فينبئكم
بار دیگری پس بسوی خدای است بازگشت شما آگاه کند شما را
بما كنتم تعملون إنه عليم بذات الصدور ۝
بانچه بودید که میکردید بدرستی که او داناست بآنچه در دلهاست
وإذا مس الإنسان ضر دعا ربه منيبا إليه ثم إذا
و چون برسد بمردم سختی بخواند خدای خود را بازگشته بسوی او پس چون
خوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا إليه

إن هو إلا ذكر للعالمين ۝ ولتعلمن نبأه بعد حين ۝

الزمر ثمانون وآيتان

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ إنا
أنزلنا إليك الكتاب بالحق فاعبد الله مخلصا
له الدين ۝ ألا لله الدين الخالص والذين اتخذوا
من دونه أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله
زلفى إن الله يحكم بينهم في ما هم فيه
يختلفون ۝ إن الله لا يهدي من هو كاذب
كفار ۝ لو أراد الله أن يتخذ ولدا لاصطفى
مما يخلق ما يشاء سبحانه هو الله الواحد القهار
خلق السموات والأرض بالحق يكور الليل

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۞ فَسَجَدَ
الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۞ إِلَّا إِبْلِيسَ
اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞ قَالَ
يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ
أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ۞ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي
مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ۞ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ ع
رَجِيمٌ ۞ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۞
قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۞ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ الْمُنظَرِينَ ۞ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۞ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ
الْمُخْلَصِينَ ۞ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قُلْ مَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بِهِمْ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا
بِكُمْ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ قَالُوا
رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝
وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ
الْاَشْرَارِ ۝ اَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ
عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ۝ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ۝ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ۝
اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ
بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا
اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ
اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ

وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝ إِنَّا
أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَإِنَّهُمْ
عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۝ وَاذْكُرْ
إِسْمَعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ
الْأَخْيَارِ ۝ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ
مَآبٍ ۝ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ
مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ۝ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۝
هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ إِنَّ هَذَا
لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ۝ هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ
لَشَرَّ مَآبٍ ۝ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ هَذَا
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۝ وَآخَرُ مِن شَكْلِهِ
أَزْوَاجٌ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا

أَنَابَ ۞ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
بازگشت گفت خدای من بیامرز مرا و ببخش مرا پادشاهی
لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۞
که نسزد مر کسی را از پس من که تو توی بخشنده
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۞
فرمان بردار او کردیم مر باد را میرفت بفرمان وی نرم هر جا که خواستی
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ
و دیوان هر بناکننده و غواص و دیگران بسته
فِي الْأَصْفَادِ ۞ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
در بندها این بخشش ما ببخش یا نگاه دار
بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۞
بی شمار و مر او را نزدیک ما نزدیکی و نیکو جای بازگشتن
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
و یاد کن بنده ما ایوب چون بخواند خدای خود را که برسید
الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۞ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ
دیو برنج و عذاب بزن بپای خود
هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۞ وَوَهَبْنَا لَهُ
اینجا سر شستن است سرد و آب خوردن و بخشیدیم مر او را
ع
أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ
کسان او و همچندان ایشان با ایشان بخشایش از ما و
ذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۞ وَخُذْ بِيَدِكَ
پند مر خداوندان خرد را و بگیر بدست خود
ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
بندی از جاروب بزن بدو و سوگند درو مکن که ما یافتیم او را صابر
نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۞ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ
نیک بنده او بازگشت کننده و یاد کن بندگان ما ابراهیم

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُمْ
از راه خدای آنان که گمراه شوند از راه خدای ایشان را
عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝ وَمَا
عذاب سخت است بانچه فراموش کردند روز شمار و نه
خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ
بیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنهاست بباطل این
ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۝
گمان آنان که کافر شدند پس وای مر آنها را که کافر شدند از آتش
أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ
یا بکنیم آنان را که ایمان آوردند و کردند نیکیها چون تباه کاران
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝ كِتَابٌ
در زمین یا بکنیم پرهیزکاران را چون بدان این قرآن
أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
که فرستادیم بسوی تو با برکت تا اندیشه کنند آیتهای وی و تا پند گیرند
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ
خداوندان خرد و بخشیدیم مر داود را سلیمان را که نیکو
الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ
بنده است که او بازگردنده است چون عرض کردند بروی شبانگاه اسبان ایستاده
الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ
بپای ایستاده دونده گفت من بگزیدم دوستی مال را بر یاد
ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا
خدای خود تا پنهان گشت آفتاب به پرده باز گردانید بر من
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ
اسبان را ساخت زدن ساقها را و گردنها را و ما
فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ

بن

ع

المحراب ۝ اذ دخلوا على داود ففزع منهم قالوا

لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض فاحكم

بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا الى سواء

الصراط ۝ ان هذا اخى له تسع وتسعون نعجة

ولى نعجة واحدة فقال اكفلنيها

وعزنى فى الخطاب ۝ قال لقد ظلمك بسؤال

نعجتك الى نعاجه وان كثيرا من الخلطاء ليبغى

بعضهم على بعض الا الذين امنوا وعملوا الصالحات

وقليل ما هم وظن داود انما فتناه فاستغفر

ربه وخر راكعا واناب ۝ فغفرنا

له ذلك وان له عندنا لزلفى وحسن ماب ۝ يا

داود انا جعلناك خليفة فى الارض فاحكم

بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك

وما بينهما فليرتقوا في الأسباب ۞ جند
ما هنالك مهزوم من الأحزاب ۞ كذبت
قبلهم قوم نوح وعاد وفرعون ذو الأوتاد ۞
وثمود وقوم لوط وأصحاب الأيكة أولئك
الأحزاب ۞ إن كل إلا كذب الرسل فحق
عقاب ۞ وما ينظر هؤلاء إلا صيحة واحدة
ما لها من فواق ۞ وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل
يوم الحساب ۞ اصبر على ما يقولون واذكر
عبدنا داود ذا الأيد إنه أواب ۞ إنا سخرنا
الجبال معه يسبحن بالعشي والإشراق ۞
والطير محشورة كل له أواب ۞ وشددنا
ملكه وآتيناه الحكمة وفصل
الخطاب ۞ وهل أتاك نبأ الخصم إذ تسوروا

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

ص والقرآن ذي الذكر بل الذين كفروا في

سوگند بصدق و علاء خدای و بسوگند بقرآن باید و شرف نه آن کسانی که کافر شدند در

عزة وشقاق كم أهلكنا من قبلهم

حمیت و ناهموار ایند. چند هلاک کردیم از پیشان شان

من قرن فنادوا ولات حين مناص وعجبوا أن

از گروهی بانگ کردند و نیست آن گاه گریختن و شگفت داشتند که

جاءهم منذر منهم وقال الكافرون هذا ساحر

بیامد بایشان بیم کننده از ایشان و گفتند کافران این جادو و نیست

كذاب أجعل الآلهة إلها واحدا إن هذا

دروغ گوی. بکرد خدایان را یک خدای این چیز است

لشيء عجاب وانطلق الملأ منهم أن امشوا

شگفت و برفتند مهتران از ایشان گفتند بروید

واصبروا على آلهتكم إن هذا لشيء يراد

و صبر کنید بر خدایان شما که این چیزیست خواسته

ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة إن هذا إلا

نشنیدیم باین در گروه بازپسینان نیست این مگر

اختلاق أأنزل عليه الذكر من بيننا بل

دروغ نهادن فرو فرستاده شد بروی قرآن از میان ما بلکه

هم في شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب

ایشان در شک اند از یاد من بلکه نچشیدند عذاب

أم عندهم خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب

یا نزد ایشان است خزانهای رحمت خدای تو عزیز بخشنده است

أم لهم ملك السموات والأرض

لو ان عندنا ذكرا من الاولين ۞ لكنا
اگر بودی نزد ما پندی از پیشینیان بودی ما

عباد الله المخلصين ۞ فكفروا به فسوف
بندگان خدای مخلصان کافر شدند باو زود باشد

يعلمون ۞ ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين ۞
که بدانند و بدرستی که پیش رفت سخن ما بندگان ما پیغمبران را

انهم لهم المنصورون ۞ وان جندنا لهم
که ایشان ایشان یاری داده شدگانند و سپاه ما ایشان باشند

الغالبون ۞ فتول عنهم حتى حين ۞ وابصرهم
غالبان روی بگردان از ایشان تا گاهی و بنگر ایشان را

فسوف يبصرون ۞ افبعذابنا يستعجلون ۞
که زود باشد که ببینند بعذاب ما شتاب میکنند

فاذا نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين ۞
چون فرو آید بفراخی گاه ایشان بد باشد بامداد بیم کردگان

وتول عنهم حتى حين ۞ وابصر فسوف
روی بگردان از ایشان تا گاهی و بین که زود باشد

يبصرون ۞ سبحان ربك رب العزة عما
که ببینند پاکست خدای تو خداوند عزت از آنچه

يصفون ۞ وسلام على المرسلين ۞
ایشان صفت کنند و درود بر پیغمبران باد

والحمد لله رب العالمين ۞ ع
و سپاس مر خدای را که خدای جهانیان است

ص ثمانون وثمان آيات

فاستفتهم ألربك البنات ولهم البنون ۝ أم
خلقنا الملائكة إناثا وهم شاهدون ۝ ألا
إنهم من إفكهم ليقولون ۝ ولد الله وإنهم
لكاذبون ۝ اصطفى البنات على البنين ۝ ما
لكم كيف تحكمون ۝ أفلا تذكرون ۝
أم لكم سلطان مبين ۝ فأتوا بكتابكم
إن كنتم صادقين ۝ وجعلوا بينه وبين الجنة
نسبا ولقد علمت الجنة إنهم لمحضرون ۝
سبحان الله عما يصفون ۝ إلا عباد الله
المخلصين ۝ فإنكم وما تعبدون ۝ ما أنتم
عليه بفاتنين ۝ إلا من هو صال الجحيم
وما منا إلا له مقام معلوم ۝ وإنا لنحن الصافون
وإنا لنحن المسبحون ۝ وإن كانوا ليقولون ۝

نصف

ع

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا
ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ
كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ
قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ
فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ
لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ
الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا
لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

ع

وبشرناه باسحق نبيا من الصالحين ۝ وباركنا

ومژده دادیم اورا باسحق پیغمبری از نیکوکاران وبرکت کردیم

عليه وعلى اسحق ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه

بروی وبر اسحق واز فرزندان ایشان بود نیکوکار وستمکار بر خود

مبين ۝ ولقد مننا على موسى وهرون ۝ ونجيناهما

پیدا ومامنت نهادیم بر موسی وهرون ورهانیدیم ایشانرا

وقومهما من الكرب العظيم ۝ ونصرناهم

وگروه ایشانرا از رنج بزرگ ویاری دادیم ایشانرا

وكانوا هم الغالبين ۝ وآتيناهما الكتاب

بودند ایشان غالبان ودادیم ایشانرا کتاب

المستبين ۝ وهديناهما الصراط المستقيم ۝

پیدا وراه نمودیم ایشانرا راه راست

وتركنا عليهما في الآخرين ۝ سلام على

ودست باز داشتیم بر ایشان درود وثنای نیکو در بازپسینان درود بر

موسى وهرون ۝ انا كذلك نجزي

موسی وهرون ما همچنین جزا دهیم

المحسنين ۝ انهما من عبادنا المومنين ۝ وان

نیکوکارانرا ایشان از بندگان ما مومنانند وبدرستی که

الياس لمن المرسلين ۝ اذ قال لقومه الا تتقون

الیاس از مرسلان بود چون گفت مر گروه خود را نمی پرهیزید

اتدعون بعلا وتذرون احسن الخالقين ۝ الله

امی خوانید بت را ودست باز دارید بهترین آفریدگار را خدای

ربكم ورب آبائكم الاولين ۝ فكذبوه

خدای شما است وخدای پدران شما پیشینگان پس بدروغ داشتند

فانهم لمحضرون ۝ الا عباد الله المخلصين ۝

[illegible]

بميتين ۝ الا موتتنا الاولى وما نحن بمعذبين ۝
ان هذا لهو الفوز العظيم ۝ لمثل هذا فليعمل
العاملون ۝ اذلك خير نزلا ام شجرة الزقوم انا ع
جعلناها فتنة للظالمين ۝ انها شجرة تخرج في
اصل الجحيم ۝ طلعها كانه رءوس
الشياطين ۝ فانهم لاكلون منها فمالئون
منها البطون ۝ ثم ان لهم عليها لشوبا من حميم ۝
ثم ان مرجعهم لالى الجحيم ۝ انهم الفوا
اباءهم ضالين ۝ فهم على اثارهم يهرعون
ولقد ضل قبلهم اكثر الاولين ۝ ولقد
ارسلنا فيهم منذرين ۝ فانظر كيف
كان عاقبة المنذرين ۝ الا عباد الله
المخلصين ۝ ولقد نادينا نوح فلنعم المجيبون ۝

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا
و برهانیدیم ورا و اهل ورا از اندوه بزرگ و کردیم
ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
فرزندان ورا ایشان باقی ماندگان بودند و دست باز داشتیم بر وی در
الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا
بازپسینان درود باد بر نوح در عالمیان ما
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
همچنین جزا دهیم نیکوکاران را که او از بندگان ما بود
الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ
گرویدگان [illegible] پس غرق کردیم دیگران را و از
شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝
یاران سپس آمده وی بود ابراهیم چون بیاورد به خدای خود دل سلیم
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا
چون گفت مر پدر خویش را و قوم او را چه چیز می پرستید بار دروغ
آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ
خدایان غیر خدای میخواهید چیست گمان شما به خداوند
الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ
جهانیان نگرست نگرستنی در ستارگان گفت
إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝ فَرَاغَ إِلَى
من بیمار شدم برگشتند از وی روی گردانیدگان [illegible]
آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ
سوی خدایان ایشان گفت هیچ نخورید چیست شما را
لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝
که سخن نگوئید باز گشت بر ایشان زدن به دست راست
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا
روی آوردند سوی او [illegible] گفت [illegible]

ع

يعبدون من دون الله فاهدوهم الى صراط الجحيم ۝
میپرستیدند از غیر خدای راه نمایید شان سوی راه دوزخ
وقفوهم انهم مسئولون ۝ ما لكم لا تناصرون
وباز دارید شان که ایشان را سوال خواهند کرد چه بود شما را که یکدیگر را یاری نمی‌کنید
بل هم اليوم مستسلمون ۝ واقبل بعضهم على بعض
بلکه ایشان امروز گردن نهادگانند وروی آورد بعضی از ایشان بر بعضی
يتساءلون ۝ قالوا انكم كنتم تأتوننا عن
که یکدیگر را بپرسند گفتند شما بودید که می آمدید سوی ما از
اليمين ۝ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين ۝ وما
دست راست گفتند نه که نبودید مؤمنان ونبود
كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قوما
ما را بر شما هیچ پادشاهی بلکه بودید گروه
طاغين ۝ فحق علينا قول ربنا انا لذائقون ۝
گردن بردگان واجب گشت بر ما گفتار خداوند ما که ما چشندگان عذابیم
فاغويناكم انا كنا غاوين ۝ فانهم يومئذ
بی راه گردانیدیم شما را که ما بودیم بی راهان ایشان آن روز
في العذاب مشتركون ۝ انا كذلك
در عذاب انباران باشند ما
نفعل بالمجرمين ۝ انهم كانوا اذا قيل لهم
کنیم با گناهکاران ایشان بودند چون گفتندی
لا اله الا الله يستكبرون ۝ ويقولون
نیست خدای بزرگی منشی کردند وگفتندی
ائنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ۝ بل جاء
ما بجای مانیم خدایان خویش را بهر شاعر دیوانه نه که آورد
بالحق وصدق المرسلين ۝ انكم لذائقوا العذاب
[illegible]

ع

الاليم ۝ وما تجزون الا ما كنتم تعملون ۝ الا

در دناک و جزا داده نمی شوید مگر آنچه بودید که میکردید مگر

عباد الله المخلصين ۝ اولئك لهم رزق معلوم ۝

بندگان خدای مخلصان ایشانند که مر ایشانراست روزی معلوم

فواكه وهم مكرمون ۝ في جنات النعيم ۝

میوه ها و ایشان نواختگان باشند در بهشتهای با نعمت

على سرر متقابلين ۝ يطاف عليهم بكاس من

بر تختهای رویاروی بگردانند بر ایشان قدحی از

معين ۝ بيضاء لذة للشاربين ۝ لا فيها غول ولا

چشمه روان سپید با مزه مر آشامندگانرا نه دروی بی خردی باشد و نه

هم عنها ينزفون ۝ وعندهم قاصرات الطرف

ایشان از آن شراب مست گردند و نزد ایشان باشند زنان چشم فرو گذارنده

عين ۝ كانهن بيض مكنون ۝ فاقبل

فراخ چشم گویی ایشان بیضه اند در پوشیده و روی آورد

بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قال قائل منهم

بعضی از ایشان بر بعضی پرسند گوید گوینده از ایشان

اني كان لي قرين ۝ يقول ائنك لمن المصدقين ۝

من بود مرا یاری گفتی آیا تو از راست گویانی

ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ائنا لمدينون ۝

چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها ما را بادافراه دهند

قال هل انتم مطلعون ۝ فاطلع فراه في سواء

گفت خواهید شما تا ببینید بنگرست و بدید آنرا در میان دوزخ

الجحيم ۝ قال تالله ان كدت لتردين ۝ ولو

گفت بخدای که خواستی که هلاک کنی مرا و اگر

لا نعمة ربي لكنت من المحضرين ۝ افما نحن

نه [illegible]

جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه
کرد شما را از درخت سبز آتش چون شما از و
توقدون ۞ اوليس الذي خلق السموات والارض
می افروزید یا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را
بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم ۞
توانا بر آنکه بیافریند مانند ایشان آری واوست آفریدگار دانا
انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن
جز این نیست فرمان وی چون خواهد چیزی آنکه گوید مر او را باش
فيكون ۞ فسبحان الذي بيده ملكوت
بباشد پاکست آنکه در دست وی پادشاهی
كل شيء واليه ترجعون ۞ ع

الصافات ماية وثمنون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
والصافات صفا ۞ فالزاجرات زجرا ۞ فالتاليات
سوگند بصف کشیدگان صف زدنی سوگند بزجر کنندگان راندنی سوگند بخوانندگان
ذكرا ۞ ان الهكم لواحد ۞ رب السموات
خوانندگان که خدای شما یکی است خدای آسمانها
والارض وما بينهما ورب المشارق ۞ انا زينا
و زمین و آنچه میان ایشانست و خدای مشرقها ما بیاراستیم
السماء الدنيا بزينة الكواكب ۞ وحفظا

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ
الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُورًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ
شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ
مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝ بَلْ عَجِبْتَ
وَيَسْخَرُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝
وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعَمْ
وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ
فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝
احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا

مٓا

ربع

الْمُجْرِمُونَ ۝ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَ
أَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا ع
تَعْقِلُونَ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ
نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

عشر

وقرآن مبين ۝ لينذر من كان حيا ويحق القول
و قرآن پیدا تا بیم کند کسی را که باشد زنده و واجب شود گفتار
على الكافرين ۝ اولم يروا انا خلقنا لهم
بر کافران آیا نمی بینند که ما آفریدیم مر ایشانرا
مما عملت ايدينا انعاما فهم لها مالكون ۝
از آنچه کرد نعمتهای ما چارپایان مرا پس ایشان مر آنرا پادشا میکنند
وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها
و رام کردانیدیم آنرا مر ایشانرا پس از آنست برنشستن ایشان و از آن
ياكلون ۝ ولهم فيها منافع ومشارب
میخورند و مر ایشانرا در آن منفعتهاست و آشامیدنیها
افلا يشكرون ۝ واتخذوا من دون الله
آیا شکر نکنند و بگرفتند از غیر خدای
آلهة لعلهم ينصرون ۝ لا يستطيعون نصرهم
خدایان تا مگر ایشان یاری کرده شوند نتوانند یاری دادن ایشانرا
وهم لهم جند محضرون ۝ فلا يحزنك قولهم
و ایشان مر آنرا سپاهی اند حاضر آورده اندوهگین مکند ترا گفتار ایشان
انا نعلم ما يسرون وما يعلنون ۝ اولم ير
ما میدانیم آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکارا میکنند آیا نمی بیند
الانسان انا خلقناه من نطفة فاذا هو خصيم
آدمی که ما آفریدیم اورا از آب اندک پس آنگاه او خصیم است
مبين ۝ وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي
پیدا و بزد ما را مثلی و فراموش کرد آفرینش خود گفت کی زنده کند
العظام وهي رميم ۝ قل يحييها الذي انشاها
استخوانها را و آن ریزنده است بگو زنده کند آنرا آنکه آفرید او را
اول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي
بار اول

تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه منازل
اندازه کردن عزیز دانا و ماه را اندازه کردیم منزلگاههای
حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا الشمس ينبغي
تا باز گشت چون شاخ خرما بن کهن نه آفتاب را می‌باید
لها ان تدرك القمر ولا اليل سابق النهار و
که دریابد ماه را و نه شب پیشی گیرنده روز را و
كل في فلك يسبحون ۝ وآية لهم انا حملنا
همه در فلک شنا می‌کنند و نشانه است مر ایشان را که ما برداشتیم
ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله
فرزندان ایشان را در کشتی پر بار و آفریدیم مر ایشان را از مانند
ما يركبون ۝ وان نشأ نغرقهم فلا صريخ
آنچه برنشینند و اگر خواهیم غرق کنیم ایشان را پس نیست فریادرس
لهم ولا هم ينقذون ۝ الا رحمة منا ومتاعا
مر ایشان را و نه ایشان برهانند مگر رحمتی از ما و برخورداری
الى حين ۝ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم
تا گاهی و چون گویند مر ایشان را بپرهیزید از آنچه پیش شماست
وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تاتيهم
و آنچه پس شماست تا مگر شما را رحمت کنند و نیاید بایشان
من آية من آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝
هیچ آیتی از آیات خدای ایشان مگر بودند از آن روی گردانندگان
واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله
و چون گویند مر ایشان را نفقه کنید از آنچه روزی داد شما را خدای
قال الذين كفروا للذين آمنوا انطعم من لو
گفتند آنانکه کافر شدند مر آنانکه ایمان آوردند ما خورانیم آنکسی را که
يشاء الله اطعمه ان انتم الا في ضلال

عشر

عشر

مبين ۞ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۞
بیدا و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید شما راستگویان
ما ينظرون الا صيحة واحدة تاخذهم وهم
مهلت نیابند مگر یک بانگ را که بگیرد شان واشان
يخصمون ۞ فلا يستطيعون توصية ولا الى اهلهم
خصومت کنند کاه باشند نه توانند وصیت کردن و نه سوی کسان خویش
يرجعون ۞ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث
باز گردند و در دمیده شود در صور ناگاه ایشان از گورها
الى ربهم ينسلون ۞ قالوا يا ويلنا من بعثنا
سوی خداوند خویش بیرون آیند گویند ای وای ما کی برانگیخت ما
من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۞
از مرقد ما این است آنچه وعده کرده بود رحمن و راست گفتند پیغمبران
ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا
نباشد مگر یک بانگ چون ایشان جمله نزد ما
محضرون ۞ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا
حاضر شوند امروز ستم نکنند نفس چیزی را و نه
تجزون الا ما كنتم تعملون ۞ ان اصحاب
جزا داده شوید مگر آنچه بودید که می کردید بدرستی
الجنة اليوم في شغل فاكهون ۞ هم وازواجهم
بهشت امروز در مشغولی از نعمت میگویند ایشان و زنان ایشان
في ظلال على الارائك متكئون ۞ لهم
در سایها باشند بر تختها تکیه کنند ایشان را
فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۞ سلام
در آن میوها و مر ایشان راست آنچه خواهند درود و گفتنی
قولا من رب رحيم ۞ وامتازوا اليوم ايها

تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه منازل
اندازه کردن عزیز دانا و ماه را اندازه کردیم منزلها
حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا الشمس ينبغي
تا بازگشت چون شاخ خرما بن کهنه نه آفتاب را
لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار و
مر او را که دریابد ماه را و نه شب پیشی گیرنده روز را و
كل في فلك يسبحون ۝ واية لهم انا حملنا
همه در فلک شنا می کنند و نشانه است مر ایشان را که ما بر داشتیم
ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله
فرزندان ایشان را در کشتی پر بار و آفریدیم مر ایشان را مانند
ما يركبون ۝ وان نشا نغرقهم فلا صريخ
آنچه بر نشینند و اگر خواهیم غرق کنیم ایشان را پس نیست فریادرس
لهم ولا هم ينقذون ۝ الا رحمة منا ومتاعا
مر ایشان را و نه ایشان برهانند مگر رحمتی از ما و برخورداری
الى حين ۝ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم
تا گاهی و چون گویند مر ایشان را بترسید از آنچه پیش شماست
وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تاتيهم
و آنچه پس شماست تا مگر شما رحمت کنند و نیاید بدیشان
من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝
هیچ آیتی از آیات خدای ایشان مگر بودند از او روی گردانندگان
واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله
و چون گویند مر ایشان را نفقه کنید از آنچه روزی داد شما را خدای
قال الذين كفروا للذين امنوا انطعم من لو
گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که گرویدند آیا طعام دهیم کسی را که اگر
يشاء الله اطعمه ان انتم الا في ضلال
خواستی خدای طعام دادی نیستید شما مگر در گمراهی

عشر

عشر

كانت الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون
يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا
به يستهزءون ألم يروا كم أهلكنا
قبلهم من القرون أنهم إليهم لا يرجعون
وان كل لما جميع لدينا محضرون وآية لهم
الأرض الميتة أحييناها وأخرجنا منها حبا
فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات
من نخيل وأعناب وفجرنا فيها من العيون
ليأكلوا من ثمره وما عملته أيديهم أفلا
يشكرون سبحان الذي خلق الأزواج كلها
مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون
وآية لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم
مظلمون والشمس تجري لمستقر لها ذلك

قالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم

وليمسنكم منا عذاب اليم ۝ قالوا طائركم

معكم أئن ذكرتم بل انتم قوم مسرفون ۝

وجاء من اقصى المدينة رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا

المرسلين ۝ اتبعوا من لا يسئلكم اجرا وهم

مهتدون ۝ وما لي لا اعبد الذي فطرني واليه

ترجعون ۝ ءأتخذ من دونه آلهة ان يردن الرحمن ع

بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون ۝

اني اذا لفي ضلال مبين ۝ اني آمنت بربكم

فاسمعون ۝ قيل ادخل الجنة قال يا ليت

قومي يعلمون ۝ بما غفر لي ربي وجعلني من

المكرمين ۝ وما انزلنا على قومه من بعده

من جند من السماء وما كنا منزلين ۝ ان

الجزو

فهم مقمحون ۝ وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن
خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون ۝
وسواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۝
انما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب
فبشره بمغفرة واجر كريم ۝ انا نحن نحيي
الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء
احصيناه في امام مبين ۝ واضرب لهم مثلا
اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون ۝ اذ ارسلنا
اليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا
انا اليكم مرسلون ۝ قالوا ما انتم الا بشر
مثلنا وما انزل الرحمن من شيء ان انتم الا
تكذبون ۝ قالوا ربنا يعلم انا اليكم
لمرسلون ۝ وما علينا الا البلاغ المبين ۝

عشر

قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان الله
ليعجزه من شيء في السموات ولا في الارض انه كان
عليما قديرا ۝ ولو يؤاخذ الله الناس بما كسبوا
ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى
فاذا جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا ۝

خمس ع

يس ثمانون وآيتان

بسم الله الرحمن الرحيم

يس ۝ والقرآن الحكيم ۝ انك لمن المرسلين ۝
على صراط مستقيم ۝ تنزيل العزيز الرحيم ۝
لتنذر قوما ما انذر آباؤهم فهم غافلون ۝ لقد
حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون ۝
انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان

بالإمالة والإدغام
ص
وبالفتح والإظهار
ع

ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي ٱلسَّمَٰوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا
فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّالِمُونَ بَعْضُهُم
بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَاتِ وَٱلْأَرْضَ أَن
تَزُولَا ۞ وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِن
ع بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۞ وَأَقْسَمُوا
بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ
مِنْ إِحْدَى ٱلْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا
ٱسْتِكْبَارًا فِي ٱلْأَرْضِ وَمَكْرَ ٱلسَّيِّئِ وَلَا
يَحِيقُ ٱلْمَكْرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ ٱلْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ۞
وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحْوِيلًا ۞ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن

إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ
مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا
يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝
إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ

وَالدَّوَابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ
وچهارپایان مختلف که رنگهای وی همچنین
اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ
بترسند از خدای از بندگان وی دانایان که خدای عزیز آمرزنده است
اِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا
آنکسانی که میخوانند کتاب خدا را و بپای دارند نماز را و نفقه کنند
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ
از انچه روزی دادیم ایشانرا پنهان و آشکارا امید دارند بازرگانی که
تَبُورَ لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
هلاک نگردد تا تمام بدهد ایشانرا مزدهای ایشان و زیادت کند ایشانرا
اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ
که او آمرزنده و شکر کننده و آنکه وحی فرستادیم سوی تو
مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ
از کتاب او راستست باور دارنده مرانچه پیش وی که خدای
بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
به بندگان خود آگاهست و بیناست باز میراث دادیم کتاب
الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
آنکسانی را که برگزیدیم از بندگان ما از ایشان هست ستم کار مر تن خود را
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ
و از ایشان هست میانه رو و از ایشان هست پیشی رونده بنیکیها بفرمان خدای
ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
آن افزونی بزرگست بهشتهای [illegible] که درشوند
فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ
دران از دست برنجن از زر و مروارید و لباس ایشان
فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ
[illegible]

يُحَلَّوْنَ
[illegible]

وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى
وبپای داشتند نماز را وهر که تن خویش پاک کرد پاک کند تن خویش را وبسوی
اللَّهِ الْمَصِيرُ ۞ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۞ وَلَا
خدا است بازگشت و برابر نباشد نابینا وبینا ونه
الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۞ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۞ وَمَا
تاریکیها ونه روشنایی ونه سایه ونه گرما ونه
يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
برابر باشند زندگان ونه مردگان که خدای بشنواند
مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ۞ إِنْ
آنرا که خواهد ونتوانی تو شنوانیدن آنرا که در قبرها اند نیستی
أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَ
مگر بیم کننده ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده وبیم کننده
إِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۞ وَإِن يُكَذِّبُوكَ
ونبود هیچ گروه مگر گذشت در ایشان بیم کننده واگر دروغ زن دارند
فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم
بدروغ داشتند آنرا که پیش از ایشان بود بدیشان آمد پیغامبران ایشان
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۞ ثُمَّ أَخَذْتُ
بحجتها و نبشتها ونامه روشن پس بگرفتم
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۞ أَلَمْ
آنکسانی را که کافر شدند چگونه بود عقوبت من نگاه
تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
نکنی که خدای فرو فرستاد از آسمان آب بیرون آوردیم بوی میوها
مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ
مختلف رنگهای او واز کوهها رگهای سفید وسرخها
مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۞ وَمِنَ النَّاسِ
مختلف رنگهای او و سیاهان سخت سیاه واز مردمان

ع

الفلك فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
کشتیها در وی رونده و آینده تا بجویید از فضل او و تا مگر شما شکر کنید
یولج الیل فی النهار و یولج النهار فی الیل
در آرد شب را در روز و در آرد روز را در شب
و سخر الشمس و القمر کل یجری لاجل مسمی
و فرمان بردار کرد آفتاب و ماه را هر یکی میرود تا زمانی نام برده
ذلکم الله ربکم له الملک و الذین تدعون
آن شما را خدای که خدای شماست مر او راست پادشاهی و آنان را که می خوانید
من دونه ما یملکون من قطمیر ۝ ان تدعوهم
از غیر او پادشاهی ندارند چند پوست استه خرما اگر بخوانید ایشان را
لا یسمعوا دعاءکم و لو سمعوا ما استجابوا لکم
نشنوند خواندن شما را و اگر بشنوند پاسخ نکنند مر شما را
و یوم القیامة یکفرون بشرککم و لا
و روز قیامت کافر گردند بانباز گرفتن شما و خبر ندهد
ینبئک مثل خبیر ۝ یا ایها الناس انتم الفقراء
آگاه نی ترا چون خدای آگاه کننده ای آدمیان شما فقیرانید
الی الله و الله هو الغنی الحمید ۝ ان یشا یذهبکم
سوی خدای و خدای او ستوده بی نیاز و ستوده اگر خواهد ببرد شما را
و یات بخلق جدید و ما ذلک علی الله بعزیز ۝
و بیارد بیافریند نو و نیست آن بر خدای دشوار
و لا تزر وازرة وزر اخری و ان تدع مثقلة
و بر ندارد بردارنده گناه دیگری و اگر بخواند تنی گران بار
الی حملها لا یحمل منه شیء و لو کان ذا
سوی بار وی برندارد از وی چیزی و اگر چه باشد خویشاوند
قربی انما تنذر الذین یخشون ربهم بالغیب

ربع

ع

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۞ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ
فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ۞ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ
هُوَ يَبُورُ ۞ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ
عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۞
وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

ض

يا أيها الناس اذكروا نعمت الله عليكم
اى مردمان ياد كنيد نعمت خداى بر شما
هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والأر
هست هيچ آفريدگارى غير خداى كه روزى دهد شمارا از آسمان و زمين
لا إله إلا هو فأنى تؤفكون ۝ وإن يكذبوك
نيست هيچ الله مگر او از كجا دروغ ميگوييد و اگر بدروغ دارند ترا
فقد كذبت رسل من قبلك وإلى الله ترجع
بدروغ داشتند پيغمبران از پيش تو و بسوى خداى بازگشت
الأمور ۝ يا أيها الناس إن وعد الله حق
كارها ... بدرستيكه وعده خداى راستست
فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم
مغرور مكند شمارا زندگانى دنيا و مغرور مكند شمارا
بالله الغرور ۝ إن الشيطان لكم عدو
بخداى ديو فريبنده كه شيطان مر شمارا دشمنست
فاتخذوه عدوا إنما يدعوا حزبه ليكونوا من
بگيريد ورا دشمن كه ميخواند گروه خودرا تا باشند از
أصحاب السعير ۝ الذين كفروا لهم عذاب
اصحاب آتش آنان كه كافر شدند مر ايشانراست عذاب
شديد ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات
سخت باشند و آنان كه ايمان آوردند و بكردند نيكيها
لهم مغفرة وأجر كبير ۝ أفمن زين له سوء
مر ايشانرا آمرزش و مزد بزرگ باشد آن كسى كه آراسته شود مر ورا
عمله فرآه حسنا فإن الله يضل من يشاء ويهدي
كار وى بديد اورا نيكو كه خداى گمراه ميكند آنرا كه خواهد و راه نمايد
من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات

وَأُخِذُوا مِن مَكَانٍ قَرِيبٍ ۞ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ

وگرفته شدند از جای نزدیک و گویند گرویدیم بوی

وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَكَانٍ بَعِيدٍ ۞ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ

واز کجا باشد مرایشانرا از جای دور و کافر شدند باو

مِن قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِن مَكَانٍ بَعِيدٍ ۞ وَحِيلَ

از پیش و بگزاف می انداختند از جای دور و جدا کرده شد

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ ۞ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم

میان ایشان و میان آنچه آرزو کنند همچنانکه کرده شد با همتایان ایشان

مِن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ۞

از پیش که ایشان بودند در گمان بگمان افگنده

الملائكه اربعون وخمس

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ

همه سپاس مر خدایرا است آفریدگار آسمانها و زمین است کننده فرشتگان

رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ

پیغمبران با پرها دو گان و سه گان و چهار گان می افزاید

فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

در آفرینش آنچه خواهد که خدای بر همه چیزی تواناست

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا

آنچه بگشاید خدای مر مردمانرا از رحمت پس بازدارنده نباشد اورا و آنچه

يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِن بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

[illegible]

من كتب يدرسونها وما ارسلنا اليهم قبلك
من نذير ۞ وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا
معشار ما آتيناهم فكذبوا رسلي فكيف
كان نكير ۞ قل انما اعظكم بواحدة
ان تقوموا لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما
بصاحبكم من جنة ان هو الا نذير لكم
بين يدي عذاب شديد ۞ قل ما سألتكم من
اجر فهو لكم ان اجري الا على الله وهو على
كل شيء شهيد ۞ قل ان ربي يقذف بالحق
علام الغيوب ۞ قل جاء الحق وما يبدئ الباطل
وما يعيد ۞ قل ان ضللت فانما اضل على
نفسي وان اهتديت فبما يوحي الي ربي انه
سميع قريب ۞ ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت

فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ
إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ قَالُوا سُبْحَانَكَ
أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ
أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا
رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَمَا آتَيْنَاهُمْ

مِنْ عِبَادِهِ

ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
آنان که ضعیف داشتگان بودند مر آنکسانی را که بزرگ منشی بردند بلکه ساز
ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ بِٱللَّهِ
شب و روز چون همی فرمودید مرا که کافر گردیم بخدای
وَنَجْعَلَ لَهُۥٓ أَندَادًا وَأَسَرُّوا ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا ٱلْعَذَابَ
و بکنیم مر او را همتایان و پید اکنند پشیمانی چون ببینند عذاب را
وَجَعَلْنَا ٱلْأَغْلَٰلَ فِىٓ أَعْنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ
و بکنیم غلها در گردنهای آنان که کافر شدند هیچ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ❁ وَمَآ أَرْسَلْنَا
جزا داده نشوند مگر آنچه بودند که میکردند و نفرستادیم
فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم
در دیهی هیچ بیم کننده مگر گفتند توانگران دیه ما بدانچه فرستادیم
بِهِۦ كَٰفِرُونَ ❁ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَٰلًا وَأَوْلَٰدًا
بآن کافرانیم و گفتند ما بیشتریم بمالها و فرزندان
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ❁ قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ
و نباشیم ما عذاب کنندگان بگوی که خدای من فراخ گرداند روزی را
لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا
مر آن کرا خواهد و تنگ گرداند و لکن بیشتر مردمان
يَعْلَمُونَ ❁ وَمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُم
نمیدانند و نیست مالهای شما و نه فرزندان شما
بِٱلَّتِى تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰٓ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ
بآنکه نزدیک گردانند شما را نزد ما نزدیکی مگر آنکسی که ایمان آورد و کرد
صَٰلِحًا فَأُولَٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ ٱلضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا
نیکی آن گروه ایشانند که مر ایشانراست جزای دو چندان بآنچه کردند
وَهُمْ فِى ٱلْغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ❁ وَٱلَّذِينَ يَسْعَوْنَ
و ایشان در غرفها ایمن اند و آنان که سعی کنند

ع

ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ
أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً
لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى
إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى
بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ۝ وَقَالَ

شَكُورٍ ۞ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
سپاس داری ۞ و راست کرد بر ایشان ابلیس گمان خویش را
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ
پس بر فتند و را مگر گروهی از مؤمنان و نبود مر و را بر ایشان
مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
هیچ پادشاهی مگر تا بدانیم آن را که بگرود بدان جهان از آن کسی که او از آن
فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞ قُلِ
در گمان و خدای تو بر هر چیزی نگاه دارنده ۞ بگوی
ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
بخوانید آن کسان را که گمان بردید جز خدای پادشاهی ندارند
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
همسنگ مورچه در آسمانها و نه در زمین و نیست
لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ
مر ایشان را در هر دو هیچ انبازی و نیست و را از ایشان هیچ یاری گری
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا
و سود ندارد شفاعت نزدیک وی مگر آنکه دستوری دهد و را تا چون
فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ
گشاده شود از دلهای ایشان گویند چه گفت خدای شما گویند راست
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۞ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ
و او برتر و بزرگتر است ۞ بگوی که روزی دهد شما را از آسمانها
وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي
و زمین بگوی که خدای ما و یا شما بر راه راستیم یا در
ع ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا
گمراهی پیدا ۞ بگوی نپرسند شما را از آنچه ما کردیم و نه
نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا

فلما خر تبينت الجن أن لو كانوا يعلمون الغيب
جون بیفتاد بدانستند پریان که اگر ایشان بدانستندی غیب
ما لبثوا في العذاب المهين ۞ لقد كان لسبأ
درنگ نکردندی در عذاب خوار کننده بود مردمان سبا را
في مسكنهم آية جنتان عن يمين وشمال
در آرامگاه های ایشان نشانی دو بوستان از راست و از چپ
كلوا من رزق ربكم واشكروا له بلدة
بخورید از روزی خداوند خود و سپاس دار باشید او را شهری
طيبة ورب غفور ۞ فأعرضوا فأرسلنا عليهم
خوش و خداوند آمرزنده جون روی بگردانیدند فرستادیم بر ایشان
سيل العرم وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي
آب بندگاه و بدل دادیم ایشان را بدو بوستان ایشان دو بوستان خداوند
أكل خمط وشيء من سدر قليل ۞ ذلك
بار تلخ و گز و چیزی از درخت کنار اندک این

واثل

جزيناهم بما كفروا وهل نجازي إلا الكفور
پاداش کردیم شان را بدانچه ناسپاسی کردند و هیچ پاداش دهند مر ناسپاس را
وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها
و بکردیم میان ایشان و میان دیهها آنکه برکت کردیم در آن
قرى ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا فيها
دیهها پیدا و اندازه کردیم در آن رفتن بروید در آن
ليالي وأياما آمنين ۞ فقالوا ربنا باعد بين أسفارنا
شبها و روزها ایمنان گفتند خداوند ما دور گردان میان سفرهای ما
وظلموا أنفسهم فجعلناهم أحاديث ومزقناهم
و ستم کردند بر تنهای خویش کردیم شان سخنان و پراکندیم شان
كل ممزق إن في ذلك لآيات لكل صبار
همه پراکندنی در این نشانهاست مر هر شکیبا

نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا
خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره
مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ٥
از آسمان اندرین نشانه ایست مر هر بنده بازگردنده
وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ
و ما بدادیم داود را از ما افزونی ای کوهها تسبیح کنید با وی
وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۞ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ
و مرغان نیز و فرمان بردار کردانیدیم مر ورا آهن که بکن زرهها فراخ
وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
و اندازه کن در بافتن و بکنید نیکی که من بانچه میکنید
بَصِيرٌ ۞ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَا حُهَا
بینا ام و مر سلیمان را است باد بامداد او یک ماهه رفتن و شبانگاه
شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ
یک ماهه و روان کردیم مر ورا چشمه روی گداخته و از پریان کسی
بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
که کار همی کرد پیش وی بفرمان خدای وی و هر که بگردد از ایشان از فرمان ما
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۞ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ
از عذاب سوزان کار همی کردند مر ورا آنچه خواستی از
مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ
محرابها و صورتها و کاسهها چون حوضها و دیگهای
اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
بکنید طاعت ای آل داود شکر و اندکی اند از بندگان من
الشَّكُورُ ۞ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ
سپاس دار باشنده چون براندیم بر وی مرگ
مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَ تَهُ
راه ننمود ایشان را [illegible]

ع

لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
که بیاید بشما دانای ناپیدا غایب نشود از وی همسنگ ذره
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
در آسمانها و نه در زمین و نه خوردتر از آن
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ لِيَجْزِيَ
و نه بزرگتر مگر در کتاب پیدا است تا جزا دهد
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
آنان که ایمان آوردند و کردند نیکیها ایشانند که مر ایشان راست آمرزش
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ
و روزی بزرگوار و آن کسانی که بکوشیدند در آیات ما
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۞ وَيَرَى الَّذِينَ
ایشانند که ایشان راست عذاب از عذاب دردناک و ببینند آنان که
أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ
که بداده شدند دانش آن که فرستاده آمد بتو از خدای تو که وی راستست
وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
و راه نماید سوی راه خدای عزیز ستوده و گفتند آنان که کافر شدند
هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ
هیچ راه نمون باشیم بر مردی که آگاهی دهد شما را که چون پراگنده کرده شوید
مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۞ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ
پراگندنی شما را باشید آفرینش نو افترا کرد بر خدای
كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
دروغ یا بوی دیوانگیست نه که آن کسانی که ایمان نیارند باخرت
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۞ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى
در عذاب باشند و گمراهی دور آیا نمی بینند سوی
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ

أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ
بترسیدند ازان و برد داشت آنرا آدمی که او هست
ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
ظلوم و ناذان تا عذاب کند خدای مردان منافق را
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
و زنان منافق را و مردان مشرک را و زنان مشرکه را
وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و توبه دهد خدای بر مومنین و مومنات
ع وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝
و هست خدای آمرزنده و مهربان

سبا خمسون وثلث

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
همه سپاسها مرخدای است آن خدایی که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝
و مرو راست سپاس در آخرت و اوست استوارکار و آگاه
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
میداند آنچه در شود در زمین و آنچه بیرون آید از وی و آنچه فرود آید
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝
از آسمان و آنچه بر شود در آسمان و او مهربان و آمرزنده است
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
و گفتند آنان که کافر شدند نیاید بما قیامت بگو آری بخدای من

تكون قريبا ان الله لعن الكافرين واعد لهم

باشند نزدیک که خدای لعنت کرد کافرانرا وآماده کرد مرایشانرا

سعيرا ✿ خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا ولا

آتشی جاودانه باشند دران همیشه نیابند نگاه داری ونه

نصيرا ✿ يوم تقلب وجوههم في النار يقولون

یاری گری آن روز که نگونسار گردانند رویهای ایشانرا در آتش گویند

يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا ✿ وقالوا ربنا

ای کاشکی فرمان بردی ما خدایرا وفرمان بردی ما پیغمبررا وگویند خدای ما

انا اطعنا سادتنا وكبراءنا فاضلونا السبيلا ✿

فرمان بردیم ما مهتران خویش را وبزرگان خویش را کم گردانیدند ما را از راه

ربنا اتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا

خدای ما بده ایشانرا دو چندان ما از عذاب ولعنت کن ایشانرا لعنت

كبيرا ✿ يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين

بزرگ ای آنانکه ایمان آوردید مباشید چون آنانکه

اذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عند

بیازردند موسی را بیزار کرد انبیا ورا خدای از آنچه گفتند وبود نزد

الله وجيها ✿ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله

خدای با آب روی ای آن کسانی که ایمان آوردید بترسید از خدای

وقولوا قولا سديدا ✿ يصلح لكم اعمالكم

وبگویید گفتار راست تا خوب گرداند مر شما را کارهای شما

ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله

وبیامرزد مر شما را گناهان شما وهر که فرمان برد خدایرا ورسول او

فقد فاز فوزا عظيما ✿ انا عرضنا الامانة على

بر رستی رستنی بزرگ ما عرض کردیم امانت را بر

السموات والارض والجبال فابين ان يحملنها و

آسمانها [illegible]

لعنهم الله في الدنيا والآخرة وأعد لهم عذابا
مهينا ۞ والذين يؤذون المؤمنين والمؤمنات
بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا وإثما
مبينا ۞ يا أيها النبي قل لأزواجك وبناتك
ونساء المؤمنين يدنين عليهن من جلابيبهن ذلك
أدنى أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا
ع رحيما ۞ لئن لم ينته المنافقون والذين في قلوبهم
مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك بهم
ثم لا يجاورونك فيها إلا قليلا ۞ ملعونين
أينما ثقفوا أخذوا وقتلوا تقتيلا ۞ سنة
الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة
الله تبديلا ۞ يسألك الناس عن الساعة
قل إنما علمها عند الله وما يدريك لعل الساعة

الحقّ واذا سألتموهنّ متاعا فسئلوهنّ من وراء
راستی و چون بخواهید از ایشان و جامه بپرسید ایشان را از پس
حجاب ذلكم اطهر لقلوبكم وقلوبهنّ
پرده آن شما را پاک‌تر مر دلهای شما را و دلهای ایشان را
وما كان لكم ان تؤذوا رسول الله ولا ان
و نه سزد مر شما را که بیازارید رسول خدای را و نه آنکه
تنكحوا ازواجه من بعده ابدا انّ ذلكم
بزنی کنید زنان او را از پس وی هرگز که آن شما
كان عند الله عظيما ۝ ان تبدوا شيئا او
هست نزد خدای بزرگ ۝ اگر پیدا کنید چیزی را یا
تخفوه فانّ الله كان بكلّ شيء عليما ۝
پنهان کنید او را که خدای هست بهر چیزی دانا
لا جناح عليهنّ في ابائهنّ ولا ابنائهنّ ولا
نیست بزه بر ایشان در پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه
اخوانهنّ ولا ابناء اخوانهنّ ولا ابناء اخواتهنّ
برادران ایشان و نه پسران برادران ایشان و نه پسران خواهران ایشان
ولا نسائهنّ ولا ما ملكت ايمانهنّ واتّقين
و نه زنان ایشان و نه آنچه پادشا شود دستهای ایشان و بترسید زنان
الله انّ الله كان على كلّ شيء شهيدا ۝
از خدای که خدای هست بر همه چیزی گواه
انّ الله وملائكته يصلّون على النبيّ
که خدای و فرشتگان درود میفرستند بر پیغمبر
يا ايّها الذين آمنوا صلّوا عليه وسلّموا
ای آنانکه ایمان آوردید درود دهید و سلام کنید بر وی
تسليما ۝ انّ الذين يؤذون الله ورسوله
سلام کردنی ...

296

ع

حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ
تنگی و هست خدای آمرزنده و مهربان دست باز داری آن را که خواهی
مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ
از ایشان و نزدیک گردانی سوی خود آن را که خواهی و هر کرا جویی از آنچه
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
طلاق دادی تنگی نیست بر تو آن نزدیکتر است بدانکه روشن شود چشمهای
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
و اندوهگین نشوند و خشنود گردند بدانچه دادی ایشان را همگان و خدای داناست آنچه
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝
در دلهای شماست و هست خدای دانا و بردبار
لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ
حلال نکردیم مر ترا زنان از پس آن و نه آنکه بدل گیری با ایشان از
أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
زنان و اگر بشگفت آرد حسن ایشان مگر آنچه پادشا شود
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝
دست تو و هست خدای بر همه چیزی نگاهبان
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
ای کسانی که ایمان آوردید در مشوید بخانهای پیغمبر مگر
أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ
که دستوری دهند شما را بسوی طعام نا پاینده گان رسیدن را
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا
و لیکن چون بخوانند شما را در آیید چون طعام خوردید پراگنید
وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
و نه بی آرامی جویید گفت را آن شما که هست می رنجانید
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ
پیغامبر را شرم میدارد از شما و خدای شرم ندارد از

كَبِيرًا ۞ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ
بزرگ فرمان مدار کافران را و منافقان را و دست باز دار
أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۞
آزار ایشان و توکل کن بر خدای و بسنده است خدای کارساز
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
ای آنان که ایمان آوردید چون نکاح زنان مؤمنه را باز
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
طلاق ایشان را از پیش آنکه بسایید ایشان را نیست مر شما را بر ایشان
مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا
هیچ عدتی که بشمرید او را و برخوردار کنید ایشان را و دست باز دارید ایشان
جَمِيلًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
نیکو بی ای پیغمبر ما حلال کردیم ترا زنان تو
اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
آنانک بدادی مزد ایشان و آنچه پادشاه گشت بروی دست تو
مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ
از آنچه بداد ترا خدای بر تو و دختران عم تو و دختران عمه های تو
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ
و دختران خال تو و دختران خاله تو آنان که هجرت کردند با تو
وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ
و زن مؤمنه اگر ببخشد تن خود را مر پیغمبر را اگر خواهد
النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
پیغمبر که بزنی کند او را جداگانه مر ترا از غیر مؤمنان
قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا
بیک دانستیم آنچه واجب کردیم بر ایشان در زنان ایشان و آنچه
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ
مالک شود دستهای ایشان تا نباشد بر تو

أَنْ

وكان امر الله قدرا مقدورا ۝ الذين يبلغون
وهست كار خداى تمام كرده اندازه كرده ۝ آنان كه برسانند
رسالات الله ويخشونه ولا يخشون احدا الا الله
پيغامهاى خداى وبترسند ازوى ونترسند از كسى مگر از خداى
وكفى بالله حسيبا ۝ ما كان محمد ابا
وبسنده خداى نگاه دارنده ۝ نيست محمد پدر
احد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم
كسى از مردان شما ولكن پيغمبر خدا است ومهر
النبيين وكان الله بكل شيء عليما ۝
پيغمبران است وهست خداى بهمه چيزى دانا
يا ايها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا
اى آنان كه ايمان آورديد ياد كنيد خداى را ياد كردن
كثيرا وسبحوه بكرة واصيلا ۝ هو الذي
بسيارى وتسبيح كنيد ويرا بامداد وشبانگاه ۝ اوست آنكه
يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم من
درود كند بر شما وفرشتگان وى تا بيرون آرد شما را از
الظلمات الى النور وكان بالمؤمنين رحيما ۝
تاريكيها بسوى روشنايى وهست بمؤمنان مهربان
تحيتهم يوم يلقونه سلام واعد لهم اجرا
درود ايشان آن روز كه برسند بوى سلام كردنست وآماده كرد مرايشانرا مزد
كريما ۝ يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا
بزرگ ۝ اى آنك پيغمبر ما فرستاديم ترا گواه
ومبشرا ونذيرا ۝ وداعيا الى الله باذنه وسراجا
ومژده دهنده وبيم كننده وخواننده سوى خداى بفرمان وى وچراغ
منيرا ۝ وبشر المؤمنين بان لهم من الله فضلا
روشن ومژده ده مؤمنانرا كه ايشانرا هست از خداى فزونى

وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ
و نگاه بانان فرجهای مردان و از زنان و یاد کنندگان

اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
خدای بسیار و از زنان آماده کرد ست ایشانرا آمرزش

وَأَجْرًا عَظِيمًا ۞ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ
و مزد بزرگ و نبود هیچ مردی مؤمن و نه زنی

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
چون حکم خدای و رسول او کاری که باشد ایشانرا گزیدن

مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
از کار ایشان و هر که نافرمانی کند خدای و رسول او را بدرستی گمراه شد گمراهی

مُبِينًا ۞ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ
پیدا و چون بگویی مرا آنرا که نعمت داد بروی و نعمت

عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي
بروی که نگاه دار بر تو زن خویش را و بترس از خدای و پنهان

فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ
در نفس خود که آنچه خدای پیدا کند [illegible]

أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا
که بترسی از وی چون بگذارد زید از وی حاجت بزنی دادیم [illegible]

لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ
تا نباشد بر مؤمنان تنگی در زنان

أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ
پسر خواندگان چون بگذارند از ایشان حاجت و هست کار

اللَّهِ مَفْعُولًا ۞ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا
خدای کرده شده نیست بر پیغمبر [illegible]

فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
[illegible] خدای او را [illegible]

مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۞ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
دو باره و آماده کردیم مر و را روزی بزرگ ای زنان پیغمبر
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
نیستید چون یکی از زنان اگر پرهیز کنید پس نرم مکنید سخن را
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
تا امید افکند آنکس را که در دل بیماریست و گوئید گفتاری
مَعْرُوفًا ۞ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ
نیکو و بیارامید در خانهای شما و [illegible]
تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَوٰةَ وَآتِينَ
مانند آراستن نادانی اول و بپای دارید نماز را و بدهید
الزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
زکوة را و فرمان برید خدای را و پیغمبر او را جز این نیست که خدای میخواهد
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تا ببرد از شما پلیدی ای اهل خانه و پاک کند شمارا
تَطْهِيرًا ۞ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ
پاک کردنی و یاد کنید آنچه بخوانند در خانهای شما
مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
از آیتهای خدای و حکمت که خدای هست مهربان
خَبِيرًا ۞ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُو
آگاه که مسلمانان از مردان و مسلمانان از زنان و مومنان و مومنات
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
و فرمان بردار از مردان و فرمان بردار از زنان و راست گویان از مردان و از زنان
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
و صبر کنندگان از مردان و از زنان و ترس کاران از مردان و از زنان
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
و صدقه دهندگان [illegible]

مِنَاتِ

عزيزا ۞ وانزل الذين ظاهروهم من اهل الكتاب
عزیز وفرو د آورد آنکسانی که باز کشتند با ایشان از اهل کتاب
من صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب فريقا
از حصارهاء ایشان و درافکند در دلهای ایشان ترس کروهی را
تقتلون وتأسرون فريقا ۞ واورثكم
که همی کشتند واسیر همی کرفتند کروهی را و میراث داد شما را
ارضهم وديارهم واموالهم وارضا لم تطؤها
زمین ایشان و سرایهاء ایشان و مالهای ایشان و زمین که نه سپر دید او
وكان الله على كل شيء قديرا ۞ يا ايها
و هست خدای بر همه چیزی توانا ای آنکه
النبي قل لازواجك ان كنتن تردن الحياة
پیغمبری بکوی مر زنان خود را اکر چنانست که شما همی خواهید زندکانی
الدنيا وزينتها فتعالين امتعكن واسرحكن
دنیا و آرایش آن بیا شید تا برخورداری دهم شما را و دست باز دارم شما را
سراحا جميلا ۞ وان كنتن تردن الله ورسوله
دست باز داشتن نیکو واکر چنانست که شما همی خواهید خدای را و رسول او
والدار الآخرة فان الله اعد للمحسنات منكن
و سرای آخرت را که خدای آماده کرد ست مر نیکو کاران را از شما
اجرا عظيما ۞ يا نساء النبي من يات منكن
مزد بزرک ای زنان پیغمبر هرکه بیارد از شما
بفاحشة مبينة يضاعف لها العذاب ضعفين
ناخوبی پیدای ببفزاید مر ورا عذاب دو باره
وكان ذلك على الله يسيرا ۞ ومن يقنت
و هست آن بر خدای آسان و هرکه فرمان کند
منكن لله ورسوله وتعمل صالحا نؤتها اجرها
از شما مر خدای را و رسول او را و کند کار نیکو بدهیم او را مزد او

فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
در میان اعراب می‌پرسند از خبرهای شما و اگر باشند
ع فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۞ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
در میان شما کارزار نکنند مگر اندک هست مر شما را
فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو
در پیغمبری خدای [illegible] بودنی نیکو مر آن را که امید دارد
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۞
خدای را و روز قیامت را و یاد کند خدای را بسیاری
ص وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
و چون بدیدند مؤمنان گروه کافران را گفتند این است آنکه وعده کرد ما را
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ
خدای و پیغمبر او و راست گفت خدای و رسول او و زیاده نکرد ایشان را
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا
مگر گرویدن و گردن نهادن از مؤمنان مردانی‌اند که راست کردند آنچه
مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ
پیمان کردند با خدای بر وی بعضی از ایشان کسی بود که تمام کرد اجل خویش
وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۞ لِيَجْزِيَ
و از ایشان کسی بود که می‌پاید و نگردانیدند گردانیدنی تا جزا دهد
اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
خدای راستگویان را به راستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۞
یا توبه دهد مر ایشان را که خدای هست آمرزنده و مهربان
وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
و بازگردانید خدای آنان را که کافر شدند به خشم ایشان نیافتند نیکی
وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا

الأدبار وكان عهد الله مسؤولا ۞ قل لن ينفعكم
پشتهای خویش وهست پیمان خدای پرسیده بگوی نفع نکند شما را
الفرار إن فررتم من الموت أو القتل وإذا لا تمتعون
گریختن اگر بگریزید از مرگ یا کشتن وآنگاه برخوردار
إلا قليلا ۞ قل من ذا الذي يعصمكم من الله إن
مگر اندکی بگوی کیست آنک نگاه دارد شما را از خدای اگر
أراد بكم سوءا أو أراد بكم رحمة ولا
خواهد بشما بدی یا خواهد بشما رحمت ونه
يجدون من دون الله وليا ولا نصيرا ۞ قد يعلم
یابند از دون خدای دوستی ونه یاری بدرستی که داند
الله المعوقين منكم والقائلين لإخوانهم هلم
خدای بازدارندگان از شما وگویندگان مر برادران خویش را بیایید
إلينا ولا يأتون البأس إلا قليلا ۞ أشحة عليكم
سوی ما ونیایند بدی یعنی حرب مگر اندکی بخیلان اند بر شما
فإذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون إليك تدور
چون بیاید بیم بینی ایشان را که می نگرند سوی تو میگردد
أعينهم كالذي يغشى عليه من الموت فإذا ذهب
چشمهای ایشان چون آنک بیهوش شود بروی از مرگ پس چون برود
الخوف سلقوكم بألسنة حداد أشحة على الخير
بیم طعنه کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر نیکی
أولئك لم يؤمنوا فأحبط الله أعمالهم وكان
ایشان اند که ایمان نیاورند نیست کرد خدای کارهای ایشان وهست
ذلك على الله يسيرا ۞ يحسبون الأحزاب
آن بر خدای آسان میپندارند گروه کافران
لم يذهبوا وإن يأت الأحزاب يودوا لو أنهم بادون

لهم

فأرسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله
فرستادیم برایشان بادی و سپاههای که ندیدند آنرا و هست خدای
بما تعملون بصيرا ۞ إذ جاءوكم من فوقكم
بآنچه میکنید بینا چون آمدند بشما از زبر شما
ومن أسفل منكم وإذ زاغت الأبصار وبلغت
و از فروتر از شما و چون بگشت چشمها و برسید
القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا ۞ هنالك
دلها بگلوها و گمان بردید بخدای گونه گونه گمانها آنگاه
ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا ۞ وإذ
آزموده شدند مؤمنان و بجنبانیدند جنبانیدنی سخت و چون
يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما
گویند منافقان و آنان که در دلهای ایشان بیماریست نکرد
وعدنا الله ورسوله إلا غرورا ۞ وإذ قالت
وعده ما را خدای و رسول او مگر فریب و چون گفتند
طائفة منهم يا أهل يثرب لا مقام لكم
گروهی از ایشان ای مردمان مدینه درنگ نیست شما را
فارجعوا ويستأذن فريق منهم النبي يقولون
بازگردید و دستوری میخواست گروهی از ایشان پیغمبر را می گفتند
إن بيوتنا عورة وما هي بعورة إن يريدون إلا
که خانهای ما گشاده است و نیست آن خانها گشاده نمیخواهند مگر
فرارا ۞ ولو دخلت عليهم من أقطارها ثم
گریختن و اگر در آمده شود برایشان از گوشهای شهر باز
سئلوا الفتنة لآتوها وما تلبثوا بها إلا يسيرا
درخواهند از ایشان کافری یعنی کافر کردن بیارندا و درنگ نکنند آنرا
ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون

ع بإثبات الالف في الحالين
ص
وبإثباتها في الوقف وبحذفها
في الوصل ع وكذا
في الرسولا والسبيلا
في آخر السورة

عِنْدَ اللّٰهِ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُوٓا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ
نزد خدای اگر ندانند پدران ایشان را برادران شما باشند در دین

وَمَوَالِيْكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ
و آزاد کردگان شما و نیست بر شما بزه در آنچه خطا کنید

بِهٖ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ وَكَانَ
بوی ولیک آنکه آهنگ کند دلهای شما و هست

اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۞ اَلنَّبِىُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ
خدای آمرزنده و مهربان پیغمبر سزاوارتر بمؤمنان از

اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ
تنهای ایشان و زنان او مادران ایشان و خویشاوندان

بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
بعضی از ایشان سزاوارتر ببعضی در کتاب خدای از مؤمنان

وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَعْرُوْفًا
و مهاجران مگر که بکنید بسوی دوستان نیکویی

كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۞ وَاِذْ
هست آن در کتاب نبشته و چون

اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ
گرفتیم از پیغمبران پیمان ایشان را و از تو و از نوح و ابراهیم

وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا
و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی

غَلِيْظًا ۞ لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ
استوار تا بپرسد راستان را از راستی ایشان و آماده کرد

لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
مر کافران را عذاب دردناک ای کسانی که بگرویدند

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ

هُمْ يُنظَرُونَ ۝ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ۝ ع

پس روی بگردان از ایشان و چشم دار که ایشان چشم دارندگانند

الاحزاب سبعون وثلث

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

ای آنک تو پیغمبری بترس از خدای و فرمان مبر کافران و منافقان را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا

که خدای هست دانا و کار استوار کار و پی رو ازانکه

يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

وحی فرستند بتو از خدای تو که خدای بانچه میکنید

خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

آگاه و توکل کن بر خدای و بسنده است خدای کارساز

مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ

نکرد خدای مردی را از دو دل در اندرون وی و نکرد

أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

زنان شما آنانکه ظهار میکنید از ایشان مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ

و نکرد پسر خواندگان شما را پسران شما آن

قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ

گفتار شماست بدهانهای شما و خدای راست میگوید و وی مینماید

يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ

راه بخوانید ایشانرا بپدران ایشان

يرجعون ۝ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم
باز گردند و کیست ظالم تر از آنک پند دهند ورا بایتهای خدای خود
اعرض عنها انا من المجرمين منتقمون ۝ ولقد اتينا
باز روی بگرداند ازو ما از گناه کاران کینه کشیم و ما بدادیم
موسى الكتاب فلا تكن في مرية من لقائه
موسی را کتاب مباش تو در گمان از رسیدن بوی
وجعلناه هدى لبني اسرائيل ۝ وجعلنا منهم
و کردیم او را راه راست پسران یعقوب را و کردیم از ایشان
ائمة يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا باياتنا
پیشوایان راه نمایند بفرمان ما بدانچه صبر کردند و بودند بایتهای ما
يوقنون ۝ ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة
بی گمان باشیدند که خدای تو وی حکم کند میان ایشان روز قیامت
فيما كانوا فيه يختلفون ۝ اولم يهد لهم
در آنچه بودند که در وی اختلاف کردند راه ننمود ایشانرا
كم اهلكنا من قبلهم من القرون يمشون في
چند هلاک کردیم از پیش ایشان از گروهها که میروند در
مساكنهم ان في ذلك لايات افلا يسمعون ۝
آرامگاههای ایشان در این نشانهاست آیا نمی شنوید
اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز فنخرج به
ندیدند که ما می رانیم آب را سوی زمین خشک بی گیاه بیرون آریم
زرعا تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا
کشتی که بخورد ازو چارپایان ایشان و تنهای ایشان نمی
يبصرون ۝ ويقولون متى هذا الفتح ان كنتم
بینید و گویند کی باشد این گشادن اگر هستید
صادقين ۝ قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم ولا

عذاب الخلد بما كنتم تعملون ۝ انما يؤمن باياتنا
عذاب جاودانی بانچه بودید میکردید که بگروند بایات ما
الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد
آنان که چون پند دهند ایشان بوی یعنی قرآن بیفتند سجده کنان و تسبیح بحمد
ربهم وهم لا يستكبرون ۝ تتجافى جنوبهم
خدای ایشان و ایشان بزرگ منشی نکنند دور شود پهلوهای ایشان
عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا ومما
از خوابگاه میخوانند خدای خویش را بیم و امید و از انچه روزی
رزقناهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما اخفي
کردیم ایشانرا نفقه کنند و نداند هیچ تنی انچه پنهان کرده اند
لهم من قرة اعين جزاء بما كانوا يعملون ۝
ایشانرا از نور چشم هک پاداش بانچه میکردند
افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا
هرگز ان کسی که باشد مومن چنانک کسی باشد فاسق
لا يستوون ۝ اما الذين امنوا وعملوا الصالحات
برابر نباشند اما انان که ایمان آوردند و بکردند نیکیها
فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون ۝
ایشانراست بهشتهای جای باشیدن پاداش بانچه بودند که میکردند
واما الذين فسقوا فمأواهم النار كلما ارادوا
اما انان که فاسق شدند جای ایشان آتش است هر گاه خواهند
ان يخرجوا منها اعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب
که بیرون آیند از آن بازگردانند ایشان دران و گویند ایشانرا بچشید عذاب
النار الذي كنتم به تكذبون ۝ ولنذيقنهم
آتشی آنک بودید شما بان دروغ داشتید و بچشانیم ایشان
من العذاب الادنى دون العذاب الاكبر لعلهم
از عذاب نزدیکتر جز از عذاب بزرگتر تا ایشان

سجده

عشر

الذي احسن كل شيء خلقه وبدأ خلق الانسان من
طين ۝ ثم جعل نسله من سلالة من ماء مهين ثم
سواه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع
والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ۝
وقالوا ءاذا ضللنا في الارض ءانا لفي خلق جديد
بل هم بلقاء ربهم كافرون ۝ قل يتوفاكم
ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم
ترجعون ۝ ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم
عند ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا
نعمل صالحا انا موقنون ۝ ولو شئنا لاتينا
كل نفس هداها ولكن حق القول مني لاملان
جهنم من الجنة والناس اجمعين ۝ فذوقوا بما
نسيتم لقاء يومكم هذا انا نسيناكم وذوقوا

عشر

ما

السجدة عشرون وتسع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ٥ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب

منم خداوند ط فرستادن نامه را نیست گمانی در وی از خدای

العالمين ✿ أم يقولون افتراه بل هو الحق من

جهانیان است که میگویند از خویشتن ساخته بلکه وی راست است از

ربك لتنذر قوما ما أتاهم من نذير من قبلك

خدای تو تا بیم کند گروهی را نیامد بایشان هیچ بیم کننده از پیش تو

لعلهم يهتدون ✿ الله الذي خلق السموات

تا مگر ایشان براه باز آیند خدای آنست که بیافرید آسمانها را

والأرض وما بينهما في ستة أيام ثم استوى

و زمین را و آنچه میان آن هر دوست در شش روز باز برآستاد

على العرش ما لكم من دونه من ولي ولا

بر عرش نیست مر شما را از غیر او هیچ دوستی و نه

شفيع أفلا تتذكرون ✿ يدبر الأمر

شفاعت خواهی آیا پند نگیرید تدبیر میکند کارها را

من السماء إلى الأرض ثم يعرج إليه في

از آسمان سوی زمین باز برود فرشته در

يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون ✿

روزی که هست مقدار وی هزار سال از آنچه شما می شمرید

ذلك عالم الغيب والشهادة العزيز الرحيم

[illegible]

هُوَ العَلِيُّ الكَبِيرُ ۞ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الفُلْكَ تَجْرِي فِي
البَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ اِنَّ ذٰلِكَ في
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞ وَاِذَا غَشِيَهُمْ
مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ اِلَى البَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۞ يَا اَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الغَرُورُ ۞
اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الاَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۞ ع

نضطرهم الى عذاب غليظ ۞ ولئن سألتهم
من خلق السموات والأرض ليقولن الله قل الحمد
لله بل اكثرهم لا يعلمون ۞ لله ما في السموات
والأرض ان الله هو الغني الحميد ۞ ولو ان ما
في الأرض من شجرة اقلام والبحر يمده من
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات
الله ان الله عزيز حكيم ۞ ما خلقكم
ولا بعثكم الا كنفس واحدة ان الله
سميع بصير ۞ الم تر ان الله يولج الليل
في النهار ويولج النهار في الليل وسخر
الشمس والقمر كل يجري الى اجل مسمى
وان الله بما تعملون خبير ۞ ذلك بان الله
هو الحق وان ما يدعون من دونه الباطل وان الله

نخور ۝ واقصد في مشيك واغضض من صوتك
ان انكر الاصوات لصوت الحمير ۝ الم تروا
ان الله سخر لكم ما في السموات وما في الارض
واسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة
ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى
ولا كتاب منير ۝ واذا قيل لهم اتبعوا
ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا
اولو كان الشيطان يدعوهم الى عذاب
السعير ۝ ومن يسلم وجهه الى الله وهو محسن
فقد استمسك بالعروة الوثقى والى الله عاقبة ع
الامور ۝ ومن كفر فلا يحزنك كفره
الينا مرجعهم فننبئهم بما عملوا ان الله
عليم بذات الصدور ۝ نمتعهم قليلا ثم

ع

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۞ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ
ستمی است بزرگ ۞ و فرمودیم مردم را بنکوئی بمادر و پدر خویش
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ
برداشت ورا مادر وی سستی بر سستی و شیر دادن وی در دو سال
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۞ وَإِنْ
که سپاس مرا و مادر و پدر خود را سوی منست بازگشت و اگر
جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
مجاهده کنند ترا بر آنکه انباز گیری بمن آنچه نیست ترا بآن دانش پس
تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
فرمان مبر ایشان را و صحبت دار ایشانرا در دنیا به نیکوئی
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
و پی رو راه آنکه باز گردد سوی من پس سوی منست بازگشت شما پس آگاه کنم شما را
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ
بآنچه بودید که میکردید ای پسرک من اگر باشد
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
هم سنگ دانه از سپندانه پس باشد در سنگی یا در
السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
آسمانها یا در زمین بیارد آن را خدای که خدای لطیفست
خَبِيرٌ ۞ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
آگاه است ای پسرک من بپای دار نماز و فرمای به نیکوئی
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ
و باز دار از منکر و صبر کن بر آنچه رسد ترا که آن
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۞ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا
از استوارترین کارهاست و مگردان روی خویش را از مردمان و مرو
تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
[illegible]

مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ
بازگردد متکبر چنانک نشنیده است آنرا گویا در گوش وی گرانی است
وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
مژده ده او را بعذاب دردناک آنهایی که ایمان آوردند و بکردند
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا
نیکیها ایشان راست بهشتهای با نعمت جاودانه درانجا باشند
وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وعده خدای حق است و اوست عزیز حکیم آفرید آسمانها را
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
بی ستونی که می بینید آن را و بیفکند در زمین کوههای استوار
تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا
تا نگردانید شما را و پراگند درآن از هر جنبنده و فرو فرستادیم
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
از آسمان آب برویانیدیم در آن از هر جفت
كَرِيمٍ ۞ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
بزرگوار اینست آفریده خدای بنمایید مرا چه چیز آفریدند آنهایی که
مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ وَلَقَدْ
که جز وی اند بلکه ظالمان در گمراهی پیدا و ما
آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
دادیم لقمان را سخن صواب که سپاس دارد خدای را و هر که
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
سپاس دارد بدرستی که سپاس دارد مر تن خود را و هر که کافر شد
فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ
خدای بی نیاز ستوده است و چون گفت لقمان مر پسر خود را
وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
و او پند میداد ای پسرک من ... بدرستی که شرک

مبطلون ۝ كذلك يطبع الله على قلوب
تباه کاران همچنین مهر نهد خدای بر دلهای
الذين لا يعلمون ۝ فاصبر ان وعد الله حق
آنان که نمیدانند صبر کن که وعده خدای راستست
ع
ولا يستخفنك الذين لا يوقنون ۝
و سبکسار نکنند ترا آنان که باور نکنند

سورة لقمن ثلثون واربع

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الم تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ هدى
اینست آیتهای کتاب راستست استوار راه راست
ورحمة للمحسنين ۝ الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
ورحمت مر نیکوکارانرا آنان که بپای دارند نمازرا و بدهند
الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ۝ اولئك
زکوة را و ایشان بآخرت ایشان بی گمان باشند ایشانند
على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ۝ ومن
بر راه راستند از خدای ایشان و ایشانند که ایشان رستگارانند و از
الناس من يشترى لهو الحديث ليضل عن سبيل
مردمان کسی است که میخرد بیهوده سخن را تا گمراه کند از راه
الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم
خدای بی دانش و گیرد او را افسوس آنان اند که مرایشانراست
عذاب مهين ۝ واذا تتلى عليه اياتنا ولى

ع

ولا تسمع الصم الدعاء إذا ولوا مدبرين ۝ وما أنت

بهاد العمي عن ضلالتهم إن تسمع إلا من يؤمن

بآياتنا فهم مسلمون ۝ الله الذي خلقكم من ضعف

ثم جعل من ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا

وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ۝ ويوم

تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة

كذلك كانوا يؤفكون ۝ وقال الذين

أوتوا العلم والإيمان لقد لبثتم في كتاب

الله إلى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم

كنتم لا تعلمون ۝ فيومئذ لا ينفع الذين

ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ۝ ولقد

ضربنا للناس في القرآن من كل مثل ولئن هذا

جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا إن أنتم إلا

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
و تا برانند کشتی بفرمان او و تا بجوید از افزونی او و تا مگر شما
تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا
شکر کنید و بفرستادیم از پیش تو پیغمبران
إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ
بسوی گروه خویش بیاوردند با نشانها حجتها کینه کشیدیم از آنان
أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ
که گناه کردند و بود حق بر ما که یاری کنیم مؤمنان را خدای
الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
آنست که می فرستد بادها را ابر انگیزد و ابر بگستراند در آسمان
كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
چگونه که خواهد و میکند او را پاره پاره به بینی باران را
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
بیرون آید از میان وی چون برساند او را بدانک خواهد از بندگان خود
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ
چون ایشان شادی میکنند و اگر چه بودند از پیش آنک
يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانْظُرْ
فرستادند بر ایشان از پیش آن نومیدان بنگر
إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
سوی نشانهاء رحمت خدای چگونه زنده کند زمین را پس
مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
از مرگ آن که او زنده کننده مردگانست و او بر همه چیزی
قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا
توانا است و اگر بفرستادیمی بادی و او را زرد گردانید باشیدی
مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ

آثر

ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم
باز بميرانيد شما را باز زنده گرداند شما را هيچ هست از انبازان شما
من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى
از کسی که بکند از شما هيچ چيز پاکست او و برترست
عما يشركون ۞ ظهر الفساد في البر والبحر
از انچه انباز گيرند ظاهر شد تباهکاری در خشکی و دريا
بما كسبت ايدي الناس ليذيقهم بعض الذي
بانچه کرد دستهای مردمان تا بچشاند ايشان را بهره از انچه
عملوا لعلهم يرجعون ۞ قل سيروا في الارض
کرديد تا مگر ايشان باز گردند بگوی برويد در زمين
فانظروا كيف كان عاقبة الذين من قبل
بنگريد که چگونه باشد عاقبت انان که از پيش
كان اكثرهم مشركين ۞ فاقم وجهك
بودند بيشترين ايشان مشرکان راست دار روی خود را
للدين القيم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من
مر دين راست را از پيش انکه بيايد روزی که باز گردانيدن نباشد او را از
الله يومئذ يصدعون ۞ من كفر فعليه
خدای آن روز ببر گنند هر که کافر شود بر ويست
كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم يمهدون ۞
کفر او و هر که کار نيک کند مر تنهای خويش را بستر کنند
ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات من فضله
جزا دهد انان را که ايمان اوردند و کارهای نيک کردند از فضل خود
انه لا يحب الكافرين ۞ ومن اياته ان يرسل
او دوست ندارد کافران را و از نشانهای اوست که بفرستد
الرياح مبشرات وليذيقكم من رحمته

ع

رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
رحمت چون گروهی از ایشان بخدای او گروهی انباز گیرند
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
تا ناسپاسی کنند بآنچه دادیم ایشان را بگوی برخورید که زود باشد که بدانید
أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا
یا فرو فرستادیم بر ایشان حجت وی سخن میگوید بآنچه بودند
بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
که وی را انباز گرفتند و چون بچشانیم مردمان را از رحمت
فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
شاد شوند بآن و اگر برسد ایشان را بدی بآنچه پیش فرستاد دستهای ایشان
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
چون ایشان نومید گردند و نمی بینند که خدای فراخ گرداند روزی
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
آنرا که خواهد و تنگ گرداند اندرین نشانهاست مر گروهی را
يُؤْمِنُونَ فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
که ایمان آرند بده خویشاوندان را حق وی و درویشان را
وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَ
و راه گذری را آن بهترست مر آنانرا که میخواهند خشنودی خدای و
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ
ایشان ایشانند رستگاران و آنچه بدهید از صدقه تا بیفزاید
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ
در مالهای مردمان نیفزاید نزد خدای و آنچه بدهید
مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
از صدقه خواهید خشنودی خدای ایشان ایشانند
الْمُضْعِفُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ

فانتم

مِنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ

اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ فِيهِ

سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ

كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي

مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا

تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ

وَاَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ

دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا اَذَاقَهُمْ مِنْهُ

ع

ٱلسَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ
آسمانها وزمین واختلاف زبانهای شما ورنگهای شما
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّلْعَٰلِمِينَ ۝ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم
بدرستی در این نشانهاست مر عالمیان را واز نشانهای وی است خفتن شما
بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ إِنَّ
بشب وروز وجستن شما از روزی وی بدرستی
فِى ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ
که درین نشانهاست مر گروهی را که بشنوند واز
ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ
آیات اوست که بنماید شما را درخشیدن برق بیم وامید را وفرو آرد از
ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ إِنَّ
آسمان آب زنده گرداند بآن زمین را پس از مردن آن اندرست
فِى ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ
نشانهاست مر گروهی را که بدانند واز نشانهای اوست
أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
که باستد آسمان وزمین بفرمان او باز چون بخواند شما را
دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ۝ وَلَهُۥ مَن
خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون آیید ومر او راست آنکه
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ۝
در آسمانها وزمین است همه مر او را فرمان بردارانند
وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ
واوست آنکه ابتدا کند آفرینش باز دیگر باره آفریند او واین آسانتر است
عَلَيْهِ وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
بروی ومر او راست مثل برترین در آسمانها وزمین
وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ۝ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا

ربع

السّاعة يومئذ يتفرّقون ۝ فامّا الّذين آمنوا وعملوا
قيامت آن روز پراگنده شوند ۝ پس آنكسانى كه بگرويدند و كارهاى
الصّالحات فهم في روضة يحبرون ۝ وامّا الّذين
نيك كردند ايشان در مرغزارى شاد كرده شوند ۝ و آنكسانى كه
كفروا وكذّبوا بآياتنا ولقاء الآخرة
كافر شدند و دروغ داشتند آيات ما و رسيدن بآخرت
فاولئك في العذاب محضرون ۝ فسبحان الله
ايشان در عذاب جاى آورده گان باشند ۝ پاك گوييد خداى را
حين تمسون وحين تصبحون ۝ وله الحمد في
چون بشب رسيد و چون باول روز رسيد ۝ و مرو راست سپاس در
السّموات والارض وعشيّا وحين تظهرون ۝
آسمانها و زمين و شبانگاه و آنگه كه بنيمروز رسيد
يخرج الحيّ من الميّت ويخرج الميّت من الحيّ ويحيي
بيرون آرد زنده از مرده و بيرون آرد مرده از زنده و زنده كند
الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ۝
زمين را پس از مرگ او و همچنين بيرون آريد شما را
ومن آياته ان خلقكم من تراب ثمّ اذا انتم
و از نشانهاى وى است آنكه بيافريد شما را از خاك پس هم آنگاه
بشر تنتشرون ۝ ومن آياته ان خلق لكم ع
شما مردم گشتيد پراگنده ۝ و از نشانهاى وى است آنكه بيافريد شما را
من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها و
از تنهاى شما جفتان تا بيارامد با ايشان و
جعل بينكم مودّة ورحمة انّ في ذلك
بكرد ميان شما دوستى و مهربانى اندر
لآيات لقوم يتفكّرون ۝ ومن آياته خلق
نشانها است مر گروهى را كه فكر كنند ۝ و از نشانهاى وى است آفريدن

الناس بلقاء ربهم لكافرون ۞ اولم
مردمان برسیدن خدای خویش کافرانند یا چرا نمی روند
يسيروا في الارض فينظروا كيف كان
در زمین بنگرند که چگونه بود
عاقبة الذين من قبلهم كانوا اشد منهم
سرانجام آنان که از پیش ایشان بودند سخت تر از ایشان
قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر
قوت و زیر و زبر کردند زمین را و آبادان کردند زمین را بیشتر
مما عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينات
از آنکه آبادان کردند ایشان و آمد بایشان پیغمبران ایشان با درستیها
فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا
نه چنان بود که خدای ستم کند بایشان ولکن بودند
انفسهم يظلمون ۞ ثم كان عاقبة
بر تنهای ایشان که ستم میکردند باز بود سرانجام
الذين اساءوا السوءى ان كذبوا بايات
آن کسانی که بکردند بدی آنکه دروغ داشتند بایات
الله وكانوا بها يستهزءون ۞ الله يبدؤا
خدای و بودند بان که افسوس میکردند خدای آغاز کند
الخلق ثم يعيده ثم اليه ترجعون ۞ ويوم
آفریدن باز بازگرداند را باز سوی او باز گردانند ایشان را و آن روز
تقوم الساعة يبلس المجرمون ۞ ولم يكن
باشد قیامت نومید شوند گناهکاران و نباشد
لهم من شركائهم شفعاء وكانوا
مر ایشان را از انبازان ایشان خواهشگران و بشوند
بشركائهم كافرين ۞ ويوم تقوم
با انبازان خویش کافران و آن روز که باشد

لِيَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۞ ع

الرُّومِ سِتُّونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ۞ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ

بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۞ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ

الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۞

بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۞ أَوَ

لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ

وَمَا بَيْنَهُمَا

وَالْأَرْضَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ

بكل شيء عليم ۝ ولئن سألتهم من نزل

بهر چیزی داناست ۝ و اگر بپرسی ایشان را که فرستاد

من السماء ماء فأحيا به الأرض بعد موتها

از آسمان آبی زنده گردانید بوی زمین را پس از مردن آن

ليقولن الله قل الحمد لله بل أكثرهم لا يعقلون

گویند خدای بگوی همه سپاس مر خدای راست بل بیشتر ایشان نمی‌دانند

وما هذه الحياة الدنيا إلا لهو ولعب وإن

و نیست این زندگانی دنیا مگر افسوس و بازی و بدرستی

الدار الآخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون ۝

سرای آن جهان وی است زنده اگر باشند که بدانند

فإذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين

چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدای را مخلصان مر

له الدين فلما نجاهم إلى البر إذا هم يشركون ۝

او را دین چون برهانید ایشان را سوی خشکی همانگاه ایشان انباز گیرند

ليكفروا بما آتيناهم وليتمتعوا فسوف

تا کافر شوند بآنچه دادیم ایشان را و تا برخورند زود

يعلمون ۝ أولم يروا أنا جعلنا حرما آمنا

بدانند آیا نمی‌بینند که ما کردیم حرم را ایمن

ويتخطف الناس من حولهم أفبالباطل يؤمنون

و می‌ربایند مردمان از گرد ایشان آیا بباطل ایمان می‌آرند

وبنعمة الله يكفرون ۝ ومن أظلم ممن افترى

و بنعمت خدای کافر میشوند ۝ و کیست ظالم تر از آنکه افترا کرد

على الله كذبا أو كذب بالحق لما جاءه أليس

بر خدای دروغ را یا بدروغ داشت راست چون بیامد بوی نیست

في جهنم مثوى للكافرين ۝ والذين جاهدوا فينا

در دوزخ جای کافران را و آنانکه

يستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحيطة بالكافرين
میشتابند ترا بعذاب و دوزخ کرداکرد کرفتست کافران
يوم يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم
روزی که بپوشاند ایشانرا عذاب از زبر ایشان و از زیر پایهای ایشان
ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۞ يا عبادي
و کوید بچشید انچه شما میکردید ای بندکان من
الذين آمنوا ان ارضي واسعة فاياي فاعبدون ۞
آنان که کرویدند زمین من فراخ است مرا پرستید
كل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون ۞ و
هر تنی چشنده مرکست پس بسوی ما باز کردانیده شوید و
الذين آمنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة
آنان که ایمان آوردند و کارهای نیک کردند جای دهیم ایشانرا از بهشت
غرفا تجري من تحتها الانهار خالدين فيها نعم اجر
حجرها میرود از زیر ان جویها جاودانه باشند در ان نیک مزد
العاملين ۞ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۞
کارکنندکان انان که صبر کردند و بر خدای خود توکل کردند
وكاين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها
و چند از جنبنده که برندارد روزی خود را خدای روزی دهد
واياكم وهو السميع العليم ۞ ولئن سالتهم
و شما را و اوست شنوا و دانا و اگر پرسی ایشانرا
من خلق السموات والارض وسخر الشمس والقمر
که افرید اسمانها و زمین و رام کرد خورشید و ماه را
ليقولن الله فانى يؤفكون ۞ الله يبسط
کویند خدای از کجا دروغ کویند خدای فراخ کند
الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله
روزی [illegible]

الكافرون ۝ وما كنت تتلوا من قبله
كافران ونتو نخواندی از پیش این
من كتاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب
هیچ کتاب ونه نوشتی بدست راست خود آنگاه بگمان
المبطلون بل هو آيات بينات في صدور الذين
افتادندی تباه کاران بلک آن آیاتست پیدا در سینهای آنان که
اوتوا العلم وما يجحد بآياتنا الا الظالمون
صاحبان دانش‌اند وانکار نکنند بآیات ما مگر ستمکاران
وقالوا لولا انزل عليه آيات من ربه قل انما الآيات — آیت دو
وگفتند چرا فرو فرستاده نشد بر وی آیات از خدای او بگو که آیات
عند الله وانما انا نذير مبين ۝ اولم يكفهم
نزد خدایست و من بیم کننده‌ام پیدا آیا بسنده نیست ایشان را
انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان في
که ما فرستادیم بر تو کتاب را که میخوانند بریشان همانا در
ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ۝
آن رحمتست وپندی مر گروهی را که ایمان آرند
ع قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما
بگو بسنده است خدای میان من و میان شما گواه میداند آنچه
في السموات والارض والذين آمنوا بالباطل
در آسمانها و زمین است و آنان که ایمان آوردند بباطل
وكفروا بالله اولئك هم الخاسرون ۝ و
وکافر شدند بخدای ایشانند زیانکاران و
يستعجلونك بالعذاب ولولا اجل مسمى لجاءهم
میشتابانند ترا بعذاب واگر نه زمانی استی نام برده بیامدی ایشان را
العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون ۝
عذاب و بیاید ایشان را ناگاه و ایشان ندانند

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
خدای میداند آنچه میخوانند از غیر او از چیزی و او
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
عزیز استوارکار است و این مثلها میزنیم آنرا
لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝ خَلَقَ
مر مردمانرا و نمیدانند آنرا مگر دانایان آفرید
اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً
خدای آسمانها و زمین براستی اندرین نشانیست
لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اُتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
مر مومنانرا بخوان آنچه وحی کرده شد سوی تو از کتاب
وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ إِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
و بپای دار نماز را که نماز باز میدارد از زشتیها و منکر
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ أَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝
و ذکر خدای بزرگتر و خدای میداند آنچه میکنید
وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
و مجادله مکنید اهل کتاب را مگر بانچه او نیکوتر است
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ
مگر آنها که ستم کردند از ایشان و گویید ایمان آوردیم بانچه فرو داده
إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلٰهُنَا وَإِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ
سوی ما و فرو داده سوی شما و خدای ما و خدای شما یکیست
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
و ما مر او را گردن نهادگانیم و همچنین فرو فرستادیم سوی تو
الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
کتاب آنان که دادیم ایشانرا کتاب ایمان آرند باو
وَمِنْ هٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
[illegible]

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
وبیاراست ایشانرا دیو کارهای ایشانرا باز داشت ایشانرا از
السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝ وَقَارُونَ
راه راست وبودند بینندگان و قارون را
وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ
و فرعون را و هامان را وبدرستی آمد ایشانرا موسی
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
بحجتها بزرگ منشی کردند در زمین
وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝ فَكُلًّا أَخَذْنَا
ونبودند پیش شوندگان هر یکی را بگرفتیم
بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
بگناه او از ایشان کس بود که فرستادیم بر وی حاصبا یعنی سنگریزه
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
واز ایشان کس بود که بگرفت اورا بانگ واز ایشان کس بود که فرو بردیم
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ
بوی زمین واز ایشان کس بود که غرق کردیم ونبود
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
خدای ستم کرد با ایشان ولکن بودند که بر تنهای خود
يَظْلِمُونَ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
ستم کار بودند مثل آنکسانی که گرفتند از غیر خدای
أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
دوستان همچو مثل عنکبوت است
اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
که بگرفت خانه واست سستترین خانها مر خانه
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ
عنکبوت است اگر بودند که دانند [illegible]

أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ قَالَ

باشند كان اين ده ظرا كه باشند كان وى باشند ستمكاران كفت

إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ

در انجا لوطست كفتند ما داناتريم بانك در انجاست نجات دهيم او را و اهل او

إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ

مگر زن وى كه بود از ماندكان وچون بيامد

رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا

رسولان ما سوى لوط اندوهگين كشت بايشان و تنگ كردانيد بايشان دل را

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ

رسولان ما مترس و اندوه مخور ما رهانندهٔ توايم و اهل ترا مكر زن ترا

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ

كه هست از بازماندكان ما فرستاديم بر اهل

هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

اين ديه عذابى از آسمان بانچه بودند

يَفْسُقُونَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً

كه تباه كارى ميكردند و دست بازداشتيم از ان ديه نشانى

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا

مر كروهى را كه بدانند و بسوى مدين فرستاديم برادرشان شعيب را

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ

كفت اى كروه بپرستيد خداى را و بترسيد از روز باز پسين

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

و مجوييد در زمين تباه كاران بدروغ داشتند

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝

بگرفت ايشانرا رجفه بامداد كردند در سراهاى ايشان مرده

وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ

ع

فِي الْحَيوةِ الدُّنْيا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيامَةِ يَكْفُرُ
در زندگانی دنیا باز روز قیامت کافر شود
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْواكُمُ
بعضی از شما بعضی را و لعنت کنند بعضی از شما بعضی را و جای شما
النّارُ وَما لَكُمْ مِنْ ناصِرِينَ ۝ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ
آتش است و نیست شما را هیچ یاری گری پس استوار داشت مر او را لوط
وَقالَ إِنِّي مُهاجِرٌ إِلى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
و گفت من ببرم از کسان خویش سوی خدای خویش که او عزیز است
الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنا لَهُ إِسْحقَ وَيَعْقُوبَ
حکیم است و بخشیدیم مر لوط را اسحق و یعقوب
وَجَعَلْنا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتابَ
و پیدا کردیم در فرزندان وی پیغمبری و کتاب
وَآتَيْناهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
و دادیم او را مزد او در دنیا و او در آخرة
لَمِنَ الصّالِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قالَ لِقَوْمِهِ أَئِنَّكُمْ
از نیکان است و لوط چون گفت مر گروه خود را شما
لَتَأْتُونَ الرِّجالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
همی فراز روید مردان را و همی ببرید راه را و همی کنید در
نادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَما كانَ جَوابَ قَوْمِهِ
مجلس خویش ناخوبی نبود جواب قوم او
إِلّا أَنْ قالُوا ائْتِنا بِعَذابِ اللهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّادِقِينَ
مگر آنکه گفتند بیار بر ما عذاب خدای اگر هستی تو از راستگویان
قالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمّا
گفت خدای من یاری ده مرا بر گروه تباه کاران و چون
جاءَتْ رُسُلُنا إِبْرهِيمَ بِالْبُشْرى قالُوا إِنّا مُهْلِكُوا
بیامدند رسولان ما ابرهیم را ...

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفاحِشَةَ
شما کرد آرید کاری زشت
ما سَبَقَكُمْ بِها مِنْ
پیشی نکرد شما را بآن هیچ
أَحَدٍ مِنَ الْعالَمِينَ
یکی از جهانیان

الْمُبِينُ ۞ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
نمی بینند چگونه آغاز کند خدای خلق را باز
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۞ قُلْ سِيرُوا فِي
باز گرداند اورا که آن بر خدای آسان است بگوی سیر کنید در
الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ
زمین بنگرید که چگونه آغاز کرد آفریدن باز خدای بیافریند
النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞
آفریدن دیگر بدرستی که خدای بر همه چیزی توانا است
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ
عذاب کند آنرا که خواهد و رحم کند آنرا که خواهد و بسوی او
تُقْلَبُونَ ۞ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
باز گردانید شما را و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در
السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
آسمان و نیست شما را از غیر خدای هیچ دوستی و نه
نَصِيرٍ ۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
هیچ یاری گری و آنانکه کافر شدند بآیات خدای و دیدن او
أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
ایشان اند که نومید گشتند از رحمت من و ایشان اند که ایشان راست عذاب
أَلِيمٌ ۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
دردناک پس نبود پاسخ گروه او مگر آنکه گفتند
اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي
بکشید اورا یا بسوزید اورا پس برهانید اورا خدای از آتش که در
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَقَالَ إِنَّمَا
آن نشانهاست گروهی را که بگروند و گفت جز این نیست
اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
بگرفتید از غیر خدای بتان را دوستی میان شما

ع

أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ
و بپرسند ایشانرا بارهای ایشان با بارهای گران و بارهای گران خویش
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
روز قیامة از آنچه همی دروغ گفتند
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
و بفرستادیم نوح را بسوی گروه او و درنگ کرد در میان ایشان هزار
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ
سال مگر پنجاه سال بگرفت ایشانرا باران و ایشان
ظَالِمُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَا
ستمکاران بودند برهانیدیم ورا و اصحاب کشتی را و کردیم
ها
اورا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا
نشانه مر جهانیانرا و ابرهیم چون گفت مر گروه خویش را که بپرستید
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خدای را و بترسید ازوی آن شما را بهتر است مر شما را اگر هستید شما
تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
که بدانید جز این نیست که می‌پرستید از غیر خدای بتانرا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
و همی اندازه کنید دروغ آنانکه می‌پرستید از غیر
اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ
خدای مالک نیستند مر شما را روزی بجوئید نزد
اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ
خدای روزی را و پرستید ورا و سپاس دارید ورا بسوی او
تُرْجَعُونَ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ
باز گردانید و اگر دروغ گوی دارند هاینه دروغ داشتند
أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
گروهها از پیش شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن

أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ

بهترین آنچه بودند که کردند و فرمودیم مردم را

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا

بمادر و پدر نیکی کردن و اگر کوشش کنند با تو تا انباز گیری با من آنچه

لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

نیست ترا بان دانش فرمان مبر ایشانرا بسوی منست بازگشت شما

فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

خبر دهم شمارا بانچه بودید که میکردید و آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي

ایمان آوردند و کارهای نیک کردند در آریم ایشانرا در

الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ

نیکان و از مردمان کسی است که گوید ایمان آوردیم بخدای

فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ

چون بیازارند از بهر خدای بکند آزمایش مردمانرا چون عذاب

اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا

خدای و اگر بیاید یاری از خدای تو گویند ما بودیم

مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝

با شما داناتر نیست خدای بانچه در دلهای جهانیانست

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝ وَ

و بداند خدای آنانکه ایمان آوردند و بداند منافقانرا و

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا ع

گفتند آنانی که کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند پی روید راه ما را

وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُم

و ما بر داریم گناهان شما و نباشند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان

مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ

از چیزی که ایشان دروغ گویانند و بردارند

إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

مگر ذات وی مر او راست حکم و بسوی او باز گردانند شما را

ع

العنكبوت سبعون آيات

ربع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا

که دست باز دارند شان که گویند گرویدیم

وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

و ما آزموده / کردانیدیم آنان را که از پیش ایشان است

فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝

و نیک دانست خدای آنان را که راست گویند و نیک داند دروغ زنان را

ط

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا

آنان که می کنند بدیها / که از ما درگذرند

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُو

بد حکم کنند / هر که امید دارد رسیدن

لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ط وَهُوَ السَّمِيعُ

بدرستی که اجل خدای آمدنیست و او شنوا است

الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ

و داناست / و هر که بکوشد بدرستی که بکوشد مر تن خویش را که

ع

اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

خدای بی نیاز است از جهانیان / و آنان که ایمان آوردند و کارهای

الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ۝ تلك
الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في
الأرض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ۝ من
جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة
فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا
يعملون ۝ ان الذي فرض عليك القرآن لرادك
الى معاد قل ربي أعلم من جاء بالهدى ومن هو
في ضلال مبين ۝ وما كنت ترجوا ان يلقى
اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن
ظهيرا للكافرين ۝ ولا يصدنك عن آيات
الله بعد اذ انزلت اليك وادع الى ربك
ولا تكونن من المشركين ۝ ولا تدع مع
الله الها آخر لا اله الا هو كل شيء هالك

المفسدين ۝ قال انما اوتيته على علم عندي اولم

تباه کاران را گفت که بداده شدم این بر دانشی که نزد منست آیا ندانستند

يعلم ان الله قد اهلك من قبله من القرون من هو

که خدای هلاک کرد از پیش وی از قرنها آنکس را که وی

اشد منه قوة واكثر جمعا ولا يسئل عن

سخت‌تر بود از وی بقوت و بیشتر بگروه و نه پرسند از

ذنوبهم المجرمون ۝ فخرج على قومه في زينته

گناهان ایشان گناهکاران بیرون آمد بر گروه خویش در آرایش خویش

قال الذين يريدون الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل

گفتند آنانکه میخواهند زندگانی دنیا را ای کاشکی مارا مثل

ما اوتي قارون انه لذو حظ عظيم ۝ وقال

آنچه بداده‌اند قارون را بودی که او خداوند بهره بزرگست و گفتند

الذين اوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير لمن

آنانکه دادندشان دانش وای بر شما ثواب خدای بهترست کسی را

امن وعمل صالحا ولا يلقاها الا الصابرون ۝

که ایمان آورد و کار نیک کرد و ندهند آن مگر صابران را

ع فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من

فرو بردیم بوی و بسرای او زمین را پس نبود اورا هیچ

فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين

گروهی که یاری کنندش از غیر خدای و نبود از کین کشندگان

واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس يقولون

و برخاستند آنانکه آرزو کردند جایگاه ورا دی میگفتند

ويكان الله يبسط الرزق لمن يشاء من

وای ندانستید که خدا فراخ کند روزی آنرا که خواهد از

عباده ويقدر لولا ان من الله علينا لخسف

[illegible]

تسكنون فيه أفلا تبصرون ۝ ومن رحمته
كه بيارامید در وی اغی بینید واز رحمت او
جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه
كنید مر شمارا شب وروز تا بیارامید در و
ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝
وتا بجویید از فضل او وتا مگر شکر کنید
ويوم يناديهم فيقول أين شركائي الذين
وآن روز که بخواند ایشانرا گوید کجایند انبازان من آنان که
كنتم تزعمون ۝ ونزعنا من كل أمة شهيدا
بودید دعوی میکردید وبیرون آوریم از هر گروهی گواهی
فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا أن الحق لله وضل عنهم
گفتیم بیارید حجت شما بدانید که راست مر خدایراست وگم شود
ما كانوا يفترون ۝ إن قارون كان من قوم
آنچه بودند که دروغ میگفتند بدرستی که قارون بود از گروه
موسى فبغى عليهم وآتيناه من الكنوز ما إن
موسی ستم کرد بریشان ودادیم اورا از گنجها آنچه بدرستیکه
مفاتحه لتنوء بالعصبة أولي القوة إذ قال له قومه
کلیدهاء وی گران آمد بر گروه خداوندان قوت چون گفت مر ورا گروه
لا تفرح إن الله لا يحب الفرحين ۝ وابتغ
شادمباش که خدای دوست ندارد شادیمانانرا وبجوی
فيما آتاك الله الدار الآخرة ولا تنس نصيبك
درانچه بداد ترا خدای سرای آخرت وفراموش مکن بهره خویش
من الدنيا وأحسن كما أحسن الله إليك
از دنیا ونکوی کن چنانکه نکوی کرد خدای بتو
ولا تبغ الفساد في الأرض إن الله لا يحب
ومجو تباهکاری در زمین که خدای دوست ندارد

كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ۝ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

بود که ما را می پرستیدندی ۝ و گویند بخوانید انبازان خویش را

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ

بخوانند ایشان را پس جواب نکنند ایشان را و ببینند عذاب را اگر ایشان

كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ

بودندی که راه نمایی یافتندی ۝ و آن روز که بخواند ایشان را پس گوید

مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ

چه جواب کردید پیغمبران را ۝ پوشیده شد بر ایشان خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَأَمَّا مَنْ تَابَ

آن روز ایشان نپرسند یکدیگر را ۝ اما آنکه باز گردد

وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ۝

و بگرود و کاری نیکو کند مگر که باشد از رستگاران

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ

و خدای تو می آفریند آنچه خواهد و بگزیند نباشد ایشان را

الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

گزیدن پاکست خدای و برتر است از آنچه انباز گیرند

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝

و خدای تو داند آنچه نهان دارد دلهای ایشان و آنچه آشکار کنند

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ

و اوست خدایی که نیست هیچ خدای مگر او مر او راست ستایش در دنیا و آخرت

ع وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

و مر او راست حکم و بسوی او باز گردانند ۝ بگوی چه بینید

إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ

اگر بکند خدای بر شما شب را پیوسته تا روز

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ

رستخیز کیست خدایی بجز خدای که آرد بشما ...

... أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ ...

فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا
آن جایهاء ایشان است نشسته نشد در آنجا از پس ایشان مگر
قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا كَانَ
اندکی و بودیم ما میراث داران و نبود پروردگار تو که
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا
خدای تو که هلاک کننده دیهها را تا بفرستد در اصل آن دیهها پیغمبری
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
که خواند بر ایشان آیات ما و نبودیم ما هلاک کنندگان
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝ وَمَا أُوتِيتُمْ
دیهها مگر و اهل آن ستمکاران باشند و آنچه شما را
مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا
از چیزی برخورداری زندگانی دنیا و آرایش وی و آنچه
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَفَمَنْ
نزد خداست بهتر است و باقی‌تر آیا نمی‌دانید هر کرا
وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ
وعده کردیم او را وعده نیکو و وی برسد بآن چون کسی که برخوردار
مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ
دهیم او را برخورداری زندگی دنیا باز او روز قیامت از
الْمُحْضَرِينَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
حاضر آوردگان باشد و آن روز که بخواند ایشان را پس گوید کجایند
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ
انبازان من که دعوی میکردید گفتند آنان که
حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
واجب شد بر ایشان عذاب خدای ما اینان آنانند که گمراه کردیم
أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
[illegible] چنانکه گمراه شدیم [illegible]

ع

الَّذِينَ

الكتاب من قبله هم به يؤمنون ۝ واذا يتلى

نامه از پيش او ايشان بان بگروند و چون خوانده

عليهم قالوا آمنا به انه الحق من ربنا انا كنا

بر ايشان گويند ايمان آورديم باو كه او راستست از خداى ما ما بوديم

من قبله مسلمين ۝ اولئك يؤتون اجرهم

از پيش او گردن نهادندگان ايشان اند كه بدهند مزد ايشان

مرتين بما صبروا ويدرءون بالحسنة السيئة

دو بار بانچه صبر كردند و باز زنند به نيكى بديها

ومما رزقناهم ينفقون ۝ واذا سمعوا

و از انچه روزى داديم ايشان نفقه كنند و چون بشنوند

اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا اعمالنا و

سخن ياوه روى بگردانند ازو و گويند مارا باو كارهاى ما و

لكم اعمالكم سلام عليكم لا نبتغى

مر شمار است كارهاء شما سلام بر شما نخواهيم

الجاهلين ۝ انك لا تهدى من احببت ولكن

نادانان را تو راه ننمائى آن كس را كه دوست دارى و لكن

الله يهدى من يشاء وهو اعلم بالمهتدين ۝ وقالوا

خداى راه نمايد آنكه خواهد و او دانا تر براه يافتگان و گويند

ان نتبع الهدى معك نتخطف من ارضنا اولم نمكن

اگر پى روى كنيم راه راست باتو بربايند مارا از زمين ما آيا جاى ساختيم

لهم حرما آمنا يجبى اليه ثمرات كل شئ

ايشان را حرم ايمن كرديمى آرند سوى او ميوهاى هر چيزى

رزقا من لدنا ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝

روزى از نزد ما ولكن بيشترين ايشان نمى دانند

وكم اهلكنا من قرية بطرت معيشتها

و چند هلاك كرديم [illegible]

مَا أَتَاهُم مِن نَذِيرٍ مِن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ

الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ

مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ

قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
از نزد خدای

كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ

فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ

اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ

الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ
در دریا بنگر که چگونه باشد سرانجام ستمکاران
وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
و کردیم شان پیشروان میخوانند بسوی آتش و روز قیامت
لَا يُنْصَرُونَ ۞ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
یاری نکنند شان و پی درآوردیم شان درین دنیا لعنه
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۞ وَلَقَدْ
و روز قیامت یاری نکنند شان و ما
آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا
بدادیم موسی را نامه از پس آنکه هلاک کردیم
الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
بودیم گروهان پیشین را بینائیها مر مردمان را و راه راست و رحمت
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
تا مگر ایشان پند گیرند و نبودی تو بجانب
الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
کوه مغربی چون حکم کردیم سوی موسی فرمان را و نبودی تو
مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا
از گواهان ولکن ما بیافریدیم گروهان
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا
دراز شد بر ایشان زندگانی و نبودی تو باشنده
فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا
در مردمان مدین که میخواندی بر ایشان آیات ما و لکن ما
كُنَّا مُرْسِلِينَ ۞ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ
بودیم فرستندگان و نبودی تو بجانب کوه طور
إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
[illegible]

أخاف أن يكذبون ۝ قال سنشد عضدك
میترسم که دروغ گو دارند مرا گفت سخت گردانم بازوی ترا
بأخيك ونجعل لكما سلطانا فلا يصلون إليكما
به برادر تو و بکنیم مر شمارا حجت تا نرسند بشما
بآياتنا أنتما ومن اتبعكما الغالبون ۝ فلما
بنشانهای ما شما و هر که بی روی کند شما غلبه کنندگان باشید چون
جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا ما هذا إلا
آمد بایشان موسی بآیات ما نشانها گفتند نیست این مگر
سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا
جادویی از خود ساخته و نشنودیم این در پدران ما
الأولين ۝ وقال موسى ربي أعلم بمن جاء
پیشینیان و گفت موسی خدای من داناتر بآنکه بیاورد
بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار
براه راست از نزد خود و آنک باشد مر ورا سرانجام یعنی بهشت
إنه لا يفلح الظالمون ۝ وقال فرعون يا أيها
که او نجات نیابد ستمکاران و گفت فرعون ای گروه
الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي يا
مهتران ندانستم مر شمارا هیچ خدای غیر من آتش افروز یا
هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى
هامان بر گل بکن مرا کوشکی تا مگر من برآیم سوی
إله موسى وإني لأظنه من الكاذبين ۝ و
خدای موسی و من گمان برم او را از دروغ گویان و
استكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق
بزرگی منشی کرد او و لشکر او در زمین بناراست
وظنوا [أنهم] إلينا لا يرجعون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذ

أنهم
ایشان

ناهم
افگندیم

منها بخبر او جذوة من النار لعلكم
از آنجا آگاهی یا نیم سوخته از آتش تا مگر شما
تصطلون ۞ فلما اتاها نودي من شاطئ الواد
گرم شوید چون آمد سوی آتش بخواندند از کناره دشت
الايمن في البقعة المباركة من الشجرة
دست راست در جایگاه با برکت از درخت
ان يا موسى اني انا الله رب العالمين ۞ وان
که ای موسی منم خدای که خدای عالمیانم و انک
الق عصاك فلما راها تهتز كانها جان
بیفکن عصای خود را چون دید عصا را بجنبید گویا آن مار جنبنده و
ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى اقبل ولا تخف
برگشت روی گردانید و سپس ننگریست ای موسی پیش آی و مترس
انك من الامنين ۞ اسلك يدك في جيبك
که تو از ایمنانی در آر دست خویش را در گریبان خویش
تخرج بيضاء من غير سوء واضمم اليك
تا بیرون آید سپید از غیر بدی و در آر بسوی خویش
جناحك من الرهب فذانك برهانان من ربك
بغل خویش را از بیم این دو تا دو حجت اند از خدای تو
الى فرعون وملايه انهم كانوا قوما
بسوی فرعون و گروه او که ایشان بودند گروه
فاسقين ۞ قال رب اني قتلت منهم نفسا
فاسقان گفت خدای من کشتم یکی از ایشان تنی را
فاخاف ان يقتلون ۞ واخي هرون هو افصح
میترسم که بکشند و برادر من هرون او فصیح‌تر است
مني لسانا فارسله معي ردءا يصدقني اني
[illegible]

ع

فجاءته احداهما تمشي على استحياء قالت ان

وبيامد سوى وى يكى از اين دو زن كه ميرفت برشرم گفت كه

ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت لنا فلما جاءه و

پدر من ميخواند ترا تا مزد دهد ترا آنچه آب دادى ما را چون بيامد سوى او

قص عليه القصص قال لا تخف نجوت من القوم

وبيان كرد بروى خبر خويش گفت مترس رستى از گروه

الظالمين ۞ قالت احديهما يا ابت استأجره

ستمكاران گفت يكى ازان دو زن اى پدر من بمزد گير اين

ان خير من استأجرت القوي الامين ۞ قال اني

كه بهترين كسى كه بمزد گيرى قوى است وامين است گفت من

اريد ان انكحك احدى ابنتي هاتين على ان

ميخواهم كه نكاح كنم ترا يكى ازين دو دختر من بر آنكه مزدورى

تأجرني ثماني حجج فان اتممت عشرا فمن عندك

كنى مرا هشت سال اگر تمام كنى ده سال آن از نزديك تو باشد

وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله

ونميخواهم كه سختى كنم بر تو زود بيابى مرا اگر خواهد خداى

من الصالحين ۞ قال ذلك بيني وبينك ايما

از نيكان گفت آن ميان منست وميان تو هر كدام

الاجلين قضيت فلا عدوان علي والله على ما نقول

ازين دو اجل تمام كنم نيست ستم بر من وخداى بر آنچه ميگوييم

وكيل ۞ فلما قضى موسى الاجل وسار

نگاه بان است چون بگذارد موسى اجل را وببرد

باهله آنس من جانب الطور نارا قال لاهله

كسان خويش را بديد از كناره كوه آتشى گفت مر كسان خود را

امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم

درنگ كنيد من [illegible] آتشى [illegible]

قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان تكون جبارا

بکشتی تن را دی نمیخواهی مگر آنکه باشی جبره کشی

في الارض وما تريد ان تكون من المصلحين ۝

درزمین و نمیخواهی که باشی از نیکوکاران

وجاء رجل من اقصى المدينة يسعى قال يا موسى

و بیامد مردی از کناره شهر که میدوید گفت ای موسی

ان الملأ يأتمرون بك ليقتلوك فاخرج اني

مهتران ای میزنند بتو تا بکشند ترا بیرون شو که من

لك من الناصحين ۝ فخرج منها خائفا

ترا از نیکوخواهانم بیرون شد از شهر ترسان

ع

يترقب قال رب نجني من القوم الظالمين ۝ و

چشم میداشت گفت خدای من برهان مرا از گروه ستمکاران و

لما توجه تلقاء مدين قال عسى ربي ان يهديني

چون روی نهاد سوی مدین گفت شاید که خدای من راه نماید مرا

سواء السبيل ۝ ولما ورد ماء مدين وجد

راه راست و چون آمد به آب مدین یافت

عليه امة من الناس يسقون ۝ ووجد

بروی گروهی از مردمان آب میدادند و یافت

من دونهم امراتين تذودان قال ما خطبكما

از غیر ایشان دو زن را گوسفند می‌داشتند گفت چه بود شما را

قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعاء وابونا

گفتند آب ندهیم تا باز گردانند شبانان و پدر ما

شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى الى الظل

پیری است بزرگ آب داد ایشانرا باز برگشت سوی سایه

فقال رب اني لما انزلت الي من خير فقير ۝

گفت خدای من [illegible]

آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي
بادم اورا حکمت ودانش وهمچنین جزادهیم
المحسنين ۝ ودخل المدينة على حين غفلة من
نیکوکارانرا ودر شود بشهر بر وقت بی آگاهی از
اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته
اهل شهر بیافت در ان دو مرد کارزار میکردند این از گروه او
وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي
وآن از دشمن داران وی فریاد خواست آنک بود از همگروه او بر آنک
من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال
بود از دشمنان وی بسینه وی زد موسی …
هذا من عمل الشيطان انه عدو مضل مبين ۝
این از کار دیو است که او دشمنی است …
قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له انه
گفت خداوندا که من ستم کردم بر تن خود بیامرز مرا بیامرزید ورا که او
هو الغفور الرحيم ۝ قال رب بما انعمت
آمرزنده ومهربان است گفت خداوندا بدانچه نیکوئی کردی
علي فلن اكون ظهيرا للمجرمين ۝ فاصبح
بر من … یاری دهنده مر گناه کاران را بامداد کرد
في المدينة خائفا يترقب فاذا الذي استنصره
در شهر ترسنده چشم میداشت آنکس که یاری خواسته بود
بالامس يستصرخه قال له موسى انك لغوي
دیروز … گفت اورا موسی که تو بی راهی
مبين ۝ فلما ان اراد ان يبطش بالذي هو عدو
… چون خواست که بگیرد آنکه وی دشمن بود
لهما قال يا موسى اتريد ان تقتلني كما
…

لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
تا باشد ايشان را دشمن و اندوه كه فرعون و هامان
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۝ وَقَالَتِ
وسپاه ايشان بودند گناه كاران و گفت
امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ
زن فرعون روشنايي چشم مرا و ترا مكشيد ورا
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
شايد كه نفع كند ما را يا بگيريم او را فرزندي و ايشان ندانستند
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ
و گشت دل مادر موسى پرداخته اگرچه خواست
لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ
كه پيدا كردي بان اگر نه استوار كرديم بر دل او تا باشد از
الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ
گروندگان و گفت مر خواهر موسى را كه پى بر پس بديد
بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ
باو از دوري و ايشان آگاه نمى شدند و حرام كرديم بر موسى
الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى
شير خوردن دايگان از پيش پس گفت خواهر موسى هيچ راه نمونم شما را بر
أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝
اهل خانه كه سپري كنند ورا از براى شما و ايشان مر او را نيك خواهانند
فَرَدَدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
باز آورديم موسى را سوى مادر وى تا روشن شود چشم وى و اندوه نخورد
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
و تا بداند كه وعده خداى راستست وليكن بيشترين ايشان
لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى
نمى دانند و چون رسيد بتمامى قوت خويش و راست شد

ان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

طسم تلك آيات الكتاب المبين نتلوا عليك

سوگند یاد کرد که این کتاب نامه ... میخوانیم بر تو

من نبإ موسى وفرعون بالحق لقوم يؤمنون

از آگاهی موسی و فرعون براستی گروهی را که بگروند

إن فرعون علا في الأرض وجعل أهلها شيعا

که فرعون برتری گرفت در زمین و کرد کسان زمین را گروه گروه

يستضعف طائفة منهم يذبح أبناءهم ويستحيي

زبون کرده بود گروهی را از ایشان میکشت پسران ایشان و زنده میگذاشت

نساءهم إنه كان من المفسدين ونريد

زنان ایشان را که او بود از تباهکاران و خواهیم

أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض

که منت نهیم بر آنکسانی که زبون کرده شدند در زمین

ونجعلهم أئمة ونجعلهم الوارثين ونمكن

و کنیم ایشان را پیشروان و کنیم ایشان را میراث گیران و جای دهیم

لهم في الأرض ونري فرعون وهامان وجنودهما

ایشان را در زمین و بنماییم فرعون را و هامان را و سپاههای ایشان را

منهم ما كانوا يحذرون وأوحينا إلى أم موسى

از ایشان آنچه میترسیدند و وحی کردیم بسوی مادر موسی

أن أرضعيه فإذا خفت عليه فألقيه في اليم

که شیر ده ورا چون بترسی بروی در افکن ورا در دریا

ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك

و مترس و اندوه مدار ما باز دهیم ورا بتو

وجاعلوه من المرسلين فالتقطه آل فرعون

و کنیم ورا از پیغامبران برگرفتند ورا کسان فرعون

تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ
پنداری که بفسرده اند و ایشان می روند رفتن ابر کرد خدای
الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۞ مَنْ
آنک استوار کرد اندر هر چیزی که او داناست بآنچه کردند هر که
جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
بیارد بنیکی او را بهتر است از آن و ایشان از بیم آن روز
آمِنُونَ ۞ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
ایمن باشند و هر که بیارد بدی نگونسار افکنند روی ایشان
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞
در آتش هیچ جزا دهند شما را مگر آنچه بودید میکردید
إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
مرا فرموده اند که بپرستم خدای این شهر یعنی مکه را آن که
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
حرام کرد آن را و مر او راست هر چیزی و فرموده اند که باشم از
الْمُسْلِمِينَ ۞ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا
گردن نهندگان و اگر خوانم قرآن را هر که راه راست گیرد بدرستی
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۞
راه راست می گیرد از بهر خویش و هر که گمراه شد بگوی من از بیم کنندگانم
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا
و بگوی سپاس مر خدای راست زود نماید شما را آیات خود تا بشناسید آن
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞
و نیست خدای تو ناآگاه از آنچه میکنید

القصص ثمانون وثمان آيات

ع

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
و نیستی تو راه نماینده مر کوران را از گمراهی ایشان نشنوانی مگر
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ
آنرا که ایمان آرد بآیات ما ایشان گردن نهادگان باشند و چون واجب گردد
عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
بر ایشان سخن بیرون آریم ایشان را جنبنده از زمین سخن گوید با ایشان
أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ وَيَوْمَ
که آدمیان بودند بآیات ما بی گمان نباشند و آن روز
نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا
گرد کنیم از هر گروهی گروهی را از آنکه دروغ داشتند آیات ما را
فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ
ایشان باز دارند تا چون بیایند گوید دروغ کردید شما
بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ
بآیات من و بر نرسید بدان دانش یا شما چه
تَعْمَلُونَ ۝ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
کردید و واجب شود عذاب بر ایشان بانچه ستم کردند ایشان
لَا يَنْطِقُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا
سخن نگویند نمی بینند که ما بکردیم شب تا بیارامند
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
در او و روز را بیننده هر آینه در این نشانهاست
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
مر گروهی که ایمان آورند و آن روز که بدمند در صور بترسد
مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین مگر آنرا که خواهد
اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ۝ وَتَرَى الْجِبَالَ
خدای و همه بیایند سوی او خواران و بینی کوهها را

فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة
در زمین بنگرید که چگونه بود سر انجام
المجرمین ۝ ولا تحزن علیهم ولا تکن فی ضیق
گناه کاران و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی
مما یمکرون ۝ ویقولون متی هذا الوعد ان
از آنچه مکر کنند و گویند کی باشد این وعده اگر
کنتم صادقین ۝ قل عسی ان یکون ردف لکم
باشید شما راستگویان بگوی مگر کی باشد پس از بین بیاید شما
بعض الذی تستعجلون ۝ وان ربک لذو فضل علی
بعض از آنچه شتاب کنید و بدرستی که خدای تو صاحب فضلست
الناس ولکن اکثرهم لا یشکرون ۝
مردمان و لکن بیشتر ایشان شکر نکنند
وان ربک لیعلم ما تکن صدورهم وما یعلنون
و آنکه خدای تو میداند آنچه پنهان دارد دلهای ایشان و آنچه آشکارا کنند
وما من غائبة فی السماء والارض الا فی کتاب
و نیست هیچ ناپیدائی در آسمان و زمین مگر که در کتاب
مبین ۝ ان هذا القرآن یقص علی بنی اسرائیل اکثر
پیدا که این قرآن همی خواند بر پسران یعقوب بیشتر
الذی هم فیه یختلفون ۝ وانه لهدی ورحمة للمؤمنین ۝
آنچه ایشان در آن اختلاف کردند و او راه راست و رحمتست مر مؤمنان را
ع ان ربک یقضی بینهم بحکمه وهو العزیز العلیم ۝
که خدای تو حکم کند میان ایشان بحکم خویش و اوست عزیز دانا
فتوکل علی الله انک علی الحق المبین ۝ انک لا تسمع
کار خویش بر خدای مان که تو بر راستی پیدا که تو نتوانی شنید
الموتی ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرین ۝
مردگان را و نتوانی شنوانیدن کران را خواندن چون روی بگردانند

ويجعلكم خلفاء الأرض أءله مع الله قليلا ما
بکند شما را خلیفتان در زمین هیچ خدای هست با خدای اندکی
تذكرون ۞ أمن يهديكم في ظلمات
پند گیرید / یا کیست آنکه راه نماید شما را در تاریکیهای
البر والبحر ومن يرسل الرياح بشرا بين يدي
خشکی و دریا و کیست آنکه فرستد بادها را مژده دهنده پیش
رحمته أءله مع الله تعالى الله عما يشركون ۞
رحمت او هیچ خدای هست با خدای برتر است خدای از آنچه انباز کنند
أمن يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم
یا کیست که آغاز کند خلق را باز آرد او را و کیست که روزی دهد
من السماء والأرض أءله مع الله قل هاتوا برهانكم
از آسمان و زمین هیچ خدای هست با خدای بگوی بیارید حجت
إن كنتم صادقين ۞ قل لا يعلم من في السموات
اگر هستید راست گویان بگوی نداند آنکه در آسمانها
والأرض الغيب إلا الله وما يشعرون أيان
و زمین است نابیدا مگر خدای و ندانند که کی
يبعثون ۞ بل ادارك علمهم في الآخرة بل
انگیزند شما ... بلکه برسد دانش ایشان در آخرت بلکه
هم في شك منها بل هم منها عمون ۞ وقال
ایشان در شک‌اند از آن بلکه ایشان از آن کوراند و گفتند
الذين كفروا أءذا كنا ترابا وآباؤنا أئنا
آنان که کافر شدند چون شویم خاک و پدران ما ما
لمخرجون ۞ لقد وعدنا هذا نحن وآباؤنا من قبل
بیرون آرند وعده کردند ما را این ما را و پدران ما را از پیش
إن هذا إلا أساطير الأولين ۞ قل سيروا
[illegible]

قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ
گروه او مگر آنك گفتند بيرون كنيد كسان لوط را از ده شما
إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
كه ايشان مردمانيند پاكان برهانيديم مرورا و اهل ورا مگر
امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
زن ورا اندازه كرديمش از ماندگان و بارانيديم بر ايشان
مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
باراني بد بدست باران بيم كنندگان بگوی سپاس مر خداي را
وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
وسلام بر بندگان او آنك بگزيد خداي بهترست از آنچه انباز گيرند
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
يا بلكه آنك بيافريد آسمانها را و زمين و فرستاد شما را از
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
آسمان آبي برويانيديم بدان بوستانها با طراوت نيكو
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ
نتوانستي شما كه برويانيدي درختان ورا هيچ خداي با
اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ
خداي نه كه ايشان گروه كه راه مي بتابند يا بلكه بكرد زمين
قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
آرامگاه وبكرد ميان وي جويها وبكرد مر ورا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ
كوههاي استوار وبكرد ميان دو دريا بازداشتي هيچ
اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّنْ يُجِيبُ
خداي هست با الله بيشتر ايشان ندانند يا بلكه
الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَ

الله
بتسهيل الهمزة الثانية
أو بإبدالها ألفا
كل القراء

وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَٰٓئِرُكُمْ عِندَ ٱللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ
و بانك با توست اختر شما نزد خدايست بلكه شما گروهى ايد
تُفْتَنُونَ ۞ وَكَانَ فِى ٱلْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ
كه شما را عذاب خواهند كرد و بود در شارستان نه تن
يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۞ قَالُوا۟ تَقَاسَمُوا۟
كه تباه كارى كردند در زمين و نيكوى نكردند گفتند سوگند خوريد
بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدْنَا
بخداى كه شبيخون كنيد او را و اهل او را باز گوييم خويشان او را كه حاضر نبوديم
مَهْلِكَ أَهْلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ۞ وَمَكَرُوا۟
بهلاك كردن كسان وى و ما از راستگويانيم و مكر كردند
مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞
ساختنى و ساختيم ساختنى و ايشان ندانند
فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا
بنگر كه چگونه باشد عاقبت سازش ايشان ما
دَمَّرْنَٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ
هلاك كرديم او و گروه ايشان همه آن خانهاى ايشان
خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوٓا۟ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞
بيفتاد بسبب ستم كردند كه در آن نشانه است مر گروهى كه بدانند
وَأَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ۞ وَلُوطًا
و رهانيديم آنان را كه ايمان آوردند و بودند پرهيزكاران و لوط را
إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ۞
چون گفت مر گروه خود را آيا مى كنيد زشتى و شما مى بينيد
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ
شما مى آييد بمردان از آرزو بيرون از زنان
بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ
بلكه شما گروهى ايد كه نادانى كنيد

ع

ع

ومن كفر فان ربي غني كريم ۞ قال نكروا
وهركه كافر شد كه خداى من بى نياز و كريمست ؛ گفت نكوسار نهيد
لها عرشها ننظر أتهتدي أم تكون من الذين لا
مرورا تخت او تا بنگريم كه راه يابد يا باشد از آن كسانى كه
يهتدون ۞ فلما جاءت قيل أهكذا عرشك
راه نيابند ؛ چون آمد گفتند همچنين است تخت تو
قالت كأنه هو وأوتينا العلم من قبلها وكنا
گفت گوييا وى است و دادند ما را دانش از پيش آن و بوديم
مسلمين ۞ وصدها ما كانت تعبد من دون
گردن نهادگان و باز داشت او را آنچه كه مى پرستيد از غير
الله إنها كانت من قوم كافرين ۞ قيل
خداى كه وى بود از گروه كافران ؛ گفتند
لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة وكشفت
مرورا درآى در كوشك چون ديد پنداشت آنرا آب بسيار و كشاده كرد
عن ساقيها قال إنه صرح ممرد من قوارير ۞ قالت
دو ساق خود را گفت سليمان اين كوشكيست املس كرده از آبگينه گفت
رب إني ظلمت نفسي وأسلمت مع سليمان لله رب
خداى من ظلم كردم بر نفس خود و اسلام آوردم با سليمان خداى را كه خداى
العالمين ۞ ولقد أرسلنا إلى ثمود أخاهم صالحا
جهانيانست ؛ و فرستاديم با ثمود برادر ايشان صالح را
أن اعبدوا الله فإذا هم فريقان يختصمون ۞ قال يا قوم
كه بپرستيد خدا را چون ايشان دو گروه بودند كه خصومت مى كردند گفت اى گروه
لم تستعجلون بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون
چرا شتاب مى كنيد به بدى پيش از نيكى چرا آمرزش نخواهيد
الله لعلكم ترحمون ۞ قالوا اطيرنا بك
از خدا تا مگر شما رحمت كرده شويد گفتند فال بد گرفتيم بتو

عشر

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۞ وَاِنِّي مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
همچنین میکنند و من بخواهم فرستاد سوی ایشان هدیه
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۞ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ
بنگرم بچه باز گردند رسولان ما پس چون آمد سلیمان
قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتٰانِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّا آتٰاكُمْ
گفت آیا مدد میکنید مرا بمال آنچه بداد مرا خدای بهتر از آنچه داد شما را
بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۞ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ
بل که شما به هدیهٔ شما شادی میکنید باز گرد سوی ایشان
فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ
که بیاریم بایشان لشکرها که طاقت نباشد ایشان را به آن و بیرون کنیم ایشان را
مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۞ قَالَ يَا اَيُّهَا
از آنجا خوار و ایشان خوار باشند گفت یا مهتران
الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي
کیست از شما که بیارد بمن تخت وی پیش از آنکه آیند نزد من
مُسْلِمِينَ ۞ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
مسلمان گفت سرکشی از دیو من بیارم ترا پیش
اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ۞
آنک تو برخیزی از جای تو و من بروی توانا و استوارم
قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
گفت آن کسی که نزد وی بود از علم کتاب که من بیارم تخت پیش از آن
اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ
که باز گردد بتو چشم تو پس چون دید او را نزد خود گفت
هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَاَشْكُرُ اَمْ
این از فضل خدای منست تا بیازماید مرا که شکر کنم یا
اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
[illegible]

آنان

264

الا يسجدوا لله الذى يخرج الخبء فى السموات والارض
چرا سجده نکنند خدای را آنک بیرون آرد نهانی را در آسمانها و زمین

ويعلم ما تخفون وما تعلنون ۝ الله لا اله الا هو
و میداند آنچه نهان و آنچه آشکارا کنند خدا است نیست هیچ اله مگر او

رب العرش العظيم ۝ قال سننظر اصدقت ام كنت
خدای عرش بزرگ گفت زود بنگریم که راست گفتی یا بودی

سجده

من الكاذبين ۝ اذهب بكتابى هذا فالقه
از دروغ گویان ببر نامه مرا این بیفکن

اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون ۝
سوی ایشان باز و برگرد از ایشان بنگر چه پاسخ کنند

قالت يا ايها الملؤا انى القى الى كتاب
گفت بلقیس ای گروه من امرا که بیفکندند سوی من نامه

كريم ۝ انه من سليمن وانه بسم الله الرحمن الرحيم
کریم این آن سلیمان است و در وی بسم الله الرحمن الرحیم است

الا تعلوا على واتونى مسلمين ۝ قالت يا ايها
که برتری بر من و بیایید سوی من مسلمانان گفت ای بلقیس

الملؤا افتونى فى امرى ما كنت قاطعة
ای گروه مهتران پاسخ مرا در کار من نبودم براننده

امرا حتى تشهدون ۝ قالوا نحن اولوا قوة و
کاری تا حاضر نباشید نزد من گفتند ما خداوندان قوتیم و

اولوا باس شديد والامر اليك فانظرى ماذا
و خداوندان جنگی سخت و فرمان مر تراست بنگر تا چه

تامرين ۝ قالت ان الملوك اذا دخلوا قرية
فرمایی گفت بلقیس که ملوک چون درآیند بدیهی

افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة و

نملة يا أيها النمل ادخلوا مساكنكم لا
مورچه ای مورچگان درایید بخانهای خویش تا
يحطمنكم سليمن وجنوده وهم لا يشعرون ۝
نکوبد شما را سلیمن و سپاه او و ایشان ندانند
فتبسم ضاحكا من قولها وقال رب أوزعني أن
تبسم کرد خندیدنی از گفتار مورچه و گفت خداوند من الهام کن مرا
أشكر نعمتك التي أنعمت علي وعلى والدي وأن أعمل
شکر کنم نعمت ترا که منت نهادی بر من و بر مادر و پدر من و آنکه کنم
صالحا ترضاه وأدخلني برحمتك في عبادك الصالحين ۝
نیکی که بپسندیش و در آری مرا برحمت خود در بندگان نیکان
وتفقد الطير فقال ما لي لا أرى الهدهد أم كان
و بجست مرغ را گفت چیست مرا که نمی بینم هدهد را یا هست
من الغائبين ۝ لأعذبنه عذابا شديدا أو لأذبحنه
از رفتگان عذاب کنم او را عذاب سخت یا گلوش ببرم
أو ليأتيني بسلطان مبين ۝ فمكث غير بعيد
یا بیارد مرا حجت پیدا درنگ کرد نه دور نه بسیار
فقال أحطت بما لم تحط به وجئتك من سبإ بنبإ
گفت رسیدم بانچه نرسیدی تو بوی و آوردم بتو از شهر سبا خبری
يقين ۝ إني وجدت امرأة تملكهم وأوتيت
بی گمان من یافتم زنی را که پادشاهی کند بر ایشان و داده
من كل شيء ولها عرش عظيم ۝ وجدتها وقومها
از هر چیزی و مر او را عرش بزرگست یافتم او را و گروه او را
يسجدون للشمس من دون الله وزين لهم الشيطان
که سجده میکردند آفتاب را از غیر خدای و بیاراست مر ایشان را دیو
أعمالهم فصدهم عن السبيل فهم لا يهتدون ۝

ع

بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

بدل کند نکویی سپس بدی من آمرزنده و مهربانم

ع وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ

و در آر دست خویش را در گریبان خود بیرون آید سفید بی از غیر بدی

فِى تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟

در نه نشانها سوی فرعون و گروه وی که ایشان هستند

قَوْمًا فَٰسِقِينَ ۝ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَٰتُنَا مُبْصِرَةً

گروهی بیرون شدگان چون بیامد باشان نشانهای ما پیدا

قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ

گفتند این جادو است پیدا و انکار کردند بآن و بی‌گمان دانستند

أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ

تنهای ایشان ظلم و برتری کردن ببین که چگونه باشد

عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ

عاقبت فسادکاران و بدادیم داود را و سلیمان را

عِلْمًا ۖ وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ

دانش و گفتند سپاس مر خدای را است آنک افزونی داد ما را بر بسیاری از

عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمَٰنُ دَاوُۥدَ ۖ

بندگان خود مؤمنان و میراث یافت سلیمان از داود

وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ ٱلطَّيْرِ وَ

و گفت ای مردمان داده شدیم ما سخن مرغان و

أُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ ۝

داده ایم ما از همه چیزی که این است که وی فضل پیدا است

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ

و گرد کرده شد مر سلیمان را سپاهای وی از پری و آدمی و مرغان

فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ

ایشان ...

وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝
ومیدهند زکوة را وایشان بآخرت ایشان بی گمانند
اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ
آنانکه ایمان نداوند بآن جهان بیاراستیم مر ایشانرا کارهای ایشان
فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۝ اُولٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
ایشان متحیر میگردند ایشانند آنانکه ایشانرا است بد عذاب
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ۝ وَاِنَّكَ
وایشان در آخرة ایشان زیانکارانند و تو
لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝ اِذْ قَالَ
فرا گیری قرآنرا از نزد استوارکاری دانا ط چون گفت
مُوسٰى لِاَهْلِهِ اِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ
موسی مر کسان خودرا که من بدیدم آتشی زود بیارم شمارا
مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ
ازان آگاهی یا بیارم آتش افروخته تا مگر شما
تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ مَنْ
گرم شوید چون آمد بآتش ط بخواندش که با برکت است
فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
آنک در آتش وانک گرد ویست و پاکست خدای که خدای
الْعَالَمِينَ ۝ يَا مُوسٰى اِنَّهُ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
عالمیانست ط ای موسی این منم خدای عزیز حکیم
وَاَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَانٌّ
وبیفکن عصای خودرا چون دید ازا می جنبید پنداری که او ماریست
وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّي
[illegible]
لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۝ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ
[illegible]

أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۝ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
آگاه می‌کنم شما را بر آنک فرود می آیند دیوان فرود آیند بر

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ
هر دروغ زنی گناه کاری می‌افکنند شنوایی و بیشتر ایشان

كَاذِبُونَ ۝ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۝
دروغ گویانند و شاعران از پی ایشان بیعقلان

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝
نه بینی که ایشان در هر وادی سرگشته میروند

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
و ایشان می‌گویند آنچه نمی‌کنند مگر آنان که ایمان آورند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
و کارهای نیک کنند و یاد کنند خدا را بسیاری

وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ
و یاری کنند از پس آنچه ستم کرده شدند و زود بدانند

ع الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝
آنان که ظلم کردند که بکجا مرجای باز گشتن و باز گردند

النمل ثلث و تسعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

طس ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۝
این آیات قرآنست و نامهٔ پیدا

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
[illegible]

فيقولوا هل نحن منظرون ۝ أفبعذابنا يستعجلون
گویند هیچ مارا زمان دهند ۷ باعذاب ما شتاب کنند
أفرأيت إن متعناهم سنين ۝ ثم جاءهم ما
اردیدی تو اگر برخوردار کنیم شان سالها ۷ ان بیاید باشان انچه
كانوا يوعدون ۝ ما أغنى عنهم ما كانوا
انچه ایشان را وعده کردند سود ندارد ایشان انچه بودند
يمتعون ۝ وما أهلكنا من قرية إلا لها
که برخوردار یابند و هلاک نکردیم هیچ دیهی را مگر ورا بود
منذرون ۝ ذكرى وما كنا ظالمين ۝ وما
بیم کنندکان پندی و نبودیم ستمکاران و فرو
تنزلت به الشياطين ۝ وما ينبغي لهم وما
نیامد بان دیوان و خود نسزد مر ایشان را و خود
يستطيعون ۝ إنهم عن السمع لمعزولون ۝
نتوانند که ایشان از شنودن دور کرده اند
فلا تدع مع الله إلها آخر فتكون من المعذبين ۝
مخوان با خدای آله دیگر که باشی از عذاب کردگان
وأنذر عشيرتك الأقربين ۝ واخفض جناحك
و بیم کن خویشان نزدیک ترت را و فرو نه کتف
لمن اتبعك من المؤمنين ۝ فإن عصوك فقل إني
که پی روی کردند ترا از گروندگان اگر عاصی شوند ترا بگوی من
بريء مما تعملون ۝ وتوكل على العزيز
بیزارم از انچه میکنند و توکل کن بر عزیز
الرحيم ۝ الذي يراك حين تقوم ۝ وتقلبك
رحیم آنک بیند ترا انگاه که برخیزی و گشتن تو
في الساجدين ۝ إنه هو السميع العليم ۝ هل

رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

خدای من دانا تر است بانچه میکنید بدروغ داشتند او را گرفت ایشان را

عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ

عذاب روز میانه که آن بود عذاب روز

عَظِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

بزرگ اندرین نشانه ایست و نبودند

ع

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

بیشتر ایشان مومنان و خدای تو اوست عزیز

الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مهربان و این بی رفو فرستاد خدای عالمیان

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ

فرو اورد و را جبرئیل امین بر دل تو تا بباشی

مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ

از بیم کنندگان بزفان عربی پیدا و اوی

لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً

در نامهای پیشینگان هست ا نبود مر ایشان را نشانه

أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ

که بدانستند او را علماء بنی اسرائیل و اگر فرستادیمی

عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا

بر بعض عجمیان تا برخواندی انرا بر ایشان نبودندی

بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي

بوی گرویدگان همچنین در آوردیمش در

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ

دلهای گناهکاران که ایمان نیاورند بوی تا ببینند

الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

دردناک بیاید ایشان ناگاه و ایشان ندانند

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ❁ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ❁ و خدای تو اوست
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ❁ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
عزیز مهربان ❁ بدروغ داشتند کسان بیشه
الْمُرْسَلِينَ ❁ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ❁
پیغمبران را ❁ چون گفت ایشان را شعیب و چرا نترسید
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ❁ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
من شما را پیغمبرم امین ❁ بترسید از خدای و فرمان برید
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
و نخواهم از شما برین هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
رَبِّ الْعَالَمِينَ ❁ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا
خدای عالمیان ❁ تمام کنید کیل را و مباشید
مِنَ الْمُخْسِرِينَ ❁ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ❁
از کم فروشان ❁ و بسنجید بترازو راست
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي
و مکاهید مردمان چیزهای ایشان و مباشید در
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ❁ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَ
زمین فساد کنان ❁ و بترسید از ان کسی که بیافرید شما را
الْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ❁ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
و گروه پیشینگان را ❁ گفتند همانا که تو از
الْمُسَحَّرِينَ ❁ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
فریفتگانی ❁ و نیستی تو مگر آدمی مثل ما و ما گمان بریم
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ❁ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا
که از تو دروغ گویانی ❁ بیفکن بر ما پاره
مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ❁ قَالَ
از آسمان اگر هستی تو از راستگویان

ع

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ
وخدای تو وی سخت کین کش و مهربان بدروغ داشتند
قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ
گروه لوط پیغامبران را چون گفت ایشان را برادر ایشان
لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
لوط چرا نترسید من شما را پیغمبرم
أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا
امین بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نخواهم
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
از شما برین هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ
خدای جهانیان [illegible] فراز شوید به نران از جهانیان
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
و هلمانید آنچه آفرید شما را خدای شما از زنان شما
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
بلی شما گروه ستمکارانید گفتند اگر باز نه ایستی ای لوط
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۝ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ
باشی از شهر بیرون کردگان گفت من کار شما را
مِنَ الْقَالِينَ ۝ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۝
از دشمن دارانم خدای من برهان مرا و کسان مرا از آنچه میکنند
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي
برهانیدیم او را و اهل او را همه مگر زنی [illegible] که بود
الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ
از ماندگان [illegible] باران [illegible] بد است
مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتُتْرَكُونَ
هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدای جهانیان ای گذاشته خواهند
فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝
در آنچه اینجا هست بی بیم و ترس در بوستانها و چشمها
وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝ وَتَنْحِتُونَ
و کشتها و خرمابنها که هست شکوفه آن نرم و تراشیدند
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
از کوهها خانها استادان بترسید از خدای و
أَطِيعُونِ ۝ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ
فرمان برید مرا و فرمان مبرید کار اسراف کنندگان
الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝
آنانکه تباه کنند در زمین و نیکوئی نکنند
قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
گفتند جز این نیست که تو از فریفتگان نیستی تو مگر آدمی
مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝
مثل ما بیار نشانی اگر هستی تو از راست گویان
قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ
گفت این اشتریست اورا نوبت آب خوردن و شما را نوبت آب خوردن
يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
روزی دانسته و مپسائید ورا ببدی بگیرد شمارا
عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا
عذاب آن روز بزرگ پی کردند اورا پس شدند
نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
پشیمانان گرفت ایشانرا عذاب بدرستی در آن
لَآيَةً ۝ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
نشانیست و نبودند بیشتر ایشان گروندگان

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝ وَإِذَا بَطَشْتُمْ
و می‌سازید صنعتها تا مگر شما جاودان باشید و چون بگیرید
بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَ
دست دراز کنید گردن کشان پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و
اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝ أَمَدَّكُمْ
و بترسید آنک افزونی داد شما را بانچه میدانید افزونی داد شما را
بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ إِنِّي
چهارپایان و پسران و بهشتها و چشمها من
ع أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا سَوَاءٌ
می‌ترسم بر شما عذاب روز بزرگ گفتند برابر است
عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝
بر ما اگر پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان
إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝
نیست این مگر خوی پیشینیان و نیستیم ما عذاب کردگان
فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
بدروغ داشتند او را هلاک کردیم ایشان را اندرین
لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
نشانه ایست و نبودند بیشتر ایشان مومنان
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ
و خداوند تو ویست عزیز و مهربان بدروغ داشتند
ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ
گروه ثمود پیغامبران را چون گفت ایشان را برادر ایشان صالح
أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝
چرا پرهیز نکنید از کفر من شما را پیغامبر امینم
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
[illegible]

إن حسابهم إلا على ربي لو تشعرون ۝ وما أنا بطارد
المؤمنين ۝ إن أنا إلا نذير مبين ۝ قالوا لئن لم
تنته يا نوح لتكونن من المرجومين ۝ قال
رب إن قومي كذبون ۝ فافتح بيني وبينهم
فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين ۝ فأنجيناه
ومن معه في الفلك المشحون ۝ ثم أغرقنا
بعد الباقين ۝ إن في ذلك لآية وما كان
أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك لهو العزيز
الرحيم ۝ كذبت عاد المرسلين ۝ إذ ع
قال لهم أخوهم هود ألا تتقون ۝ إني لكم
رسول أمين ۝ فاتقوا الله وأطيعون ۝ وما
أسئلكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب
العالمين ۝ أتبنون بكل ريع آية تعبثون

ابليس اجمعون ۞ قالوا وهم فيها يختصمون ۞

تالله ان كنا لفي ضلال مبين ۞ اذ نسويكم

برب العالمين ۞ وما اضلنا الا المجرمون ۞

فما لنا من شافعين ۞ ولا صديق حميم ۞ فلو

ان لنا كرة فنكون من المؤمنين ۞ ان

في ذلك لاية وما كان اكثرهم

ع مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ كذبت

قوم نوح المرسلين ۞ اذ قال لهم اخوهم نوح

الا تتقون ۞ اني لكم رسول امين ۞

فاتقوا الله واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه

من اجر ان اجري الا على رب العالمين ۞ فاتقوا

نصف الله واطيعون ۞ قالوا انؤمن لك واتبعك

الارذلون ۞ قال وما علمي بما كانوا يعملون ۞

فهو يهدين ۝ والذى هو يطعمنى ويسقين ۝
واذا مرضت فهو يشفين ۝ والذى يميتنى ثم ع
يحيين ۝ والذى اطمع ان يغفر لى خطيئتى
يوم الدين ۝ رب هب لى حكما والحقنى
بالصالحين ۝ واجعل لى لسان صدق فى
الاخرين ۝ واجعلنى من ورثة جنة النعيم ۝
واغفر لابى انه كان من الضالين ۝
ولا تخزنى يوم يبعثون ۝ يوم لا ينفع مال ولا
بنون ۝ الا من اتى الله بقلب سليم ۝ وازلفت
الجنة للمتقين ۝ وبرزت الجحيم للغاوين
وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون من دون
الله هل ينصرونكم او ينتصرون ۝
فكبكبوا فيها هم والغاون وجنود

ان اضرب بعصاك البحر فانفلق فكان
كل فرق كالطود العظيم ۝ وازلفنا
ثم الآخرين ۝ وانجينا موسى ومن معه
اجمعين ۝ ثم اغرقنا الآخرين ۝ ان في
ذلك لآية وما كان اكثرهم مؤمنين
وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ واتل عليهم
نبأ ابرهيم ۝ اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون
قالوا نعبد اصناما فنظل لها عاكفين ۝
قال هل يسمعونكم اذ تدعون ۝ او
ينفعونكم او يضرون ۝ قالوا بل وجدنا آباءنا
كذلك يفعلون ۝ قال افرأيتم ما كنتم
تعبدون ۝ انتم وآباؤكم الاقدمون
فانهم عدو لي الا رب العالمين ۝ الذي خلقني

أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ
دستهای شما و پایهای شما از جب راست و بردار کنم شما را

أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝
همه گفتند زیان ندارد ما را سوی خدای ما که باز گردیم

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ
ما امید داریم که بیامرزد ما را خدای ما گناهان ما انک

كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
بودیم نخستین مؤمنان وحی کردیم با موسی

أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝ فَأَرْسَلَ
انک بشب ببر بندگان مرا که شما را پی روانند فرستاد

فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
فرعون در شهرها گرد کنندگان این گروه

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝
اندک اندک و ایشان ما را بخشم آرند

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۝ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ
و ما همه ساز کرده ایم بیرون آوردیمشان از بهشتها

وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝
و چشمها و گنجها و جایگاهی نیکو

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُمْ
همچنین و میراث دادیم آنرا بپسران یعقوب را پی ایشان رفتند

مُشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ ع
گاه آفتاب بر آمدن چون بدیدند یکدیگر را گفتند اصحاب

مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا إِنَّ
موسی که در یافتگانیم گفت موسی نه چنین است که

مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

سحار عليم ۝ فجمع السحرة لميقات يوم

جادوگری دانا را | گرد آورده شد جادوان را | وعده گاه روز

معلوم ۝ وقيل للناس هل انتم مجتمعون ۝

دانسته | و گفته شد مر مردمان را هیچ شما گرد خواهید آمدن

لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين ۝

تا مگر پیروی کنیم جادوان را | اگر باشند ایشان غلبه کنندگان

فلما جاء السحرة قالوا لفرعون أئن لنا لأجرا ان

چون بیامدند جادوان گفتند مر فرعون را باشد ما را مزدی اگر

كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وانكم اذا

باشیم ما غلبه کنندگان | گفت آری و شما آنگه باشید

لمن المقربين ۝ قال لهم موسى القوا ما انتم

نزدیک کردگان | گفت ایشان را موسی بیفکنید آنچه شما

ملقون ۝ فالقوا حبالهم وعصيهم وقالوا

خواهید افکندن | بیفکندند رسنهای خویش و عصاهای خویش و گفتند

بعزة فرعون انا لنحن الغالبون ۝ فالقى موسى

بعزت فرعون که ما ایم غلبه کنندگان | بیفکند موسی

عصاه فاذا هي تلقف ما يأفكون ۝ فالقى

عصای خود را چون وی فرو خورد آنچه بدروغ ساخته بودند | بیفکنده شدند

السحرة ساجدين ۝ قالوا آمنا برب العالمين ۝

ساحران سجده کنندگان | گفتند ایمان آوردیم بخدای جهانیان

رب موسى وهرون ۝ قال آمنتم له قبل

خدای موسی و هرون | گفت ایمان آوردید او را پیش

ان آذن لكم انه لكبيركم الذي

از آنکه دستوری دادمی شما را این خود مهتر شماست آنکه

علمكم السحر فلسوف تعلمون ۝ لأقطعن

السموات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين ۝
آسمانها و زمين و آنچه ميان ايشانست اگر هستيد بى گمانان

قال لمن حوله ألا تستمعون ۝ قال ربكم ورب
گفت موسى مر كسانى را كه گرد بر گرد وى بودند نمى شنويد گفت خداى شما و خداى

آبائكم الأولين ۝ قال إن رسولكم الذي
پدران شما پيشينگان گفت فرعون اين پيغمبر شما آنكه

أرسل إليكم لمجنون ۝ قال رب المشرق والمغرب
فرستادند بسوى شما ديوانه است گفت خداوند مشرق و مغرب

وما بينهما إن كنتم تعقلون ۝ قال لئن
و آنچه ميان ايشانست اگر هستيد دانايان گفت فرعون اگر

اتخذت إلها غيري لأجعلنك من المسجونين ۝
بگيرى خداى جز من بكنمت از زندانيان

قال أولو جئتك بشيء مبين ۝ قال فأت به إن
گفت مر چند بيارم بتو چيزى پيدا گفت بيار آنرا اگر

كنت من الصادقين ۝ فألقى عصاه فإذا هي
هستى از راستگويان بيفكند عصاى خود در آن حال آن

ثعبان مبين ۝ ونزع يده فإذا هي بيضاء
شد مارى بزرگ پيدا بيرون كشيد دست خود را آنگاه سپيد

للناظرين ۝ قال للملإ حوله إن هذا لساحر
مر نگرندگان را گفت مر گروه خود را اين جادو

عليم ۝ يريد أن يخرجكم من أرضكم
دانا ميخواهد كه بيرون كند شما را از زمين شما

بسحره فماذا تأمرون ۝ قالوا أرجه وأخاه
بجادوى خود چه چيز فرماييد گفتند باز دارش و برادرش

وابعث في المدائن حاشرين ۝ يأتوك بكل
و بفرست در شهرها

فرعون الا يتقون ۞ قال رب اني اخاف ان
فرعون چرا نمی‌ترسند از کفر · گفت خدای من من میترسم انکه
يكذبون ۞ ويضيق صدري ولا ينطلق
بدروغ دارند مرا · و تنگ شود دل من · و گشاده نشود زبان من
لساني فارسل الى هرون ۞ ولهم علي ذنب
بفرست با من · هرون را · و ایشان را بر من گناهی است
فاخاف ان يقتلون ۞ قال كلا فاذهبا باياتنا
بترسم که بکشند مرا · گفت نه چنین است بروید با نشانهای ما
انا معكم مستمعون ۞ فاتيا فرعون فقولا
ما با شما ایم شنونده · بروید سوی فرعون بگوید
انا رسول رب العالمين ۞ ان ارسل معنا بني اسرائيل
ما رسول خدای جهانیانیم · که بفرست با ما بنی اسرائیل را
قال الم نربك فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك
گفت نه پرورده ایم ترا در ما کودک · و درنگ کردی در میان ما از زندگانی خود
سنين ۞ وفعلت فعلتك التي فعلت وانت
سالها · و کردی کاری تو آنچه کردی و تو
من الكافرين ۞ قال فعلتها اذا وانا من
از ناسپاسی داران · گفت کردم آن من · و من از بی‌راهان
الضالين ۞ ففررت منكم لما خفتكم
بودم · بگریختم از شما چون ترسیدم از شما
فوهب لي ربي حكما وجعلني من المرسلين ۞
بخشید مرا خدای من علم · و کرد مرا از پیغامبران
ع وتلك نعمة تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل ۞
و آن نعمت · که سپاس نهی بر من · آنکه گرداندی بنده بنی اسرائیل را
قال فرعون وما رب العالمين ۞ قال رب
گفت فرعون ... · گفت خدای

الشعراء مائتان وخمسون وسبع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

طسم تلك آيات الكتاب المبين لعلك

سوگند بطول و سنا و ملک من این آیات نامه است پیدا کننده مگر تو

باخع نفسك ألا يكونوا مؤمنين إن نشأ

هلاک خواهی کردن تن خودرا بدانکه نباشند مومنان اگر خواهیم

ننزل عليهم من السماء آية فظلت أعناقهم لها

فرو فرستادی بر ایشان از آسمان نشانه پس بباشد گردنهای ایشان مر اورا

خاضعين وما يأتيهم من ذكر من الرحمن

فروتن و نیاید بایشان از یاد کردی از رحمن

محدث إلا كانوا عنه معرضين فقد كذبوا

تازه مگر باشند ازان روی گردانان بدرستی که دروغ داشتند

فسيأتيهم أنبؤا ما كانوا به يستهزءون أو

زود بیاید بایشان خبرهای آنچه بودند که بان فسوس کردند همی

لم يروا إلى الأرض كم أنبتنا فيها من كل زوج

ننگرند سوی زمین چند رویانیدیم دران از هر گونه

كريم إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم

بزرگوار اندرین نشانست و نیستند بیشتر ایشان

مؤمنين وإن ربك لهو العزيز الرحيم وإذ

مومنان و بدرستی که خدای تو اوست عزیز مهربان و چون

نادى ربك موسى أن ائت القوم الظالمين قوم

لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝ إِلَّا
مرو را عذاب روز قیامت و جاودان بماند در او خوار مگر
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ
کسی که توبه کند و ایمان آرد و عمل کند عمل نیکو پس ایشانند که بدل کند
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
خدای بدیهای ایشان را بنیکیها و هست خدای آمرزنده
رَحِيمًا ۝ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
مهربان و هر که توبه کند و کار نیک کند او باز گردد
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا
سوی خدای باز گشتنی و آنان که گواهی ندهند بدروغ و چون
مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا
بگذرند بسخن بیهوده بگذرند بزرگواران و آنان که چون یاد کنند
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝ وَ
بآیات خدای خود نیفتند بر آن کران و کوران
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
آنان که گویند خداوندا ببخش ما را از زنان ما و فرزندان ما
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولَئِكَ
روشنایی چشمها و گردان ما را پرهیزگاران را پیشوا ایشان
يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً
که جزا داده شوند غرفه بآنچه صبر کردند و پیش آیند در آن تحیت
وَسَلَامًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَ
و درود جاودانه در آن نیکست آرامگاه و
مُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبَأُ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
جایگاه بگو چه باک دارد خدای من اگر نبودی دعای شما
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝
[illegible]

بكم

ع

لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا

مر ایشانرا سجده کنید مر رحمن را گفتند چیست رحمن هر کرا سجده کنیم

وزادهم نفورا ۞ تبارك الذي جعل في السماء

و بیفزود رمیدن بزرگست آنکس که کرد در آسمان

بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا ۞ وهو

برجها و کرد دران چراغی آفتاب و ماه تابان و اوست

الذي جعل الليل والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر

آنکس که کرد شب و روز را ازپس یکدیگر مر آنکس را که خواهد که پند گیرد

او اراد شكورا ۞ وعباد الرحمن الذين يمشون

یا سپاس دارد و بندگان خدای آنانکه میروند

على الارض هونا واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما

بر زمین بآرمی و چون سخن گویند با ایشان جاهلان گویند سلامت

والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما ۞ والذين

و آنانکه شب گذارند مر خدای را سجده کنان و ایستادگان و آنانکه

يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها

گویند خدای ما باز گردان از ما عذاب دوزخ که عذاب آن

كان غراما ۞ انها ساءت مستقرا ومقاما ۞

سخت گرانست آن بد آرامگاهیست و جای بودن

والذين اذا انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان

و آنانکه چون نفقه کنند اسراف نکنند و تنگ نکردانند و باشد

بين ذلك قواما ۞ والذين لا يدعون مع الله الها

میان این دو ایستاده و آنانکه نخوانند با خدای الهی

آخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق

دیگر و نکشند تنی را که حرام کردست خدای مگر براستی

ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما ۞ يضاعف

و زنا نکنند و هر که کند آن

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
وکارزار کن با ایشان بان جهاد بزرگ واوست آن خدای که
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ
بیامیخت دو دریا این خوش وشیرین وآن شور
أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝
تلخ وکرد میان ایشان بازداشتی وبازداشتی بازداشته
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا
واوست آن خدای که آفرید از آب آدمی را کرد اورا خویشاوندی وزنا
وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وهست خدای تو توانا ومی پرستند از غیر خدا
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ
آنچه سود نکند ایشان را وزیان نکند ایشان را وهست کافر
عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
بر خدای خود یاری گر ونفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و
وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا
وبیم کننده بگو نمی خواهم بروی هیچ مزدی مگر
مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَتَوَكَّلْ
آنرا که خواهد که بگیرد سوی خدای خویش راهی وتوکل کن
عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
بر زنده آنکه هرگز نمیرد وتسبیح کن بحمد او وبسنده است او
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
بگناهان بندگان خود آگاهی آنکه آفرید آسمانها
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ ع
وزمین را وآنچه میان ایشانست در شش روز بار مستوی شد
عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ۝ وَإِذَا قِيلَ

أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝ أَمْ تَحْسَبُ
انتو باشی بروی نگاه بان یا پنداری
أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
که بیشترین ایشان میشنوند یا می‌یابند اندر نیستند مگر
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ
دوستوران بلکه ایشان گمراه‌ترند نگاه نکنی سوی خداوند
كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
چگونه بکستریند سایه را و اگر خواستی بکردی او را آرامیده
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا
باز کنیم آفتاب را بروی راه نمودن باز گرفتیم آن سوی ما
قَبْضًا يَسِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
فراگرفتنی آسان واوست آن خداوند کرد شما را شب پوشش
وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
و خواب آسایش و کرد روز را انگیختن واوست آنکه
أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنزَلْنَا مِنَ
که فرستاد بادها را مژده دهنده میان رحمت خود و فرستادیم از
السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
آسمان آبی پاک کننده تا زنده کنیم بآن شهری مرده
وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۝
و آب دهیم آن را از آنچه بیافریدیم چهارپایان و مردمان بسیار
وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ
و ما گردانیدیم او را میان ایشان تا یاد کنند نخواهند
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
بیشترین مردمان مگر ناسپاسی و اگر خواهیم برانگیزیم
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
در هر دیهی بیم کننده مکن کافران را اطاعت

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۝ فَقُلْنَا اذْهَبَا
وبکردیم با او برادر او را هرون وزیر گفتیم بروید
إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
سوی گروه آنان که بدروغ داشتند آیتهای ما را هلاک کردیم
تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
هلاک کردنی وگروه نوح چون دروغ داشتند پیغمبران را غرق کردیم ایشان را
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا
وبکردیم ایشان را مر مردمانرا نشانه وآماده کردیم مر ظالمان را عذاب
أَلِيمًا ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
دردناک وگروه عاد را وثمود را وخداوندان چاه وگروهها
بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ
میان این بسیار وهمه را بزدیم مر او را مثلها
وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ
وهمه را هلاک کردیم هلاک کردنی وایشان گذشته اند بر دیه
الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا
آنک بباریدند بروی باریدنی بد ایا ندیدند آنرا
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ
نه که ایشان امید نداشتند برانگیختن وچون به بینند ترا
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ
بگیرند ترا مگر افسوس گویند این است آنک بفرستاد
اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا
خدای رسولی خواست که گم کرداند مارا از خدایان ما اگر نه
أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
آن بودی که صبر کردیم بران وزود بدانند آنگاه که به بینند عذاب
مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ
کیست گمراه تر ایا دیدی کسی را که بگرفت خدای خویش هوای خویش را

ع

يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۞ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ
روز بر کافران دشوار و روزی که بخاید ظالم
عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۞
بر دو دست خود بگوید ای کاشکی بگرفتمی با رسول راهی
يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۞ لَقَدْ أَضَلَّنِي
یا وای من کاشکی من نگرفتمی فلان را بدوستی گم کرد او مرا
عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
از یاد بس از آنک بیامد بمن و هست دیو مر آدمی را
خَذُولًا ۞ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
بجای ماندم و گفت رسول ای خداوند من بدرستی که قوم من گرفتند این
الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۞ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
قرآن را سخن بیهوده و همچنین کردیم مر هر
نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَ
پیغمبری را دشمنی از گناهکاران و بسنده است خدای تو راه نماینده و
نَصِيرًا ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
یاری کننده و گفتند آنان که کافر شدند چرا فرستاده نشد بروی قرآن
جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ
جمله یکبار همچنین تا استوار گردانیم بوی دل ترا
وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۞ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ
و آهسته فرستادیم فرستادنی و نیارند بتو مثلی مگر بیاریم بتو
بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۞ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى
براستی و نیکوتر تفسیر گردانیدن آنان که حشر کرده شوند بر
وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
رویهاشان بسوی دوزخ ایشان بترند بجایگاه
وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

منكم نذقه عذابا كبيرا ۝ وما ارسلنا
قبلك من المرسلين الا انهم ليأكلون
الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم
لبعض فتنة اتصبرون وكان ربك بصيرا ۝
وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا
الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا
في انفسهم وعتو عتوا كبيرا ۝ يوم
يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين
ويقولون حجرا محجورا ۝ وقدمنا الى ما عملوا
من عمل فجعلناه هباء منثورا ۝ اصحاب
الجنة يومئذ خير مستقرا واحسن مقيلا ۝
ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة
تنزيلا ۝ الملك يومئذ الحق للرحمن وكان

الحزب

مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ازان جای تنگ بر هم بستگان بخوانند آنجا
ثُبُورًا ۝ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
وای وای مخوانید امروز وای وای یکی را و بخوانید
ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ
وای وای بسیار بگوی این بهتر است یا بهشت
الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً
جاودان آنک وعده کرده شد پرهیزکاران را هست مر ایشان را جزاء
وَمَصِيرًا ۝ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
و باز گشت مر ایشان را در آن آنچه خواهند جاودانه
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
هست این بر خدای تو وعده خواسته وان روز که گرد کند
وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ
و آنچه می پرستند از غیر خدای گوید شما گم کردید
عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝
بندگان مرا اینها را یا ایشان گم کردند راه
قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ
گویند پاکی تو سزا نبود ما را که گیریم
مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
از غیر تو از دوستان و لیکن برخوردار کردی ایشان
وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا
و پدران ایشان تا فراموش کردند یاد کردن و بودند
قَوْمًا بُورًا ۝ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ
گروهی هلاک شدگان به درستی که دروغ کردند شما را بآنچه میگفتید
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ
نتوانید [illegible]

قل انزله الذي يعلم السر في السموات
بگو که فرو فرستاد اورا آنکی میداند راز در آسمانها
والارض انه كان غفورا رحيما ۝ وقالوا
و زمین که او هست آمرزنده و مهربان و گفتند
مال هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في
چیست این رسول را که میخورد طعام و میرود در
الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون
بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد
معه نذيرا ۝ او يلقى اليه كنز او تكون له
با او ترساننده یا افکنده شود بسوی او گنج یا باشد اورا
جنة يأكل منها وقال الظالمون ان تتبعون
بوستانی که بخورد از آن و گفتند ستمکاران نیستید پیرو
الا رجلا مسحورا انظر كيف ضربوا لك الامثال
مگر مردی جادو کرده بنگر چگونه زدند ترا مثلها
فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۝ تبارك
گمراه شدند نتوانستند براه آمدن با افزونست
الذي ان شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات
آنکسی که اگر خواهد بکند مرترا بهتر از آن بوستانها
تجري من تحتها الانهار ويجعل لك قصورا ۝
که میرود از زیرش جویها و بکند مرترا کوشکها
ع بل كذبوا بالساعة واعتدنا لمن كذب
نه که دروغ داشتند قیامت را و آماده کردیم مرآنرا که دروغ داشت
بالساعة سعيرا ۝ اذا رأتهم من مكان
قیامت آتش سوزان چون ببیند ایشانرا از جای
بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ۝ واذا القوا

الفرقان سبعون وسبع

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين
بابركت شد انکسی که فرستاد قرآن را بر بنده خود تا باشد مر جهانیانرا
نذيرا ○ الذي له ملك السموات والارض ولم يتخذ
بیم کننده آنانکه مر او راست ملك آسمانها و زمین است و نگرفت
ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل
فرزندی و نباشد او را شریك در ملك و بیافرید هر
شيء فقدره تقديرا ○ واتخذوا من دونه
چیزیرا اندازه کرد اندازه کردنی و بگرفتند بجز او دیگر
آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون
خدایان که نیافریدند چیزی وایشانرا بیافریدند و مالك نباشند
لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا
مر تنهای خود را زیان و نه سودی و مالك نباشند مرگ را و نه
حيوة ولا نشورا ○ وقال الذين كفروا ان هذا
زندگانی را و نه انگیختن را و گفتند آنان که کافر شدند نیست این
الا افك افتراه واعانه عليه قوم آخرون فقد
مگر افکی که از خویشتن ساخته و یاری کردند بر او گروه دیگران بدرستی
جاءو ظلما وزورا ○ وقالوا اساطير الاولين
آوردند ستم و دروغ و گفتند افسانه پیشینیانست
اكتتبها فهي تملى عليه بكرة واصيلا ○

طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
پاک همچنین پیدا کرد خدای شما را نشانها تا مگر شما
تَعْقِلُونَ ۞ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
بدانید بدرستی که مؤمنان آنانند که ایمان آوردند بخدای و پیغمبر او
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ
و چون باشند با او بر کاری گرد آرنده نروند تا
يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
دستوری خواهند از وی آنان که دستوری خواهند از تو آنان آنانند
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ
که بگروند بخدای و پیغمبر وی چون دستوری خواهند از تو بعضی
شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ
کارهای خویش دستوری ده مر آنرا که خواهی از ایشان و آمرزش خواه ایشان را خدای
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
که خدای آمرزنده و مهربانست مگردانید دعای رسول را
بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
میان شما همچون دعای بعض شما بعض را بدرستی میداند خدای
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
آنانی را که خویشتن از شما بیرون آیند ساخته پرهیز کنند آنان که
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
مخالف شوند از کار او که برسد ایشان را بلای یا برسد ایشان را
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
عذاب دردناک بدانید که مر خدای راست آنچه در آسمانها
وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ
و زمین است بدرستی که میداند آنچه شما بر آنید و روزی که باز گردانند
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

ع

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
و نشستگان پیران از زنان آنانی امید ندارند نکاح را
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
نیست بر ایشان بزه که بنهند جامهٔ ایشان را و غیر
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
تا آرایند کسی خویشتن را با آرایش و اگر خویشتن نگه دارند بهتر ایشان را و خدای
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا
شنوا است و دانا است نیست بر کور حرج و نه
عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ
بر لنگ تنگی و نه بر بیمار تنگی و نه بر
أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
تنهای شما اینکه بخورید از خانهای خویش یا از خانهای
آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
پدران خویش یا از خانهای مادران شما یا از خانهای
إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
برادران شما یا از خانهای خواهران شما یا از خانهای
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
عموهای شما یا خانهای عمه‌های شما یا خانهای
أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ
خالهای شما یا خانهای خاله‌های شما یا آنچه پادشاه شوید
مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
کلیدهای او را یا دوست شما نیست بر شما تنگی اینکه
تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
بخورید همه یا پراکنده چون درآیید بخانها
فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً
سلام کنید بر تنهای شما درودی از نزد خدای مبارکه

الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
رسول را تا مگر شما را رحم کنند مپندار آنانرا که
كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
کافر شدند که عاجز کنند گریختن در زمین و جای ایشان آتش است
وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِ
نْكُمُ
و بد جای باز گشتن است ای آنانکه ایمان آوردید دستوری خواهند
الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا
آنان کسانی که پادشا شد دستهای شما و آنانکه نرسیدند
الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ
بحد احتلام از شما سه بار از پیش نماز بامداد
وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ
و آنگاه که بنهید جامهای خویش را از نیم روز و از پس
صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
نماز خفتن سه پوشش است مر شما را نیست بر شما
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ
و نه بر ایشان بزه از پس ایشان گردنده‌اند بر شما
بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
بعضی شما بر بعضی همچنین پیدا کند خدای مر شما را
الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ
آیات و خدای دانا است حکیم است و چون برسید
الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اطفال از شما بحد احتلام پس دستوری خواهند چنانکه
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
دستوری خواستند آنانکه از پیش ایشان بودند همچنین پیدا کند
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
خدای مر شما را آیات خود و خدای دانا است حکیم است

هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
ایشانند رستگاران و سوگند بخدای سخت ترین سوگندهای ایشان
لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ
اگر بفرمایی ایشان را بیرون شوند بگوی که سوگند مخورید فرمان بردارید
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ
که خدای آگاه هست بآنچه میکنید بگوی فرمان برید خدای را
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
و فرمان برید رسول را اگر برگردید بر وی هست آنچه بر وی نهادند
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا
و بر شما آنچه نهادید و اگر فرمان برید اورا راه راست یابید
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ
و نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن پیدا وعده کرد
اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
خدای آنان که ایمان آوردند از شما و کارهای نیکو کردند
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
که خلیفه گرداند ایشان را در زمین چنانکه خلیفه کرد آنان
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ
آنان را که پیش از ایشان بودند و استوار کند ایشان را دین ایشان
الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
آنانکه پسندیده بدیشان است و بدل کند ایشان را از پس ترس ایشان
أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
ایمنی بپرستند مرا انباز نیارند با من چیزی را و هرکه
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝
کافر شد بعد از آن ایشان ایشانند فاسقان
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید

من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على

کسی هست که میرود بر چهار دست و پا بیافریند خدای هرچه خواهد که خدای بر

كل شيء قدير ۝ لقد انزلنا ايات مبينات

هر چیزی توانا است ما فرستادیم آیات پیدا کرده

والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۝ و

و خدای راه می‌نماید آنرا که خواهد بسوی راه راست و

يقولون امنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى

و میگویند که ایمان آوردیم بخدای و برسول و فرمان بردیم باز گردند

فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۝

گروهی از ایشان از پس آن و نیستند ایشان بمومنان

واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا

و چون بخوانند بسوی خدای و رسول او تا داوری کند میان ایشان چون

فريق منهم معرضون ۝ وان يكن لهم الحق

گروهی از ایشان روی گردانندگانند و اگر باشد ایشان را راستی

يأتوا اليه مذعنين ۝ افي قلوبهم مرض ام ارتابوا

بیایند بسوی وی گردن نهادگان آیا در دلهای ایشان بیماری است یا در شک شدند

ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل

یا می‌ترسند که ستم کند خدای بر ایشان و رسول او بلکه

اولئك هم الظالمون ۝ انما كان قول المؤمنين

ایشان ایشانند ستمکاران هر آینه بود گفتار مومنان

اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم ان يقولوا

چون بخوانند بخدای و رسول او تا داوری کند میان ایشان آنکه گویند

سمعنا واطعنا واولئك هم المفلحون ۝ ومن

شنودیم و فرمان بردیم و ایشان ایشانند رستگاران و هر که

يطع الله ورسوله ويخش الله ويتقه فاولئك

[illegible]

فوق بعض اذا اخرج يده لم يكد يريها ومن لم
بالای بعض چون بیرون آورد دست خود نشود را خواهد که ببیند مر او را و هر که
يجعل الله له نورا فما له من نور ۝ الم تر ان الله
نکند خدای مر او را روشنایی نیست او را از روشنایی نه بینی که خدای را
يسبح له من في السموات والارض والطير صافات كل
تسبیح میکنند او را آنکه در آسمانها و زمین است و مرغان صف زده همه
قد علم صلاته وتسبيحه والله عليم بما يفعلون ۝
دانسته است نماز وی و تسبیح وی و خدای داناست بانچه میکنند
ولله ملك السموات والارض والى الله المصير ۝
و مر خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین و با خدایست بازگشت
الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله
نه بینی که خدای میراند ابر را باز بپیوندد میان وی و باز بکند ش
ركاما فترى الودق يخرج من خلاله وينزل
توده توده پس بینی باران را بیرون آید از میان وی و فرو فرستد
من السماء من جبال فيها من برد فيصيب به
از آسمان از کوهها که در آن است از ژاله برساند آن را
من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا
بدانکه خواهد و باز دارد آن را از آنکه خواهد نزدیک است روشنایی
برقه يذهب بالابصار ۝ يقلب الله الليل
درخش وی که ببرد بینائیها گرداند خدای شب
والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار
و روز را در آن عبرتیست مر صاحبان بینائیها
والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي
و خدای آفرید هر جنبنده را از آب از ایشان کس هست که میرود
على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم
[illegible]

لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتٍ
مر مردمان را و خدای بهمه چیزی داناست در خانها
أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ
که فرمود دستوری خدای آنک برداشته شود و یاد کرده شود دروی نام وی تسبیح کنند
لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ
اورا درآن بامداد و شبانگاه مردان که مشغول نکند ایشانرا
تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَإِقَامِ الصَّلَوٰةِ
بازرگانی و نه فروختن از یاد خدای و بپای داشتن نماز
وَإِيتَاءِ الزَّكَوٰةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ
و دادن زکوة میترسند از آن روزی را که گردیده گردد
فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ
درو دلها و چشمها تا جزا دهد ایشانرا خدای
أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ
نکوترین آنچه کردند و افزونی دهد ایشانرا از فضل خویش و خدای
يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
روزی دهد آنرا که خواهد بی حساب و آنکسانی که کافر شدند
أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
کارهای ایشان چون سرابی باشد به بیابان پندارد اورا تشنه
مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللّٰهَ
که آبست تا چون بیاید بوی نیابد اورا هیچ چیزی و بیابد خدایرا
عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝
نزد خود تمام دهد ورا شمار وی و خدای زود شمار کننده است
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ
یا چون تاریکیها در دریا ژرف فرو گیرد وی را موج از
فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
زبر وی موج از زبر وی ابری تاریکیها بعضی از وی

الكتاب مما ملكت ايمانكم فكاتبوهم
یعنی مکاتبه بان از آنچه پادشا شود دستهای شما باز خرید شان
ان علمتم فيهم خيرا واتوهم من مال الله الذي اتاكم
اگر بدانید در ایشان نیکی و بدهید ایشان از مال خدای آنکه بداد شما
ولا تكرهوا فتياتكم على البغاء ان اردن
و بنا کام مفرمایید پرستاران شما بر زنا کردن اگر خواهند
تحصنا لتبتغوا عرض الحياة الدنيا ومن يكرههن
پاکی تا جویید چیزی زندگانی دنیا و هر که بناکام فرماید
فان الله من بعد اكراههن غفور رحيم ⊛
که خدای از پس اکراه ایشان آمرزنده مهربان است
ولقد انزلنا اليكم ايات مبينات ومثلا من
و بدرستی که فرستادیم بشما آیتها پیدا و مانند که
الذين خلوا من قبلكم وموعظة للمتقين ⊛
آنان که گذشتند از پیش شما و پندی مر پرهیزکاران را
الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكوة ع
خدای نور آسمانها و زمین است مثل نور او چون گنبدیست
فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة
در وی چراغی چراغ در شیشه آبگینه
كانها كوكب دري يوقد من شجرة
چون ستاره درخشان بر افروزند از درخت
مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية
با برکت درخت زیتونه نه سوی آفتاب برآمدن و نه سوی فروشدن
يكاد زيتها يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور
خواهد روغن وی که روشنایی دهد و اگرچه نرسد بوی آتش نور بر نور
يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال
راه نماید خدای ... هر که خواهد و میزند خدای مثلها

بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
مقنعهای خویش بر گریبانهای خویش و پیدا نکنند آرایش خویش مگر
لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
بر شوهران خویش یا پدران خویش یا پدران شوهران خویش یا پسران خویش
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ
یا پسران شوهران خویش یا برادران خویش یا پسران برادران خویش
أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
یا پسران خواهران خویش یا زنان خویش یا آنچه پادشا شود
أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ
دستهای ایشان یا مردگانی که در پی باشند که نبود ایشان را حاجت بزنان نباشد
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ
از مردان یا کودک خورد آنانکه واقف نبوده باشند بر کارهای
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
زنان و نزنند پایهای خویش تا دانسته شود آنچه پنهان دارند
مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
از آرایش خویش و توبه کنید سوی خدای همه ای مومنان
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ
تا مگر شما رستگار باشید و زن دهید بی شوهران را
مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
از شما و نیکان از بندگان شما و پرستاران شما
إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
اگر باشند درویشان بی نیاز کند ایشان را خدا از فضل خود و خدای
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
فراخ عطاست و داناست و خویشتن داری کنند آنانکه نیابند
نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ
زن یا شوهر تا بی نیاز کند ایشان را خدا از فضل خود و آنانکه خواهند

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
از آنچه میگویند مر ایشان را آمرزش است و روزی بزرگ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
ای آنان که ایمان آوردید در مشوید بخانها جز خانهای شما
حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ
تا دستوری خواهید و سلام کنید بر اهل آن آن شما را
خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ
بهتر تا مگر شما پند گیرید اگر
لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
نیابید در آن خانها کسی را در میایید تا دستوری دهند شما را
وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ
و اگر گویند شما را باز گردید باز گردید آن پاکتر
لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
شما را و خدای بآنچه میکنید داناست نیست بر شما
جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا
بزه که در آیید بخانها نا باشنده که در آن
مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ
کالا باشد شما را و خدای میداند آنچه پیدا کنید و آنچه پنهان کنید
قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
بگو مر مؤمنان را تا بخوابانند از چشمهای خویش را و نگاه دارند فرجها
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
آن پاکتر است ایشان را که خدای آگاهست بآنچه میکنند
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ع
و بگو مر زنان گرویدگان را تا فروخوابانند چشمهای خویش را و نگاه دارند فرجهای
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاۤءُ
هیچ یکی هرگز و لیکن خدای پاک گرداند از آنکه خواهد
وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ
و خدای شنوا است و دانا است و سوگند مخورید خداوندان افزونی
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوا اُولِي الْقُرْبٰى وَ
از شما و فراخی که بدهند خویشاوندان را و
الْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا
درویشان و هجرت کنندگان در راه خدای و درگذارند
وَلْيَصْفَحُوا اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ
و روی بگردانند دوست ندارید که بیامرزد خدای شما را
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
و خدای آمرزنده است و بخشاینده آنکسانی که بیجی دشنام دهند مر آن
الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
ناآگاهان را گرویدگان را لعنت باد بر ایشان در دنیا و آخرت
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
و مر ایشان را عذابیست بزرگ روزی که گواهی دهد بر ایشان
اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
زبانهای ایشان و دستهای ایشان و پایهای ایشان بانچه بودند
يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ
که میکردند آن روز تمام بدهد ایشان را خدای پاداش ایشان
الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝ اَلْخَبِيثَاتُ
راست و بدانند که خدای او راست است و پیدا کننده و زنان پلید
لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
مر مردان پلید و مردان پلید مر زنان پلید و زنان پاک
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ اُولٰۤئِكَ مُبَرَّءُونَ

ت

بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا
بدهانهای شما آنچه نیست شما را بآن علم و میپندارید آنرا آسان
وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ
و او نزد خدای بزرگست چون بشنیدید آنرا گفتید
مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا
نباشد ما را که سخن گوییم بدین پاکی ترا این
بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ
دروغی بزرگست پند دهد شما را خدای که باز گردید بمثل آن
أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
هرگز اگر هستید مومنان و پیدا کند خدای شما را آیات
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ
و خدای داناست صواب کارست آنان که دوست دارند که
تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ
بگسترد ناخوبی در آنان که ایمان آوردند ایشان را عذاب
أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
دردناک در دنیا و آخرت و خدای میداند و شما
تَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
ندانید و اگر نبودی فضل خدای بر شما و رحمت او
وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
و بدرستی که خدای مهربانست بخشاینده ای آنان که ایمان آوردید
لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
پی روی مکنید پیهای دیو و هر که پی روی کند پیهای
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
دیو که او میفرماید بزشتیها و ناخوبیها و اگر نه فضل
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنْكُمْ
خدای بودی بر شما و رحمت او پاک نگشتی از شما

ع

اللّٰهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ وَلَوْلَا
خداى بر وى باد اگر هست شوهر وى از راست گويان و اگر نه
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ
افزونى خداى بودى بر شما ورحمت او و آنك خداى توبه پذيرنده است
حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ
استوار كار است آنان كه آوردند بهتان دروغ گروهى بودند
مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ
از شما مپنداريد كه آن بتر بودى مر شما را بل كه آن بهتر بود
لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ
مر شما را كسى را است از كناه آنچه كرد از بزه
وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝
و آنك روى آورد بزرگتر آن از ايشان مر ورا عذاب بزرگست
لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
چه بودى اگر چون بشنيد آن همه گمان بردندى مؤمنان و مؤمنات
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ۝ لَوْلَا
به تنهاى خويش نيكى و گفتند اين دروغ غلطست پيدا چرا نياوردند
جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
بر وى چهار گواه چون نياوردند گواهان
فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ وَلَوْلَا
ايشانند نزد خداى ايشان دروغ گويانند و اگر نه
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
افزونى خداى بودى بر شما ورحمت او در دنيا و
الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ
آخرت به برسيدى شما در آنچه در آلاتى سخن كه در شديد در وى عذاب
عَظِيمٌ ۝ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ
بزرگ چون فرا گرفتيد آن را به زبانهاى خويش و مى گفتيد

عذابهما طائفة من المؤمنين ۝ الزاني لا

زن و خم ايشان گروهى از گروندگان مرد زنا كننده

ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها

نكاح نكند مگر زن زنا كننده يا كافره و زن زنا كننده نكاح نكند بوى

الا زان او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين ۝ و

مگر مرد زنا كننده يا مشرك و حرام كرده شد آن بر مومنان و

الذين يرمون المحصنات ثم لم ياتوا باربعة شهداء

آنكسانى كه دشنام دهند زنان نيك را باز نيارند چهار گواه

فاجلدوهم ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة

بزنيد ايشان را هشتاد تازيانه و قبول مكنيد ايشان را

ابدا واولئك هم الفاسقون ۝ الا الذين تابوا

هرگز و ايشان ايشانند بيرون از راه مگر آنان كه توبه كنند

من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۝

از پس آن و نيك شوند كه خداى آمرزگار و مهربانست

والذين يرمون ازواجهم ولم يكن لهم شهداء

و آنان كه دشنام دهند زنان خويش را و نبود مر ايشان را گواهان

الا انفسهم فشهادة احدهم اربع شهادات

مگر تن ايشان را گواهى يكى از ايشان چهار سوگند است

بالله انه لمن الصادقين ۝ والخامسة ان لعنت

بخداى كه او از راستگويانست و پنجم آنك لعنت

الله عليه ان كان من الكاذبين ۝ ويدرؤا

خداى بر وى باد اگر هست از دروغ گويان و باز دارد

عنها العذاب ان تشهد اربع شهادات بالله

از آن زن عذاب آنك گواهى دهد آن زن چهار سوگند بخداى

انه لمن الكاذبين ۝ والخامسة ان غضب

كه شوهر از دروغ گويانست و پنجم آنك خشم

تُرْجَعُونَ ۞ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا
بخواهید بود پس برترست خدای بادشاهی براستی نیست
إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۞ وَمَنْ يَدْعُ
هیچ الهی مگر او خدای عرش بزرگوار و هر که بخواند
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ
با خدای خدای دیگر نباشد حجتی مر ورا بان پس بدرستی که شمار او
عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۞ وَقُلْ رَبِّ
نزد خدای او است که نجات نمیدهد کافرانرا و بگوی خدای من
اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۞ ع
بیامرز و ببخشای و تو بهترین رحم کنندگانی

النور ستون واربع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا
این سوره ایست که فرستادیم و فریضه کردانیدیم و فرستادیم در ان
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ الزَّانِيَةُ
آیات پیدا تا مگر شما پند گیرید زن زنا کننده
وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ
و مرد زنا کننده بزنید هر یکی را ازیشان هر دو صد ضرب
جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ
تازیانه و مگیرید شما بایشان مهربانی در دین خدای
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ
اگر هستید شما [illegible]

آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝
آیات من که خوانند بر شما بودید شما بآن دروغ داشتید
قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
گفتند خدای ما فرو گرفت بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی
ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝
گمراهان خدای ما بیرون آور ما را از آن اگر باز گردیم ما ستمکاران باشیم
قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ
گوید دور شوید در آن و سخن مگویید که او بود
فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ ۝ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
گروهی از بندگان من میگفتند خدای ما ایمان آوردیم بیامرز ما را
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
و رحم کن بر ما و تو بهتر رحم کنندگانی بگرفتید ایشان را
سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
افسوس تا فراموش کردانیدند شما را یاد من و بودید از ایشان
تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا
میخندید بدرستی من جزا دادم ایشان را امروز بانچه صبر کردند
أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي
ایشان ایشانند رستگاران گفت چند درنگ کردید اندر
الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
زمین شمار سالها گفتند درنگ کردیم روزی یا بعض
يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
از روز بپرس شمارکنندگان را گفت درنگ نکردید مگر اندکی
لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ
اگر شما چنان بودید که بدانستی اپندارید شما
أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
[illegible]

٤

إنّ

في القوم الظالمين ۝ وانا على ان نريك ما
در گروه ستمکاران ۝ وما بر آنکه بنماییمت آنچه
نعدهم لقادرون ۝ ادفع بالتي هي احسن
وعده کنیم ایشان را توانائیم ۝ باز زن بدانچه وی نیکوترست
السيئة نحن اعلم بما يصفون ۝ وقل رب اعوذ بك
بدی را ما داناتریم بانچه صفت میکنند ۝ و بگوی خداوند من پناه میگیرم
من همزات الشياطين ۝ واعوذ بك رب ان
از طعنهای دیوان ۝ و پناه میگیرم خدای من از آنک
يحضرون ۝ حتى اذا جاء احدهم الموت قال
سوی من آیند ۝ تا چون بیاید یکی از ایشان را مرگ گفت
رب ارجعون ۝ لعلي اعمل صالحا فيما تركت
خدای من باز گردانید مرا ۝ تا مگر من بکنم نیکی در آنچه دست باز داشتم
كلا انها كلمة هو قائلها ومن ورائهم
بد من جان این سخنی است که وی سخن گوینده آنرا و از پس ایشان
برزخ الى يوم يبعثون ۝ فاذا نفخ في الصور
مغاکیست تا روز قیامت ۝ چون دمیده شود در صور
فلا انساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون ۝
خویشاوندان نباشد میان ایشان آن روز و یکدیگر را نپرسند
فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون ۝
هر کرا گران شود ترازوی او ایشان ایشانند رستگاران
ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا
و هر کرا سبک شد ترازوی او ایشانند آنانکه زیان کردند
انفسهم في جهنم خالدون ۝ تلفح وجوههم
تنهای ایشان در دوزخ جاودانه باشند ۝ بدمد بر رویهای ایشان
النار وهم فيها كالحون ۝ الم تكن
آتش و ایشان در آنجا ...

نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
و بدران مارا بيش ازين نيست اين مكر افسانه پيشينيان
الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
بگوى مر كراست زمين و هر كه در انست اگر شما را
تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝
دانان گويند خدايراست بگوى پند نگيريد
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝
بگوى كيست خداوند هفت آسمان و خداى عرش بزرگ
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ
بگوى خدايراست بگوى از خدا نترسيد بگوى كيست كه بدست
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
پادشاهى همه چيزها و وى زنهار دهد و زنهار ندهند
عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ
بر وى اگر هستيد شما دانان زود بگويند كه
لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ
خداى بگوى از كجا جادو كرده ميشويد نه كه آورديم بايشان راستى و ايشان
لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ
دروغ زنانند نگرفت خداى هيچ فرزند و نبود
مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
با وى هيچ خدايى آنگاه ببردى هر خدايى آنچه آفريد و برترى جستى
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝
بعضى ايشان بر بعضى پاكست خداى از آنچه صفت ميكنند
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
داناى نهانى و آشكارا و برتر است از آنچه انباز گيرند
قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ۝ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي
بگوى خداى اگر مرا بنمايى آنچه وعده ميكنند خداى من مكردان مرا

ع

فتعالى

ربع

لتدعوهم الى صراط مستقيم ۝ وان الذين لا يؤمنون
تو میخوانی ایشانرا بسوی راه راست — وآنان که نگروند
بالآخرة عن الصراط لناكبون ۝ ولو رحمناهم
بآخرة — از راه می برتابند — واگر ببخشیم بر ایشان
وكشفنا ما بهم من ضر للجوا في طغيانهم
وکشادمی آنچه بایشان بود از زیان ستیزه کردندی در گردنکشی خود
يعمهون ۝ ولقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا
می کشتندی — وبدرستی که گرفتیم ایشان — نرم نمیشدند
لربهم وما يتضرعون ۝ حتى اذا فتحنا عليهم
مر خداوند خویش را وزاری نکردند — تا چون گشادیم بر ایشان
بابا ذا عذاب شديد اذا هم فيه مبلسون ۝
دری با عذاب سخت — چون ایشان در او نومید گشتند
وهو الذي انشأ لكم السمع والابصار
و اوست آنکسی که پدید آورد شما را شنوایی و بینایی
والافئدة قليلا ما تشكرون ۝ وهو
و دلها — اندک همی سپاس دارید — و اوست
الذي ذرأكم في الارض واليه تحشرون ۝
آنکسی که بیافرید شما را در زمین و بسوی او حشر شوید
وهو الذي يحيي ويميت وله اختلاف الليل
و اوست آنکسی که زنده کند و میراند و بدوراست گردش شب
والنهار افلا تعقلون ۝ بل قالوا مثل
و روز — نمی دانید — نه گفتند همچنان
ما قال الاولون ۝ قالوا ءاذا متنا وكنا
که گفتند پیشینیان — گفتند چون [illegible]
ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون ۝ لقد وعدنا
[illegible]

ع

مِن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا
غیر از آن و ایشان مر آنرا کننده باشند تا چون گرفتیم
مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ۝ لَا تَجْأَرُوا
کامکاران ایشانرا بعذاب آنگاه ایشان زاری میکنند زاری مکنید
الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ۝ قَدْ كَانَتْ
امروز که شما از ما یاری کرده نشوید بود
آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ وَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
آیتهای من خوانده میشوند بر شما بودید بر پاشنهای شما
تَنكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝
که می بازگشتید بزرگ منشی کنندگان بدان افسانه گویان بیهوده میگفتید
أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ
چرا اندیشه نکردند در گفتار یا آمد ایشانرا آنچه نیامد پدران ایشانرا
الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
پیشینگان یا نشناختند پیغمبران خویش را پس ایشان او را
مُنكِرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم ع
ناشناسنده یا میگویند بوی دیوانگی است بلکه آورد ایشانرا
بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ وَلَوِ
براستی و بیشتر ایشان مر راستی را ناخواهانند و اگر
اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
پی روی کردی خدای آرزوهای ایشانرا تباه گشتندی آسمانها و زمین
وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن
و آنچه در ایشانست بلکه آوردیم بایشان پند ایشان پس ایشان از
ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا
پند خود روی گردانندگانند یا میخواهی از ایشان مزدی
فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ وَإِنَّكَ
پس مزد پروردگار تو بهتر است و او بهترین روزی دهندگانست و تو

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ
شما یک گروه اند و من خداوند شما ام بترسید از من
فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
ببریدند کار خویش میان یکدیگر بکشتها هر گروهی بآنچه
لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى
نزد ایشانست شادی باشند بگذار ایشان را در پوشش ایشان تا
حِينٍ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ
گاهی می پندارند که انچه افزون کردیم ایشان را بدان از مال
وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا
و پسران می شتابیم ایشان را در نیکیها بل که نمی
يَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ
دانند ایشان که از بیم خدای خود ترسانند
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ
و ایشان که ایشان بآیات خدای خود گروندگانند و ایشان که
هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ
ایشان بخدای خود انباز نگیرند و ایشان که میدهند
مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ
آنچه بدهند و دلهای ایشان ترسانست که ایشان بسوی خدای خود بازگردندگانند
أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
ایشانند که شتابند در نیکیها و ایشان مر آن را
سَابِقُونَ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
پیش روانند و در نخواهیم از تنی مگر توانایی وی
وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و نزد ماست نامه که سخن گوید براستی و ایشان ستم کرده نشوند
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ
بل که دلهای ایشان در فراموشی است ازین و مر ایشان را کارهاست

انما

ثم
انگاه

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۞ ثُمَّ

از پیش نرود هیچ گروهی زمان او و سپس پس شوند باز

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا

فرستادیم پیغمبران خود را پیوسته بیامدی بگروهی پیغامبر ایشان

كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

دروغ داشتن او را پس فرستادیم بعضی ایشان را بعضی مکر کردیم ایشان را

أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ ثُمَّ أَرْسَلْنَا

سخنان هلاک باد مر گروهی را که نگروند باز فرستادیم

مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞

موسی را و برادر او هارون را بنشانهای ما و حجتی پیدا

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

سوی فرعون و گروه او بزرگ منشی کردند و بودند

قَوْمًا عَالِينَ ۞ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

گروهی برتری جویندگان گفتند ما بگرویم دو مرد مانند ما

وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا

و گروه ایشان ما را پرستندگانند بدروغ داشتند ایشان را بودند

مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

از هلاک کردگان و بدادیم موسی را کتاب

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۞ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ

تا مگر ایشان راه راست گیرند و کردیم پسر مریم را و مادر او

آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۞

نشانی و بنشانیدیم ایشان سوی بالای با آرام و چشمها

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا

ای ایشان که پیغمبرانند بخورید از پاکها و بکنید

صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞ وَإِنَّ هَذِهِ

نیکوی که من بآنچه کنید دانا ام و این

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
كافر شدند و بدروغ داشتند بدان جهان و كامروا كرديم ايشانرا
فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
در زندگانی دنیا نیست این مگر مردی مانند شما
يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
بخورد از انچه بخوريد ازو و بياشامد از انچه
تَشْرَبُونَ ۞ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
بياشاميد و اگر فرمان بريد مردی را همچون شما كه شما
إِذًا لَخَاسِرُونَ ۞ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ
انگاه باشيد از زيانكاران يا نمی وعده كند شمارا كه چون بميريد
وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۞
و بباشيد خاك و استخوانها شمارا بيرون آرند
هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۞ إِنْ هِيَ إِلَّا
دور دور مرانچه وعده كنند شمارا نيست اين مگر
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۞
زندگانی دنیا بمیریم و بزییم و نباشیم برانگیختگان
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا
نیست وی مگر مردی از خویشتن ساخت [illegible] دروغ و نیستیم
نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۞ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ
ما مر ورا باور دارندگان گفت خداوند من یاری کن مرا [illegible]
قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۞ فَأَخَذَتْهُمُ
گفت بزودی تا بشوند پشیمانان بگرفت ایشانرا
الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
بانگ براستی بكرديم ايشانرا خاشاك دوری باد مر گروهی
الظَّالِمِينَ ۞ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ
[illegible]

الأولين إن هو إلا رجل به جنة فتربصوا به حتى
حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون ۝ فأوحينا
إليه أن اصنع الفلك بأعيننا ووحينا فإذا جاء
أمرنا وفار التنور ۝ فاسلك فيها من كل
زوجين اثنين وأهلك إلا من سبق عليه القول
منهم ولا تخاطبني في الذين ظلموا إنهم مغرقون ۝
فإذا استويت أنت ومن معك على الفلك فقل الحمد
لله الذي نجانا من القوم الظالمين ۝ وقل رب
أنزلني منزلا مباركا وأنت خير المنزلين ۝
إن في ذلك لآيات وإن كنا لمبتلين ۝ ثم
أنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ۝ فأرسلنا فيهم ع
رسولا منهم أن اعبدوا الله ما لكم من إله
غيره أفلا تتقون ۝ وقال الملأ من قومه الذين

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ۝ فَأَنْشَأْنَا
در زمین و ما بر بردن وی تواناییم و ما بیافریدیم
لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا
مر شما را بوی بوستانها از خرما بنان و انگورها مر شما را لا دران
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝
میوهای بسیار و از آنجا همی خورید
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
و درختی که بیرون آید از کوه سینا بر رویاند روغن و نان خورش
لِلْآكِلِينَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ
ع مر خورندگان را و شما را در چهارپایان
لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
پندیست بیاشامانیم شما را از آنچه در اشکمهای او است و مر شما را دران
مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَعَلَيْهَا
منفعتهای بسیار است و از آن همی خورید و بر آن
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
و بر کشتیها بر نشانند تان و بدرستی که فرستادیم نوح را با
قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
گروه او گفت ای قوم بپرستید خدای را نیست مر شما را هیچ
إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
خدای غیر او چرا خویشتن نرهانید از عذاب گفتند مهتران آنان که
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
کافر گشتند از گروه او نیست این مگر مردی مانند شما
يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
میخواهد که افزونی کند بر شما و اگر خواهد خدای فرو فرستادی
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا
فرشتگان نشنیدیم این در پدران ما

غير ملومين ۝ فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك

ناملامت كردگان اند هركه بجويد بجز اين ايشان اند

هم العادون ۝ والذين هم لاماناتهم وعهدهم

ايشان ستم كاران اند وانكسانى كه ايشان مر امانتهاى خود را و عهد خود را

راعون ۝ والذين على صلواتهم يحافظون ۝ اولئك

نگاه دارند وانكسانى كه بر نماز خود نگاه دارنده باشند ايشان

هم الوارثون ۝ الذين يرثون الفردوس هم فيها

ايشانند كه ميراث گيرانند انكسانى كه ميراث يابند فردوس را ايشان در آن

خالدون ۝ ولقد خلقنا الانسان من سلالة من

جاويد اند باشنده و بدرستى كه آفريديم آدمى را از بيرون آورده از

طين ۝ ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ۝

گل باز كرديم اورا آب اندك در آرامگاه مادر استوار

ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة

باز بيافريديم آب اندك را خون بسته پس بيافريديم خون بسته را گوشت پاره

فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما

پس بيافريديم گوشت پاره را استخوانها پس بپوشانيديم استخوانها را گوشت

ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين ۝

باز بيافريديم آفريدن ديگر با بركت خداى كه بهترين آفرينندگان

ثم انكم بعد ذلك لميتون ۝ ثم انكم

باز شما پس از آن بميريد باز شما

يوم القيامة تبعثون ۝ ولقد خلقنا فوقكم

روز قيامت برانگيخته شويد و بدرستى كه بيافريديم زبر شما

سبع طرائق وما كنا عن الخلق غافلين ۝ و

هفت آسمان و نبوديم از آفريدن بى آگاهى

انزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه

[illegible]

اجتباكم وما جعل عليكم في الدين من حرج
بگزید شما را و نکرد بر شما در دین هیچ تنگی
ملة ابيكم ابرهيم هو سماكم المسلمين
دین پدر شما که ابرهیمست او خواند شما را مسلمانان
من قبل وفي هذا ليكون الرسول شهيدا
از پیش و در این قرآن تا باشد پیغمبر گواه
عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة
بر شما و باشید گواهان بر مردمان پس بپای دارید نماز
واتوا الزكوة واعتصموا بالله هو مولاكم
و بدهید زکوة را و استوار باشید بخدای او مولای شماست
فنعم المولى ونعم النصير ۝
نیک خداوندیست و نیک یاری کننده

المومنون مایة وعشرون ایات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
قد افلح المومنون ۝ الذين هم في صلوتهم خاشعون ۝
براستی رستگار شدند گروندگان آنان که ایشان در نماز خود آرامیدگان اند
والذين هم عن اللغو معرضون ۝ والذين هم للزكوة
و آنان که ایشان از بیهوده روی گردانندگان اند و آنان که ایشان مر زکوة را
فاعلون ۝ والذين هم لفروجهم حافظون ۝
کارکنندگان اند و آنان که ایشان مر اندامهای خود نگاه دارندگان اند
الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم

كَفَرُوا الْمُنكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
کافر گشتند ناپسند خواهند که دراز کنند بآن کسان که
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ
میخوانند بر ایشان آیتهای ما بگو آگاهی دهم شما را به بتر ازین شما
النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
آتش وعده کرد او را خدای آنکسان را که کافر شدند و بد جای بازگشت
يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
ای مردمان زده شد داستانی گوش دارید او را آنانکه
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا
میخوانند از غیر خدای نیافرینند مگسی واگر گرد آیند
وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ
واگر برباید از ایشان آن مگس چیزی را نتوانند رهانیدن او از او
ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
سست است طلبنده و جسته شده نشناختند اندازه خدای
قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
اندازه وی که خدای توانا است غالب خدای برگزیند از فرشتگان
رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَعْلَمُ
پیغمبران و از مردمان که خدای شنوا است بینا است میداند
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
آنچه پیش ایشانست و آنچه پس ایشانست و با خدا است بازگشت
الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
کارها ای آنان که ایمان آوردید رکوع کنید و سجود کنید
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ
و بپرستید خدای شما را و کنید نیکوئی تا مگر شما
تُفْلِحُونَ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
رستگار شوید و جهاد کنید در راه خدای سزای جهاد او

تجري في البحر بأمره ويمسك السماء أن تقع على
میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را تا نیفتد بر
الأرض إلا بإذنه إن الله بالناس لرءوف رحيم ۝
زمین مگر بفرمان وی که خدای بمردمان مهربانست و بخشاینده
وهو الذي أحياكم ثم يميتكم [ثم يحييكم] إن الإنسان
و اوست آن خدای که زنده کرد شما را باز بمیراند شما را باز زنده کند شما را
لكفور ۝ لكل أمة جعلنا منسكا هم
که آدمی ناسپاس مر هر گروهی را کردیم خون ریختنی که ایشان
ناسكوه فلا ينازعنك في الأمر وادع إلى
میبرند نباید که بستیزند با تو در کار و بخوان سوی
ربك إنك لعلى هدى مستقيم ۝ وإن جادلوك
خداوند خویش که تو بر راه راستی و اگر جدل کنند با تو
فقل الله أعلم بما تعملون ۝ الله يحكم
بگوی خدای داناترست بانچه میکنید خدای حکم کند
بينكم يوم القيامة فيما كنتم فيه تختلفون ۝
میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن اختلاف کنید
ألم تعلم أن الله يعلم ما في السماء والأرض
نمیدانی که خدای میداند آنچه در آسمان و زمین است
إن ذلك في كتاب إن ذلك على الله يسير ۝ و
این در نامه است این بر خدا آسان و
يعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما
میپرستند از غیر خدای آنچه نفرستاد بان حجتی و آنچه
ليس لهم به علم وما للظالمين من نصير ۝ وإذا تتلى
نیست ایشان را بان دانش و نیست ستمکارانرا هیچ یاری و چون خوانده
عليهم آياتنا بينات تعرف في وجوه الذين
بر ایشان آیات ما بشناسی در رویهای آنان

لهم عذاب مهين ۝ والذين هاجروا في سبيل الله
مر ایشانراست عذابی خوار کننده و آنانکه هجرت کردند در راه خدای
ثم قتلوا او ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا
پس کشته شدند یا مردند روزی دهد ایشانرا خدای روزی نیکو
وان الله لهو خير الرازقين ۝ ليدخلنهم مدخلا
و خدای وی بهترین روزی دهندگان در آرد ایشانرا در آوردنی
يرضونه وان الله لعليم حليم ۝ ذلك ومن عاقب
که بپسندند آنرا و که خدای داناست بردبار این بود و هر که عقوبت کند
بمثل ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله ان
چنانکه عقوبت کردند وی را پس ستم کنند بر وی یاری کند خدای
الله لعفو غفور ۝ ذلك بان الله يولج الليل
خدای عفو کننده و آمرزنده است این بانست که خدای در آرد شب را
في النهار ويولج النهار في الليل وان الله
در روز و در آرد روز را در شب و آنکه خدای
سميع بصير ۝ ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون ان
شنوا است و بیناست این بدانست که خدای وی است راست و آنچه میخوانند
من دونه هو الباطل وان الله هو العلي الكبير ۝
بجز از وی او باطل است و آنکه خدای او برترست و بزرگتر
الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض ع
آیا نمی بینی که خدای فرستاد از آسمان آبی پس شود زمین
مخضرة ان الله لطيف خبير ۝ له ما في السموات
سبز کرده شده که خدای مهربان و داناست مر وراست آنچه در آسمانها
وما في الارض وان الله لهو الغني الحميد ۝ الم
و آنچه در زمین است و که خدای وی بی نیاز است و ستوده آیا نمی بینید
تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك
که خدای فرستاد شمارا آنچه در زمین

ل

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُو
اصحاب دوزخند و نفرستادیم از پیش تو هیچ پیغمبری ۵٠
لٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ
و نه آگاهی دهنده مگر چون بر خواندی در افکندی دیو در خواندن وی
فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
پاک کرد خدای آنچه در افکندی دیو پس استوار کرد خدای آیات خود
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
و خدای داناست استوار کار تا بکند آنچه در افکند دیو
فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ
آزمایشی مر آنان را که در دلهای ایشان بیماریست و آنان که سخت است دلها
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
و که بیدادگران در ناهمواری دورند و تا بدانند آنان که داده اند
الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
دانش که او راستست از خدای تو بگروند بوی نرم شود مر ورا
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
دلهای ایشان و که خدای راه نماینده است آنان را که گرویدند با راه
مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ
راست و همانا آن کسانی که کافر شدند در شک
مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ
از وی تا بیاید بایشان ساعت ناگاه یا بیاید بایشان عذاب
يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
روز نازاینده پادشاهی آن روز مر خدایراست میان ایشان
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۵
آنان که بگرویدند و کارهای نیک کردند در بوستانهای با نعمت باشند
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ
و آنان که کافر شدند و دروغ داشتند بآیتها ایشان

ع

فأمليت للكافرين ثم أخذتهم فكيف
كان نكير ۞ فكأين من قرية أهلكناها
وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها وبئر معطلة
وقصر مشيد ۞ أفلم يسيروا في الأرض فتكون
لهم قلوب يعقلون بها أو آذان يسمعون بها فإنها
لا تعمى الأبصار ولكن تعمى القلوب التي في
الصدور ۞ ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف
الله وعده وإن يوما عند ربك كألف سنة
مما تعدون ۞ وكأين من قرية أمليت
لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير ۞
قل يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ۞
فالذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق
كريم ۞ والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك

المحسنين ۝ ان الله يدافع عن الذين آمنوا ان الله لا
نیکوکاران را ۝ که خدای باز دارد از آن کسانی که ایمان آوردند که خدای
يحب كل خوان كفور ۝ اذن للذين
دوست ندارد هر خیانت کاری را ناسپاس را ۝ دستوری داده شود مر آنانی
يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير
کارزار کنند با ایشان بستم رسید و که خدای بر یاری دادن ایشان تواناست
الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا
آنان که بیرون کردند ایشان از سراهای ایشان بناحق مگر که بگویند خداوند ما
الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت
خدای است و اگر باز داشتن خدای مردمان را بعضی را از ایشان به بعضی ویران کرده
صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر
صومعهای زاهدان و کلیساها و کنشتها و مسجدها که یاد کرده شود
فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره
درو نام خدای بسیاری و یاری کند خدای آن که یاری کند دین او را
ان الله لقوي عزيز ۝ الذين ان مكناهم
که خدای تواناست و عزیز است آنان که جای دهیم ایشان را
في الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة
در زمین بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را
وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله
و بفرمایند بنیکو و باز دارند از بدی و خدای راست
عاقبة الامور ۝ وان يكذبوك فقد كذبت ع
باشد عاقبت کارها و اگر دروغ گوی دارند ترا دروغ داشتند
قبلهم قوم نوح وعاد وثمود ۝ وقوم ابرهيم
پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود و گروه ابراهیم
وقوم لوط واصحاب مدين وكذب موسى
و گروه لوط و اصحاب مدین و دروغ داشتند موسی را

الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق ۞ ذلك

ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب ۞

لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى

البيت العتيق ۞ ولكل امة جعلنا منسكا

ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام

فالهكم اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين ۞

الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على

ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۞

والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها

خير فاذكروا اسم الله عليها صواف فاذا

وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم

لعلكم تشكرون ۞ لن ينال الله لحومها ولا

دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك

سخرها لكم لتكبروا الله على ما هداكم وبشر

ع

بوّأنا لإبرٰهيم مكان البيت أن لا تشرك بي

ساختیم مر ابرهیم را جای خانه که انباز مگیر بمن

شيئا وطهّر بيتي للطائفين والقائمين والركّع

چیزی را و پاک دار خانه من مر طواف کنندگان را و ایستادگان را و رکوع کنندگان

السجود ۞ وأذّن في الناس بالحجّ يأتوك رجالا

و سجود کنندگان را و آواز ده در میان مردمان بحج خانه تا بیایند ترا پیادگان

وعلى كلّ ضامر يأتين من كلّ فجّ عميق ۞

و بر هر لاغری بیایند از هر راهی دور

ليشهدوا منافع لهم ويذكروا اسم الله في

تا بیابند منافع ایشان را و یاد کنند نام خدا را در

أيّام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الأنعام

روزها دانسته بر آنچه روزی داد ایشان را از کشتن چارپایان

فكلوا منها وأطعموا البائس الفقير ۞ ثمّ

بخورید ازو و بخورانید سختی رسیده درویش را باز

ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطّوّفوا

بگذارند حج خویش و تمام کنند پیمانهای خویش و طواف کنند

بالبيت العتيق ذلك ومن يعظّم حرمات الله

بخانه کهنه این بدان و هر که بزرگ دارد حرمتهای خدا را

فهو خير له عند ربّه وأحلّت لكم الأنعام إلّا

او بهتر بود او را نزد خدای او و حلال کرده شد مر شما را چارپایان مگر

ما يتلى عليكم فاجتنبوا الرجس من الأوثان و

آنچه برخوانده شود بر شما و کناره کنید از پلیدی از بتان و

اجتنبوا قول الزور ۞ حنفاء لله غير مشركين به

کناره کنید از سخن دروغ باکان مر خدای را نه انباز گیرندگان

ومن يشرك بالله فكأنّما خرّ من السماء فتخطفه

و هر که انباز گیرد بخدا ... از آسمان ...

إن الله يفعل ما يشاء ۞ هذان خصمان اختصموا ٥
في ربهم فالذين كفروا قطعت لهم ثياب
من نار يصب من فوق رؤسهم الحميم ۞ يصهر به
ما في بطونهم والجلود ۞ ولهم مقامع من حديد ۞
كلما أرادوا أن يخرجوا منها من غم أعيدوا فيها
وذوقوا عذاب الحريق ۞ إن الله يدخل الذين
آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها
الأنهار يحلون فيها من أساور من ذهب و
لؤلؤا ولباسهم فيها حرير ۞ وهدوا إلى
من القول
الطيب وهدوا إلى صراط الحميد ۞ إن الذين كفروا ع
ويصدون عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي جعلناه
للناس سواء العاكف فيه والباد ومن
يرد فيه بإلحاد بظلم نذقه من عذاب أليم ۞ وإذ

الصّالحات جنّات تجري من تحتها الأنهار انّ
ع
الله يفعل ما يريد ۝ من كان يظنّ ان لن
ينصره الله في الدّنيا والآخرة فليمدد بسبب
الى السّماء ثمّ ليقطع فلينظر هل يذهبنّ كيده
ما يغيظ ۝ وكذلك انزلناه آيات
بيّنات وانّ الله يهدي من يريد ۝ انّ الذين
آمنوا والّذين هادوا والصّابئين والنّصارى
والمجوس والذين اشركوا انّ الله يفصل بينهم
يوم القيامة انّ الله على كلّ شيء شهيد ۝
الم تر انّ الله يسجد له من في السّموات ومن في
الارض والشّمس والقمر والنّجوم والجبال
والشّجر والدّوابّ وكثير من النّاس وكثير
حقّ عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم

فيها وأن الله يبعث من في القبور ۞ ومن
در آن و که خدای بر انگیزد آنها که در گورها اند و از
الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى
مردمان کسی است که جدل کند در خدای بی دانش و نه راه
ولا كتاب منير ۞ ثاني عطفه ليضل عن
و نه نامه روشن [illegible] تا گمراه کند از
سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه يوم
راه خدای مر او را در این جهان رسوایی باشد و بچشانیم او را
القيامة عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدمت
قیامت عذاب سوزان این بد است که پیش فرستاد
يداك وأن الله ليس بظلام للعبيد ۞ ومن
دو دست تو و آنکه خدای نیست ستم کننده مر بندگان را و از
الناس من يعبد الله على حرف فإن أصابه خير
مردمان کسی است که پرستد خدای را بر کناره اگر رسد او را نیکی
اطمأن به وإن أصابته فتنة انقلب على
بیارامد به وی و اگر رسد بوی فتنه بر گردد بر
وجهه خسر الدنيا والآخرة ذلك هو الخسران
روی خود زیان کرد دنیا و آخرت این آن زیانست
المبين ۞ يدعوا من دون الله ما لا يضره وما لا
پیدا میخوانند از غیر خدای آنچه زیان نکند او را و آنچه
ينفعه ذلك هو الضلال البعيد ۞ يدعوا
سود نکند این آن گمراهی دور است میخوانند
لمن ضره أقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس
آنرا که زیان وی نزدیکتر از نفع وی بد دوست است و بد
العشير ۞ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا
[illegible] خدای در آرد آنان را که [illegible]

يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا
گم کرداند او را و راه نماید او را عذاب سوزان ای آدمیان
النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
مردمان اگر هستید و شما در شک از رستخیز ما
خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
آفریدیم شما را از خاک و پس از نطفه و پس از علقه
ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ
پس از گوشت و پاره تمام کرده و نا تمام کرده تا بیان کنیم
لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ
مر شما را و آرام دهیم در زهدانها آنچه خواهیم تا و
مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
نام برده پس آریم تان کوچک پس تا برسید
أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ
بقوت خویش و از شما کسی است که بمیرانند و از شما کسی است
يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ
که باز گردانند سوی فرومایه زندگانی تا ندانند از پس
عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
دانش چیزی و بینی زمین را مرده چون فرستیم
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ
برو آب را بجنبد و برآید و برویاند
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
از هر گونه نیکو آن بانست که خدای ویست
الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
راست و او زنده کند مردگان را و او بر هر
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ
[illegible]

إنه يعلم الجهر من القول ويعلم ما تكتمون ۞
که وی بداند جهر از گفتار و بداند آنچه می پوشیده اید
وإن أدري لعله فتنة لكم ومتاع إلى حين ۞ قال رب
و ندانم مگر آن آزمایش است شما را و برخورداری تا گاهی گفت ای خدای من
احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان على ما تصفون ۞ ع
حکم کن براستی و خدای ما بخشاینده یاری خواهنده بر آنچه صفت کنید

الحج سبعون وسبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة الساعة
ای مردمان بترسید از خدای خود که جنبیدن قیامت
شيء عظيم ۞ يوم ترونها تذهل كل مرضعة
چیزی بزرگست روزی که ببینید او را مشغول گردد هر شیردهنده
عما أرضعت وتضع كل ذات حمل حملها
از آنچه شیر داده باشد و بنهد هر بارداری بار خود
وترى الناس سكارى وما هم بسكارى
و ببینی مردمان را مستان و نیستند ایشان مست
ولكن عذاب الله شديد ۞ ومن الناس من
و لکن عذاب خدای سخت است و از مردمان کسی است
يجادل في الله بغير علم ويتبع كل شيطان
که مجادله می کند در کار خدای بی دانش و پیروی کند هر دیو
مريد ۞ كتب عليه أنه من تولاه فأنه
ستنبه گار نبشته شد بر وی که هر که دوست دارد او را

ع

مبعدون ۝ لا يسمعون حسيسها وهم فيما

اشتهت انفسهم خالدون ۝ لا يحزنهم

الفزع الأكبر وتتلقاهم الملائكة

هذا يومكم الذي كنتم توعدون ۝

يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب

كما بدأنا أول خلق نعيده وعدا علينا انا

كنا فاعلين ۝ ولقد كتبنا في الزبور

من بعد الذكر ان الأرض يرثها عبادي

الصالحون ۝ ان في هذا لبلاغا لقوم

عابدين ۝ وما أرسلناك الا رحمة للعالمين ۝

قل انما يوحى الي انما الهكم اله واحد فهل

انتم مسلمون ۝ فان تولوا فقل آذنتكم

على سواء وان أدري أقريب أم بعيد ما توعدون

فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
بپرستید مرا و ببریدند کار خویش را میان یکدیگر همه سوی ما
رَاجِعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
باز گردندگانند هر که بکند از نیکیها و او
مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝
گرویده باشد ناسپاسی نباشد مر کار او را و ما مر او را نبشته ایم
وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا
و حرام است بر دهی که هلاک کردیم او را که ایشان باز
يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
نگردند تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ
و ایشان از هر بالایی می دوند و نزدیک آمد
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وعده راست و چون بیرون آید چشمهای آنان که کافر شدند
يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
گویند ای وای ما بودیم در غفلت از این بل بودیم
ظَالِمِينَ ۝ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
ستمکاران شما و آنچه می پرستید از غیر خدای
حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ
هیزم دوزخ شما مر او را در آیندگان اگر بودندی
هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا
اینها خدایان در نیامدندی آنجا و همه در آن
خَالِدُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝
جاودانه باشند ایشان را ناله باشد در آن و ایشان در آن نشنوند
إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا
آنان که پیشی گرفت ایشان را از ما نیکویی ایشان از آن

وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

و ذا الکفل را همه از صبر کنندگان بودند و در آوردیم ایشانرا

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَذَا النُّونِ

در رحمت خود که ایشان از نیکانند و صاحب ماهی

إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

چون برفت خشم گرفته پس گمان برد که تنگ نگیریم بر وی

فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

بخواند در تاریکیها که نیست هیچ خدای مگر تو پاکی ترا

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

که من هستم از جمله ستمکاران اجابت کردیم او را و برهانیدیم

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَزَكَرِيَّا

يحيى

از غم و همچنین برهانیم گرویدگانرا و زکریا را

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ

چون بخواند خدای خود را که خدای من مگذار مرا تنها و تو بهترین

الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَ

میراث گیرانی اجابت کردیم او را و بخشیدیم او را یحیی و

أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي

و نیکو کردیم مر او را زن وی که ایشان بودند که شتاب میکردند در

الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا

نیکیها و میخواندند مارا بامید و بیم و بودند مارا

خَاشِعِينَ ۝ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا

ترسکاران و آن زنی که نگاه داشت فرج خویش را پس دمیدیم درو

مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ

ع

از روح خود جبرئیل و کردیم او را و پسر او را نشانی مر عالمیان را بدرستی

هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

این ... امت شما ... یکی و من خداوند شماام

فيه غنم القوم وكنا لحكمهم شاهدين
ففهمناها سليمن وكلا آتينا حكما وعلما
وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا
فاعلين وعلمناه صنعة لبوس لكم
لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم شاكرون
ولسليمن الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض
التي باركنا فيها وكنا بكل شيء عالمين
ومن الشياطين من يغوصون له ويعملون عملا
دون ذلك وكنا لهم حافظين وأيوب
إذ نادى ربه أني مسني الضر وأنت أرحم
الراحمين فاستجبنا له فكشفنا ما به
من ضر وآتيناه أهله ومثلهم معهم رحمة
من عندنا وذكرى للعابدين وإسمعيل وإدريس

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
ورهانیدیم اورا و لوط را از زمین آنکه برکت کردیم در آن
لِلْعَالَمِينَ ۞ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ
مر جهانیان را و بخشیدیم اورا اسحق و یعقوب افزونی و
كُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۞ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ
همه را کردیم نیکان و کردیم ایشانرا پیشوایان که راه نمایند
بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَوٰةِ
بفرمان ما و وحی کردیم بایشان کردن نیکیها و بپای داشتن نماز
وَإِيتَاءَ الزَّكَوٰةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۞ وَ
و دادن زکوة و بودند مارا پرستندگان و
لُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
لوط را دادیم حکمت و دانش و رهانیدیم اورا از
الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا
دهی که بودند میکردند پلیدیها که ایشان بودند
قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۞ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا
گروه بد بیرون از فرمان و درآوردیم اورا در رحمت
ع
إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
که او از نیکان و نوح چون ندا کرد از پیش اجابت کردیم
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۞
اورا پس رهانیدیم اورا و اهل اورا از اندوه بزرگ
وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
و یاری کردیم اورا از گروهی آنکه دروغ گفتند بنشانهای ما که ایشان
كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ وَدَاوُدَ
بودند گروه بد غرق کردیم ایشانرا همه و داود را
وَسُلَيْمَنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ
و سلیمان را چون حکم کردند در کشت چون ...

من فعل هذا بالهتنا انه لمن الظلمين ۝ قالوا
که کرد این بخدایان ما که او از ستمکاران است گفتند
سمعنا فتى يذكرهم يقال له ابرهيم ۝ قالوا
شنودیم جوانی که عیب کرد ایشان را گویند وی را ابرهیم گفتند
فأتوا به على اعين الناس لعلهم يشهدون ۝
بیارید وی را بر چشمهای مردمان تا مگر ایشان گواهی دهند
قالوا ءانت فعلت هذا بالهتنا يا ابرهيم ۝ قال بل فعله
گفتند تو کردی این بخدایان ما ای ابرهیم گفت بل کرد
كبيرهم هذا فسئلوهم ان كانوا ينطقون
مهتر ایشان این را بپرسید ازیشان اگر هستند که سخن گویند
فرجعوا الى انفسهم فقالوا انكم انتم الظلمون ۝
باز گشتند با نزدیک خود گفتند که شما شمایید ظالمان
ثم نكسوا على رءوسهم لقد علمت ما هؤلاء
باز فرو افکندند بر سرهای ایشان که دانستی تو که اینها
ينطقون ۝ قال افتعبدون من دون الله ما لا
سخن نگویند گفت میپرستید از غیر خدای آنچه نفع
ينفعكم شيئا ولا يضركم ۝ اف لكم ولما
کند شما را چیزی و زیان نکند شما را تنگ شما را و مرآنرا
تعبدون من دون الله افلا تعقلون ۝ قالوا
که میپرستید از غیر خدای اندر نمیابید گفتند
حرقوه وانصروا الهتكم ان كنتم فعلين ۝
بسوزید او را و یاری کنید خدایان خود را اگر هستید کنندگان
قلنا ينار كونى بردا وسلما على ابرهيم ۝
گفتیم ای آتش باش سردی و بسلامت باش بر ابرهیم
وارادوا به كيدا فجعلنهم الاخسرين ۝
و خواستند بوی ساز شی کردن کردیم ایشان را زیان کاران

فعلت
کردی

وَضِيَاءً وَذِكْرَى لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَذَا
ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝
ع
وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
ثلث
بِهِ عَالِمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا
لَهَا عَابِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ
مِنَ اللَّاعِبِينَ ۝ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ
بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا
كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا

سخروا منهم ما كانوا به يستهزئون ۝ قل من
يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن بل هم
عن ذكر ربهم معرضون ۝ ام لهم آلهة
تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر انفسهم
ولا هم منا يصحبون ۝ بل متعنا هؤلاء وآباءهم
حتى طال عليهم العمر افلا يرون انا نأتي الارض
ننقصها من اطرافها افهم الغالبون ۝ قل
انما انذركم بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء اذا
ما ينذرون ۝ ولئن مستهم نفحة من عذاب ربك
ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين ۝ ونضع الموا زين
القسط ليوم القيامة فلا تظلم نفس شيئا وان
كان مثقال حبة من خردل اتينا بها وكفى
بنا حاسبين ۝ ولقد آتينا موسى وهارون الفرقان

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
و نکردیم ما بشری را از پیش تو جاوید را آیا اگر تو بمیری
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۞ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
ایشان و مانند هر تنی چشنده است مرگ را
وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
و آزموده کردانیدیم شما را ببدی و نیکی آزمودنی و بسوی ما باز کردید
وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ
و چون به بینند ترا آنان که کافر شدند نگیرند ترا
إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَ
مگر افسوس آیا این است آنکسی که یاد کند خدای شما را و
هُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۞ خُلِقَ
ایشان بیاد رحمن ایشان کافرانند آفریده شد
الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
آدمی از شتاب زود نمایم تان آیات خود مه
تَسْتَعْجِلُونِ ۞ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
شتاب منمایید مرا و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید
صَادِقِينَ ۞ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا
راستگویان اگر بدانند آنان که کافر شدند آنگاه که
يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِ
نتوانند باز داشتن از رویهای ایشان آتش و نه از پشتهای ایشان
وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
و ایشان را یاری کنند بلکه بیاید بایشان ناگاه فرو گیرد ایشان
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۞
نتوانند باز کردانیدن آن و نه ایشان را زمان دهند
وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
و افسوس [illegible]

٤١

ع

اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد مكرمون
گرفت خدای فرزندی پاکست وی بل بندگان نواختگان
لا يسبقونه بالقول وهم بامره يعملون يعلم
پیش از وی نروند بگفتار وایشان بفرمان او کار کنند بداند
ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يشفعون الا لمن
آنچه پیش ایشانست وانچه پس ایشانست و شفاعت نکنند مگر برای آنکه
ارتضى وهم من خشيته مشفقون ومن يقل
بپسندیده باشد و ایشان از ترس او میترسند و هرکه
منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم
از ایشان من خدایم بجز وی آن را جزا دهیم جهنم
كذلك نجزي الظالمين اولم ير الذين كفروا
همچنین جزا دهیم ستمکاران را آیا نمی بینند آنان که کافر شدند
ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما
که آسمانها و زمین بودند بر هم بسته بشکافتیم شان
وجعلنا من الماء كل شيء حي افلا يؤمنون
و بکردیم از آب هرچیزی زنده آیا نمی خواهند گرویدن
وجعلنا في الارض رواسي ان تميد بهم
و کردیم در زمین کوههای استوار تا بجنبد با ایشان
وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون
و کردیم در آن راههای فراخ تا ایشان راه یابند
وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم عن اياتها
و کردیم آسمان را سقفی نگاه داشته و ایشان از آیاتها
معرضون وهو الذي خلق الليل والنهار
روی گردانند و اوست آن خدای که بیافرید شب و روز را
والشمس والقمر كل في فلك يسبحون
و آفتاب و ماه هر یکی در فلک شنا می کنند

ع

ع

نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو
که بزنیم براستی بر باطل خرد بشکندش چون او
زاهق ولكم الويل مما تصفون ۞ وله
نیست گردد و مر شما را باشد عذاب از انچه صفت کنید و مر او راست
من في السموات والارض ومن عنده لا
انچه در آسمانها و زمین است و آنکه نزدیک ویست
يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون ۞
بزرگی منشی نکنند از بندگی او و نه مانده گردند
يسبحون الليل والنهار لا يفترون ۞ ام
تسبیح میکنند شب و روز سستی نکنند یا
اتخذوا الهة من الارض هم ينشرون ۞ لو كان
گرفتند خدایانی از زمین ایشان زنده کنند اگر بودی
فيهما الهة الا الله لفسدتا فسبحان الله رب
در آسمان و زمین خدایانی بجز خدای تباه شدندی هر دو پاکست خدای که خدای
العرش عما يصفون ۞ لا يسئل عما يفعل وهم
عرش است از انچه صفت کنند نپرسند از انچه کند و ایشان را
يسئلون ۞ ام اتخذوا من دونه الهة قل هاتوا
بپرسند یا گرفتند بجز وی خدایانی بگو بیارید
برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي
حجت شما این یاد کرد آنکه با منست و یاد کرد آنکه از پیش منست
بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون ۞
که بیشتر ایشان نمیدانند راستی را ایشان روی گردانندگانند
وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي
و نفرستادیم از پیش تو هیچ پیغمبری مگر وحی کردیم بوی
اليه انه لا اله الا انا فاعبدون ۞ وقالوا
که نیست خدایی مگر من بپرستید مرا و گفتند

يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ

صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَ

أَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ

كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا

وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا

ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ

حَصِيدًا خَامِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا

لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ بَلْ

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ۝

ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه

وهم يلعبون ۝ لاهية قلوبهم واسروا النجوى

الذين ظلموا هل هذا الا بشر مثلكم

افتأتون السحر وانتم تبصرون ۝ قل ربي

يعلم القول في السماء والارض وهو السميع

العليم ۝ بل قالوا اضغاث احلام بل افتراه بل

هو شاعر فليأتنا باية كما ارسل الاولون ۝

ما امنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم

يؤمنون ۝ وما ارسلنا قبلك الا رجالا

نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم

لا تعلمون ۝ وما جعلناهم جسدا لا

النهار لعلك ترضى ۞ ولا تمدن عينيك الى ما

روز شايد كه خشنود كردى ومكش دو چشم خويشرا بانچه

متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا ۞

برخوردار كرديم باو ازواج از ايشان آرايش زندگانى دنيا

لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى ۞ وامر

تا بيازمائيم ايشانرا درو و روزى خداى تو بهتر و باقى تر و بفرماى

اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا

اهل خودرا بنماز و شكيبائى كن بران نخواهيم از تو روزى

نحن نرزقك والعاقبة للتقوى ۞ وقالوا لولا

ما روزى دهيم ترا و پاينده كار مر متقيانرا و گفتند كافران چرا

ياتينا باية من ربه اولم تاتهم بينة ما فى

نيارد با نشانى از خداى خود ... بيان آنچه در

الصحف الاولى ۞ ولو انا اهلكناهم

نامهاى پيشين است و اگر ما هلاك كرديم ايشانرا

بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت

بعذاب از پيش او گفتندى كه خداى ما چرا نفرستادى

الينا رسولا فنتبع اياتك من قبل ان نذل

بما پيغامبرى تا پيروى كنيم آيتهاى ترا از پيش آنكه خوار شويم

ونخزى قل كل متربص فتربصوا فستعلمون

و رسوا شويم بگو همه منتظرند شما منتظر باشيد زود باشد كه بدانيد

من اصحاب الصراط السوى ومن اهتدى ۞

كه خداوندان راه راست و كيست راه يافته

الانبيا مائة واحدى عشرة اية

فلا يضل ولا يشقى ۞ ومن اعرض عن ذكرى
گمراه نشود و بدبخت نگردد و هر که روی بگرداند از یاد من
فان له معيشة ضنكا ونحشره يوم القيامة
پس مر او را باشد معیشت تنگ و بر انگیزیمش روز قیامت
اعمى ۞ قال رب لم حشرتنى اعمى وقد كنت
کور گفت خدای من چرا برانگیختی مرا کور و بودم
ع
بصيرا ۞ قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها
بینا گفت همچنین واست آمد بتو آیات ما بگذاشتی آنرا
وكذلك اليوم تنسى ۞ وكذلك نجزى
و همچنین امروز بگذاشته شوی و همچنین جزا دهیم
من اسرف ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب
آنکس را که بیراه کند و ایمان نیارد بآیات خدای خود و عذاب
الاخرة اشد وابقى ۞ افلم يهد لهم كم
آخرت سخت‌تر و باقی‌تر آیا راه ننمود ایشان را چند
اهلكنا قبلهم من القرون يمشون فى
هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میروند در
مساكنهم ان فى ذلك لايات لاولى
آرامگاههای ایشان بدرستی که دران نشانهاست مر صاحبان
النهى ۞ ولولا كلمة سبقت من ربك
خرد را و اگر نه سخنی که پیشی گرفته از خدای تو
لكان لزاما واجل مسمى ۞ فاصبر على ما
بودی عذاب و اجل نام برده صبر کن بر آنچه
يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس
میگویند و تسبیح کن بحمد خدای خود پیش از بر آمدن آفتاب
وقبل غروبها ومن اناء الليل فسبح واطراف
و پیش از فرو رفتن آن و از ساعتهای شب تسبیح کن [illegible]

زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ

زیادت کن مرا دانش — و بدرستی که عهد کردیم بسوی آدم از پیش فراموش کرد

وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

و نیافتیم اورا عزمی — و چون گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۝ فَقُلْنَا يَا آدَمُ

مر آدم را سجده کردند مگر ابلیس که باز ایستاد — و گفتیم ای آدم

إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا

که این دشمنست ترا و مر جفت ترا بیرون نکند شما را

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا

از بهشت که رنج افتی — که مر تراست که گرسنه نشوی در آن و نه

تَعْرَىٰ ۝ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝

برهنه گردی — و تو تشنه نگردی در آن و نه آفتاب زده باشی

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ

وسوسه کرد مر اورا دیو گفت ای آدم هیچ راه نمایم ترا بر

شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۝ فَأَكَلَا مِنْهَا

درخت جاودانی و ملکی که نیست نشود — بخوردند از آن

فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

پیدا گشت ایشانرا عورتهای ایشان و در ایستادند می چسبانیدند

عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ

بر تنها از برگهای بهشت — و بی فرمانی کرد آدم خدای خود

فَغَوَىٰ ۝ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

و راه گم کرد — باز برگزید اورا خدای او و توبه داد او را و راه نمود

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

گفت فرو شوید از بهشت همه بعض شما مر بعض را دشمن است

فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى ۝ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ

اما چون بیاید شما را از من [illegible]

ع

لبثتم الا يوما ۞ ويسلونك عن الجبال فقل
روزی ۞ و برپرسند ترا از کوهها ۞ بگوی
ينسفها ربي نسفا ۞ فيذرها قاعا صفصفا ۞ لا
برکند کوهها را خداوند من برکردن ۞ بماند ش دشتی صحرا هموار ۞ نه
ترى فيها عوجا ولا امتا ۞ يومئذ يتبعون الداعي
بینی در ان کژی و نه بلندی ۞ آن روز پیروی کنند خواننده را
لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع
کژی نیست اورا و نرم شود آوازها از برای رحمن و نشنوی
الا همسا ۞ يومئذ لا تنفع الشفاعة الا
مگر آوازی نرم ۞ آن روز سود ندارد شفاعت مگر
من اذن له الرحمن ورضي له قولا ۞ يعلم ما بين
آنرا که دستوری داد او را خدای و خشنود شود او را و گفتاری ۞ میداند آنچه پیش
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ۞
ایشان باشد و آنچه پس ایشان باشد و در نیابند و را دانش
وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما ۞
و خوار گردد روبها مر زنده پاینده ۞ و بدرستی که نومید گردد هرکه بار ظلم
ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف
و هرکه بکند از نیکیها و او مومن باشد نترسد
ظلما ولا هضما ۞ وكذلك انزلناه قرانا عربيا
از ستم کردن و نه از کاستن ۞ و همچنین فرستادیم او را قران عربی
وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون او يحدث
و گردانیدیم در وی از وعید تا آنکه ایشان پرهیزکار شوند یا نو گرداند
لهم ذكرا ۞ فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل
ایشان را یادی ۞ برتر و بسنده خدای ملک حق و شتاب مکن
بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب
بقران از پیش آنکه گزارده شود بتو وحی وی و بگوی خدای من

فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي ۝ قال
فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول لا مساس
وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه
في اليم نسفا ۝ انما الهكم الله الذي لا اله
الا هو وسع كل شيء علما ۝ كذلك نقص
عليك من انباء ما قد سبق وقد اتيناك
من لدنا ذكرا ۝ من اعرض عنه فانه يحمل
يوم القيمة وزرا ۝ خالدين فيه وساء لهم
يوم القيمة حملا ۝ يوم ينفخ في الصور
ونحشر المجرمين يومئذ زرقا ۝ يتخافتون
بينهم ان لبثتم الا عشرا ۝ نحن اعلم
بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة ان

موسى

الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ٧٥

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا

إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ۞ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ

إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۞

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ

أَطِيعُوا أَمْرِي ۞ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۞ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ

إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۞ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ٥

قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ

قَوْلِي ۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ۞ قَالَ بَصُرْتُ

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ

عليكم المن والسلوى ۝ كلوا من طيبات
ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم
غضبي ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى ۝ و
اني لغفار لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى
وما اعجلك عن قومك يا موسى ۝ قال هم
اولاء على اثري وعجلت اليك رب لترضى ۝
قال فانا قد فتنا قومك من بعدك واضلهم ع
السامري ۝ فرجع موسى الى قومه غضبان
اسفا قال يا قوم الم يعدكم ربكم
وعدا حسنا افطال عليكم العهد ام
اردتم ان يحل عليكم غضب من ربكم
فاخلفتم موعدي ۝ قالوا ما اخلفنا موعدك
بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة

ع

آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

بگرویدیم بخدای ما تا بیامرزد مارا گناهان ما و آنچه مارا ... دل بستی

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ

بروی از جادویی و خدای بهتر است و باقی تر هر که بیاید

رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا

سوی خداوند خویش که او را باشد دوزخ نمیرد در آن و نه

يَحْيَىٰ ۝ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

زنده باشد و هر که بیاید سوی وی مؤمن بدرستی که کرده باشد نیکیها

فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ

ایشانند که مر ایشان راست درجهای بلند بوستانها همیشگی

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ

از زیر وی جویهای روان جاودانه باشند در آن و آن

جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ

جزای آنکس باشد که پاک شده و بدرستی وحی کردیم ما با

مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا

موسی که بشب ببر بندگان مرا پس بزن ایشان را راهی

فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ۝

در دریا خشک که نترسی دریافتن و نترسی از غرق شدن

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ

پس در پی کرد ایشان را فرعون با لشکرهای خود پس بپوشید شان از دریا

مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

آنچه بپوشید شان و گم کرد راه فرعون قوم خود را و راه ننمود

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ

ای پسران یعقوب برهانیدیم شما را از دشمن شما

وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا

و وعده کردیم شما را ... [illegible]

قال بل القوا فاذا حبالهم وعصيهم يخيل اليه

من سحرهم انها تسعى ۝ فاوجس في نفسه

خيفة موسى ۝ قلنا لا تخف انك انت

الاعلى ۝ والق ما في يمينك تلقف ما صنعوا

انما صنعوا كيد سحر ولا يفلح الساحر حيث

اتى ۝ فالقي السحرة سجدا قالوا امنا برب

هرون وموسى ۝ قال امنتم له قبل ان اذن

لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر

فلاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف

ولاصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن اينا

اشد عذابا وابقى ۝ قالوا لن نؤثرك على ما

جاءنا من البينات والذي فطرنا فاقض ما انت

قاض انما تقضي هذه الحيوة الدنيا ۝ انا

مُوسَى ۞ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
موسی بیاریمت جادوی همچون آن پس بکن میان ما

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
و میان تو موعدی که خلاف نکنیم آن را ما و نه تو زمینی جای

سُوًى ۞ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ
هامون گفت وعده گاه شما روز عید و آنک

يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۞ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ
حشر کرده شوند مردمان چاشتگاه برگشت فرعون پس جمع کرد

كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ۞ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ
کید خویش باز بیامد گفت ایشان را موسی وای شما را

لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
مسازید بر خدای دروغ که آنگه بیخ بر کند شما را بعذابی

وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ۞ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
و نومید گشت هر که افتری کرد تا همواره گشتند در کار خویش

بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ۞ قَالُوا إِنَّ هَذَانِ
میان ایشان و پنهان گفتند راز گفتند که این دو

لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
جادوانند میخواهند که بیرون کنند شما را از زمین شما

بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى
بجادوی ایشان و ببرند راه شما بهترین

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ
گرد آرید کید شما باز بیایید صف زده و بدرستی

أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ۞ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا
برست و رسیده امروز آنک برتر باید گفتند ای موسی

أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ۞
یا تو افکنی یا ما باشیم آنک اول افکنده ایشم

ع

عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۞ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ
بر کسی که بروی کند راه راست ۞ ما ایم که وحی فرستاده شد سوی ما که عذاب
عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا
بر آنک دروغ دارد و تولّی ۞ گفت کیست خدای شما ای
مُوسَىٰ ۞ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
موسی ۞ گفت خدای ما آنکسی است که داد هر چیزی را آفرینش وی
ثُمَّ هَدَىٰ ۞ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۞ قَالَ
باز راه نمود ۞ گفت چه بود حال قرون اولی ۞ گفت
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا
علم آن نزد خدای من در کتاب بی‌راه نکند خدای من و نه
يَنْسَى ۞ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا
فراموش کند ۞ آنکه جای کرد شما را زمین گسترش
وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۞ وَأَنْزَلَ مِنَ
و پدید کرد شما را در آن راه ۞ و فرستاد از
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ
آسمان آبی بیرون آوردیم ما بآن جفتان از نبات
شَتَّىٰ ۞ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي
پراکنده ۞ بخورید و بچرانید چارپایان شما را که در آن
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ۞ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
نشانها هست مر خداوندان خرد را ۞ از آن آفریدیم شما را
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
و در آن باز گردانیم شما را و از آن بیرون آریم شما را باری
أُخْرَىٰ ۞ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ
دیگر ۞ و بدرستی که نمودیم او را آیات ما همه آن بدروغ داشت
وَأَبَىٰ ۞ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا
و ابا کرد ۞ گفت آمدی بما تا بیرون کنی ما را از زمین ما بجادوی خود ای

ع

وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۞ إِذْ
وانداختم بر تو محبتی از من و تا بپرورند بر نگاه داشت من چون
تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ
رفت خواهر تو میگفت هیچ راه نمایم شما را بر آنکه بپذیرد او را
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
باز گردانیدیمت با مادر تو تا روشن شود چشم وی و اندوه نخورد
وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
و بکشتی تنی را بنجات دادیم ترا از غم و آزموده کردانیدمت
فُتُونًا ۞ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ
آزموده کردنی درنگ کردی سالها در اهل مدین باز پیامدی تو
عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ۞ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۞ اذْهَبْ
بر اندازه ای موسی و بگزیدمت مر خود را برو
أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۞
تو و برادر تو بنشانهای من و سستی مکنید در یاد من
اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۞ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا
بروید سوی فرعون که او طاغی گشت بگویید او را گفتن
لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۞ قَالَا رَبَّنَا
نرمی تا شاید که پند گیرد یا بترسد گفتند خداوند ما
إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۞ قَالَ
ما میترسیم که بشتابد بزیانی کردن بما یا از حد در گذرد گفت
لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۞ فَأْتِيَاهُ
مترسید که من با شما ام میشنوم و می بینم پس بروید باو
فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
بگویید که ما رسولان خدای تو ایم بفرست با ما بنی اسرائیل را
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
و عذاب مکن ایشانرا

ع

لا

إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ آيَةً
سوی بغل خود تا بیرون آید سفید بی از غیر بدی نشانه
أُخْرَىٰ ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝
دیگر تا بنماییم ترا از آیات خود بزرگتر
اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝ قَالَ رَبِّ
برو سوی فرعون که او طاغی گشت گفت خدای من
اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ
بگشای دل مرا و آسان کن مرا کار مرا و بگشای
عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
گرهی از زبان من تا بدانند گفتار من
وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝ هَارُونَ أَخِي ۝
و بکن مرا یاری گری از اهل من هرون برادر من
اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝
سخت گردان بوی پشت من و شریک کن او را در کار من
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝
تا تسبیح گوییم ترا بسیاری و یاد کنیم ترا بسیار
إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ
که تو هستی بما بینا گفت بدرستی داده شد ترا
سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ
خواست تو ای موسی و بدرستی که منت کردیم بر تو
مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۝
بار دیگر چون وحی کردیم بمادر تو آنچه وحی کرده شد
أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ
که در افکن او را در تابوت در افکن او را در دریا
فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
تا بیفکند او را دریا بکناره تا بگیرد او را دشمن من و دشمن او

آنست نارا لعلى آتيكم منها بقبس او اجد
على النار هدى ۞ فلما اتاها نودي يا موسى ۞
اني انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس
طوى ۞ وانا اخترتك فاستمع لما يوحى ۞
انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم
الصلوة لذكري ۞ ان الساعة آتية اكاد
اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى ۞ فلا يصدنك
عنها من لا يؤمن بها واتبع هواه فتردى ۞
وما تلك بيمينك يا موسى ۞ قال هي عصاي
اتوكؤا عليها واهش بها على غنمي ولي فيها
مارب اخرى ۞ قال القها يا موسى ۞ فالقاها
فاذا هي حية تسعى ۞ قال خذها ولا تخف
ع سنعيدها سيرتها الاولى ۞ واضمم يدك

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ع

طه مائة وثلثون وثلاث

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
طٰهٰ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ إِلَّا
تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ
وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ
السِّرَّ وَأَخْفَى اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ إِذْ
رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي

إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۝ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى
جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا
مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ
الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝
تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ
وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا
وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ
عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝
وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ
لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝

وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
واما ساعت و زود بدانند كه كيست بدتر بجايگاه
وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۝ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا
وسست تر بسپاه و بيفزايد خداى آنكسانرا كه راه يافتند
هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
راه راست و ماندها نيكيها بهتر است نزد خداى تو
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا
بثواب و بهتر بازگشتن جوى ديدى آنكس كه كافر شد بآيات ما
وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ
وگفت بدهند مرا خواسته و فرزندان يا بديد [illegible] يا
اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَنَكْتُبُ
بگرفت نزد رحمن عهدى هرگز نه زود بنويسيم
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَرِثُهُ
آنچه ميگويد و دراز كنيم مر او را از عذاب كشيدنى و ميراث گيريم
مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
آنچه ميگويد و بيايد بما تنها و بگرفتند از غير
اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا
خداى خدايانى تا باشند مر ايشانرا عزيزى هرگز نه
سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
زود كافر شوند بپرستيدن ايشان و باشند بر ايشان
ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى
ناهمتا نه بينى كه ما فرستاديم شيطانانرا بر
الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ
كافران ميجنبانند جنبانيدنى مشتاب بر ايشان
إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
كه ما ميشمريم ايشانرا شمردنى آن روز كه حشر كنيم پرهيزگاران را

أنا خلقناه من قبل ولم يك شيئا ۝
ما آفریدیم او را از پیش و نبود او چیزی
فوربك لنحشرنهم والشياطين ثم لنحضرنهم
بخدای تو ای محمد که حشر کنیم ایشان را و دیوان را باز حاضر کنیم ایشان را
حول جهنم جثيا ۝ ثم لننزعن من كل
گرد دوزخ بزانو افتادگان باز بیرون آریم از هر
شيعة أيهم أشد على الرحمن عتيا ۝
گروهی از ایشان کدام سخت تر بر خدای رحمن گردن کشی
ثم لنحن أعلم بالذين هم أولى بها صليا ۝
باز ما داناتریم بدان کسانی که ایشان سزاوارترند بدوزخ در آمدن
وإن منكم إلا واردها كان على
و نیست از شما مگر در آمدن بدو هست بر
ع ربك حتما مقضيا ۝ ثم ننجي الذين اتقوا ونذر
خدای تو واجبی حکم کرده باز برهانیم آنانکه پرهیز کردند و بگذاریم
الظالمين فيها جثيا ۝ وإذا تتلى عليهم آياتنا
ظالمان را در آن بزانو در افتادن و چون خوانده شود بر ایشان نشانهای ما
بينات قال الذين كفروا للذين آمنوا أي الفريقين
نشانهای روشن گفتند آنکسانی که کافر شدند مر آنکسانی را که ایمان آوردند کدام
خير مقاما وأحسن نديا ۝ وكم أهلكنا
بهترست جایگاه و نیکوتر بانجمن و چند که هلاک کردیم
قبلهم من قرن هم أحسن أثاثا ورئيا ۝
از پیش ایشان قرن ایشان نیکوتر بودند بجامه و کالا و دیدار
قل من كان في الضلالة فليمدد له الرحمن
بگوی هر که بود در گمراهی مدد کند او را رحمن
مدا ۝ حتى إذا رأوا ما يوعدون إما العذاب
مدد کردنی تا چون ببینند آنچه وعده کرده شان یا عذاب

عَيًّا ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝
جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ
مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝ وَمَا نَتَنَزَّلُ
إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝ وَ
يَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ۝ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ

ع

وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ مِن رَّحْمَتِنَا
ونزدیک کردیم او را رازگوینده وبخشیدیم اورا از رحمت ما
أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
برادر او را هرون پیغمبر ویاد کن در کتاب
إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ
اسمعیل که او بود راست گفتار و بود
رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَوٰةِ
پیغمبری برگزیده و بود که فرمود اهل خود را بنماز
وَالزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝
و زکوة و بود نزد خدای خود پسندیده
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ
ویاد کن در کتاب ادریس که او
صِدِّيقًا نَّبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝
راست گوی پیغمبر بود و برداشتیم اورا جای بلند
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن
ایشان آنانند که نعمت داد خدای برایشان از پیغمبران از
ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ
فرزندان آدم و از آنکه برداشتیم بکشتی با نوح و از فرزندان
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
ابرهیم و اسرایل و از آنکه راه نمودیم ما و بگزیدیم
إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا
چون خوانده شود برایشان آیات خدا بیفتادندی سجده کنندگان
وَبُكِيًّا ۝ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
و گریندگان در رسید از پس ایشان فرزندان
أَضَاعُوا الصَّلَوٰةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ
که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند شهوات را زود باشد که

يلقون

عصيا ۝ يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب
من الرحمن فتكون للشيطان وليا ۝ قال
اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم لئن لم تنته
لارجمنك واهجرني مليا ۝ قال سلام عليك
سا ستغفر لك ربي انه كان بي حفيا
واعتزلكم وما تدعون من دون الله وادعوا
ربي عسى الا اكون بدعاء ربي شقيا ۝
فلما اعتزلهم وما يعبدون من دون الله وهبنا
له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا ۝
ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان
صدق عليا ۝ واذكر في الكتاب
موسى انه كان مخلصا وكان رسولا
نبيا ۝ ونادينه من جانب الطور الايمن

ع

هذا صراط مستقيم ۝ فاختلف الأحزاب
اینست راه راست ناهموار گشتند گروهان
من بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم
از میان ایشان وای مر آنکسانی را که کافر شدند از آمدن گاه روز
عظيم ۝ أسمع بهم وأبصر يوم يأتوننا لكن
بزرگ نیک شنوند با ایشان و نیک بینند روزی که بیایند سوی ما لیک
الظالمون اليوم في ضلال مبين ۝ وأنذرهم
بیدادگران آن روز در گمراهی اند پیدا و بیم کن ایشان را
يوم الحسرة إذ قضي الأمر وهم في غفلة
آن روز پشیمانی چون گزارده شود کار و ایشان در غفلت اند
وهم لا يؤمنون ۝ إنا نحن نرث الأرض
و ایشان نگروند ما و ما میراث گیریم زمین را
ومن عليها وإلينا يرجعون ۝ واذكر
و آنرا که بر وی اند و سوی ما بازگردانیده شوند و یاد کن
في الكتاب إبراهيم إنه كان صديقا
در نامه ابراهیم که او بود راست گوی
نبيا ۝ إذ قال لأبيه يا أبت لم تعبد ما لا
و پیغمبر چون گفت مر پدر خویش را ای پدر من چرا می پرستی آنچه
يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا ۝
که نشنود و نبیند و بازندارد از تو چیزی
يا أبت إني قد جاءني من العلم ما لم يأتك
ای پدر من که من آمد بمن از علم چیزی که نیامد بتو
فاتبعني أهدك صراطا سويا ۝ يا أبت لا
پیروی کن مرا تا راه نمایم ترا راه راست ای پدر من مپرست
تعبد الشيطان إن الشيطان كان للرحمن
شیطان را که شیطان هست مر رحمن را

بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا

فَرِيًّا ۝ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ

سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَأَشَارَتْ

إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ

وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ

وَأَوْصَانِي بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ ع

أُبْعَثُ حَيًّا ۝ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي

فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ

سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

وقف ط فَيَكُونُ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُد

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا

زَكِيًّا ۝ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَ لَمْ

يَمْسَسْنِى بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكِ

قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً

مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ

ع بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝ فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى

جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَ

كُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ۝ فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَا

اَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝ وَهُزِّى

اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا

جَنِيًّا ۝ فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا فَاِمَّا

تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِى اِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ

صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ۝ فَاَتَتْ

ولم تك شيئا ۝ قال رب اجعل لي آية
ونبودی چیزی گفت خدای من گردان مرا آیتی
قال آيتك الا تكلم الناس ثلث ليال
گفت نشان تو آنست که سخن نگویی با مردمان سه شب
سويا ۝ فخرج على قومه من المحراب فاوحى اليهم
راست بیرون آمد بر گروه خود از محراب وحی کرد با ایشان
ان سبحوا بكرة وعشيا ۝ يا يحيى خذ
که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه و یا یحیی بگیر
الكتاب بقوة ۝ وآتيناه الحكم صبيا ۝
کتاب را بقوت و دادیم او را حکمت کودکی
وحنانا من لدنا وزكوة وكان تقيا ۝
و مهربانی از نزد ما و پاکی و بود پرهیزکار
وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا ۝
و نیکوکار با مادر و پدر خویش و نبود گردن کش و بی فرمان
وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث ع
و سلام بر وی روزی که بزاد و روزی که بمیرد و آن روز که برانگیخته شود
حيا ۝ واذكر في الكتاب مريم
زنده گردد و یاد کن در نامه مریم را
اذ انتبذت من اهلها مكانا شرقيا ۝
چون یکسو شد از کسان خویش جای سوی مشرق
فاتخذت من دونهم حجابا فارسلنا اليها
بگرفت از پیش ایشان پرده فرستادیم سوی وی
روحنا فتمثل لها بشرا سويا ۝ قالت اني
جبریل و پیش او ایستاد مردی راست گفت که من
اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقيا ۝
پناه میگیرم بخدای از تو اگر هستی پرهیزکار

فى عين الوجهان
الطول والتوسط
والطول افضل

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای که بخشاینده و مهربانست
كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا
کافیست و نماینده و صادقست یاد کرد بخشایش خدای تو بنده خود را زکریا
اذ نادى ربه نداء خفيا قال رب انى وهن
چون بخواند خدای خود را خواندن پنهان گفت خدای من سست گشت
العظم منى واشتعل الرأس شيبا ولم اكن
استخوان از من و درگرفت سر سپیدی و نبودم بخواندن تو
بدعائك رب شقيا وانى خفت الموالى
ای خداوند من بدبخت و من ترسیدم از خویشان
من ورائى وكانت امرأتى عاقرا فهب لى
از پس من و هست زن من نازاینده ببخش مرا
من لدنك وليا يرثنى ويرث من آل يعقوب
از نزد خود فرزندی تا میراث گیرد از من و میراث گیرد از آل یعقوب
واجعله رب رضيا يا زكريا انا
و بکن او را ای خداوند من پسندیده ای زکریا ما
نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من
مژده میدهیم ترا به پسری نام او یحیی نکردیم او را از
قبل سميا قال رب انى يكون لى
پیش همنامی گفت خدای من از کجا باشد مرا
غلام وكانت امرأتى عاقرا وقد بلغت
پسری و هست زن من نازاینده و در رسیدم
من الكبر عتيا قال كذلك قال
از پیری بخشکی گفت همچنین گفت
ربك هو على هين وقد خلقتك من قبل
خداوند تو او بر من آسانست و بدرستی که آفریدم ترا از پیش

بآيات ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم
لهم يوم القيامة وزنا ۝ ذلك جزاؤهم جهنم
بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي هزوا ۝ إن
الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت
لهم جنات الفردوس نزلا ۝ خالدين فيها
لا يبغون عنها حولا ۝ قل لو كان البحر
مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفد
كلمات ربي ولو جئنا بمثله مددا ۝ قل
إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلي أنما
إلهكم إله واحد فمن كان يرجو لقاء
ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك بعبادة ربه
أحدا

مريم سبعون وثمان آيات

قطرا فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا

روی گداخته نتوانستند که بر آمدندی بر روی و نتوانستند

له نقبا قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد

مر ورا سوراخ کردن این رحمتیست از خدای من چون بیاید وعده

ربي جعله دكاء وكان وعد ربي حقا

خدای من بکرد [اندرش] با زمین [هموار] و هست وعده خدای من راست

وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض و

و بمانیم بعضی را از ایشان آن روز همی اندر شدند اندر بعضی و

نفخ في الصور فجمعناهم جمعا وعرضنا

دمیده شد در صور گرد آریم شان گرد آوردنی و عرضه کنیم

جهنم يومئذ للكافرين عرضا

دوزخ را آن روز مر کافران را عرضه کردنی

الذين كانت اعينهم في غطاء عن ذكري

که بود چشمهای دل ایشان در پوشش از یاد من

وكانوا لا يستطيعون سمعا افحسب

و همی نتوانستند شنودنی با پندارند

الذين كفروا ان يتخذوا عبادي من دوني

آن کسها که کافر شدند که گیرند بندگان مرا بجز از من

اولياء انا اعتدنا جهنم للكافرين نزلا قل

دوستان ما آماده کردیم دوزخ را مر کافران را جای فرود آمدن

هل ننبئكم بالاخسرين اعمالا الذين ضل

خواهید شما آگاهی دهیم شما را به زیان کارترین کارها آن کسی که گم شد

سعيهم في الحيوة الدنيا وهم يحسبون

رنج ایشان در زندگانی دنیا و ایشان همی پندارند

انهم يحسنون صنعا اولئك الذين كفروا

که ایشان نیکو همی کنند کاری را ایشان آن کسانند که کافر شدند

فله جزاء الحسنى وسنقول له من امرنا يسرا
مر وی را باشد جزای نیکوترین و زود بگوییم اورا از کار ما آسانی
ثم اتبع سببا حتى اذا بلغ مطلع الشمس
باز پیرفت سازی را تا چون برسید بر آمدنگاه آفتاب
وجدها تطلع على قوم لم نجعل من دونها سترا
بیافت او را که همی بر آید بر گروهی که نکردیم از زیر آن آفتاب پرده
كذلك وقد احطنا بما لديه خبرا ثم
همچنین و بدرستی بودیم بانچه نزدوی بود دانشی پس
اتبع سببا حتى اذا بلغ بين السدين وجد
پیروی کرد سازی تا چون رسید میان دو کوه بیافت
من دونهما قوما لا يكادون يفقهون
از دو کوه گروهی نخواستند که بیافتادن
قولا قالوا يا ذا القرنين ان ياجوج وما
گفتاری و گفتند ای ذالقرنین که یاجوج وماجوج
جوج مفسدون في الارض فهل نجعل لك
تباه کارانند در زمین خود اسیم تا بکنیم ترا
خرجا على ان تجعل بيننا وبينهم سدا
خراجی بالک بکنی میان ما و میان ایشان بندی
قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني
گفت آنچه توانایی داد مرا اندران خدای من بهتر یاری کنید مرا
بقوة اجعل بينكم وبينهم ردما اتوني
بنیروی کنم میان شما و میان ایشان بندی بیارید
زبر الحديد حتى اذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا
تختهای آهن چون برابر شد میان دو کوه گفت بدمید
حتى اذا جعله نارا قال اتوني افرغ عليه
تا چون بکرد آن آتش گفت بیارید تا فرو ریزم بروی

ص

الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ
شهر و بود در زیر آن گنج ایشان را و بود
أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا
پدر ایشان نیک مردی خواست خدای تو که برسند بجای قوت خویش
وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
و بیرون آرند گنج خویش را رحمت از خدای تو
وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
و نکردم آن از فرمان خویش این است آنچه تو تاب نیاوردی
عَلَيْهِ صَبْرًا ۞ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ
بر وی صبر کردن و بپرسند ترا از ذو القرنین
قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۞ إِنَّا
بگو زود بر خوانم بر شما از وی یاد کردی ما
مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
جای ساختیم مر او را در زمین و دادیم او را از هر
شَيْءٍ سَبَبًا ۞ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۞ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ
چیزی سازی پس پی برد ساز را تا آنگه که برسید بفرو شدن
الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ
آفتاب یافت او را همی فرو رفت در چشمه گرم و یافت
عِنْدَهَا قَوْمًا ۞ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ
نزدیک وی گروهی را گفتیم ای ذو القرنین یا آن است که عذاب کنی
وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۞ قَالَ أَمَّا مَنْ
یا بگیری در ایشان نیکویی گفت اما آنکه
ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
ظلم کند زود عذاب کنیم او را باز گردانند سوی خدای خود عذاب کند
عَذَابًا نُكْرًا ۞ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
عذاب ناپسندیده و اما هر که ایمان آرد و کند نیکویی

شَيءٍ بَعدَها فَلا تُصاحِبني قَد بَلَغتَ مِن لَدُنّي

عُذرًا ۞ فَانطَلَقا حَتّىٰ إِذا أَتَيا أَهلَ قَريَةٍ استَطعَما

أَهلَها فَأَبَوا أَن يُضَيِّفوهُما فَوَجَدا فيها جِدارًا

يُريدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقامَهُ قالَ لَو شِئتَ لَتَّخَذتَ

عَلَيهِ أَجرًا ۞ قالَ هٰذا فِراقُ بَيني وَبَينِكَ سَأُنَبِّئُكَ

بِتَأويلِ ما لَم تَستَطِع عَلَيهِ صَبرًا ۞ أَمَّا السَّفينَةُ

فَكانَت لِمَساكينَ يَعمَلونَ فِي البَحرِ

فَأَرَدتُ أَن أَعيبَها وَكانَ وَراءَهُم مَلِكٌ

يَأخُذُ كُلَّ سَفينَةٍ غَصبًا ۞ وَأَمَّا الغُلامُ

فَكانَ أَبَواهُ مُؤمِنَينِ فَخَشينا أَن يُرهِقَهُما

طُغيانًا وَكُفرًا ۞ فَأَرَدنا أَن يُبدِلَهُما

رَبُّهُما خَيرًا مِنهُ زَكوٰةً وَأَقرَبَ رُحمًا ۞

وَأَمَّا الجِدارُ فَكانَ لِغُلامَينِ يَتيمَينِ فِي

لن تستطيع معي صبرا ۝ وكيف تصبر على

نتوانی با من صبر کردن و چگونه صبر کنی بر

ما لم تحط به خبرا ۝ قال ستجدني ان شاء

آنچه در نیافتی بآن آگاهی گفت زود باشد که یابی مرا اگر خواهد

الله صابرا ولا اعصي لك امرا ۝ قال فان

خدای صابر و نافرمانی نکنم ترا کاری گفت اگر

اتبعتني فلا تسئلني عن شيء حتى احدث لك

پی روی کنی مرا مپرس مرا از چیزی تا بگویم ترا

منه ذكرا ۝ فانطلقا حتى اذا ركبا

ازان یاد کردی برفتند تا نشستند

في السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق

در کشتی بشکافت ازا گفت ای شکافتی او را تا غرق کنی

اهلها لقد جئت شيئا امرا ۝ قال الم اقل

اهل او را بدرستی که کردی چیزی بزرگ گفت نگفتم

انك لن تستطيع معي صبرا ۝ قال لا تؤاخذني

آنک تو نتوانی با من صبر کردن گفت مگیر مرا

ع بما نسيت ولا ترهقني من امري عسرا ۝

بانچه فراموش کردم و مرا از کار من دشواری

فانطلقا حتى اذا لقيا غلاما فقتله قال

برفتند تا چون رسیدند بکودکی بکشت او را گفت

اقتلت نفسا زكية بغير نفس لقد جئت

ابکشتی نفسی پاک بغیر نفسی بدرستی آوردی

الجزو شيئا نكرا ۝ قال الم اقل لك انك لن

چیزی منکر گفت نگفتم ترا انک تو نتوانی

تستطيع معي صبرا ۝ قال ان سألتك عن

با من صبر کردن گفت اگر پرسم ترا از

لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا ۝
جون ستم کردند و کردیم مر هلاک کردن ایشانرا وعده و گاه
واذ قال موسى لفتاه لا ابرح حتى ابلغ مجمع
و چون گفت موسی مر یار خویش را فرا نشوم تا برسم بجای فراهم آمدن
البحرين او امضي حقبا ۝ فلما بلغا مجمع بينهما
دو دریا یا میروم سالها چون رسیدند بجای فراهم آمدن دو دریا
نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر
فراموش کردند ماهی ایشان گرفت راه او در دریا
سربا ۝ فلما جاوزا قال لفتاه اتنا غداءنا لقد
رفتن چون که بگذشتند گفت یار خویش را بیار ما را چاشت ما بدرستی
لقينا من سفرنا هذا نصبا ۝ قال ارايت
رسید ما را از سفر ما این رنجی گفت او بدیدی تو
اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت
چون راه یافتیم بسنگ صخره من فراموش کردم ماهی را
وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ
و فراموش نکرد اندر آن مرا مگر دیو که یاد کردم آن و گرفت
سبيله في البحر عجبا ۝ قال ذلك ما كنا
راه او در دریا عجب گفت آن که بودیم ما
نبغ فارتدا على اثارهما قصصا ۝ فوجدا عبدا
جستیم باز گشتند بر نشان ایشان جستند یافتند بنده
من عبادنا اتيناه رحمة من عندنا و
از بندگان ما دادیم او را رحمت از نزد ما و
علمناه من لدنا علما ۝ قال له موسى هل اتبعك
بیاموختیم او را از نزد خود علم گفت او را موسی ای روم با تو
على ان تعلمن مما علمت رشدا ۝ قال انك
[illegible]

ع

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
و منع نکرد آدمی را آنکه نگروند چون آمد بایشان راه راست
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
و آمرزش خواهند از خدای ایشان مگر آنکه آید بایشان سنت
الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۞ وَمَا نُرْسِلُ
اولینان یا آید بایشان عذاب از پیش و نفرستادیم
الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ
پیغمبران را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و جدل کنند آنانکه
كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
کافر شدند بباطل تا باطل کردانند بآن حق را و گرفتند
آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
نشانهای ما و بیم کرده شدند افسوس و کیست ظالم تر از آنکه
ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا
یاد کرده شد بنشانهای خدای او و روی بگردانید از آن و فراموش کرد آنچه
قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
پیش فرستاد دستهای او ما بکردیم بر دلهای ایشان پوششها
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
آنکه بدانند و در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را
إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۞ وَرَبُّكَ
با راه راست راه نیابند آنگه همیشه و خدای تو
الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
آمرزگار خداوند رحمت اگر بگیرد ایشانرا بآنچه کسب کردند
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ
بشتابد ایشانرا عذاب بل ایشانرا وعده گاه نیابند
دُونِهِ مَوْئِلًا ۞ وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ
از فرود او پناهی و آن دیهها که هلاک کردیم ایشانرا

وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝
و یافتند آنچه کردند حاضر و ستم نکند خدای تو هیچ کس را
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
و چون گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید آدم را سجده کردند
إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
مگر ابلیس بود از دیوان فاسق شد از کار خدای او
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي
آیا میگیرید او را و فرزندان او را دوستان از غیر من
وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا
و ایشان شما را دشمنانند بد است مر ستمکاران را بدل … نگرفتم
أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
گواه بر ایشان آفریدن آسمانها و زمین و نه آفریدن
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝
تنهای ایشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگان را یار و
وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
و آن روز گوید بخوانید همبازان مرا آنانک دعوی کردند
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
بخوانند ایشان را و جواب ندادند ایشان را و کردیم میان ایشان
مَوْبِقًا ۝ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
موبقی ببینند مجرمان آتش را گمان برند که ایشان
مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ
در افتند و نیابند از آن بازگشتن و بدرستی که
صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
گردانیدیم در این قرآن مر مردمان را از هر مثل
وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝
و بود آدمی بیشتر چیزی جدل

ع

الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا
ولايت خداى راست حق او بهترست بثواب وبهترست بسر انجام
واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه
وبزن ايشان را داستان زندگانى دنيا همچون آب كه فرو فرستاديم او را
من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح
از آسمان پس آميخت بآن برآمده زمين گشت
هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل
گياهى خشك بپراكند ويرا بادها وهست خداى بر هر
شيء مقتدرا المال والبنون زينة الحيوة
چيزى توانا مال وپسران آرايش زندگانى
الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك
دنيا اند وآنچه مانده است از نيكيها بهتر نزد خداى تو
ثوابا وخير املا ويوم نسير الجبال وترى الارض
ثواب وبهتر اميد وآن روز كه برانيم كوهها را وببينى زمين
بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم احدا
پيدا آمده وبرداريم ايشان را پس نگذاريم از ايشان كسى را
وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما
وعرضه كرده شوند بر خداى تو صف صف بدرستى كه آمديد بما چنانك
خلقناكم اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم
بيافريديم شما را اول بار بلكه پنداشتيد كه نكنيم شما را
موعدا ووضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين
وعده ونهاده شود كتاب پس ببينى گناهكاران را ترسان
مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب
از آنچه در آن بود وگويند اى واى برما چيست اين كتاب را
لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها
نگذارد خردى ونه بزرگى مگر شمرد آنرا

بها

وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ

بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ

رَجُلًا ۝ لَّٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي

أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا

حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ ع

فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي

لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُ

مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا هُنَالِكَ

د أولئك لهم جنات عدن تجري من تحتهم الأنهار
آنها برایشان است بهشتهای عدن که میرود از زیر ایشان جویها
يحلون فيها من أساور من ذهب ويلبسون
پیرایه کنند ایشان را در آن از دستبرنجها از زر و بپوشند
ثيابا خضرا من سندس وإستبرق متكئين فيها
جامههای سبز از سندس و استبرق تکیه کنندگان در آن
على الأرائك نعم الثواب وحسنت
بر تختهای آراسته نیکست ثواب و نیکست
مرتفقا ۞ واضرب لهم مثلا رجلين
جایگاه و بزن ایشان را داستان دو مرد
هما جعلنا لأحدهما جنتين من أعناب وحففناهما
کردیم مر یکی را از ایشان دو بهشت از انگورها و گرداگرد آن
بنخل وجعلنا بينهما زرعا ۞ كلتا
کردیم خرما بستانها و کردیم میان آن کشتزار هر دو
الجنتين آتت أكلها ولم تظلم منه
بوستان میوه داد بار خویش و کم نکرد از آن
شيئا وفجرنا خلالهما نهرا ۞ وكان
چیزی و برانیم میان آن هر دو جوی و بود
له ثمر فقال لصاحبه وهو يحاوره أنا
او را میوه‌ها گفت مر یار خویش را و او سخن گفت با او من
أكثر منك مالا وأعز نفرا ۞ ودخل
بیشتر از تو مالی و عزیزتر گروه و در شد
جنته وهو ظالم لنفسه قال ما أظن أن
به بوستان خویش و او ستمکار بود بر خویش گفت نپندارم که
تبيد هذه أبدا ۞ وما أظن الساعة قائمة
نیست شود این هرگز و نپندارم که قیامت برخیزد

يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ
انباز نگیرد در حکم او کسی را ۝ و بخوان آنچه وحی کرده شد
إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
بتو از کتاب خدای تو نیست بدل کننده مر سخنان او
وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ
و نیابی تو از غیر او پناهی و صبر کن تن خویش را
مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
با آنان که همی خوانند خدای خویش را بامداد و شبانگاه خواهند
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ
روی او را و مگردان دو چشم خویش از ایشان همی خواهی آرایش
الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ
زندگانی دنیا و فرمان مبر آنرا که غافل کردیم دل او را
عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
از یاد کرد ما و متابعت کرد هوای خود را و بود کار او
فُرُطًا ۝ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ
ضایع مانده و بگوی که حق از خدای شماست هر که خواهد بگرود
وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
و هر که خواهد کافر شود ما آماده کردیم مر ستمکاران را آتشی
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا
که گرد در آمد بایشان سراپردهای آن و اگر فریاد خواهند فریاد رسند
بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
بآبی چون روی گداخته بریان میکند رویها را بد است شراب
وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
و بد است جایگاه ۝ آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا
نیک که ما ضایع نکنیم مزد کسی که نیکو کند کار

أمرهم لنتخذن عليهم مسجدا ۝ سيقولون
کار ایشان که البته کنیم بر ایشان مسجدی گویند
ثلثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة
سه تن بودند چهارم ایشان سگ ایشان بود و گویند که پنج تن بودند
سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون
و ششم ایشان سگ ایشان انداختن بغیب و گویند
سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي اعلم
هفت تن بودند و هشتم ایشان سگ ایشان بگوی خدای من داناترست
بعدتهم ما يعلمهم الا قليل فلا تمار
بشمار ایشان نداند ایشان را مگر اندکی خصومت مکن
فيهم الا مراء ظاهرا ولا تستفت
در ایشان مگر خصومت ظاهر و مپرس
فيهم منهم احدا ۝ ولا تقولن لشاىء انى
در ایشان از ایشان یکی و مگوی مر چیزی را که من
فاعل ذلك غدا الا ان يشاء الله واذكر
بکنم آن فردا مگر که خواهد خدای و یاد کن
ربك اذا نسيت وقل عسى ان يهدين ربى
خدای را چون فراموش کنی و بگوی شاید که راه نماید مرا خدای من
لاقرب من هذا رشدا ۝ ولبثوا فى
نزدیکتر ازین راه راست و درنگ کردند در
كهفهم ثلثمائة سنين وازدادوا تسعا ۝
غار ایشان سیصد سال و زیادت کردند نه سال
قل الله اعلم بما لبثوا له غيب السموت والارض
بگوی که خدای داناترست بآنچه درنگ کردند او راست غیب آسمانها و زمین
ابصر به واسمع ما لهم من دونه من ولى ولا
چه بیناست و شنوا نیست ایشان را بجز او هیچ دوستی و نه

بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت منهم فرارا
بر درگاه اگر بر رسی بر ایشان برگردی از ایشان بگریختن
ولملئت منهم رعبا ۝ وكذلك بعثناهم
و پر شدی از ایشان بیمی و همچنین برانگیختیم ایشانرا
ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم
تا پرسند میان ایشان گفت گوینده از ایشان چند درنگ کردید
قالوا لبثنا يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم
گفتند درنگ کردیم روزی یا بعضی از روزی گفتند خدای شما داناتر است
بما لبثتم فابعثوا احدكم بورقكم هذه الى
بانچه درنگ کردید بفرستید یکی از شما بسیم شما این را
المدينة فلينظر ايها ازكى طعاما فليأتكم
بشهر تا بنگرد که کدام پاکیزه تر طعام تا بیارد شما را
برزق منه وليتلطف ولا يشعرن بكم
روزی از آن و نیکو کند و نداند از شما
احدا ۝ انهم ان يظهروا عليكم يرجموكم
کسی را که ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را
او يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا اذا
یا باز گردانند شما را بدین خویش و نجات نیابید آنگاه
ابدا ۝ وكذلك اعثرنا عليهم ليعلموا ان ع
همیشه و همچنین بر رسانیدیم بر ایشان تا بدانند که
وعد الله حق وان الساعة لا ريب فيها اذ
وعده خدای راست است و آنکه قیامت نیست شک در آن چون
يتنازعون بينهم امرهم فقالوا ابنوا عليهم
خصومت کردند میان ایشان کار ایشان گفتند بسازید بر ایشان
بنيانا ۝ ربهم اعلم بهم قال الذين غلبوا على
بنیادی خدای ایشان داناتر بایشان گفتند آنانکه غلبه کردند

إلها لقد قلنا إذا شططا ۞ هؤلاء قومنا
خدایی بدرستی که گفتیم آنگه باشد بیداد وگویی ایشان گروه ما
اتخذوا من دونه آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان
گرفتند از غیر او خدایانی اگر نه آرند برایشان حجتی
بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ۞
پیدا [illegible] پس کیست ظالم تر از آنکه گوید بر خدای دروغ
وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله فأووا
وچون دور شدید از ایشان وآنچه پرستند مگر خدا را پس جا بگیرید
إلى الكهف ينشر لكم ربكم من
بسوی غار تا برافکند شما را خدای شما از
رحمته ويهيئ لكم من أمركم
رحمت خود وبسازد شما را از کار شما
مرفقا ۞ وترى الشمس إذا طلعت تزاور
آسودنی وشادی و[illegible] آفتاب را چون برآید میل کند
عن كهفهم ذات اليمين وإذا غربت تقرضهم
از غار ایشان از جانب دست راست وچون فرو شود بگذرد
ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من
از جانب دست چپ وایشان در گوشه ای از آن این از
آيات الله من يهد الله فهو المهتد ومن
نشانهای خداست هر که راه نماید خدای او راه یافته است وهر که
يضلل فلن تجد له وليا مرشدا ۞ وتحسبهم
بیراه کند نیابی وی را دوستی راه نمای وپنداری ایشان را
أيقاظا وهم رقود ونقلبهم ذات اليمين
بیداران وایشان خفتگانند ومیگردانیم ایشان را سوی دست راست
وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه
وسوی دست چپ وسگ ایشان گشاده دستهای او

بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
کنی تن خویش را بر اثر پای ایشان از اندوه اگر نمی گروند بدین سخن
أَسَفًا ۞ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا
اندوه ما کردیم آنچه بر زمین آرایش آن را
لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۞ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ
تا بیازماییم ایشان را که کدامین از ایشان نیکوترست بعمل و ما کنندگانیم
مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۞ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
آنچه بر آنست خاک خشک یا پنداری که اصحاب
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۞
غار و لوح بودند از آیات ما عجب
إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
چو باز آمدند گروه با غار گفتند ای خدای ما
آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۞
بده ما را از نزد خود رحمت و بساز ما را از کار ما راه راست
فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
بخوابانیدیم بر گوشهای ایشان در غار سالهای
عَدَدًا ۞ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ ع
شمار باز برانگیختیم ایشان را تا بدانیم کدام از دو گروه شمار نگاه داشت
لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ
بدانچه بودند روزگار را ما برخوانیم بر تو خبر ایشان براستی
إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى
انک ایشان بودند گروهی که بگرویدند بخدای ایشان و زیاده کردیم ایشان را راهی
وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا
و بربستیم بر دلهای ایشان چو برخاستند گفتند ای خدای ما
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ
خدای آسمانها و زمین نخوانیم جز او

ع

بِهَا وَٱبْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ ٱلْحَمْدُ
لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى
ٱلْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِىٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝

الكهف مائة وعشر آية مكية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ٱلْكِتَٰبَ وَلَمْ
يَجْعَل لَّهُۥ عِوَجَا ۝ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا ۝
مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰ
تِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ۝
وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُوا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ۝ مَّا لَهُم بِهِۦ مِنْ
عِلْمٍ وَلَا لِءَابَآئِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَٰهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ

ع

لدنه باشمام ضمة الدال وكسر النون والهاء صح

يستفزهم من الأرض فأغرقناه ومن معه
ایشان را از زمین غرق کردیم او را و آنک با او بو[د]
جميعا ۝ وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا
همه و گفتیم از پس او مر پسران یعقوب را ساکن شوید
الأرض فإذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم
زمین را چون آمد وعده آخرت بیاریم شمارا
لفيفا ۝ وبالحق أنزلناه وبالحق نزل وما
همه و بحق فرستادیم او را و بحق فرود آمد و نه
أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا ۝ وقرآنا
فرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده و قرآن
فرقناه لتقرأه على الناس على مكث
پیدا کردیم او را تا بخوانی او را بر مردمان بآهستگی
ونزلناه تنزيلا ۝ قل آمنوا به أو لا تؤمنوا
و فرستادیم او را فرستادنی بگو بگروید با او یا مگروید
إن الذين أوتوا العلم من قبله إذا يتلى عليهم
بدرستی که آنک داده شد ایشان را علم از پیش او چون خوانده شود بر ایشان
يخرون للأذقان سجدا ويقولون سبحان ربنا
بیفتند مر زنخها گریند سجود کنند و گویند پاکست خدای ما
إن كان وعد ربنا لمفعولا ۝ ويخرون
بدرستی که هست وعده خدای ما کرده شده و بیفتند
للأذقان يبكون ويزيدهم خشوعا ۝ قل ادعوا
مر زنخها بگریند و بیفزاید ایشان را ترسی بگو بخوانید
الله أو ادعوا الرحمن أيا ما تدعوا فله الأسماء
خدا را یا بخوانید رحمن را بهر نامی که خوانید او را هست نامهای
الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت

جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا ۝ ذلك
دوزخست هرانگاه که نمیرد بیفزاییم ایشانرا آتش افروختن آن
جزاؤهم بانهم كفروا باياتنا وقالوا ءاذا
جزای ایشانست بانکه ایشان کافر شدند بآیات ما و گفتند انگاه
كنا عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ۝
که باشیم استخوان و پوسیده ما برانگیختگان باشیم آفریدنی نو
اولم يروا ان الله الذي خلق السموات والارض
او نمی بینند که خدای آن خدایست که آفرید آسمانها و زمین را
قادر على ان يخلق مثلهم وجعل لهم اجلا لا ريب
توانا برانک بیافریند مانند ایشان و کرد ایشانرا وقتی که نیست گمان
فيه فابى الظالمون الا كفورا ۝ قل لو انتم
در وی بگذاشتند کافران مگر ناسپاسی بگو اگر شما
تملكون خزائن رحمة ربي اذا لامسكتم
پادشاهی دارید خزینهای رحمت خدای من انگاه باز میداشتید
خشية الانفاق وكان الانسان قتورا ۝ و
از بیم نفقه کردن و هست آدمی دل تنگ و

نصف

لقد اتينا موسى تسع ايات بينات فسئل بني
بدرستی که بدادیم موسی را نه آیتهای پیدا بپرس پسران
اسرائيل اذ جاءهم فقال له فرعون اني لاظنك
یعقوب را چون آمد بایشان گفت اورا فرعون که من گمان میبرم ترا
يا موسى مسحورا ۝ قال لقد علمت ما انزل
ای موسی جادو کرده گفت بدرستی که تو دانستی نفرستاد
هؤلاء الا رب السموات والارض بصائر
آن مگر خدای آسمانها و زمین دیدارها
واني لاظنك يا فرعون مثبورا ۝ فاراد ان
و من ترا گمان میبرم ای فرعون هلاک بوده خواست آن

أو تأتي بالله والملائكة قبيلا ۝ أو
يكون لك بيت من زخرف أو ترقى في
السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا
كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت
إلا بشرا رسولا ۝ وما منع الناس أن يؤمنوا
إذ جاءهم الهدى إلا أن قالوا أبعث الله بشرا
رسولا ۝ قل لو كان في الأرض ملائكة
يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا
رسولا ۝ قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ع
إنه كان بعباده خبيرا بصيرا ۝ ومن يهد
الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم
أولياء من دونه ونحشرهم يوم القيامة على
وجوههم عميا وبكما وصما مأواهم

مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۞
از فرمان خدای منست و نداده شده‌اید از دانش مگر اندکی
وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا
واگر خواهیم ببریم بدانک وحی کردیم بتو پس نیابی
تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۞ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ
ترا بآن بر ما نگاهبانی مگر رحمتی از
رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۞
خدای تو بدرستی که فضل او بوده است بر تو بزرگ
قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ
بگوی اگر گرد آیند آدمی و پری بر آنک بیارند مثل
هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ
این قرآن نیارند مانند او واگر باشد
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
برخی از ایشان مر برخی را یار و بدرستی که بیان کردیم مردمان را
فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ
در این قرآن از هر مثلی نخواستند بیشتر
النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۞ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ
مردمان مگر ناسپاسی و گفتند نگرویم
لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۞ أَوْ
بتو تا برانی ما را از زمین چشمها یا
تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
باشد ترا بوستانی از درخت خرما و انگور و برانی
الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۞ أَوْ تُسْقِطَ
جویها میان آن راندنی یا بیفکنی
السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا
آسمان را چنانک گفتی بر ما پارها

تُفَجِّرَ

ولا تجد لسنتنا تحويلا ۝ اقم الصلوة لدلوك
و نیابی مر سنت ما را گردانیدن بپای دار نماز را بوقت زوال
الشمس الى غسق اليل وقران الفجر ان قران
آفتاب تا در آمدن شب و قران بامداد که قران
الفجر كان مشهودا ۝ ومن اليل فتهجد به
بامداد هست حاضر آمده و از شب عبادت کن بدو
نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا ۝
افزونیست ترا شاید که برانگیزد ترا خدای تو مقام ستوده
وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق
و بگوی خدای من درآر مرا درآوردن راستی و بیرون آر مرا بیرون آوردن
واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا ۝ وقل جاء ع
و بکن مرا از نزد تو حجت یاری گری و بگوی آمد
الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ۝
حق و رفت باطل که باطل باشد ناچیز
وننزل من القران ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
و نفرستیم از قران آنچه او شفاست و رحمتست مومنان را
ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۝ واذا انعمنا
و زیادت نشود ظالمانرا مگر زیان کاری و چون نعمت دهیم
على الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر
بر آدمی روی بگرداند و بپهلو از یکسو گشت و چون برسید او را بلای
كان يؤسا ۝ قل كل يعمل على
باشد نومید بگو همه کسی کار کند بر
شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى
شکل او و عادت خویش پس خدای شما داناترست بانکه او راه یافته تر
سبيلا ۝ ويسئلونك عن الروح قل الروح
داند و پرسند ترا از روح بگو روح

ع

من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا
تفضيلا ۞ يوم ندعوا كل اناس بامامهم
فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرءون
كتابهم ولا يظلمون فتيلا ۞ ومن كان
في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل
سبيلا ۞ وان كادوا ليفتنونك عن الذي
اوحينا اليك لتفتري علينا غيره واذا لاتخذوك
خليلا ۞ ولولا ان ثبتناك لقد كدت
تركن اليهم شيئا قليلا ۞ اذا لاذقناك
ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك
علينا نصيرا ۞ وان كادوا ليستفزونك
من الارض ليخرجوك منها واذا لا يلبثون خلفك
الا قليلا ۞ سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا

الشيطان الا غرورا ۝ ان عبادى ليس لك
شيطان مگر فريب بدرستى كه بندگان من نيست ترا
عليهم سلطان وكفى بربك وكيلا ۝
برايشان حجتى و بسنده است خداى تو نگاه بانى
ربكم الذى يزجى لكم الفلك فى البحر
خداى شما آنكه ميراند شمارا كشتى در دريا
لتبتغوا من فضله انه كان بكم رحيما ۝
تا بجوييد از فضل او كه او هست بشما مهربان
واذا مسكم الضر فى البحر ضل من تدعون
و چون برسد شمارا سختى در دريا گم شود آنك ميخوانيد
الا اياه فلما نجاكم الى البر اعرضتم وكان
مگر اورا چون نجاة داد شمارا با خشكى روى گردانيد و هست
الانسان كفورا ۝ افامنتم ان يخسف
آدمى ناسپاس آ ايمن شديد بدانك فرو برد
بكم جانب البر او يرسل عليكم حاصبا
شمارا پهلوى دريا يا بفرستد بر شما سنگ
ثم لا تجدوا لكم وكيلا ۝ ام امنتم ان
پس نيابيد شمارا نگاه بان يا ايمن شديد بدانك
يعيدكم فيه تارة اخرى فيرسل عليكم
باز گرداند شمارا در دريا بارى ديگر و بفرستد بر شما
قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم
جنبانى سخت از باد و غرق كند شمارا بانچه كافر شديد
ثم لا تجدوا علينا به تبيعا ۝ ولقد كرمنا
پس نيابيد بر ما بدان يارى و بدرستيكه گرامى كرديم
بنى ادم وحملناهم فى البر والبحر ورزقناهم
فرزندان آدم را و برداشتيم ايشانرا در خشكى و دريا و روزى داديم

لكم
شمارا

ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها وما نرسل بالآيات
الا تخويفا ۞ واذ قلنا لك ان ربك احاط بالناس
وما جعلنا الرؤيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة
الملعونة في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم الا
طغيانا كبيرا ۞ واذ قلنا للملائكة
اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن
خلقت طينا ۞ قال ارايتك هذا الذي كرمت
على لئن اخرتن الى يوم القيامة لاحتنكن
ذريته الا قليلا ۞ قال اذهب فمن تبعك
منهم فان جهنم جزاؤكم جزاء موفورا
واستفزز من استطعت منهم بصوتك
واجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم
في الاموال والاولاد وعدهم وما يعدهم

مبينا ۞ ربكم أعلم بكم إن يشأ يرحمكم
ظاهر خدای شما داناتراست بشما اگر خواهد رحم کند شمارا
أو إن يشأ يعذبكم وما أرسلناك عليهم
یا اگر خواهد عذاب کند شمارا و نفرستادیم ترا بر ایشان
وكيلا ۞ وربك أعلم بمن في السموات والأرض
نگاه بان و خدای تو داناترست بانکه در آسمانها و زمین است
ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض وآتينا
و بدرستی که افزونی دادیم بعضی پیغمبران را بر بعضی و دادیم
داود زبورا ۞ قل ادعوا الذين زعمتم من دونه
داود را زبور بگوی بخوانید ایشان را که دروغ گفتید از غیر او
فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا
و نه پادشاهی دارند بازداشتن رنج را از شما و نه
تحويلا ۞ أولئك الذين يدعون يبتغون إلى
گردانیدن ایشان آنکه میخوانند میجویند با
ربهم الوسيلة أيهم أقرب ويرجون رحمته
خدای ایشان نزدیکی که کدامست از ایشان نزدیکتر و امید دارند رحمت او
ويخافون عذابه إن عذاب ربك كان محذورا ۞
و میترسند از عذاب او که عذاب خدای تو باشد ترسیده شده
وإن من قرية إلا نحن مهلكوها قبل يوم القيامة
و نباشد هیچ دیهی مگر ما هلاک کننده اوییم پیش از روز قیامت
أو معذبوها عذابا شديدا ۞ كان ذلك في
یا عذاب کننده اوییم عذاب سخت باشد آن در
الكتاب مسطورا ۞ وما منعنا أن نرسل
کتاب نبشته و منع نکردیم که بفرستیم
بالآيات إلا أن كذب بها الأولون وآتينا
بنشانها مگر آنکه بدروغ داشتند آن اولان و دادیم

إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
با تو و چون ایشان راز گویند چون گویند ظالمان که
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ
متابعت میکنید مگر مردی جادو کرده نظر کن که چگونه
ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
بزدند برتو مثلها گمراه شدند نتوانایی ندارند
سَبِيلًا ۝ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَ
راهی و گویند چون بودیم استخوانها و پوسیده
إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ قُلْ كُونُوا
ما برانگیخته شویم بیکبارگی آفریدن نو بگو باشید
حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ
سنگی یا آهنی یا آفریده از آنچه بزرگ آید
فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا
در سینهای شما زود گویند که باز گرداند مارا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
بگو آنکه بیافرید شمارا اول بار زود باشد که بجنبانند بتو
إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ
سرهای خود و گویند کی باشد او بگو شاید
أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ
آنک باشد نزدیک روزی بخواند شمارا اجابت کنید
بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُلْ
بستایش او و پندارید که نبودید مگر اندکی و بگوی
لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
مر بندگان مرا که گویند آنکه او نیکوتر است که شیطان
يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
تباهی افکند میان ایشان که شیطان مر آدمی را دشمنی است

كَانَ
باشد

الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ۝
او موشتنگان ما دگان که شما میگوئید گفتی بزرگ
ولقد صرفنا في هذا القرآن ليذكروا وما
و بدرستی که بگردانیدیم درین قرآن تا یاد کنند و نمی افزاید
يزيدهم الا نفورا ۝ قل لو كان معه آلهة كما
ایشانرا مگر رمیدن بگو اگر باشد با او خدایان چنانک
يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ۝ سبحانه
میگویند آنگه بجوئیدی و ایشان بخداوند عرش راه پاکست خدای
وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۝ تسبح له
و بلند از آنچه میگویند بلندی بزرگ تسبیح میکند او را
السموات السبع والارض ومن فيهن وان من شيء
آسمانهای هفت و زمین و هر که درانست و نیست هیچ چیز
الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم
مگر که تسبیح کند بستایش او و لیکن نمیدانند تسبیح ایشانرا
انه كان حليما غفورا ۝ واذا قرأت القرآن
انک او بود بردبار آمرزنده و چون بخوانی قرآن را
جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا
بکنیم میان تو و میان آنانکه ایمان ندارند بآخرت حجاب
مستورا ۝ وجعلنا على قلوبهم اكنة ان
پوشیده و کردانیم بر دلهای ایشان پوششها تا
يفقهوه وفي آذانهم وقرا واذا ذكرت
در نیابند اورا و در گوشهای ایشان گرانی و چون یاد کنی تو
ربك في القرآن وحده ولوا على ادبارهم
خدای تو در قرآن تنها برگردند بر پشتهای ایشان
نفورا ۝ نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون
رمیدنی ما داناتریم بانچه می شنوند بدان چون گوش دارند

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى
و نزدیکی مکنید بمال یتیم مگر بانک او بهترست تا
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
برسد بسختی او و تمام کنید بعهد که عهد بود
مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ
پرسیده و وفا کنید کیل را چون بپیمایید شما
وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
و بسنجید بترازوی راست آن بهترست و نیکوتر
تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
تاویل و متابعت مکن آنچه نیست ترا بدان دانش
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ
که شنودن و دیدن و دل همه آن
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
باشد از و پرسیده و مرو در زمین
مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
بنشاط که تو نشکافی زمین را و نرسی بکوه
طُولًا ۝ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ
بدرازی همه آن باشد بدی او نزد
رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ
خدای تو کراهیت داشته آن از آنچه وحی کرده شد بتو
رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
پروردگار تو از حکمت و مکن با خدای دیگر
آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝
که انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده هلاک کرده
أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ
همه برگزید شما را خدای شما به پسران و گرفت از

الشيطان لربه كفورا ۝ وإما تعرضن عنهم
شیطان مر خدای خود را ناسپاس و اگر روی بر گردانی از ایشان
ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم
جستن رحمت از خدای تو که امید داری از او بگوی مر ایشان را
قولا ميسورا ۝ ولا تجعل يدك مغلولة إلى
گفتاری آسان و مکن دست ترا بسته با
عنقك ولا تبسطها كل البسط فتقعد
گردن تو و مگشای آنرا همه گشادنی پس بنشینی
ملوما محسورا ۝ إن ربك يبسط الرزق لمن
ملامت کرده مانده بدرستی که خدای تو فراخ کند روزی مر آنرا
يشاء ويقدر إنه كان بعباده خبيرا
که خواهد و اندازه کند که او بود به بندگان خود آگاه
بصيرا ۝ ولا تقتلوا أولادكم خشية
بینا و مکشید فرزندان خود را از ترس
إملاق نحن نرزقهم وإياكم إن قتلهم
درویشی ما روزی دهیم ایشان را و شما را که کشتن ایشان
كان خطئا كبيرا ۝ ولا تقربوا الزنا
باشد خطایی بزرگ و نزدیک مشوید زنا را
إنه كان فاحشة وساء سبيلا ۝ ولا
که او بود زشتی و بد است راه و مه
تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ومن
کشید تن را آنکه حرام کرد است خدای مگر براستی و هر که
قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا
بکشد مظلومی را بدرستی که ما کردیم مر ولی او را حجت
فلا يسرف في القتل إنه كان منصورا ۝
اسراف مکن در کشتن که او باشد یاری کرده شده

ع

كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ
جگونه فضیلت کردیم بعضی ایشان را بر بعض و این جهان بزرگتر
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ
بپایها و بزرگتر فضل کردن مکردان با خدای
إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ۝
خدای دیگر تا باشی نکوهیده یاری نا کرده
وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وگذارد خدای تو که مپرستید مگر او را و بمادر و پدر نیکویی کردن
إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
تا اگر برسد نزد تو ببزرگی یکی از ایشان یا هر دو
فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
مگوی ایشان را اف و بانگ بر مزن ایشان را و بگوی ایشان را
قَوْلًا كَرِيمًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
گفتار نیکویی و فرود آر ایشان را خواری
مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
از رحمت و بگوی ای خدای من رحمت کن بر ایشان چنانک
رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي
بپروردند مرا کودک خرد خدای شما داناتر است بانچه در
نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
تنهای شماست اگر باشید نیکان بدرستی که او باشد
لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ۝ وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ
بازگردندگان را آمرزگار و بده خویشاوندان را حق وی
وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا
و درویش را و راه گذری را و اسراف مکن اسراف کردن
إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ
بدرستی که اسراف کنندگان باشند برادران دیوان و بود

يبلغن

فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى

بدرستی که گمراه شود برو و بر ندارد گناه کننده گناه دیگری

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا

و نبودیم عذاب کنندگان تا فرستیم پیغمبری

وَاِذَا اَرَدْنَا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا

و چون خواهیم که هلاک کنیم دهی را بفرماییم خداوندان نعمت درآن

فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا

نافرمانی کنند درآن واجب شود برو گفتار هلاک کردیم

تَدْمِيْرًا وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ

هلاک کردنی و بسا که هلاک کردیم از قرنها

مِنْ بَعْدِ نُوْحٍ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهِ

از پس نوح و بسنده است پروردگار تو بگناهان بندگان او

خَبِيْرًا بَصِيْرًا مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ

آگاه بینا هر که خواهد دنیا را

عَجَّلْنَا لَهُ فِيْهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ

بشتابیم او را اندر آن آنچه خواهیم مر آنکه خواهیم پس کنیم او را

جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُوْمًا مَدْحُوْرًا وَمَنْ

دوزخ در آید درآن نکوهیده رانده و هر که

اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

خواهد آخرت را و کار کند از برای آن کارش و او مؤمن باشد

فَاُولٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُوْرًا

پس آنان باشد سعی ایشان مشکور

كُلًّا نُمِدُّ هٰؤُلَاءِ وَهٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ

همه را مدد کنیم ایشان را و ایشان را از عطای خداوند تو

وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا اُنْظُرْ

و نبود عطای خدای تو باز داشته نظر کن

ع

للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون
از کار او راست تر و بشارت دهد مؤمنان را انانکه کردند
الصالحات ان لهم اجرا كبيرا ۝ وان
نیکوها انک ایشانرا مزد بزرگ و انانکه
الذين لا يؤمنون بالاخرة اعتدنا لهم عذابا
ایمان نیاوردند بآخرت آماده کردیم ایشانرا عذاب
ع اليما ۝ ويدع الانسان بالشر دعاءه بالخير ط
دردناک وبخواند مردم را ببدی دعای وی به نیکی
وكان الانسان عجولا ۝ وجعلنا الليل
و بود آدمی شتاب زده وکردیم شب
والنهار ايتين فمحونا اية الليل وجعلنا اية
و روز را دو نشانه پس بستردیم نشان شب و کردیم نشان
النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ط
روز را [illegible] تا بجوئید فضل از خدای شما
ولتعلموا عدد السنين والحساب وكل شيء
و بدانید شمار سالها و شمار و هر چیزی
فصلناه تفصيلا ۝ وكل انسان الزمناه
که جدا کنیم اورا جدا کردنی و هر آدمی که الزام کنیم اورا
طائره في عنقه ط ونخرج له يوم القيامة
نامه وی در گردن وی و بیرون آریم اورا روز قیامت
كتابا يلقاه منشورا ۝ اقرأ كتابك
کتاب بیند اورا باز کرده بخوان نامه خود را
كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا ۝
بسنده است بنفس تو امروز بر تو نگاه بانی
من اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل
هر که راه یافت پس جز این نیست که راه یابد بر نفس خود و هر که گمراه شد

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

فرزندان آنک برداشتیم با نوح که او باشد بنده شکر کننده

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ

و بگذاردیم با بنی اسرائیل در کتاب تا تباهی کنید

فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا فَإِذَا

در زمین دو بار و تا برتری کنید برتری بزرگ چون

جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا

آمد وعده پیشتر بر وی فرستادیم بر شما بندگان مارا

أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ

خداوندان قوت سخت تا در شوند میانهای سرا و بود

وَعْدًا مَفْعُولًا ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

وعده کرده شده باز گردانیدیم شمارا بازگشتن برایشان

وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

و بیفزودیم شمارا مالها و فرزندان و کردیم شمارا بیش

أَكْثَرَ نَفِيرًا إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

بسیارتر بعدد گروه اگر نیکو کنید شما نیکو کرده باشید مرتنهای خودرا

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا

و اگر بدی کنید از آن ست چون بیامد وعده دیگر تا زشت کنند

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ

رویهای شما و تا در شوند بمسجد چنانک در شوند بار

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا عَسَى رَبُّكُمْ

اول بار و تا هلاک کنند آنچ برتری کردند هلاک کردنی باشد که خدای شما

أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ

آنک رحم کند شمارا و اگر باز گردید باز گردیم و کردیم دوزخ را

لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي

مر کافرانرا [illegible] بدرستی که این قرآن راه نماید

فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو
عقوبت کنید بمثل آنچه عقوبت کرده اند شما را بآن و اگر صبر کنید آن باشد
خیر للصابرین ۝ واصبر وما صبرك الا
بهتر مر صبر کنندگان را وصبر کن و نیست صبر تو مگر
بالله ولا تحزن علیهم ولا تك فی ضیق
بخدای و اندوه مدار بریشان و مباش در تنگی
مما یمکرون ۝ ان الله مع الذین اتقوا
از آنچه مکر کنند بدرستی که خدای با آنانست که پرهیزگاری کنند
والذین هم محسنون ۝
و با آنانست که ایشان نیکوکارانند

ع

بنی اسرائیل مائة و عشر

الجزو

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خدای بخشاینده مهربان
سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد
پاکست خدای آنکه ببرد بنده خویش را شب از مسجد
الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله
حرام با مسجد اقصی آنکه برکت کردیم گرد او را
لنریه من آیاتنا انه هو السمیع البصیر ۝ و
تا بنمائیم او را از آیات خود که او شنوا و بینا است و
آتینا موسی الکتاب وجعلناه هدی
دادیم موسی را کتاب و کردیم او را راه نمای
لبنی اسرائیل الا تتخذوا من دونی وکیلا
مر فرزندان یعقوب را که مگیرید از غیر من کارسازی

متاع قليل ولهم عذاب اليم ۝ وعلى الذين
هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما
ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝
ثم ان ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم
تابوا من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها
لغفور رحيم ۝ ان ابرهيم كان امة ع
قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين ۝
انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان
ربك ليحكم بينهم يوم القيامة فيما
كانوا فيه يختلفون ۝ ادع الى ربك سبيل
بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم
بالتي هي احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل عن
سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ وان عاقبتم

اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
خدای مثلی دهی که بودند ایمن آرامیده
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بیامدی روزی او فراخ از هر مکانی ناسپاسی کردند
بِأَنْعُمِ اللّٰهِ فَأَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بنعمت خدای که بچشانید ایشان را خدای پوشش گرسنگی و ترس
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ
بانچه بودند که میکردند و بدرستی که آمد بایشان رسول
مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
از ایشان بدروغ داشتند او را بگرفت ایشان را عذاب و ایشان
ظَالِمُونَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا
ستمکاران بودند و بخورید از انچه روزی کرد شما را خدای حلال
طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
پاک و شکر کنید نعمت خدای اگر هستید شما که اورا
تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
میپرستید بدرستی که حرام کرد بر شما مرده و خون
وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ
و گوشت خوک و انچه یاد کنند جز خدا بر او پس هر که بیچاره شود
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَا
جز ازین دگر گزنده و نه بیدادکننده که خدای آمرزنده و مهربانست و نه
تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
گویند انچه وصف کنند زبان شما دروغ
هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
این حلالست و این حرامست تا دروغ گویند بر خدا دروغ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
آنانکه دروغ گویند بر خدا دروغ رستگار نشوند

لا يؤمنون بآيات الله واولئك هم الكاذبون
ایمان نمی آرند بآیات خدای و آن گروه ایشان دروغ گویانند
من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره و
هرانک کافر شد بخدای از پس ایمان او مگر آنک اکراه کرده شد
قلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر
و دل او آرامیده است بایمان و لکن آنک گشاده کرد بکفر
صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم
سینه برایشان است خشمی از خدای و ایشانرا عذابیست بزرگ
ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الاخرة
این بآنک ایشان دوست داشتند زندگانی دنیا بر آخرت
وان الله لا يهدي القوم الكافرين اولئك
و آنک خدای راه نمی نماید گروه کافرانرا ایشان آن
الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم
آنکه مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان و گوش ایشان و چشمهای ایشان
واولئك هم الغافلون لا جرم انهم في
و ایشان غافلانند هر آینه که ایشان در
الاخرة هم الخاسرون ثم ان ربك للذين
آخرت ایشان زیان کارانند پس که خداوند تو آنانرا که
هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا
هجرت کردند از پس آنکه آزموده شدند پس جهاد کردند و صبر کرد
ان ربك من بعدها لغفور رحيم يوم
که خداوند تو از پس آن آمرزنده و مهربانست روز
تأتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل
که آید هر تنی که خصومت کند از تن خود و تمام بدهد هر
نفس ما عملت وهم لا يظلمون وضرب
تنی آنک کرده است و ایشان ستم کرده نشوند و بزد

ع

حیوة طیبة ولنجزینهم اجرهم باحسن ما کانوا
زندگی خوش وجزا دهیم اورا مزد ایشان به نیکوی انچه بودند
یعملون ۝ فاذا قرات القرآن فاستعذ بالله من
کی میکردند چون بخوانی قرآن پناه بگیر بخدای از
الشیطان الرجیم ۝ انه لیس له سلطان علی الذین
شیطان رانده انک او نیست مرا ورا حجت بر انان
آمنوا وعلی ربهم یتوکلون ۝ انما سلطانه
ایمان آوردند و بر خدای ایشان توکل کردند بدرستی که حجت او
علی الذین یتولونه والذین هم به مشرکون ۝
بر انانی که دوستی کنند با وی وآنان که ایشان با او شرک آرندگانند
واذا بدلنا آیة مکان آیة والله اعلم بما ینزل
وچون بدل کنیم نشانی بجای نشانی وخدای داناتر است بانچه فرستد
قالوا انما انت مفتر بل اکثرهم لا یعلمون ۝
گفتند که تو دروغ گوی بل که بسیاری ایشان نمیدانند
قل نزله روح القدس من ربک بالحق لیثبت
بگوی که فرود آورد اورا جبرئیل از خدای تو براستی تا ثابت دارد
الذین آمنوا وهدی وبشری للمسلمین ۝ ولقد
آنان را که ایمان آوردند و راه راست و بشارت مر مسلمانان را و بدرستی
نعلم انهم یقولون انما یعلمه بشر لسان
که میدانیم که آنان میگویند که آموزد ورا مردی زبان
الذی یلحدون الیه اعجمی وهذا لسان عربی مبین ۝
آنانک میل کنند با او عجمیست واین زبان عربیست پیدا
ان الذین لا یؤمنون بآیات الله لا یهدیهم الله و
بدرستی که آنان که ایمان نمی آرند بنشانهای خدای راه ننماید ایشانرا خدای و
لهم عذاب الیم ۝ انما یفتری الکذب الذین
ایشانراست عذاب دردناک ... دروغ

أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَ
گروهی آن افزون تر از گروهی که بیازماید شما را خدای بآن و
لَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
پیدا کند شما را روز قیامت آنچه بود دید شما که در آن
تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
اختلاف کردید و اگر خواهد خدای بکند شما را یک گروه
وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
ولیکن بیراه کند آنرا که خواهد و راه نماید آنرا که خواهد
وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَتَّخِذُوا
و بپرسند از شما از آنچه بود دید که میکردید و مگیرید
أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
سوگندان شما را دراورد میان شما تا بلغزد پای از پس
ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ
ثبات آن و بچشید بدی را بآنچه باز داشتید از راه
اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا
خدای و شما را عذابیست بزرگ و مخرید
بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ
بعهد بهای اندک بدرستی که نزد خدای او بهترست
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ
شما را اگر هستید که بدانید آنچه نزد شماست
يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا
نیست شونده است و آنچه نزد خدای است باقیست و جزا دهیم آنانرا که صبر کردند
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ
مزد ایشان بنکوتر آنچه بودند که میکردند هر که بکند
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
نیکویی از مرد و یا زن و او مؤمن باشد پس زنده کنیم اورا

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا
از راه خدای زیادت کنیم عذاب بالای عذاب بانچه
كَانُوا يُفْسِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
بودند که فساد کردند و روزی که برانگیزیم در هر
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
امتی گواهی بر ایشان از تنهای ایشان و بیاریم ترا گواهی
عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا
بر ایشان و فرستادیم بر تو کتاب را بیدا کردن
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۝
هر چیزی را و راه راست و رحمت و بشارت مر مسلمانان را
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
انک خدای میفرماید براستی و نیکوی و دادن خویشان را
الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
و نهی کرده از زشتیها و منکر و ستم
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَوْفُوا
پند دهد شما را تا شما پند گیرید و وفا کنید
بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
بعهد خدای چو عهد کردید شما و مشکنید سوگندها را پس از
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
استوار کردن آن و کردید خدای را بر خویشتن پایندان
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا
که خدای میداند آنچه میکنید و مباشید
كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا
همچون آن کس که باز کرد رشته خود را از پس قوت شکسته و کان
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
میکنید سوگندهای شما را … میان شما آنک باشد

وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ
وکرد شمارا پیرهنها تا نگاه دارد شمارا از گرما و پیراهنها
تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
تا نگاه دارد شمارا از حرب شما همچنین تمام کرد نعمت او
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
بر شما تا مگر گردن نهید اگر برگردید پس بدرستی
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ
که بر تو است رسانیدن پیدا میشناسند نعمت خدای پس
يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۝
انکار میکنند او را و بیشتر ایشان کافرانند
وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
و آن روز که برانگیزیم از هر گروهی گواهی پس فرمان ندهند
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَإِذَا
آنانرا که کافر شدند و نه ایشان خشنود کنند و چون
رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
ببینند آنانکه ستم کردند عذاب را پس سبک نکنند از ایشان و نه ایشان
يُنْظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
فرمان دهند و چون ببینند آنانکه شریک گرفتند همتایان ایشان
قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا
گویند خدای ما اینان انبازان ما اند آنانکه بودیم میخواندیم
مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
از غیر تو و بیفکنند سوی ایشان گفتار که شما بیک دروغ گویان
وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
و بیفکنند سوی خدا آن روز مسلمانی و بیراه شد از ایشان آنچه
كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
وخدایراست نهان آسمانها و زمین و نیست کار رستخیز
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ
مگر چون زدن چشم یا او نزدیکتر است که خدای بر همه
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ
چیزی توانا است و خدای بیرون آورد شمارا از شکمهای
أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ
مادران شما نمیدانند چیزی را و بکرد مر شمارا
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
شنوایی و بینایی و دلها تا مگر شما شکر کنید
أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
و ایا نمی بینند سوی مرغان مسخر کرده در میان آسمان نگاه
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللّٰهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
ندارد ایشان مگر خدای که در آن نشانهاست مر گروه را
يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ
که ایمان آرند و خدای بکرد شمارا از خانهای شما
سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
آرامی و بکرد شمارا از پوست چارپایان خانها
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
سبک دارند روز سفر شما و روز اقامت شما
وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا
و از پشمهای آن و موهای آن و بشمهای آن کالا
وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا
و متاع تا هنگامی و خدای بکرد شمارا از آنچه
خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا
بیافرید سایها و بکرد شمارا از کوهها [illegible]

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ
جفتان وبکرد شمارا از زنان شما پسران
وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ
وبنبیرگان وروزی داد شمارا از خوشیها آیا بباطل
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۞
ایمان آورند وبنعمت خدای ایشان کافر شوند
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
ومی پرستند جز از خدای آنچه مالک نباشد ایشان را روزی
مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۞
از آسمانها وزمین چیزی وتوانایی ندارند
فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
پس مزنید خدای را داستانها که خدای میداند وشما نمی
تَعْلَمُونَ ۞ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا
دانید بزد خدای مثل بنده درم خریده
يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ
توانایی ندارد بر چیزی وانکه روزی دهیم از ما روزی نیکی او
يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
نفقه کند ازو پنهان وآشکارا آیا یکسان باشند سپاس خدای راست بل
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
بسیار ایشان نمیدانند وبزد خدای داستانی دو مرد
أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ
یکی از ایشان گنگ باشد توانایی ندارد بر چیزی واو عیال
عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي
بر مولای خویش هر کجا که فرستد وی را نیاید به نیکی آیا یکسان باشند
هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞
او وهر که میفرماید بعدل واو بر راه راست

النخيل والاعناب تتخذون منه سكرا
خرما و انگورها میگیرید ازو شرابی
ورزقا حسنا ان في ذلك لاية لقوم يعقلون
و روزی نیکویی بدرستی که در آن نشانه ایست مر گروه را که خرد دارند
واوحى ربك الى النحل ان اتخذي من الجبال بيوتا
و وحی کرد خدای تو بانحل که بگیر از کوهها خانها
ومن الشجر ومما يعرشون ثم كلي من كل
و از درخت و از آنچه بنا کنند پس بخور از همه
الثمرات فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج من
میوه ها در رو راههای خدای خود فرمان برداران بیرون آید از
بطونها شراب مختلف الوانه فيه شفاء
شکمهای آن شراب مختلف رنگهای او در ان شفاست
للناس ان في ذلك لاية لقوم يتفكرون
مردمان را که در آن نشانه ایست مر گروه را که فکر کنند
والله خلقكم ثم يتوفاكم ومنكم من
و خدای بیافرید شما را پس بمیراند شما را و از شما کس
يرد الى ارذل العمر لكي لا يعلم بعد علم
باز داشته شود باخوارتر زندگانی تا نداند بعد از دانش
شيئا ان الله عليم قدير والله فضل بعضكم على
چیزی بدرستی که خدای داناست و تواناست و خدای افزونی داد بعض شما را بر
بعض في الرزق فما الذين فضلوا برادي رزقهم
بعضی در روزی و نیستند آنک فضل کرده شدند باز دهندگان روزی
على ما ملكت ايمانهم فهم فيه سواء افبنعمة
بر آنچه مالک شد دستهای ایشان پس ایشان در وی برابرند آیا بنعمت
ع الله يجحدون والله جعل لكم من انفسكم
خدای منکر شوند و خدای کرد مر شما را از تنهای شما

ساعة ولا يستقدمون ۝ ويجعلون لله ما يكرهون
ساعتی و نه در پیش شوند و میکنند خدای را آنچه دشمن دارند
وتصف ألسنتهم الكذب أن لهم الحسنى لا
و صفت کنند زبانهای ایشان دروغ انک ایشانراست نیکویی
جرم أن لهم النار وأنهم مفرطون ۝ تالله
هر آیینه انک ایشانراست آتش و انک ایشان ضایع مانده باشند بخدای
لقد أرسلنا إلى أمم من قبلك فزين لهم
که بدرستی فرستادیم بگروه از پیش تو پس بیاراست ایشانرا
الشيطان أعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب
دیو عملهای ایشان او دوست ایشانست امروز و مر ایشانراست
أليم ۝ وما أنزلنا عليك الكتاب إلا لتبين
دردناک و نفرستادیم بر تو کتاب مگر که تا پیدا کنی
لهم الذي اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم
ایشانرا آنچه خلاف کردند در او و راه و رحمت مر گروهی
يؤمنون ۝ والله أنزل من السماء ماء فأحيا به
ایمان آرند و خدای بفرستاد از آسمان آب زنده کرد بدان
الأرض بعد موتها إن في ذلك لآية لقوم
زمین را پس از مرگ آن که در آن نشانهاست مر گروه
يسمعون ۝ وإن لكم في الأنعام لعبرة
که بشنوند و انک شما را در ستوران عبرتست
نسقيكم مما في بطونه من بين فرث ودم
تا آب دهیم شما را از آنچه در شکمهای او از میان سرگین و خون
لبنا خالصا سائغا للشاربين ۝ ومن ثمرات
شیری خالص گوارنده مر آشامندگان را ۝ و از میوه‌های

منكم بربهم يشركون ۝ ليكفروا
از شما بخدای خویش شرک آرند تا کافر شوند
بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۝ ويجعلون
بانچه دادیم ایشانرا برخوردار کنید زود بدانید و می‌کنند
لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم تالله لتسئلن
آنرا که ندانند بهره از آنچه روزی دادیم ایشانرا بخدای که پرسند
عما كنتم تفترون ۝ ويجعلون لله
شمارا از آنچ بودید که دروغ میگفتید و میکنند خدایرا
البنات سبحانه ولهم ما يشتهون ۝ واذا
دختران پاکست خدای و ایشانراست آنچ آرزو کنند و چون
بشر احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا وهو
بشارت داده شود یکی را از ایشان بماده گردد روی او سیاه و او
كظيم ۝ يتوارى من القوم من سوء ما بشر
اندوهگین باشد و پنهان میشود از گروه از بدی آنچ بشارت
به ايمسكه على هون ام يدسه في التراب
داده شد آن آیا نگاه دارد اورا بر خواری یا پنهان کند اورا در خاک
الا ساء ما يحكمون ۝ للذين لا يؤمنون
که بدست آنچ حکم کنند مر آنها را که ایمان نیارند
بالآخرة مثل السوء ولله المثل الاعلى وهو
بآخرت داستان بد باشد و خدایراست مثل بلند و او
العزيز الحكيم ۝ ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم
عزیز حکیمست و اگر بگیرد خدای مردمانرا بظلم ایشان
ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم الى
نگذاشتی بر زمین از هیچ جنبنده و لیکن باز دارد ایشانرا تا
اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون
وقت نام کرده چون آید اجل ایشان باز پس نمانند

ع

لا يشعرون ۝ او يأخذهم في تقلبهم فما هم

که ندانند ۝ یا بگیرد ایشان را در گردیدن ایشان نیستند ایشان

بمعجزين ۝ او يأخذهم على تخوف فان ربكم

عاجز کنندگان ۝ یا بگیرد ایشان را بر بیم پس بدرستی که خدای شما

لرءوف رحيم ۝ اولم يروا الى ما خلق الله من شيء

مهربانست و رحمت کننده ۝ آیا نمی بینند آنچه بیافرید خدای از چیزی

يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم

میگردد سایهای او از راست و چپ سجده کننده مر خدای را و ایشان

داخرون ۝ ولله يسجد ما في السموات وما في

خوار آیند ۝ و خدای را سجده میکند آنچه در آسمانها و آنچه در

الارض من دابة والملائكة وهم لا

زمین است از جنبنده و فرشتگان و ایشان تکبر نکنند

يستكبرون ۝ يخافون ربهم من فوقهم

۝ میترسند از خدای خود از بالای ایشان

ويفعلون ما يؤمرون ۝ وقال الله لا تتخذوا الهين

و میکنند آنچه فرموده شوند ۝ و گفت خدای مگیرید دو خدای

اثنين انما هو اله واحد فاياي فارهبون ۝ وله

بدرستی که او خدای یکیست پس از من بترسید ۝ و او راست

ما في السموات والارض وله الدين واصبا افغير

آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست جزا همیشه آیا از غیر

الله تتقون ۝ وما بكم من نعمة فمن الله

خدای میترسید ۝ و آنچه با شماست از نعمت از خدای است

ثم اذا مسكم الضر فاليه تجأرون ۝

پس چون برسد بشما رنج پس بسوی او زاری کنید

ثم اذا كشف الضر عنكم اذا فريق

پس چون بردارد رنج از شما آنگاه گروهی

الناس لا يعلمون ۝ ليبين لهم الذي يختلفون
مردمان نمیدانند تا پیدا کند ایشان را آنچه اختلاف میکنند
فيه وليعلم الذين كفروا انهم كانوا
در او و تا بداند آنان که کافر شدند انک ایشان بودند
ع كاذبين ۝ انما قولنا لشيء اذا اردناه ان
دروغ گویان جز این نیست که گفتار ما مر چیزی را چون خواهیم او را آنکه
نقول له كن فيكون ۝ والذين هاجروا
گوییم مر او را باش پس باشد و آنانکه هجرت کردند
في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم في الدنيا
در کار خدای از پس آنکه ستم کرده شدند برایشان در دنیا
حسنة ولاجر الاخرة اكبر لو كانوا
نیکویی و مزد آخرت بزرگتر است اگر باشند
يعلمون ۝ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۝
که دانند آنان که صبر کردند و بر خدای ایشان توکل کردند
وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم
و نفرستادیم از پیش تو مگر مردان وحی کردیم با ایشان
فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون ۝
بپرسید از اهل ذکر اگر هستید شما که نمیدانید
بالبينات والزبر وانزلنا اليك الذكر
بحجتهای پیدا و زبر و فرستادیم با تو قرآن
لتبين للناس ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون ۝
تا پیدا کنی مردمان را آنچه فرستاده شد با ایشان و تا ایشان تفکر کنند
افامن الذين مكروا السيئات ان يخسف
ایمن شوند آنانکه مکر کردند بدیها انک فرو برد
الله بهم الارض او ياتيهم العذاب من حيث
خدای ایشان را زمین یا بیاید بایشان عذاب از جای

فاصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا
رسيد بايشان بديهاى انچه كردند ودر رسيد بايشان انچه بودند
به يستهزءون ۞ وقال الذين اشركوا لو
بان افسوس داشتند وگفتند انان كه شريك آوردند اگر
شاء الله ما عبدنا من دونه من شىء نحن ولا اباؤنا
خواهد خداى كه نپرستيم جز وى از چيزى ما ونه پدران ما
ولا حرمنا من دونه من شىء كذلك
ونه حرام كرديم از دون او از چيزى همچنين
فعل الذين من قبلهم فهل على الرسل الا البلاغ
كردند انانكه از پيش ايشان بودند هست بر پيغامبران مگر رسانيدن
المبين ۞ ولقد بعثنا فى كل امة رسولا
پيدا وبدرستى كه فرستاديم در هر گروهى پيغمبرى
ان اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم من
انك بپرستيد خداى را ودور شويد از بتان از ايشان كس كه
هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا
راه نمايد خداى وازيشان انك واجب شود برو بيراهى برويد
فى الارض فانظروا كيف كان عاقبة
در زمين نظر كنيد كه چگونه باشد عاقبت
المكذبين ۞ ان تحرص على هدىهم فان الله
دروغ گويان اگر حرص كنى بر راه نمودن ايشان پس خداى
لا يهدى من يضل وما لهم من ناصرين ۞
راه ننمايد هركه بيراه شود ونيست ايشانرا از يارى دهندگان
واقسموا بالله جهد ايمانهم لا يبعث
وسوگند خورند بخداى سخت سوگندهاشان كه برنگيزد
الله من يموت بلى وعدا عليه حقا ولكن اكثر
خداى انرا كه بميرد وعده است برو واجب ولكن بيشتر

مِن سُوءٍ بَلَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى
ٱلْمُتَكَبِّرِينَ وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ مَاذَآ أَنزَلَ
رَبُّكُمْ قَالُوا۟ خَيْرًا لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَلَدَارُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ
ع جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ
ٱلْمُتَّقِينَ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن
تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ
كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وهم مستكبرون ۝ لا جرم ان الله يعلم ما
واايشان كبر كنند حقا كه خداى ميداند انچه
يسرون وما يعلنون انه لا يحب المستكبرين
نهان ميكنند وانچه اشكارا ميكنند كه او دوست نميدارد متكبرانرا
واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير
وچون گفته شد ايشانرا چه فرستاد خداى شما گفتند افسانهاى
الاولين ليحملوا اوزارهم كاملة يوم
پيشينيانست تا بردارند گناهان ايشان تمام روز
القيامة ومن اوزار الذين يضلونهم بغير علم الا
قيامت واز گناه انانكه گمراه كنند ايشانرا بغير علم بدانكه
ساء ما يزرون ۝ قد مكر الذين من قبلهم
بد آنچه گناه ميكنند بدرستى كه مكر كردند انانكه بودند پيش ازيشان
فاتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم
بياورد خداى بنيان ايشان از بنها فرو افتاد برايشان
السقف من فوقهم واتاهم العذاب من حيث
سقف از بالاى ايشان وبيامد بايشان عذاب از جايكه
لا يشعرون ۝ ثم يوم القيامة يخزيهم ويقول
نميدانند پس روز قيامت رسوا كند ايشانرا وگويند
اين شركاءى الذين كنتم تشاقون فيهم
كجايند انبازان من آنانكه بوديد كه خلاف كرديد در ايشان
قال الذين اوتوا العلم ان الخزى اليوم والسوء على
گفت آنانكه داده شدند دانش انكه رسوايى امروز وبدى
الكافرين ۝ الذين تتوفاهم الملائكة
كافرانست آنانكه ميرانند ايشانرا فرشتگان
ظالمى انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل
ستم كاران خود بر نفسهاى خويش افكنند صلح نبوديم كه كنيم ما

منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية
تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه ولتبتغوا
من فضله ولعلكم تشكرون و
ألقى في الأرض رواسي أن تميد بكم
وأنهارا وسبلا لعلكم تهتدون
وعلامات وبالنجم هم يهتدون أفمن
يخلق كمن لا يخلق أفلا تذكرون
وإن تعدوا نعمة الله لا تحصوها إن الله لغفور
رحيم والله يعلم ما تسرون وما تعلنون
والذين يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا
وهم يخلقون أموات غير أحياء وما
يشعرون أيان يبعثون إلهكم إله
واحد فالذين لا يؤمنون بالآخرة قلوبهم منكرة

ع

ان ربكم لرءوف رحيم ۝ والخيل والبغال
که خدای شما مهربانست و بخشاینده و اسبان و استران
والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون
و خران تا برنشینید انرا و آرایش و بیافریند آنچه ندانید
وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء
و بر خدا است آهنگ کردن راه و از ان کژ و اگر خواهد
لهداكم اجمعين ۝ هو الذي انزل من السماء
راه نماید شما را همه اوست آن خدایی که فرستاد از آسمان
ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه
آب تا شما را باشد ازو خوردن و ازو باشد درخت در ان
تسيمون ۝ ينبت لكم به الزرع والزيتون
چرانید برویاند از برای شما بان کشت را و زیتون را
والنخيل والاعناب ومن كل الثمرات
و خرما را و انگورها را و از همه میوه‌ها
ان في ذلك لاية لقوم يتفكرون ۝
بدرستی که در ان نشانه است مر گروهی که اندیشه کنند
وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر
و مسخر کرد شما را شب را و روز را و آفتاب و ماهتاب
والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك لايات
و ستارگان رام کرده شده بفرمان او بدرستی که در ان نشانهاست
لقوم يعقلون ۝ وما ذرا لكم في الارض
مر گروهی را که دریابند و آنچه آفرید شما را در زمین
مختلفا الوانه ان في ذلك لاية لقوم
مختلف رنگ او بدرستی که در ان نشانه است مر گروهی را
يذكرون ۝ وهو الذي سخر البحر لتاكلوا
که یاد کنند و اوست آن خدایی که مسخر کرد دریا را تا بخورید

ع

النحل مائة وثلثون آية

ربع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما

و آمد فرمان خدای تعجیل مکنید اورا پاکی و دوری از عیب از آنچ

يشركون ۞ ينزل الملائكة بالروح

شرک آرند فرو آیند فرشتگان با جبرئیل

من أمره على من يشاء من عباده أن أنذروا

از فرمان او بر آنک خواهد از بندگان خود که بیم کنید

أنه لا إله إلا أنا فاتقون ۞ خلق السموات

آنک نیست هیچ خدای مگر من بترسید بیافرید آسمانها

والأرض بالحق تعالى عما يشركون ۞

و زمین براستی برترست از آنچ شرک آرید

خلق الإنسان من نطفة فإذا هو خصيم مبين ه

آفرید آدمی را از نطفه آنک وی باشد خصومت کننده پیدا

والأنعام خلقها لكم فيها دفء ومنافع

و چهارپایان را بیافرید از برای شما در آن گرمی و منفعتها

ومنها تأكلون ۞ ولكم فيها جمال

و ازان میخورید و مر شما را درو نیکویی

حين تريحون وحين تسرحون ۞ وتحمل أثقالكم

آنک باز گردانید و آنک بچرا خواهند و بر دارد بارهای شما

إلى بلد لم تكونوا بالغيه إلا بشق الأنفس

با شهری که نباشید رسنده آن مگر برنج تنها

فاصفح الصفح الجميل ان ربك هو الخلاق
العليم ولقد آتيناك سبعا من المثاني
والقرآن العظيم لا تمدن عينيك الى ما
متعنا به ازواجا منهم ولا تحزن عليهم و
اخفض جناحك للمؤمنين وقل انى انا النذير
المبين كما انزلنا على المقتسمين
الذين جعلوا القرآن عضين فوربك لنسألنهم
اجمعين عما كانوا يعملون فاصدع
بما تؤمر واعرض عن المشركين انا
كفيناك المستهزئين الذين يجعلون مع الله
الها آخر فسوف يعلمون ولقد نعلم انك يضيق صدرك
بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن من
الساجدين واعبد ربك حتى يأتيك اليقين

ع

لفي سكرتهم يعمهون ۝ فأخذتهم
در مستی ایشان سرگشتگان بودند بگرفت ایشان را
الصيحة مشرقين ۝ فجعلنا عاليها سافلها و
آواز عذاب وقت روز برآمدن کردیم بالای آن را زیر آن و
أمطرنا عليهم حجارة من سجيل ۝ إن في
و بباریدیم بر ایشان سنگی از سنگ گل بدرستی در
ذلك لآيات للمتوسمين ۝ وإنها لبسبيل
آن نشانهاست مرنگرندگان را و آن براه راست است
مقيم ۝ إن في ذلك لآية للمؤمنين ۝ وإن كان
بدرستی که در آن نشانه است مؤمنان را و اگر بودند
ع
أصحاب الأيكة لظالمين ۝ فانتقمنا منهم
خداوندان بیشه ستمکاران انتقام کشیدیم از ایشان
وإنهما لبإمام مبين ۝ ولقد كذب
و ایشان هردو بر راهی روشن اند و بدرستی که بدروغ داشتند
أصحاب الحجر المرسلين ۝ وآتيناهم آياتنا
اصحاب شهر حجر فرستادگان را و بدادیم ایشان را آیات ما
فكانوا عنها معرضين ۝ وكانوا ينحتون
بودند از آن روی گردانندگان و بودند میتراشیدند
من الجبال بيوتا آمنين ۝ فأخذتهم الصيحة
از کوهها خانها ایمنان بگرفت ایشان را آواز عذاب
مصبحين ۝ فما أغنى عنهم ما كانوا
بامدادگاه سود نداشت از ایشان آنچه بودند
يكسبون ۝ وما خلقنا السموات والأرض
که کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها را و زمین
وما بينهما إلا بالحق وإن الساعة لآتية
و آنچه میان ایشان است مگر براستی و بدرستی که قیامت آینده است

أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
فرستاده شده‌ایم با قومی گناهکاران مگر آل لوط ما برهانیم ایشان را
أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ۝
همه مگر زن او را که تقدیر کردیم که او از ماندگان است
فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالَ إِنَّكُمْ
چون که آمد بگروه لوط فرستادگان گفت که شما
قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا
گروه ناشناخته‌اید گفتند بلکه آمدیم بتو بدانچه بودند
فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
در آن گمان کنندگان و دادیم ترا براستی و ما راست گویانیم
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ
ببر اهل خویش را بپاره‌ای از شب و پی روی کن اثر ایشان را
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ
و باز نظر نکند از شما یکی و بروید آنجا
تُؤْمَرُونَ ۝ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
که فرموده شدید و بگذاردیم بدو آن فرمان که
دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ۝ وَجَاءَ أَهْلُ
اصل ایشان بریده است و آمدند اهل
الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
مدینه بشارت دهندگان گفت که این گروه
ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ۝
مهمانان منند رسوا مکنید مرا و بترسید از خدای و خوار مکنید مرا
قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ هَٰؤُلَاءِ
گفتند آیا باز نزدیم ترا از مردمان غریب گفت ایشان
بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ
دختران منند اگر هستید کنندگان بجان تو ای محمد که ایشان

بابٍ منهم جزءٌ مقسومٌ ۝ انّ المتّقين في
درى از ايشان برخى بخشيده ۝ بدرستى كه پرهيزكاران در
جنّاتٍ وعيونٍ ۝ ادخلوها بسلامٍ آمنين ۝
بهشتهاى وچشمها ۝ در رويد دران بسلامت ايمنان
ونزعنا ما في صدورهم من غلٍّ اخوانًا على سررٍ
وبيرون كنيم آنچه در سينهاى ايشانست از كينه برادران بر تختهاى
متقابلين ۝ لا يمسّهم فيها نصبٌ وما هم
روباروى ۝ نرسد بايشان دران رنج ونباشند ايشان
منها بمخرجين ۝ نبّئ عبادي انّي انا الغفور
ازان بيرون كردگان ۝ خبر ده بندگان مرا كه منم آمرزنده
الرّحيم ۝ وانّ عذابي هو العذاب الأليم ۝
رحمت كننده ۝ وبدرستى كه عذاب من اوست عذاب دردناك

ع

ونبّئهم عن ضيف ابراهيم ۝ اذ دخلوا عليه
وآگاه كن ايشان را از مهمان ابراهيم ۝ چون در رفتند بروى
فقالوا سلامًا قال انّا منكم وجلون ۝ قالوا
گفتند سلام باد ۝ گفت ما از شما ترسانيم ۝ گفتند
لا توجل انّا نبشّرك بغلامٍ عليمٍ ۝ قال ابشّرتموني
مترس ما بشارت ميدهيم ترا بغلامى دانا ۝ گفت بشارت دهيد
على ان مسّني الكبر فبم تبشّرون ۝ قالوا
برآنكه برسيد بمن بزرگى بچه مژده دهيد ۝ گفتند
بشّرناك بالحقّ فلا تكن من القانطين ۝ قال
بشارت داديم ترا براستى مباش از نوميدان ۝ گفت
ومن يقنط من رحمة ربّه الّا الضّالّون ۝ قال
كه نوميد شود از رحمت خداى خود مگر گمراهان ۝ گفت
فما خطبكم ايّها المرسلون ۝ قالوا انّا
چيست كار شما اى فرستادگان ۝ گفتند ما

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۞ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَن يَكُونَ
همه ایشان تو همه مگر ابلیس منع کرد که تا باشد
مَعَ السَّاجِدِينَ ۞ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ
با سجده کنان گفت ای ابلیس چیست ترا اینکه نباشی
مَعَ السَّاجِدِينَ ۞ قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ
با سجده کنان گفت نباشم که سجده کنم آدمی را
خَلَقْتَهُ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۞ قَالَ
که بیافریدی او را از گل خشک از لوش گندیده گفت
فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۞ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
پس بیرون شو ازانکه تو رانده و اینک بر توست لعنت
إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۞ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ
تا روز قیامت گفت خدای من زمان ده مرا تا روز
يُبْعَثُونَ ۞ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۞ إِلَىٰ
که برانگیخته شوند گفت که تو از زمان داده شدگانی تا
يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۞ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي
روز وقت معلوم گفت خداوندا بدانچه گمراه کردی مرا
لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
آراسته کنم ایشان را در زمین و بیراه کنم ایشان را همه
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۞ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ
مگر بندگان تو از ایشان خاصان گفت این راهیست
عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۞ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
بر من راست اینک بندگان من نیست ترا بر ایشان
سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۞ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
حجت مگر آنکه پی برد ترا از بیراهان و اینک دوزخ
لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ
وعده‌گاه ایشان همه ایرا هفت درست

ع

بِرَازِقِينَ ۝ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ

روزی دهان ونیست هیچ چیز مگر نزد ماست خزاین او

وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا

ونفرستادیم اورا مگر باندازه دانسته وفرستادیم

الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

بادها آبستن کننده وبفرستادیم از آسمان آب

فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝

وبدادیم آب شمارا ونیستید شما اورا نگاه دارندگان

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝ وَلَقَدْ

وما زنده کنیم وبمیرانیم وما میراث برندگان وبدرستی

عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

که بدانستیم اینم ایشان را که پیشینگان بودند از شما وبدرستی که دانستیم

الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ

پسینگان وبدرستی که خدای تو او برانگیزد ایشان را که او

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ

حکیم و داناست وبدرستی که ما آفریدیم آدمی را از

صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ

گل گندیده از لوشی گندیده وپریان را آفریدیم

مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

از پیش از آتش گرم وچون گفت خدای تو

لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ

فرشتگان را که من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از

حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

لوشی گندیده چون راست کردم او را ودر دمیدم در او

مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

از روح خود بیفتید اورا سجده کنان سجده کردند فرشتگان

الذكر وانا له لحافظون ۝ ولقد ارسلنا

من قبلك في شيع الاولين ۝ وما يأتيهم

من رسول الا كانوا به يستهزءون ۝ كذلك

نسلكه في قلوب المجرمين ۝ لا يؤمنون

به وقد خلت سنة الاولين ۝ ولو فتحنا عليهم

بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون ۝ لقالوا

انما سكرت ابصارنا بل نحن قوم مسحورون ۝

ولقد جعلنا في السماء بروجا وزيناها

للناظرين ۝ وحفظناها من كل شيطان

رجيم ۝ الا من استرق السمع فاتبعه شهاب

مبين ۝ والارض مددناها والقينا فيها

رواسي وانبتنا فيها من كل شيء موزون ۝

وجعلنا لكم فيها معايش ومن لستم له

الحجر تسعون وتسع آيات

الجزو

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان
الر تلك آيات الكتاب وقرآن مبين ۝
اين آيتهاى كتاب و قران پيدا
ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين ۝
اى بسا كه دوست دارند آنان كه كافر شدند اگر باشند مسلمانان
ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم الأمل
بگذار ايشانرا كه بخورند و برخوردارى يابند و مشغول كند ايشانرا اميد
فسوف يعلمون ۝ وما أهلكنا من قرية
زود باشد كه بدانند و هلاك نكرديم ما از ديهى
إلا ولها كتاب معلوم ۝ ما تسبق من
مگر او را كتابيست دانسته پيشى نكند از
أمة أجلها وما يستأخرون ۝ وقالوا يا أيها
گروهى تا وعده خويش و نه از پس مانند و گفتند اى آنك
الذي نزل عليه الذكر إنك لمجنون ۝
فرود آمد بر وى ذكر انك تو ديوانه
لو ما تأتينا بالملائكة إن كنت من
چرا نيارى بما فرشتگانرا اگر هستى از
الصادقين ۝ ما ننزل الملائكة إلا بالحق
راستگويان فرو نياريم فرشتگانرا مگر براستى
وما كانوا إذا منظرين ۝ إنا نحن نزلنا
و نباشند آنگه زمان داده شدگان ما فرو فرستاديم

وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم
وساكن شديد در جايهاى آنانك ستم كردند بر تنهاى خود
وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا
وپيدا آمد شمارا كه چگونه بكرديم بايشان وبزديم ما
لكم الامثال ۞ وقد مكروا مكرهم
شمارا مثلها وبدرستى كه مكر كردند مكرهاى خود
وعند الله مكرهم وان كان مكرهم
ونزد خداست مكر ايشان واگر باشد مكر ايشان
لتزول منه الجبال ۞ فلا تحسبن الله مخلف
كه بگردد از آن كوهها مپندار خدا را خلاف كننده
وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام ۞ يوم
وعده خود پيغمبران خويش را كه خداى تعالى تمناست وخداوند كينه خواستن روزى
تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا
كه بدل كرده شود زمين بزمين ديگر وآسمانها وبيرون آيند
لله الواحد القهار ۞ وترى المجرمين يومئذ
خدايرا يگانه قهر كننده وببينى بزهكاران را آن روز
مقرنين في الاصفاد ۞ سرابيلهم من قطران
كه جفت باشند در بندهاى آهنين پيراهن ايشان از قطران
وتغشى وجوههم النار ۞ ليجزي الله كل
وبپوشد رويهاى ايشان را آتش تا جزا دهد خداى هر
نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب ۞
تنى آنچه كسب كرد بدرستى كه خداى زود شمار است
هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا
اين رسانيدنست مردمان را وتا بترسانند بدان وتا بدانند
انما هو اله واحد وليذكر اولوا الالباب
كه او خدايى است يگانه وتا پند گيرند خداوندان عقل

نعلن وما يخفى على الله من شيء في الأرض ولا
و نه پوشیده و پوشیده بر خدای از چیزی در زمین و نه
في السماء الحمد لله الذي وهب لي على الكبر
در آسمانها و سپاس خدای راست آن خدایی که بخشیده است مرا بر پیری
اسمعيل واسحق ان ربي لسميع الدعاء رب
اسمعیل و اسحق که خدای من شنواست دعا را ای خدای من
اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل
بکن مرا بپای دارنده نماز و از فرزندان من خدای ما و قبول کن
دعاء ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين
دعای من خدای ما بیامرز مرا و مر مادر و پدر مرا و مومنانرا
يوم يقوم الحساب ولا تحسبن الله غافلا
روزی که قایم شود حساب و مپندار خدایرا غافل
عما يعمل الظالمون انما يؤخرهم ليوم تشخص
از آنچه میکنند ستمکاران که ایشانرا بازپس میدارد روزی که بازمانده
فيه الابصار مهطعين مقنعي رؤسهم
در آن چشمها شتابندگان برداشتندگان سرهای ایشان
لا يرتد اليهم طرفهم وافئدتهم هواء
باز نیاید بایشان چشمهای ایشان و دلهای ایشان ...
وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب فيقول
و بیم کن مردمانرا روزی که بیاید بایشان عذاب گویند
الذين ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب
و آنانکه ستم کردند خدای ما بازپس دار ما را تا وقتی نزدیک
نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم تكونوا
اجابت کنیم دعوت ترا و پیروی کنیم پیغمبرانرا آیا نبودید
اقسمتم من قبل ما لكم من زوال
سوگند خوردید از پیش نیست شما را از زوال

لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ
تا روان شود در دریا بفرمان او و مسخر کرد مر شما را جویها
وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ
و مسخر کرد شما را آفتاب و ماه پیوسته و مسخر کرد شما را
اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا
شب و روز و داد شما را از همه چیزی
سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ
که سوال کردید از او و اگر بر شمارید نعمت خدای نتوانید شمردن
الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
آدمی ستمکار و ناسپاسست و چون گفت ابراهیم
رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ
ای خدای گردان این شهر را ایمن و دور گردان مرا و فرزندان مرا
نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۞ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا
از آنک بپرستیم بتان را ای خدای ایشان گمراه کردند بسیاری
مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
از مردمان هر که پیروی کند مرا او از منست و هر که عاصی شود
فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ
بدرستی که تو آمرزنده و مهربانی خدای ما بدرستی که من ساکن کردم
مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ
از فرزندان من بوادی جز صاحب کشت نزد خانه تو محترم
رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
خدای ما تا برپا دارند نماز را گردان دلها از مردمان
تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
تا آرزو کنند با ایشان و روزی ده ایشان را از میوها تا مگر ایشان
يَشْكُرُونَ ۞ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا
شکر کنند خدای ما تو میدانی آنچه نهان کنیم و آنچه

خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق
پلید چون درختیست پلید بر کنند از بالای
الارض ما لها من قرار ۝ يثبت الله الذين آمنوا
زمین نیست او را هیچ قراری ۝ پایدار دارد خدای آنرا که ایمان آوردند
بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الآخرة
بقول ثابت در زندگانی دنیا و در آخرت
ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء ۝ الم تر
و بیراه کند خدای ظالمان را و بکند خدای آنچ خواهد ۝ آیا نمی بینی
الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا
بآنان که بگردانیدند نعمت خدای را کافر شدند و فرود آوردند
قومهم دار البوار ۝ جهنم يصلونها وبئس
قوم ایشان را در سرای هلاکی ۝ دوزخ اندر آن شوند و بد
القرار ۝ وجعلوا لله اندادا ليضلوا عن
قرارگاهیست ۝ و کردند خدای را شریکان مانند آن تا گمراه شوند از
سبيله قل تمتعوا فان مصيركم الى النار ۝
راه او ۝ بگو برخورداری یابید بدرستی که بازگشت شما با آتش است
قل لعبادي الذين آمنوا يقيموا الصلوة وينفقوا
بگو مر بندگان مرا آنانکه ایمان آوردند برپای دارند نماز و نفقه کنند
مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي
از آنچه روزی دادیم ایشان را بنهان و آشکارا از پیش آنکه بیاید
يوم لا بيع فيه ولا خلال ۝ الله الذي خلق السموات
روزی که خرید و فروخت نباشد و نه دوستی ۝ خدای آنست که بیافرید آسمانها
والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من
و زمین و فرو فرستاد از آسمان آب بیرون آورد بدان از
الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك
میوها روزی مر شما را و مسخر کرد مر شما را کشتی

ع

قُضِيَ الأَمْرُ إِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
کذارده شود کار انک خدای وعده کرد شمارا وعده حق و وعده دادم شمارا
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ
و خلاف کردم شمارا و نبود مرا بر شما از
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا
حجت مگر انک بخواندم شمارا اجابت کردید مرا و مکنید
تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ
ملامت مرا و ملامت کنید تنهای شمارا نیستم من فریاد رس شما
وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
و نیستید شما فریاد رس من من کافر شدم بانچه شریک اورد دید
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَأُدْخِلَ
از پیش بدرستی که ظالمان مر ایشانرا عذابیست دردناک و درآوردند
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
انانرا که ایمان اوردند و کارهای نیک کردند بهشتها که میرود از
تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
زیر ان جویها جاودانه باشند در ان بفرمان خدای ایشان تحیت ایشان
فِيهَا سَلَامٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
در ان سلام باشد اندید چگونه بزد خدای مثل
كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
سخن خوش چون درختی خوش اصل او
ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ
ثابت باشد و فرع او در اسمان بدهد بر خویش همه
حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الأَمْثَالَ
وقتی بفرمان خدای او و میزند خدای مثلها
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ
مردمانرا تا مگر ایشان پند پذیرند و مثل سخن

صَدِيدٍ ۝ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى
شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ
هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا
أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا

أَعْمَالُهُمْ
کارهاشان

تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا
باز دارید انکه بگردانید از انچه بودند که می پرستیدند پدران ما بیارید بما
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
بحجت پیدا گفتند مر ایشانرا پیغمبران ایشان نیستیم ما مگر آدمی
مِثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
مثل شما و لکن خدای منت نهد خدای بر انکه خواهد از بندگان
وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ
و نبود ما را انکه بیاریم بشما حجت مگر بفرمان
اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا لَنَا
خدای و بر خدایست توکل مومنان و نیست ما را
أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
که توکل نکنیم بر خدای و براستی راه نمود ما را راهها و صبر کنیم
عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝
بر انچه میرنجانید ما را و بر خدایست توکل کردن متوکلان
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
و گفتند انانکه کافر شدند مر پیغمبران ایشانرا بیرون کنیم شما را از
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
زمین خود یا باز گردید در دین ما وحی کرد بایشان خدای ایشان
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ
که هلاک کنیم ستمکاران را و آرام دهیم شما را
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
در زمین از پس ایشان آن که او را ترسید از جای من و ترسید
وَعِيدِ ۝ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
از بیم من و نصرت خواستند و نومید شد هر جبار
عَنِيدٍ ۝ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ
و گردن کش از پس او دوزخ است و خورانند او را از آب

ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ
شما را بلای بود از خدای شما بزرگ و چون فرمان کرد
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ
خدای شما اگر شکر کنید شما زیادت کنم شما را و اگر
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ
کافر شوید که عذاب من سخت است و گفت موسی
إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
که خدای بی نیاز است ستوده است ایا نیامد بشما خبر انها که
مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۞ وَالَّذِينَ مِنْ
از پیش شما بودند گروه نوح و عاد و ثمود و انها که از
بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
پس ایشان بودند ندانند ایشان را مگر خدای آمد ایشان را پیغمبران ایشان
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا
بحجتها باز گردانیدند دستهای ایشان در دهن ایشان و گفتند
إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
ما کافر شدیم بانچه فرستاده شدید شما بان و ما در شکیم از انچه
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي
خوانی ما را و بشک افتاده گفت پیغمبران ایشان آیا در
اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
خدای شکست آفریدگار آسمانها و زمین است می خواند شما را
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
تا بیامرزد شما را از گناهان شما و باز پس دارد شما را
إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
تا اجل مسمی گفتند نیستید شما مگر آدمی همچو ما

ع

الحميد ۞ الله الذي له ما في السموات وما في الارض
ستوده خدای آن خدا است که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
وويل للكافرين من عذاب شديد ۞ الذين
و وای مر کافرانرا از عذاب سخت آنانکه
يستحبون الحيوة الدنيا على الآخرة ويصدون عن
دوست میدارند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدارند از
سبيل الله ويبغونها عوجا اولئك في ضلال
راه خدای و میجویند او را کژی ایشان در گمراهی
بعيد ۞ وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه
دور و نفرستادیم از رسول مگر بزبان گروه او
ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء
تا بیان کند مر ایشانرا گمراه کند خدا آنکه خواهد و راه نماید آنرا که خواهد
وهو العزيز الحكيم ۞ ولقد ارسلنا موسى
و او عزیز حکیم است و بدرستی که فرستادیم موسی را
باياتنا ان اخرج قومك من الظلمات الى النور
به آیات خود که بیرون آر قوم خود را از تاریکیها به نور
وذكرهم بايام الله ان في ذلك لايات
و یاد کن ایشانرا بروزهای خدای که در آن نشانهاست
لكل صبار شكور ۞ واذ قال موسى
مر هر صبار شکور و چون گفت موسی
لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجاكم
مر گروه خود را یاد کنید نعمت خدای بر شما چون نجات داد شما را
من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب و
از گروه فرعون میرسانیدند شما را بدی عذاب و
يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي
میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما را و در آن

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝ أَوَلَمْ
يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَ
اللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۝
وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝

ع

سورة ابرهيم اربعون واربع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِ

التي وعد المتقون تجري من تحتها الانهار اكلها
آنکه وعده کردند پرهیزکاران را میرود از زیر آن جویها خوردنی او
دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين
دایمست و سایه او آن عاقبت آنکسانست که پرهیزکردند و عاقبت کافران
النار ۝ والذين آتيناهم الكتاب
آتش است و آنانکه دادیم ایشانرا کتاب
يفرحون بما انزل اليك ومن الاحزاب من ينكر
شاد شوند بانچه فرو فرستادیم بتو و از گروهها آنکه منکر شود
بعضه قل انما امرت ان اعبد الله ولا اشرك به
بعضی بگو بدرستی که فرموده شدم که خدای را پرستم و شریک نیارم
اليه ادعوا واليه مآب ۝ وكذلك
باو میخوانم و باو است بازگشت و همچنین
انزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت اهواءهم
فرو فرستادیم آنرا حکم عربی و اگر پیروی کنی هواهای ایشانرا
بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا
پس آنچه آمد بتو از دانش نیست ترا از خدای هیچ دوست و نه
واق ۝ ولقد ارسلنا رسلا من قبلك وجعلنا
نگاه دارنده و بدرستی که فرستادیم پیغامبران را از پیش تو و کردیم
لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان
ایشانرا زنان و فرزندان و نبود پیغامبر را که
يأتي بآية الا باذن الله لكل اجل كتاب
بیاید با نشانه مگر بفرمان خدای مر هر وقتی را کتابیست
يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب
محو کند خدای آنچه خواهد و اثبات کند و نزد او ام الکتاب
وإما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك
[illegible]

جميعًا أفلم ييأس الذين آمنوا أن لو يشاء الله لهدى

همه را آيا نا امید نشدند آنان که ایمان آوردند اگر خواهد خدای راه نماید

الناس جميعًا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم

مردمان را همه و همیشه آنان که کافر شدند رسد بایشان

بما صنعوا قارعة أو تحل قريبًا من دارهم حتى

بانچه کردند بلا کوفتنی یا فرود آید نزدیک از سرای ایشان تا

يأتي وعد الله إن الله لا يخلف الميعاد ولقد

بیاید وعده خدا که خدای خلاف نکند وعده را و بدرستی که

استهزئ برسل من قبلك فأمليت للذين كفروا

افسوس داشته شد به پیغمبران از پیش تو زمان دادم آنان را که کافر شدند

ثم أخذتهم فكيف كان عقاب

پس گرفتم ایشان را پس چگونه بود عقوبت

أفمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا

آیا کسی که او ایستاده است بر هر تنی بانچه کسب کرده است و کردند

لله شركاء قل سموهم أم تنبئونه بما لا

خدای را انبازان بگوی نام زد کنید ایشان را آیا خبر میدهید او را بانچه [illegible]

يعلم في الأرض أم بظاهر من القول بل زين

در زمین یا بظاهر از گفتار بلک آراسته شد

للذين كفروا مكرهم وصدوا عن

آنان را که کافر شدند مکر ایشان و بگشتند از

السبيل ومن يضلل الله فما له من هاد لهم

راه راست و هر که گمراه کند او را خدای نیست او را هیچ راه نماینده ایشان را

عذاب في الحياة الدنيا ولعذاب الآخرة

عذابیست در زندگانی دنیا و عذاب آخرت

أشق وما لهم من الله من واق مثل الجنة

ع

ولهم سوء الدار ۞ الله يبسط الرزق لمن يشاء و
وانشان راست بدی سرای خدای بگستراند رزق را هر کرا خواهد و
يقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا وما الحيوة الدنيا
تقدیر کند و شاد شوند بزندگی دنیا و نیست زندگی دنیا
في الآخرة الا متاع ۞ ويقول الذين كفروا
در آخرت مگر متاعی و گویند آنان که کافر شدند
لولا انزل عليه آية من ربه قل ان الله يضل من يشاء
اگر فرستاده شدی آیتی از خدای او بگو که خدای گمراه میکند آنرا که خواهد
ويهدي اليه من اناب ۞ الذين آمنوا وتطمئن
و راه می نماید بسوی او هر که باز گردد آنان که ایمان آوردند و آرام گیرند
قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن
دلهای ایشان بیاد خدا بدان که بیاد کرد خدای آرام گیرد
القلوب ۞ الذين آمنوا وعملوا الصالحات
دلها آنان که ایمان آوردند و کارهای نیکو کردند
طوبى لهم وحسن مآب ۞ كذلك ارسلناك
خوشی باد ایشان را و نیکو جایگاه همچنین فرستادیم ترا
في امة قد خلت من قبلها امم لتتلوا عليهم
در گروهی که بگذشت از پیش آن امتها تا بخوانی بر ایشان
الذي اوحينا اليك وهم يكفرون بالرحمن
آنچه وحی کردیم بتو و ایشان کافر شدند برحمن
قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت واليه
بگو او خدای منست نیست خدای مگر او بر وی توکل کردم و بسوی اوست
متاب ۞ ولو ان قرآنا سيرت به الجبال او قطعت
بازگشت من و اگر قرآنی که روان کرده شود بدو کوهها یا پاره کرده
به الارض او كلم به الموتى بل لله الامر

الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ

حق چنان بود که او نابیناست که یاد کنند خداوندان عقل

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ وَ

آنان که وفا کنند به پیمان خدای و نشکنند عهد را و

الَّذِينَ يَصِلُونَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

آنان که پیوندند آنچه فرمود خدای بآن که بپیوندند و بترسند از خدای

وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ

و بترسند از بدی حساب کردن و آنان که صبر کردند جستن

وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا

رضای خدای گار شان و بپای داشتند نماز و نفقه کردند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ

روزی دادیم ایشان را پنهانی و آشکارا و دفع کنند به نیکویی

السَّيِّئَةَ اُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ جَنَّاتُ عَدْنٍ

بدی را ایشان ایشانراست عاقبت سرای بهشت بهشتهای اقامت

يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ

در روند در آن و هر آنکه نیکو کند از پدران ایشان و زنان ایشان

وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ

و فرزندان ایشان و فرشتگان در روند بر ایشان

مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

از هر دری سلام باد بر شما بآنچه صبر کردید نیکو

عُقْبَى الدَّارِ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ

عاقبت سرای بهشت و آنان که بشکنند عهد خدای از

بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ

پس پیمان او و ببرند آنچه فرمود خدای بآن که بپیوندند

وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ اُولٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ

وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ
حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ
الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ
لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ ۝ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۞ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ
لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ
إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۞ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ
بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۞ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ٥
وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ

بالسيئة قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات
ببدی پیش از نیکی و بدرستی که از پیش ایشان گذشت مانند
وان ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم
وانکه خدای تو خداوند آمرزش است مردمان را بر ستم ایشان
وان ربك لشديد العقاب ويقول الذين
و بدرستی که خدای تو سخت عقوبتست و گویند آنانکه
كفروا لولا انزل عليه اية من ربه انما انت
کافر شدند چرا فرو نیامد برو نشانی از خدای او بدرستی که تو
منذر ولكل قوم هاد الله يعلم ما تحمل كل
بیم کننده و هر گروهی را راه نماینده خدای میداند آنچه بر دارد هر
انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء
ماده و آنچه کم کند رحمها و آنچه افزاید و هر چیزی
عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير
نزد او باندازه دانای غیب و شهادت بزرگ
المتعال سواء منكم من اسر القول ومن
و از آشنا راستست از شما آنکه پنهان کند گفتار و آنکه
جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب
آشکارا کند بدان و آنکه او نهانست بشب و روندست
بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه
بروز او را فرشتگانند از پیش او و از پس او
يحفظونه من امر الله ان الله لا يغير ما بقوم حتى
نگاه دارند از فرمان خدای که خدای نگرداند آنچه بقومی
يغيروا ما بانفسهم واذا اراد الله بقوم سوءا
تا بگردانند آنچه بنفسهای ایشانست و چون خواهد خدای بقومی بدی
فلا مرد له وما لهم من دونه من وال هو
نیست باز گرداننده او را و نیست ایشان را بجز او هیچ والی او

ع

اما

لِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

از برای وقت نام کرده تدبیر میکند کار او بدید میکند نشانها تا مگر شما

بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ

بدیدار خدای شما بیقین دانید و او آنست که بگسترید زمین را

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

و کرد دران کوهها و جویها و از همه میوهها

جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ

کرد دران دو جفت می پوشاند شب را روز را که

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي

دران نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند و در

الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَ

زمین پارها بهمسایگی و بهشتها از انگورها و

زَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ

کشت و خرما گیبیگا و غیر یگیجا آب داده میشود

وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ

بیک آب و افزونی دهیم بعضی را بر بعضی در خوردن

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِنْ

بدرستی که دران نشانهاست مر گروهی را که بدانند و اگر

تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ

شگفت داری پس شگفت گفتار ایشانست چون بودیم خاک بودیم ما

جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

نو آنست که کافر شدند بر خدای ایشان

وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ

و ایشان غلها در گردنهای ایشان و ایشان

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

اصحاب آتش اند ایشان دران جاوید اند و شتاب میکنند

إذا استيئس الرسل وظنوا أنهم قد كذبوا
چون نومید شد رسولان و گمان بردند که ایشان بدروغ داشته شدند
جاءهم نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد بأسنا عن
آمد بایشان نصرت ما پس برهانیم آنرا که خواهیم و رد نکند بدی ما از
القوم المجرمين ۝ لقد كان في قصصهم
گروه گناهکاران بدرستی که باشد در قصهای ایشان
عبرة لأولي الألباب ما كان حديثا يفترى
عبرت مر خداوندان عقل را نبود سخنی که بافته
ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل
ولیکن راست داشتن آنکه پیش ویست و بیان کردن هر
شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝
چیزی و راه راست و رحمت مر گروهی را که ایمان آرند

سورة الرعد اربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای که بخشاینده و مهربانست
المر تلك آيات الكتاب والذي أنزل إليك من
این آیات کتاب وانکه فرستاده شد بتو از
ربك الحق ولكن أكثر الناس لا يؤمنون ۝
خدای تو راست ولیکن بیشتر مردمان ایمان نیارند
الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها ثم استوى
خدا آن خدایست که برداشت آسمانها بی ستون که می بینید آنرا پس مستوی شد
على العرش وسخر الشمس والقمر كل يجري
بر عرش و

ع

الناس ولو حرصت بمؤمنين ۞ وما تسئلهم
عليه من اجر ان هو الا ذكر للعالمين ۞ و
كاين من اية في السموات والارض يمرون
عليها وهم عنها معرضون ۞ وما يؤمن
اكثرهم بالله الا وهم مشركون افامنوا
ان تاتيهم غاشية من عذاب الله او تاتيهم
الساعة بغتة وهم لا يشعرون ۞ قل هذه
سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة انا ومن اتبعني
وسبحان الله وما انا من المشركين ۞ وما
ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم من
اهل القرى افلم يسيروا في الارض فينظروا
كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار
الاخرة خير للذين اتقوا افلا تعقلون ۞ حتى

عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۞ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ
وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ
إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ۞ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ ع
وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۞ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا
أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۞ وَمَا أَكْثَرُ

فإنّ الله لا يضيع أجر المحسنين ۝ قالوا تالله لقد
آثرك الله علينا وإن كنّا لخاطئين ۝ قال
لا تثريب عليكم اليوم يغفر الله لكم
وهو أرحم الراحمين ۝ اذهبوا بقميصي
هذا فألقوه على وجه أبي يأت بصيرا وأتوني
بأهلكم أجمعين ۝ ولمّا فصلت العير قال
أبوهم إنّي لأجد ريح يوسف لولا أن تفنّدون ۝
قالوا تالله إنّك لفي ضلالك القديم ۝ فلمّا أن جاء
البشير ألقاه على وجهه فارتدّ بصيرا قال
ألم أقل لكم إنّي أعلم من الله ما لا تعلمون ۝
قالوا يا أبانا استغفر لنا ذنوبنا إنّا كنّا
خاطئين ۝ قال سوف أستغفر لكم
ربّي إنّه هو الغفور الرحيم ۝ فلمّا دخلوا

ربع

على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو
كظيم ۝ قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف ع
حتى تكون حرضا او تكون من الهالكين
قال انما اشكوا بثي وحزني الى الله واعلم من الله
ما لا تعلمون ۝ يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف
واخيه ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس
من روح الله الا القوم الكافرون ۝ فلما دخلوا
عليه قالوا يا ايها العزيز مسنا واهلنا الضر و
جئنا ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل و
تصدق علينا ان الله يجزي المتصدقين ۝ قال
هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم
جاهلون ۝ قالوا ائنك لانت يوسف قال انا يوسف
وهذا اخي قد من الله علينا انه من يتق ويصبر

نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ۞
فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ
أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا
مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ
اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞ ارْجِعُوا
إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ۞ وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۞ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ
جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ۞ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى

لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝ قَالُوا
فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالُوا جَزَاؤُهُ
مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ
أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا
لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ
كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ
سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ
مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا
كبيرا بزرگ
يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ

لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

الْمُتَوَكِّلُونَ ۞ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ

اَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

اِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَاِنَّهُ

لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ آوٰى

اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّي اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ

جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۞ قَالُوا وَاَقْبَلُوا

ع

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۞ قَالُوا نَفْقِدُ

صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ

زَعِيمٌ ۞ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا

إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ
مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞ قَالَ هَلْ
آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ
قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا
وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ
بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۞ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ
حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ
بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكِيلٌ ۞ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ
وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي
عَنكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا

اجعلني على خزائن الأرض إني حفيظ عليم ۝ و
كذلك مكنا ليوسف في الأرض يتبوأ
منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا
نضيع أجر المحسنين ۝ ولأجر الآخرة خير للذين
آمنوا وكانوا يتقون ۝ وجاء إخوة يوسف
فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون ۝
ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني بأخ لكم
من أبيكم ألا ترون أني أوفي الكيل
وأنا خير المنزلين ۝ فإن لم تأتوني به فلا كيل
لكم عندي ولا تقربون ۝ قالوا سنراود عنه
أباه وإنا لفاعلون ۝ وقال لفتيانه اجعلوا
بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها إذا انقلبوا
إلى أهلهم لعلهم يرجعون ۝ فلما رجعوا

لفتيانه اجعلوا

ع

عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون ۞ وقال
الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول قال ارجع
الى ربك فسئله ما بال النسوة اللاتي قطعن
ايديهن ان ربي بكيدهن عليم ۞ قال ما ع
خطبكن اذ راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش
لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرات العزيز
الان حصحص الحق انا راودته عن نفسه وانه
لمن الصادقين ۞ ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب
وان الله لا يهدي كيد الخائنين ۞ وما
ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما
رحم ربي ان ربي غفور رحيم ۞ وقال الملك
ائتوني به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال
انك اليوم لدينا مكين امين ۞ قال

وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
تَعْبُرُونَ ۞ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ۞ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا
وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَأَرْسِلُونِ ۞ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي
سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ
إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ قَالَ تَزْرَعُونَ
سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ
خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَا
صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ
رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ
فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى
سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ

ع

لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ۝ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ

لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى حِينٍ ۝ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ

قَالَ اَحَدُهُمَا اِنّٖٓي اَرٰينِي اَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ

الْاٰخَرُ اِنّٖٓي اَرٰينِي اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِي خُبْزًا تَاْكُلُ

الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيلِهِ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ لَا يَاْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا

بِتَاْوِيلِهِ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا

عَلَّمَنِي رَبِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

إنّي

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ

مِلَّةَ اٰبَاءِيٓ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ

لَنَا اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا

وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا

الخاطئين ۝ وقال نسوة في المدينة امرأت
العزيز تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا
انا لنراها في ضلال مبين ۝ فلما سمعت
بمكرهن ارسلت اليهن واعتدت لهن ع
متكأ واتت كل واحدة منهن سكينا
وقالت اخرج عليهن فلما رأينه اكبرنه
وقطعن ايديهن وقلن حاش لله ما هذا بشرا
ان هذا الا ملك كريم ۝ قالت فذلكن
الذي لمتنني فيه ولقد راودته عن نفسه
فاستعصم ولئن لم يفعل ما آمره ليسجنن وليكونا
من الصاغرين ۝ قال رب السجن احب الي مما
يدعونني اليه والا تصرف عني كيدهن
اصب اليهن واكن من الجاهلين ۝ فاستجاب

بِهَا لَوْلَا أَنْ رَءَا بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ
عَنْهُ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ
وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَ
أَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ
أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۞ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَآ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ
قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُ قُدَّ
مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ
عَظِيمٌ ۞ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ

يا بشرى هذا غلام وأسروه بضاعة والله
اى بشارت اين غلام واداشتند اورا بضاعت وخداى
عليم بما يعملون ۝ وشروه بثمن بخس
داناست بانچه ميكنند وبفروختند اورا بهاى اندك
دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين
درمهاى شمرده وبودند دران از زاهدان
وقال الذي اشتراه من مصر لامرأته أكرمي
وگفت آنكه بخريد اورا از مصر مرزن اورا گرامى دار
مثواه عسى أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وكذلك
جايگاه وى باشد كه سود دارد مارا يا گيريم اورا فرزندى وهمچنين
مكنا ليوسف في الأرض ولنعلمه من
جاى داديم مر يوسف را در زمين وتا بياموزيم اورا از
تأويل الأحاديث والله غالب على أمره ولكن
تاويل سخنها وخداى غالبست بر كار خود وليكن
أكثر الناس لا يعلمون ۝ ولما بلغ أشده
بيشتر مردمان نميدانند وچون رسيد بجايگاه
آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي
داديم اورا علم وهمچنين جزا دهيم
المحسنين ۝ وراودته التي هو في بيتها
نيكوكاران را وبجست اورا آن زن كه او در خانه او بود
عن نفسه وغلقت الأبواب وقالت هيت
از تن او وببست درها را وگفت بياى
لك قال معاذ الله إنه ربي أحسن مثواي
ترا گفت معاذ الله كه او خداى منست نيكو كرد جاى مرا
إنه لا يفلح الظالمون ۝ ولقد همت به وهم
كه او رستگار نشوند ظالمان وچون

عشر

قال إني ليحزنني أن تذهبوا به وأخاف أن يأكله
گفت بدرستی من اندوهگین کند مرا آنکه ببرید او را و میترسم آنکه بخورد او را
الذئب وأنتم عنه غافلون ۝ قالوا لئن أكله
گرگ و شما از و غافل باشید گفتند اگر بخورد او را
الذئب ونحن عصبة إنا إذا لخاسرون ۝ فلما
گرگ و ما گروهیم ما آنگاه از زیانکاران ایم چون
ذهبوا به وأجمعوا أن يجعلوه في غيابت
که بردند او را و جمع شدند آنکه بکنند او را در میان
الجب وأوحينا إليه لتنبئنهم بأمرهم هذا
چاه و وحی کردیم باو که خبر دهی ایشان بکار ایشان این
وهم لا يشعرون ۝ وجاءوا أباهم عشاء
و ایشان نمیدانند و آمدند بدر ایشان شبانگاه
يبكون ۝ قالوا يا أبانا إنا ذهبنا نستبق
گریان گفتند ای بدران ما ما برفتیم بکشتی گیر
وتركنا يوسف عند متاعنا فأكله
و بازداشتیم یوسف را نزد متاع ما بخورد او را
الذئب وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين ۝
گرگ و نه تو براستگاری ما را و اگر باشیم راستگویان
وجاءوا على قميصه بدم كذب قال بل
و بیاوردند بر پیراهن او خون دروغ گفت بلکه
سولت لكم أنفسكم أمرا فصبر جميل
زیبا کرد شما را تنهای شما کاری صبر نیکوست
والله المستعان على ما تصفون ۝ وجاءت
و خدای یاری خواسته است بر آنچه صفت میکنید و بیامدند
سيارة فأرسلوا واردهم فأدلى دلوه قال
کاروانی چون فرستادند آب کش ایشان فرو هشت دلو او گفت

على

نعمته عليك وعلى آل يعقوب كما أتمها
على أبويك من قبل إبرهيم وإسحق إن ربك عليم
حكيم لقد كان في يوسف
وإخوته آيات للسائلين إذ قالوا ليوسف
وأخوه أحب إلى أبينا منا ونحن عصبة إن
أبانا لفي ضلال مبين اقتلوا يوسف أو
اطرحوه أرضا يخل لكم وجه أبيكم
وتكونوا من بعده قوما صالحين قال
قائل منهم لا تقتلوا يوسف وألقوه في
غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة إن كنتم
فاعلين قالوا يا أبانا ما لك لا تأمنا على
يوسف وإنا له لناصحون أرسله معنا
غدا يرتع ويلعب وإنا له لحافظون

ع بإخفاء ضمة النون أو بإدغامها مع الإشمام
كل القراء

يوسف مائة واحدى عشرة

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب المبين ۝ انا انزلناه
قرآنا عربيا لعلكم تعقلون ۝ نحن نقص
عليك احسن القصص بما اوحينا اليك هذا
القرآن وان كنت من قبله لمن الغافلين ۝
اذ قال يوسف لابيه يا ابت اني رأيت احد
عشر كوكبا والشمس والقمر رأيتهم
لي ساجدين ۝ قال يا بني لا تقصص رؤياك
على اخوتك فيكيدوا لك كيدا ان الشيطان
للانسان عدو مبين ۝ وكذلك يجتبيك
ربك ويعلمك من تأويل الاحاديث ويتم

ن

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُصْلِحُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ
وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ وَكُلًّا
نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى
مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا إِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ ع

لفي شك منه مريب ۝ وان كلا لما ليوفينهم
ربك اعمالهم انه بما يعملون خبير ۝
فاستقم كما امرت ومن تاب معك ولا تطغوا
انه بما تعملون بصير ۝ ولا تركنوا الى
الذين ظلموا فتمسكم النار وما لكم
من دون الله من اولياء ثم لا تنصرون ۝ واقم
الصلوة طرفي النهار وزلفا من الليل
ان الحسنات يذهبن السيات ذلك ذكرى
للذاكرين ۝ واصبر فان الله لا يضيع اجر
المحسنين ۝ فلولا كان من القرون من
قبلكم اولوا بقية ينهون عن الفساد في
الارض الا قليلا ممن انجينا منهم واتبع الذين
ظلموا ما اترفوا فيه وكانوا مجرمين ۝

ع

الآخرة ذلك يوم مجموع له الناس وذلك

آخرت آن روزی که جمع کرده اورا مردمان و آن

يوم مشهود وما نؤخره الا لأجل معدود

روز الست گواهی داده و باز پس ندارمش مگر از برای وقت شمرده

يوم يأت لا تكلم نفس الا باذنه فمنهم شقي

روزی که آید سخن نگوید نفس مگر بفرمان او پس از ایشان بدبخت باشد

وسعيد فأما الذين شقوا ففي النار لهم فيها

و نیکبخت پس اما آنانکه بدبخت شدند پس در دوزخ است مر ایشان را در آن

زفير وشهيق خالدين فيها ما دامت السموات

نالیدن و ناله جاودانه در آن تا آسمان

والأرض الا ما شاء ربك ان ربك فعال لما يريد

و زمین باشد مگر آنچه خواهد پروردگار تو ان خدای تو کننده است آنچه خواهد

وأما الذين سعدوا ففي الجنة خالدين فيها ما دامت

اما آنانکه نیکبخت شدند در بهشت باشند جاوید در آن تا باشد

السموات والأرض الا ما شاء ربك عطاء غير

آسمانها و زمین مگر آنچه خواهد خدای تو عطا باشد جز

مجذوذ فلا تك في مرية مما يعبد هؤلاء

بریده مباش در شک از آنچه می‌پرستند ایشان

ما يعبدون الا كما يعبد آباؤهم من قبل

نمی‌پرستند مگر چنانکه می‌پرستیدند پدران ایشان از پیش

وانا لموفوهم نصيبهم غير منقوص ولقد

و ما تمام دهیم ایشان را نصیب ایشان غیر کم کرده و بدرستی

آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا

که دادیم موسی را کتاب اختلاف کردند در آن و اگر نه

كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم وانهم

سخنی ... بودی از خدای تو ...

فيها ألا بعدا لمدين كما بعدت ثمود ۞ ولقد
دران بیابان دوری باد مر اهل مدین را چنانک هلاک شدند ثمود و بدرستی
أرسلنا موسى بآياتنا وسلطان مبين ۞ إلى فرعون
که فرستادیم موسی را بحجتهای ما و حجت پیدا بر فرعون
وملإيه فاتبعوا أمر فرعون وما أمر فرعون برشيد ۞
و گروه او پس پی روی کردند فرمان فرعون را و نیست فرمان فرعون براستی
يقدم قومه يوم القيامة فأوردهم النار
پیشرو باشد قوم خویش را روز قیامت پس اندر آرد ایشان را در آتش
وبئس الورد المورود ۞ وأتبعوا في هذه الدنيا
و بد در آمدنی در آمدن آن و در رسانیده شدند درین
لعنة ويوم القيامة بئس الرفد المرفود ۞
لعنت و روز قیامت بد عطا دادنی ایشان را
ذلك من أنباء القرى نقصه عليك منها قائم
آن از خبرهای دهها که قصه کنیم بر تو ازان ایستاده
وحصيد ۞ وما ظلمناهم ولكن ظلموا
و درو کرده و ظلم نکردیم بایشان ولکن ایشان ستم کردند
أنفسهم فما أغنت عنهم آلهتهم التي يدعون
تن های ایشان پس چه فریاد رسید ایشان را بتهای ایشان که میخواندند
من دون الله من شيء لما جاء أمر ربك وما
جز از خدای از چیزی راست که آمد فرمان خدای تو و نه
زادوهم غير تتبيب ۞ وكذلك أخذ
بیفزود ایشان را جز نیست کردن و همچنین گرفتن
ربك إذا أخذ القرى وهي ظالمة إن أخذه أليم
خدای تو چون بگرفت دهها را و ایشان ستم کار باشند آنک گرفتن وی دردناک
شديد ۞ إن في ذلك لآية لمن خاف عذاب
سخت بدرستی در آن نشانیست آن را که بترسد عذاب

قوم هود او قوم صالح وما قوم لوط منكم
قوم هود یا قوم صالح ونبود نه قوم لوط از شما
ببعيد ۞ واستغفروا ربكم ثم توبوا اليه
دور و بامرزش خواهید از خدای شما و پس بازگردید با او
ان ربي رحيم ودود ۞ قالوا يا شعيب ما
که خدای من بخشنده و دوست دار گفتند ای شعیب نه
نفقه كثيرا مما تقول وانا لنراك فينا
دانیم بسیار از آنچه میگویی و ما می بینیم ترا در میان ما
ضعيفا ولولا رهطك لرجمناك وما انت
ضعیف و اگر نه گروه تو بودی رجمت کرده مانی و نیستی
علينا بعزيز ۞ قال يا قوم ارهطي اعز عليكم
بر ما عزیز گفت ای قوم اگر گروه من عزیزتر بر شما اند
من الله واتخذتموه وراءكم ظهريا ان ربي
از خدای واگرفته اید او را پس پشت انداخته که خدای من
بما تعملون محيط ۞ ويا قوم اعملوا على مكانتكم
بدانچه میکنید آگاهست وای قوم بکنید بر جایگاه شما
اني عامل سوف تعلمون من ياتيه عذاب
که من کار کنندهام پس بدانید که آید بروی عذاب
يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا اني معكم
که رسوا کند و کیست او دروغ گوی و نگاه دارید که من با شما
رقيب ۞ ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين
نگاه دارم و چون آمد فرمان ما برهانیدیم شعیب را و آنها را
امنوا معه برحمة منا واخذت الذين ظلموا الصيحة
که ایمان آوردند با او برحمت از ما و فرا گرفت آنها را که ستم کردند بانگ
فاصبحوا في ديارهم جاثمين ۞ كان لم يغنوا
پس گشتند در سرای خویش مردگان ... نباشند

ع

نصف

وَالميزانَ بالقسطِ ولا تبخسوا الناسَ اشياءَهم
وترازو را براستی و کم مکنید از مردمان چیزهای ایشان
ولا تعثوا في الأرض مفسدين . بقيّتُ الله
و تباهی مکنید در زمین مفسدان . آنچه ماند خدای
خيرٌ لكم إن كنتم مؤمنين وما أنا
بهتر شما را اگر شما مؤمنانید و نیستم من
عليكم بحفيظٍ . قالوا يا شعيبُ أصلوتُك
بر شما نگاهبان گفتند ای شعیب ای صلوات تو
تأمرك أن نترك ما يعبدُ آباؤنا أو أن نفعل
می فرماید ترا که بگذاریم آنچه میپرستیدند پدران ما یا کنیم
في أموالنا ما نشاءُ إنّك لأنت الحليم
در خواسته ما آنچه خواهیم که تو بدرستی تو حلیم
الرشيد . قال يا قوم أرأيتم إن كنتُ
و راه نمای گفت ای قوم آیا دیدید اگر بودم
على بيّنةٍ من ربّي ورزقني منه رزقًا حسنًا
بر حجتی از خدای من و روزی داد مرا از وی روزی نیکو
وما أريد أن أخالفكم إلى ما أنهاكم عنه
و نه میخواهم که خلاف کنم شما را بآنچه باز دارم شما را از او
إن أريد إلا الإصلاحَ ما استطعتُ وما
نمیخواهم جز نیکویی آنچه توانایی دارم و نیست
توفيقي إلا بالله عليه توكلتُ وإليه
توفیق من مگر بخدای بر او توکل کردم و بوی
أنيب . ويا قوم لا يجرمنّكم شقاقي
باز گردم و ای قوم مگیراد شما را خلاف کردن
أن يصيبكم مثلُ ما أصاب قومَ نوحٍ أو
که برسد شما را مانند آنچه رسید گروه نوح

علمت ما لنا في بناتك من حق وانك لتعلم ما نريد
بدانستی نیست مارا در دختران تو از حقی وبدرستی که تو میدانی آنچه ما میخواهیم
قال لو ان لي بكم قوة او اوي الى ركن
گفت اگر مرا با شما قوتی بودی یا بازآمدی با کوه
شديد ◎ قالوا يا لوط انا رسل ربك لن يصلوا اليك
سخت گفتند ای لوط ما پیغمبران خدای تو ایم که نرسند بتو
فاسر باهلك بقطع من الليل ولا يلتفت منكم
روان شب واهل تو پاره از شب وبازپس منگرد از شما
احد الا امراتك انه مصيبها ما اصابهم
یکی مگر زن تو که رسنده بوی آنچه رسد باشان
ان موعدهم الصبح اليس الصبح بقريب ◎ فلما
آنک وعده ایشان بامداد است نیست بامداد نزدیک راست
جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها
که آمد فرمان ما کردیم بالای آن زیر وی وبباریدیم برایشان
حجارة من سجيل منضود ◎ مسومة عند
سنگی از سنگ وگل سخت بدیدکرده نزدیک
ربك وما هي من الظالمين ببعيد ◎ والى مدين
خدای تو ونیست آن از ستمکاران دور وفرستادیم بمدین
اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم
برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم بپرستید خدای را نیست شمارا
من اله غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان
از خدای جز او وکم مکنید پیمانه وترازو
اني اراكم بخير واني اخاف عليكم
که من میبینم شمارا بنیکی ومن میترسم بر شما
عذاب يوم محيط ◎ ويا قوم اوفوا المكيال
عذاب روزی فراگیرنده ای قوم تمام کنید پیمانه

عشر

يا ويلتى ءألد وأنا عجوز وهذا بعلى شيخا إن هذا
لشىء عجيب ۞ قالوا أتعجبين من أمر الله رحمت الله
وبركاته عليكم أهل البيت إنه حميد
مجيد ۞ فلما ذهب عن إبرهيم الروع وجاءته
البشرى يجادلنا فى قوم لوط إن إبرهيم لحليم
أواه منيب ۞ يا إبرهيم أعرض عن هذا إنه
قد جاء أمر ربك وإنهم آتيهم عذاب غير
مردود ۞ ولما جاءت رسلنا لوطا سىء بهم
وضاق بهم ذرعا وقال هذا يوم عصيب ۞
وجاءه قومه يهرعون إليه ومن قبل كانوا
يعملون السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتى
هن أطهر لكم فاتقوا الله ولا تخزون فى
ضيفى أليس منكم رجل رشيد ۞ قالوا لقد

بسوء فيأخذكم عذاب قريب ۞ فعقروها فقال
به بدی که بگیرد شمارا عذاب نزدیک بکشتند اورا پس گفت
تمتعوا في داركم ثلثة ايام ذلك وعد غير
برخوردار شوید در سرای خویش سه روز آن وعده ایست جز
مكذوب ۞ فلما جاء امرنا نجينا صالحا والذين
دروغ پس چون آمد فرمان ما برهانیدیم صالح را و آنانرا که
امنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ ان ربك
ایمان آوردند با او برحمة از ما و از رسوایی آن روز که خدای تو
هو القوي العزيز ۞ واخذ الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا
اوست قوی و بی همتا و بگرفت آنانرا که ستم کردند بانگ پس بامداد کردند
في ديارهم جاثمين ۞ كان لم يغنوا فيها الا
در سرایهای خود افتاده گویی که نبودند در آن جایها آگاه باشید بدانک
ان ثمودا كفروا ربهم الا بعدا لثمود ۞
ثمود کافر شدند به خدای خود آگاه باشید دوری مر ثمود را
ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا سلاما
و بدرستی که آمدند رسولان ما ابرهیم را بمژده دادن گفتند سلام بر تو باد
قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ ۞ فلما
گفت سلام باد پس درنگ نکرد که آمد با گوساله بریان پس چون دید
را ايديهم لا تصل اليه نكرهم واوجس
که دستهای ایشان نمیرسد بدان ناخوش آمد ایشان را و بترسید
منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا الى قوم
از ایشان ترسیدنی گفتند مترس ما فرستادیم بسوی قوم
لوط ۞ وامراته قائمة فضحكت فبشرناها
لوط و زن او ایستاده بخندید پس مژده دادیم اورا
باسحق ومن وراء اسحق يعقوب ۞ قالت
باسحق و از پس اسحق یعقوب را گفت

وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد ۝
ونافرمانی کردند پیغمبران اورا و متابعت کردند فرمان هر بزرگی ستمکاری
واتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم القيامة الا
و بر سید در این جهان لعنة و روز قیامت آگاه
ان عادا كفروا ربهم الا بعدا لعاد قوم هود
قوم عاد کافر شدند خدای ایشانرا بدوری مر عاد را گروه هود
والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما
وا ثمود فرستادیم برادر ایشان صالح را گفت ای قوم بپرستید خدایرا نیست
لكم من اله غيره هو انشاكم من الارض و
مر شمارا از خدای جز او او بیافرید شمارا از زمین و
استعمركم فيها فاستغفروه ثم توبوا اليه
زندگانی داد شمارا در آن پس آمرزش خواهید ازو پس توبه کنید وا او
ان ربي قريب مجيب ۝ قالوا يا صالح قد كنت
بدرستی که خدای من نزدیک اجابت کننده است گفتند ای صالح بدرستی بودی
فينا مرجوا قبل هذا اتنهانا ان نعبد ما يعبد اباؤنا
در میان ما امیدوار پیش ازین باز میداری ما را که پرستیم آنچه میپرستیدند پدران ما
ع
واننا لفي شك مما تدعونا اليه مريب ۝ قال يا قوم
و ما در شکیم از آنچه میخوانی ما را وا آن بگمان گفت ای قوم
ارايتم ان كنت على بينة من ربي واتاني منه
آیا دیدید اگر باشم بر بیان از خدای من و داد مرا ازو
رحمة فمن ينصرني من الله ان عصيته فما تزيدونني
رحمتی که نصرت کند مرا از خدای اگر عاصی شوم نیفزاید
غير تخسير ۝ ويا قوم هذه ناقة الله لكم اية
جز زیان کاری و ای قوم این ناقه خدایست شمارا آیتست
فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها
بگذارید او را تا بخورد در زمین خدای و دست بد و مرسید

مرتين

يزدكم قوة الى قوتكم ولا تتولوا مجرمين
قالوا يا هود ما جئتنا ببينة وما نحن بتاركي
آلهتنا عن قولك وما نحن لك بمؤمنين ان
نقول الا اعتراك بعض آلهتنا بسوء قال اني
اشهد الله واشهدوا اني بريء مما تشركون
من دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون
اني توكلت على الله ربي وربكم ما من
دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم
فان تولوا فقد ابلغتكم ما ارسلت به اليكم
ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا
ان ربي على كل شيء حفيظ ولما جاء امرنا
نجينا هودا والذين آمنوا معه برحمة منا ونجيناهم
من عذاب غليظ وتلك عاد جحدوا بآيات ربهم

رب إني أعوذ بك أن أسألك ما ليس لي
به علم وإلا تغفر لي وترحمني أكن من
الخاسرين ۝ قيل يا نوح اهبط بسلام
منا وبركات على أمم ممن معك وأمم
عليك
سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب أليم ۝ تلك
من أنباء الغيب نوحيها إليك ما كنت
تعلمها أنت ولا قومك من قبل هذا فاصبر إن
العاقبة للمتقين ۝ وإلى عاد أخاهم هودا
قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره
إن أنتم إلا مفترون ۝ يا قوم لا أسألكم
عليه أجرا إن أجري إلا على الذي فطرني أفلا
تعقلون ۝ ويا قوم استغفروا ربكم ثم ع
توبوا إليه يرسل السماء عليكم مدرارا و

نوح ابنه وكان في معزل يا بني اركب
معنا ولا تكن مع الكافرين ۝ قال
سآوي الى جبل يعصمني من الماء قال لا عاصم
اليوم من امر الله الا من رحم وحال بينهما
الموج فكان من المغرقين ۝ وقيل يا
ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض
الماء وقضي الامر واستوت على الجودي
وقيل بعدا للقوم الظالمين ۝ ونادى نوح
ربه فقال رب ان ابني من اهلي وان وعدك
الحق وانت احكم الحاكمين ۝ قال
يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير
صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم اني
اعظك ان تكون من الجاهلين ۝ قال

بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا
مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ
تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۝ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا
قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ
مَجْرِيهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى

ينصرني من الله ان طردتهم افلا تذكرون
ولا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم الغيب
ولا اقول اني ملك ولا اقول للذين تزدري اعينكم
لن يؤتيهم الله خيرا الله اعلم بما انفسهم اني
اذا لمن الظالمين قالوا يا نوح قد جادلتنا فاكثرت
جدالنا فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين
قال انما ياتيكم به الله ان شاء وما انتم
بمعجزين ولا ينفعكم نصحي ان اردت ان
انصح لكم ان كان الله يريد ان يغويكم
هو ربكم واليه ترجعون ام يقولون
افتراه قل ان افتريته فعلي اجرامي وانا
بريء مما تجرمون واوحي الى نوح انه
لن يؤمن من قومك الا من قد امن فلا تبتئس

في

ع

إلى قومه إني لكم نذير مبين ۝ أن لا
تعبدوا إلا الله إني أخاف عليكم عذاب
يوم أليم ۝ فقال الملأ الذين كفروا
من قومه ما نراك إلا بشرا مثلنا وما نراك
اتبعك إلا الذين هم أراذلنا بادي الرأي وما
نرى لكم علينا من فضل بل نظنكم
كاذبين ۝ قال يا قوم أرأيتم إن كنت
على بينة من ربي وآتاني رحمة من عنده فعميت
عليكم أنلزمكموها وأنتم لها
كارهون ۝ ويا قوم لا أسألكم
عليه مالا إن أجري إلا على الله وما أنا بطارد
الذين آمنوا إنهم ملاقوا ربهم ولكني
أراكم قوما تجهلون ۝ ويا قوم من

أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ
بدان که لعنت خدای بر ستمکاران باد آنانکه باز میدارند
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
راه خدای و میجویند ازان کژی و ایشان بآخرت ایشان
كَافِرُونَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي
کافرانند آن گروه نباشند عاجز آیندگان در
الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
زمین و نبود ایشان را از دون خدای هیچ دوستی
يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
دو چندان ایشان را عذاب نبودند که توانستندی
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ
شنوایی را و نبودند که بینندی آن گروه ایشانند
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
که زیان کردند به تنهای ایشان و گمراه شد ازیشان آنچه بودند
يَفْتَرُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ع
که افترا می کردند لابد ایشان در آخرت ایشانند زیانکارتران
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا
آنانکه ایمان آوردند و کارهای نیک کردند و فروتنی نمودند
إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
با خدای ایشان آن گروه اصحاب بهشت ایشان در آن
خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ
جاویدانه باشند مثل این دو گروه همچون نابینا
وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
و کر و بینا و شنوا آیا یکسان باشند در مثل
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
آیا پند نگیرند و بدرستی که فرستادیم نوح را

وَأَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ مَن كَانَ
وانکه نیست الٰه مگر او آیا شما مسلمانانید آنکس خواهد
يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
زندگانی دنیا و آرایش آن بدهیم بایشان عملهای ایشان
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
در آن وایشان در آن کم نکنند ایشان آنانند
لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
که نیست ایشانرا در آخرت مگر آتش و باطل شد آنچه
صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَن
کردند در آن و باطل آنچه بودند که عمل میکردند آیا آنکس
كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
بود بر حجت از خدای او و میخواند او را گواهی از وی
وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
و از پیش او کتابست موسی را پیش رو و رحمت
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
ایشان ایمان آورند باو و هر انکس کافر شد بان از احزاب
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ
پس آتش وعده اوست مباش در شک از او که او
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
آن حقست از خدای تو ولیکن بیشتر مردمان
يُؤْمِنُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
ایمان نیارند و کیست ظالم تر از آنکه افترا کرد بر خدای
كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
دروغ ایشان عرضه کنند بر خدای ایشان و گویند
الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
گواهان اینانند آنان که دروغ گفتند بر خدای ایشان

لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ

گویند چه باز داشت او را نه آن روز که بیاید بایشان نیست بازگردانیده از ایشان

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَا

و رسید بایشان آنچه بودند که بدان افسوس داشتندی و اگر بچشانیم

الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ

مردمان را از ما رحمتی پس برکنیم از او بدرستی که او نومید است

كَفُورٌ ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ

و ناسپاس و اگر بچشانیم او را نعمتی پس از زیانی که رسید باو

لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝ إِلَّا

گویند بشد بدیها از من که او شادمانست فخر کننده مگر

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ

آنان که صبر کردند و کارهای نیک کردند ایشانراست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ

آمرزش و مزد بزرگ مگر تو بازدارنده برخی

مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا

آنچه وحی کرده شد بتو و تنگ شونده سینهٔ تو که گویند اگر نه

أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ

فرستاده شدی بروی گنجی یا آمدی با او فرشته که تو

نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

بیم کننده و خدای بر همه چیزی وکیلست یا گویند

افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَ

دروغ بست بگوی بیارید ده سوره همچنین فرو بافته و

ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

بخوانید آنرا که توانید از دون خدای اگر هستید راستگویان

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ

اگر اجابت نکنند شما را بدانید که فرستاده شد بعلم خدای

ع

تولوا فانی اخاف علیکم عذاب یوم کبیر
بر گردید پس بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ
الی الله مرجعکم وهو علی کل شیء قدیر
با خدا است بازگشت شما و او بر همه چیزی توانا است و
الا انهم یثنون صدورهم لیستخفوا منه
بدرستی که ایشان تا کنند دلهای ایشان تا پنهان شوند از و
الا حین یستغشون ثیابهم یعلم ما یسرون
تا هنگام که می پوشند جامهای ایشان میداند انچه نهان میکنند
وما یعلنون انه علیم بذات الصدور ۝ وما
وانچه اشکارا میکنند که او دانا است بدلها و نیست
من دابة فی الارض الا علی الله رزقها و
هیچ جنبنده در زمین مگر بر خداست روزی ان و
یعلم مستقرها ومستودعها کل فی
میداند قرارگاه او و نهان گاه او همه در
کتاب مبین ۝ وهو الذی خلق السموات
کتاب پیدا است و اوست ان خدای که افرید اسمانها
والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی
و زمین در شش روز و بود عرش او بر
الماء لیبلوکم ایکم احسن عملا ولئن
آب تا بیازماید شما را کدام از شما نیکوتر است بعمل و اگر گفتی
قلت انکم مبعوثون من بعد الموت
بدرستی شما برانگیخته باشید از پس مرگ
لیقولن الذین کفروا ان هذا الا سحر مبین ۝
گویند انان که کافر شدند نیست این مگر جادوی پیدا
ولئن اخرنا عنهم العذاب الی امة معدودة
و اگر باز داریم از ایشان عذاب را تا ... شمرده

عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
بندگان او و او غفور و رحیم است بگو ای مردمان
قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا
بدرستی که آمد بشما راستی از خدای شما هر که راه یافت پس بدرستی
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا
که راه راست مرتن او را و هر که گمراه شد بدرستی که گمراه میشود بر تن او و نیستم من
عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۞ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ
بر شما نگاهبان و پی روی کن آنچه وحی کرده شد بتو و صبر کن
حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞
تا حکم کند خدای و او بهتر حکم کنندگان است

ع

سورة هود مائة وإحدى وعشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
این کتابیست که استوار کرده شد آیتهای او باز بیان کرده شد از نزد
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۞ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ
حکیم دانا که نپرستید مگر خدای را که من شما را
مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۞ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
از او بیم کننده و مژده دهنده ام و آمرزش خواهید از خدای خویش
ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى
باز توبه کنید باو برخوردار کند شما را برخورداری نیکو تا
أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ
وقت نام برده و بدهد هر خداوند فضل را فضل او و اگر

والنذر عن قوم لا يؤمنون ۝ فهل ينتظرون الا مثل
ايام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا اني
معكم من المنتظرين ۝ ثم ننجي رسلنا والذين
امنوا كذلك حقا علينا ننج المؤمنين ۝
قل يا ايها الناس ان كنتم في شك من ديني
فلا اعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن
اعبد الله الذي يتوفاكم وامرت ان اكون
من المؤمنين ۝ وان اقم وجهك للدين حنيفا
ولا تكونن من المشركين ۝ ولا تدع
من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت
فانك اذا من الظالمين ۝ وان يمسسك الله
بضر فلا كاشف له الا هو وان يردك
بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء ومن

مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ۝ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا
إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
مَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ
النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا
كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلِ انْظُرُوا عشر
مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ

مدّ

ع

فاستقيما ولا تتبعانّ سبيل الذين لا يعلمون ۝ و
راست باشيد و مى روى مكنيد راه آنان كه نميدانند و
جاوزنا ببني اسرائيل البحر فاتبعهم فرعون وجنوده
بگذرانيديم فرزندان يعقوب را بدريا باز پس ايشان فرعون و لشكر او
بغيا وعدوا حتّى اذا ادركه الغرق قال امنت
از تعدى و دشمنى تا چون دريافت او را غرق گفت ايمان آوردم
انّه لا اله الّا الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من
آنك او خدا نيست كه نيست هيچ خداى مگر او كه ايمان آوردند بدو بنى اسرائيل و من از
المسلمين ۝ الآن وقد عصيت قبل وكنت
مسلمانانم اكنون و بدرستى كه نافرمانى كردى پيش ازين و بودى
من المفسدين ۝ فاليوم ننجّيك ببدنك لتكون
از مفسدان آن روز بيفكنيم ترا با بدن تو تا باشى
لمن خلفك اية وانّ كثيرا من الناس عن اياتنا
آنرا كه از پس تو نشانى و كه بسيارى از مردمان از آيات ما
لغافلون ۝ ولقد بوّأنا بني اسرائيل مبوّأ
غافلند و بدرستى كه جاى كرديم بنى اسرائيل را جايگاه
صدق ورزقناهم من الطيّبات فما اختلفوا حتّى
راستين و روزى داديم ايشان را از پاكيها پس مختلف نشدند تا
جاءهم العلم انّ ربّك يقضي بينهم يوم القيامة
بيامد بايشان دانش كه خداى تو حكم كند ميان ايشان در روز قيامت
فيما كانوا فيه يختلفون ۝ فان كنت في
در آنچه بودند در آن اختلاف كردند اگر بودى تو در
شكّ ممّا انزلنا اليك فسئل الذين يقرؤن الكتاب
شك از آنچه فرستاديم بتو پس بپرس از آنان كه ميخوانند كتاب را
من قبلك لقد جاءك الحقّ من ربّك فلا تكوننّ
از پيش تو بدرستى آمد بتو حق از خداى تو پس مباش

فرعون وملائهم ان يفتنهم وان فرعون لعال
في الارض وانه لمن المسرفين ۞ وقال موسى يا
قوم ان كنتم آمنتم بالله فعليه توكلوا ان
كنتم مسلمين ۞ فقالوا على الله توكلنا ربنا
لا تجعلنا فتنة للقوم الظالمين ۞ ونجنا برحمتك
من القوم الكافرين ۞ واوحينا الى موسى
واخيه ان تبوّءا لقومكما بمصر بيوتا و
اجعلوا بيوتكم قبلة واقيموا الصلوة وبشر
المؤمنين ۞ وقال موسى ربنا انك آتيت
فرعون وملاءه زينة واموالا في الحيوة الدنيا
ربنا ليضلوا عن سبيلك ربنا اطمس على اموالهم
واشدد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب
الاليم ۞ قال قد اجيبت دعوتكما

وهرون الى فرعون وملائه باياتنا فاستكبروا

وكانوا قوما مجرمين ۞ فلما جاءهم الحق

من عندنا قالوا ان هذا لسحر مبين ۞ قال موسى

اتقولون للحق لما جاءكم اسحر هذا ولا يفلح

الساحرون ۞ قالوا اجئتنا لتلفتنا عما وجدنا

عليه اباءنا وتكون لكما الكبرياء

في الارض وما نحن لكما بمؤمنين ۞

وقال فرعون ائتوني بكل ساحر عليم ۞ فلما

جاء السحرة قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ۞

فلما القوا قال موسى ما جئتم به السحر ان الله

ع سيبطله ان الله لا يصلح عمل المفسدين ۞

ويحق الله الحق بكلماته ولو كره المجرمون ۞

فما امن لموسى الا ذرية من قومه على خوف من

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ
و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر گروه خود را که ای قوم اگر باشد
كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ
بزرگ بر شما مقام من و یاد کرد من بآیات
اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ
خدای بر خدا است توکل من گرد آمد کار شما و
وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ
و انبازان شما پس نباشد کار شما
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ
بر شما پوشیده پس بگذارید بمن و منگرید
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
اگر برگردید پس نخواستم از شما از مزدی نیست مزد من مگر
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوهُ
بر خدای و فرموده شدم که باشم از مسلمانان پس بدروغ داشتند او را
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
نجات دادیم او را و هر که با اوست در کشتی و کردیم ایشان را خلیفگان
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ
و غرق کردیم آنان را که دروغ گفتند بآیات ما پس بنگر که چگونه
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ
باشد عاقبت بیم کنندگان پس فرستادیم از پس وی
رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
رسولان را با قوم ایشان پس آمدند بایشان با حجتها پس نبودند
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ
تا مومنان که دروغ گفتند بآن از پیش همچنین
نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى
مهر نهادیم بر دلهای از گذرندگان پس فرستادیم از پس ایشان موسی را

تبديل لكلمات الله ذلك هو الفوز العظيم

تبديل سخنهاى خداى را اينست فيروزى بزرگ

ولا يحزنك قولهم ان العزة لله جميعا هو السميع

ونه اندوه كند ترا گفتار ايشان كه عزت خدايراست همه او شنواست

العليم الا ان لله من في السموات ومن في الارض

ودانا است بدانك خدايراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است

وما يتبع الذين يدعون من دون الله شركاء ان

و[illegible] آنانكه ميخوانند از غير خداى انبازان انك

يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون

[illegible] مگر گمان را ونيستند ايشان مگر دروغ گويان

هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه

اوست آن خدايى كه گردانيد شما را شب تا ساكن شويد در وى

والنهار مبصرا ان في ذلك لايات لقوم يسمعون

وروز را بينا بدرستى كه در آن نشانهاست مر گروهى را كه بشنوند

ع قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو الغني له ما في

گفتند گرفت خداى فرزندى پاكست او اوست بى نياز او را آنچه در

السموات وما في الارض ان عندكم من سلطان

آسمانها وآنچه در زمين است نيست نزد شما هيچ حجت

بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون قل ان

بآن آيا ميگوييد بر خداى آنچه نميدانيد بگو كه

الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون

آنانكه افترى كنند بر خداى دروغ را نجات نيابند

متاع في الدنيا ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم

[illegible] در دنيا پس با ماست بازگشت ايشان پس بچشانيم

العذاب الشديد بما كانوا يكفرون

عذاب سخت بآنچه بودند كه كافر شدند

يجمعون ۝ قل ارايتم ما انزل الله لكم من رزق
فجعلتم منه حراما وحلالا قل آلله اذن لكم
ام على الله تفترون ۝ وما ظن الذين يفترون على
الله الكذب يوم القيامة ان الله لذو فضل
على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون
وما تكون في شان وما تتلوا منه من قران
ولا تعملون من عمل الا كنا عليكم
شهودا اذ تفيضون فيه وما يعزب عن ربك
من مثقال ذرة في الارض ولا في السماء ولا
اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب
مبين ۝ الا ان اولياء الله لا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ۝ الذين آمنوا وكانوا يتقون
لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الاخرة لا

آلله
بالابدال والتسهيل

عشر

آلآن سهل الهمزة الثانية او ابدلها الفا كل القراء والابدال افضل وكذا في الثاني

به آلآن وقد كنتم به تستعجلون ۞ ثم قيل للذين
ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل تجزون الا بما كنتم
تكسبون ۞ ويستنبئونك احق هو قل اي
وربي انه لحق وما انتم بمعجزين ۞ ولو ان
لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به
واسروا الندامة لما راوا العذاب وقضي بينهم
بالقسط وهم لا يظلمون ۞ الا ان لله ما في
السموات والارض الا ان وعد الله حق ولكن
اكثرهم لا يعلمون ۞ هو يحيي ويميت
واليه ترجعون ۞ يا ايها الناس قد جاءتكم
موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور
وهدى ورحمة للمؤمنين ۞ قل بفضل الله و
برحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما

النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَ
يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ
اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ ع
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ۝ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم عشر

الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۝ أم
کتاب نیست هیچ شک در آن از خدای جهانیان یا
يقولون افتراه قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من
گویند دروغ بست بگو پس بیارید سورتی مانند آن و بخوانید آن را که
استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين ۝
توانایی دارید بجز خدای اگر هستید راستگویان
بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما يأتهم تأويله
بلکه دروغ داشتند بانچه احاطه نکردند بعلم او و هنوز نیامد بدیشان تاویل
كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر
همچنین بدروغ داشتند آنانکه پیش بودند ازیشان پس بنگر
كيف كان عاقبة الظالمين ۝ ومنهم
چگونه باشد عاقبت ستمکاران و از ایشان
من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به وربك أعلم
کسی هست که ایمان آرد باو و از ایشان آنکه ایمان نیارد و خدای تو داناتر
بالمفسدين ۝ وإن كذبوك فقل لي عملي
بتباه کاران و اگر دروغ گوی دارند ترا بگو مراست عمل من
عشر
ولكم عملكم أنتم بريئون مما أعمل
و شما راست عمل شما بیزارید از آنچه میکنم
وأنا بريء مما تعملون ۝ ومنهم من يستمعون
و من بیزارم از آنچه میکنید و از ایشان آنکه گوش دارند
إليك أفأنت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون ۝
بتو آیا تو بشنوانی کران را و اگر چه باشند که خرد ندارند
ومنهم من ينظر إليك أفأنت تهدي العمي
و از ایشان آنکه نظر کند بتو آیا تو راه نمایی کوران را
ولو كانوا لا يبصرون ۝ إن الله لا يظلم
و اگر چه باشند که نبینند خدای ستم نکند

يدبر الامر فسيقولون الله فقل افلا تتقون فذلكم

الله ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فانى

تصرفون كذلك حقت كلمت ربك

على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون قل هل من

شركائكم من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل

الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فانى تؤفكون

قل هل من شركائكم من يهدى الى الحق

قل الله يهدى للحق افمن يهدى الى الحق احق ان يتبع

امن لا يهدى الا ان يهدى فما لكم كيف

تحكمون وما يتبع اكثرهم الا ظنا

ان الظن لا يغنى من الحق شيئا ان الله عليم بما

يفعلون وما كان هذا القران ان يفترى من

دون الله ولكن تصديق الذى بين يديه وتفصيل

خالدون ۝ والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة
بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كانما
اغشيت وجوههم قطعا من الليل مظلما اولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون ۝ ويوم نحشرهم
جميعا ثم نقول للذين اشركوا مكانكم
انتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال
شركاؤهم ما كنتم ايانا تعبدون ۝ فكفى
بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا عن عبادتكم
لغافلين ۝ هنالك تبلوا كل نفس ما اسلفت
وردوا الى الله مولاهم الحق وضل عنهم
ما كانوا يفترون ۝ قل من يرزقكم من
السماء والارض امن يملك السمع والابصار
ومن يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن

وظنوا انهم احيط بهم دعوا الله مخلصين له الدين
لئن انجيتنا من هذه لنكونن من الشاكرين ۝ فلما
انجاهم اذا هم يبغون في الارض بغير الحق يا ايها
الناس انما بغيكم على انفسكم متاع الحيوة
الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط به نبات
الارض مما يأكل الناس والانعام حتى اذا اخذت
الارض زخرفها وازينت وظن اهلها انهم قادرون
عليها اتاها امرنا ليلا او نهارا فجعلناها حصيدا
كان لم تغن بالامس كذلك نفصل الايات
لقوم يتفكرون ۝ والله يدعوا الى دار السلام
ويهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۝ للذين
احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم ع
قتر ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة هم فيها

عشر

شفعاؤنا عند الله قل أتنبئون الله بما لا يعلم في
شفیعان ما اند نزد خدای بگوی آیا آگاه می کنید خدای را بآنچه نمی داند در
السموات ولا في الأرض سبحانه وتعالى عما
آسمانها و زمین پاکست او و برتر است از آنچه
يشركون ۞ وما كان الناس إلا أمة
شریک می آرند و نبودند مردمان مگر امتی
واحدة فاختلفوا ولولا كلمة سبقت من ربك
یگانه اختلاف کردند و اگر نه سخنی پیش رفته بود از خدای
لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ۞ ويقولون
قضا کرده شدی میان ایشان در آنچه در وی اختلاف می کردند و گویند
لولا أنزل عليه آية من ربه فقل إنما الغيب لله
اگر نه فرستاده شدی بروی آیتی از خدای او بگوی که غیب خدای راست
فانتظروا إني معكم من المنتظرين ۞ وإذا أذقنا
بپایید که من با شما از پایندگانم و چون بچشانیم
الناس رحمة من بعد ضراء مستهم إذا لهم
مردمان را رحمتی از پس سختی که رسید بایشان ناگاه ایشان را
مكر في آياتنا قل الله أسرع مكرا إن
مکر کنند در آیات ما بگوی خدای زودتر عقوبت کننده
رسلنا يكتبون ما تمكرون ۞ هو الذي
رسولان ما می نویسند آنچه مکر می کنید اوست آنکه
يسيركم في البر والبحر حتى إذا كنتم
می برد شما را در خشکی و دریا تا چون باشید
في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها
در کشتی و براندند بایشان ببادی خوش و شاد شوند بآن
جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان
آمد بایشان بادی سخت و بیامد ایشان را موج از هر مکانی

مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
از پیش شما چون ستم کردند و آمد باشان پیغامبران ایشان بحجتها

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
و نبودند که بگروند همچنین جزا دهیم گروه

الْمُجْرِمِينَ ۞ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
گناهکاران را پس کردیم شما را خلیفتان در زمین

مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۞ وَإِذَا
از پس ایشان تا بنگریم که چون کار کنید و چون

تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
خوانده شود بر ایشان آیات ما روشن گوید آنان که امید ندارند دیدار ما

ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
بیاور قرآنی جز این یا بدل کن او را بگو نبود مرا که

أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي
بدل کنم او را از نزدیک تن خود پیروی نکنم مگر آنچه وحی کرده شود بمن بدرستی که من

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قُل لَّوْ
میترسم اگر عاصی شوم خدای خود را از عذاب روز بزرگ بگو اگر

شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُم بِهِ
خواستی خدای نه خواندمی آنرا بر شما و نه آگاه کردی شما را بآن

فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞
بدرستی که درنگ کردم در میان شما عمری از پیش او آیا عقل ندارید

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
کیست ستمکارتر از آنکه بربافد بر خدای دروغ را یا دروغ داشت

بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۞ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
آیاتش را بدرستی که رستگار نشوند مجرمان و میپرستند از دون

اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ
خدای چیزی که زیان نکند ایشان را و نه سود کند ایشان را و میگویند اینان

ع

بها والذين هم عن آياتنا غافلون ۞ أولئك
مأواهم النار بما كانوا يكسبون ۞ إن
الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم
بإيمانهم تجري من تحتهم الأنهار في جنات
النعيم ۞ دعواهم فيها سبحانك اللهم
وتحيتهم فيها سلام وآخر دعواهم أن الحمد لله
رب العالمين ۞ ولو يعجل الله للناس الشر
استعجالهم بالخير لقضي إليهم أجلهم فنذر
الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون ۞
وإذا مس الإنسان الضر دعانا لجنبه أو قاعدا
أو قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كأن
لم يدعنا إلى ضر مسه كذلك زين للمسرفين
ما كانوا يعملون ۞ ولقد أهلكنا القرون

في ستة ايام ثم استوى على العرش يدبر الامر
ما من شفيع الا من بعد اذنه ذلكم الله
ربكم فاعبدوه افلا تذكرون ۞ اليه
مرجعكم جميعا وعد الله حقا انه يبدؤا
الخلق ثم يعيده ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات
بالقسط والذين كفروا لهم شراب من حميم
وعذاب اليم بما كانوا يكفرون ۞ هو
الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا وقدره منازل
لتعلموا عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك
الا بالحق يفصل الايات لقوم يعلمون ۞ ان
في اختلاف الليل والنهار وما خلق الله في
السموات والارض لايات لقوم يتقون ۞ ان الذين
لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمانوا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۞ لَقَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞

ع

يونس مائة وتسع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۞ أَكَانَ
لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ
عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۞
إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

لا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في
بیرون نروند از هر گروهی از ایشان طایفه تا بدانند در
الدين ولينذروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم
دین و تا بیم کنند گروه ایشان را چون باز گردند بایشان تا مگر ایشان
يحذرون ۞ يا ايها الذين آمنوا قاتلوا الذين
بپرهیزند ای آنان که ایمان آوردید کارزار کنید با آنانکه
يلونكم من الكفار وليجدوا فيكم غلظة
[illegible] از کافران و باید که یابند در شما غلظت
واعلموا ان الله مع المتقين ۞ واذا ما انزلت
و بدانید که خدای با پرهیزکاران است و چون فرستاده شد
سورة فمنهم من يقول ايكم زادته هذه
سورتی از ایشان آنکه گوید کدام از شما زیادت شد این
ايمانا فاما الذين آمنوا فزادتهم ايمانا وهم
ایمان اما آنان که ایمان آوردند زیادت شد ایشان را ایمان و ایشان
يستبشرون ۞ واما الذين في قلوبهم مرض
شاد میشوند اما آنانکه در دلهای ایشان بیماری است
فزادتهم رجسا الى رجسهم وماتوا وهم
زیادت شد ایشان را پلیدی با پلیدی ایشان و بمردند و ایشان
كافرون ۞ اولا يرون انهم يفتنون في كل
کافران بودند نمی‌بینند که ایشان در شوند در هر
عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون ۞
سالی یکبار یا دو بار پس توبه نکنند و نه ایشان یاد کنند
واذا ما انزلت سورة نظر بعضهم الى بعض
و چون فرستاده شد سورتی نگاه کرد بعضی از ایشان
هل يريكم من احد ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم
آیا می‌بیند شما را از هیچ کس پس باز گشتند بگردانید خدای دلهای

ع

أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ
تنهای ایشان و ظن بردند که نیست پناهی از خدای مگر بدو پس توبه داد
عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا
ایشان را تا توبه کنند که خدای او توبه پذیر بخشاینده است ای آنان
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝
که ایمان آوردید بترسید از خدای و باشید با راستان

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
نبود اهل مدینه را و هر که گرد ایشانست از اعراب
أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ
آنکه خلاف کردند از رسول خدای و نه رغبت کنند به تنهای ایشان
عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا
از تن او آن بدانک ایشان نرسید بایشان تشنگی و نه
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ
رنج و نه گرسنگی در راه خدای و نه نهند
مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ
جایگاهی که دشمن گیرد کافران و نیابند از دشمن
نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا
یافتنی مگر نوشته شد ایشان را کاری نیک که خدای نکند
يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً
ضایع مزد نیکوکاران را و نفقه نکنند نفقه کوچک
وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ
و نه بزرگ و نه ببرند وادی مگر نوشته
لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝
ایشان تا مزد دهد خدای نیکوتر آنچه بود که میکردند
وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا

ربع

وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ
لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ
عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ
لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ
عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ ۝ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ
عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ

ع

هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ۞ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۞ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي
التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ
الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ مَا كَانَ
لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ

الصدقات وان الله هو التواب الرحيم ۝ وقل اعملوا
فسيرى الله عملكم ورسوله والمؤمنون و
ستردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم
بما كنتم تعملون ۝ وآخرون مرجون لامر
الله اما يعذبهم واما يتوب عليهم والله عليم
حكيم ۝ والذين اتخذوا مسجدا ضرارا و
كفرا وتفريقا بين المؤمنين وارصادا لمن حارب
الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا الا الحسنى
والله يشهد انهم لكاذبون ۝ لا تقم فيه ابدا
لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه
فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب
المطهرين ۝ افمن اسس بنيانه على تقوى من
الله ورضوان خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف

ع

اللّه في رحمته انّ اللّه غفور رحيم ۞ والسّابقون
الاوّلون من المهاجرين والانصار والّذين اتّبعوهم
باحسان رضي اللّه عنهم ورضوا عنه واعدّ لهم
جنّات تجري تحتها الانهار خالدين فيها ابدا ذلك
الفوز العظيم ۞ وممّن حولكم من الاعراب منافقون
ومن اهل المدينة مردوا على النّفاق لا تعلمهم نحن
نعلمهم سنعذّبهم مرّتين ثمّ يردّون الى عذاب
عظيم ۞ وآخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا
صالحا وآخر سيّئا عسى اللّه ان يتوب عليهم
انّ اللّه غفور رحيم ۞ خذ من اموالهم صدقة
تطهّرهم وتزكّيهم بها وصلّ عليهم انّ
صلوتك سكن لهم واللّه سميع عليم ۞ الم
يعلموا انّ اللّه هو يقبل التّوبة عن عباده ويأخذ

سيرى الله عملكم ورسوله ثم تردون الى
عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
تعملون ۞ سيحلفون بالله لكم اذا انقلبتم
اليهم لتعرضوا عنهم انهم رجس وماواهم جهنم

فاعرضوا عنهم

جزاء بما كانوا يكسبون ۞ يحلفون لكم
لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله لا يرضى
عن القوم الفاسقين ۞ الاعراب اشد كفرا ونفاقا
واجدر الا يعلموا حدود ما انزل الله على رسوله
والله عليم حكيم ۞ ومن الاعراب من يتخذ
ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم
دائرة السوء والله سميع عليم ۞ ومن الاعراب
من يؤمن بالله واليوم الاخر ويتخذ ما ينفق قربات
عند الله وصلوات الرسول الا انها قربة لهم سيدخلهم

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ

الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

ع كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ

وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ

حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ

لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ

تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا

مَا يُنْفِقُونَ ۞ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ

وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ

الجزو وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يَعْتَذِرُونَ

إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ

نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَ

رضيتم بالقعود اول مرة فاقعدوا مع الخالفين ۝ ولا
خشنود بدید به نشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان
تصل على احد منهم مات ابدا ولا تقم على قبره ا
نماز مگزار بر یکی از ایشان بمرد همیشه و مایست بر گور ایشان
نهم كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون
که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان فاسقان
ولا تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد الله ان
بشگفت نیارد ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان بدرستی که خواست خدای که
يعذبهم بها في الدنيا وتزهق انفسهم وهم
عذاب کند ایشان را بآن در دنیا و بشود جانهای ایشان و ایشان
كافرون ۝ واذا انزلت سورة ان امنوا بالله
کافران اند و چون فرستاده شود سورة که ایمان آرید بخدای
وجاهدوا مع رسوله استاذنك اولوا الطول منهم
و جهاد کنید با رسول او دستوری خواستند از تو توانگران ایشان
وقالوا ذرنا نكن مع القاعدين ۝ رضوا بان يكونوا
و گفتند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان خشنود شدند بانک
مع الخوالف وطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ۝
با بازماندگان و مهر نهاده شد بر دلهای ایشان پس ایشان نمی دانند
لكن الرسول والذين امنوا معه جاهدوا باموالهم
لیکن رسول و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای
وانفسهم واولئك لهم الخيرات واولئك هم
و تنهای ایشان و ایشان را است خیرات و ایشان ایشان
المفلحون ۝ اعد الله لهم جنات تجري من تحتها
رستگاران اند ساخت خدای ایشان را بهشتهای که روانست از زیر
الانهار خالدين فيها ذلك الفوز العظيم
جویها جاویدانند در آن [illegible]

ع

فی الصدقات والذین لا یجدون الا جهدهم
در صدقها و آنان که نیابند مگر جهد ایشان را
فیسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب
فسوس کنند از ایشان فسوس کند خدای از ایشان و مر ایشان را عذاب
الیم ۞ استغفر لهم او لا تستغفر لهم
دردناک آمرزش خواه ایشان را یا آمرزش مخواه ایشان را
ان تستغفر لهم سبعین مرة فلن یغفر الله
اگر آمرزش خواهی ایشان را هفتاد بار هرگز نیامرزد خدای
لهم ذلک بانهم کفروا بالله ورسوله والله
ایشان را آن بآنست که ایشان کافر شدند بخدای و رسول او و خدای
لا یهدی القوم الفاسقین ۞ فرح المخلفون
راه ننماید گروه فاسقان را خرم شدند ماندگان
بمقعدهم خلاف رسول الله وکرهوا ان
بنشستن ایشان از پس رسول خدای و کراهیت داشتند که
یجاهدوا باموالهم وانفسهم فی سبیل الله
جهاد کنند با مالهای خویش و تنهای خویش در راه خدای
وقالوا لا تنفروا فی الحر قل نار جهنم اشد حرا
و گفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سخت گرم تر است
لو کانوا یفقهون ۞ فلیضحکوا قلیلا
اگر باشند که بدانند بخندید اندکی
ولیبکوا کثیرا جزاء بما کانوا یکسبون ۞
و بگریید بسیار جزای آنچه بودند که کسب میکردند
فان رجعک الله الی طائفة منهم فاستاذنوک للخروج
اگر باز گرداند ترا خدای بگروهی از ایشان دستوری خواهند از تو بیرون
فقل لن تخرجوا معی ابدا ولن تقاتلوا معی عدوا انکم
بگو بیرون نروید با من هرگز و کارزار نکنید با من دشمنی را

معی ۱

وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا
وجای ایشان دوزخست و بد بازگشتیست سوگند میخورند بخدای که
قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
نگفتند و بدرستی که گفتند سخن کفر و کافر شدند
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا
بعد از اسلام ایشان و قصد کردند بانچه نرسیدند و نکوهیدند مگر
أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ
انکه بی نیاز کرد ایشانرا خدای و رسول او از فضل او اگر توبه کنند باشد
خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي
بهتر ایشانرا و اگر برگردند عذاب کند ایشانرا خدای عذابی دردناک در
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
دنیا و آخرت و نیست ایشانرا در زمین هیچ دوستی و نه یاری
وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَ
و از ایشان انکه عهد کرد خدای را اگر بدهد ما را از فضل خود صدقه دهیم و
لَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
باشیم از نیکوان چون داد ایشانرا از فضل خود
بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا
بخل کردند بان و برگشتند و ایشان برگشتگان اند عقوبت کرد ایشانرا
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا
در دلهاشان تا روز قیامت دیدار ایشان بانچه خلاف کردند خدایرا انچه
وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا
وعده کردند و بانچه بودند که دروغ میگفتند ای نمیدانند
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
که خدای میداند سر ایشانرا و راز ایشان و انکه خدای داناست
الْغُيُوبِ ۝ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غیبها ... انانکه عیب میکنند ... از مؤمنان

ع

نوح

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
در دنیا و آخرت و ایشانند زیان کاران
أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ وَعَادٍ وَثَمُودَ
آیا نیامد بایشان خبر آنانکه از پیش ایشان بودند قوم و عاد و ثمود
وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ
و قوم ابرهیم و اصحاب مدین و قوم لوط
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
بیامدند بایشان پیغامبران ایشان بحجتها نبود خدای که ستم کند بریشان
وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ
ولیکن بودند که بر تنهای خود ستم کردند و مومنان
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
و مومنات بعض از ایشان دوستان بعض فرمایند به نیکی
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ
و باز می دارند از بدی و بر پای میدارند نماز و میدهند
الزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
زکوة و فرمان میبرند خدای را و رسول او را آن گروه رحمت کناد ایشان را
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
خدای که خدای عزیز و حکیم است وعده کرد خدای مومنان را
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
و مومنات را بهشتها که میرود از زیر آن جویها جاویدان
فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ
در آن و جایها پاکیزه در بهشتهای اقامت و خشنودی
مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَا أَيُّهَا
از خدای بزرگتر آن او است فیروزی بزرگ ای
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
پیغامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان

أَبِاللّٰهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ لَا
بخداي و بخنانهاي او و رسول او همي فسوس كنيد مكنيد
تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَعْفُ
بهانه بدرستي كافر شديد پس از ايمان تان اگر عفو كنيم
عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا
از گروهي از شما عذاب كنيم گروهي را بانكه ايشان بودند
مُجْرِمِينَ ۞ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن
گناهكاران مردان منافقان و زنان منافق بعضي ايشان از
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَ
بعضي ميفرمايند بزشتي و باز دارند از نيكي و
يَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
باز دارند از صدقه دادن دستهاي ايشان فراموش كردند خداي را فراموش كرد ايشان را كه منافقان
هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
ايشانند تباه كاران وعده كرد خداي منافقان را و منافقات را
وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ
و كافران را آتش دوزخ جاوداني باشند در آنجا آن بسنده است ايشان را
وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۞ كَالَّذِينَ مِن
و لعنت كرد ايشان را خداي و مر ايشان را عذابيست پاينده چنانكه بودند از
قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
پيش از شما بودند سختر از شما قوت و بيشتر
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم
خواسته و فرزندان برداشتند بهره خويش پس برداشتيد شما
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ
بهره خود چنانكه برداشتند آنانكه پيش از شما بودند بهره خويش
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
و در شديد چنانكه درشدند ايشانند كه باطل شد عملهاي ايشان

ربع

والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب
والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من
الله والله عليم حكيم ۞ ومنهم الذين يؤذون
النبي ويقولون هو اذن قل اذن خير لكم يؤمن بالله
ويؤمن للمؤمنين ورحمة للذين امنوا منكم
والذين يؤذون رسول الله لهم عذاب اليم ۞
يحلفون بالله لكم ليرضوكم والله ورسوله
احق ان يرضوه ان كانوا مؤمنين ۞ الم يعلموا
انه من يحادد الله ورسوله فان له نار جهنم
خالدا فيها ذلك الخزي العظيم ۞ يحذر المنافقون
ان تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم
قل استهزءوا ان الله مخرج ما تحذرون ۞ ولئن
سالتهم ليقولن انما كنا نخوض ونلعب قل

منهم نفقاتهم الا انهم كفروا بالله و
از ایشان نفقات ایشان مگر که ایشان کافر شدند بخدای و

برسوله ولا يأتون الصلوة الا وهم كسالى
برسول او و نیایند بنماز مگر ایشان کاهلان باشند

ولا ينفقون الا وهم كارهون ۞ فلا تعجبك
و نفقه نکنند مگر که ایشان کراهیت دارند پس باید که بشگفت نیارد ترا

اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها
مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدای تا عذاب کند ایشان را بدان

في الحيوة الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ۞
در زندگانی دنیا و بسود جانهای ایشان و ایشان کافر باشند

ويحلفون بالله انهم لمنكم وما هم منكم
و سوگند خورند بخدای که ایشان از شما اند و نیستند ایشان از شما

ولكنهم قوم يفرقون ۞ لو يجدون ملجأ او
ولکن ایشان گروهی اند که میترسند اگر یابند پناهی یا

مغارات او مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون ۞
اشکفتهای کوه یا جای که در شوند روی بدو آرند و ایشان

ومنهم من يلمزك في الصدقات فان اعطوا منها
و از ایشان هست که عیب کند ترا در صدقات پس اگر بدهند ایشان را از آن

رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم يسخطون ۞ ولو
خشنود شوند و اگر ندهند از آن که ایشان خشم گیرند و اگر

انهم رضوا ما اتاهم الله ورسوله وقالوا حسبنا
ایشان خشنود شوندی بدانچه داد ایشان را خدای و رسول او و گفتندی بسنده است ما را

الله سيؤتينا الله من فضله ورسوله انا الى الله
خدای زود بود که دهد ما را خدای از فضل او و رسول او ما با خدای

راغبون ۞ انما الصدقات للفقراء والمساكين
رغبت کنندگانیم جز این نیست که صدقها درویشان راست و مسکینان را

ع

الفتنة وفيكم سمّاعون لهم والله عليم بالظالمين
لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلّبوا لك الامور حتى
جاء الحق وظهر امر الله وهم كارهون ومنهم
من يقول ائذن لي ولا تفتنّي الا في الفتنة سقطوا
ع
وانّ جهنّم لمحيطة بالكافرين ان تصبك
حسنة تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا
امرنا من قبل ويتولّوا وهم فرحون قل لن يصيبنا
الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكّل
المؤمنون قل هل تربّصون بنا الا احدى الحسنيين ونحن
نتربّص بكم ان يصيبكم الله بعذاب من عنده
او بايدينا فتربّصوا انّا معكم متربّصون قل
انفقوا طوعا او كرها لن يتقبّل منكم انكم
كنتم قوما فاسقين وما منعهم ان تقبل

تعلمون ۝ لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا
که بدانید اگر بود چیزی نزدیک و سفری آسان
لاتبعوك ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحلفون
پیروی کردندی ترا ولیکن دور شد بر ایشان سفر و سوگند خورند
بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون
بخدای اگر توانستیمی بیرون آمدی با شما و هلاک کردی
انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون ۝ عفا
تنهای ایشان را و خدای میداند که ایشان دروغ گویانند عفو کرد
الله عنك لم اذنت لهم حتى يتبين لك الذين صدقوا
خدای از تو چرا دستوری دادی ایشان را تا پدید آمدی آنکه راست گفتند
وتعلم الكاذبين ۝ لا يستاذنك الذين يؤمنون
و میدانی دروغ گویان را دستوری نخواهند آنانکه ایمان آورند
بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم
بخدای و بروز قیامت آنکه جهاد کنند بمالهای ایشان و تنهای ایشان
والله عليم بالمتقين ۝ انما يستاذنك الذين لا
و خدای داناست به پرهیزکاران بدرستی که دستوری خواهند از تو آنانکه
يؤمنون بالله واليوم الاخر وارتابت قلوبهم فهم
ایمان نیارند بخدای و بروز قیامت و بگمان باشد دلهای ایشان پس ایشان
في ريبهم يترددون ۝ ولو ارادوا الخروج لاعدوا
در شک خود تردد کنند و اگر خواستندی بیرون شدن آماده کردندی
له عدة ولكن كره الله انبعاثهم فثبطهم
او را ساختنی و لیکن کراهیت داشت خدای جنبش ایشان و گران کرد ایشان را
وقيل اقعدوا مع القاعدين ۝ لو خرجوا فيكم
و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون آمدندی در میان شما
ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم يبغونكم
نیفزودی شما را مگر تباهی و بشتافتندی میان شما بجستندی شما را

ع

اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله اثاقلتم
چون گویند شما را بروید در راه خدای گران شوید
الى الارض ارضيتم بالحيوة الدنيا من الاخرة فما
در زمین می پسندید بزندگانی دنیا از آخرت و نیست
متاع الحيوة الدنيا في الاخرة الا قليل ۝ الا
متاع زندگی دنیا در آخرت مگر اندک اگر
تنفروا يعذبكم عذابا اليما ويستبدل قوما
برمند عذاب کند شما را عذاب دردناک و بدل کند گروهی
غيركم ولا تضروه شيئا والله على كل
جز شما و زیان نکنند او را چیزی را و خدای بر همه
شيء قدير ۝ الا تنصروه فقد نصره الله اذ
چیزی توانا است اگر یاری نکنید او را پس یاری کرد او را خدای
اخرجه الذين كفروا ثاني اثنين اذ هما في
چون بیرون کرد او را آنکه کافر شدند دوم دو چون بودند در
الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا
غار چون گفت یار خود را اندوه مبر که خدای با ماست
فانزل الله سكينته عليه وايده بجنود لم تروها
بفرستاد خدای آرام او بر وی و تایید کرد او را بلشکری که ندیدید
وجعل كلمة الذين كفروا السفلى
و کرد سخن آنانکه کافر شدند فروتر
وكلمة الله هي العليا والله عزيز حكيم ۝
و سخن خدای آن زبر است و خدای عزیز حکیم
انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا باموالكم وانفسكم
بروید سبکباران و گرانان و جهاد کنید بمالهای خود و تنهای خود
في سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم
در راه خدای آن بهتر است مر شما را اگر هستید شما

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
در راه خدای بشارت ده ایشان را بعذابی دردناک آن روز که بتابند بر آن
فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
در آتش دوزخ داغ کرده شود بدان پیشانیهای ایشان و پهلوهای ایشان
وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
و پشتهای ایشان این آنست که گنج نهادید تنهای خویش
فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ۞ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ
بچشید که گنج نهاده بودید انک شمار ماهها
عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
نزدیک خدایست دوازده ماه در کتاب خدای روز که آفرید
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ
آسمانها و زمین از آن چهار حرامست آن دین
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
راستست ستم مکنید در آن بر تنهای خود و کارزار کنید مشرکان را
كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا
همه چنانکه کارزار کنند شما را همه و بدانید
أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ
که خدای با پرهیزکارانست جز این نیست که تأخیر کردن زیادتیست در کفر
يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
گمراه کرده میشوند بدان آنان که کافر شدند حلال دارند آن سالی و حرام کنند آن سالی
لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ
تا راست کنند شمار آنچه حرام کردست خدای حلال کرد آنچه حرام کرد خدای
لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
آراسته شد ایشان را زشتی کارهای ایشان و خدای راه ننماید گروه
الْكَافِرِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
کافران را ای آنان که ایمان آوردید چیست شما را

اليهود عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن
جهودان عزیر پسر خدا است و گفتند ترسایان عیسی پسر
الله ذلك قولهم بافواههم يضاهئون قول الذين
خدا است آن گفتن ایشان است بزبان ایشان مانند باشد گفتار آنکه
كفروا من قبل قاتلهم الله انى يؤفكون ۝
کافر شدند از پیش لعنت کرد ایشان را خدای چگونه دروغ گویند
اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون
بگرفتند دانشمندان ایشان را و رهبانان ایشان را خدایان از دون
الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا الها
خدای و مسیح پسر مریم و فرموده نشدند مگر که بپرستند اله را
واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون ۝
یکی و نیست اله مگر او پاکست خدای از آنچه شریک می آرند
يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم ويابى الله
میخواهند که بکشند روشنایی خدای بدهنهای ایشان و نخواهد خدای
الا ان يتم نوره ولو كره الكافرون ۝
مگر که انجام کند نور خود و اگرچه مکروه دارند کافران
هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره
او است آن خدایی که فرستاد پیغمبران خود را براه راست و دین [illegible] تا غالب کند
على الدين كله ولو كره المشركون ۝
بر دینها همه و اگرچه کراهیت دارند مشرکان
يا ايها الذين امنوا ان كثيرا من الاحبار والرهبان
ای آنان که ایمان آوردید که بسیاری از دانشمندان و رهبانان
لياكلون اموال الناس بالباطل ويصدون عن سبيل
میخورند مالهای مردمان بباطل و بگردانند از راه
الله والذين يكنزون الذهب والفضة ولا ينفقونها
خدا و آنان که گنج میکنند زر و سیم و نفقه نکنند آن را

نصف

ن

كثيرة ويوم حنين اذ اعجبتكم كثرتكم
بسيار و در روز حنين چون شگفت آمد شما را بسيارى شما
فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض
فرياد نرسيد از شما چيزى را و تنگ شد بر شما زمين
بما رحبت ثم وليتم مدبرين ۝ ثم انزل الله سكينته
با آنچه فراخ بود باز گشتيد پشت دادگان پس فرو فرستاد خداى آرام خود
على رسوله وعلى المؤمنين وانزل جنودا لم تروها
بر رسول خود و بر مومنان و فرستاد لشكرها كه نديديد آنرا
وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين ۝
و عذاب كرد آنانرا كه كافر شدند و آن جزاى كافران است
ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله غفور
پس توبه دهد خداى از پس آن بر آنكه خواهد و خداى آمرزنده
رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا انما المشركون نجس
مهربان است اى آنانكه ايمان آورديد كه مشركان پليدند
فلا يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا وان خفتم
نزديك مشوند بمسجد حرام پس از اين سال و اگر بترسيد
عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله ان شاء
از درويشى زود باشد كه بى نياز كرداند خداى از فضل خود اگر خواهد
ان الله عليم حكيم ۝ قاتلوا الذين لا يؤمنون
بدرستى كه خداى دانا است درست كار بكشيد آنانرا كه ايمان نيارند
بالله ولا باليوم الاخر ولا يحرمون ما حرم الله و
بخداى و نه بروز قيامت و حرام نكنند آنچه حرام كرده است خداى و
رسوله ولا يدينون دين الحق من الذين اوتوا الكتاب
رسول او و نه طاعت دارند طاعت حق از آنانكه دادند كتاب
حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون ۝ وقالت
تا بدهند جزيت از دست و ايشان ذليلان اند و گفتند

ع

وهاجروا وجاهدوا في سبيل الله بأموالهم وأنفسهم
و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدای بمالهای خود و تنهای خود
أعظم درجة عند الله وأولئك هم الفائزون ۝
بزرگتر درجت نزد خدای و ایشان ایشانند فیروزی یافتگان
يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم
بشارت ایشان را خدای ایشان برحمت از او و خشنودی و بهشتها که مر ایشان را
فيها نعيم مقيم ۝ خالدين فيها أبدا إن الله عنده أجر
در آن نعمت های جاوید و ثابت جاودانه باشند در آن همیشه که خدای نزد او مزد
عظيم ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا آباءكم
بزرگ است ای آنان که ایمان آوردند مگیرید پدران شما را
وإخوانكم أولياء إن استحبوا الكفر على
و برادران شما را دوستان اگر گزینند کافری بر
الإيمان ومن يتولهم منكم فأولئك هم الظالمون ۝
ایمان و هر که دوستی کند با ایشان از شما ایشان ایشانند ستمکاران
قل إن كان آباؤكم وأبناؤكم وإخوانكم
بگوی اگر باشد پدران شما و پسران شما و برادران شما
وأزواجكم وعشيرتكم وأموال اقترفتموها
و زنان شما و عشیرت شما و مالهای شما که [illegible]
وتجارة تخشون كسادها ومساكن ترضونها
و بازرگانی که بترسید کساد شدن آن و جایگاهای که بپسندید آنرا
أحب إليكم من الله ورسوله وجهاد في سبيله
دوست تر است با شما از خدای و رسول او و جهاد در راه او
فتربصوا حتى يأتي الله بأمره والله لا يهدي القوم
بپایند تا بیاید خدای بفرمان خود و خدای راه ننماید گروه
الفاسقين ۝ لقد نصركم الله في مواطن
فاسقان را بدرستی که یاری داد شما را خدای در جایگاهای

غيظ قلوبهم ويتوب الله على من يشاء والله عليم
خشم دلهای ایشان را و توبه دهد خدای بر هرکه خواهد و خدای داناست
حكيم ۞ ام حسبتم ان تتركوا ولما يعلم
حکیمست ا پنداشتید انکه بگذاشته شوید و چون هنوز ندانسته
الله الذين جاهدوا منكم ولم يتخذوا من دون
خدای انانرا که جهاد کردند از شما و نگرفتند از دون
الله ولا رسوله ولا المؤمنين وليجة والله خبير
خدای و نه رسول او و نه مومنان را دوستی و خدای داناست
بما تعملون ۞ ما كان للمشركين ان يعمروا
بانچه میکردید نبود مشرکانرا انکه عمارت کنند
مساجد الله شاهدين على انفسهم بالكفر
مسجدهای خدا را گواهی دهنده بر تنهای خود بکافری
اولئك حبطت اعمالهم وفي النار هم خالدون
ایشان باطل بود کارهای ایشان و در آتش ایشان جاودانه باشند
انما يعمر مساجد الله من امن بالله واليوم الاخر واقام
بلکه عمارت کند مسجدهای خدای هر که ایمان آورد بخدای و بروز قیامت و برپای دارد
الصلوة واتى الزكوة ولم يخش الا الله فعسى
نماز را و بدهد زکوة را و نترسد مگر از خدای پس شاید
اولئك [ان يكونوا] من المهتدين ۞ اجعلتم سقاية الحاج
ایشان [باشند] از راه نمایندگان اند آیا گردانید آب دادن حاجیان
وعمارة المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم
و عمارت مسجد حرام چون آن که ایمان آورد بخدای و بروز
الاخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله
قیامت و جهاد کند در راه خدای برابر نیستند نزد خدای
والله لا يهدي القوم الظالمين ۞ الذين امنوا
و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را آنان که ایمان آوردند

وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا

و بیشترین ایشان فاسقانند بخریدند بآیات خدای بهای

قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

اندک پس باز داشتند از راه او ایشان بد است آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ

که میکردند نگاه ندارند در مؤمن هیچ خویشی و نه عهدی و ایشان

ع

هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا

ایشانند از حد درگذرندگان اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را و بدهند

الزَّكَوٰةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ

زکوة را برادران شمایند در دین و جدا کنیم آیتها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ

مر گروهی که میدانند و اگر تباه کنند سوگندهای ایشان از پس

عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ

عهد ایشان و عیب کنند در دین شما بکشید مهتران کافران را

إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ

که ایشان را نیست ایمان تا مگر ایشان باز ایستند و کارزار نمیکنید

قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ

گروهی که تباه کنند سوگندهای ایشان و قصد کردند بیرون کردن رسول

وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ

و ایشان پیش دستی کردند اول بار می‌ترسید ایشان را خدا سزاوارتر

أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ

که بترسید او را اگر هستید شما مؤمنان بکشید ایشان را

يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ

عذاب کند ایشان را خدای بدستهای شما و رسوا کند ایشان را و یاری کند شما را

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ

بر ایشان و خوش کند دلهای گروهی مؤمنان و ببرد

وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
و اشکال نکرد بر شما یکی را تمام کنید با ایشان عهد ایشان را تا
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ
مدت ایشان که خدای دوست میدارد پرهیزکاران را چون بگذرد ماههای
الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
حرام بکشید مشرکان را هر جا که یابید ایشان را و بگیرید ایشان را
وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا
و بازدارید ایشان را و بنشینید ایشان را بر همه راهها اگر توبه کنند
وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را دست بدارید از راه ایشان
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
که خدای آمرزنده و مهربان است و اگر یکی از مشرکان
اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ
زنهار خواهد زنهار ده او را تا بشنود کلام خدای پس برسان او
مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۞ كَيْفَ
بجای که ایمن باشد آن بانست ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه
يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
باشد مشرکان را عهد نزد خدای و نزد رسول او
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
مگر آنانکه عهد کردید نزد مسجد حرام پس تا آنک راست باشند با شما
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞ كَيْفَ
راست باشید ایشان را که خدای دوست میدارد پرهیزکاران را چگونه
وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا
که اگر غالب شوند بر شما نگاه ندارند در شما خویشی و عهدی
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
حرمتی خشنود میکنند شما را بافواه ایشان و ابا میکند دلهای ایشان

والذين آمنوا من بعد وهاجروا وجاهدوا معكم
وآنان که گرویدند از بعد وهجرت کردند وجهاد کردند با شما
فأولئك منكم وأولوا الأرحام بعضهم أولى
پس ایشان از شما اند وصاحبان خویشی بعض از ایشان اولی ترند
ببعض في كتاب الله إن الله بكل شيء عليم ۝
ببعض در کتاب خدای که خدای [illegible]

ع

التوبة مائة وعشرون وثلث

ربع

براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين
بیزاری از خدای ورسول او بآنانکه عهد کردید از مشرکان
فسيحوا في الأرض أربعة أشهر واعلموا أنكم
بروید در زمین چهار ماه وبدانید که شما
غير معجزي الله وأن الله مخزي الكافرين ۝ وأذان
جز عاجز نکرده خدای وانکه خدای رسوا کننده کافرانست واگاهی دادن
من الله ورسوله إلى الناس يوم الحج الأكبر
از خدای ورسول او بامردمان روز حج [illegible]
أن الله بريء من المشركين ۝ ورسوله فإن تبتم
که خدای بیزارست از مشرکان ورسول او واگر توبه کردید
فهو خير لكم وإن توليتم فاعلموا أنكم غير معجزي
آن بهترست شما را واگر برگردید بدانید که شما جز عاجز
الله وبشر الذين كفروا بعذاب أليم ۝ إلا الذين
خدای وبشارت ده آنان را که کافر شدند بعذاب دردناک مگر آنانکه
عاهدتم من المشركين ثم لم ينقصوكم شيئا
[illegible]

أخذ منكم ويغفر لكم والله غفور رحيم
گرفته شد از شما و بیامرزد مر شما را و خدای آمرزگار و مهربانست
وإن يريدوا خيانتك فقد خانوا الله من قبل فأمكن
و اگر خواهند خیانت تو بدرستی که خیانت کردند خدای را از پیش پس دست داد
وا منهم والله عليم حكيم إن الذين آمنوا وهاجروا
از ایشان و خدای دانا و درست کار است آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند
وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل الله و
و جهاد کردند به مالهای ایشان و تنهای ایشان در راه خدای
الذين آووا ونصروا أولئك بعضهم أولياء بعض
و آنان که جای دادند و یاری کردند ایشانند بعضی ایشان دوستان بعضی اند
والذين آمنوا ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من
و آنانکه ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست شما را از دوستی ایشان از
شيء حتى يهاجروا وإن استنصروكم في الدين
چیزی تا هجرت کنند و اگر از شما نصرت خواهند در دین
فعليكم النصر إلا على قوم بينكم وبينهم
بر شما است نصرت مگر بر گروه میان شما و میان ایشان
ميثاق والله بما تعملون بصير والذين كفروا
عهد است و خدای بآنچه میکنید بیناست و آنانکه کافر شدند
بعضهم أولياء بعض إلا تفعلوه تكن فتنة في
بعضی دوستان بعضی اند اگر نکنید آنرا بود فتنه در
الأرض وفساد كبير والذين آمنوا وهاجروا
زمین و فساد بزرگ و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند
ميم وجاهدوا في سبيل الله والذين آووا ونصروا أولئك
و جهاد کردند در راه خدای و آنان که جای دادند و یاری کردند ایشان
المؤمنون حقا لهم مغفرة ورزق كريم
مؤمنانند براستی ایشان را آمرزش و روزی با کرامت

عشرون صابرون يغلبوا مائتين وإن يكن منكم
بیست صابران غالب شوند بر دویست و اگر باشد از شما
مائة صابرة يغلبوا ألفا من الذين كفروا بأنهم
صد غالب شوند بر هزار از آنانکه کافر شدند با آنکه ایشان
قوم لا يفقهون ۝ الآن خفف الله عنكم
گروه‌اند که نمی‌دانند اکنون سبک کرد خدای از شما
وعلم أن فيكم ضعفا فإن يكن منكم
و دانست که در شما ضعف است اگر باشد از شما
مائة صابرة يغلبوا مائتين وإن يكن منكم
صد صابره غالب شوند بر دویست و اگر باشد از شما
ألف يغلبوا ألفين والله مع الصابرين ۝ ما
هزار غالب شوند بر دو هزار و خدای با صابران است نبود
كان لنبي أن يكون له أسرى حتى يثخن في الأرض
پیغمبر را آنکه بود او را اسیران تا در کشتن در زمین
تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة والله عزيز
میخواهید چیزی از جهان و خدای میخواهد آخرت و خدای عزیز
حكيم ۝ لولا كتاب من الله سبق لمسكم
و درست کار اگر نه کتاب بودی از خدای پیش شده بشما رسیدی
فيما أخذتم عذاب عظيم ۝ فكلوا مما غنمتم
در آنچه گرفتید عذاب بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت یافتید
حلالا طيبا واتقوا الله إن الله غفور رحيم ۝
حلال و پاک و بترسید از خدای که خدای آمرزنده و مهربان است
يا أيها النبي قل لمن في أيديكم من الأسرى
ای پیغمبر بگوی آنرا که در دست شما اند از اسیران
إن يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم خيرا مما
اگر داند خدای در دلهای شما خیری بدهد شما را بهتر از آنچه

ع

عشر

ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا انهم لا يعجزون ۞
واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل
ترهبون به عدو الله وعدوكم واخرين من دونهم لا
تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في
سبيل الله يوف اليكم وانتم لا تظلمون ۞ وان
جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله انه هو
السميع العليم ۞ وان يريدوا ان يخدعوك فان
حسبك الله هو الذي ايدك بنصره وبالمؤمنين والف
بين قلوبهم لو انفقت ما في الارض جميعا
ما الفت بين قلوبهم ولكن الله الف بينهم
انه عزيز حكيم ۞ يا ايها النبي حسبك الله
ومن اتبعك من المؤمنين ۞ يا ايها النبي
حرض المؤمنين على القتال ان يكن منكم

عشر

لیس بظلام للعبید ❁ کدأب آل فرعون والذین من
نیست ستم کننده مر بندگان را همچون بوند گروه فرعون و آنانکه از
قبلهم کفروا بآیات الله فأخذهم الله بذنوبهم
پیش ایشان بودند کافر شدند بآیتهای خدای گرفت ایشانرا خدای بگناهان ایشان
ان الله قوی شدید العقاب ❁ ذلک بأن الله لم یک
که خدای توانا سخت عقوبتست آن بآنک خدای نبود
مغیرا نعمة انعمها علی قوم حتی یغیروا ما بانفسهم
بگرداننده نعمت که بداد آنرا بر گروه تا بگردانند آنچ بتن ایشانست
وان الله سمیع علیم ❁ کدأب آل فرعون والذین
و خدای شنوا و داناست همچون گروه فرعون و آنانک
من قبلهم کذبوا بآیات ربهم فاهلکناهم
از پیش ایشان بودند دروغ داشتند بآیتهای خدای ایشان هلاک کردیم ایشانرا
بذنوبهم واغرقنا آل فرعون وکل کانوا
بگناه ایشان و غرق کردیم گروه فرعون را و همه بودند
ظالمین ❁ ان شر الدواب عند الله الذین کفروا
ستمکاران آنک بدتر جنبندگان نزد خدای آنانک کافر شدند
ل فهم لا یؤمنون ❁ الذین عاهدت منهم ثم ینقضون
پس ایشان ایمان نیارند آنانک عهد کردی از ایشان پس بشکنند
عهدهم فی کل مرة وهم لا یتقون ❁ فاما
عهد ایشان در هر باری و ایشان نترسند و اگر
تثقفنهم فی الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم
بیابی شان در حرب پراکن بایشان از خلف ایشان تا ایشان
یذکرون ❁ واما تخافن من قوم خیانة فانبذ
پند پذیرند و اگر بترسی از گروه خیانتی بیفکن
الیهم علی سواء ان الله لا یحب الخائنین ❁
بایشان بر راستی آنک خدای دوست ندارد خیانت کنندگانرا

ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم

وپیغمبر او را و داوری مکنید که بد دلی شوید و برود دولت شما

واصبروا ان الله مع الصابرين ۝ ولا تكونوا كالذين

وصبر کنید که خدای با صابرانست ومباشید همچون آنانکه

خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن

بیرون شدند از سرایهای ایشان ببطر و نمایش مردم و بر گردانند از

سبيل الله والله بما يعملون محيط ۝ واذ زين لهم

راه خدای و خدای بانچه میکنند داناست و چون بیاراست ایشانرا

الشيطان اعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من

دیو کارهای ایشان و بگفت غالب نیست مر شمارا امروز از

الناس واني جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص

مردمان و من فریاد رسم شمارا و چون بدیدند یکدیگر را بازگشت

على عقبيه وقال اني بريء منكم اني ارى ما لا ترون

بر پاشنه خویش و گفت من بیزارم از شما که من می بینم آنچه شما نمی بینید

اني اخاف الله والله شديد العقاب ۝ اذ يقول

من میترسم خدا برا و خدای سخت عقوبتست چون میگفتند

المنافقون والذين في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم

منافقان و آنان که در دلهای ایشان بیماریست بفریفت ایشانرا دین ایشان

ومن يتوكل على الله فان الله عزيز حكيم ۝

و هرانکه توکل کرد بر خدای که خدای تواناست درست کار

ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا الملائكة

و چون ببینی چون قبض کنند آنانکه کافر شدند فرشتگان

يضربون وجوههم وادبارهم وذوقوا عذاب

میزنند روهای ایشان و پشتهای ایشان و بچشید عذاب

الحريق ۝ ذلك بما قدمت ايديكم وان الله

سوزنده آن بآنچه پیش فرستاد دستهای شما و که خدای

ع

123

عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيا
بر هر چیزی توانا است چون شما بودید بساختن
وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ
و ایشان بساختن دور رهند و سواران زیر ند از شما و اگر
تَواعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعادِ وَلكِنْ لِيَقْضِيَ
وعده کردای با یکدیگر مخالف شدید در میعاد و لیکن تا بگزارد
اللهُ اَمْراً كانَ مَفْعُولاً ۝ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
خدای کاری بود کرده تا نیست شود آنک نیست شدند
عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللهَ لَسَمِيعٌ
از بیان او و زنده گردد آنک زنده است از بیان و ایک خدا شنوا
عَلِيمٌ ۝ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللهُ فِي مَنامِكَ قَلِيلاً
داناست چون نمود ترا ایشان را خدای در خواب تو اندک
وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ كَثِيراً لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنازَعْتُمْ فِي
و اگر نمود ایشان بسیاری بد دل گردید و با یکدیگر داوری کردید
الْاَمْرِ وَلكِنَّ اللهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ ۝
کار و لیکن خدای برهانید که او داناست بانچه در دلها است
وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلاً
و چون نمود تان ایشان را که گرد آمدید در چشمهای شما اندک
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللهُ اَمْراً كانَ
و اندک کرد شما را در چشمهای ایشان تا بگزارد خدای کاری که بود
مَفْعُولاً وَاِلَى اللهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۝ يا اَيُّهَا الَّذِينَ
کرده و با خدا است بازگشت کارها ای آنکه
آمَنُوا اِذا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللهَ
ایمان آوردید چون بینید گروهی را پای دارید و یاد کنید خدای را
كَثِيراً لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَاَطِيعُوا اللهَ وَ
بسیار تا شما رستگار باشید و فرمان برید خدای را و

ينفقون اموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها

ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبون ۝ والذين كفروا

الى جهنم يحشرون ۝ ليميز الله الخبيث من الطيب

ويجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه جميعا فيجعله

في جهنم اولئك هم الخاسرون ۝ قل للذين كفروا

ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وان يعودوا فقد

مضت سنت الاولين ۝ وقاتلوهم حتى لا تكون

فتنة ويكون الدين كله لله فان انتهوا فان الله

بما يعملون بصير ۝ وان تولوا فاعلموا ان الله مولاكم

نعم المولى ونعم النصير ۝ واعلموا انما غنمتم من شيء

فان لله خمسه وللرسول ولذي القربى واليتامى

والمساكين وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله

وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله

ع

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ
آنانکه کافر شدند تا باز دارند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ ٱللَّهُ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَاكِرِينَ ۝
و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا بهترین مکر کنندگان است
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ
و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما گویند بشنیدیم اگر خواهیم بگوییم چون
هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا ٱللَّهُمَّ إِنْ
این نیست این مگر افسانهای پیشینیان و چون گویند ای بار خدای اگر
كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
باشد این راست از نزد تو ببار بر ما
حِجَارَةً مِنَ ٱلسَّمَاءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا
سنگی از آسمان یا بیار بما عذابی دردناک و نبود
كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
که عذاب کند خدای ایشان را و تو در میان ایشان باشی و نبود
ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا
خدای عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار کنند و نبود ایشان
يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَمَا
که عذاب کند ایشان را خدا و ایشان باز میدارند از مسجد حرام و نبودند
كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ
دوستان وی نیستند دوستان وی مگر پرهیزکاران ولیکن
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
بیشتر ایشان نمیدانند و نبود نماز ایشان
عِنْدَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا ٱلْعَذَابَ
نزد خانه مگر زمزمه و دست زدن بچشید عذاب را
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا
آنچه بودید کافر میشدید آنانکه کافر شدند

آمنوا استجيبوا لله وللرسول إذا دعاكم لما يحييكم
ایمان آوردید اجابت کنید خدای را و مر رسول را چون بخواند شما را بانچه زنده کند
واعلموا أن الله يحول بين المرء وقلبه وأنه إليه
و بدانید که خدای بگرداند میان مرد و دل او و که اوست که با او
تحشرون ۞ واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا
برانگیخته شوند و بترسید فتنه که نرسد بانانکه ستم کردند
منكم خاصة واعلموا أن الله شديد العقاب ۞
از شما خاصه و بدانید که خدای سخت عقوبتست
واذكروا إذ أنتم قليل مستضعفون في الأرض
و یاد کنید چون شما اندک ضعیفان بودید در زمین
تخافون أن يتخطفكم الناس فآواكم وأيدكم
میترسیدید انک بربایند شما را مردمان بازجای داد شما را و قوی کرد
بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم تشكرون
بنصرت خود و روزی داد شما را از پاکیها تا مگر شما شکر کنید
يا أيها الذين آمنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا
ای انانک که ایمان آوردید خیانت مکنید با خدای و رسول و خیانت
أماناتكم وأنتم تعلمون ۞ واعلموا أنما أموالكم
مکنید با امانت خویش و شما میدانید و بدانید که مالهای شما
وأولادكم فتنة وأن الله عنده أجر عظيم ۞
و فرزندان فتنه است و که خدای نزد او مزد بزرگ
يا أيها الذين آمنوا إن تتقوا الله يجعل لكم فرقانا
ای انانک ایمان آوردید اگر بترسید خدای را کند شما را فرقی
ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم
و بپوشد از شما بدیهای شما و بیامرزد شما را
والله ذو الفضل العظيم ۞ وإذ يمكر بك
و خدای خداوند فضل بزرگ است و چون مکر کنند بتو

مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ
از خدای و جای او دوزخ هر و بد بازگشت نکشتید ایشان را
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ
و لیکن خدای بکشت ایشان را و نه بینداختی تو چون انداختی تو و لیکن
اللّٰهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
خدای انداخت تا بیازماید مومنان را از او آزمایشی نیکو که
اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ ذٰلِكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ
خدای شنوا و داناست آن که خدای سست کننده
كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۞ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ
کید کافران است اگر نصرت خواستید آمد شما را
الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا
گشایش و اگر بازایستید بهتر شما را و اگر بازگردید
نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
بازگردیم و سود ندارد از شما لشکر شما چیزی و اگر بسیار بود
وَأَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
و آنکه خدای با مومنان است ای آنان که ایمان آوردید
أَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ
فرمان برید خدای را و رسول او و بر مگردید از او و شما می شنوید
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا
و مباشید چو آنانکه گفتند شنودیم و ایشان
يَسْمَعُونَ ۞ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
می شنوند که بدترین خلقان نزد خدای کران و گنگانند
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
آنانند که نمی دانند و اگر دانستی خدای در ایشان نیکی بشنوانیدی
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و اگر بشنوانید بازگردند و ایشان برگردیده اند ای آنان

ع

النصر الا من عند الله ان الله عزيز حكيم ❁ اذ
یاری مگر از نزد خدای که خدای عزیز است و درست کار است و چون
يغشيكم النعاس امنة منه وينزل عليكم من
بر پوشیدند شما را خواب ایمنی از و و فرو فرستاد بر شما از
السماء ماء ليطهركم به ويذهب عنكم
آسمان آبی تا پاک کند شما را بآن و ببرد از شما
رجز الشيطان وليربط على قلوبكم ويثبت به
پلیدی دیو و تا محکم کند بر دلهای شما و استوار کند بآن
الاقدام ❁ اذ يوحي ربك الى الملائكة اني
قدمها چون وحی کرد خدای تو با فرشتگان که من
معكم فثبتوا الذين امنوا سالقي في قلوب الذين
با شما ام باید استوار کنید آنانرا که بگرویدند زود باشد که افکنم در دلهای آنانکه
كفروا الرعب فاضربوا فوق الاعناق واضربوا
کافر شدند ترس را بزنید بالای گردنها و بزنید
منهم كل بنان ❁ ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله
از ایشان هر سر انگشت آن بآنست که ایشان خلاف کردند خدای و رسول او
ومن يشاقق الله ورسوله فان الله شديد العقاب ❁
و هر که خلاف کند خدای و رسول او را که خدای سخت عقوبتست
ذلكم فذوقوه وان للكافرين عذاب النار ❁
آن شما را بچشید او را و آنک کافران را عذاب آتش
يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم الذين كفروا زحفا
ای آنانکه ایمان آوردید چون برسید بآنانکه کافر شدند
فلا تولوهم الادبار ❁ ومن يولهم يومئذ دبره الا
پس بگردانید ازیشان پشتها و هر که بگرداند ازیشان آنروز پشت خود مگر
متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد باء بغضب
گشتار کارزار را یا پیوندد با گروهی

يقيمون الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۞ اولئك
برپای دارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را نفقه کنند ایشان
هم المؤمنون حقا لهم درجات عند ربهم ومغفرة
ایشانند مومنان براستی ایشان را درجهاست نزد خدای ایشان و آمرزش
ورزق كريم ۞ كما اخرجك ربك من بيتك
و روزی بزرگ چنانک بیرون آورد ترا خدای تو از خانه تو
بالحق وان فريقا من المؤمنين لكارهون ۞ يجادلونك
براستی و آنک گروهی را از مومنان کراهیت دارند کارزار
في الحق بعد ما تبين كانما يساقون الى الموت
در راستی پس که پدید آمد چنانک براندشان بمرگ
وهم ينظرون ۞ واذ يعدكم الله احدى الطائفتين
و ایشان مهلت می یابند و چون وعده کرد شما را خدای یکی از دو گروه
انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة
که شمار است و دوست داشتید آنک جز آنک سلاح نیک دارند
تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلماته
باشد شما را و میخواهد خدای آنک راست کند حق را بسخنهای خود
ويقطع دابر الكافرين ۞ ليحق الحق ويبطل
و ببرد بیخهای کافران تا راست کند حق را و باطل کند
الباطل ولو كره المجرمون ۞ اذ تستغيثون
باطل را و اگرچه کراهیت دارند بزه‌کاران چون استغاثه می‌کنند
ربكم فاستجاب لكم اني ممدكم بالف
خدای شما را اجابت کرد شما را آنک مدد کنم تا شما را بهزار
من الملائكة مردفين ۞ وما جعله الله
از فرشتگان از پس یکدیگر آینده و نکرد او را خدای
الا بشرى لكم ولتطمئن به قلوبكم وما
مگر مژده [illegible]

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
و راه راست و رحمت مر گروهی را که ایمان آورده اند و چون خوانده شود قرآن
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ وَاذْكُرْ
بشنوید مر آنرا و خاموش شوید تا مگر شما را رحم کرده شود و یاد کن
رَبَّكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
خدای ترا بزاری و پنهانی و جز باشکارا از گفتار به بامداد و
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
شبانگاه و مباش از غافلان آنانکه نزدیک خدای تو اند
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۞
گردن کشی نکنند از بندگی او و تسبیح کنند مر او را و مر او را سجده کنند

فی نفسک
در تن خود

الأنفال سبعون وسبع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای که بخشاینده و مهربان

ربع

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا
چون پرسند از تو از غنیمتها بگو که مر غنیمتها خدای راست و رسول را پس بترسید
اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ
از خدای و نیکویی کنید آنچه میان شماست و فرمان برید خدای را و رسول او را اگر
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا
هستید شما مومنان بدرستی که مومنان آنانند که چون
ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ
یاد کنند خدای را بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود آیات خود
زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞ الَّذِينَ
بیفزاید ایشان را ایمان و بر خدای خود توکل کنند آنانکه

علیهم
[illegible]

بها ام لهم اعين يبصرون بها ام لهم اذان يسمعون بها
قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا
تنظرون ان وليي الله الذي نزل الكتاب وهو
يتولى الصالحين والذين تدعون من دونه لا يستطيعون
نصركم ولا انفسهم ينصرون وان تدعوهم
الى الهدى لا يسمعوا وتراهم ينظرون اليك وهم
لا يبصرون خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن
الجاهلين واما ينزغنك من الشيطان نزغ
فاستعذ بالله انه سميع عليم ان الذين اتقوا اذا
مسهم طايف من الشيطان تذكروا فاذا هم
مبصرون واخوانهم يمدونهم في الغي ثم
لا يقصرون واذا لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها
قل انما اتبع ما يوحى الي من ربي هذا بصاير من ربكم

الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
نهانی را بسیار کردمی از خیر و دست [illegible]
إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هُوَ الَّذِي
مگر بیم کننده و بشارت دهنده مر گروهی که مومنان اند اوست آن خدای
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ
بیافرید شما را از تنی یگانه و بکرد از آن جفت وی تا بیارامد
إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ
بوی چون فرا رسید بار گرفت باری سبک بگذشت بوی
فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ
چون گران شد بخواندند خدای پروردگار ای خدای اگر بدهی ما را فرزندی نیک باشیم
مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ
از سپاس داران چون بداد ایشان را فرزندی نیک بکردند ویرا
شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
انبازان [illegible] بزرگا خدایا از آنچه انباز گیرند
أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ
انباز گیرند آنچه نیافریند چیزی و ایشان آفریده اند و نتوانند
لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ
ایشان را نصرت کردن و نه تنهای خویش را یاری دهند و اگر خوانی ایشان را
إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
با راه راست پی روی نکنند شما را برابرست بر شما اگر بخوانید ایشان را
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
یا شما خاموش باشید آنانکه میخوانید از غیر خدای بندگانند
أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
همچون شما بخوانید ایشان را تا جواب دهند شما را اگر هستید
صَادِقِينَ ۝ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
[illegible]

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي
بگردانیم ایشان از انجاکه ندانند و زمان دهم
لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
ایشانرا که کید من محکمست اندیشه نکنند که نیست
بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ
بیار ایشان از دیوانگی نیست او مگر بیم کننده اشکارا نمی بینند
يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
نظر نمیکنند در پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه
خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
آفرید خدای از چیزی و آنکه باشد بدرستی که نزدیک آمد
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُضْلِلِ
اجل ایشان پس بکدام حدیث پس از آن ایمان آرند انکس را که گمراه کند
اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝
خدای و راه نماینده نیست او را و بگذارد ایشانرا در بیراهی سرگشته
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
بپرسند ترا از قیامت کدام وقتست بگوی که دانش او
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
نزد خدای منست پدید نکند او را بوقت آن مگر او گران شد در
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
آسمانها و زمین نیاید شما را مگر ناکاهان پرسند از تو
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ
گویا که تو دانایی از قیامت بگوی که دانش او نزد خدایست ولیک
ع
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
بیشتر مردمان نمیدانند بگوی نتوانایی ندارم مر خود را
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
نفع و نه زیان مگر آنچه خواهد خدای و اگر هستمی دانا

الشيطان فكان من الغاوين ۞ ولو شئنا
لرفعناه بها ولكنه اخلد الى الارض واتبع هواه
فمثله كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث
او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين كذبوا
باياتنا وانفسهم كانوا يظلمون ۞ من يهد الله
فهو المهتدي ومن يضلل فاولئك هم الخاسرون ۞
ولقد ذرانا لجهنم كثيرا من الجن والانس لهم
قلوب لا يفقهون بها ولهم اعين لا يبصرون بها
ولهم اذان لا يسمعون بها اولئك كالانعام
بل هم اضل اولئك هم الغافلون ۞ ولله الاسماء
الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه
سيجزون ما كانوا يعملون ۞ وممن خلقنا امة يهدون
بالحق وبه يعدلون ۞ والذين كذبوا باياتنا

ع

اللّه الا الحق ودرسوا ما فيه والدار الآخرة خير للذين
يتقون افلا تعقلون ۞ والذين يمسكون بالكتاب
واقاموا الصلوة انا لا نضيع اجر المصلحين ۞ واذ نتقنا
الجبل فوقهم كانه ظلة وظنوا انه واقع
بهم خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا
ما فيه لعلكم تتقون ۞ واذ اخذ ربك
من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم
على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا ان
تقولوا يوم القيامة انا كنا عن هذا غافلين ۞
او تقولوا انما اشرك آباؤنا من قبل وكنا ذرية من
بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون ۞ وكذلك
نفصل الآيات ولعلهم يرجعون ۞ واتل عليهم
نبأ الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فاتبعه

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
عذاب سخت گفتند عذر خواستن سوی خدای شما و تا مگر شما
يَتَّقُونَ ۞ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
بترسید چون فراموش کردند آنچه پندشان داده بودند برهانیدیم آنان را که باز داشتند
عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
از بدی و گرفتیم آنان را که ستم کردند بعذابی سخت بآنچه بودند
يَفْسُقُونَ ۞ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ
تباهی میکردند چون نافرمانی کردند از آنچه باز داشته شدند گفتیم ایشان را
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ
باشید بوزینگان رانده و چون آگاه کرد خدای تو هرآینه بفرستد
عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
بر ایشان تا روز قیامت آنکه برنهد بر ایشان بدی عذاب
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞
بدرستی که خدای زود عقوبت است و او آمرزنده و مهربانست
وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
و بپراگندیم ایشان را در زمین گروه گروه از ایشان نیکوکاران و از ایشان
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ
بیرون آن و آزمودیم ایشان را به نیکیها و بدیها
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
تا مگر ایشان باز گردند پس برآمد از پس ایشان برآمدنی
وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَ
بمیراث یافتند کتاب را میگیرند کالای این جهان و
يَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ
و میگویند بیامرزند ما را و اگر بیاید بدیشان کالای مانند آن بگیرند آن
أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى
گرفته نیامد بر ایشان عهد کتاب که نگویند بر

بَيْئَسٍ صح

عیناً قد علم کل اناس مشربهم وظللنا علیهم
چشمه را دانستند هر مردمانی آب خوردن ایشان و سایه کردیم بر ایشان
الغمام وانزلنا علیهم المن والسلوی کلوا من
ابر را و فرستادیم بر ایشان ترنجبین و کرک بریان بخورید از
طیبات ما رزقناکم وما ظلمونا ولکن کانوا
پاکیزه های آنچه روزی کردیم شما را و ستم نکردند ما را ولیکن بودند
انفسهم یظلمون ۝ واذ قیل لهم اسکنوا هذه
تنهای ایشان ستم کردند و چون گفتند مر ایشان را ساکن شوید این
القریة وکلوا منها حیث شئتم وقولوا حطة
ده و بخورید ازان هر جا که خواستید و بگویید ... از ما گناه
وادخلوا الباب سجداً نغفر لکم خطیئاتکم
و در روید بدر واز با تواضع تا بیامرزیم شما را گناهان شما را
سنزید المحسنین ۝ فبدل الذین ظلموا منهم قولاً
بیفزاییم نیکوکاران را بدل کردند آنانک ستم کردند از ایشان گفتاری
ع
غیر الذی قیل لهم فارسلنا علیهم رجزاً من السماء
جز آنک ایشان را گفته شد فرستادیم بر ایشان عذاب از آسمان
نصف
بما کانوا یظلمون ۝ وسئلهم عن القریة التی کانت
بانچه بودند که ستم میکردند و بپرس ایشان را از دیه آنک بود
حاضرة البحر اذ یعدون فی السبت اذ تاتیهم حیتانهم
بر کنار دریا چون از حد بگذشتند در شنبه که می آمد بایشان ماهیان ایشان
یوم سبتهم شرعاً ویوم لا یسبتون لا تاتیهم کذلک
روز شنبه ایشان بسیار و آن روز که شنبه نکردند نیامدندی بایشان و چنین
نبلوهم بما کانوا یفسقون ۝ واذ قالت امة
بیازماییم ایشان را بانچه بودند که تباهی میکردند و چون گفتند گروهی
منهم لم تعظون قوماً الله مهلکهم او معذبهم
از ایشان برا چه پند میدهید گروهی را که خدای هلاک کننده ایشانست

عندهم في التورية والانجيل يامرهم بالمعروف وينهاهم
عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث
ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت
عليهم فالذين امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا
النور الذي انزل معه اولئك هم المفلحون ❁ قل
يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا
الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو
يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي
الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم
تهتدون ❁ ومن قوم موسى امة يهدون بالحق
وبه يعدلون ❁ وقطعناهم اثنتي عشرة اسباطا
امما واوحينا الى موسى اذ استسقاه قومه ان
اضرب بعصاك الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة

عن موسى الغضب أخذ الألواح وفي نسختها هدى
ورحمة للذين هم لربهم يرهبون ۞ واختار
موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا فلما أخذتهم
الرجفة قال رب لو شئت أهلكتهم من قبل
وإياي أتهلكنا بما فعل السفهاء منا إن هي
إلا فتنتك تضل بها من تشاء وتهدي من تشاء
أنت ولينا فاغفر لنا وارحمنا وأنت خير
الغافرين ۞ واكتب لنا في هذه الدنيا
حسنة وفي الآخرة إنا هدنا إليك قال عذابي
أصيب به من أشاء ورحمتي وسعت كل شيء
فسأكتبها للذين يتقون ويؤتون الزكوة
والذين هم بآياتنا يؤمنون ۞ الذين يتبعون
الرسول النبي الأمي الذي يجدونه مكتوبا

وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ
و بودند ستمکاران ۝ و چون افتاد در دستهای ایشان
وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ
و بدیدند که ایشان بیراه شدند گفتند اگر رحمت نکند ما را خدای ما و نیامرزد
لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ
ما را تا باشیم از زیانکاران ۝ و چون بازگشت موسی
إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي
با قوم خویش بخشم اندوهگین گفت بد سنت که خلیفتی کردید بر من از پس من
أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
شتاب کردید کار خدای شما را و بینداخت الواح و بگرفت سر
أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي
برادر او میکشید سوی او گفت ای پسر مادر من این قوم ضعیف شمردند مرا
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا
و خواستند که بکشند مرا شاد مکن بر من دشمنان مرا و مه
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ
کردان مرا با گروه ستمکاران ۝ گفت خدای من بیامرز مرا و
لِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝
برادر مرا و درآر ما را در رحمت خود و تو مهربان ترا رحم کنندگانی
إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
بدرستی که آنان گرفتند گوساله را زود باشد که برسد بایشان خشم از خدای ایشان
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝
و خواری در زندگانی دنیا و همچنین جزا دهیم دروغ گویان را
وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا
و آنان که عمل کردند بدی ها را پس توبه کردند از پس آن و ایمان آوردند
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ
که خدای تو از پس آن آمرزنده مهربان است ۝ و چون خاموش شد

ع

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً
و نوشتیم اورا در الواح از هر چیزی پندی
وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ
و پیدا کردن همه چیزها را بگیر آنرا به نیرو و بفرمای گروه خود را
يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ
تا بگیرند ازرا زود بنمایم شمارا دار فاسقان
سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بگردانم از آیتهای من آنانرا که تکبر کردند در زمین
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا
بناحق و اگر ببینند همه آیتی را ایمان نیارند بان و اگر ببینند
سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ
راه نیکی نگیرند ازرا و اگر ببینند راه بدی
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
بگیرند ازرا آن بدانست که ایشان دروغ گفتند بآیات ما
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
و بودند ازان غافلان و آنان که دروغ گفتند
بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
بآیات ما و دیدن بازپسین باطل شد عملهای ایشان آیا جزا داده شوند
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ
مگر آنچه بودند که میکردند و گرفتند قوم موسی از
بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ
پس او از پیرایهای ایشان گوساله تنی اورا آواز گاو آیا ندیدند که او
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
سخن نگفت با ایشان و راه ننماید ایشانرا راهی گرفتند

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ
از گروه فرعون مینهادند بر شما بد ترین عذاب میکشتند
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ
پسران شمارا و زنده میگذاشتند زنان شمارا و در آن شمارا
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ
بلای بود از خدای شما بزرگ و وعده کردیم موسی را سی
لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
شب و تمام کردیم آنرا بده تمام شد هنگام خدای او چهل شب
وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي
و گفت موسی مر برادر خود را هرون خلیفت من باش در گروه من
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَ
و نیک باش و پی روی مکن راه تباه کارانرا و آنگاه که آمد
مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
موسی به میعاد ما و سخن گفت با او خدای او گفت ای خدا بنمای مرا تا بنگرم
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ
بتو گفت نبینی مرا و لکن نظر کن بکوه
فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ
اگر بپاید بجایگاه خود زود باشد که ببینی مرا چون تجلی کرد
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
خدای او بکوه او را پاره کرد و بیفتاد موسی بیهوش چون بهوش باز آمد
قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝
گفت پاکی تو توبه کردم بتو و من نخستین مومنانم
قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
گفت ای موسی من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای من
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝
و بسخن من بگیر آنچه دادم ترا و باش از شاکران

ربع

اسرائيل ۞ فلما كشفنا عنهم الرجز الى
اجل هم بالغوه اذا هم ينكثون ۞ فانتقمنا منهم
فاغرقناهم في اليم بانهم كذبوا باياتنا
وكانوا عنها غافلين ۞ واورثنا القوم الذين
كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي باركنا
فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على بني اسرائيل
بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه
وما كانوا يعرشون ۞ وجاوزنا ببني اسرائيل
البحر فاتوا على قوم يعكفون على اصنام لهم قالوا
يا موسى اجعل لنا الها كما لهم آلهة قال انكم
قوم تجهلون ۞ ان هؤلاء متبر ما هم فيه
وباطل ما كانوا يعملون ۞ قال اغير الله ابغيكم
الها وهو فضلكم على العالمين ۞ واذ انجيناكم

قال عسى ربكم ان يهلك عدوكم ويستخلفكم
گفت که شاید که خدای تو و شما آنکه هلاک کند دشمنان شما را و خلیفه کند شما را
في الارض فينظر كيف تعملون ۝ ولقد
در زمین پس ببیند که چگونه میکنید و بدرستی
اخذنا ال فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم
که گرفتیم گروه فرعون را بسالهای قحط و نقصان از میوه ها تا مگر ایشان
يذكرون ۝ فاذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا
پند گیرند پس چون آید ایشان را نیکی گفتند ما را
هذه وان تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه
این است و اگر رسد بایشان بدی فال بد گیرند بموسی و آنرا که با اوست
الا انما طائرهم عند الله ولكن اكثرهم
بدانک طالع ایشان نزد خدا است ولکن بیشتر ایشان
لا يعلمون ۝ وقالوا مهما تاتنا به من اية لتسحرنا
نمیدانند و گفتند هر گاه که بیاری ما را از آیتی تا جادوی کنی ما را
بها فما نحن لك بمؤمنين ۝ فارسلنا عليهم
بآن پس نباشیم ترا مؤمنان فرستادیم بر ایشان
الطوفان والجراد والقمل والضفادع والدم ايات
سیل آب و ملخ و شپش و بزغان و خون آیتها است
مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما
جدا کرده تکبر کردند و بودند گروهی
مجرمين ۝ ولما وقع عليهم الرجز قالوا يا موسى
گناهکاران و چون بیفتاد بر ایشان عذاب گفتند ای موسی
ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت
بخوان ما را خدای ترا بدانچه عهد کرده است نزد تو اگر باز بری از ما
عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني
عذاب ایمان آریم [illegible] و بفرستیم [illegible] فرزندان

ع

هٰرُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ آذَنَ لَكُمْ
هرون گفت فرعون ایمان آوردید بدان پیش از آنکه دستوری دادم شما را

اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ
بدرستی که این مکریست که مکر کردید آنرا در شهر

لِتُخْرِجُوا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ لَاُقَطِّعَنَّ
تا بیرون کنید از آن شهر اهل آنرا زود باشد که بدانید ببرم

اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
دستهای شما را و پایهای شما را از خلاف بعد از آن بردار کنم شما را

اَجْمَعِينَ ۞ قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۞ وَمَا
جمله گفتند ما با خدای خود باز گردندگانیم و نکشی

تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا
کینه از ما مگر آنکه بگرویدیم بآیات خدای ما چون بیامد بما

رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۞ وَقَالَ الْمَلَاُ
ای خدای ما فرو ریز بر ما صبر و بمیران ما را مسلمانان و گفتند گروه

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ
از قوم فرعون می مانی موسی را و قوم او را تا تباهی کنند در زمین

وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
و بگذارد ترا و خدایان ترا گفت بکشیم پسران ایشان را و زنده بگذاریم

نِسَاءَهُمْ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۞ قَالَ مُوسٰى
زنان ایشان را و ما بر بالای ایشانیم قهر کنندگانیم گفت موسی

لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ
مر قوم خود را یاری خواهید از خدای و صبر کنید که زمین خدای راست

يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۞
میراث دهد آنرا که خواهد از بندگان خود و عاقبت مر پرهیزگاران راست

قَالُوا اُوذِينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا
گفتند رنجانیده شدیم از پیش آنکه بیامدی بما و از بعد آنکه آمدی بما

فرعون ان هذا لساحر عليم يريد ان يخرجكم
من ارضكم فماذا تامرون قالوا ارجه
واخاه وارسل في المداين حاشرين يأتوك
بكل ساحر عليم وجاء السحرة فرعون قالوا
ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين قال نعم
وانكم لمن المقربين قالوا يا موسى اما
ان تلقي واما ان نكون نحن الملقين قال
القوا فلما القوا سحروا اعين الناس واسترهبوهم
وجاءو بسحر عظيم واوحينا الى موسى ان الق
عصاك فاذا هي تلقف ما يافكون فوقع
الحق وبطل ما كانوا يعملون فغلبوا هنالك
وانقلبوا صاغرين والقي السحرة ساجدين
قالوا امنا برب العالمين رب موسى و

نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم
قصه کردیم بر تو از خبرهای آن و بدرستی که آمد بایشان پیغمبران ایشان
بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من
به حجتها نباشند که ایمان آورند بآنچه دروغ گفتند از
قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين ❁
پیش همچنین مهر کرد خدای بر دلهای کافران
ع
وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا اكثرهم
و نیافتیم بیشتر ایشان را هیچ عهدی و اگر یافتیم بیشتر ایشان را
لفاسقين ❁ ثم بعثنا من بعدهم موسى باياتنا
فاسقان پس فرستادیم از پس ایشان موسی را بآیات ما
الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف
بسوی فرعون و گروه او پس ظلم کردند بآن پس بنگر که چگونه
كان عاقبة المفسدين ❁ وقال موسى يا فرعون
باشد عاقبت تباه کاران و گفت موسی ای فرعون
اني رسول من رب العالمين ❁ حقيق على ان
که من رسولم از خدای جهانیان سزاوارست بر آنکه
لا اقول على الله الا الحق قد جئتكم ببينة من
نگویم بر خدای جز راست بدرستی که آوردم شما را حجت از
ربكم فارسل معي بني اسرائيل ❁ قال ان كنت
خدای شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را گفت اگر بودی
جئت باية فات بها ان كنت من الصادقين ❁
بیاوردی نشانی بیار آنرا اگر هستی از راستگویان
فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ❁ ونزع يده
پس بیفکند عصای خود را چون آن شد ماری پیدا و بیرون آورد دست خود
فاذا هي بيضاء للناظرين ❁ قال الملأ من قوم
چون آن سپید باشد مر ناظران را گفتند گروه از قوم

إلا أخذنا أهلها بالبأساء والضراء لعلهم يضرعون
مگر گرفتیم اهل آن بسختی و زیان تا مگر ایشان زاری کنند
ثم بدلنا مكان السيئة الحسنة حتى عفوا وقالوا
پس بدل کردیم بجای بدی نیکی تا بسیار شدند و گفتند
قد مس آباءنا الضراء والسراء فأخذناهم بغتة
بدرستی که رسید پدران ما را سختی و شادی گرفتیم ایشان را ناگاه
وهم لا يشعرون ۝ ولو أن أهل القرى آمنوا واتقوا
و ایشان ندانستند و اگر اهل دیه ایمان آوردندی و بپرهیزندی
لفتحنا عليهم بركات من السماء والأرض
بگشادیمی بر ایشان برکتها از آسمان و زمین
ولكن كذبوا فأخذناهم بما كانوا
ولیکن دروغ داشتند گرفتیم ایشان را بانچه بودند
يكسبون ۝ أفأمن أهل القرى أن يأتيهم
که کسب کردند آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه آید بدیشان
بأسنا بياتا وهم نائمون ۝ أوأمن أهل القرى
عقوبت ما شبانگاه و ایشان خفتگان باشند یا ایمن شدند اهل دیهها
أن يأتيهم بأسنا ضحى وهم يلعبون ۝ أفأمنوا
از آنکه آید بایشان عقوبت ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند آیا ایمن شدند
مكر الله فلا يأمن مكر الله إلا القوم
از مکر خدای ایمن نشوند از مکر خدای مگر گروه
الخاسرون ۝ أولم يهد للذين يرثون الأرض
زیانکاران آیا راه ننمود آنانرا که میراث برند زمین را
من بعد أهلها أن لو نشاء أصبناهم بذنوبهم ونطبع
از پس اهل آن اگر خواهیم برسانیم ایشانرا بگناه خود و مهر نهیم
على قلوبهم فهم لا يسمعون ۝ تلك القرى
بر دلهای ایشان پس ایشان نشنوند آن دیهها را

كَارِهِينَ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
کراهیت داران بودیم بدرستی که افترا کردیم بر خدای دروغی را اگر باز گردیم
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ
در دین خود پس از آنکه برهانید ما را خدای از آن و نباشد
لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا
ما را که باز گردیم در آن مگر آنکه خواهد خدای خداوند ما و احاطه دارد
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا
بهر چیزی دانش بر خدای است توکل ما ای خدای ما بگشای میان ما
وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝ وَقَالَ
و میان گروه ما براستی و تو بهترین گشایندگانی و گفتند
الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
گروه آنان که کافر شدند از گروه او اگر پیروی کنید شما
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ
شعیب را بدرستی که شما آنگاه زیانکاران باشید پس فرا گرفت ایشان را
الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ الَّذِينَ
لرزه پس گشتند در سراها خود مردگان آنانکه
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ
که بدروغ داشتند شعیب را نبودند در آن آنانکه
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝
بدروغ داشتند شعیب را بودند ایشان زیانکاران
فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ
برگردید از ایشان و گفت ای گروه بدرستی رسانیدم بشما رسالت
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ
خدای خود و نصیحت کردم شما را چگونه اندوه برم بر گروه
كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ
کافران و نفرستادیم در دیه از پیغمبر

جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ

وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا

فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ

صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ

بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا

فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ

مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ

يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ

مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا

بما تعدنا ان كنت من المرسلين ۞ فاخذتهم

آنچه وعده کردی ما را اگر هستی تو از پیغمبران بگرفت ایشانرا

الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۞ فتولى

لرزه صباح کردند در سرایهای خود مردگان برگردید

عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم رسالة ربي

از ایشان و گفت ای گروه بدرستی که رسانیدم شما را رسالت خدای من

ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين ۞

و نصیحت کردم شما را و لیکن دوست نمیدارید نصیحت کنندگان را

ولوطا اذ قال لقومه اتاتون الفاحشة ما سبقكم

و لوط چو گفت مر گروه خود را آیا میکنید زشتی نه پیش رفت با شما

بها من احد من العالمين ۞ انكم لتاتون الرجال

بان هیچ کس از جهانیان بدرستی که شما می آیید بمردان

شهوة من دون النساء بل انتم قوم مسرفون ۞

بشهوت از غیر زنان بل که شما گروه اسراف کنندگانید

وما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوهم من

و نبود جواب قوم او مگر که گفتند بیرون کنید ایشانرا از

قريتكم انهم اناس يتطهرون ۞ فانجيناه

دیه شما که ایشان مردمانید پاکیزه برهانیدیم لوط را

واهله الا امراته كانت من الغابرين ۞

و اهل او را مگر زن او را که بود از ماندگان

وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان

و ببارانیدیم بر ایشان بارانی بنگر که چگونه است

عاقبة المجرمين ۞ والى مدين اخاهم شعيبا

عاقبت گناهکاران و بسوی مدین برادر ایشان شعیب بود

قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد

گفت ای گروه بپرستید خدای را نیست مر شما را خدای غیر او

ع

آباؤنا وما كانوا مؤمنين ۞ وإلى ثمود أخاهم

پدران ما و نبودند مومنان و بسوی ثمود برادر ایشان

صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره

صالح را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدای جز او

قد جاءتكم بينة من ربكم هذه ناقة الله لكم

بدرستی که آمد شما را حجت از خدای شما این شتر خدا است شما را

آية فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها

آیتی بگذارید او را تا بخورد در زمین خدای و مسّ مکنید او را

بسوء فيأخذكم عذاب أليم ۞ واذكروا

ببدی بگیرد شما را عذاب دردناک و یاد کنید

إذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبوأكم في الأرض

چون کرد شما را خلیفها از پس عاد و جای کرد شما را در زمین

تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا

میگیرید از زمینهای نرم کوشکها و می تراشید از کوهها خانها را

فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۞

یاد کنید نعمتهای خدای و تباهی مکنید در زمین تباهی کنان

قال الملأ الذين استكبروا من قومه للذين استضعفوا

گفتند گروه آنکه تکبر کردند از گروه وی مر آنکسانی را که ضعیف بودند

لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا مرسل من ربه قالوا إنا

مر آنکسانی را که ایمان آوردند از ایشان میدانید که صالح فرستاده است از خدای او گفتند ما

بما أرسل به مؤمنون ۞ قال الذين استكبروا

بآنچه فرستاده شد او بوی مومنانیم گفتند آنکه تکبر کردند

إنا بالذي آمنتم به كافرون ۞ فعقروا

ما بآنچه ایمان آوردید بآن کافرانیم پی کردند

الناقة وعتوا عن أمر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا

ناقه را و نافرمانی کردند از کار خدای خود و گفتند ای صالح بیار ما را

بينة
حجت

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
گفت ای قوم نیست مرا بی خردی ولکن من پیغمبرم از خدای
الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ
جهانیان رسانم بشما پیغامهای خدای خود و من مر شمارا
نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ
نصیحت کننده ام استوار اشگفت داشتید وانک آمد بشما یاد از
رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا
خدای شما بر مردی از شما تا بیم کند شمارا و یاد کنید
إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
چون کرد شمارا خلیفها از پس گروه نوح و زیادت شمارا
فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
در خلق فراخی یاد کنید نعمتهای خدای تا مگر شما
تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا
رستگاری یابید گفتند آمدی بما تا پرستیم خدای یگانه و دست بداریم آنچه
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
که پرستیدندی پدران ما بیار بما آنچه وعده کنی مارا اگر هستی تو از
الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
راستگویان گفت بدرستی که افتاد بر شما از خدای شما
رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
پلیدی و خشم پیکار کنی بامن در نامهای که نهادی ایشان را
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
شما و پدران شما نفرستاد خدای بدان از حجت
فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ
چشم دارید که من با شما از چشم دارندگانم برهانیدیم ورا
وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
و آنان را که با او بودند برحمت از ما و ببریدیم اصل آنان که دروغ کنند

اللّٰه ما لكم من اله غيره اني اخاف عليكم
خدا را که نیست هیچ اله شما را جز او من می‌ترسم بر شما
عذاب يوم عظيم ۝ قال الملأ من قومه انا لنريك في
عذاب روز بزرگ گفتند گروه از قوم او ما می‌بینیم ترا در
ضلال مبين ۝ قال يا قوم ليس بي ضلالة ولكني
بی راهی پیدا گفت ای گروه نیست بمن گمراهی ولیکن من
رسول من رب العالمين ۝ ابلغكم رسالات
پیغمبرم از خدای جهانیان میرسانم بشما پیغامهای
ربي وانصح لكم واعلم من اللّٰه ما لا تعلمون ۝
خدای خود و نصیحت میکنم مر شما را و دانم از خدای چیزی که شما ندانید
اوعجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على
اشگفت داشتید انک آمد بشما یاد کردی از خدای شما بر
رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم
مردی از شما تا بیم کند شما را و بترسید تا مگر شما را
ترحمون ۝ فكذبوه فانجيناه والذين معه
رحم کنند بدروغ داشتند اورا برهانیدیم اورا و آنان که با او بودند
في الفلك واغرقنا الذين كذبوا باياتنا
در کشتی و غرقه کردیم آنان که دروغ داشتند بآیات ما
انهم كانوا قوما عمين ۝ والى عاد اخاهم
که ایشان بودند گروه کور شده و بعاد که برادر ایشان
هودا قال يا قوم اعبدوا اللّٰه ما لكم من اله غيره
هود است گفت ای گروه بپرستید خدا را نیست شما را هیچ اله جز او
افلا تتقون ۝ قال الملأ الذين كفروا من قومه
چرا نترسید گفتند گروه آنانکه کافر شدند از قوم او
انا لنريك في سفاهة وانا لنظنك من الكاذبين ۝
ما می‌بینیم ترا در بی خردی و ما گمان می‌بریم که از دروغ گویانی

ع

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
بپوشاند شب را روز را که جوید او را بشتاب و آفتاب و ماه
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
و ستارگان مسخر کرده شده بفرمان او آگاه باش که مر او راست آفرینش و فرمان بزرگ
اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۞ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
خدایا که خدای جهانیان است بخوانید خدای خود را بزاری و پنهانی
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۞ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
که او دوست ندارد از حد گذرندگان را و تباهی مکنید در زمین
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
پس از نیکو کردن آن و بخوانید او را به بیم و طمع که رحمت خدای
قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
نزدیکست به نیکوکاران و او آن خدایست که می‌فرستد بادها را
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
بشارت پیش رحمت او تا چون بر گیرد ابر گران
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ
برانیم او را بشهر مرده فرو آوردیم بدان آب و را بیرون آوردیم بدان از
كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
هر میوه ها همچنین بیرون آریم مردگان را تا که شما
تَذَكَّرُونَ ۞ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ
پند گیرید و شهر پاک بیرون آید نبات او
بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا
بفرمان خدای او و آن زمین که پلید شد بیرون نیاید مگر بد
كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۞
همچنین بگردانیم نشانها مر گروهی را که شکر کنند
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
بدرستی که فرستادیم نوح را با گروه او پس گفت ای گروه بپرستید

نَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا

و بانگ کردند اصحاب آتش اصحاب بهشت را که بریزید

عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ

بر ما از آب یا آنچه روزی داد شما را خدای گفتند که خدای

حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ

حرام کرده آنرا بر کافران آنانکه گرفتند دین خود را

لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ

بازی و لعب و مغرور کرد ایشانرا زندگانی دنیا امروز فراموش کنیم ایشانرا

كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا

چنانکه فراموش کردند دیدن روز ایشان این و آنچه بودند بر آیتهای ما

يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ

انکار میکردند و بدرستی که آوردیم ایشانرا کتابی که جدا کردیم آنرا

عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ

[illegible]

إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ

[illegible]

قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ

[illegible]

فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

[illegible]

قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

[illegible]

يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

[illegible]

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

[illegible]

ع

أن قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما
آنک یافتیم آنچه وعده کرد ما را خدای ما راست پس هیچ یافتید آنچه
وعد ربكم حقا قالوا نعم فأذن مؤذن بينهم
وعده کرد شما را راست گفتند آری بانگ کند بانگ کننده میان ایشان
أن لعنة الله على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل
که لعنت خدای بر ظالمان باد آنانی که روی بگردانند از راه
الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة كافرون ۝ و
خدای و بجویند از راه کژی و ایشان بآخرة کافرانند و
بينهما حجاب وعلى الأعراف رجال يعرفون كلا
میان ایشان حجابست و بر اعراف مردانند که بشناسند همه را
بسيماهم ونادوا أصحاب الجنة أن سلام عليكم
بنشانهای ایشان و بانگ کنند اصحاب بهشت را که سلام بر شما باد
لم يدخلوها وهم يطمعون ۝ وإذا صرفت
در نشده اند او را و ایشان امید دارند و چون بگردانیده شود
أبصارهم تلقاء أصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا
چشمهای ایشان برابر خداوندان آتش گویند خدای ما مکن ما را
مع القوم الظالمين ۝ ونادى أصحاب الأعراف
با گروه بیدادگران و بانگ کنند اصحاب اعراف

ربع

رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا ما أغنى عنكم
مردانی که بشناسند ایشان را بنشانهای ایشان گویند بی نیاز نکرد از شما
جمعكم وما كنتم تستكبرون ۝
جمع کردن شما و آنچه بودید که تکبر میکردید
أهؤلاء الذين أقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا
آیا اینانند آنانی که سوگند خوردید که نرساند ایشان را خدای برحمت در روید
الجنة لا خوف عليكم ولا أنتم تحزنون ۝ و
در بهشت نیست ترسی بر شما و نه شما اندوهگین شوید و

عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
بر ما فضلی بچشید عذاب را بدانچه بودید کسب کردید
إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا
بدرستی که آنان که بدروغ داشتند نشانهای ما و تکبر کردند ازآن نشود
تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى
گشاده مر ایشان را درهای آسمان و در نیایند بهشت را تا
يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
در رود شتر در سوراخ سوزن و همچنین جزا دهیم
الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
گناهکاران را ایشان را از دوزخ بستر باشد و از بالای ایشان
غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
پوششها و همچنین جزا دهیم ستمکاران را و آنان که ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
و کارهای نیک کردند تکلیف نکنیم هیچ تنی را مگر توانایی او
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَ
ایشانند اصحاب بهشت ایشان در آنجا جاودانه باشند و
نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
بکنیم آنچه در سینه های ایشان از حسد میرود در زیر ایشان جویها
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
و گفتند سپاس مر خدای را آن که راه نمود ما را بدین و نبودیم تا راه یابیم
لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا
اگر راه ننمودی ما را خدای بدرستی که آمدند پیغمبران خدای ما براستی و آواز دادند
أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
آنکه این بهشت میراث دادند بدانچه بودید
تَعْمَلُونَ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ
کار میکردید و بخوانند اصحاب بهشت اصحاب آتش را

يحزنون ۞ والذين كذبوا بآياتنا واستكبروا
اندوهگين شوند ۞ و آنان كه كافر شدند به نشانهاى ما و تكبر كردند
عنها أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۞ فمن
از آن و ايشان اصحاب آتش ايشان در آن دايمند ۞ كيست
أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب
ظالم تر از كسى كه افترا كند بر خداى دروغ را يا دروغ دارد
بآياته أولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى
به نشانهاى وى ايشان را برسد بهره ايشان از كتاب تا
إذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا أين ما كنتم
چون بيايد بايشان رسولان ما جان ايشان بر دارند ايشان را گويند كجا اند آنچه بوديد
تدعون من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على
كه ميخوانيد از غير خداى گفتند گم شدند از ما و گواهى دادند بر
أنفسهم أنهم كانوا كافرين ۞ قال
تنهاى ايشان كه ايشان بودند كافران ۞ گفت
ادخلوا في أمم قد خلت من قبلكم من الجن و
در آييد در گروهى كه بگذشتند از پيش شما از پرى
الإنس كلما دخلت أمة لعنت أختها حتى إذا
و آدمى هر وقت كه در شود گروهى نفرين كند بر يارى خود تا آنكه
اداركوا فيها جميعا قالت أخراهم لأولاهم
كه در رسند در آن همه گويند پسينگان ايشان مر پيشينگان ايشان
ربنا هؤلاء أضلونا فآتهم عذابا ضعفا من النار
خداى ما اين گروه گمراه كردند مارا بده ايشانرا عذاب افزونى از آتش
قال لكل ضعف ولكن لا تعلمون ۞
گفت همه را افزونيست ولكن نميدانيد
وقالت أولاهم لأخراهم فما كان لكم
[illegible]

اللّٰه ويحسبون انهم مهتدون ۞ يا بني آدم خذوا

زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا

ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ۞ قل من حرم

زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق

قل هي للذين آمنوا في الحياة الدنيا خالصة يوم

القيامة كذلك نفصل الآيات لقوم يعلمون ۞

قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن

والاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما

لم ينزل به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۞

ولكل امة اجل فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون

ساعة ولا يستقدمون ۞ يا بني آدم اما

يأتينكم رسل منكم يقصون عليكم

آياتي فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم

ع

يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى
تا بپوشاند عورت شما و زینتی و پوشش پرهیزگاری

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝
آن بهتر است آن از آیتهای خدای تا مگر ایشان یاد کنند

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
ای پسر آدم در فتنه نیفکند شما را شیطان چنانکه بیرون آورد

أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
مادر و پدر شما را از بهشت بکشید از ایشان جامه و تا بنماید ایشان را

سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
عورت ایشان او می بیند شما را او و گروه او از آنجا

لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
که شما نبینی تو ایشان را ما کردیم شیطان را دوستان آنان که ایمان نیارند

يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
و چون بکنند گناهی گویند یافتیم

عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
بر آن پدران ما را و خدای فرموده ما را بآن بگوی که خدای نفرماید به بدیها

أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ أَمَرَ
می گویید بر خدای چیزی که نمیدانید بگوی که فرمود

رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
خدای من براستی و راست دارید روهای خود نزد هر

مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
مسجدی و بخوانید او را خالص مر او را است دین چنانکه آفرید شما را

تَعُودُونَ ۝ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
باز گردید گروهی را راه نمود و گروهی را واجب گردید بر ایشان

الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
گمراهی که ایشان گرفتند دیوان را دوستان از غیر

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا
مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا
إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا
بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَ
طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا
رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَا
رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى
حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا

مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
منع کرد ترا آنکه سجده نکردی چو فرمودم ترا گفت من بهترم از وی
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ قَالَ فَاهْبِطْ
آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت فرود شو
مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
از آن نبود مر ترا آنکه تکبر کنی در آن بیرون رو
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
که تو از خوارانی گفت زمان ده مرا تا روز
يُبْعَثُونَ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ قَالَ فَبِمَا
که برانگیخته شوند گفت بدرستی که تو از منظرانی گفت پس بدانکه
أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ
بی راه کردی مرا بنشینم مر ایشانرا بر راه تو راست پس
لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ
بیایم با ایشان از پیش ایشان و از پس ایشان و از راست ایشان
وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ
و از چپ ایشان و نیابی تو بیشتر ایشانرا شکر کنندگان
قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ
گفت بیرون رو از آن نکوهیده و دور کرده آنرا که پی رود
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ
از ایشان پر کنم دوزخ را از شما جمله
وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
وای آدم ساکن شو تو و زن تو در بهشت بخورید
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
از آنجا که خواستید شما و نزدیکی مکنید بدین درخت تا باشید
مِنَ الظَّالِمِينَ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ
از ستمکاران وسوسه کرد ایشانرا شیطان

اولياء قليلا ما تذكرون ۝ وكم من قرية
اهلكناها فجاءها بأسنا بياتا او هم قائلون ۝
فما كان دعواهم اذ جاءهم بأسنا الا ان
قالوا انا كنا ظالمين ۝ فلنسألن الذين ارسل
اليهم ولنسألن المرسلين ۝ فلنقصن عليهم
بعلم وما كنا غائبين ۝ والوزن يومئذ الحق
فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون ۝ ومن
خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم
بما كانوا بآياتنا يظلمون ۝ ولقد مكناكم
في الارض وجعلنا لكم فيها معايش قليلا ما
تشكرون ۝ ولقد خلقناكم ثم صورناكم
ثم قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا
الا ابليس لم يكن من الساجدين ۝ قال ما

أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۞ قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِي رَبًّا
و فرموده شده‌ام و من اول مسلمانانم بگوی که بجز خدای جویم خدای
وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
و او خدای هر چیزی و کسب نکند هر نفسی مگر
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
بر او و برنگیرد باری بار دیگری پس با خدای شماست
مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞
بازگشت شما پس آگاه کند شما را بآنچه بودید در آن که خلاف میکردید
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
و او آن خدایست که کرد شما را خلیفگان در زمین و برداشت برخی از شما
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ
بالای برخی درجها تا بیازماید شما را در آنچه داد شما را که
رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞
خدای تو زود عقوبت کننده است و او آمرزنده و مهربانست

ع

الاعراف مائتان وست آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الٓمٓصٓ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ
این کتاب فرستادیم بتو تا نباشد در سینه تو
حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ اتَّبِعُوا
تنگی از آن و پند ده مر مومنان را پی روی کنید
مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ
آنچه فرستاده شد بسوی شما از خدای شما و پی روی مکنید از بیرون او

سوء العذاب بما كانوا يصدفون ۞ هل ينظرون الا
بدی عذاب بانچه بودند که بر گردیدند ۞ ای انتظار میکنند مگر
ان تأتيهم الملائكة او يأتي ربك او يأتي بعض
انکه بیاید با ایشان فرشتگان یا بیاید فرمان خدای تو یا بیاید بعض
ءايات ربك يوم يأتي بعض ءايات ربك لا ينفع نفسا
از ایات خدای تو روزی که بیاید بعض ایات خدای تو نفع نرساند تنی را
ايمانها لم تكن ءامنت من قبل او كسبت
ایمان او ایمان نشده که بکرده از ملتفت یا بساخت
في ايمانها خيرا قل انتظروا انا منتظرون ۞ ان
در گروه ... ایمان او نیکی بگوی که چشم دارید که ما چشم دارندگانیم اینانکه
الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم
جدا کردند از دین ایشان و بودند گروه گروه نیستی از ایشان
في شيء انما امرهم الى الله ثم ينبئهم بما كانوا
در چیزی بدرستی که کار ایشان با خدا است پس آگاه کند ایشانرا بانچه بودند
يفعلون ۞ من جاء بالحسنة فله عشر امثالها
میکردند هر که آرد نیکوئی را اورا ده چندان آن باشد
ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا
و هر که آرد بدی را جزا داده نشود مگر مانند آن و ایشان
يظلمون ۞ قل انني هداني ربي الى صراط مستقيم ۞
ظلم نکنند بگوی که مرا این خدای من راه نمود راه راست
دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما كان من
دینی راست دین ابرهیم پاکیزه و نبود از
المشركين ۞ قل ان صلاتي ونسكي ومحياي
مشرکان بگوی که نماز من و عبادت من و زندگی من
ومماتي لله رب العالمين ۞ لا شريك له وبذلك
و مردن من خدایراست که خدای عالمانست شریک نیست اورا و بان

نَفْساً إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ

نتی را مگر وسع آن و چون گویید راست گویید و اگر باشد

ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ

خویشی و به پیمان خدای وفا کنید این آن چیز است وصیت شمارا بآن

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي

تا مگر شما یاد کنید و بدرستی که این راه منست

مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

راست پی روی کنید او را و پی روی مکنید راهها را پراکنده کند شما را

عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

از راه او این شما را وصیت میکنم بآن تا مگر شما پرهیزکار شوید

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَاماً عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ

پس بدادیم موسی را کتاب تمام بر آنک نیکو کند

وَتَفْصِيلاً لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ

و پیدا گردانیدن مر هر چیزی را و راه راست و رحمت تا مگر ایشان بدیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ

خدای خود ایمان آرند و این کتاب فرستادیم او را مبارک

فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ أَنْ تَقُولُوا

پس پی روی کنید او را و بترسید تا مگر شما را رحم کنند تا گویید

إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا

بدرستی که فرو فرستاده شد بر دو گروه از پیش ما و اگر بودیم

عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا

أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

راه یابنده تر از ایشان بدرستی که آمد بشما حجت از خدای شما

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ

و راه راست و رحمت کیست ظالم تر از آنک دروغ گوید بآیات خدای

اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا

و برگردد از آن زود جزا دهیم آنان را که برگشتند از آیتهای ما

حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن
تا چشیدند عذاب ما بگوی هست از نزد شما دانشی که بیرون آرید آن را از برای ما
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۞ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ
اتباع نمی کنید مگر گمان را و نیستید شما مگر دروغ گویان بگوی خدای راست حجت
الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ
تمام اگر خواستی راه نمودی شما را همه بگو بیارید گواهان شما را
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِن شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
آنان که گواهی میدهند که خدای حرام کرد این را اگر گواهی دهند گواهی مده
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
با ایشان و پی روی مکن آرزوهای آنانک دروغ کنند بآیات ما و آنانک
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۞ قُلْ تَعَالَوْا
ایمان نیاورند باخرت و ایشان بخدای خود همتا کنند بگوی بیایید
أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
تا خوانم آنچه حرام کرد بر شما خدای شما آنک انباز مگیرید باو هیچ چیزی و
بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُم مِّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ
و بمادر و پدر نیکویی کنید و مکشید فرزندان خود را از درویشی ما
نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
روزی دهیم شما را و ایشان را و نزدیک مشوید بزشتیها آنچه پیدا شد از آن
وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
و آنچه نهان شد و مکشید تنی را که حرام کرده خدای مگر بحق
ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞
آن شما را وصیت کرد شما را باین تا مگر شما خرد یابید
وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
و نزدیک مشوید بمال یتیم مگر بآنک نیکوتر تا برسد
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
بمردی و تمام کنید پیمودن و ترازو براستی تکلیف نکنیم

ع

إِذْ وَصَّاكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

چون بفرمود شمارا خدای بدین کیست ظالم تر از آنک دروغ گوید بر خدای دروغ

لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

تا گمراه کند مردمان را بی دانش که خدای راه ننماید گروه ستمکاران را

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ

بگوی که نمی یابم در چیزی که وحی کرده شد بمن حرامی بر خورنده که بخورد آن را

إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ

مگر آنک باشد مرده یا خون ریخته یا گوشت

خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ

خوک که او پلید است یا فسق که نام برده شد جز خدای بر آن هر که بیچارگی رسد

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ

بی ستم و نه از حد درگذرد که خدای تو آمرزنده مهربانست و بر آنک

هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا

جهود شدند حرام کردیم هر خداوند چنگالی و از گاو و گوسفند حرام کردیم

عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا

بر ایشان پیه ایشان مگر آنچه بر داشت پشت ایشان یا چرب روده

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

یا چیزی که آمیخته شد با استخوان آن سزا دادیم ایشان را بستم ایشان و ما راستگوییم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ

اگر بدروغ داشتند ترا بگوی که خدای شما خداوند رحمت فراخست

وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ

و باز نگردد بدی او از گروه گناهکاران زود باشد که گویند

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا

کافران اگر خواستی خدای کافر نشدمانی و نه پدران ما و نه

حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله
قد ضلوا وما كانوا مهتدين ۝ وهو الذي انشا
جنات معروشات وغير معروشات والنخل والزرع
مختلفا اكله والزيتون والرمان متشابها وغير
متشابه كلوا من ثمره اذا اثمر واتوا حقه يوم حصاده
ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ۝ ومن الانعام
حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا
خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ ثمانية
ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين قل الذكرين
حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين
نبئوني بعلم ان كنتم صادقين ۝ ومن الابل اثنين
ومن البقر اثنين قل الذكرين حرم ام الانثيين
اما اشتملت عليه ارحام الانثيين ام كنتم شهداء

مسهل الهمزة الثانية
او ابدلها الفا محض
المد كل القراء

نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا
نصیبی کنند این مر خدای راست بگفتار ایشان و این مر شریکان ما را
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا
آنچه بود مر شریکان ایشان را نرسد بخدای و آنچه
كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا
بود مر خدای را آن برسد بشریکان ایشان بدست آنچه
يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ
حکم کردند و همچنین بیاراستند مر بسیاری را
مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ
از مشرکان کشتن فرزندان ایشان را انبازان ایشان تا باز گردانند ایشان را
وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
و بپوشند بر ایشان دین ایشان و اگر خواهد خدای آنچه کردند او را بگذار ایشان را
وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا
و آنچه بر بافتند و گفتند این چهارپایان و کشت حرامست نخورند آن را مگر
مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا
آنک خواهیم بگفتار ایشان و چهارپایان که حرام کرده شده پشتهای او را و چهارپایان که یاد
يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ
نکنند نام خدای بران دروغ بروی زود باشد که جزا دهیم
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ
بانچه بودند که دروغ میگفتند و گفتند آنچه در شکمهای این
الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ
چهارپایانست خاصست مر نران ما را و حرامست بر زنان ما و اگر
يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
باشد مرده ایشان در آن شریکند جزا دهد ایشان را صفت کردن ایشان
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
که او حکیم و داناست بدرستی که زیان کردند آنان که بکشتند فرزندان

يا معشر الجنّ والانس الم ياتكم رسل منكم
ای گروه پریان و آدمیان آیا نیامد بشما پیغمبران از شما
يقصّون عليكم اياتى وينذرونكم لقاء يومكم
که قصه کنند بر شما آیتهای من و بیم کنند شمارا از دیدن روز شما
هذا قالوا شهدنا على انفسنا وغرّتهم الحيوة الدّنيا
این گفتند گواهی دادیم بر تنهای ما و فریفته کرد ایشان زندگانی دنیا
وشهدوا على انفسهم انّهم كانوا كافرين
و گواهی دادند بر تنهای ایشان بدرستی که ایشان بودند کافران
ذلك ان لم يكن ربّك مهلك القرى بظلم واهلها
آن اگر نبود خدای تو هلاک کننده دیهها را بظلم و اهل آن
غافلون ولكلّ درجات ممّا عملوا وما
غافل باشند و همه را درجات از آنچه کردند و نیست
ربّك بغافل عمّا يعملون وربّك الغنىّ ذو الرّحمة
خدای تو بغافل از آنچه میکنند و خدای تو توانگرست خداوند رحمت
ان يشا يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما
اگر خواهد ببرد شمارا و خلیفت کند از پس شما آنکه
يشاء كما انشاكم من ذرّيّة قوم اخرين
خواهد چنانکه بیافرید شمارا از فرزند گروه دیگر
انّ ما توعدون لات وما انتم بمعجزين قل يا قوم
آنچه وعده میکنند شمارا آینده است و نیستید شما عاجز شونده بگو ای گروه
اعملوا على مكانتكم انّى عامل فسوف
کنید بر جایهای شما که من کار کننده ام زود باشد که
تعلمون من تكون له عاقبة الدّار انّه لا يفلح
بدانید کرا باشد او را سرانجام آن سرای بدرستی که او رستگاری نیابند
الظّالمون وجعلوا لله ممّا ذرا من الحرث والانعام
ظالمان و کردند خدای را از آنچه بیافرید از کشت و چهارپایان

رسالاته سيصيب الذين اجرموا صغار عند الله و
پیغام خود زود رسد بدانکه گناه کردند خواری نزد خدای و
عذاب شديد بما كانوا يمكرون فمن يرد الله
عذاب سخت بانچه بودند که مکر میکردند انک خواهد خدای
ان يهديه يشرح صدره للاسلام ومن يرد ان يضله
انک راه نماید اورا گشاده کند سینه اورا از اسلام و انک خواهد انک گمراه کند
يجعل صدره ضيقا حرجا كانما يصعد في السماء
بکند سینه اورا تنگ و تنگ گوییا که بر شود در آسمان
كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون
همچنین بکند خدای پلیدی بر انانک ایمان نیاورند
وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا الايات لقوم
و اینست راه خدای تو راست بیدا کردیم ایات را مر گروهی
يذكرون لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم
که یاد کنند مر ایشان را بهشت نزد خدا ایشان و او دوست ایشان
بما كانوا يعملون ويوم يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد
بانچه بودند که میکردند و آن روز که برانگیزانیم ایشان ای گروه پریان
استكثرتم من الانس وقال اولياؤهم من الانس
بدرستی که تکبر کردید از آدمی و گفت دوستان ایشان از آدمی
ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا اجلنا الذي اجلت
خدای ما برخوردار کردیم بعضی بعضی را و برسیدیم بوعده ما انک وعده دادی
لنا قال النار مثواكم خالدين فيها الا ما شاء
مارا گفت اتش جای شما است جاودان باشید دران مگر انچه خواهد
الله ان ربك حكيم عليم وكذلك
خدای که خدای تو حکیم است و دانا است و همچنین
نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون
سینه کنیم بعضی ظالمان را بعضی بانچه بودند که کسب کردند

لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ
بی راه کنند بهواهای خود بی دانش که خدای تو داناتر است باز حد درگذرندگان
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
و بگذارید ظاهر گناه را و باطن او بدرستی که کسب کردند
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ وَلَا تَأْكُلُوا
گناه را زود جزا داده شوند بانچه بودند که میساختند و مخورید
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ
از انچه یاد کرده نشد نام خدای برو و او فسق است و انک
الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
دیوان میفرمایند بادوستان ایشان تا جنگ کنند شما را
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ أَوَمَنْ كَانَ
و اگر فرمان برید ایشان را بدرستی که شما مشرکانید انکه بود
مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
مرده زنده گردیم او را و گردانیم او را نوری که میرود بان در میان مردمان
كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
چنانک مثل او در تاریکیها که نیست بیرون آینده ازان
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
همچنین آراسته شد مر کافران را انچه بودند که کار میکردند
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا
و همچنین بکردیم در همه دهی بزرگان بدکاران
لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ ع
تا مکر کنند دران و مکر نمیکنند مگر بنفسهای خود
وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ آیه
و نمیدانند و چون بیاید بایشان نشانی گفتند نگرویم تا نشانی
نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
داده شود ما را مانند انچه داده شد رسولان خدای را خدای داناتر است که کجا میکند

فذرهم وما يفترون ۝ ولتصغى إليه أفئدة الذين لا
بگذار ایشانرا و آنچه فرا بافتند و باز گردد باو دلهای آنانک نمی ارند

يؤمنون بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون ۝
ایمان باخرت و بپسندند اورا و بسیار زیند آنچه ایشان ابار زند

أفغير الله أبتغي حكما وهو الذي أنزل إليكم
اجز خدا را جویم داوری و او آنست که فرستاد بسوی شما

الكتاب مفصلا والذين آتيناهم الكتاب
کتاب را پیدا کرده و آنان که بدادیم شانرا کتاب

يعلمون أنه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين ۝
میدانند که آن کتاب فرستاده است از خدای تو براستی مباشید از شک آورندگان

وتمت كلمت ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته
و تمام شد سخن خدای تو راستی و عدل نیست بدل کننده مر سخن اورا

وهو السميع العليم ۝ وإن تطع أكثر من في الأرض
و او شنوا و داناست و اگر فرمان بری بیشترین آنک در زمین اند

يضلوك عن سبيل الله إن يتبعون إلا الظن وإن هم إلا
بی راه کنند ترا از راه خدای آنک پی روی کنند مگر گمان را وان که ایشان نیستند مگر

يخرصون ۝ إن ربك هو أعلم من يضل عن سبيله
دروغ زن بدرستی که اوست خدای تو داناتر آنک گم راه شد از راه او

وهو أعلم بالمهتدين ۝ فكلوا مما ذكر اسم
و او داناتر به راه یابندگان بخورید از آنچه یاد کرده شد

الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنين ۝ وما لكم
نام خدای بر وی اگر هستید بآیتهای او مومنان و چیست مر شما را

ألا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم
آنکه نخورید از آنچه یاد کرده شده بر وی نام خدای و بدرستی که پیدا کرده شد شما را

ما حرم عليكم إلا ما اضطررتم إليه وإن كثيرا
آنچه حرام کرده شد بر شما مگر آنچه بیچاره شدید بسوی او و بسیاری

وما انت عليهم بوكيل ۝ ولا تسبوا الذين يدعون

و نیستی تو بر ایشان نگاه بان و دشنام مدهید آنان را که میخوانند

من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا

جز از خدای که دشنام دهند خدای را بی دانش همچنین بیاراییم پیش

لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم فينبئهم

هر امتی را کار ایشان پس با خدای ایشانست بازگشت ایشان پس آگاه کنیم ایشان را

بما كانوا يعملون ۝ واقسموا بالله جهد ايمانهم

بانچه بودند که میکردند و سوگند خوردند بخدای سخت سوگند ایشان

لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها قل انما الايات عند الله وما

اگر آید بایشان آیتی ایمان آرند بان بگو که آیتها نزد خدایست و نه

يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون ۝ ونقلب

دانید شما چون آید ایمان نیارند و بگردانیم

افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول مرة و

دلهای ایشان و دیدهای ایشان چنانک نگرویدند بان اول بار و

نذرهم في طغيانهم يعمهون ۝ ولو اننا نزلنا اليهم

بگذاریدشان در گمراهی ایشان سرگشته و اگر ما بفرستادمی بسوی ایشان

الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل

فرشتگان را و سخن گفتندی با ایشان مردگان و زنده کردیمی بر ایشان هر

شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن

چیزی را گروه گروه نبودندی که بگرویدندی مگر آنک خواهد خدای و لکن

اكثرهم يجهلون ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي

بیشتر ایشان نادانند و همچنین کردیم هر پیغمبری را

عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض

دشمنی دیوان از آدمی و پری وحی کنند برخی از ایشان با برخی

زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه

آراسته گفتار را فریفتن و اگر خواهد خدای تو نکردندی آن را

ع

وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما

و دروغ کنند او را پسران و دختران بی دانش پاکست او و برتر کی از آنچه

يصفون ۞ بديع السموات والارض انى يكون له

صفت کنند او پدید کار آسمانها و زمین است کجا باشد او را

ولد ولم تكن له صاحبة وخلق كل شيء وهو

فرزندی و نباشد او را زنی و بیافرید هر چیزی را و او

بكل شيء عليم ۞ ذلكم الله ربكم

بهر چیزی دانا است او است شما را خدای خدای شما است

لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على

نیست خدای مگر او آفریدگار هر چیزی بپرستید او را و او بر

كل شيء وكيل ۞ لا تدركه الابصار

هر چیزی نگاهبانست در نیابد او را دیدها

وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير ۞ قد

و او دریابد دیدها و او لطیف است خبردار است بدرستی

جاءكم بصائر من ربكم فمن ابصر فلنفسه ومن

که آمد بشما بینائیها از خدای شما هر که بیند از بهر تن او است و هر که

عمي فعليها وما انا عليكم بحفيظ ۞ وكذلك

کور شد بر تن او است و نیستم من بر شما نگاهبان و همچنین

نصرف الآيات وليقولوا درست ولنبينه لقوم

بگردانیم نشانها را و گویند درس کردید و زود پیدا کنیم او را گروهی را

يعلمون ۞ اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله

که میدانند پس روی کن آنچه وحی کرده شد از خدای تو نیست خدای

الا هو واعرض عن المشركين ۞ ولو شاء

مگر او و روی بگردان از مشرکان و اگر خواهد

الله ما اشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا

خدای انباز نکردندی و نکردیم ترا بریشان نگاهبان

ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَىِّ ط

دانه را و خسته را بیرون آرد زنده را از مرده و بیرون آرنده مرده را از زنده

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۞ فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ

آنست شما را خدای جگونه بگردانیده میشوید شکافنده صبح است و کرد

ٱلَّيْلَ سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ

شب را آرام و آفتاب و ماه را بشمار سنجیده آن اندازه

ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهْتَدُوا۟

غالب دانا و او آنست که کرد شما را ستارها تا راه یابید

بِهَا فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞

بآن در تاریکیهای خشکی و دریا بدرستی که جدا کردیم نشانها را مر گروهی را که بدانند

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

و او آنست که بیافرید شما را از یک نفس پس آرامگاه هست و سپردگاه

قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ

جدا کردیم نشانها را مر گروهی که بدانند و او آنست که فرستاد از

ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَأَخْرَجْنَا

آسمان آب بیرون آوردیم بآن آب رستنی هر چیزی را بیرون آوردیم

مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن

از آن سبزی بیرون آریم از او دانه بر هم نشسته و از درخت خرما از

طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّٰتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ

شکوفه آن خوشهای نزدیک و بستانها از انگور و زیتون

وَٱلرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ ٱنظُرُوٓا۟ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ

و انار ماننده یکدیگر و غیر ماننده بنگرید بمیوه آن چون

أَثْمَرَ وَيَنْعِهِۦٓ إِنَّ فِى ذَٰلِكُمْ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ

میوه دهد و پختن آن بدرستی در آن شما را نشانهاست مر گروهی

يُؤْمِنُونَ ۞ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

که ایمان می آرند ... و کردند خدای را شریکان دیوان و بیافرید ایشانرا

كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
کتابیست که بفرستادیم ما از ما مبارک راستگو دارنده میان آنستان تا بیم کنید
أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
مر دمان مکه را و هر که در گرد آنست و آنانک ایمان آرند بآخرة ایمان آورند باو
وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى
و ایشان بر نماز خود نگاه دارندگانند و کیست ظالم تر از آنک ببافت بر
اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن
خدای دروغ را یا گفت وحی کرده گشت با من و وحی کرده نشد باو چیزی و هر آنک
قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ
گفت بفرستم چنانک بفرستاد خدای و اگر ببینی چون بیدادگران که در سختیهای
الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ
مرگ باشند و فرشتگان گسترانندهٔ دستهای ایشان که بیرون آرید جانهای خود را
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
امروز جزا داده شوید بعذاب خواری بانچه بودید شما که میگفتید بر خدای
غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝
ناسزا و بودید شما از نشانهای او که تکبر میکردید
وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
بدرستی آمدید بما تنها چنانک بیافریدیم اول بار
وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
و بگذاشتید آنچه دادیم شما را پس پشت شما
وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
و نمی بینیم با شما شفیعان شما آنانک گمان بردید
أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
که ایشان در میان شما انبازانند بدرستی که بریده گشت میان شما
وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ
و گم شد از شما آنچه شما گمان بردید که خدای شکافنده

عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ

بر جهانیان و از پدران ایشان و فرزندان ایشان و برادران ایشان

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

برگزیدیم ایشان را و راه نمودیم ایشان را براه راست

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا

آن راه خدا است راه می نماید بهر که خواهد از بندگان خود و اگر انباز آرند

لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ

ناچیز شود از ایشان آنچه بودند که کار میکردند ایشان آنانند

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ

که دادیم ایشان را کتاب و حکمت و پیغمبری اگر کافر شوند

بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا

بآن ایشان بدرستی که بر گماشتیم بآن گروهی که نیستند بآن

بِكَافِرِينَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ

کافران ایشان آنانند که راه نمود خدای براه ایشان …

قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ ۝

بگوی که سوال نمیکنم شما را برو مزدی نیست آن مگر یاد مر جهانیان را

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ

ندانستند بزرگی خدای را چنانکه سزای او چون گفتند نفرستاد خدای بر آدمی

شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى

هیچ چیزی بگوی که فرستاد کتابی که آورد بآن موسی

نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ

نور و راه مر مردمان را میکنید او را قرطاسها پدید میکنید آن را و نهان میکنید

كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ

بسیاری و بیاموختند آنچه نیاموختند شما را و نه پدران شما بگوی

اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝ وَهَذَا

خدای پس بگذار ایشان را در خوض ایشان بازی کنند و این

ع

ع

الا ان يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما

افلا تتذكرون ۝ وكيف اخاف ما اشركتم

ولا تخافون انكم اشركتم بالله ما لم ينزل به

عليكم سلطانا فاي الفريقين احق بالامن ان كنتم

تعلمون ۝ الذين امنوا ولم يلبسوا ايمانهم بظلم اولئك

لهم الامن وهم مهتدون ۝ وتلك حجتنا اتيناها

ابرهيم على قومه نرفع درجات من نشاء ان ربك

حكيم عليم ۝ ووهبنا له اسحق ويعقوب

كلا هدينا ونوحا هدينا من قبل ومن ذريته

داود وسليمن وايوب ويوسف وموسى وهرون

وكذلك نجزي المحسنين ۝ وزكريا

ويحيى وعيسى والياس كل من الصلحين ۝

واسمعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا

وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ وَإِذْ قَالَ
و آشکارا و او حکیم و آگاهست و چون گفت
إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَاكَ
ابرهیم مر پدر خود را آزر آیا میگیری بتان را خدایان من می بینم ترا
وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُرِي
و گروه ترا در گمراهی پیدا و همچنین نموده شد
إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
ابرهیم را پادشاهی آسمانها و زمین و تا باشد
مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا
از بی گمان شدگان چون درآمد برو شب بدید ستاره را
قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْءَافِلِينَ ۝ فَلَمَّا
گفت این خدای منست چون فرو رفت گفت دوست ندارم فرو شوندگان را چون
رَءَا الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي
دید ماه را برآمده گفت اینست خدای من چون فرو شد گفت اگر راه ننماید مرا
رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ۝ فَلَمَّا رَءَا
پروردگار من باشم از گروه گمراهان چون دید
الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ
آفتاب را برآمده گفت این خدای منست این بزرگترست چون فرو شد
قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي وَجَّهْتُ
گفت ای گروه من بیزارم از آنچه انباز می آرید من گردانیدم
وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ أَنَا۠
روی را بدان کس که آفرید آسمانها و زمین را پاک و نیستم من
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي
از انبازگیرندگان و حجت آوردند گروه او گفت حجت می آرید
فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
در خدای و مرا راه نمود و نترسم از آنچه شریک آرید بدان

لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به
بازی و لهو و مغرور کرد ایشانرا زندگی دنیا و پند ده بآن
أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله
اگر بگذارند تنی را با آنچه کسب کرد نیست مر او را از دون خدای
ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ
دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا کند هر عدل گرفته نشود
منها أولئك الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب
از ان ایشان آنانی اند که او بجه شدند با آنچه کسب کردند مر ایشانرا شراب
من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ۝
از حمیم و عذاب الیم با آنچه بودند که کافر میشدند
قل أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد
بگوی خوانیم از بیرون خدای آنچه سود ندارد مارا و زیان ندارد و باز گردانیده شویم
على أعقابنا بعد إذ هدانا الله كالذي استهوته
بر پاشنهای ما پس از آنکه راه نمود مارا خدای چون آنکسی که گمراه کرد اورا
الشياطين في الأرض حيران له أصحاب يدعونه إلى
شیطانان در زمین حیران مر اورا یارانی که خوانند اورا با
الهدى ائتنا قل إن هدى الله هو الهدى وأمرنا لنسلم
راه راست بیای با ما بگو که راه خدای اوست راه راست و فرموده شدیم تا مسلمان شویم
لرب العالمين ۝ وأن أقيموا الصلوة واتقوه
مر خدای جهانیان را و آنکه بپای دارید نماز را و بترسید ازو
وهو الذي إليه تحشرون ۝ وهو الذي خلق السموات
و اوست آن خدایی که با او حشر کرده شوید و اوست آنکسی که بیافرید آسمانها را
والأرض بالحق ويوم يقول كن فيكون ۝ قوله
و زمین را براستی و روزی که گوید بشو پس شود گفتن او
الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم الغيب
راستست و مر او راست پادشاهی روزی که دمیده شود در صور داننده غیب

ربع

لنكونن من الشاكرين ۞ قل الله ينجيكم منها
باشيم ما از شكر كنندگان بگوى كه خداى رهاند شما را ازان
ومن كل كرب ثم انتم تشركون ۞ قل هو
و از همه اندوهى باز شما انباز گيريد بگوى اوست
القادر على ان يبعث عليكم عذابا من فوقكم
توانا بر آنك بفرستد بر شما عذاب از زبر شما
او من تحت ارجلكم او يلبسكم شيعا ويذيق
يا از زير پاى شما يا بپوشد شما را گروه گروه و بچشاند
بعضكم باس بعض انظر كيف نصرف الايات
برخى از شما زدن برخى بنگر چگونه بگردانيم نشانها را
لعلهم يفقهون ۞ وكذب به قومك وهو
تا مگر ايشان بدانند و بدروغ داشتند آن را گروه تو و او
الحق قل لست عليكم بوكيل لكل
راستست بگوى نيستم بر شما نگاه بان هر
نبا مستقر وسوف تعلمون ۞ واذا رايت
خبرى را جايگاه و زود بدانيد و چون ديدى تو
الذين يخوضون في اياتنا فاعرض عنهم حتى يخوضوا
آنان كه در مى روند در آيات ما پس روى بگردان از ايشان تا در روند
في حديث غيره واما ينسينك الشيطان فلا تقعد
در سخن ديگر و اگر از ياد ببرد ترا شيطان منشين
بعد الذكرى مع القوم الظالمين ۞ وما على الذين
پس از ياد كردن با گروه ظالمان و نيست بر آنك
يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى
بپرهيزند از شمار ايشان از چيزى و لكن ياد كرد
لعلهم يتقون ۞ وذر الذين اتخذوا دينهم
تا مگر ايشان بپرهيزند و بگذار آنان كه گرفتند دين خود

عندي ما تستعجلون به لقضي الامر بيني وبينكم و
بود من انچه شتاب میکنید بان هر اینه گزارده شدی کار میان من و میان شما و
الله اعلم بالظالمين وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها
خدای داناتر است بستمکاران و نزد اوست کلیدهای نهانیست نمیداند انرا
الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة الا
مگر او و میداند انچه در خشکی و دریاست و انچه بیفتد از برگ مگر
يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا
بداند انرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه
يابس الا في كتاب مبين وهو الذي يتوفاكم
خشکی مگر در کتاب پیداست و اوست انکسی که بمیراند شما را
بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه
بشب و میداند انچه ساختید بروز پس بر انگیزد شما را در روز
ليقضى اجل مسمى ثم اليه مرجعكم ثم ينبئكم
تا گزارده شود وقت نام برده باز گشت شما بسوی او پس خبر دهد شما را
بما كنتم تعملون وهو القاهر فوق عباده
بانچه کردید و اوست قاهر بالای بندگان خود
ويرسل عليكم حفظة حتى اذا جاء احدكم الموت
و بفرستد بر شما نگاه بانان تا چون بیاید یکی از شما مرگ
توفته رسلنا وهم لا يفرطون ثم ردوا الى الله
جان بستانند او را رسولان ما و ایشان سستی نکنند پس باز گردانند بسوی خدای
مولاهم الحق الا له الحكم وهو اسرع
مولای ایشان براستی اگاه باشید او راست حکم و او زودتر
الحاسبين قل من ينجيكم من ظلمات البر
شمار کنندگانست بگوی که رهاند شما را از تاریکیهای خشکی
والبحر تدعونه تضرعا وخفية لئن انجينا من هذه
و دریا میخوانند او را بزاری و پنهانی که اگر برهانی ما را از این

ع

وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
روی او را نیست بر تو از شمار ایشان از چیزی و نیست از شمار تو
عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين
بر ایشان از چیزی مر ایشان را تا باشی از ستمکاران
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء
و همچنین فتنه کردیم بعضی ایشان را ببعضی تا گویند ایشان
من الله عليهم من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين
منت نهاد بر ایشان از میان ما نیست خدای داناتر بشکر کنندگان
وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم
و چون آیند بتو آنان که ایمان آرند بآیات ما بگوی سلام بر شما
كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من عمل
واجب کرد خدای شما بر نفس او رحمت هر که کند
منكم سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح
از شما بدی بنادانی پس توبه کند از پس او و نیک شود
فأنه غفور رحيم وكذلك نفصل الآيات
پس او آمرزنده و مهربانست و همچنین جدا کنیم نشانها
ولتستبين سبيل المجرمين قل إني نهيت أن أعبد
و تا پیدا آید راه گناهکاران بگوی من نهی کردم آنکه بپرستم
الذين تدعون من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد
آنانرا که میخوانید از غیر خدای بگوی پیروی نکنم هواهای شما را بدرستی
ضللت إذا وما أنا من المهتدين قل إني على بينة من
که بیراه باشم و نیستم از راه یابندگان بگوی بدرستی که من بر حجت از
ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم
خدای خود و دروغ داشتید آنرا نیست نزدیک من آنچه شتاب میکنید بدان نیست حکم
إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين قل لو أن
[illegible]

مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
كيست خداى جز خداى كه آرد شما را آن نگر كه چگونه ميگردانيم
الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۝ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ
نشانها پس ايشان بر ميگردند بگوى ابينيد شما اگر بيايد بشما
عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ
عذاب خداى ناگاه يا آشكار اى هلاك شوند مگر گروه
الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ
بيدادگر ونفرستاديم پيغمبران را مگر بشارت دهنده و
مُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
وبيم كننده كان هركه ايمان آورد ونيكو كرد نيست ترسى بر ايشان ونه ايشان
يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
اندوهناك باشند وآنان كه دروغ گفتند آيات ما برسيد ايشان را عذاب
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ
بانچه بودند كه نافرمانى كردند بگوى نگويم شما را
عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ
نزد منست خزينهاى خداى ونميدانم غيب را ونگويم شما را
اِنِّي مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ
اينكه من فرشته ام از پى نروم مگر آنچه وحى كرده شد بسوى من بگوى كه اى
يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝
برابرست كور وبينا چرا انديشه نكنيد
وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُوا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ
وبيم كن بدان آنانكه ميترسند اينكه برانگيخته شوند بسوى پروردگار ايشان نيست ايشان را
ع مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝
جز او دوستى ونه شفيع تا ايشان پرهيزگار باشند
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
ومران آنان كه ميخوانند خداى خود در بامداد وشبانگاه ميخواهند

فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى
در تاریکیها انرا که خواهد خدای بی راه کند اورا و هر کرا خواهد او کند بر
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ
راه راست بگو خبر دهید شما را اگر آید بشما عذاب
اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ
خدای یا آید بشما قیامت اغیر خدای میخوانید اگر هستید شما
صَادِقِينَ ۝ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ ع
راست گویان بلکه اورا میخوانید پس برد انچه خوانند
إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ
بسوی او اگر خواهد و فراموش کنید انچه انباز کنید و بدرستی
أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
فرستادیم بسوی گروه از پیش تو گرفتیم ما ایشانرا به سختی و زیان ها
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
تا مگر ایشان زاری کنند اگر نه چون آید بایشان سختی ما زاری کنند
وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
ولیک سخت شود دلهای ایشان و بیاراید ایشانرا دیو انچه بودند
يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
که میکردند پس چون فراموش کردند انچه یاد کرده شدند بدان گشادیم بر ایشان
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ
درهای هر چیزی تا چون شاد شوند بانچه داده شدند گرفتیم ایشانرا
بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ناگاه پس انگاه ایشان نومید شوند پس بریده شد اصل آن کسانی که
ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ
ستم کردند و سپاس مر خدای را پروردگار عالمیان بگوی خبر دهید شما را اگر بگیرد
اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
خدای شنوائی شما و بینائی شما و مهر کرد بر دلهای شما

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا
پیغمبران از پیش تو صبر کردند بر آنچه بدروغ داشتند و رنجانیدند ایشان
حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ
تا آمد ایشان را یاری ما و بدل کننده نیست مر کلمات خدای را و بدرستی
جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ
که آمد بتو از خبر پیغمبران و اگر بودی بزرگ
عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا
بر تو گردیدن ایشان اگر توانایی داری اینکه بجویی نقبی
فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
در زمین یا نردبانی در آسمان بیاری ایشان را نشانه و اگر
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
خواهد خدای جمع کند ایشان را بر راه راست مباش از
الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ
نادانان بدرستی که جواب دهند آنان که میشنوند و مردگان را
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ
برانگیزد ایشان را خدای باز بسوی او باز گردند و گفتند چرا فرستاده نشد
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ
بر وی نشانه از خدای او بگوی که خدای توانا است بر اینکه فرستد آیت و لکن
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در زمین
وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ
و نه پرنده که بپرد به دو پر خود مگر که امتانی چون شما
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
دست بداشتیم در کتاب از چیزی باز بسوی خدای ایشان
يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ
برانگیزند ایشان و آنان که دروغ داشتند نشانهای ما را کران و گنگانند

النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا
آتش پس گویند ای کاشکی ما را باز بردی و دروغ نداشتنی نشانهای خدای ما
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا
و بودی از ایمان آوردگان بل که بدید آمد ایشان را آنچه بودند
يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ
که نهان میداشتند از پیش و اگر باز برند ایشان باز گردند بدان از چه نهی کرده اند از آن و ایشان
لَكَاذِبُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
دروغ گویانند و گفتند نیست این مگر زندگانی ما این جهانی و نیستیم ما
بِمَبْعُوثِينَ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
برانگیختگان و اگر ببینی چون باز دارند ایشان بر خدای ایشان گفت نیست
هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
این براستی گفتند آری و خدای ما گفت بچشید عذاب را بآنچه بودید
تَكْفُرُونَ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
کافر شدید بدرستی که زیان کردند آنان که دروغ داشتند دیدار خدای
حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا
تا چون بیاید بایشان قیامت ناگاه گویند ای حسرتا بر آنچه
فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ
از حد درگذشتیم در آن و ایشان بر میدارند گناهان ایشان را بر پشتهای ایشان
أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۝ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ
بدان که بد است آنچه بر میبرند و نیست زندگانی دنیا مگر بازی
وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
و لهو و سرای آخرت بهتر است مر آنان را که بپرهیزند خرد ندارند
قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
بدرستی که میدانیم که اندوهگین کند ترا آنچه که میگویند که ایشان دروغ ندارند ترا
وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
و لکن بیدادگران بنشانهای خدای انکار میکنند و بدرستی که دروغ داشتند

ع

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ
آنانکه زیان کردند تنهای خود ایشان ایمان نمی آرند و کیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
از آنکه دروغ نهاد بر خدای دروغ یا دروغ داشت نشانهای او

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
که او نرستند ستمکاران و آن روز که انگیزانیم ایشان همه پس گوییم

لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ
مر آنکسانی که انباز آوردند کجااند انبازان شما آنانی که بودید

تَزْعُمُونَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ
که دعوی میکردید پس نبود فتنه ایشان مگر آنکه گویند بخدای

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ انظُرْ كَيْفَ
که خدای ماست نبودیم شرک آرندگان بنگر چگونه

كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا
بدروغ داشتند تنهای خود و گم شد از ایشان آنچه بودند

يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
که دروغ میگفتند و از ایشان آنکه بشنود بتو و کردیم بر دلهای ایشان

أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا
پوششها آنکه بدانند او را و در گوشهای ایشان گرانی و اگر ببینند

كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
همه نشانه ایمان نیارند بآن تا چون بیایند بتو مجادله کنند با تو

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝
بگویند آنان که کافر شدند نیست این مگر افسانهای پیشینیان

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا
و ایشان باز دارند از او و دور شوند از او و هلاک نکنند مگر

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى
تنهای خود را و ندانند و اگر ببینی که بداری ایشان بر

وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

دوستی آفریننده آسمانها و زمین است و او طعام دهد و طعام داده نشود

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ

بگوی که من فرموده‌ام که باشم اول آنکه مسلمان شد و مباشید

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي

از مشرکان بگوی که من میترسم که نافرمانی کنم خدای خود را

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ

از عذاب روز بزرگ آنکه بگردانیده اند از وی آن روز بدرستی که بخشید اورا

وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا

و آن فیروزی پیدا است و اگر بکساید ترا خدای بزیانی پس نیست

كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى

برداشته مرورا مگر او و اگر بکساید ترا بنیکی پس او بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ

همه چیزی توانا است و او قاهر فوق بندگان خود و او

الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ

حکیم و خبیر است بگوی چه چیز بزرگتر گواه بگوی

اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ

خدای گواه است میان من و میان شما و وحی کرده شد با من این قرآن

لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ

تا بیم کنم شما را بآن و آنکه رسید آیا شما گواهی دهید

أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ

آنکه با خدای خدای دیگر بگوی گواهی ندهیم بگوی که او خدای

وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ الَّذِينَ

یکیست و من بیزارم از آنچه شریک می آرید آنان

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ

که دادیم ایشان کتاب میدانند اورا چنانکه میدانند پسران خود را

بعدهم قرنا آخرين ۝ ولو نزلنا عليك كتابا في
پس از ایشان گروهی دیگر ۝ و اگر فرو فرستیم بر تو کتابی در
قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا إن هذا
کاغذی بپسودندی اورا بدستهای خود گفتندی آنان که کافر شدند نیست این
إلا سحر مبين ۝ وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو
مگر جادویی پیدا ۝ و گفتندی اگر فرستاده شودی برو فرشته و اگر
أنزلنا ملكا لقضي الأمر ثم لا ينظرون ۝ ولو
فرستادی فرشته بریده گردندی کار پس زمانی ندهندی ۝ و اگر
جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما
گردی اورا فرشته بکردی اورا مردی و بپوشانیدی بر ایشان آنچه
يلبسون ۝ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق
بپوشیدند ۝ بدرستی که افسوس کردند بپیغمبران پیش تو فرود آمد
بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزئون ۝
بآنان که افسوس کردند از ایشان آنچه بودند بآن افسوس داشتندی
قل سيروا في الأرض ثم انظروا كيف كان
بگوی که بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بود
عاقبة المكذبين ۝ قل لمن ما في السموات والأرض
عاقبت دروغ گویان ۝ بگوی که راست آنچه در آسمانها و زمین است
قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم
بگوی خدای راست نوشته بر نفس او رحمت جمع کند شما را
إلى يوم القيامة لا ريب فيه الذين خسروا أنفسهم
تا روز قیامت نیست گمانی درو آنان که زیان کردند بنفسهای خود
فهم لا يؤمنون ۝ وله ما سكن في الليل
ایشان ایمان نیارند ۝ و مر وی راست آنچه بیارامید در شب
والنهار وهو السميع العليم ۝ قل أغير الله أتخذ
و روز و او شنوا و داناست ۝ بگوی جز از خدای گیرم

ع

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل
سپاس مر خدای را که بیافرید آسمانها و زمین را و گردانید
الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون
تاریکی و روشنی پس آنان که کافر شدند بپروردگار خود همتا میگیرند
هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى
او آنکسیست که آفرید شما را از گل پس حکم کرد اجل و اجلی نام برده
عنده ثم أنتم تمترون وهو الله في السموات
نزدیک اوست پس شما شک میکنید و او خدایست در آسمانها
وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم
و در زمین میداند سر شما و آشکارای شما و میداند
ما تكسبون وما تأتيهم من آية من آيات
آنچه کسب میکنید و نیامد بایشان از نشانی از نشانهای
ربهم إلا كانوا عنها معرضين فقد كذبوا
خدای ایشان مگر که بودند از آن روی بگردانندگان بدرستی که بدروغ داشتند
بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به
راستی را آن وقت که آمد بایشان زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بودند بدان
يستهزءون ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم
افسوس داشتند آیا نمی بینند که چند هلاک کردیم از پیش ایشان
من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم
از گروه که جای دادیم ایشان را در زمین آنچه جای ندادیم شما را
وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار
و فرستادیم از آسمان بر ایشان باران و گردانیدیم جویها
تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من
روان از زیر ایشان پس هلاک کردیم ایشان را بگناه ایشان و پیدا کردیم از

لي أن أقول ما ليس لي بحق إن كنت قلته فقد علمته تعلم
مرا آنك بگویم چیزی که نیست مرا سزا اگر گفتیم آنرا بدرستی که دانستی آنرا
ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك إنك أنت
آنچه در تن منست و نمیدانم آنچه در تن تست بدرستی که تو
علام الغيوب ۝ ما قلت لهم إلا ما أمرتني به أن اعبدوا
دانای نهانیهایی نگفتم مر ایشانرا مگر آنچه فرمودی مرا بآن که بپرستید
الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت
خدا را که خداوند منست و خداوند شماست و بودم بر ایشان گواه تا بودم
فيهم فلما توفيتني كنت أنت الرقيب عليهم
در میان ایشان پس چون کشانیدی مرا بودی تو نگهبان بر ایشان
وأنت على كل شيء شهيد ۝ إن تعذبهم فإنهم
و تو بر همه چیزی گواهی اگر عذاب کنی ایشانرا پس ایشان
عبادك وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم ۝
بندگان تواند و اگر بیامرزی مر ایشانرا تو تویی عزیز حکیم
قال الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات
گفت خدای این روزیست نفع میرساند راستانرا راستی ایشان مر ایشانراست بهشتها
تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله
که میرود از زیر آن جویها جاودانه در آن همیشه خشنود شد خدای
عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم لله ملك
از ایشان و خشنود شدند از خدای آنست پیروزی بزرگ مر خدای راست پادشاهی
السموات والأرض وما فيهن وهو على كل شيء قدير ۝
آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیزی تواناست

الأنعام مائة وخمسون آيات

ما

ع

مبين ۝ وإذ أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا بي و
پیدا ۝ و چون وحی کردم با حواریان که ایمان آرید بمن و
برسولي قالوا آمنا واشهد بأننا مسلمون ۝ إذ قال
برسول من گفتند ایمان آوردیم و گواهی ده بانک ما مسلمانانیم چون گفتند
الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك أن ينزل
حواریان که ای عیسی پسر مریم هیچ توانایی دارد خدای تو که فرو فرستد
علينا مائدة من السماء قال اتقوا الله إن كنتم
بر ما خوانی از آسمان گفت بترسید از خدای اگر هستید
مؤمنين ۝ قالوا نريد أن نأكل منها وتطمئن
مؤمنان گفتند میخواهیم آنک بخوریم از آن و بیارامد
قلوبنا ونعلم أن قد صدقتنا ونكون عليها من
دلهای ما و بدانیم آنک راست گفتی ما را و باشیم بر آن از
الشاهدين ۝ قال عيسى ابن مريم اللهم أنزل
گواهان گفت عیسی پسر مریم ای بار خدای فرست
علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لأولنا
بر ما خوانی از آسمان که باشد ما را عیدی مر اول ما
وآخرنا وآية منك وارزقنا وأنت خير الرازقين ۝
و آخر ما و نشانی از تو و روزی ده ما را و تو بهترین روزی دهندگانی
قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم
گفت خدای که من فرستنده ام بر شما هر که کافر شود پس از آن از شما
فإني أعذبه عذابا لا أعذبه أحدا من العالمين ۝ وإذ
که عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکرده باشم یکی را از جهانیان و چون
قال الله يا عيسى ابن مريم أأنت قلت للناس اتخذوني
گفت خدای ای عیسی پسر مریم تو گفتی مر مردمان را که گیرید مرا
وأمي إلهين من دون الله قال سبحانك ما يكون
و مادر مرا دو خدای بجز از خدای گفت پاکی ترا نباشد

الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا
آنان که سزاوارست بر ایشان اولیان سوگند خورند بخدای که گواهی ما
أَحَقُّ مِن شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ
راست‌تر است از گواهی ایشان و بیرون نه کردیم ما آنگه از ظالمان باشیم
ع
ذَلِكَ أَدْنَى أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَن
آن نزدیکتر است آنک ارند بگواهی بر روی آن یا بترسند آنک
تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ
باز زنند سوگند پس از سوگندهای ایشان و بترسید از خدای و بشنوید و خدای
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ
راه ننماید گروه فاسقان را روزی جمع کند خدای پیغامبران را
فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ
گوید چه جواب دادند شما را گفتند نیست علم ما را انک تو بی دانای
الْغُيُوبِ
غیبها

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
چون گفت خدای یا عیسی پسر مریم یاد کن نعمت من بر تو
وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
و بر مادر تو چون قوی کردم ترا بروح

الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
پاکیزه سخن گویی با مردمان در گهواره
وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
و کهل چون آموختیم ترا کتاب و حکمت و
التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ
توریة و انجیل و چون بسازی از گل همچون
الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ
مرغ بفرمان من در دمی در آن تا شود مرغ بفرمان من و درست کنی
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي
نابینا مادرزاد را و پیس را بفرمان من و چون بیرون آری مردگان را
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ
و چون باز داشتم بنی اسرائیل را از تو چون آوردی بایشان نشانها
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
گفتند آنان که کافر شدند از ایشان نیست این مگر جادویی

لا يعقلون ۝ وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل

نمی‌دانند وچون گفته شود مر ایشان را که بیایید بسوی آنچه فرستاد

الله وإلى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه آباءنا أو

خدای و بسوی پیغمبر گویند بسنده است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران خود را

لو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ۝

اگر چه بودند پدران ایشان که نمی‌دانستند چیزی و نه راه یافتندی

يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم لا

ای آنانکه ایمان آوردید بر شما باد نگاه داشتن تنهای شما نگزند

يضركم من ضل إذا اهتديتم إلى الله مرجعكم

زیان شما آنکه گمراه شد چون راه یافتید بسوی خداست بازگشت شما

جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا أيها

همه پس آگاه کند شما را بآنچه هستید شما که می‌کردید ای آنان

الذين آمنوا شهادة بينكم إذا حضر أحدكم الموت

که ایمان آوردید گواه میان شما چون بیاید بیکی از شما مرگ

حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم أو آخران من

هنگام وصیت دو تن خداوندان عدل از شما یا دو دیگر از

غيركم إن أنتم ضربتم في الأرض فأصابتكم

غیر شما اگر شما بروید در زمین پس برسد بشما

مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله إن

مصیبت مرگ باز دارید ایشان را از پس نماز پس سوگند خورند بخدای اگر

ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا

بشک باشید نخریم بآن بهای و اگر چه باشد خویش و نه

نكتم شهادة الله إنا إذا لمن الآثمين ۝ فإن عثر

پوشیم گواهی خدای ما آنگه از بزه کاران باشیم اگر پدید

على أنهما استحقا إثما فآخران يقومان مقامهما من

بر آنکه ایشان ... پس دو دیگر ... بجای ایشان از

وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
و اشتران قلیده کرده آن تا بدانید که خدای میداند آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ اعْلَمُوا
و آنچه در زمین است و خدای بهر چیزی داناست بدانید
أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞
که خدای سخت عقوبتست و که خدای آمرزنده و مهربانست
مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن و خدای میداند آنچه آشکارا میکنید
وَمَا تَكْتُمُونَ ۞ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
و آنچه میپوشانید بگو یکسان نیست پلید و پاک
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
و اگرچه عجب داشت ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدای ای صاحبان عقل
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
تا مگر شما رستگار شوید ای آنان که ایمان آوردید مپرسید
عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا
از چیزها اگر ظاهر شود شما را اندوهناک کند شما را و اگر بپرسید
عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا
از آن وقت که فرو فرستند قرآن پدید کنند شما را عفو کرد خدای از آن
وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ
و خدای آمرزنده و بردبارست بدرستی که درخواستند آن را گروهی پیش شما
ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ۞ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
پس گشتند بآن کافران نکرد خدای از گوش شکافته
وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
و نه مال سر داده و نه پیوند و نه گشن نگاه داشته و لیکن آنان که
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ
کافر شدند افترا کردند بر خدای دروغ را و بسیاری از ایشان

المحسنين ۞ يا أيها الذين آمنوا ليبلونكم
نیکوکاران را ای آنان که ایمان آوردید بیازماید شما را
الله بشيء من الصيد تناله أيديكم ورماحكم
خدای بچیزی از صید که برسد بآن دستهای شما و نیزه‌های شما
ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى بعد ذلك فله
تا بداند خدای که ترسد او را بغیب هر که از حد درگذشت بعد از آن او را
عذاب أليم ۞ يا أيها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد
عذاب دردناک ای آنان که ایمان آوردید مکشید صید را
وأنتم حرم ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل
و شما را احرام باشد و هر آنک بکشد او را از شما بقصد جزای او مانند
ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم هديا
آنست که بکشت از چارپایان که حکم کنند باو ذو عدل از شما قربانی که
بالغ الكعبة أو كفارة طعام مساكين أو
برسد بکعبه یا کفاره طعام درویشان یا
عدل ذلك صياما ليذوق وبال أمره عفا الله عما سلف
برابر آن روزه داشتن تا بچشد عقوبت کار او فرا گذاشت از آنچه گذشت
ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام ۞
و هر آنک باز گردد کینه ستاند خدای از او و خدای عزیز است بکینه کشیدن
أحل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة
حلال کرده شد شما را صید دریا و طعام او منفعتی است مر شما را و راه روان را
وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا
و حرام کرده شد بر شما صید خشکی مادام که احرام دارید و بترسید
الله الذي إليه تحشرون ۞ جعل الله الكعبة
از خدای آن خدای که بسوی او برانگیزند شما را کرد خدای کعبه را
البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدي
خانه حرام ایستادن مر مردمان را و ماه حرام و هدیه

ع

أو كسوتهم أو تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام ثلثة
یا بپوشانیدن ایشان یا آزاد کردن بنده هر که نیابد پس روزه داشتن سه
أيام ذلك كفارة أيمانكم إذا حلفتم واحفظوا
روز آن کفارۀ سوگندان شماست چون سوگند خورید و نگاه دارید
أيمانكم كذلك يبين الله لكم آياته
سوگندان شما همچنین آشکارا کند خدای مر شما را نشانهای خود
لعلكم تشكرون ۞ يا أيها الذين آمنوا
تا مگر شما شکر کنید ای آنان که ایمان آوردید
إنما الخمر والميسر والأنصاب والأزلام رجس من
بدرستی که شراب و قمار و بتان و تیرها پلید است از
عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون ۞ إنما
کار شیطان دور شوید ازو تا مگر شما نجات یابید بدرستی که
يريد الشيطان أن يوقع بينكم العداوة والبغضاء
میخواهد دیو آنکه افکند میان شما عداوت و کینه
في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن
در خمر و قمار و باز دارد شما را از یاد خدا و از
الصلوة فهل أنتم منتهون ۞ وأطيعوا الله وأطيعوا
نماز هستید شما باز ایستنده و فرمان برید خدای را و فرمان برید
الرسول واحذروا فإن توليتم فاعلموا أنما على رسولنا
پیغمبر را و بترسید اگر برگردید بدانید که بر پیغمبر ما
البلاغ المبين ۞ ليس على الذين آمنوا وعملوا الصالحات
رسانیدن پیداست نیست بر آنان که ایمان آوردند و کارهای نیک کردند
جناح فيما طعموا إذا ما اتقوا وآمنوا وعملوا الصالحات
گناهی در آنچه خوردند چون پرهیز کردند و ایمان آوردند و کارهای نیک
ثم اتقوا وآمنوا ثم اتقوا وأحسنوا والله يحب

تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
بینی چشمهای ایشان که میرود از اشک از آنچه دانستند از حق میگویند
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا
خدای ما ایمان آوردیم بنویس ما را با شاهدان و چه بود ما را
لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا
که نگرویم بخدای و آنچه آمد بما از حق و امید داریم که در آرد ما را
رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ
خدای ما با گروه صالحان پاداش داد ایشان را خدای بآنچه گفتند بهشتها
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
که میرود از زیر آن جویها جاودانه در آن و آن سزای
الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
نیکوکاران و آنکسانی که کافر شدند و دروغ داشتند آیات ما را
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
ایشان اصحاب دوزخ اند ای آنان که ایمان آوردید مکنید
تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
حرام پاکیها آنچه حلال کرد شما را و از حد در مگذرید که خدای
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
دوست ندارد از حد درگذرندگان و بخورید از آنچه روزی کرد شما را
اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝
خدای حلال پاک و بترسید از خدای آنچنانی که شما باو گروندگانید
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ
نگیرد شما را خدای بلغو در سوگندهای شما و لیکن
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
بگیرد شما را بآنچه دل بران نهید پس کفارت او طعام دادن
عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ
ده مسکین [illegible]

كثيرا وضلوا عن سواء السبيل ۝ لعن الذين كفروا
بسياري را وگمراه شدند از راه راست ۝ لعنت كرده شد آنانرا كه كافر شدند
من بني اسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم
از بني اسرائيل بر زبان داود وعيسى پسر مريم
ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ۝ كانوا
آن بآنست كه عاصي شدند وبودند از حد در گذرندگان ۝ بودند
لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا
كه باز نه ايستادند از زشتي كه كردند او را بد چيزيست كه بودند
يفعلون ۝ ترى كثيرا منهم يتولون الذين كفروا
كه ميكردند ۝ بيني بسياري از ايشان كه دوستي كنند با آنانكه كافر شدند
لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم
بد چيزيست آنچه پيش فرستاد ايشانرا نفسهاي ايشان كه خشم گرفت خداي بر ايشان
وفي العذاب هم خالدون ۝ ولو كانوا يؤمنون
ودر عذاب ايشان جاويدان باشند ۝ واگر بودندي كه بگرويدندي
بالله والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم اولياء
بخداي وبه پيغمبر وآنچه فرستاده شد بدو نگرفتندي ايشانرا دوستان
ولكن كثيرا منهم فاسقون ۝ لتجدن اشد
وليكن بسياري از ايشان فاسقان بودند ۝ يابي سخت تر
الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين اشركوا
مردمان از عداوت آنانرا كه ايمان آوردند جهودانرا وآنانكه انباز گرفتند
ولتجدن اقربهم مودة للذين آمنوا الذين قالوا انا نصارى
ويابي نزديكتر ايشان بدوستي آنانرا كه ايمان آوردند آنكسانند كه گفتند ما ترساييم
ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا
آن بآنست كه از ايشان دانايانند وپرهيزگاران اند وايشان تكبر
يستكبرون ۝ واذا سمعوا ما انزل الى الرسول
نميكنند ۝ وچون بشنوند آنچه فرستاده شد

اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ
خدا پروردگار منست و خدای شماست که او هر که انباز گیرد بخدای حرام کرد
اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
خدای بروی بهشت وجای او آتش است ونیست ظالمانرا هیچ
أَنْصَارٍ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
یاری دهنده بدرستی که کافر شدند آنانکه گفتند که خدای سیم
ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
سه است ونیست هیچ اله مگر خدای یگانه واگر باز نایستند از آنچه
يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
میگویند هر آینه برسد آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
نه توبه کنند بخدای وآمرزش خواهند ازو وخدای آمرزنده و
رَحِيمٌ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مهربانست نیست مسیح پسر مریم مگر رسولی که بدرستی گذشت
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ
از پیش او رسولان ومادر او راستگوی بودند که میخوردند
الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ
طعام را بنگر چگونه بیان کنیم مر ایشانرا نشانها باز بنگر
أَنَّى يُؤْفَكُونَ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا
چون افک کردن شان بگو آیا میپرستید از غیر خدای چیزی را که
يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
نتواند مر شما را زیانی ونه نفعی وخدای او شنوا ودانا است
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دین خود بغیر راستی
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
و پیروی مکنید هواهای گروهی که گمراه شدند از پیش و گمراه کردند

شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم

چیزی تا بپای دارید توریه را و انجیل را و آنچه فرستاده شد بشما

مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ

از خدای شما و بیفزاید بسیاری را ازیشان آنچه فرستاده شد بتو

مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

از خدای تو گمراهی و کفر اندوه مدار بر گروه

الْكَافِرِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَ

کافران آنانکه ایمان آوردند و آنانکه جهود شدند و

الصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آنانکه بیدین شوند و ترسایان آنکه ایمان آورد بخدای و بروز قیامت

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

و کار نیکو کرد پس بیم نیست بریشان و نه ایشان اندوهناک باشند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

بدرستی که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل و فرستادیم بایشان

رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ

رسولانی چنانکه بیامد بایشان رسول بآنچه دوست نداشتند تنهای ایشان

فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۞ وَحَسِبُوا أَلَّا

گروهی بدروغ داشتند و گروهی بکشتند و پنداشتند که

تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

نباشد فتنه کور شدند و کر شدند بازگشت بتوبه خدای بریشان

ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا

پس کور شدند و کر شدند بسیاری ازیشان و خدای بینا است بآنچه

يَعْمَلُونَ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

میکنند بدرستی که کافر شدند آنانکه گفتند که خدای او است

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا

مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید

يشاء وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك
خواهد وبيفزايد بسياري از ايشان آنچه فرستاده شد از خداي تو
طغيانا وكفرا والقينا بينهم العداوة والبغضاء
بي راهي وكفر وانداختيم ميان ايشان دشمني و كينه
الى يوم القيامة كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها
تا روز قيامت هركاه كه برافروختند آتشي جنگ را فرو ميرانيدش
الله ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب
خداي وسعي كنند در زمين تباهي را وخداي دوست نيدارد
المفسدين ولو ان اهل الكتاب امنوا و
تباه كنندگان را واگر اهل كتاب بگرويدندي و
اتقوا لكفرنا عنهم سيئاتهم ولادخلناهم
بترسيدندي كفارت كرديم از ايشان گناهان ايشان و درآريم ايشان را
جنات النعيم ولو انهم اقاموا التورية والانجيل
بهشتهاي با نعمت واگر ايشان بپاي دارندي توريه را و انجيل را
وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن
وآنچه فرستاده شد بايشان از خداي ايشان بخوردندي از زبر ايشان واز
تحت ارجلهم منهم امة مقتصدة وكثير منهم
زير پاي ايشان گروهي ميانه وبسياري از ايشان
ساء ما يعملون يا ايها الرسول بلغ ما انزل
بدست آنچه ميكنند اي رسول برسان آنچه فرستاده شد
اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته و
بتو از خداي تو واگر نكني نرسانيده بيغامهاي او و
الله يعصمك من الناس ان الله لا يهدي القوم
خداي نگاه دارد ترا از مردمان كه خداي راه ننمايد گروه
الكافرين قل يا اهل الكتاب لستم على
كافران را بگو اي اهل كتاب نيستيد شما بر

ع

بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ
بخدای وانچه فرستاده شد ست از پیش وانك بسیاری از شما
فَاسِقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ
فاسقانند بگوی که خبر کنم شمارا ببدی از ان
مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ
بپاداشت نزد خدای انکه لعنت کرد خدای و خشم گرفت بروی و کرد
مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ۝ أُولَٰئِكَ
از ایشان بوزنگان و خوکان و پرستند کان دیو ایشان
شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ وَإِذَا
بتر جایگاه و گمراه تر از راه راست و چون
جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ
بیایند بشما گفتند ایمان آوردیم ما و بدرستی که در رفتند بکفر و ایشان
قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝
بیرون شوند بان و خدای داناتر است بانچه بودند بپوشیدند
وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
و ببینی بسیاری از ایشان که می شتابند در گناه و ظلم
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝
و خوردن ایشان حرام و بد است آنچه بودند و میکردند
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
چرا نهی کردند ایشانرا مهتران ایشان و دانشمندان از گفتن ایشان گناه
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝
و خوردن ایشان حرام بد است آنچه بودند و میکردند
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
و گفتند جهودان دست خدای بسته است بسته باد دستهای ایشان
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ
و لعنت کردند ایشانرا بانچه گفتند بلک دستهای او گشاده است نفقه میکند چون

مِنكُم عَن دِينِهِ فَسَوفَ يَأتِي اللَّهُ بِقَومٍ يُحِبُّهُم
از شما از دین خود زود باشد که بیارد خدای قومی را که دوست دارد ایشان را
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى المُؤمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الكَافِرِينَ
و دوست دارند او را خوار بر مؤمنان عزیز بر کافران
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَومَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
جهاد می‌کنند در راه خدای و نمی‌ترسند از ملامت کردن ملامت کننده‌ای آن
فَضلُ اللَّهِ يُؤتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
فضل خدایست می‌دهد او را هر که خواهد و خدای فراخ عطا و دانا است
إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
بدرستی که نگاهدارنده شما خدایست و رسول او و آنکسانی که ایمان آوردند آنانی
يُقِيمُونَ الصَّلَوةَ وَيُؤتُونَ الزَّكَوةَ وَهُم رَاكِعُونَ
که بپای دارند نماز را و می‌دهند زکوة را و ایشان رکوع کنندگانند
وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزبَ اللَّهِ
و هر که دوست دارد خدای را و رسول او را و آنان که ایمان آوردند پس گروه خدای
هُمُ الغَالِبُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
ایشان غالب‌اند ای آنان که ایمان آوردند مگیرید آنان را که
اتَّخَذُوا دِينَكُم هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الكِتَابَ
گرفتند دین شما را افسوس و بازی از آنان که داده شدند کتاب
مِن قَبلِكُم وَالكُفَّارَ أَولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم
از پیش شما و کافران را دوستان و بترسید از خدای اگر هستید
مُؤمِنِينَ وَإِذَا نَادَيتُم إِلَى الصَّلَوةِ اتَّخَذُوهَا
مؤمنان و چون بخوانید با نماز گرفتند آن را
هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُم قَومٌ لَا يَعقِلُونَ قُل ٤
افسوس و بازی آن بآنست که ایشان گروهی اند که نمی‌دانند بگوی
يَا أَهلَ الكِتَابِ هَل تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَن آمَنَّا

عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ

از بعض آنچه فرستاد خدای بتو که اگر برگردند بدان که خواهد

اللّٰهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

که خدای برساند ایشان را ببعضی گناهان ایشان و بدرستیکه بسیاری از مردمان

لَفَاسِقُونَ ۞ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ

فاسقانند احکم جاهلیت جویند و کیست

أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا

بهتر از خدای بحکم کردن گروهی را که بیقین دانند ای آنان

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ

کسانی که ایمان آوردید مگیرید جهودان را و ترسایان را دوستان

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ

برخی از ایشان دوستان بعضی و هر که دوستی کند از شما پس او

مِنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ فَتَرَى

از ایشانست بدرستی که خدای راه نمی نماید گروه ستمکاران را پس بینی

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ

آنان که در دلهای ایشانست بیماری میشتابند در ایشان گویند

نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ

که ترسیم آنکه رسد ما را دشمنی باشد که خدای بیارد فتح یا

أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ

کاری از نزد او گردند بر آنچه نهان داشتند در نفسهای خویش

نَادِمِينَ ۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

پشیمانان و گویند آنان که ایمان آوردند ای این آنانند [illegible] سوگند خوردند

بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

بخدای سخت سوگندهای ایشان [illegible] با شمایند ناچیز شد عملهای ایشان

فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ

پس گشتند زیان کاران ای آنان که ایمان آوردید هر که [illegible]

مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
مریم را راست دارنده مر آنچه پیش اوست از توریة و دادیم او را انجیل
فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى
درو راه راستست و روشنی و راست دارنده مر آنچه پیش اوست از توریة و راه راست
وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ
و پند مر پرهیزکاران را و باید حکم کنند اهل انجیل
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولٰئِكَ
بآنچه فرستاد خدای درو و هر که حکم نکند بآنچه فرستاد خدای ایشانند
هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
ایشان فاسقانند و فرستادیم بتو نامه را
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
براستی باور دارنده مر آنچه پیش اوست از کتاب و نگاه بانی بر او
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
حکم کن میان ایشان بآنچه فرستاد خدای و پی روی مکن هوای ایشان
عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
از آنچه آمد بتو از راستی هر یک را بکردیم از شما وحی
وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ
و راهی و اگر خواهد خدای کرداند شما گروهی راست و لکن
لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى
بیازماید شما در آنچه آمد بشما و بشتابید به نیکیها با
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
خدایست بازگشت شما همه خبر کند شما را بآنچه بودید شما
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ
درو خلاف کردید و حکم کن میان ایشان بآنچه فرستاده است
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ
خدای و پی روی مکن هواهای ایشان را و حذر کن از ایشان که بفتنه اندازند ترا

بالقسط إن الله يحب المقسطين ۝ وكيف
براستی که خدای دوست میدارد داد کنندگان را و چگونه
يحكمونك وعندهم التورية فيها حكم الله
حکم کنند ترا و نزد ایشان توریت است در آنجا حکم خدای است
ثم يتولون من بعد ذلك وما أولئك بالمؤمنين ۝ إنا
پس برگردند از پس آن و نیستند ایشان گروندگان ما
أنزلنا التورية فيها هدى ونور يحكم بها النبيون
فرستادیم توریت را در آن راه هست و نور تا حکم کنند بآن پیغمبران
الذين أسلموا للذين هادوا والربانيون والأحبار
آنان که مسلمان شدند مر آنان را که جهود شدند و خداشناسان و دانشمندان
بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه
بآنچه نگاه داشتن خواستند از کتاب خدای و بودند بر وی
شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي
گواهان مترسید از مردمان و بترسید از من و مخرید بآیات من
ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم
بهای اندکی و هرانک حکم نکند بآنچه فرستاد خدای پس ایشان ایشان
الكافرون ۝ وكتبنا عليهم فيها أن النفس
کافرانند و نوشتیم بر ایشان در آن کتاب که تن
بالنفس والعين بالعين والأنف بالأنف والأذن
بتن و چشم بچشم و بینی به بینی و گوش
بالأذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به
بگوش و دندان بدندان و جراحتها قصاص هر که صدقه کند بآن
فهو كفارة له ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك
او کفارت باشد مرورا و هرانک حکم نکند بآنچه فرستاد خدای ایشان
هم الظالمون ۝ وقفينا على آثارهم بعيسى ابن
ایشان ستمکاران اند ...

ع

رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
مهربانست ندانید که خدای مرورا است پادشاهی آسمانها و
الْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
زمین عذاب کند هر کرا خواهد و بیامرزد هر کرا خواهد خدای بر هر
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ
چیزی توانا است ای آن پیغمبر اندوهناک نکناد ترا آنان که
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ
شتاب کنند در کفر از آنان که گفتند گرویدیم بدهنهای خود
وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
و ایمان نیاورد دلهای ایشان و از آنان که جهود شدند شنوندند دروغ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ
شنوندند مر گروهی دیگر را که نیامدند بتو بگردانند سخنها را از
بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ
پس جایهای او میگویند اگر دهند شما را این بگیرید او را و اگر نه
تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
دهند حذر کنید و هر کرا خواهد خدای فتنهٔ او را و نتوانی او را از خدای
شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
چیزی ایشان آنانند که نخواست خدای که پاکیزه کند دلهای ایشان مر ایشان را
فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝
در دنیا رسوایی و مر ایشان را در آخرت عذابی بزرگ است
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
شنوندند مر دروغ را خورندند حرام را اگر بیایند بتو
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
حکم کن میان ایشان یا روی بگردان از ایشان و اگر روی بگردانی از ایشان نکنند
يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
زیان ترا چیزی و اگر حکم کنی حکم کن میان ایشان

فسادا ان يقتلوا او يصلبوا او تقطع ايديهم وارجلهم
فسادی اند که بکشند یا بردار کنند یا ببرند دستهای ایشان و پایهای ایشان
من خلاف او ينفوا من الارض ذلك لهم خزى في
از خلاف یا برانند ایشان را از زمین آن رسوایی است در
الدنيا ولهم في الاخرة عذاب عظيم ۝ الا الذين
دنیا و مر ایشان راست در آخرت عذابی بزرگ مگر آنان که
تابوا من قبل ان تقدروا عليهم فاعلموا ان الله غفور
توبه کردند از پیش آنک قادر شوید بر ایشان بدانید که خدای آمرزنده و
رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وابتغوا اليه
مهربانست ای آنان که گرویدید بترسید از خدای و بجویید سوی او
الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ۝ ان
وسیلت و جهاد کنید در راه او تا مگر شما رستگار شوید آنان که
الذين كفروا لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله
کافر شدند اگر ایشان را در زمین است همه و مانند آن
معه ليفتدوا به من عذاب يوم القيامة ما تقبل
با او تا بازخرند بدان از عذاب روز قیامت نپذیرند
منهم ولهم عذاب اليم ۝ يريدون ان يخرجوا من النار
از ایشان و مر ایشان راست عذابی دردناک میخواهند آنکه بیرون آیند از آتش
ع وما هم بخارجين منها ولهم عذاب مقيم ۝ والسارق
و نیستند ایشان بیرون آینده از آن و مر ایشان راست عذابی دایم و مرد دزد
والسارقة فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا
و زن دزد ببرید دستهای ایشان جزای آنچه کسب کردند
نكالا من الله والله عزيز حكيم ۝ فمن تاب
عقوبتی از خدای و خدای غالبست حکیمست هر که توبه کرد
من بعد ظلمه واصلح فان الله يتوب عليه ان الله غفور
از پس بیدادگری و نیکو شد که خدای توبه دهد بر او که خدای آمرزنده

ما انا بباسط يدي اليك لاقتلك اني اخاف الله رب
نه من کشنده اندم کشادن دست خود را بسوی تو تا بکشم ترا من میترسم از خدای پروردگار
العالمين ۝ اني اريد ان تبوء باثمي واثمك فتكون من
جهانیانست من میخواهم تا بازگردی بگناه من و گناه تو تا باشی از
اصحاب النار وذلك جزاء الظالمين ۝ فطوعت له
اهل دوزخ و آن جزای ظالمانست فرمان برد او را
نفسه قتل اخيه فقتله فاصبح من الخاسرين ۝
تن او کشتن برادر خود کشت او را گشت از زیان کاران
فبعث الله غرابا يبحث في الارض ليريه كيف
فرستاد خدای زاغی تا جستن در زمین تا نماید او را چگونه
يواري سوءة اخيه قال يا ويلتى اعجزت ان اكون
بپوشاند عورت برادر خود گفت وای بر من عاجز شدم از آنکه باشم
مثل هذا الغراب فاواري سوءة اخي فاصبح من
مانند این کلاغ پس بپوشانم عورت برادر خود گشت از
النادمين ۝ من اجل ذلك كتبنا على بني اسرائيل
پشیمانان از بهر آن نوشتیم بر فرزندان یعقوب
انه من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض فكانما
آنکه هر که بکشد تنی را بی تنی یا فساد در زمین گوییا
قتل الناس جميعا ومن احياها فكانما احيا
که بکشت مردمان را همه و هر که زنده کرد او را گوییا زنده کرد
الناس جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم
مردمان را همه بدرستی آمدند بایشان پیغمبران ما با حجتها باز
ان كثيرا منهم بعد ذلك في الارض لمسرفون ۝
بدرستی که بسیاری از ایشان پس از آن در زمین از گزاف کاران اند
انما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الارض
بدرستی که جزای آنان که حرب کنند با خدای و رسول وی و میشتابند در زمین

فيها قوما جبارين ۞ وانا لن ندخلها حتى يخرجوا منها
در آن گروهی اند گردن کشان و ما در نرویم در آن تا بیرون آیند از آن

فان يخرجوا منها فانا داخلون ۞ قال رجلان من الذين
اگر بیرون روند از آن ما در روندگانیم گفتند دو مرد از آنان که

يخافون انعم الله عليهما ادخلوا عليهم الباب
که میترسیدند از خدای نعمت کرد بر ایشان در روید بر ایشان در

فاذا دخلتموه فانكم غالبون ۞ وعلى الله فتوكلوا
چون در رفتید او را شما غالبان باشید و بر خدای است توکل شما

ان كنتم مؤمنين ۞ قالوا يا موسى انا لن ندخلها
اگر هستید شما ایمان آورنده گفتند ای موسی و ما نرویم در آن

ابدا ما داموا فيها فاذهب انت وربك فقاتلا
هرگز تا باشند در آن برو تو و پروردگار تو جنگ کنید

انا ههنا قاعدون ۞ قال رب انى لا املك الا
اینجا ما نشسته ایم گفت خدایا من مالک نیستم مگر

نفسى واخى فافرق بيننا وبين القوم الفاسقين ۞
تن خود را و برادر خود را جدا کن میان ما و میان گروه فاسقان

قال فانها محرمة عليهم اربعين سنة يتيهون فى
گفت آن حرام است بر ایشان چهل سال متحیر شوند در

الارض فلا تاس على القوم الفاسقين ۞ واتل عليهم
زمین پس اندوه مدار بر گروه فاسقان و بخوان بر ایشان

نبا ابنى ادم بالحق اذ قربا قربانا فتقبل من احدهما
خبر دو پسر آدم براستی چون نزدیک کردند قربانی پذیرفته شد از یکی

ولم يتقبل من الاخر قال لاقتلنك قال انما يتقبل
و قبول نشد از دیگری گفت بکشم ترا گفت که قبول کند

الله من المتقين ۞ لئن بسطت الى يدك لتقتلنى
خدای از پرهیزکاران اگر بگستری سوی من دست ترا تا بکشی مرا

وَالْأَرْضِ وَمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و زمین و آنچه میان هر دو است می‌آفریند آنچه خواست و خدای بر همه چیزی تواناست
وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
و گفتند جهودان و ترسایان که ما پسران خدای و دوستان وی ایم
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ
بگوی که چرا عذاب کند شما را بگناهان شما بلکه شما آدمی اید از آنچه آفرید
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
می‌آمرزد هر کرا خواهد و عذاب می‌کند هر کرا خواهد و خدای راست پادشاهی آسمانها
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
و زمین و آنچه میان هر دو است و باوست بازگشت ای اهل کتاب
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ
آمد بشما پیغمبری ما تا پیدا کند مر شما را بر بریدگی از رسولان
أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُم
آنک بازنگویید که نیامد بما هیچ بشارت‌دهنده و نه بیم‌کننده پس آمد بشما
بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ
بشارت‌دهنده و بیم‌کننده و خدای بر هر چیزی تواناست و چون گفت
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
موسی مر گروه خود را ای گروه یاد کنید نعمت خدای را بر شما
إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم
چون بکرد در میان شما پیغمبران و کرد شما را پادشاهان و داد شما را
مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ
آنچه نداد کسی را از جهانیان ای گروه در آیید بزمین
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ
پاکیزه آن زمینی که نوشت خدای مر شما را و مگردید بر
أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ
[illegible]

بينهما

ع

تطلع على خائنة منهم الا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح

می‌بینی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان در گذر از ایشان و عفو کن

ان الله يحب المحسنين ۞ ومن الذين قالوا انا نصارى اخذنا

که خدای دوست میدارد نیکوکاران را و از آنان که گفتند که ترسایانیم گرفتیم

ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به فاغرينا بينهم

عهد ایشان فراموش کردند بهره‌ای از آنچه یاد کرده شد بدان پس افگندیم میان ایشان

العداوة والبغضاء الى يوم القيامة وسوف ينبئهم

عداوة و دشمنی تا روز قیامت و زود باشد که آگاه گرداند ایشان را

الله بما كانوا يصنعون ۞ يا اهل الكتاب

خدای بآنچه بودند میکردند ای اهل کتاب

قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا مما

آمد بشما رسول ما بیان میکند مر شما را بسیاری از آنچه

كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير

بودید که پنهان میداشتید از نامه و عفو کند از بسیاری

قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين ۞ يهدى

بدرستی که آمد بشما از خدای نور و کتاب پیدا راه نماید

به الله من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات

بدان خدای آنرا که پی روی کند خشنودی او را راههای سلامت و بیرون آرد ایشان را از تاریکیها

الى النور باذنه ويهديهم الى صراط مستقيم ۞ لقد

بسوی نور بفرمان او و راه نماید ایشان را براه راست بدرستی

كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم قل فمن

که کافر شدند آنان که گفتند که خدای او مسیح پسر مریم است بگو که

يملك من الله شيئا ان اراد ان يهلك المسيح ابن مريم

پادشاه است از خدای چیزی را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم را

وامه ومن في الارض جميعا ولله ملك السموات

و مادر او را و هر که در زمین است همه را و خدای راست پادشاهی آسمانها

لهم مغفرة واجر عظيم ۝ والذين كفروا وكذبوا
مر ایشان را آمرزش و مزد بزرگست و آنان که کافر شدند و دروغ کفتند
باياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝ يا ايها الذين امنوا
نشانهای ما را ایشان اصحاب دوزخند ای آنان که ایمان آورده اید
اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم قوم ان يبسطوا
یاد کنید نعمت خدای بر خود چون اندیشه کرد گروهی که بگسترانند
اليكم ايديهم فكف ايديهم عنكم
بشما دستهاء ایشان باز داشت دستهای ایشان از شما
واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ و
و بترسید از خدای و بر خدا بسته توکل کردن مومنان
لقد اخذ الله ميثاق بني اسرائيل وبعثنا منهم اثني
بدرستی که گرفت خدای پیمان بنی اسرائیل یعقوب و فرستادیم از ایشان دوازده
عشر نقيبا وقال الله اني معكم لئن اقمتم
نقیب و گفت خدای که من با شماام اگر برپای دارید شما
الصلوة واتيتم الزكوة وامنتم برسلي وعزرتموهم
نماز را و بدهید شما زکوة را و ایمان آورید برسولان من و نصرت دهید شان
واقرضتم الله قرضا حسنا لاكفرن عنكم سيئاتكم
و وام دهید خدای را قرض حسن کفارت کنم از شما بدیهای شما
ولادخلنكم جنات تجري من تحتها الانهار فمن كفر
و درآرم شما را بوستانها که میرود از زیر آن جویها هر که کافر شد
بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل ۝ فبما نقضهم
پس از آن از شما بدرستی که گم کرد راه راست را پس بدانک بشکستند
ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم
عهد ایشان لعنت کردیم ایشان را و کردیم ایشان را دلهای سخت تغییر کرد اند سخن را
عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال
از جای او و فراموش کردند بهره از آن پند داده شدند بدان و همیشه

ع

وارجلكم الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا

و پایهای خود تا دو کعب واگر باشید جنب پس پاك شوید

وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم

واگر باشید بیمار یا بر سفر یا آمد یکی از شما

من الغائط او لمستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا

از غایط یا دست کردید زنان را نیابید آب تیمم کنید

صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم

خاك پاك پس مسح کنید رویهای خود و دستهای خود

منه ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن

از و نخواهد خدای تا کند بر شما از تنگی ولیکن

يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم لعلكم

میخواهد تا پاك کند شما را و تمام کند نعمت خود بر شما تا مگر شما

تشكرون ۞ واذكروا نعمة الله عليكم

شکر کنید و یاد کنید نعمت خدای بر شما

وميثاقه الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا

و عهد او را آنك استوار کرد بشما بآن چون گفتید شنودیم و فرمان بردیم

واتقوا الله ان الله عليم بذات الصدور ۞ يا ايها

و بترسید از خدای که خدای داناست بر دلها ای

الذين امنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط

آنکسانی که ایمان آوردید باشید ایستاده خدای را گواهان براستی

ولا يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا

و نسازد شما را دشمنی گروهی بر آنك داد نکنید داد کنید

هو اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما

او نزدیکتر است تقوی را و بترسید از خدای که خدای داناست بآنچه

تعملون ۞ وعد الله الذين امنوا وعملوا الصالحات

میکنید وعده کرد خدای آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای نیك

دِيناً فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ

هر آنک حاجتمند شود در گرسنگی نه میل کننده بگناهی که

اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ

خدای آمرزنده و بخشاینده است پرسند ترا که چه حلالست ایشان را بگوی حلال شد

لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

مر شما را پاکیزها و آنچه آموختید از شکاری سگان

تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ

آموختید [illegible] از آنچه بیاموزد شمارا خدای بخورید از آنچه نگاه داشتند

عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

بر شما و یاد کنید نام خدای برو و بترسید از خدای که خدای

سَرِيعُ الْحِسَابِ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ

زود شمارست امروز حلال کرده شد مر شما را پاکیزها و طعام

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ

آنکه داده شدند کتاب حلالست مر شما را و طعام شما حلالست

لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ

مر ایشان را و پارسایان از زنان [illegible] و پارسایان از آنان که

أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

داده شدند کتاب از پیش شما چون بدهید ایشان را مزدهاشان

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ

پارسایان جز زناکنندگان و نه گیرندگان دوستان و هرکه کافر شد

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

بایمان [illegible] باطل شد عمل او و او در آخرت از زیانکاران است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

ای آنانکه ایمان آوردید چون برخیزید بنماز پس بشویید

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

رویهای خود را و دستهای خود را تا آرنج و مسح کنید سرهای خود

الذين آمنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا

که ایمان آوردید حلال مدارید شعایر خدای را و نه ماه حرام و نه

الهدي ولا القلائد ولا آمين البيت الحرام يبتغون

قربانها و نه آنک ملاوت کرده باشد و نه آنک قصد کنند خانه حرام طلب جویند

فضلا من ربهم ورضوانا وإذا حللتم فاصطادوا ولا

فضل از خدای خود و خشنودی و چون حلال باشید شما را صید کنید و نه

يجرمنكم شنآن قوم أن صدوكم عن المسجد

سازد شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما را از مسجد

الحرام أن تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا

حرام که از حد در گذرید و یاوری دهید بر نیکویی و پرهیزکاری و یاوری مدهید

على الإثم والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب

بر گناه و ظلم و بترسید از خدای که خدای سخت عقوبتست

حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما

حرام کرده شد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه

أهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية و

کشته شد بنام غیر خدا و آنچه گلو گیرد و بمیرد و بچوب کشته و آنچه از بالا در افتاده

النطيحة وما أكل السبع إلا ما ذكيتم وما

و بز دو مرده و آنچه بخورد دد و دام مگر آنکه بکشید شما و آنچه

ذبح على النصب وأن تستقسموا بالأزلام ذلكم

کشته شود بر بتان و آنک بخشید بتیرها آن شما را فسوق است

فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا

امروز نا امید شده اند آنک کافر شدند از دین شما مه

تخشوهم واخشون اليوم أكملت لكم دينكم

ترسید از ایشان و بترسید از من امروز تمام کردم مر شما را دین خود

وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام

و تمام کردم بر شما نعمت خود و خشنود شدم شما را دین

وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ

و راه نماید ایشان را بوی راه راست ط می پرسند از تو بگوی

اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ

خدای جواب دهد شما را در میراث [illegible] اگر مردی هلاک شد

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ

نیست او را فرزندی و او را خواهری است [illegible] او

يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

میراث یابد [illegible] فرزندی اگر باشند دو

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

ایشان راست [illegible] و اگر باشند برادران مردان

وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ

و زنان پس [illegible] نصیب دو ماده [illegible] خدای

لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

مر شما را [illegible] و خدای [illegible] داناست

المائدة مائة وعشرون وثلث

آية

ع

ربع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۝ أُحِلَّتْ لَكُمْ

ای آنان که [illegible] وفا کنید [illegible] حلال کرده شد مر شما را

بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

چهارپایان [illegible] مگر آنچه خوانده شود بر شما [illegible] و دارند صید را

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا

و شما [illegible] خدای حکم کند آنچه خواهد ای آنان

مريم وروح منه فآمنوا بالله ورسله ولا تقولوا ثلثة
مریم و روح ازان مکرمید بخدای و پیغمبران او و مگوید سه
انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه ان
باز ایستید بهتر شما را بدرستی که خدای یکیست پاکست از انک
يكون له ولد له ما في السموات وما في الارض
باشد مر ورا فرزندی مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
وكفى بالله وكيلا لن يستنكف المسيح
و بسنده است بخدای وکیلی ننگ ندارد مسیح
ان يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون
ازانک باشد بنده خدای و نه فرشتگان مقرب
ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر
و هرانک ننگ دارد از بندگی او و تکبر کند
فسيحشرهم اليه جميعا فاما الذين امنوا وعملوا
زود برانگیزد ایشانرا باو همه اما آنانکه گرویدند و عمل
الصالحات فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله
صالح کردند تمام بدهد ایشانرا مزد ایشان و زیادت کند ایشانرا از فضل خود
واما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم
اما آنانکه ننگ داشتند و تکبر کردند عذاب کند ایشانرا
عذابا اليما ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا
عذابی دردناک و نیابند ایشانرا بجز خدای دوستی و نه
نصيرا يا ايها الناس قد جاءكم برهان من ربكم
یاری دهنده ای آن مردمان آمد شما را حجتی از پروردگار شما
وانزلنا اليكم نورا مبينا فاما الذين امنوا بالله
و بفرستادیم بشما نوری پیدا اما آنانکه بگرویدند بخدای
واعتصموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل
و چنگ زدند بدو زود در آرد ایشانرا [illegible]

ع

يكون للناس على الله حجة بعد الرسل وكان
تا نباشد مر مردمانرا بر خدای حجتی پس از رسولان و هست
الله عزيزا حكيما لكن الله يشهد بما أنزل
خدای عزیز و حکیم لکن خدای گواهی میدهد بانچه فرو فرستاد
إليك أنزله بعلمه والملائكة يشهدون
بسوی تو فرو فرستاد بدانش او و فرشتگان گواهی میدهند
وكفى بالله شهيدا إن الذين كفروا وصدوا
و بسنده است خدای گواه آنان که کافر شدند و باز داشتند
عن سبيل الله قد ضلوا ضلالا بعيدا إن الذين كفروا
از راه خدای بدرستی که گمراه شدند گمراهی دوری بدرستی که آنان که کافر شدند
وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم
و ظلم کردند نبود خدای که بیامرزد مر ایشانرا و راه ننماید ایشانرا
طريقا إلا طريق جهنم خالدين فيها أبدا وكان
راه مگر راه دوزخ جاودانه ابدا همیشه و هست
ذلك على الله يسيرا يا أيها الناس قد جاءكم
آن بر خدای آسان ای مردمان آمد بشما
الرسول بالحق من ربكم فآمنوا خيرا لكم وإن
پیغمبر براستی از خدای شما ایمان آرید بهتر است مر شما را و اگر
تكفروا فإن لله ما في السماوات والأرض وكان
کافر شوید پس که مر خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است و هست
الله عليما حكيما يا أهل الكتاب لا
خدای دانا و حکیم ای اهل کتاب مکنید
تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله إلا الحق إنما
غلو در دین خود و مگویید بر خدای مگر راست بدرستی که
المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى
مسیح عیسی پسر مریم رسول خدای است و کلمه او که بیفکند آنرا

عن سبيل الله كثيرا ۝ واخذهم الربوا وقد نهوا
از راه خداى بسيار و فرا گرفتن ايشان ربوا را و باز داشته شده بودند
عنه واكلهم اموال الناس بالباطل واعتدنا
ازان و خوردن ايشان مالهاى مردمان را بناحق و ساخته ايم
للكافرين منهم عذابا اليما ۝ لكن الراسخون
مر كافران را از ايشان عذاب دردناك ليك درست شوندگان
ع
في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل
در علم از ايشان و مؤمنان ايمان مى آرند بانچه فرو فرستاده شد
اليك وما انزل من قبلك والمقيمين الصلوة و
بتو و انچه فرو فرستاده شد پيش از تو و برپاى دارندگان نماز و
المؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الاخر
و دهندگان زكوة را و ايمان آرندگان بخداى و روز باز پسين
اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ۝ انا اوحينا اليك
ايشانند كه زود بدهيم ايشان را مزد بزرگ ما وحى كرديم بتو
كما اوحينا الى نوح والنبيين من بعده واوحينا
چنانك وحى كرديم بانوح و پيغمبران از پس او و وحى كرديم
الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
با ابرهيم و اسمعيل و اسحق و يعقوب و اسباط
وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمن واتينا
و عيسى و ايوب و يونس و هرون و سليمن و داديم
داود زبورا ۝ ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل
داود را زبور و پيغمبرانى كه قصه كرديم ايشان را بر تو از پيش
ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى
و پيغمبرانى كه قصه نكرديم ايشان را بر تو و سخن گفت خداى با موسى
تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا
سخن گفتنى پيغمبران را مژده دهندگان و بيم كنندگان تا

وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم ميثاقا
و گفتیم مر ایشان را که در مگذرید در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمان
غليظا ❁ فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات
بزرگ در شکستن ایشان پیمان ایشان را و کفر ایشان به حجتهای
الله وقتلهم الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا
خدای و کشتن ایشان پیغامبران را بناحق و گفتار ایشان دلهای ما
غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون
در پوشیده است بلکه مهر نهاد خدای بر آن بکفر ایشان ایمان نیارند
إلا قليلا ❁ وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا
مگر اندکی و بکفر ایشان و گفتار ایشان بر مریم دروغی
عظيما ❁ وقولهم إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله
بزرگ و گفتار ایشان که بکشتیم مسیح عیسی بن مریم پیغامبر خدای
وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن
و نکشتند او را و بر دار نکردند او را و لکن ماننده شد مر ایشان را و آنکه
الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به من علم
آنانکه اختلاف کردند در وی در شک اند ازو نیست ایشان را بدان هیچ علم
إلا اتباع الظن وما قتلوه يقينا ❁ بل رفعه الله إليه
مگر پی روی کردن گمان و نکشتند او را بیقین بلکه برداشت او را خدای بسوی
وكان الله عزيزا حكيما ❁ وإن من أهل
و هست خدای بی همتا و درست کار و نیست کس از اهل
الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيامة
کتاب که بگرود بدو پیش از مرگ او و روز قیامت
يكون عليهم شهيدا ❁ فبظلم من الذين هادوا
باشد بر ایشان گواه به ستم از آنان که جهود شدند
حرمنا عليهم طيبات أحلت لهم وبصدهم
حرام کردیم بر ایشان چیزهای پاک که حلال بود ایشان را و بباز داشتن

يكفرون بالله ورسله ويريدون ان يفرقوا بين
كافر شدند بخداى و پيغمبران او و ميخواهند انك جدا كنند ميان
الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض
خداى و رسولان او و گويند بگرويديم ببرخى و كافر ميشويم ببعضى
ويريدون ان يتخذوا بين ذلك سبيلا اولئك
و ميخواهند انك بگيرند ميان آن راهى ايشانند
هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين عذابا
ايشانند كافران بحقيقت و بساختيم مر كافران را عذاب
مهينا والذين آمنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين
خوار كننده و آنانى كه ايمان آوردند بخداى و به پيغمبران او و جدا نكردند ميان
احد منهم اولئك سوف نؤتيهم اجورهم
يكى از ايشان ايشان زود باشد كه دهيم مزدهاى ايشان
وكان الله غفورا رحيما يسئلك اهل
و هست خداى آمرزنده و مهربان پرسند ترا اهل
الكتاب ان تنزل عليهم كتابا من السماء
كتاب انك فرو فرستاده شود بر ايشان كتابى از آسمان
فقد سألوا موسى اكبر من ذلك فقالوا ارنا
درخواستند از موسى بزرگتر از آن گفتند بنماى ما را
الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا
خداى آشكارا گرفت ايشان را صاعقه بستم ايشان پس گرفتند
العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك
گوساله را از پس آنك آمد بايشان حجتها پس درگذاشتيم از آن
وآتينا موسى سلطانا مبينا ورفعنا فوقهم
و داديم موسى را حجتى پيدا و برداشتيم زبر ايشان
الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا
كوه را به پيمان ايشان و گفتيم درآييد در سجده كنان

يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا مُذَبْذَبِينَ
بروی مردم باز ... و یاد نکنند خدا برا مگر اندکی نه با این و آمیخته
بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ
میان آن نه با این ونه با آن و هر آنکس که گمراه کند
اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
خدای او را نیابی او را راهی ای آنان که ایمان آوردید مگیرید
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا
کافران را دوستان از غیر مؤمنان میخواهید که کنید
لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ
خدا برا بر شما حجتی پیدا بدرستی که منافقان در درک
الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ
فروترند از آتش و نیابی ایشان را یاری گری مگر آنان که
تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ
توبه کنند و نیکوی کنند و چنگ در زنند بخدای و خالص کردند دین خویش خدای
فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
ایشانند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدای مؤمنان را
أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
مزد بزرگ چه کند خدای بعذاب شما اگر سپاس
وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا لَا يُحِبُّ الجزو
و بگروید و هست خدای شکر کننده و دانا دوست ندارد
اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ وَكَانَ
خدای بلندی را بدی از گفتار مگر آنکه ظلم کرده و هست
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا
خدای شنوا و دانا اگر پیدا کنید نیکی یا نهان ... یا عفو کنید
عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا إِنَّ الَّذِينَ
از بدی که خدای هست عفو کننده و توانا بدرستی آنان که

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَافِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
آنان که میگیرند کافرانرا دوست از غیر مؤمنان ط
أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝
جویند نزد ایشان عزة که عزة مر خدایراست همه
وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
و بدرستی که فرستاده شد بر شما در نامه آنکه چون بشنوید
ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا۟
نشانهای خدای کافر شوند بآن و فسوس کنند بآن منشینید
مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ إِنَّكُمْ إِذًا
با ایشان تا در شوند در سخن غیر آن که شما آنگه
مِّثْلُهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَافِرِينَ فِى
مانند ایشان باشید که خدای جمع کننده منافقان و کافران است در
جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن
دوزخ جمله آنان که چشم دارند بشما اگر باشد
كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ
مر شما را گشایش از خدای گفتند نبودیم با شما
وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ
و اگر باشد مر کافران را بهره گفتند نه غلبه کردیم
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ
بر شما و منع کردیم شما را از مؤمنان خدای حکم کند
بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَن يَجْعَلَ ٱللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
میان شما روز قیامت و نگرداند خدای کافران را
ع عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ
بر مؤمنان راهی که منافقان فریب دهند با خدای
وَهُوَ خَٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوٓا۟ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُوا۟ كُسَالَىٰ
و او فریبنده ایشانست و چون برخیزند بنماز برخیزند کاهلان

الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ
این جهان نزد خدایست ثواب دنیا و آخرة و هست خدای
سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
شنوا و بینا ای آنانک ایمان آوردید باشید
قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ
ایستنده بداد گواهان خدای را و اگر چه بر تنهای شما [illegible]
الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ
بر مادر و پدر و خویشان [illegible] توانگر [illegible] خدای
أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا
سزاوارتر است [illegible] هوی را [illegible] و اگر بکردید
أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝
یا از وی برگردید [illegible] خدای هست بانچه میکنید آگاه
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
ای آنانک [illegible] بگروید بخدای و پیغمبر وی و بکتاب
الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ
آن کتابی که فرستاد [illegible] بر رسول او و کتاب که فرو آمد از پیش
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
و هر که کافر شد بخدای و فرشتگان وی و پیغامبران وی و روز
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
قیامت [illegible] گمراه شد [illegible] دوری آنانی که ایمان آوردند
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
پس کافر شدند پس بگرویدند پس کافر شدند پس زیادت کردند
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
[illegible]
سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
[illegible]

وكتبه
وكتابهاي

الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن الله كان

تنهای بخیلی و اگر نیکویی کنید و بترسید که خدای بود

بما تعملون خبيرا ۝ ولن تستطيعوا أن تعدلوا

بانچه میکنید آگاه ونه توانید انک برابری کنید

بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل

میان زنان و اگر حریص کنید پس مگردید همه گردیدن

فتذروها كالمعلقة وإن تصلحوا وتتقوا فإن

دست بدارید او را چون آونخته و اگر نیکی کنید و بپرهیزید که

الله كان غفورا رحيما ۝ وإن يتفرقا يغن الله

خدای بود آمرزنده و بخشاینده و اگر از یکدیگر جدا شوید بی نیاز

كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ۝

کند خدای همه را از بی نیازی خود و هست خدای بی نیاز و درست کار

ولله ما في السماوات وما في الأرض ولقد وصينا

و خدای راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی که وصیت کردیم

الذين أوتوا الكتاب من قبلكم وإياكم أن اتقوا

آنانرا که دادند نامه از پیش شما و شما را است که بترسید

الله وإن تكفروا فإن لله ما في السماوات وما في الأرض

از خدای و اگر کافر شوید بدرستی که خدای راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین

وكان الله غنيا حميدا ۝ ولله ما في السماوات

و بود خدای توانگر و ستوده و مر خدای راست آنچه در آسمانها

ع

وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ۝ إن يشأ

و آنچه در زمین است و بسنده خدای نگاه دارنده اگر خواهد

يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين وكان الله

ببرد شما را ای مردمان و بیارد دیگرانرا و هست خدای

على ذلك قديرا ۝ من كان يريد ثواب

بر آن توانا هر که خواهد …

وَلَا نَصِيرًا ۞ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
ونه یاوری وهرکه بکند از نیکیها از مرد یا
أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
زن واو مومن باشد پس ایشان درایند بهشت را و بیداد نکنند
نَقِيرًا ۞ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ
بقدر نقیری وکیست نیکوتر بدین از انکه بسپرد روی خود را بخدای و
مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ
نیکوکار بود و پی روی کرد دین ابرهیم پاکیزه را و گرفت خدای ابرهیم را
خَلِيلًا ۞ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
دوست وخدایراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۞ وَيَسْتَفْتُونَكَ
وبود خدای بهمه چیزی دانا و پرسند ترا
فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
در کار زنان بگو خدای جواب دهد شما را در زنان وانچه خوانده میشود بر شما
فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ
در کتاب در یتیمان زنان انان که ندهید
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
انچه فریضه کردند ایشانرا و رغبت کنید انکه بزنی کنید ایشانرا و ضعیفان
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا
از کودکان وانکه بایستید بیتیمانرا بداد کردن وانچه کنید
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۞ وَإِنِ امْرَأَةٌ
از خیر کردن که خدای بود بآن دانا واگر زنی
خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
ترسد از شوی او ناسازی یا روی گردانیدن پس نیست گناه برایشان
أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
انکه صلح کنند میان ایشان صلح کردنی وصلح بهتر است و حاضر کردن

ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن
بی راهی دور نمی خوانند بجز او مگر مادگان را و اگر
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ۝ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ
نخوانند مگر شیطانی را رانده را لعنت خدای بر وی باد و گفت بگیرم
مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَ
از بندگان تو نصیبی بدیدار کرده و بی راه کنم ایشان را و
لَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ
و با امید کنم ایشان را و بفرمایم ایشان را پس ببرند گوشهای چهارپایان
وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ط وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
و بفرمایم ایشان را تا بگردانند خلق خدای و هر که بگیرد دیو را
وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ۝ ط يَعِدُهُمْ
دوست از غیر خدای پس کرد زیان کردنی زیان آشکارا وعده دهد ایشان
وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولَٰئِكَ
و امید کند ایشان را و وعده ندهد ایشان دیو مگر فریب ایشانند
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ۝ وَالَّذِينَ
که جای ایشان دوزخ و نیابند ازان گریختن و آنان
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
که ایمان آوردند و کارهای نیک کردند زود در آریم ایشان را بوستانهای
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ
که می روند از زیر آن جویها جاوید باشند در آن همیشه وعده
اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۝ لَّيْسَ
خدای راست بود و هر که راست گوی تر از خدای گفتار نیست
بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ ط مَن
به امید شما و نه امید اصحاب کتاب هر که
يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
بکند بدی جزا یابد بدان و نه یابد او را از غیر خدای دوست

ع

يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به بريا فقد
احتمل بهتانا واثما مبينا ۝ ولولا فضل الله عليك
ورحمته لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما
يضلون الا انفسهم وما يضرونك من شيء وانزل
الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم
تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما ۝
لا خير في كثير من نجواهم الا من امر بصدقة
او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك
ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه اجرا عظيما ۝
ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير
سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت
مصيرا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر
ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل

ع

حكيما ۝ إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق
درست گفتار که ما فرستادیم بتو نامه را براستی
لتحكم بين الناس بما أراك الله ولا تكن
تا حکم کنی میان مردمان بانچه نمودت خدای و مباش
للخائنين خصيما ۝ واستغفر الله إن الله كان
از خیانت کنندگان خصم و آمرزش خواه از خدای که خدای بود
غفورا رحيما ۝ ولا تجادل عن الذين يختانون أنفسهم
آمرزنده و مهربان و پیکار مکن از آنانکه خیانت کنند تنهای خود
إن الله لا يحب من كان خوانا أثيما ۝ يستخفون
که خدای دوست ندارد هر که خیانت کننده گناه کار است پنهان شوند
من الناس ولا يستخفون من الله وهو معهم إذ
از مردمان و شرم ندارند از خدای و او با ایشانست چون
يبيتون ما لا يرضى من القول وكان الله بما
شب تدبیر کنند آنچه نپسندد از گفتار و بود خدای بانچه
يعملون محيطا ۝ ها أنتم هؤلاء جادلتم
میکنند داناست هان شما ایشان که پیکار کردید
عنهم في الحياة الدنيا فمن يجادل الله عنهم يوم
از ایشان در زندگانی جهان پیکار کند خدای از ایشان روز
القيامة أم من يكون عليهم وكيلا ۝ ومن
قیامت اگر که باشد بر ایشان وکیل و هر که
يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله
بکند بدی یا ظلم کند بنفس خود پس آمرزش خواهد یابد خدای را
غفورا رحيما ۝ ومن يكسب إثما فإنما يكسبه
آمرزنده و مهربان و هر که کسب کند رنج بدرستی کسب کند او
على نفسه وكان الله عليما حكيما ۝ ومن
بر تن خود و هست خدای دانا و حکیم و هر که

فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة أخرى
بایستی که باشند از پس شما و بیاید گروهی دیگر
لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم و
که نماز نکرده‌اند باید که نماز کنند با تو و فرا گیرند سلاح ایشان
أسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون عن
متاع ایشان دوست داشتند آنانی که کافر شدند اگر غافل شوند از
أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم
سلاحهای شما و متاعهای شما برگردانند بر شما
ميلة واحدة ولا جناح عليكم إن كان
بل گردیدنی و نیست گناه بر شما اگر باشد
بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا
شما را رنجی از باران یا باشید شما بیمار اینکه بنهید
أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد
سلاحهای شما و بگیرید حذر شما که خدای آماده
للكافرين عذابا مهينا ۝ فإذا قضيتم الصلوة
مر کافران را عذاب خوار کننده و چون بگزارید شما نماز را
فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم
یاد کنید خدای را در ایستادن و نشستن و بر پهلوهای خود
فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلوة إن الصلوة كانت
چون بیارامد دل شما بپای دارید نماز را که نماز هست
على المؤمنين كتابا موقوتا ۝ ولا تهنوا في ابتغاء
بر مؤمنان فریضه باید کرده و سستی مکنید در جستن
القوم إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون
مردمان اگر باشید دردمند که ایشان می‌نالند چنانک می‌نالید
وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليما
و امید دارید از خدای آنچه امید ندارند و هست خدای دانا

جهنم وساءت مصيرا ۝ الا المستضعفين من

دوزخ جست و بد است بازگشت مگر آنانک ضعیف شمرده شدند از

الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون

مردان و زنان و فرزندان که نتوانند

حيلة ولا يهتدون سبيلا ۝ فاولئك عسى الله

حیلتی و نیابند راه پس آنها اند که شاید خدای

ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا ۝

درگذارد از ایشان و هست خدای عفو کننده آمرزنده

ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الارض مراغما

و هرکه هجرت کند در راه خدای یابد در زمین گریزگاه

كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله

بسیار و فراخی و هرکه بیرون آید از خانه خویش هجرت کننده بخدای

ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع اجره على

و پیغمبر او باز دریابد او را مرگ پس بدرستی که افتاد مزد او بر

الله وكان الله غفورا رحيما ۝ واذا ضربتم

خدای و هست خدای آمرزنده و مهربان و چون برفتید

في الارض فليس عليكم جناح ان تقصروا

در زمین پس نیست بر شما گناهی اینکه کوتاه کنید

من الصلوة ان خفتم ان يفتنكم الذين كفروا

از نماز اگر بترسید شما اینکه در فتنه افکنند شما را آنانکه کافر شدند

ان الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا ۝

که کافران باشند مر شما را دشمن پیدا

ع

واذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة فلتقم طائفة

و چون باشی در میان ایشان بپای داری ایشان را نماز پس بایستد گروهی

منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا

از ایشان با تو و بگیرند سلاح ایشان را پس چون سجده کنند

أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
افکند بشما صلح نیستی مؤمن بجوئید خواسته زندگانی این جهان
فَعِندَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ
پس نزدیک خدایست غنیمت های بسیار همچنین بودید شما از پیش
فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
منت نهاد خدای بر شما پس آرایش بکنید که خدای هست بانچه
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
میکنید داناست برابر نیست آنک بنشینند از مؤمنان
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
جز خداوندان بیماری و جهاد کنندگان در راه خدای بمالهای خود
وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
و تنهای خود افزونی نهاد خدای جهاد کنندگان را بمالهای خود و تنهای خود
عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ
بر قاعدان درجه و همه را وعده کرد خدای به نیکوئی و افزونی
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۞
خدای جهاد کنندگان را بر قاعدان مزدی بزرگ
دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ
درجها ازو و آمرزش و رحمت و هست خدای
غَفُورًا رَّحِيمًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
آمرزنده و بخشاینده آنانک بازستانند ... فرشتگان
ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ قَالُوا كُنَّا
بیداد کرده بر تنهای خود گفتند در چه بودید گفتند بودیم ما
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ
ضعیف داشته در زمین گفتند نبود زمین
اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ
خدای فراخ ... هجرت کنید در آن ایشان جای ایشان

ع

تثقفتموهم واولئكم جعلنا لكم عليهم
یابید ایشان را و ایشان کردیم شما را بر ایشان
سلطانا مبينا ۞ وما كان لمؤمن ان يقتل
حجت بیند و نیست مومن را انک بکشد
مؤمنا الا خطأ ومن قتل مؤمنا خطأ
مومنی را مگر بخطا وهر انک بکشد مومن را بخطا
فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة الى اهله
ازاد کنید بنده مومنه و دیت فرا سپرد با اهل او
الا ان يصدقوا فان كان من قوم عدو لكم
مگر انک صدقه کنند اگر باشد از گروهی دشمن مر شما را
وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وان كان
و او گرونده است ازاد کردن بنده مومنه و اگر باشد
من قوم بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة الى
از گروهی میان شما و میان ایشان پیمان دیت سپرده با
اهله وتحرير رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام
مردمان او و ازاد کردن بنده مومنه انکس که نیابد روزه
شهرين متتابعين توبة من الله وكان الله عليما
دو ماه پیاپی توبه است از خدای و هست خدای دانا
حكيما ۞ ومن يقتل مؤمنا متعمدا فجزاؤه
حکیم وهر که بکشد مومنی بقصد پس سزای او
جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه
دوزخ است جاودانه در ان و خشم کرد خدای بروی و نفرین کرد
واعد له عذابا عظيما ۞ يا ايها الذين امنوا
و اماده کرد مر ویرا عذابی بزرگ ای انان که ایمان اوردند
اذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن

كما كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا
چنانك كافر شدند تا باشيد يكسان پس مگيريد
منهم أولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فإن تولوا
از ايشان دوستان تا هجرت كنند در راه خداى اگر برگردند
فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا
بگيريد ايشان را و بكشيد ايشان را هر جا كه يابيد ايشان را و مگيريد
منهم وليا ولا نصيرا ۝ إلا الذين يصلون إلى
از ايشان دوستى و نه يارى مگر آنانكه پيوسته شوند با
قوم بينكم وبينهم ميثاق أو جاءوكم حصرت
گروهى ميان شما و ميان ايشان است عهد يا بيايند بشما تنگ شده
صدورهم أن يقاتلوكم أو يقاتلوا قومهم
دلهاى ايشان از آنكه حرب كنند با شما يا حرب كنند با قوم ايشان
ولو شاء الله لسلطهم عليكم فلقاتلوكم
اگر خواهد خداى مسلط كند ايشان را بر شما تا حرب كردندى با شما
فإن اعتزلوكم فلم يقاتلوكم وألقوا إليكم
اگر كناره گيرند از شما و حرب نكنند با شما و افكنند بشما
السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ۝
صلح پس نكرد خداى مر شما را بر ايشان راه
ستجدون آخرين يريدون أن يأمنوكم ويأمنوا
بيابيد گروهى ديگر را كه مى خواهند كه ايمن باشند از شما و ايمن باشند
قومهم كلما ردوا إلى الفتنة أركسوا
از گروه ايشان هر گاه كه باز برده شوند بفتنه نگونسار كرده شوند
فيها فإن لم يعتزلوكم ويلقوا إليكم السلم
در آن اگر كناره نگيرند از شما و افكنند بشما صلح
ويكفوا أيديهم فخذوهم واقتلوهم حيث
و باز دارند دستهاى ايشان را بگيريد ايشان را و بكشيد ايشان را هر جا كه

إلا قليلا ۝ فقاتل في سبيل الله لا تكلف
مگر اندکی ۝ حرب کن در راه خدای تو در نخواهند
إلا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله أن يكف
مگر تن خویش اندکی و تحریص کن مؤمنان را شاید که خدای باز دارد
بأس الذين كفروا والله أشد بأسا وأشد
بدی آنانکه کافر شدند و خدای سخت تر است به عقوبت و سخت تر
تنكيلا ۝ من يشفع شفاعة حسنة يكن
عقوبت ۝ هر که شفاعت کند شفاعت نیکو باشد
له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن
اورا بهره ای ازان و هر که شفاعت کند شفاعت بد باشد
له كفل منها وكان الله على كل شيء
مر اورا بهره ای ازان و هست خدای بر همه چیزی
مقيتا ۝ وإذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن
نگاهدار ۝ و چون سلام کرده آید شمارا سلام کنید به بهتر
منها أو ردوها إن الله كان على كل شيء
ازان یا باز گردانید وی را که خدای هست بر همه چیزی
حسيبا ۝ الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى
شمار کننده ۝ خدای هست نیست خدای مگر او جمع کند شمارا تا
يوم القيامة لا ريب فيه ومن أصدق من الله حديثا ۝
روز قیامت که نیست شک در وی و کیست راستگوتر از خدای سخن
فما لكم في المنافقين فئتين والله أركسهم
نیست شمارا در منافقان دو گروه و خدای نگونسار کرد ایشان را
بما كسبوا أتريدون أن تهدوا من أضل الله ومن
بانچه کسب کردند میخواهید که راه نمایید آنرا که گمراه کرد خدای و هر که
يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ ودوا لو تكفرون
گمراه کند خدای نیابی اورا راهی ۝ دوست داشتند اگر کافر شوید

نصف

القوم لا يكادون يفقهون حديثا ۝ ما اصابك
من حسنة فمن الله وما اصابك من سيئة فمن نفسك
وارسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا ۝
من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك
عليهم حفيظا ۝ ويقولون طاعة فاذا برزوا من عندك
بيت طائفة منهم غير الذى تقول والله يكتب
ما يبيتون فاعرض عنهم وتوكل على الله و
كفى بالله وكيلا ۝ افلا يتدبرون القرآن
ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا
كثيرا ۝ واذا جاءهم امر من الامن او الخوف
اذاعوا به ولو ردوه الى الرسول والى اولى
الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا
فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان

ع

الذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت
آنان که کافر شدند حرب کنند در راه بتان
فقاتلوا أولياء الشيطان إن كيد الشيطان
حرب کنید با یاران دیو که کید دیو
كان ضعيفا ألم تر إلى الذين قيل لهم
هست ضعیف آیا نمی‌بینی آنان را که گفته شد ایشان را
كفوا أيديكم وأقيموا الصلوة وآتوا
باز دارید دستهای شما و بپای دارید نماز را و بدهید
الزكوة فلما كتب عليهم القتال إذا فريق
زکوة را پس چون واجب گشت بر ایشان کارزار چون گروهی
منهم يخشون الناس كخشية الله أو أشد
از ایشان می‌ترسیدند مردمان را همچو ترسیدن خدای را یا سخت تر
خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال
ترسیدنی و گفتند خدایا ما چرا واجب کردانیدی بر ما کارزار
لولا أخرتنا إلى أجل قريب قل متاع الدنيا
چرا زمان ندادی ما را تا وقت نزدیک بگو منفعت جهان
قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا
اندکست و آخرت بهترست آنرا که بپرهیزید و ستم کرده نشود بر شما قتیلی
أينما تكونوا يدرككم الموت ولو
هر کجا باشید دریابد شما را مرگ و اگر
كنتم في بروج مشيدة وإن تصبهم حسنة
باشید در کوشکهای استوار و اگر برسد بایشان نیکی
يقولوا هذه من عند الله وإن تصبهم سيئة يقولوا
گویند این نزدیک خدایست و اگر برسد بایشان بدی گویند
هذه من عندك قل كل من عند الله فما لهؤلاء
این از نزد تست بگو همه از نزدیک خداست پس چیست این گروه را

خذوا حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا ۝
بگیرید حذر خود را پس بیرون روید گروه گروه یا بیرون روید جمله
وان منكم لمن ليبطئن فان اصابتكم مصيبة
واگر از شما آنست که بدرنگ کند اگر برسد بشما مصیبتی
قال قد انعم الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا ۝
گفت که نعمت کرد خدای بر من چون نبودم با ایشان گواهی
ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن كان لم
واگر برسد بشما افزونی از خدای گوید گویا نبود
تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت
میان شما و میان او دوستی ای کاشکی بودمی
معهم فافوز فوزا عظيما ۝ فليقاتل في سبيل
با ایشان تا پیروز شدمی پیروزی بزرگ باید که کارزار کنند در راه
الله الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ومن يقاتل
خدای آن کسانی که بخرند زندگانی این جهان با آخرت وهر که کارزار کند
في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه
در راه خدای کشته شود یا غلبه کند زود باشد که دهیم اورا
اجرا عظيما ۝ وما لكم لا تقاتلون في سبيل
مزد بزرگ وچه بود شما را که حرب نکنید در راه
الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان
خدای و آن زبونان از مردان و زنان و فرزندان
الذين يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم
آنان که همی گویند خدایا بیرون آر ما را از این دیه ستمکار
اهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك
اهل آن و گردان ما را از نزد تو دوستی و کرده ما را از نزد خود
نصيرا ۝ الذين امنوا يقاتلون في سبيل الله و
یاری گر آنان که ایمان آوردند کارزار کنند در راه خدای و

ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا الله و
بیداد کردند بتنهای خود آمدندی بتو که آمرزش خواهند از خدای و
استغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما
آمرزش خواهد مر ایشان را رسول و اگر یافتندی خدا را توبه پذیر و بخشاینده
فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر
نه بحق خدای تو که نگروند تا داور دارند ترا در آنچه اختلاف شد
بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت
میان ایشان و پس نیابند در تنهای ایشان تنگی از آنچه حکم کردی
ويسلموا تسليما ولو انا كتبنا عليهم
و تن بنهند تن بنهادنی و اگر ما واجب کردیمی بر ایشان
ن ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم
که بکشید تنهای خویش را یا بیرون روید از سراهای خود
ما فعلوه الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون
نکردندی مگر اندکی از ایشان و اگر ایشان کردندی آنچه پند داده شدند
به لكان خيرا لهم واشد تثبيتا واذا لاتيناهم
بدان بودی بهتر ایشان را و سخت تر در ثابت کردن و آنگاه دادیمی ایشان را
من لدنا اجرا عظيما ولهديناهم صراطا مستقيما
از نزد ما مزد بزرگ و راه نمودیمی ایشان را راه راست
ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم
و هر که فرمان برد خدای را و پیغمبر را ایشان آنان باشند که نعمت داد
الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء
خدای بر ایشان از پیغمبران و راستگویان و شهیدان
والصالحين وحسن اولئك رفيقا ذلك الفضل
و نیکان و نیکو اند ایشان رفیقان آن فضل است
ع من الله وكفى بالله عليما يا ايها الذين امنوا
از خدای و بسنده است بخدا دانا [illegible]

إن كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر ذلك خير

وأحسن تأويلا ۝ ألم تر إلى الذين يزعمون أنهم

آمنوا بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك يريدون

أن يتحاكموا إلى الطاغوت وقد أمروا أن

يكفروا به ويريد الشيطان أن يضلهم ضلالا

بعيدا ۝ وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل

الله وإلى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك

صدودا ۝ فكيف إذا أصابتهم مصيبة

بما قدمت أيديهم ثم جاءوك يحلفون بالله إن

أردنا إلا إحسانا وتوفيقا ۝ أولئك الذين

يعلم الله ما في قلوبهم فأعرض عنهم وعظهم

وقل لهم في أنفسهم قولا بليغا ۝ وما أرسلنا

من رسول إلا ليطاع بإذن الله ولو أنهم إذ

ربع

بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

بآن و از ایشان کسی که روی بگردانید از وی و بسنده است دوزخ سوزنده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا

آنانکه کافر شدند بآیات ما زود باشد که بسوزانیم ایشان را باتشی

كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا

هر وقتی که سوخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم ایشان را پوستی جز آن

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

تا بچشند عذاب را که خدای هست بی همتا و راست کار

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

و آنان که بگرویدند و کارهای نیک کردند زود در آریم ایشان را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

در بهشتها که میرود از زیر آن جویها جاوید باشند در آن همیشه

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

ایشان را در آن زنان پاک کرده و در آریم ایشان را در سایه تمام

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

بدرستی که خدای میفرماید که شما باز دهید امانتها را با اهل و ایشان

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا

و چون حکم کنید شما میان مردمان و آنکه حکم کنید

بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

براستی که خدای نیکو پند دهد شما را بدان که خدای هست

سَمِيعًا بَصِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ

شنوا و بینا ای آنان که بگرویدید فرمان برید خدای را

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ

و فرمان برید رسول را و خداوندان فرمان از شما اگر

تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

اختلاف کنید در چیزی پس باز برید آن را با خدای و پیغمبر

بالاخلاص
ص

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
که خدای عز وجل نیامرزد که انباز گیرند با او و می‌آمرزد آنچه بجز آن بود
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
هر کرا خواهد و هر که انباز گیرد بخدای پس بدرستی که افترا کرد گناهی بزرگ
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
نه می‌بینی بآنان که پاک می‌کنند تنهای خویش بلکه خدای پاک کند
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۞ انْظُرْ كَيْفَ
آنرا که خواهد و بیداد نکنند بایشان چیزی نظر کن که چگونه
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا
افترا کنند بر خدای دروغ را و بسنده است باو گناه
مُبِينًا ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
پیدا نمی‌بینی آنانرا که دادند بهره از کتاب
يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ایمان آرند بجبت و طاغوت و میگویند مر آنکسانرا که کافر شدند
هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۞ أُولَٰئِكَ
ایشان راه یافته‌ترند از آنانکه گرویدند راه را ایشان
الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۞
آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدای و هر که لعنت کند خدای پس نیابی مر او را یاری
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۞ ع
اگر باشد ایشانرا بهره از پادشاهی آنگاه ندهند مر مردمانرا چیزی
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
اگر حسد کنند مردمانرا بر آنچه داد ایشانرا خدای از فضل خود
فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
بدرستی که دادیم آل ابراهیم را کتاب و حکمت
وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۞ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ
و دادیم ایشانرا پادشاهی بزرگ از ایشان آنکه ایمان آورد

كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

آنانرا که دادندشان آیا نبینی آمرزنده و بخشاینده هست

نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

بهره از نامه که بخرند گمراهی را وخواهند

أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَ

که گم کنید راه را و خدای داناترست بدشمنان شما و

كَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ

بسنده است خدای نگاه داری و بسنده است خدای یاری از آنانکه

هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا

جهود شدند بگردانند سخن را از جای خود و میگویند شنودیم ما

وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ

و نافرمانی کردیم و بشنو نا شنوده و گوشهای ما دار ازست زبانهاشان

وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

و زدن طعن در دین و اگر ایشان گفتندی بشنیدیم و فرمان برداری کردیم

وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ

و بشنو و در ما نگر بودی بهتر مر ایشانرا و راست تر و لیکن

لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

لعنت کرد ایشانرا خدای بکفر ایشان نگروند مگر اندکی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا

ای آنانکه داده شدند کتاب بگروید بآنچه

نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ

فرستادیم راست دارنده مر آنچه با شماست از پیش آنکه بگردانیم

وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

رویهارا باز گردانیم بر پسها آن یا لعنت کنیم شان همچنانک

لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

لعنت کردیم مردمان شنبه را و هست کار خدای کرده

لو آمنوا بالله واليوم الآخر وانفقوا مما رزقهم
اگر بگرويدندى بخداى و بروز قيامت و نفقه كردندى از آنچه روزى كرد ايشان را
الله وكان الله بهم عليما ۝ ان الله لا يظلم
خداى و هست خداى بايشان دانا بدرستى كه خداى ستم نكند
مثقال ذرة وان تك حسنة يضاعفها ويؤت
هم سنگ ذره واگر باشد نيكى افزون كند آنرا و بدهد
من لدنه اجرا عظيما ۝ فكيف اذا جئنا من
از نزد خود مزد بزرگ چگونه باشد چون بياريم از
كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا ۝
هر گروهى گواهى و بياريم ترا بر ايشان گواه
يومئذ يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو
آن روز دوست دارند آنانك كافر شدند و نافرمانى كردند رسول را اگر
تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا ۝
راست كرده شدى بايشان زمين و پنهان ندارند خداى را حديث راست
يا ايها الذين آمنوا لا تقربوا الصلوة وانتم
اى آنانك ايمان آورديد نزديك مشويد نماز را و شما
سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا
مستان باشيد تا بدانيد آنچه ميگوييد و نه جنب مگر
عابرى سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او
رهگذرى تا غسل كنيد واگر هستيد شما بيمار يا
على سفر او جاء احد منكم من الغائط او
بر سفر يا بيايد يكى از شما از غائط يا
لمستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا
بسائيد زنان را پس نيابيد آب را تيمم كنيد خاكى
طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله
پاك … بدستهاى …

عشر

كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا
و بزرگوار و اگر بترسید شما مخالفی میان ایشان پس بفرستید
حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا
داوری از اهل او و داوری از اهل زن اگر میخواهند
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝
نیکویی کردن توفیق دهد خدای میان ایشان که خدای بود دانا و آگاه کننده
وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
و بپرستید خدای را و انباز میارید با او چیزی را و بمادر و پدر
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ
نیکویی و بخویشان و یتیمان و درویشان
وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
و همسایه نزدیک و همسایه دور و یار نزدیک
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
و راه گذری و آنچه مالک شد دستهای شما که خدای دوست ندارد
يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ
کسی که هست متکبر و فخر آورنده آنانک بخیلی کنند
وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ
و می فرمایند مردمان را ببخل و میپوشند آنچه داد ایشان را
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
خدای از فضل خود و آماده کردیم از برای کافران عذاب
مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
خوار کننده و آنان که نفقه کردند مالهای ایشان بروی مردمان
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ
و ایمان نمی آرند بخدای و نه بروز قیامت و آنک باشد
الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ
دیو مر و را همنشین بد همنشینی و چه بودی بر ایشان

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۝
بدیهای شما و در آریم شما در جایهای کریم
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ط
و آرزو مکنید که افزونی داد خدای بدان ط برخی از شما بر برخی
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
مردان را نصیبست از آنچه کسب کردن و مر زنان را ط نصیبست
مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
از آنچه کسب کردن و بخواهید خدای را از فضل او که خدای
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا
بود بهمه چیزی دانا ط و همه را گردیم
مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ
موالی از آنچه دست بداشت مادر و پدر و خویشان ط و آنانکه زد دستهای
أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ
شما اند بدهید ایشانرا نصیب ایشان که خدای باشد بر
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ
همه چیزی گواه مردان ایستاده باشند بر زنان
بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ط
بانچه فضل کرد خدای برخی از ایشانرا بر برخی و بانچه نفقه کردند از مالهای خود
فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ
زنان ص پارسای فرمان بردار نگاه دارندگان مر غایبی را بانچه نگاه داشت
اللَّهُ ۚ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَ
خدای و آن زنانی که می ترسید نافرمانی ایشان پند دهید ایشانرا
اهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
و بپرهیزید از ایشان در خفتن ط و بزنید ایشانرا اگر فرمان برند شما را
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا
مجوئید بر ایشان راهی که خدای هست بلند

مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
از شما واگر صبر کنید بهتر شما را وخدای آمرزنده است
رَّحِيمٌ ۞ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ
بخشاینده میخواهد خدای تا پیدا کند شما را وراه نماید شما را
سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ
راه آنانی که پیش از شما بودند وتوبه دهد شما را وخدای
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ
داناست حکیمست وخدای میخواهد که توبه دهد شما را
وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا
ومیخواهد آنانک که پسروی کنند شهوتها را آنک بگردید گردیدنی
عَظِيمًا ۞ يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ
بزرگ میخواهد خدای آنک سبک کند از شما وآفریده شد
الْإِنسَانُ ضَعِيفًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
آدمی ضعیف یا ایمانیان که گرویدید مخورید
تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن
مالهای شما را میان شما بناحق مگر آنک
تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا
باشد بازرگانی از خشنودی یکدیگر از شما ومکشید
أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۞
تنهای خود را که خدای بود بشما مهربان
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا
وهرانک بکند آن بستم وظلم زود باشد که درآریم او را آتش
وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۞ إِن تَجْتَنِبُوا
وبود آن بر خدای آسان اگر بپرهیزید
كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ
از گناهان بزرگ آنچه [illegible] از آن ناپدید کنیم از شما

ع

رحيما ۞ والمحصنات من النساء الا ما ملكت
ايمانكم كتاب الله عليكم واحل لكم
ما وراء ذلكم ان تبتغوا باموالكم محصنين غير
مسافحين فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن
فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد
الفريضة ان الله كان عليما حكيما ۞ ومن
لم يستطع منكم طولا ان ينكح المحصنات
المومنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم
المومنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من
بعض فانكحوهن باذن اهلهن واتوهن اجورهن
بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات
اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة فعليهن نصف
ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت

ع

شيئا اتأخذونه بهتانا واثما مبينا وكيف

چیزی آیا بازگیرید آن را بدروغ و گناهی روشن و چگونه

تأخذونه وقد افضى بعضكم الى بعض واخذن

بازگیرید آن را و بدرستی که رسید بعضی از شما با بعضی و فرا گرفتند

منكم ميثاقا غليظا ولا تنكحوا ما نكح

از شما پیمان سخت و نکاح مکنید آنچه نکاح کردند

اباؤكم من النساء الا ما قد سلف انه كان

پدران شما از زنان مگر آنچه گذشت که آن بود زشتی

فاحشة ومقتا وساء سبيلا حرمت عليكم

و دشمنی و بد راهیست حرام کرده شد بر شما

امهاتكم وبناتكم واخواتكم وعماتكم

مادران شما و دختران شما و خواهران شما و عمهای شما

وخالاتكم وبنات الاخ وبنات الاخت

و خالهای شما و دختران برادر و دختران خواهر و

وامهاتكم اللاتي ارضعنكم واخواتكم من

مادران شما آنانکه شیر دادند شما را و خواهران شما از

الرضاعة وامهات نسائكم وربائبكم

رضاع و مادران زنان شما و دختران زنان شما

اللاتي في حجوركم من نسائكم اللاتي دخلتم

آنانکه در کنار شما باشند از زنان شما آنانکه رسیده شوید

بهن فان لم تكونوا دخلتم بهن فلا جناح عليكم

با ایشان اگر نباشید با ایشان رسیده نیست گناهی بر شما

وحلائل ابنائكم الذين من اصلابكم وان تجمعوا

و زنان پسران شما آنانکه از پشت شما باشند و اگر جمع کنید

بين الاختين الا ما قد سلف ان الله كان غفورا

میان دو خواهر مگر آنچه گذشت که خدای باشد آمرزنده

توّابًا رحيمًا ۝ إنّما التوبة على الله للذين يعملون
توبه دهنده و بخشاینده جز این نیست که توبه بر خدای آنانرا که میکنند
السوء بجهالة ثمّ يتوبون من قريب فأولئك يتوب
بدی به نادانی پس توبه میکنند زود ایشان توبه دهد
الله عليهم وكان الله عليمًا حكيمًا ۝
خدای بر ایشان و هست خدای دانا و درست کار
وليست التوبة للذين يعملون السيئات حتى
و نیست توبه مر آنکسانی را که میکنند بدیها تا
إذا حضر أحدهم الموت قال إني تبت الآن
چون حاضر شود یکی را از ایشان مرگ گوید من توبه کردم اکنون
ولا الذين يموتون وهم كفّار أولئك أعتدنا
و نه آنانکه میمیرند و ایشان کافران باشند ایشانرا آماده کردیم
لهم عذابًا أليمًا ۝ يا أيّها الذين آمنوا لا يحلّ
مر ایشانرا عذاب دردناک ای آنکسانی که ایمان آوردند حلال نیست
لكم أن ترثوا النساء كرهًا ولا تعضلوهنّ
مر شما را که میراث گیرید از زنان بکراهیت و باز مدارید ایشانرا
لتذهبوا ببعض ما آتيتموهنّ إلّا أن يأتين بفاحشة
تا ببرید بعضی از آنچه داده‌اید ایشانرا مگر که آیند بزشتی
مبيّنة وعاشروهنّ بالمعروف فإن كرهتموهنّ
پیدا و زندگانی کنید با ایشان بنیکی اگر کراهیت دارید ایشانرا
فعسى أن تكرهوا شيئًا ويجعل الله فيه خيرًا
باشد که کراهیت دارید چیزی را و بکند خدای در وی نیکی
كثيرًا ۝ وإن أردتم استبدال زوج مكان
بسیار و اگر خواهید شما بدل کردن زنی بجای
زوج وآتيتم إحداهنّ قنطارًا فلا تأخذوا منه
زنی و بداده باشید یکی را از ایشان قنطاری پس مگیرید از وی

أو امرأة وله أخ أو أخت فلكل واحد منهما
السدس فإن كانوا أكثر من ذلك فهم شركاء
في الثلث من بعد وصية يوصى بها أو دين غير
مضار وصية من الله والله عليم حليم ۝ تلك
حدود الله ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات
تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها وذلك
الفوز العظيم ۝ ومن يعص الله ورسوله ويتعد
حدوده يدخله نارا خالدا فيها وله عذاب مهين ۝
واللاتي يأتين الفاحشة من نسائكم فاستشهد وا
عليهن أربعة منكم فإن شهدوا فأمسكوهن
في البيوت حتى يتوفاهن الموت أو يجعل الله لهن
سبيلا ۝ واللذان يأتيانها منكم فآذوهما
فإن تابا وأصلحا فأعرضوا عنهما إن الله كان

وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ
و اگر باشد یک دختر پس مر او را باشد نیمه و مر مادر و پدر را
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ
مر هر یکی را از ایشان دو باشد ششم یک از آنچه گذاشته باشد و اگر باشد
لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ
مر او را فرزندی اگر نباشد مر او را فرزندی و میراث یابند او را پدر و مادر او را
الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ
باشد سه یک اگر باشد مر او را برادر و خواهران مادر او را ششم یک باشد
مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
از پس وصیت که وصیت کند آن را یا وامی پدران شما و پسران شما
لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِّنَ
ندانید که ایشان نزدیک تر مر شما را منفعت فریضه است از
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ
خدای که خدای هست دانای صواب کار و مر شما را
نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ
نیمه از آنچه بگذارند زنان شما اگر نباشد مر ایشان را
وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ
فرزندی پس اگر باشد مر ایشان را فرزندی پس مر شما راست چهار یک از آنچه بگذارند
مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا
از پس وصیت که وصیت کنند آن را یا وامی و مر ایشان را باشد چهار یک از آن
تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ
ترکه گذاشته اگر نباشد مر شما را فرزندی پس اگر باشد
لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّةٍ
مر شما را فرزندی مر ایشان راست هشت یک از آنچه گذاشته باشید از پس
تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً
که وصیت کنید به آن یا وامی و اگر باشد مردی که میراث یابد از خویشان

فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

بخورد با نیکویی چون بدهید ایشان را مالهای ایشان

فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

گواهی دهید بر ایشان و بسنده است خدای نگاهدارنده

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ

مر مردان را بهره است از آنچه رها کرده باشند پدر و مادر و خویشان نزدیک و زنان را

نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ

بهره است از آنچه باز گذاشته اند مادر و پدر و خویشان از آنچه اندک باشد از

أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

یا بسیار باشد بهره واجب کرده و چون حاضر باشند بخش

أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ

خداوندان نزدیکی و بی پدران و درویشان روزی دهید ایشان

مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ

از آنجا و بگویید مر ایشان را گفتن نیکو و بترسند آنکسانی که اگر

تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ

دست باز دارند از پس ایشان فرزندان ضعیف را بترسیدندی بر ایشان

فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا إِنَّ الَّذِينَ

بترسند از خدای و بگویند گفتار راست آنکسانی که

يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ

میخورند مالهای یتیمان را بستم همی خورند

ع فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا يُوصِيكُمُ

در شکمهای خود آتش و زود در آیند بآتش سوزان وصیت میکند شما را

اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ

خدای در فرزندان شما مر نر را همچون بهره دو دختر

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ

اگر باشد فرزند مادینه زبر دو مر ایشان راست دو بهره از آنچه باز

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ

حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ

فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ

وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ

صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ

ع نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ۝ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ

أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ

فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ

آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
از اهل نامه کسی ست که بگرود به خدای و آنچه فرستاده شد بشما
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ
و آنچه فرستاده شد بایشان ترسکاران مر خدای را نخرند بآیات
اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ
خدای بهای اندک ایشانراست مزد ایشان نزد خدای ایشان که
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا
خدای زود شمار است ای آنکسانی که بگرویدید شکیبایی کنید
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞
و شکیبایی کنید و نگاه دارید و بترسید از خدای تا مگر شما رستگار شوید

ع

النساء مائة وسبعون وست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
یا مردمان بترسید از خدای خویش آنکه بیافرید شما را
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
از تنی یگانه و بیافرید از وی جفت وی و پراکند از ایشان
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
مردمان بسیار و زنان و بترسید از خدای آنکه میخواهید بدو از یکدیگر
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۞
بوی و خویشاوندان که خدای هست بر شما نگاهبان
وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ
و بدهید یتیمان را مالهای ایشان و بدل مکنید پلید را به پاکیزه

عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ
لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا
أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ
مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا
فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الثَّوَابِ ۝ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ۝ وَإِنَّ

به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون لا تحسبن الذين

بوی بهای اندکی پس بدست آنچه میخرند مپندار آنانی که

يفرحون بما أتوا ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا

شادی میکنند بدانچه کردند و دوست دارند که ستایش کرده شوند بدانچه نکردند

فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب

مپندار ایشان را که رستگاری یابند از عذاب و مر ایشان راست عذابی

أليم ولله ملك السموات والأرض والله

دردناک است و مر خدای راست ملک آسمانها و زمین و خدای

على كل شيء قدير إن في خلق السموات

بر هر چیزی توانا است در آفریدن آسمانها

والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات

و زمین و در آمد شدن شب و روز نشانهاست

لأولي الألباب الذين يذكرون الله قياما

مر صاحبان خرد را آن کسانی که یاد کنند خدای را در حال قیام

وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق

و نشسته و بر پهلوهای خود و اندیشه کنند در آفریدن

السموات والأرض ربنا ما خلقت هذا باطلا

آسمانها و زمین خدای ما نیافریدی تو این را بیهوده

سبحانك فقنا عذاب النار ربنا إنك من

پاکی تو نگاه دار ما را از عذاب آتش خدای ما تو هر که را

تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار

که در آری به آتش خوار کرده باشی او را و نیست ستمکاران را یاری دهندگان

ربنا إننا سمعنا مناديا ينادي للإيمان أن آمنوا

خدای ما بشنودیم ما خواننده که میخواند به ایمان که بگروید

بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر

عشر

إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ
که خدای عهد کرد است با ما که استوار نداریم مر پیغمبری را تا بیارد بما قربانی که بخورد آن را

النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي
آتش بگوی که آمد بشما پیغمبرانی از پیش من درستیها و بدانچه

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ
می‌گفتید چرا کشتید ایشان را اگر هستید شما راست گویان اگر

كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا
دروغ گوی دارند ترا و دروغ گوی داشتند پیغمبرانی را پیش تو آوردند

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ
درستیها و کتابها و نامهای روشن هر تنی

ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
چشنده مرگ است و هر آینه تمام کرده شود مزدهای شما را روز رستخیز

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَوٰةُ
هر که دور کرده شد از آتش و در آرند در بهشت برست و نیست زندگانی

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
دنیا مگر برخورداری و فریفتن بیازمایند شما را در مالهای شما

وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و تنهای شما و بشنوید از آن کسانی که بدادند ایشان را توریه

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ
از پیش شما و از آن کسانی که شریک آوردند آزار بسیار و اگر

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَإِذْ أَخَذَ
صبر کنید و بپرهیزید که آن از کارهاست و چون گرفت

اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّا
خدای پیمان آن کسانی که داده شد ایشان را کتاب تا پیدا کنید آن مر مردمان را

سِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

خيرٌ لأنفسهم إنّما نملي لهم ليزدادوا إثماً ولهم
بهتر نیست مر ایشانرا که زمان میدهیم تا زیادت شود بزه و مر ایشانراست
عذابٌ مهين ۞ ما كان الله ليذر المؤمنين على
عذاب خوار کننده نه چنانست که خدای بماند گرویدگان را بر
ما أنتم عليه حتّى يميز الخبيث من الطّيّب وما
آنچه شما بر وی اید تا جدا کند پلید را از پاک و نیست
كان الله ليطلعكم على الغيب ولكنّ الله
چنان خدای تا برساند شما را بر غیب و لیکن خدای
يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله وإن
برگزیند از پیغمبران آنکه خواهد بگروید بخدای و پیغمبران وی و اگر
تؤمنوا وتتّقوا فلكم أجرٌ عظيم ۞ ولا يحسبنّ الّذين
بگروید و پرهیز کنید مر شما را مزد بزرگست و مپندارند آنانکه
يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيراً لهم بل هو شرٌّ
بخیلی میکنند بدانچه داد ایشانرا خدای از فضل خود او بهتر است ایشانرا بلکه او بدتر است
لهم سيطوّقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله ميراث
مر ایشانرا بگردن آنچه بخیلی کنند بدان روز قیامت و مر خدای راست میراث
السّموات والأرض والله بما تعملون خبير ۞ لقد
آسمانها و زمین و خدای بدانچه میکنید آگاهست بشنید
سمع الله قول الّذين قالوا إنّ الله فقيرٌ ونحن أغنياء
خدای گفتار آنانکه گفتند که خدا درویش است و ما توانگرانیم
سنكتب ما قالوا وقتلهم الأنبياء بغير حقٍّ و
زود بنویسیم آنچه گفتند و کشتن ایشان پیغمبران بناحق و
نقول ذوقوا عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدّمت
گوییم بچشید عذاب سوزان آن بدانچه فرستاد
أيديكم وأنّ الله ليس بظلّامٍ للعبيد ۞ الّذين قالوا
دستهای شما و که خدای نیست ستمکاره مر بندگان را آنانکه گفتند

ع

عشر

الله لا يضيع اجر المؤمنين ۝ الذين استجابوا لله والرسول
من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا منهم
واتقوا اجر عظيم ۝ الذين قال لهم الناس ان الناس
قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا
حسبنا الله ونعم الوكيل ۝ فانقلبوا بنعمة من
الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله و
الله ذو فضل عظيم ۝ انما ذلكم الشيطان يخوف
اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مؤمنين ۝
ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر انهم
لن يضروا الله شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في
الاخرة ولهم عذاب عظيم ۝ ان الذين اشتروا
الكفر بالايمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب
اليم ۝ ولا يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم

أنفسكم إن الله على كل شيء قدير ۝ وما
تنهای شما که خدای بر هر چیزی توانا است و آنچه
أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله وليعلم
رسید بشما آن روز که روی بر روی آوردند دو گروه بفرمان خدای و تا بداند
المؤمنين ۝ وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا
مومنان را و تا بداند آن کسانی که منافق شدند و گفته شد ایشان را بیایید
قاتلوا في سبيل الله أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا
کارزار کنید در راه خدای یا باز دارید دشمن را گفتند اگر بدانیم کارزار
لاتبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب منهم
پی روی کردیمی شما را ایشان بکافری آن روز نزدیکتر بودند از ایشان
للإيمان يقولون بأفواههم ما ليس في قلوبهم والله
بگرویدن می گویند بدهنهای خویش آنچه نیست در دلهای ایشان و خدای
أعلم بما يكتمون ۝ الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا
داناتر است بآنچه می پوشیدند آن کسانی که گفتند مر برادران خود را و بنشستند
لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم الموت
اگر فرمان کردندی ما را کشته نگشتندی بگو باز دارید از تنهای خود مرگ را
إن كنتم صادقين ۝ ولا تحسبن الذين قتلوا
اگر هستید راست گویان و مپندارید آن کسانی را که کشته شدند
في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون
در راه خدای که مردگانند بل زندگانند نزدیک خدای خود روزی میدهند ایشان را
فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم
شادمانان بآنچه داد ایشان را خدای از فضل خود و شادی می کنند بآنکسانی که
يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم
نرسیدند بایشان از پس ایشان که نباشد بیمی برایشان و نه ایشان
يحزنون ۝ يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن
اندوهگین باشند شادی می کنند بنعمتی از خدای و فزونی و آنکه

عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِنْ يَنْصُرْكُمُ
بر خدای که خدای دوست میدارد توکل کنندگان را اگر یاری دهد شما را
اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
خدای نباشد غلبه کننده مر شما را و اگر خوار کند مر شما را کیست آن که
يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝
یاری دهد شما را از پس او و بر خدای پس باید که توکل کنند گرویدگان
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
و نبود هیچ پیغمبری را که خیانت کردی و هر که خیانت کند بیارد آنچه خیانت کرد
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
روز قیامت باز تمام بدهد هر تنی آنچه کرده است
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَاءَ
و ایشان بیداد نکنند هرگز آنکس که خشنودی خدا را جوید چون آنکس که باز گشت
بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝
واجب کند خشمی از خدای و جای او دوزخ است و بد بازگشت
هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝
ایشان را درجاتست نزد خدای و خدای بیناست بآنچه میکنند
لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ
سپاس نهاد خدای بر مومنان چون فرستاد در ایشان رسولی از
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
تنهای ایشان میخواند بر ایشان آیتهای وی و پاکیزه میکند ایشان را و میآموزد
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
نامه و سخن صواب و اگر چه بودند از پیش
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
در گمراهی هویدا و یا چون برسید بشما مصیبتی
قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
برسید شما دو چندان گفتید از کجاست این بگوی از نزد

ع

يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ
روزی که دو گروه روی آورده بلغزانید ایشانرا دیو ببعضی
مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
از انچه کردند و در گذاشت خدای از ایشان که خدای آمرزگار
حَلِيمٌ ❁ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
بردبارست یا ایشما که گرویدید مباشید چون انکسانی که
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ
کافر گشتند و گفتند مر برادران خویش چون برفتند در زمین
أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
یا بودند غازیان اگر بودندی نزد ما نه مردندی و نه
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ
کشته شدندی تا کند خدای آن را پشیمانی در دلهای ایشان
وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ❁
و خدای زنده کرداند و میراند و خدای بانچه میکنید بیناست
وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ
و اگر کشته شوید در راه خدای یا بمیرید آمرزش از
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ❁ وَلَئِنْ مُتُّمْ
خدای و بخشایش بهتر از انچه جمع کنند و اگر بمیرید
أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ❁ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ
یا کشته شوید بسوی خدایست حشر شما پس برحمتی از خدای
لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
که نرم گشتی مر ایشانرا و اگر بودی تو درشتخوی و سطبر دل
لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
براکندندی از گرد تو در گذار از ایشان و آمرزش خواه ایشانرا
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
و مشورت کن با ایشان در کار پس چون آهنگ کنی پس توکل کن

على احد والرسول يدعوكم في اخريكم فاثابكم
غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا
ما اصابكم والله خبير بما تعملون ۝ ثم
انزل عليكم من بعد الغم امنة نعاسا يغشى
طائفة منكم وطائفة قد اهمتهم انفسهم
يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون هل
لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله
يخفون في انفسهم ما لا يبدون لك يقولون
لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا هاهنا
قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب
عليهم القتل الى مضاجعهم وليبتلي الله ما
في صدوركم وليمحص ما في قلوبكم و
الله عليم بذات الصدور ۝ ان الذين تولوا منكم

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ

بداد ایشانرا خدای ثواب این جهان و نیکوی ثواب آن جهان

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

و خدای دوست دارد نیکوکارانرا ای آن کسانی که بگرویدید اگر

تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

فرمان برید آن کسانیرا که کافر شدند باز گردانند شما را با پاشنهای شما

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ

تا برگردید زیانکاران نه که خدای مولای شماست و اوست بهترین

ع

النَّاصِرِينَ ۝ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

یاری کنندگان زود اندازیم در دلهای آن کسانی که کافر گشتند

الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

بیم بدانچه انباز گرفتند بخدای آنچه نفرستاده بود بدان حجتی

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ

و جای باش ایشان آتش است و بد جایست جای ستمکاران و هر آینه

صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا

راست کرد شما را خدای وعده خود چون میکشتید ایشانرا بفرمان وی تا چون

فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ

بددلی کردید و اختلاف کردید در کار و بی فرمانی کردید از پس

مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ

آنکه بنمود شما را آنچه دوست داشتید از شما کسی بود که خواست

الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ

این جهان و از شما کسی بود که خواست آن جهان باز گردانید شما را

عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ

از ایشان تا آزمون کند شما را و در گذاشت از شما و خدای

ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ

خداوند افزونی است بر مومنان آنگه که میرفتید بکوه و نه روی

رأيتموه وأنتم تنظرون ۝ وما محمد إلا
بديد ايد اورا و شماى انكر يد بد — و نيست محمد مكر
رسول قد خلت من قبله الرسل أفإن مات أو
پيغمبرى كه گذشتند از پيش از وى پيغمبران ط اگر جان او كه بميرد يا
قتل انقلبتم على أعقابكم ومن ينقلب
كشته شود برگرديد بر پاشنه هاى شما و هر كه برگردد
على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله
بر دو پاشنه خود زيان نكند خداى را چيزى و زود جزا دهد خداى
الشاكرين ۝ وما كان لنفس أن تموت
سپاس داران را — و نبود مر هيچ تنى را كه بميرد
إلا بإذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا
مكر بفرمان خداى نوشتند زمان پيدا كرده و هر كه خواهد ثواب دنيا
نؤته منها ومن يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي
بدهيمش از اينجا و هر كه خواهد ثواب آخرت بدهيمش و زود جزا دهيم
الشاكرين ۝ وكأين من نبي قاتل معه
سپاس داران — و چند از پيغمبرى كه كشته شدند با او
ربيون كثير فما وهنوا لما أصابهم في سبيل
گروهى بسيار و سستى در نياوردند بآنچه رسيد ايشانرا در راه
الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب
خداى و سست نگشتند و از خداى باز نخواستند و خداى دوست ميدارد
الصابرين ۝ وما كان قولهم إلا أن قالوا
شكيبايان را — و نبود گفتار ايشان مگر آنكه گفتند
ربنا اغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا
خداى ما بيامرز مارا گناهان ما و تباهيهاى ما را در كار ما
وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۝
واستوار كرد اندامهاى ما و يارى ده مارا بر گروه كافران

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ونعم اجر
میشود از زیر آن جویها جاوید اند در آن و نیک است مزد
العاملين ۞ قد خلت من قبلكم سنن فسيروا
کارکنندگان را گذشت از پیش شما راهها پس بروید
في الارض فانظروا كيف كان عاقبة
در زمین بنگرید که چگونه بود سرانجام
المكذبين ۞ هذا بيان للناس وهدى وموعظة
دروغ کنندگان این پیدا ایست مر مردمان را و راه و پندی
للمتقين ۞ ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون
مر پرهیزگاران را و سست مشوید و اندوهگین مشوید و شما برترانید
ان كنتم مؤمنين ۞ ان يمسسكم قرح
اگر هستید شما گرویدگان اگر برسد بشما ریش
فقد مس القوم قرح مثله وتلك الايام نداولها
رسید بدان گروه ریشی مانند او و این روزهاست بگردانیم
بين الناس وليعلم الله الذين امنوا ويتخذ
میان مردمان و تا بداند خدای آنکسان را که گرویدند و تا بگیرد
منكم شهداء والله لا يحب الظالمين ۞ و
از شما گواهان و خدای دوست نمیدارد ستمکاران را و
عشر
ليمحص الله الذين امنوا ويمحق الكافرين ۞ ام
تا پاک کرداند خدای آنکسانی که ایمان آوردند و هلاک کند کافران را یا
حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين
پنداشتید شما که در شوید بهشت را و ندید خدای آنکسانی را
جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ۞ ولقد
جهاد کردند از شما و ببیند شکیبایان را و بودید
كنتم تمنون الموت من قبل ان تلقوه فقد
که آرزو کردید شما مر مرگ را پیش از آنکه ببینید هر آینه

فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
در زمین است میآمرزد مر آنرا که خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و خدای
غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
آمرزگار و مهربانست ای آنکسانی که ایمان آورده اید مخورید
الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
ربوا را بیک دو کرده و بترسید از خدای تا مگر شما را
تُفْلِحُونَ ۞ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۞ عشر
رستگاری باشد و بترسید از آتش آنکه آماده کرده شده است
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞
و فرمان برید خدای را و پیغمبر را تا مگر شما را ببخشایند
وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ربع
و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگار و بهشتی که پهنای وی
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۞ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
آسمانها و زمینهاست آماده کرده شده مر پرهیزگاران را آنکسانی که نفقه کنند
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَ
در فراخی و تنگی و فروخورندگان خشم را و
الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَالَّذِينَ
در گذرندگان از مردمان و خدای دوست دارد نیکوکاران را و آنکسانی
إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
چون بکنند ناخوبی و یا ستم کنند بر تنهای خود یاد کنند
اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
خدای را پس آمرزش خواهند مر گناهان خود را و کیست که بیامرزد گناهان را
إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞
مگر خدای و نه ایستند بر آنچه کردند و ایشان میدانند
أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
ایشانند که سزای ایشان آمرزش است از خدای ایشان و بوستانهای

للقتال والله سميع عليم ۝ اذ همت طايفتان

بشما و دار و خداى شنوا ست و دانا ست چون قصد كردند دو گروه

منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل

از شما كه بد دل شوند خداى يارى دهنده ايشانست و بر خداى بايد

المؤمنون ۝ ولقد نصركم الله ببدر وانتم

كار خود موقوف كنند مومنان و يارى كرد شما را خداى بجنگ بدر و شما

اذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون ۝ اذ

خوار بوديد بترسيد از خداى تا مگر شما سپاس داريد چون

تقول للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم

گفتى مر مومنان را ايا بسنده نيست شما را اينكه مدد كند شما را

ربكم بثلثة الاف من الملائكة منزلين ۝ بلى

خداوند شما بسه هزار از فرشتگان فرو فرستادگان آرى

ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم

اگر صبر كنيد و پرهيزيد بيايند بشما كافران از شتاب اين مدد فرستد شما را

ربكم بخمسة الاف من الملائكة مسومين ۝

خداى شما بپنج هزار از فرشتگان نشان كردگان

وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم

و نه كردانرا خداى مگر مژده مر شما را و تا آرام گيرد دلهاى شما

به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ۝

بآن و نيست يارى دادن مگر از نزد خداى عزيز حكيم

ليقطع طرفا من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا

تا ببرد گروهى از آن كسانى كه كافر شدند يا ايشان را نگون كند يا ايشان را و بازگردند

خائبين ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او

نوميد گشتگان نيست مر ترا از كار چيزى يا توبه دهد مر ايشان را يا

يعذبهم فانهم ظالمون ۝ ولله ما في السموات وما

عذاب كند ايشان را كه ايشان ستمكارانند و مر خدايراست آنچه در آسمانها است و آنچه

فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ
هلاک کند مر آن کشت را و ستم نکرد ایشان را خدای ولیک بر تنهای خویش
يَظْلِمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً
ستم کردند یا ای کسانی که بگرویدید مگیرید دوستانی
مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
از غیر شما کوتاهی نکنند در شما تباهکاری دوست دارند که رنج افتید
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
پدید آمد دشمنی از دهانهای ایشان و آنچه پنهان کند دلهای ایشان
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞
بزرگتر پدید کردیم شما را نشانها اگر شما دانید
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَ
شما اید که شما دوست میدارید ایشان را و ایشان دوست ندارند شما را
تُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا
شما بگروید به نامه همه او و چون فرا رسند بشما گویند
آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ
گرویدیم و چون تنها شوند بگزند بر شما سر انگشتان از خشم
قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞
بگوی که بمیرید بخشم خویش که خدای داناست بآنچه در دلها
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
اگر برسد بشما نیکوئی اندوهناک کند ایشان را و اگر برسد بشما
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
غمی شاد شوند بدان و اگر صبر کنید و بپرهیزید زیان نکند شما را
كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۞ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
کید ایشان چیزی که خدای بآنچه میکنند داناست
وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ ٤
و چون بامداد کردی از نزد کسان که جای همی خواستی مومنان را نشستگاهها

ذلك بانهم كانوا يكفرون بايات الله
این بدان بود که ایشان کافر گشتند به آیتهای خدای
ويقتلون الانبياء بغير حق ذلك بما عصوا
و همی بکشتند پیغمبران را بی حق این بدان بود که بی فرمانی کردند
وكانوا يعتدون ليسوا سواء من اهل
و از حد در گذشتند نیستند برابر از اهل
الكتاب امة قائمة يتلون ايات الله اناء
توریت گروهی ایستاده میخوانند آیتهای خدای همه
الليل وهم يسجدون يؤمنون بالله واليوم
شب و ایشان سجده میکنند بگروند بخدای و بروز
الاخر ويامرون بالمعروف وينهون عن المنكر
باز پسین و بفرمایند به نیکی و باز دارند از بدی
ويسارعون في الخيرات واولئك من الصالحين
و شتاب کنند در نیکیها و ایشان از نیکانند
وما يفعلوا من خير فلن يكفروه والله عليم
و آنچه بکنند از نیکی ناسپاس داشته نگردد شما را آن و خدای داناست
بالمتقين ان الذين كفروا لن تغني عنهم
به پرهیزگاران آنکسانی که کافر گشتند باز ندارد از ایشان
اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك
مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدای چیزی و ایشان
اصحاب النار هم فيها خالدون مثل ما
باشند که آتش ایشان در آنجا جاوید باشند مثل آنچه
ينفقون في هذه الحيوة الدنيا كمثل
نفقه کنند در زندگانی دنیا بچون مثل
ريح فيها صر اصابت حرث قوم ظلموا انفسهم
بادیست که در وی سرمائی که برسد بکشت گروهی که ستم کردند تنها خویش را

إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
کروید از شما بچشید عذاب بدانچه بودید شما کافر گشتید
وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
اما آن کسانی که سفید شود رویهای ایشان در رحمت خدای اند
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
ایشان در آنجا جاوید بمانند اینست نشانهای خدای میخوانیم بر تو
بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ وَلِلَّهِ مَا فِي
براستی ونیست خدای که خواهد ستم بر خلق را و مر خدای راست آنچه در
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
آسمانها و آنچه در زمین است و سوی خدای بازگردد کارها
كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
گشتید شما بهترین امتی که بیرون آورده شده اند مر مردمان را میفرمایید به نیکی
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
و باز میدارید از بدی و میگروید بخدای و اگر بگرویدندی
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ
مردمان توریة بودی بهتر مر ایشان را ازیشان
الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ لَنْ
مومنانند و بیشتر ایشان بی فرمانانند نکنند
يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
زیان شما را مگر آزردنی و اگر کارزار کنند با شما بگردانند سوی شما
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
پشتهای خویش و باز ایشان را یاری نکنند نهاده شود بر ایشان خواری
أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
هر کجا ایشان بگیرند مگر بعهدی از خدای و عهدی از مردمان
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ
و بازگشتند بخشمی از خدای و زده شود بر ایشان درویشی

عشر

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم

گرویدید بترسید از خدای سزای ترسیدن وی و ممیرید شما مگر که شما

مُسْلِمُونَ ۞ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

مسلمانان باشید و دست در زنید به پیوند خدای همه و پراگنده مشوید

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ

و یاد کنید نعمت خدای را بر شما چون بودید

أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ

دشمنان یکدیگر ساز واری افکند میان دلهای شما تا شدید بنعمت وی

إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ

برادران یکدیگر و بودید بر کناره کنده از آتش

فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

برهانید شما را از آنجا همچنین بیان کند خدای مر شما را

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞ وَلْتَكُن مِّنكُمْ

نشانهای خویش تا مگر شما راه راست گیرید و باید تا باشد از شما

أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

گروهی میخوانند سوی نیکی و میفرمایند بنیکویی و

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

و باز دارند از منکر و ایشان رستگاران اند

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن

و مباشید چون آن کسانی که پراگنده شدند و ناهموار گشتند از

بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

پس آنک بیامد بایشان پیدا نشانها و ایشان که مر ایشان راست عذابی بزرگ

عَظِيمٌ ۞ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا

آن روز که سپید شود رویها و سیاه شود رویها اما

الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ

آن کسانی که سیاه شود رویهای ایشان گویند کافر گشتید پس

وهدى للعالمين ۞ فيه آيات بينات مقام ابرهيم
وراه نماينده مر همه خلق را در وی نشانهای پیدا است جایگاه ابرهیم
ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج
وهر که درآید او را باشد ایمن ومر خدای راست بر مردمان زیارت کردن
البيت من استطاع اليه سبيلا ومن كفر فان
خانه هر که بتواند سوی وی رفتن وهر که کافر شود خدای
الله غني عن العالمين ۞ قل يا اهل الكتاب
بی نیاز است از همه خلق بگوی یا مردمان توریت
لم تكفرون بايات الله والله شهيد على ما
چرا کافر شوید به نشانهای خدای وخدای گواه است بر انچه
تعملون ۞ قل يا اهل الكتاب لم تصدون
میکنید بگوی یا اهل کتاب چرا باز گردانید
عن سبيل الله من امن تبغونها عوجا وانتم شهداء
از راه خدای کسی را که گرویدست مجوید [illegible] وشما گواهید
وما الله بغافل عما تعملون ۞ يا ايها الذين
ونیست خدای بی آگاه از انچه میکنید یا ان کسانی که
امنوا ان تطيعوا فريقا من الذين اوتوا الكتاب
گرویده اید اگر فرمان برداری کنید گروهی را از ان کسانی که دادند ایشان را توریة
يردوكم بعد ايمانكم كافرين ۞ و
كيف تكفرون وانتم تتلى عليكم
ايات الله وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله
فقد هدي الى صراط مستقيم ۞ يا ايها الذين
راه نموده باشند سوی راه راست یا ان کسانی که

عشر

لن تقبل توبتهم واولئك هم الضالون ان
نپذیرفته نشود توبه ایشان و ایشانند که ایشان گمراهانند انکسانی
الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل
کافر شدند و بمردند و ایشان کافر بودند نپذیرفته نشود
من احدهم ملء الارض ذهبا ولو افتدى به
از یکی از ایشان پری زمین زر و اگر بازخرند خویش را بوی
اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين
ایشانند که مر ایشان راست عذاب دردناک و نیست ایشان را هیچ یاری کری
لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون وما
نیابید نیکی تا نفقه کنید از آنچه دوست دارید و آنچه
تنفقوا من شيء فان الله به عليم كل الطعام كان
نفقه کنید از چیزی خدای بآن داناست همه خوردنیها بود
حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه
حلال مر بنی اسرائیل را مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب بر نفس خود
من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية
از پیش آنک فرستاده آمد توریه بگوی که بیارید توریه را
فاتلوها ان كنتم صادقين فمن افترى
بر خوانید آن را اگر هستید راست گویان هر که از خود ببندد
على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك هم
بر خدای دروغ از پس آن ایشانند که ایشان
الظالمون قل صدق الله فاتبعوا ملة ابرهيم
ستمکارانند بگوی که راست گفت خدای پس پیروی کنید دین ابرهیم
حنيفا وما كان من المشركين ان اول
پاکدین و نبود از انبازگیران نخستین خانه
بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا
که نهاده شد مر مردمان را آن است که بمکه است با برکت

وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ
واسحق و یعقوب و نبیرهء یعقوب و انچه داده شد موسی را
وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
و عیسی را و پیغمبران را از خدای ایشان جدا نکنیم میان یکی
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ۞ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ
از ایشان و ما مر ورا گردن نهادگانیم و هر که بجوید بجز
ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْأَخِرَةِ
مسلمانی کیشی نه پذیرند ازوی و وی در آن جهان
مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ۞ كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا
از زیانکاران باشد چگونه راه نماید خدای گروهی را که
كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ
کافر گشتند پس از ایمان ایشان و گواهی دادند که رسول محمد
حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ
حق است و آمد ایشانرا دلیلها و خدای راه ننماید گروه
ٱلظَّٰلِمِينَ ۞ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ
ستمکاران را ایشانند که جزای ایشان آنست که بر ایشان لعنت
ٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۞ خَٰلِدِينَ
از خدای و فریشتگان و مردمان همه جاویدان
فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ
در آن سبک نکنند از ایشان عذاب و نه ایشان
يُنظَرُونَ ۞ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَ
زمان دهند مگر آنکسانی که توبه کردند از پس آن و
أَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ إِنَّ ٱلَّذِينَ
نیکو کار شوند خدای آمرزنده و بخشاینده است آنکسانی که
كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا
کافر گشتند پس از ایمان ایشان باز بیفزودند کافری را

كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب
باشید خدای پرستان بانچه بودید که می آموزانید توریت
وبما كنتم تدرسون ۞ ولا يأمركم أن
و بانچه می برخوانید ۞ و نه فرماید شما را که
تتخذوا الملائكة والنبيين أربابا أيأمركم
بگیرید فریشتگان را و پیغمبران را خدایان فرماید شما را
بالكفر بعد إذ أنتم مسلمون ۞ وإذ أخذ الله
بکفر پس آنکه شما مسلمان باشید ۞ و چون بگرفت خدای
ميثاق النبيين لما آتيتكم من كتاب وحكمة
پیمان پیغمبران بانچه دادم شما را از نامه و حکمت
ثم جاءكم رسول مصدق لما معكم
باز بیاید بشما پیغمبری راست دارنده مر آنک باشما است
لتؤمنن به ولتنصرنه قال أأقررتم وأخذتم على
بگروید بوی و یاری کنید وی را گفت مقر آمدید و بگیرید شما بر
ذلكم إصري قالوا أقررنا قال فاشهدوا وأنا
آن شما پیمان من گفتند اقرار کردیم گفت گواه باشید و من
عشر معكم من الشاهدين ۞ فمن تولى بعد ذلك
باشما از جمله گواهی دهندگان ۞ هر که برگردد پس از آن
فأولئك هم الفاسقون ۞ أفغير دين الله يبغون
ایشان ایشانند بی فرمانان ۞ باجز دین خدای می جویند
وله أسلم من في السماوات والأرض طوعا
و مر او را گردن نهاد هر آنکه در آسمانها و زمین بخوش منشی
وكرها وإليه يرجعون ۞ قل آمنا بالله
و ناخوش منشی و بسوی او باز گردانند شما را ۞ بگوی گرویدیم بخدای
وما أنزل علينا وما أنزل على إبراهيم وإسماعيل
و آنچه فرستاده آمد بر ما و آنچه فرستاده آمد بر ابراهیم و اسمعیل

فانما ذلك بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل
این بآنست که ایشان گفتند نیست بر ما در مکیان راهی
ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ۝ بلى من
ومیگویند بر خدای دروغ وایشان میدانند آری هر که
اوفى بعهده واتقى فان الله يحب المتقين ۝ ان
تمام کند بپیمان خویش و پرهیزد از خیانت خدای دوست دارد پرهیزگاران را
الذين يشترون بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا
کسانی که میخرند بپیمان خدای و سوگندهای خود بهای اندک
اولئك لا خلاق لهم في الآخرة ولا يكلمهم
ایشان را نیست بهره مر ایشان را در آن جهان و سخن نگوید با ایشان
الله ولا ينظر اليهم يوم القيامة ولا يزكيهم
خدای و ننگرد بسوی ایشان روز قیامت و پاک نکند ایشان را
ولهم عذاب اليم ۝ وان منهم لفريقا يلوون
و مر ایشان را عذاب دردناک است و از ایشان گروهی اند که بپیچند
السنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب
زبان خویش بنامه تا پندارید آن از توریت است
وما هو من الكتاب ويقولون هو من عند
و نیست آن از توریه و میگویند آن از نزد
الله وما هو من عند الله ويقولون على الله الكذب
خدای است و نیست آن از نزد خدای و میگویند بر خدای دروغ
وهم يعلمون ۝ ما كان لبشر ان يؤتيه
و ایشان میدانند نبود مر آدمی را که دهد
الله الكتاب والحكم والنبوة ثم يقول
خدای نامه و حکمت و پیغمبری پس بگوید
للناس كونوا عبادا لي من دون الله ولكن
مر مردمان را باشید بندگان مرا از بیرون خدای ولیکن

لم تكفرون بآيات الله وأنتم تشهدون ۝
چرا کافر گردید بآیتهای خدای و شما گواهی باید دادن
يا أهل الكتاب لم تلبسون الحق بالباطل
ای مردمان نامه چرا می آمیزید حق با باطل
ع وتكتمون الحق وأنتم تعلمون ۝ وقالت
و نهان میکنید حق را و شما میدانید و گفتند
طائفة من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل
گروهی از مردمان توریه و انجیل بگروید بانچه فرستاده آمد
على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره
بر ایشان که بگرویدند اول روز و کافر شوید آخر روز
لعلهم يرجعون ۝ ولا تؤمنوا إلا لمن تبع
تا مگر ایشان باز گردند و باور مدارید مگر آنرا که پس روی کند
دينكم قل إن الهدى هدى الله أن يؤتى أحد
دین شما را بگو که راه راست راه خدا است که بدهند کسی را
مثل ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم
همچنانک بداده اند شما را یا حجت کنند شما را نزد خدای شما
قل إن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله
بگوی که افزونی بدست خدای است میدهد هر کرا خواهد و خدای
واسع عليم ۝ يختص برحمته من يشاء والله
فراخ عطا است و دانا است خاصه کند برحمت خود هر کرا خواهد و خدای
ذو الفضل العظيم ۝ ومن أهل الكتاب
خداوند بزرگ فضل است و از مردمان نامه
من إن تأمنه بقنطار يؤده إليك ومنهم من إن
کسی است که اگر استوار داری او را به بسیار بگزارد بتو و از ایشان کسی
تأمنه بدينار لا يؤده إليك إلا ما دمت عليه
اگر استوار کنی او را بدیناری بنگزارد بتو مگر که همیشه باشی

بِهِ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرٰهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ
التَّوْرٰيةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ إِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا
وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَ
مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
بِإِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَدَّتْ طَائِفَةٌ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

عشر

فيوفيهم اجورهم والله لا يحب الظالمين ۞ ذلك
تمام دهیم ایشانرا مزدهاء ایشان و خدای دوست ندارد بیدادگرانرا
نتلوه عليك من الآيات والذكر الحكيم ۞
این که همی خوانیم بر تو از حجتهای و پند درست استوار
ان مثل عيسى عند الله كمثل آدم خلقه من
مثل عیسی نزد خدای همچون مثل آدمست بیافرید او را از
تراب ثم قال له كن فيكون ۞ الحق من ربك
خاک باز گفت مرورا که باش تا ببود راستی از خدای تو
فلا تكن من الممترين ۞ فمن حاجك فيه
مباش از گمان مندان هر که پیکار کند با تو در عیسی
من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا
از پس بیامد بتو از دانش بگوی بیایید تا خوانیم پسران مارا
وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا
و پسران شمارا و زنان مارا و زنان شمارا و تنهای مارا
وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله على
و تنهای شمارا باز مباهله کنیم پس کنیم لعنت خدای بر
الكاذبين ۞ ان هذا لهو القصص الحق
دروغ زنان این او راست قصه کردن راست
وما من اله الا الله وان الله لهو العزيز
و نیست هیچ خدای مگر خدای و خدای و اوست عزیز
الحكيم ۞ فان تولوا فان الله عليم بالمفسدين
حکیم اگر برگردند خدای داناست بتباهکاران
قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة سواء
بگوی ای اهل نامه بیایید سوی سخنی که برابر است
بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك
میان ما و میان شما که نه پرستیم مگر خدای را و انباز نگیریم

فاتقوا الله واطيعون ۞ ان الله ربي وربكم

فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۞ فلما احس عيسى

منهم الكفر قال من انصاري الى الله قال الحواريون

نحن انصار الله امنا بالله واشهد بانا مسلمون ۞

ربنا امنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا

مع الشاهدين ۞ ومكروا ومكر الله

والله خير الماكرين ۞ اذ قال الله يا عيسى اني

متوفيك ورافعك الي ومطهرك من الذين كفروا

وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا الى يوم

القيامة ثم الي مرجعكم فاحكم بينكم

فيما كنتم فيه تختلفون ۞ فاما الذين كفروا

فاعذبهم عذابا شديدا في الدنيا والاخرة وما

لهم من ناصرين ۞ واما الذين امنوا وعملوا الصالحات

ربع

ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ ٱلصَّالِحِينَ ۝ قَالَتْ رَبِّ

گاهواره و در دو مویی و از نیکان گفت خداوندا

أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ

از کجا بود مرا فرزند و نه بسود مرا هیچ مرد گفت

كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا

همچنین خدای بیافریند هرچه خواهد چون بگذارد کاری پس

يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ ٱلْكِتَابَ

بگوید مر او را بباش پس باشد و بیاموزاند او را نامه

وَٱلْحِكْمَةَ وَٱلتَّوْرَاةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَرَسُولًا

و سخن صواب و توریه و انجیل و پیغمبری

إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

سوی پسران یعقوب که من آوردم شما را نشانی از خدای شما

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْئَةِ ٱلطَّيْرِ فَأَنفُخُ

که من اندازه کنم مر شما را از گل بشکل مرغ پس بدمم

فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ

در وی پس باشد مرغ بفرمان خدای و بهی کنم کور مادرزاد را

وَٱلْأَبْرَصَ وَأُحْيِي ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم

و پیس را و زنده کنم مرده را بفرمان خدای و آگاهی دهم شما را

بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ

بانچه بخورید و آنچه پنهان کنید در خانهای خویش بدرستی

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝

در آن حجتی است مر شما را اگر هستید شما گرویدگان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم

و راست دارنده مر آنرا که پیش از من بودند از توریه و حلال کردیم مر شما را

بَعْضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

بعضی از آنکه حرام کردند بر شما و آوردم شما را حجتی از پروردگار شما

لي غلام وقد بلغني الكبر وامرأتي عاقر قال كذلك
مرا پسر و رسیده است بمن بزرگی و زن من نازاینده گفت همچنین است
الله يفعل ما يشاء ۝ قال رب اجعل لي آية قال
خدای بکند آنچه خواهد گفت خداوندا بکن مرا نشانه گفت
آيتك ألا تكلم الناس ثلاثة أيام إلا رمزا و
نشان تو آنست سخن نگویی با مردمان سه روز مگر رمزی و
اذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والإبكار ۝ عشر
یاد کن خدای خویش را بسیار و تسبیح کن شبانگاهان و بامدادان
وإذ قالت الملائكة يا مريم إن الله اصطفاك
و یاد کن که گفتند فرشتگان که یا مریم بدرستی که خدای برگزید ترا
وطهرك واصطفاك على نساء العالمين ۝ يا مريم
و پاک کرد ترا و برگزید ترا بر زنان جهان زمان تو یا مریم
اقنتي لربك واسجدي واركعي مع الراكعين ۝
فرمان بردار باش خدای خویش را و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان
ذلك من أنباء الغيب نوحيه إليك وما كنت
این از خبرهای غیب است که وحی میکنیم بتو و نبودی تو
لديهم إذ يلقون أقلامهم أيهم يكفل مريم
نزد ایشان چون میفکندند قلمها را که کدام ایشان برداشت مریم
وما كنت لديهم إذ يختصمون ۝ إذ قالت
و نبودی نزد ایشان چون خصومت میکردند چون گفتند
الملائكة يا مريم يبشرك بكلمة منه اسمه ان الله
فرشتگان یا مریم مژده میدهد ترا بسخنی ازوی نام وی
المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا
مسیح است عیسی که پسر مریم است با آب روی در دنیا
والآخرة ومن المقربين ۝ ويكلم الناس في
و در الاخرة و از نزدیک کردگان و سخن گوید با مردمان در

وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

بنهاد آن فرزند را گفت خدای من بنهادم این فرزند را ماده و خدای داناتر است بآنچه

وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا

بنهاد و نیست نر چون ماده و من نام کردمش

مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ

مریم و من باز داشت خواهم او را بتو و فرزندان او را از دیو

الرَّجِيمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَ

دور کرده بپذیرفت او را خداوند وی بپذیرفتنی نیکو و

أَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاءُ كُلَّمَا

برویانیدش رویانیدن نیکو و بسپردش زکریا را هرگاه که

دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّاءُ الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا

درآمدی بروی زکریا محراب یافتی نزد وی میوه

قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ

گفت یا مریم از کجاست ترا این گفت این از نزد خدای که

اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ هُنَالِكَ دَعَا

خدای روزی دهد هر که را خواهد بی شمار آنگاه بخواند

زَكَرِيَّاءُ رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً

زکریا خدای خود را گفت خدای من ببخش مرا از نزد خود فرزندی

طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ

پاکیزه که تو بشنوی دعا آواز دادندش فرشتگان

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ

و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب که خدای مژده کند ترا

بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا

بیحیی نام راست دارنده سخنی را از خدای و مهتری و باز ایستاده

وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ

و پیغمبری از نیکان گفت خدای من از کجا باشد

ما في صدوركم او تبدوه يعلمه الله ويعلم
آنچه در سینه های شماست یا آشکار کنید میداند خدا و میداند
ما في السموات وما في الارض والله على كل
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدای بر هر
شيء قدير ۝ يوم تجد كل نفس ما عملت
چیزی توانا است روزی که بیابد هر تنی آنچه کرده باشد
من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو ان بينها
از نیکی حاضر آورده و آنچه کرده باشد از بدی دوست دارد که اگر بودی میان وی
وبينه امدا بعيدا ويحذركم الله نفسه والله
و آن بدی راه دور و میترساند شما را خدای از خود و خدای
رؤف بالعباد ۝ قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني
مهربانست به بندگان بگوی اگر هستید که دوست دارید خدای را پی روی
يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله
تا دوست دارد شما را خدای و بیامرزد مر شما را گناهان شما و خدای
غفور رحيم ۝ قل اطيعوا الله والرسول
آمرزنده و بخشاینده بگوی فرمان برید خدای را و پیغمبر را
فان تولوا فان الله لا يحب الكافرين ۝ ان الله
اگر برگردند پس خدای دوست ندارد کافران را خدای
اصطفى ادم ونوحا وال ابرهيم وال عمران على العالمين
برگزید آدم را و نوح را و کسان ابرهیم را و کسان عمران را بر عالمیان
ذرية بعضها من بعض والله سميع عليم ۝ اذ قالت
فرزندان بعضی از ایشان از بعضی و خدای شنوا و دانا است چون گفت
امرأت عمران رب اني نذرت لك ما في بطني محررا
زن عمران ای خدای من نیت کردم مر ترا آنچه در شکم منست آزاد کرده
فتقبل مني انك انت السميع العليم ۝ فلما
بپذیر از من تو بی شنوا و دانا چون

ني

ع

لن تمسنا النار الا اياما معدودات وغرهم
نبساید مارا آتش مگر روزهای شمرده وبفریفت ایشانرا
في دينهم ما كانوا يفترون فكيف
در دین ایشان آنچه از خویش دروغ می نهادند چگونه باشد
اذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل
آنگه گرد آریم ایشانرا مر روزی که نیست شک در آن روز وتمام دهند هر
نفس ما كسبت وهم لا يظلمون قل اللهم
تنی را آنچه کار کرده است و ایشان ستم نکنند بگوی بار خدای
مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك
پادشاه ملک دهی پادشاهی هرکرا خواهی و بستانی پادشاهی
ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك
از آنک خواهی وعزیز کنی آنرا که خواهی و خوار کنی آنرا که خواهی بدست تو
الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل
نیکی که تو بر همه چیزی توانائی در آری شب را
في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج
در روز ودر آری روز را در شب و بیرون آری
الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من
زنده را از مرده وبیرون آری مرده را از زنده و روزی دهی کرا
تشاء بغير حساب لا يتخذ المؤمنون الكافرين
خواهی بی شمار مگیرند مومنان کافران را
اولياء من دون المؤمنين ومن يفعل ذلك فليس
دوستان از غیر مومنان و هرکه بکند آن پس نباشد
من الله في شيء الا ان تتقوا منهم تقية ويحذركم
از خدای در هیچ چیزی مگر که بپرهیزند از ایشان پرهیزی و بیم کند شما را
الله نفسه والى الله المصير قل ان تخفوا
خدای تن خود وبسوی خدا است بازگشتن بگوی اگر پنهان دارید

اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم
همواره نگشتند آنکسانیکه بداده شد نامه را مگر از پس آنک آمد ایشانرا
العلم بغيا بينهم ومن يكفر بايات الله فان
دانش حسد میان ایشان ۞ وهر که کافر گردد به نشانهای خدای
الله سريع الحساب ۞ فان حاجوك فقل اسلمت
خدای زود شمار است اگر حجت کنند با تو بگوی سپردم
وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب
روی خویش مر خدایرا و آنکسانی که پی روی من کردند و بگوی مر آنکسانی که بدادند نامه را
والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وان تولوا
و نانویسندگان را گردن نهادید اگر گردن نهند راه راست یافتند و اگر اعراض کنند
فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد ۞ ان الذين ع
نیست بر تو مگر رسانیدن و خدای بیناست به بندگان آنکسانی که
يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير حق
همی کافر گردند به نشانهای خدای و میکشند پیغمبران را بناحق
ويقتلون الذين يامرون بالقسط من الناس فبشرهم
و همی کشند آنکسانی که میفرمایند بداد از مردمان مژده ده ایشانرا
بعذاب اليم ۞ اولئك الذين حبطت اعمالهم
بعذاب دردناک ایشانند آنکسانی که تباه گشت کار ایشان
في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ۞ الم
در این جهان و در آن جهان و نباشد مر ایشانرا هیچ یاری کنی نگاه
تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون
نکنی سوی آنکسانی که داده شد بهره از نامه میخوانند
الى كتاب الله ليحكم بينهم ثم يتولى
سوی نامه خدای تا داوری کند میان ایشان باز همی برگردند
فريق منهم وهم معرضون ۞ ذلك بانهم قالوا
گروهی از ایشان و ایشان روی گردانند آن بدانست که ایشان گفتند

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ
اندرین پندیست مر خداوندان دیده ها آراسته شد مر مردمان
حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
دوستی آرزوها از زنان و پسران و بدرهای
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
گرد کرده از زر و نقره و اسبان نشان کرده
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
و چهارپایان و کشت این برخورداری زندگانی این جهان
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ
و خدای نزد او است نیکو بازگشتن بگوی آگاه کنم شما را به بهتر
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
از این شما مر آنکسی را که بپرهیزند نزد خداوند بوستانها که میرود از
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ
زیر آن جویهای روان جاودان [illegible] و زنان پاکیزه و خشنودی
مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
از خدای و خدای بیناست به بندگان آنکسانی که میگویند ای خداوند ما
إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝
ما بگرویدیم بیامرز ما را گناه ما و نگاه دار ما را از عذاب آتش
الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ
شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و نفقه کنندگان و آمرزش خواهان
بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
بسحرها گواهی داد خدای که اوست نیست هیچ الهی مگر او و فرشتگان
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
و خداوندان دانش ایستاده به داد نیست خدای مگر او عزیز
الْحَكِيمُ ۝ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا
صواب کار که دین نزد خدای مسلمانی است و نا

نصف

مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ

هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ

تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ

مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ

عشر

الطول في الميم والقصر في حالة الوصل لكل القراء والطول افضل

بالحق

الم اللّه لا اله الا هو الحي القيوم ۝ نزل عليك
الكتاب مصدقا لما بين يديه وانزل التورية
والانجيل ۝ من قبل هدى للناس وانزل
الفرقان ان الذين كفروا بايات اللّه لهم
عذاب شديد واللّه عزيز ذو انتقام ۝ ان اللّه لا
يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء ۝
هو الذي يصوركم في الارحام كيف
يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم ۝ هو الذي
انزل عليك الكتاب منه آيات محكمات
هن ام الكتاب واخر متشابهات فاما الذين
في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء
الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم تاويله الا
اللّه والراسخون في العلم يقولون آمنا به كل

إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته
بشنوی وی از خدای خود و مومنان نیز گرویدند همه گرویدند بخدای و فرشتگان وی
وكتبه ورسله لا نفرق بين أحد من
و نامهای وی و پیغمبران وی جدا نکنیم میان یکی از
رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا و
پیغمبران وی و گفتند شنودیم ما و فرمان برداریم آمرزش خواهیم بیامرز ما را خدای ما و
إليك المصير ۝ لا يكلف الله نفسا إلا
بسوی تو است بازگشتن تکلیف نکند خدای هیچ تنی را مگر
وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت
توانائی وی مر وی راست آنچه کند از نیکی و بر وی است آنچه کند از بدی
ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا
یا خداوند ما مگیر ما را اگر فراموش کنیم یا خطا کنیم ما ای خدای ما و
تحمل علينا إصرا كما حملته على الذين من
منه بر ما بار گران چنانکه نهادی بر آنکسانی که از
قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف
پیش ما بودند ای خدای ما بار منه بر ما آنچه طاقت نیست ما را بوی و درگذار
عنا واغفر لنا وارحمنا أنت
از ما و بیامرز ما را و رحمت کن ما را تو بی
مولانا فانصرنا على القوم الكافرين ۝ ع

آل عمران مائتا آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

تديرونها بينكم فليس عليكم جناح الا
می گردانید مر میانه شما نیست بر شما بزه مگر
تكتبوها واشهدوا اذا تبايعتم ولا يضار
ننویسید آن را و گواه گیرید چون خرید و فروخت کنید و زیان نباید کردن
كاتب ولا شهيد وان تفعلوا فانه فسوق
نویسنده را و نه گواه را و اگر بکنید آن فرمانی باشد
بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل
از شما و بترسید از خدای و میاموزد شما را خدای و خدای به هر
شيء عليم ۞ وان كنتم على سفر ولم تجدوا
چیزی داناست و اگر هستید شما بر سفر و نیابید
كاتبا فرهان مقبوضة فان امن بعضكم
کاتب را گروی باید ستانده شده اگر ایمن باشد بعضی از شما
بعضا فليؤد الذي اؤتمن امانته وليتق الله ربه
بعضی را باید که بگزارد آنکس که ایمن داشته شد امانت خویش را و بترسد از خدای خود
ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فانه
و پنهان مکنید گواهی را و هر که پنهان کند آن را پس او
آثم قلبه والله بما تعملون عليم ۞ لله ما في
بزهکار است دل او و خدای بانچه میکنید داناست مر خدای راست آنچه در
السموات وما في الارض وان تبدوا ما في
آسمانها و آنچه در زمین است و اگر آشکارا کنید آنچه در
انفسكم او تخفوه يحاسبكم به الله
تنهای شماست یا پنهان دارید شمار کند شما را بدان خدای
فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله على
بیامرزد مر آن را که خواهد و عذاب کند مر آن را که خواهد و خدای بر
كل شيء قدير ۞ آمن الرسول بما انزل
هر چیزی تواناست گروید پیغمبر بدانچه فرو فرستاده شد

تداينتم بدين الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب
وام دهید یکدیگر را بسوی اجل نام برده بنویسید او را و نویسید
بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب ان
میان شما نویسنده بداد و باز مستد نویسنده که
يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل
نویسد چنانک بیاموزانید شرخدای نویسد و املا کنند
الذى عليه الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا
انکسی که بروی واجبست و بترسد خدای او و نکاهد ازوی چیزی
فان كان الذى عليه الحق سفيها او ضعيفا
اگر باشد انکسی که بروی واجبست کم خرد یا سست
او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل
یا نه تواند که املا کند او املا کند یاری او بداد
واستشهدوا شهيدين من رجالكم فان لم
و گواه گیرید دو گواه از مردان شما اگر نه
يكونا رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من
باشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آن کسانی که بپسندید از
الشهداء ان تضل احديهما فتذكر احديهما
گواهان که فراموش کند یکی از دو زن یاد دهد یکی از آن دو زن
الاخرى ولا يأب الشهداء اذا ما دعوا ولا
دیگری را و باز نه ایستند گواهان چون بخوانند ایشانرا و ستوه
تسئموا ان تكتبوه صغيرا او كبيرا الى
نشوید که بنویسید آنرا خرد یا بزرگ تا
اجله ذلكم اقسط عند الله واقوم للشهادة
زمان او آن عدلتر است نزد خدای و راستر مر گواهی را
وادنى الا ترتابوا الا ان تكون تجارة حاضرة
و نزدیکتر که بگمان نشوید مگر که باشد بازرگانی دست بدست

النار هم فيها خالدون ۝ يمحق الله الربوا ويربي

الصدقات والله لا يحب كل كفار اثيم ۝

ان الذين امنوا وعملوا الصالحات واقاموا الصلوة

واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف

عليهم ولا هم يحزنون ۝ يا ايها الذين امنوا

اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم

مؤمنين ۝ فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من

الله ورسوله وان تبتم فلكم رؤس اموالكم

عشر

لا تظلمون ولا تظلمون ۝ وان كان ذو عسرة

فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم

ان كنتم تعلمون ۝ واتقوا يوما ترجعون

فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت

وهم لا يظلمون ۝ يا ايها الذين امنوا اذا

ٱللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا
خدای و آنچه نفقه کنید از نیکوی تمام داده شود شما را و بر شما نکنند
تُظْلَمُونَ ۝ لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُوا فِى سَبِيلِ
بیداد مر درویشان را آنک باز داشته شدند در راه
ٱللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِى ٱلْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
خدای نتوانند رفتن در زمین پندارد ایشان را
ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَٰهُمْ
نادان توانگران از خویشتن داری بشناسی ایشان را بسیمای ایشان
لَا يَسْـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ
نخواهند از مردمان بستوه کردن و آنچه نفقه کنید از نیکی
ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ۝ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم بِٱلَّيْلِ
خدای بدان داناست آنانک نفقه کنند مالهای خود را بشب
وَٱلنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ
و روز پنهان و آشکارا مر ایشان راست مزد ایشان نزد خداوند ایشان
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ ٱلَّذِينَ
و نه بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آنانکه
يَأْكُلُونَ ٱلرِّبَوٰا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
بخورند ربوا برنخیزند مگر چنانک برخیزد
ٱلَّذِى يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيْطَٰنُ مِنَ ٱلْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
آنکه دیو کند او را از دیوانگی این بدان باشد
قَالُوٓا إِنَّمَا ٱلْبَيْعُ مِثْلُ ٱلرِّبَوٰا وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلْبَيْعَ وَحَرَّمَ
که گفتند همانا فروختن چون ربوا و حلال کرد خدای بیع و حرام کرد
ٱلرِّبَوٰا فَمَن جَآءَهُۥ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا
ربوا هر که بیاید بوی پندی از خدای وی باز ایستد مر او راست آنچه
سَلَفَ وَأَمْرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ
گذشت و کار وی با خدای است و هر که باز گردد ایشان اند

وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَ
يَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ
مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا
كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝
وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ۝ إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ
فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ
خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ

ع

ربع

صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا

سخت نتوانند بر چیزی از آنچه کسب کردند و خدای راه ننماید

يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

گروه کافران را و داستان آنانکه نفقه کنند

أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

مالهای خویش از خشنودی خدای و استواری از تنهاشان

كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا

همچون داستان بوستانی است بلندی رسید وی را باران تند بداد میوه

ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

دو چندان اگر نرسد بدان بوستان باران بزرگ قطره و خدای بدانچه می کنید

بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ

بیناست دوست دارد یکی از شما که باشد او را بوستانی از

نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا

خرما و انگورها میرود از زیر آن جویها مر او را در آن

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ

از همه میوه ها و رسید وی را پیری و مر او را فرزندان

ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ

ضعیفان برسید بدان گردباد در او آتش بسوزد

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

همچنین بیان کند خدای مر شما را نشانها تا مگر شما

تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا

تفکر کنید ای آنکسانی که بگرویدید نفقه کنید

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ

از حلالهای آنچه خود دید و از آنچه بیرون آوردیم مر شما را

مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ

از زمین و آهنگ مکنید پلید از او که نفقه کنید

إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ

سوی خویش باز پنه بر هر کوهی از ایشان بهره باز خوان

يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ مَثَلُ

ایشانرا تا بیایند بتو دوان و بدان که خدای عزیز حکیمست داستان

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ

انکسانی که نفقه کنند اموال خود را در راه خدای چون داستان

حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ

دانه ایست که برویاند هفت خوشه در هر خوشه صد

حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞

دانه و خدای افزون کرداند هر کرا که خواهد و خدای فراخ عطا و داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ

انکسانی که نفقه کنند مالهای خود را در راه خدای باز کی بر نفقه [illegible]

مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

انانکه نفقه کردند سپاسی و نه آزار را و مر ایشانرا مزد ایشان نزد خدای خود

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ

و نباشد بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین باشند گفتاری نیکو

وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ

و عیب پوشانیدن بهتر از صدقه که [illegible] از آزار و خدای توانگر است

حَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ

بردبار است ای انکسانی که بگروید باطل مکنید صدقهای خود را

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ

بمنت نهادن و آزار چون کسی که نفقه کند مال خود را بدیدار خلق را

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

و نه گرود بخدای و روز قیامت داستان وی چون داستان

صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ

سنگیست سخت که بر وی خاکی برسد بوی بارانی بماند ورا [illegible]

وَيُمِيتُ قَالَ اَنَا اُحْيِي وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ
و میراند گفت که من زنده کردانم و میرانم گفت ابراهیم که بدرستی خدای
يَاْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
بیارد آفتاب را از مشرق بیار او را از مغرب فرو ماند
الَّذِي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ اَوْ
آنکه کافر بود و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را یا
كَالَّذِي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا قَالَ
چون آنکه بگذشت بر دیهی و آن افتاده بود بر سقفهای خویش گفت
اَنّٰى يُحْيِي هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ
چون زنده کند این را خدای پس از مرگ وی بمیرانید او را خدای صد سال
ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ
پس برانگیخت گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم روزی یا
بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ
بعضی از روزی گفت که درنگ کردی صد سال بنگر سوی طعام خود
وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ
و شراب خود بر نگشت و بنگر سوی خر خود و تا بکنیم ترا
اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا
نشانی مر مردمان را و بنگر سوی استخوانها چگونه برداریم
ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ
باز بپوشانیم گوشت چون پدید آمد مرورا گفت دانم که خدای
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِي
بر همه چیزی توانا است و چون گفت ابراهیم خداوند من بنمای
كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ
چگونه زنده کنی مردگان را گفت نگرویده گفت آری و لکن
لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ
تا قرار آید دل من گفت بگیر چهار از مرغان باز بشان

عشر

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
در زمین نیست کیست آن کسی که شفاعت کند نزد وی مگر بدستوری وی
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
بداند آنچه پیش ایشانست و آنچه پس ایشانست و ندانند چیزی
مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
از دانش وی مگر بدانچه خواهد و فراخست کرسی وی آسمانها
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
و زمین و گران نیاید بر وی نگاه داشتن ایشان و وی بلندست
الْعَظِيمُ ۞ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
و بزرگ نیست ستم کردن در دین هر آینه پیدا آمد راستی
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ
از بی راهی هر که کافر شود به بتان و گرود به خدای
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا
جائ در زد بگوشه استوار تر که شکستن نباشد مر اورا
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا
و خدا شنواست و داناست خدای دوست آنکسانیست که گرویدند
يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بیرون آرد ایشانرا از تاریکیهای کفر سوی نور و آنکسانی که کافر شدند
أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى
دوستان ایشان شیطانند بیرون آرند ایشانرا از نور سوی
الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
تاریکیهای کفر ایشانند یاران آتش ایشان در آن
خَالِدُونَ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ
جاوید باشند ننگرستی سوی آنکسی که حجت آورد با ابراهیم در خدای خود که
آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي
داد ویرا خدای پادشاهی چون گفت ابراهیم که خدای من آنست که زنده کند

وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَالَمِينَ تِلْكَ آيَاتُ
ولیکن خدای خداوند افزونی بر عالمیان این است آیتهای
ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
خدای که برخوانیم آن را بر تو براستی و تو هستی از پیغامبران مرسل
تِلْكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ
آن پیغامبران بودند که افزونی کردیم بعضی از ایشان بر بعضی از ایشان از
كَلَّمَ ٱللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى
کسی بود که سخن گفت خدای و برداشت بعضی ایشان را درجها و دادیم عیسی
ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ وَلَوْ
پسر مریم را حجتها و تایید کردیم او را بجبریل پاکیزه و اگر
شَاءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
خواهد خدای کارزار نکردندی آنکسهای که از پس ایشان است از پس آنک
جَاءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ
بیامد ایشان را حجتها ولیکن خلاف کردند پس از ایشان کس بود که
آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا
گرویدند و از ایشان کس بود که کافر شد و اگر خواستی خدای کارزار نکردندی
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ولیکن خدای میکند آنچه میخواهد ای آنکسانی که
آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
گرویدند نفقه کنید از آنچه روزی دادیم شما را از پیش آنک بیاید
يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَٱلْكَافِرُونَ
روزی که نه خرید و فروختن و نه دوستی و نه شفاعت و کافران
هُمُ ٱلظَّالِمُونَ ٱللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَيُّ ٱلْقَيُّومُ
ایشانند ستمکاران خدا است که نیست خدای مگر او زنده است پاینده
لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي ٱلسَّمَاوَاتِ وَمَا
نگیرد او را غنودن و نه خواب مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه

الجزو

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا

نشانی نیست مر شما را اگر هستید گروندگان ۝ چون

فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

بیرون شد طالوت سپاه را گفت که خدای آزموده کند شما را بجوئی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي

هر که بیاشامد از وی نیست از من و هر که نخورد از وی پس او از منست

إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا

مگر آن کس که برکشد یک برکشیدن بدست خویش بیاشامیدند از وی مگر اندکی

مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا

از ایشان چون بگذشت از وی او و آنکسانی که گرویدند با وی گفتند

لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ

توانائی نیست ما را امروز با جالوت و سپاه او گفت آنکسانی که گمان بردند

أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ

که ایشان خواهند رسید بجزای خدا چند گروهی اندک غلبه کردند

فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا

گروهی بسیار را بفرمان خدای و خدای با شکیبایانست ۝ و چون

بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا

بیرون شدند مر جالوت را و سپاه او را گفتند ای خداوند ما فرو ریز بر ما شکیبائی

وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

و استوار دار پایهای ما را و نصرت ده ما را بر گروه کافران

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ

بشکستند ایشان را بفرمان خدای و بکشت داود جالوت را و بداد او را

اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا

خدای پادشاهی و سخن صواب و آموزانید او را از آنچه خواست و اگر نه

دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ

بازداشتن خدای استی مردمان را بعضی از ایشان ببعضی و تباه شدی زمین

نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب
تا کارزار کنیم در راه خدای گفت مگر و شما اگر نبشته شد
عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا
بر شما کارزار کی نکنید کارزار گفتند وچه بود ما را که نه
نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنائنا
کنیم کارزار در راه خدای و بیرون کرده شدیم از سراها و پسران ما
فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم
چون نبشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان
والله عليم بالظالمين ❁ وقال لهم نبيهم ان الله
و خدای داناست بستمکاران و گفت مر ایشان را پیغامبر ایشان که خدای
قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون
فرستاد مر شما را طالوت را پادشا گفتند از کجا بود
له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت
مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم بپادشاهی از وی و نداده اند ش
سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم
فراخی از مال گفت که خدای برگزید و را بر شما
وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي
و بیفزود ش گستردگی در علم و تن و خدای میدهد
ملكه من يشاء والله واسع عليم ❁ وقال لهم
ملک خویش آنرا که میخواهد و خدای فراخ عطاست و داناست و گفت مر ایشان را
نبيهم ان اية ملكه ان ياتيكم التابوت
پیغمبر ایشان که نشان پادشاهی اوست که بیاید بشما تابوت
فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك
در وی آرامشی از خدای شما و باقی مانده از آنچه دست بازداشتند
ال موسى وال هرون تحمله الملائكة ان
قوم موسی و آل هرون برداشته میبرند او را فرشتگان اندر آن

لأزواجهم متاعا إلى الحول غير إخراج فإن خرجن

مر زنان خويش را برخورداري تا سال بجز بيرون كردن اگر بيرون روند

فلا جناح عليكم فيما فعلن في أنفسهن من معروف

نيست بزه بر شما در آنچه كنند در تنهاي خود از نيكو

ع

والله عزيز حكيم ۞ وللمطلقات متاع بالمعروف

وخداي است استوار كار و صواب كار است و مر زنان طلاق داده را برخورداري است بنيكوي

حقا على المتقين ۞ كذلك يبين الله لكم

واجب است بر پرهيزگاران همچنين پيدا كند خداي مر شما را

آياته لعلكم تعقلون ۞ ألم تر إلى الذين خرجوا

حجتهاي خويش تا مگر شما دريابيد نگاه نكردي بآن كسانی كه بيرون رفتند

من ديارهم وهم ألوف حذر الموت فقال لهم الله

از سرايهاي خويش و ايشان هزاران بودند از بيم مرگ گفت مر ايشان را خداي

موتوا ثم أحياهم إن الله لذو فضل على الناس

بميريد باز زنده كرد ايشان را كه خداي خداوند فضل است بر مردمان

ولكن أكثر الناس لا يشكرون ۞ و

وليك بيشترين مردمان سپاس داري نكنند و

قاتلوا في سبيل الله واعلموا أن الله سميع عليم ۞

كارزار كنيد در راه خداي و بدانيد كه خداي شنونده است و دانا است

له

من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه

كيست آن كس كه وام دهد خداي را وام دادني نيكو تا گمي(?) كند

أضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط وإليه

بسياري و خداي تنگ كرداند و فراخ كرداند و بسوي او

بالصاد ص
وبالسين ع

ترجعون ۞ ألم تر إلى الملإ من بني إسرائيل

باز گردانيد شما را نگاه نكني بسوي مهتران از بني يعقوب

من بعد موسى إذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا

از پس موسى چون گفتند مر پيغمبري را از ايشان برانگيز ما را پادشاهي

فاحذروه واعلموا ان الله غفور حليم ۞ لا جناح
عليكم ان طلقتم النساء ما لم تمسوهن
او تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن على الموسع قدره
وعلى المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على
المحسنين ۞ وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن
وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم الا ان
يعفون او يعفوا الذى بيده عقدة النكاح وان
تعفوا اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم
ان الله بما تعملون بصير ۞ حافظوا على الصلوات
والصلوة الوسطى وقوموا لله قانتين ۞ فان
خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم فاذكروا
الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون ۞ و
الذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا وصية

جناح عليهما وان اردتم ان تسترضعوا اولادكم
بزه نیست بر ایشان و اگر خواهید که شیر دهید فرزندان خویش را
فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما اتيتم
نیست بزه بر شما چون بسپارید آنچه بدهید
بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون
به نیکویی و بترسید از خدای و بدانید که خدای بآنچه میکنید
بصير ۝ والذين يتوفون منكم ويذرون
بیناست و آنکه میرند از شما و بمانند
ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا
زنان را بپایند بتنهای خویشتن چهار ماه و ده شبانروز
فاذا بلغن اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن
چون برسند بعدت خویش نیست بزه بر شما در آنچه بکنند
في انفسهن بالمعروف والله بما تعملون
در تنهای خویش به نیکویی و خدای بآنچه میکنید
خبير ۝ ولا جناح عليكم فيما عرضتم به
آگاهست و نیست بزه بر شما در آنچه اشارت کنید
من خطبة النساء او اكننتم في انفسكم
از زنی خواستن زنان یا پنهان دارید در تنهای خویش
علم الله انكم ستذكرونهن ولكن
دانست خدای که شما زود یاد کنید ایشان را و لکن
لا تواعدوهن سرا الا ان تقولوا قولا معروفا
وعده مکنید ایشان را جماع کردن مگر که بگویید سخن نیکو
ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب
و قصد مکنید بستن نکاح تا برسد نامه
اجله واعلموا ان الله يعلم ما في انفسكم
بعدت خویش بدانید که خدا میداند آنچه در تنهای شماست

وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
و سخن استوار از نامه و کتاب و فرستاد بر شما و آنچه
يَعِظُكُم بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
پند می‌دهد شما را بوی و بترسید از خدای و بدانید که خدای بهمه
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ
چیزی داناست و چون طلاق دهید شیرزنان را و برسند
أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ
گذشتن عدت باز مدارید ایشان را که زنی باشند شوهران خویش را
إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ
چون خشنود شوند میان یکدیگر به نیکویی این سخت که همی پند دهند کی
مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
آنان که هستند از شما گرویده بخدای و بروز قیامت
ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
آن شما پاکیزه‌تر مر شما را و بهتر و خدای داند
وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
و شما ندانید و مادران شیر دهند فرزندان
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَ
دو سال تمام مر آنکس را که خواهد که تمام کند شیر دادن
عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
و بر پدر آن باشد روزی ایشان و پوشش ایشان به نیکویی
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
اندر نخواهد [illegible] مگر توانایی وی گزند نکند مادر را
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ
بفرزند وی و نه مر پدر را که فرزند وی است و بر میراث خوار همچنان
فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا
اگر خواهند مادر و پدر شیر باز کردن از خشنودی یکدیگر و مشورت کردند [illegible]

ع

تأخذوا مما آتيتموهن شيئا إلا أن يخافا ألا
بستانید از آنچه داده باشید زنان را چیزی مگر آنکه بترسند که راست
يقيما حدود الله فإن خفتم ألا يقيما حدود
نتوانند داشتن حدهای خدای را اگر بترسید شما که راست نداروند زن و شوهر حدهای
الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك
خدای را نیست بزه بر ایشان و هر دو در آنچه باز خرد خویشتن را زن این است
حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله
حدهای خدای از حد در مگذرید و هر که از حد در گذرد از حدهای خدای
فأولئك هم الظالمون ۞ فإن طلقها فلا
ایشانند که ایشان ستمکاران اند اگر طلاق دهد او را نشود
تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فإن
حلال مرد را از پس تا آنکه بزنی شود شوهری دیگر را اگر
طلقها فلا جناح عليهما أن يتراجعا إن ظنا
طلاق دهدش نیست بزه بر ایشان که باز گردند با یکدیگر اگر گمان برند
أن يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها
که بپای توانند داشت حدهای خدای و این است حدهای خدای پیدا میکند
لقوم يعلمون ۞ وإذا طلقتم النساء فبلغن
گروهی را که میدانند و چون طلاق دهید شما زنان را برسند
أجلهن فأمسكوهن بمعروف أو سرحوهن
مرگذشتن عدت [illegible] نگاه دارید ایشان را به نیکویی یا بگذارید ایشان را
بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن
به نیکویی و مدارید ایشان را به زیان کار تا ستم کنید و هر که
يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات
بکند آن ستم کرده باشد بر تن خویش و مگیرید نشانهای
الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم
خدای را بافسوس و یاد کنید نعمت خدای را بر خویشتن

النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ
مردمان وخدای شنواست ودانا است نگیرد شما را
اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
خدای بنادانسته در سوگندهای شما ولکن بگیرد شما را
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
بدانچه کردست دلهای شما وخدای آمرزنده است
حَلِيمٌ ۝ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ
بردبار است مرآنها را که سوگند خورند واز زنان خویش چشم داشتن چهار
أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ
ماه اگر بازگردند که خدای آمرزگار وبخشاینده است واگر
عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَالْمُطَلَّقَاتُ
آهنگ کنند طلاق را خدای شنواست ودانا است وزنان طلاق داده
يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ
بپایند بتنهای خویشتن سه بی نمازی وحلال نباشد مر ایشان را که
يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
پنهان کنند آنچه بیافرید خدای در زهدانهای ایشان اگر ایشان
يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
بگروند بخدای وروز رستاخیز وشوهران ایشان سزاوارترند بباز گردانیدن
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي
در آن اگر خواهند خوبکاری ومر ایشان راست همچنانکه
عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ
برایشان است بنیکویی ومردان را برایشان درجه وخدای
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ
غالب است وداناست طلاق دادن دو بار است نگاه بایدداشتن
بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
بنیکویی یا گذاشتن بنیکویی وحلال نباشد مر شما را که

مؤمنة خير من مشركة ولو اعجبتكم ولا
کنیزک مؤمن بهتر از ناگرویده و اگرچه خوش آید شما را و مکنید
تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن
شوهر مدهید زنان را مشرک را تا بگروند و بنده گرویده
خير من مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون
بهتر از آزادی ناگرویده و اگرچه خوش آید شما را آن گروه میخوانند
الى النار والله يدعوا الى الجنة باذنه ويبين آياته
بسوی آتش و خدای میخواند بسوی بهشت بفرمان خود و پیدا میکند آیات خود
للناس لعلهم يتذكرون ۞ ويسئلونك
مر مردمان را تا مگر ایشان پند گیرند و میپرسند ترا
عن المحيض قل هو اذى فاعتزلوا النساء في المحيض
از حیض بگوی آن رنجی است جدا شوید از زنان در وقت حیض
ولا تقربوهن حتى يطهرن فاذا تطهرن فاتوهن
و نزدیکی مکنید با ایشان تا پاک شوند چون پاک شدند بیایید با ایشان
من حيث امركم الله ان الله يحب التوابين
از آنجا که فرمود شما را خدای که خدای دوست دارد توبه کنندگان را
ويحب المتطهرين ۞ نساؤكم حرث
و دوست دارد پاکی کنندگان را زنان شما کشتزار اند
لكم فأتوا حرثكم انى شئتم وقدموا
مر شما را بیایید کشتزار خود هر چگونه که خواهید و پیش فرستید
لانفسكم واتقوا الله واعلموا انكم
مر تنهای خویش را و بترسید از خدای و بدانید که شما
ملاقوه وبشر المؤمنين ۞ ولا تجعلوا الله عرضة
رسنده اید بوی و مژده ده مومنان را و مکنید خدای را بهانه
لايمانكم ان تبروا وتتقوا وتصلحوا بين
مر سوگندهای خود را تا نیکوکاری کنید و بترسید و آشتی دهید میان

والمغفرة
و آمرزش

ع

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
درين جهان ودران جهان وانهايند اصحابند كان آتش
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
ايشان دران جاويد باشند انكسهاى كه بكرويدند وآن كسهاى كه
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ
هجرت كردند وبكوشيدند در راه خداى ايشانند كه اميد ميدارند
رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ
رحمت خداى را وخداى آمرزنده وبخشاينده بپرسند ترا
عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَ
از خمر وقمار بگوى در ايشان بزه بسيارست و
مَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا
منافع است مر مردمان را وبزه ايشان بزرگتر از نفع ايشانست
وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ
وبپرسند ترا چه چيز نفقه كنند بگوى آنچه آسانتر همچنين
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
پيدا كند خداى مر شما را نشانها تا شما انديشه كنيد
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ
درين جهان ودران جهان وبپرسند ترا از يتيمان بگوى
إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
خوب كردن مر ايشان را بهترست واگر آميزيد با ايشان برادران شمااند
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
وخداى ميداند تباه كار را از نيك كار واگر خواستى خداى
لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَا
رنج افكندى شما را كه خداى كينه كشنده است وكاردانست ومكنيد
تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ
بزنى زنان كافره را تا بگروند و پرستارى

مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
از نیکی مر مادر و پدر را و خویشان نزدیک را و بی پدران و درویشان
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
و راه گذریان را و آنچه میکنید از نیکی پس خدای بآن
عَلِيمٌ ❀ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ
داناست نبشته شد بر شما کارزار و آن
كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
دشوارست مر شما را و مگر که دشوار دارید چیزی را
وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ
و او بهتر مر شما را و مگر که دوست دارید چیزی را و آن
شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ❀
بتر مر شما را و خدای داند و شما نمیدانید
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
پرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در وی بگو کارزار
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ
در آن ماه بزرگست و باز کردن از راه خدای و کافر گشتن بوی
بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
و باز کردن از مسجد حرام و بیرون کردن اهل وی از مسجد بزرگترست
عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
بر خدای و کافری بزرگترست از کارزار و همواره ایشان
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
کارزار کنند با شما که تا باز گردانند شما را از دین شما
إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
اگر بتوانند و هر که باز گردد از شما از دین خویش
فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
بمیرد و وی کافر باشد ایشان اند که تباه گشت کارهای ایشان

ط

الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

آنكسانيكه بگرويدند وآنكسانى كه پرهيز كردند زبر ايشان روز قيامة

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ كَانَ

وخداى روزى ميدهد هر كرا خواهد بى شمار بودند

النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ

مردمان يك گروه پس فرستاد خداى پيغمبران مژده دهندگان

وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ

وبيم كنندگان وفرستاد با ايشان نامه براستى تا حكم كند

بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ

ميان مردمان در آنچه ناهموار گشتند در وى وناهموار نگشتند در وى

إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ

مگر آنكسانى كه داده شدند او را از پس آنكه بيامد ايشان را حجتها

بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا

حسد ميان ايشان راه نمود خداى آنكسانى كه بگرويدند بآنچه ناهموار گشتند

فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

در وى از راستى بفرمان او وخداى راه نمايد هر كرا خواهد سوى راه

مُسْتَقِيمٍ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا

راست يا پنداشتيد كه در شويد به بهشت وبنيامده

يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ

با شما مانند آنكسانى كه بگذشتند پيش شما رسيد بايشان

الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ

سختيها وبيماريها وجنبانيده شدند تا ميگويد پيغمبر

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ

وآنكسانى كه بگرويدند با وى كى باشد يارى خداى بدانيد كه يارى خداى

قَرِيبٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ

نزديكست ميپرسند ترا چه چيز نفقه كنند بگوى نفقه كنيد

الفساد ۝ واذا قيل له اتق الله اخذته العزة

تباه کاری را ۝ وچون گفته شود مراورا بترس از خدای بگیرد ورا ستیزه

بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد ۝ ومن

به بزه پس بسنده است ورا دوزخ وبد گستردنی است واز

الناس من يشرى نفسه ابتغاء مرضات الله

مردمان کسی است که بفروشد تن خویش را بجستن خشنودی خدای را

والله رءوف بالعباد ۝ يا ايها الذين امنوا

وخدای مهربانست به بندگان ای گروهی که گرویدند

ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات

درآیید در مسلمانی همه وپس روی مکنید براهای

الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ فان زللتم

دیو را که وی مر شما را دشمنیست پیدا اگر بلغزید

من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا ان الله

از پس آنک آمد بشما حجتها پیدا بدانید که خدای

عزيز حكيم ۝ هل ينظرون الا ان ياتيهم

کسی است که وی بازدارنده است [illegible] چیزی نمی پایند مگر آنکه بیاید بایشان

الله في ظلل من الغمام والملائكة وقضى

خدای در سایها از ابرها وفرشتگان وگذارده شود

الامر والى الله ترجع الامور ۝ سل بنى اسرائيل

کار وبسوی خدای باز گردانیده شود کارها را بپرس فرزندان اسرائیل یعقوب را

ع

كم اتيناهم من اية بينة ومن يبدل نعمة

چند دادیم ایشانرا از نشانه پیدا وهر که بدل کند نعمه

الله من بعد ما جاءته فان الله شديد العقاب ۝

خدای را از پس آنکه بیامد اورا پس که خدای سخت عقوبتست

زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون من

آراسته شد مرکسانی را که کافر شدند زندگانی این جهان را و فسوس کنند

نصف

عشر

فَاِذَا قَضَیْتُم مَنَاسِکَکُمْ فَاذْکُرُوا اللّٰهَ کَذِکْرِکُمْ
چون بگذاردید کارهای حج شما یاد کنید خدا را همچون یاد کردن شما

آبَاءَکُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِکْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَقُولُ
پدران شما یا سخت تر یاد کردنی از مردمان کسی هست که گوید

رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا وَمَا لَهُ فِی الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ
خدای ما بده ما را در دنیا و نیست مر او را در آخرت هیچ بهره

وَمِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً
و از ایشان کسی هست که گوید خدای ما بده ما را در جهان نیکی

وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
و در آخرت نیکی و نگاه دار ما را از عذاب آتش

اُولٰئِکَ لَهُمْ نَصِیبٌ مِمَّا کَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِیعُ
ایشانند که مر ایشان راست بهره از آنچه کسب کردند و خدای زود

الْحِسَابِ وَاذْکُرُوا اللّٰهَ فِی اَیَّامٍ مَعْدُودَاتٍ
شمار است و یاد کنید خدا را در روزهای شمرده

فَمَنْ تَعَجَّلَ فِی یَوْمَیْنِ فَلَا اِثْمَ عَلَیْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَا اِثْمَ
هر که بشتابد در دو روز نیست گناه بر وی و هر که باز ایستد نیست گناه

عَلَیْهِ لِمَنِ اتَّقٰی وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّکُمْ اِلَیْهِ
بر وی مر آنکس را که پرهیزد و بترسید خدا را و بدانید که شما سوی او

تُحْشَرُونَ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُعْجِبُکَ قَوْلُهُ فِی
گرد آرند و از مردمان کسی است که ترا خوش آید گفتار او در

الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَیُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰی مَا فِی قَلْبِهِ وَهُوَ اَلَدُّ
زندگانی این جهان و گواه آرد خدا را بر آنچه در دل وی است و او سخت

الْخِصَامِ وَاِذَا تَوَلّٰی سَعٰی فِی الْاَرْضِ لِیُفْسِدَ
خصومتست و چون برگردد بکوشد در زمین تا تباه کاری کند

فِیهَا وَیُهْلِکَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ
در آنجا و هلاک کند کشت را و نبرد ره را و خدای دوست ندارد

فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدى ٤
هر که برخورداری گیرد بعمره سوی حج آنچه آسان تر است از خون گیرد

فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا
هر که نیابد بر وی روزه باید داشت سه روز در حج و هفت چون

رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن
باز گردید این است ده روز تمام این مر کسی را است که نباشد

اهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا
کسهای وی باشندگان مسجد حرام و بترسید از خدای و بدانید

ان الله شديد العقاب ۞ الحج اشهر معلومات ٤
که خدای سخت عقوبت است حج ماههای دانسته شده است

فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال
هر که واجب کند در ان حج جماع نکند و بی فرمانی نکند و پیکار نباید

في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا
در حج و آنچه بکنید از نیکی بداند آن را خدای و توشه بردارید

فان خير الزاد التقوى واتقون يا اولي الالباب ۞
که بهترین توشه پرهیزگاری است و بترسید از من ای خداوندان خرد

ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا من ربكم ط
نیست بر شما بزه که بجویید افزونی از خدای خود

فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر
چون باز گردید از عرفات یاد کنید خدای را نزد مشعر

الحرام واذكروه كما هداكم وان
حرام و یاد کنید ورا چنانکه راه نمود شما را و اگر

كنتم من قبله لمن الضالين ۞ ثم افيضوا من حيث
چه بودید پیش از آن از گمراهان بودید پس باز گردید از آنجا که

افاض الناس واستغفروا الله ان الله غفور رحيم ۞
باز گشتند مردمان و آمرزش خواهید از خدای که خدای آمرزگار بخشاینده است

فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين ۞ فان

انتهوا فان الله غفور رحيم ۞ وقاتلوهم حتى لا

تكون فتنة ويكون الدين لله فان انتهوا

فلا عدوان الا على الظالمين ۞ الشهر الحرام بالشهر

الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم

فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا

الله واعلموا ان الله مع المتقين ۞ وانفقوا

في سبيل الله ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة

واحسنوا ان الله يحب المحسنين ۞ واتموا الحج

ری

والعمرة لله فان احصرتم فما استيسر من الهدي

ولا تحلقوا رؤوسكم حتى يبلغ الهدي محله

فمن كان منكم مريضا او به اذى من راسه

ففدية من صيام او صدقة او نسك فاذا امنتم

اللّه فلا تقربوها كذلك يبيّن اللّه آياته
خدای فراز مشوید بوی همچنین پیدا کند خدای نشانهای خود را
للنّاس لعلّهم يتّقون ۝ ولا تأكلوا أموالكم
مر مردمانرا تا مگر ایشان نگاه دارند و مخورید مالهای خویش را
بينكم بالباطل وتدلوا بها إلى الحكّام
میان یکدیگر بناشایست و برید آنرا سوی حاکمان
لتأكلوا فريقا من أموال النّاس بالإثم وأنتم
تا بخورید بهره از خواستهای مردمان به بزه و شما
تعلمون ۝ يسئلونك عن الأهلّة قل هي مواقيت
میدانید می پرسند ترا از نو شدن ماهها بگوی آن وقتهاست
للنّاس والحجّ وليس البرّ بأن تأتوا البيوت
مر مردمانرا و حج را و نیست نیکوئی بانک بیایید بخانها
من ظهورها ولكنّ البرّ من اتّقى وأتوا البيوت
از پشتهای وی و لیکن نیکی است که بپرهیزد و بیایید بخانها
من أبوابها واتّقوا اللّه لعلّكم تفلحون ۝ و
از درهای وی و بترسید از خدای تا مگر شما از عذاب برهید و
قاتلوا في سبيل اللّه الّذين يقاتلونكم ولا
کارزار کنید در راه خدای با آنکسان که کارزار کنند با شما و
تعتدوا إنّ اللّه لا يحبّ المعتدين ۝ واقتلوهم
در مگذرید که خدای دوست ندارد از حد درگذرندگانرا و بکشید ایشانرا
حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث أخرجوكم
هر کجا بگیرید ایشانرا و بیرون کنید ایشانرا از آنجا که بیرون کردند شما را
والفتنة أشدّ من القتل ولا تقاتلوهم عند
و کافری سختتر از کشتن است و مکشید ایشانرا نزد
المسجد الحرام حتّى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم
مسجد حرام تا کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما

ع

أيام أخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم
روزگارهای دیگر می‌خواهد خدای بشما آسانی و نمی‌خواهد بشما
العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله
دشواری و تا تمام کنید شمار را و تا بزرگ دارید خدای را
على ما هداكم ولعلكم تشكرون
بر آنچه راه نمود شما را و تا مگر شما سپاس داری کنید
وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة
و چون پرسند ترا بندگان من از من نزدیکم اجابت کنم خواندن
الداع إذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم
خواننده را چون بخواند مرا پس باید که اجابت کنند مرا و بگروند بمن تا مگر ایشان
يرشدون أحل لكم ليلة الصيام الرفث
راه راست یابند حلال کرده آمد شما را شب روزه را دادن
إلى نسائكم هن لباس لكم وأنتم لباس
بسوی زنان شما ایشان پوشش اند شما را و شما پوشش
لهن علم الله أنكم كنتم تختانون أنفسكم
مر ایشان را دانست خدای که شما همی خیانت کردید تنهای شما
فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن باشروهن
توبه پذیرفت بر شما و درگذشت از شما اکنون مباشرت کنید ایشان را
وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا
و بجویید آنچه قضا کرده است خدای مر شما را و بخورید و بیاشامید
حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود
تا پیدا شود شما را رشته سپید از رشته سیاه
من الفجر ثم أتموا الصيام إلى الليل ولا تباشروهن
از سپیده بامداد پس تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت مکنید ایشان را
وأنتم عاكفون في المساجد تلك حدود
و شما باشید معتکفان در مسجدها آن است حدهای

هن

ع

فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه على الذين يبدلونه
ان الله سميع عليم ۞ فمن خاف من موص جنفا
او اثما فاصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله غفور
رحيم ۞ يا ايها الذين امنوا كتب عليكم
الصيام كما كتب على الذين من قبلكم
لعلكم تتقون ۞ اياما معدودات فمن كان
منكم مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر وعلى
الذين يطيقونه فدية طعام مسكين فمن
تطوع خيرا فهو خير له وان تصوموا خير لكم
ان كنتم تعلمون ۞ شهر رمضان الذى انزل
فيه القران هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه
ومن كان مريضا او على سفر فعدة من

وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب واقام الصلوة
و راه گذریان و خواهندگان و در بندگان و بپای داد نماز را

واتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا
و بدهد زكوة را و تمام كنندگان پیمان خویش را چون پیمان كنند

والصابرين في البأساء والضراء وحين البأس اولئك
و شكیبایان در سختی ها و بیماریها و وقت كارزار ایشانند

الذين صدقوا واولئك هم المتقون ۝ يا ايها
آنكه راست گفتند و ایشان پرهیزكارانند یا شما كه

الذين امنوا كتب عليكم القصاص في
گرویدند نبشته شود بر شما قصاص كردن در

القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والانثى بالانثى
كشتگان آزاد به آزاد و بنده به بنده و ماده بماده

فمن عفي له من اخيه شيء فاتباع بالمعروف
هر كه درگذارد از برادر وی چیزی پیروی كردن باید به نیكویی

واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم
و گزاردن باید بوی بنیكویی این سبك كرده شد از خدای شما

ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ۝
و بخشایشی است هر كه از حد درگذارد پس از آن مر او راست عذاب دردناك

ولكم في القصاص حيوة يا اولي الالباب
و مر شما را در قصاص كردن زندگانیست یا خداوندان خردها

لعلكم تتقون ۝ كتب عليكم اذا
مر شما [illegible] نبشته شد بر شما چون

حضر احدكم الموت ان ترك خيرا الوصية
بیاید یكی را از شما مرگ اگر بگذارد خواسته وصیت كردن

للوالدين والاقربين بالمعروف حقا على المتقين ۝
مر مادر و پدر را و خویشان را بنیكویی واجبی بر پرهیزكاران

به لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم
بر داشته شد بجز نام خدا هر که بیچاره گردد بی ستمکاری و نه از حد بگذشتن پس نیست بزه
عليه ان الله غفور رحيم ان الذين يكتمون
بر وی که خدای آمرزنده است مهربانست آنکسانی که می پوشانند
ما انزل الله من الكتاب ويشترون به ثمنا
آنچه فرستاد خدای از نامه و می‌خرند بوی بها
قليلا اولئك ما يأكلون في بطونهم الا
اندکی ایشانند که نخورند در شکمهای خود مگر
النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا
آتش را و سخن نگوید ایشان را خدای روز قیامت و نه
يزكيهم ولهم عذاب اليم اولئك الذين
پاک کند ایشان را و مر ایشان را عذاب دردناکست ایشانند که
اشتروا الضلالة بالهدى والعذاب بالمغفرة فما
بخریدند گمراهی را براه راست و عذاب را بآمرزش پس چه
اصبرهم على النار ذلك بان الله نزل الكتاب
شکیبا کرد ایشان را بر آتش آن بدان بود که خدای فرستاد نامه را
بالحق وان الذين اختلفوا في الكتاب لفي شقاق
براستی و آنکسان که خلاف کردند در نامه اندر خلاف
بعيد ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق
دور بودند نیست نیکی آنکه بگردانید رویهای خویش را سوی مشرق
والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر
و مغرب و لکن نیکی آنست که بگروید بخدای و روز باز پسین
والملائكة والكتاب والنبيين واتى المال
و بفرشتگان و نامه و پیغمبران و بدهد خواسته را
على حبه ذوي القربى واليتامى والمساكين
بر دوستی وی خویشان را و یتیمان را و درویشان را

ربع

حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝
حسرتها بر ایشان و نه ایشان بیرون آیندگان اند از آتش
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا
یا مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
و پیروی مکنید گامهای دیو که وی مر شما را دشمن
مُبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ
ظاهر است همانا که می فرماید شما را به بدی و به زشتی و آنکه
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
گویید بر خدای آنچه ندانید و چون گویند مر ایشان را
اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
پیروی کنید آنچه فرستاد خدای گفتند نه بل پیروی کنیم آنچه یافتیم بر وی
آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
پدران خود را اگر چه بودند پدران ایشان در نیابند چیزی و نه راه
يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ عش
راه داده شدندی و داستان آنها که کافر شدند چو داستان آن
الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ
کسی است که بانگ کند بدانچه نشنود مگر خواندن و آواز دادن کر
بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
گنگ کوراند ایشان در نیابند ای آن کسانی که
آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ
گرویدند بخورید از پاکیهای آنچه روزی کردیم شما را و
اشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا
شکر گویید خدای را اگر هستید شما او را پرستندگان همانا
حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه آواز

وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ

وخدای شما خدایست یگانه نیست هیچ الهی مگر او بخشاینده و مهربان

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

[illegible] آفریدن آسمانها و زمین و گردش شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ

و کشتی [illegible] که رود در دریا [illegible] و آنچه فرستاد

اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

خدای از آسمان از آب [illegible] زنده کرد بدان زمین را پس از مردن او

وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ

و پراکنده کرد در زمین از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابرها

الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

فرمان بردار کرده میان آسمان و زمین نشانهاست گروهی را که خرد دارند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ

و از مردمان کسیست که بگیرد از غیر خدای همتایان دوست دارند ایشان

كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى

چون دوستی خدای و آنکسانی که گرویدند سخت ترند دوستی خدای را و اگر ببیندی

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

آنکسانی که ستم کردند چون ببینند عذاب [illegible] همه

وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ

و خدای سخت عذابست [illegible]

الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

کسانی که پیروی کردند و ببینند عذاب را و بریده گردد ایشان پیوندها

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ

و گفتند آنکسانی که پیروی کردند اگر ما را بازگشتنی بودی تا بیزار شویم از ایشان

كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ

چنانکه بیزار گشتند از ما همچنین بنماید ایشان را خدای کارهای ایشان

الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه
راجعون ۞ اولئك عليهم صلوات من ربهم
ورحمة واولئك هم المهتدون ۞ ان الصفا
والمروة من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر
فلا جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا
فان الله شاكر عليم ۞ ان الذين يكتمون ما
انزلنا من البينات والهدى من بعد ما بيناه للناس
في الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم
اللاعنون ۞ الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك
اتوب عليهم وانا التواب الرحيم ۞ ان الذين كفروا ٤
وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة
الله والملائكة والناس اجمعين ۞ خالدين
فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۞

عشر

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
روی های خویش سوی وی او تا نباشد مر مردمانرا
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
بر شما حجة مگر آنکسهای که ستم کنند از ایشان مترسید از ایشان
وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
و بترسید از من و تا تمام کنم نیکوی خویش بر شما و تا مگر شما
تَهْتَدُونَ ۞ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
براه راست یابید همچنانک فرستادیم در شما پیغمبری
مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ
از شما میخواند بر شما آیتهای من و پاک کرداند شمارا
وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ
و بیاموزد شما را نامه و حکمت و بیاموزد شمارا
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۞ فَاذْكُرُونِي
آنچه نبودید که دانستید پس یاد کنید مرا
أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۞
تا یاد کنم شما را و شکر گوئید مرا و ناسپاسی مکنید
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
ای آن کسانی که بگرویدید یاری خواهید بصبر و نماز
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۞ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ
که خدای با شکیبایانست و مگوئید مر کسی را که کشته شود
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ
در راه خدای مردگانند بل که زندگانند و لکن نمی دانید
وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
و آزموده کنیم شما را بچیزی از ترس و گرسنگی و کاستن از
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۞
مالها و تنها و میوه ها و مژده ده شکیبایان را

تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم
ن روی جای تو ونه تو پی روی گردی قبله ایشان را ونه بعض ازیشان
بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم من بعد ما
پی روی گردند قبلهٔ بعضی را واگر پی روی کردی آرزوهاء ایشان را از پس آنچه
جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين ۝ الذين
آمد ترا از علم تو آنگاه از ستمکاران باشی آنکسهای که
آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون
دادیم ایشان را نامه می شناسند محمد را چنانکه می شناسند
ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم
پسران خویش را و گروهی ازیشان می پوشانند راستی را و ایشان
يعلمون ۝ الحق من ربك فلا تكونن من
میدانند راستی از خدای تو مباش از
الممترين ۝ ولكل وجهة هو موليها
گمان زدگان و هر گروهی را روی است که وی روی بها آورده است
فاستبقوا الخيرات اين ما تكونوا يات بكم
پیشی گیرید نیکیها هرجا باشید بیارد شما را
الله جميعا ان الله على كل شيء قدير ۝
خدای همگان که خدای بر هر چیزی تواناست
ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد
و از هرجا بیرون آئی روی خویش را بگردان سوی مسجد
الحرام وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما
حرام و آن راستست از خدای تو ونیست خدای بی آگاه از آنچه
تعملون ۝ ومن حيث خرجت فول وجهك
میکنید و از هرجا بیرون شوی تو پس بگردان روی خود را
شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا
سوی مسجد حرام و هرکجا باشید بگردانید

الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ✿
آفتاب برآمدن و فرو شدن راه مینماید هر كرا خواهد سوی راه راست
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
و همچنین كردانیدیم شما را كروهی میانه تا باشید
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
كواهان بر مردمان و باشد پیغمبر بر شما
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا
كواه و نه كردیم قبله آنكه بودی تو بر وی
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ
مگر تا بدانیم كسی كه پیروی كند پیغمبر را از آنكه برگردد بر پاشنه
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
و اگر چه هست بزرگ مگر بر آن كسانی كه راه راست داد خدای
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّا
و نبود خدای كه ضایع كند گرویدن شما كه خدای بمردمان
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ✿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
مهربان است بخشاینده می‌بینیم گشتن روی تو در آسمان
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
روی بگردانیم ترا سوی قبله كه بسندی آنرا بگردان روی خود سوی
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
مسجد حرام و هر جا كه باشید بگردانید رویهای خود
شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
سوی كعبه و آن كسانی كه داده شد ایشانرا نامه بدانند كه آن
الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ✿ وَ
راست است از خدای ایشان و نیست خدای ناآگاه از آنچه میكنید و
لَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا
اگر بیاری بدان كسانی كه داده شد نامه هر نشانه

آمنتم به فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما هم في شقاق
گرویدید بوی هر آینه راه یافتند واگر برگردند ایشان در ناهمواری اند
فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم
بسنده کند ترا از ایشان خدای و بشنود شنوا دانا
صبغة الله ومن أحسن من الله صبغة ونحن له
رنگ داوند دین خدای و کیست نیکوتر از کسی که دین خدای دارد وما مر ورا
عابدون قل أتحاجوننا في الله وهو ربنا
پرستندگانیم بگوی حجت می آرید با ما در خدای و او خدای ما
وربكم ولنا أعمالنا ولكم أعمالكم
و خدای شما و ما راست کارها و شما راست کارهای شما
ونحن له مخلصون أم تقولون إن إبراهيم و
وما مر ورا یکتایانیم یا می گویید که ابراهیم و
إسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط كانوا
اسمعیل و اسحق و یعقوب و نبیرگان بودند
هودا أو نصارى قل أأنتم أعلم أم الله ومن أظلم
جهودان یا ترسایان بگوی شما داناترید یا خدای و کیست ستمکارتر
ممن كتم شهادة عنده من الله وما الله بغافل عما
از کسی که پنهان کند گواهی از خدای و نیست خدای بی آگاه از آنچه
تعملون تلك أمة قد خلت لها ما كسبت
کنید آن گروهی بودند که گذشت مر او را آنچه کردند
ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا
و مر شما راست آنچه کردید و سوال نکنند از آنچه بودند
يعملون سيقول السفهاء من الناس
کنند زود باشد که گویند بی خردان از مردمان
ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله
چه برگردانید ایشان را از قبله ایشان آنکه بودند بر وی بگوی مر خدای

عنده

الجزو

الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ۝ ام كنتم
دین ممیرید شما مگر که مسلمانان باشید یا بودید
شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
بجای حاضر چون بیامد یعقوب را مرگ چون گفت مر پسران خود را چه
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله ابائك
پرستید از پس من گفتند پرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا
ابرهيم واسمعيل واسحق الها واحدا ونحن له
ابرهیم و اسمعیل و اسحق خدای یکتا و ما مر ورا
مسلمون ۝ تلك امة قد خلت لها ما كسبت
فرمان برداریم آن گروهی بود که گذشتند مر ایشانراست آنچه کسب کردند
ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا
و مر شما راست آنچه کسب کردید و نپرسند از آنچه بودند
يعملون ۝ وقالوا كونوا هودا او نصارى
که میکردند و گفتند باشید جهودان یا ترسایان تا
تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا وما كان
راه راست یابید بگوی نه که دین ابرهیم پاکیزه است و نبود
من المشركين ۝ قولوا امنا بالله وما انزل
از انباز گیرندگان بگویید ایمان آوردیم بخدای و آنچه فرستاده
الينا وما انزل الى ابرهيم واسمعيل واسحق و
بسوی ما و آنچه فرستاده شد به ابرهیم و اسمعیل و اسحق و
يعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى
یعقوب و نبیرگان وی و آنچه داده شد موسی را و عیسی را
وما اوتى النبيون من ربهم لا نفرق بين احد
و آنچه داده شد پیغمبران را از خدای ایشان فرق نکنیم میان یکی
منهم ونحن له مسلمون ۝ فان امنوا بمثل ما
از ایشان و ما مر او را [illegible] پس اگر [illegible] بمانند آنچه شما

قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
اندکی پس بیندختامشان را بسوی عذاب آتش و بد بازگشتی است
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ
و چون بر داشت ابرهیم بنیادها از کعبه و اسمعیل با وی
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
گفتند خداوندا بپذیر از ما تو بی شنوا و دانا
رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً
گفتند خداوندا کردان ما را گردن نهندگان مر ترا و از فرزندان ما گروهی گردن نهنده
لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
مر ترا و بنمای ما را کارهای حج و توبت ده بر ما که تو تویی
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
توبه پذیرنده و بخشاینده خداوندا ما بفرست در ایشان پیغمبری
مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
از ایشان تا بخواند بر ایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشان را نامه
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
و سخن راست و پاک کند ایشان را که تو تویی عزیز کننده
الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا
صواب کار و کیست که اعراض کند از دین ابرهیم را مگر
مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
آنکس که نشناسد تن خویشتن را و هر آینه برگزیدیم ما او را در این جهان و وی
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
در آخرت از نیکان باشد چون گفت مر او را خدای او گردن نه
قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ ع
گفت گردن نهادم مر خدای همه خلق را و وصیت کرد بدین ابرهیم
بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ
پسران خود را و یعقوب ای پسران من که خدای برگزید مر شما را

اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم

واني فضلتكم على العالمين ۝ واتقوا يوما

لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها

عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ۝

واذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن

قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي

قال لا ينال عهدي الظالمين ۝ واذ جعلنا

البيت مثابة للناس وامنا واتخذوا من مقام

ابرهيم مصلى وعهدنا الى ابرهيم واسمعيل

ان طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع

السجود ۝ واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا بلدا

امنا وارزق اهله من الثمرات من امن منهم

بالله واليوم الاخر قال ومن كفر فامتعه

وَالأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ

وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا

اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الآيَاتِ

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۝ وَلَنْ تَرْضَى

عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ

بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ

وَلَا نَصِيرٍ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ عشر

يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ

يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ يَا بَنِي

مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ
هر که بسپارد روی خویش مر خدای را و او نیکوکار باشد پس او را باشد مزد وی نزد خدای

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ وَقَالَتِ
و نباشد بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و گفتند

الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى
جهودان نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
نیستند جهودان بر چیزی و ایشان میخوانند نامه را

كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ
همچنین گفتند آن کسانی که نمیدانند همچون گفتار ایشان خدای

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
داور باشد میان ایشان روز قیامت در آنچه همی بودند در وی

يَخْتَلِفُونَ ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ
خلاف کردن و کیست ستمکارتر از آن که باز دارد مسجدهای خدای را که

يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى خَرَابِهَا أُولَئِكَ
یاد کنند در آن نام وی و بکوشد در ویرانی آن ایشان

في

مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ
که نیست مر ایشان را که در آیند آنجا مگر ترسندگان مر ایشان را

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
در دنیا رسوائی است و مر ایشان را در آخرت عذاب است

عَظِيمٌ ۞ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا
بزرگ و خدای راست مشرق و مغرب هر کجا روی آرید

فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞ وَقَالُوا
آنجاست خشنودی خدای که الله فراخ داناست و گفتند

اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
بگرفت خدای فرزندی پاکست وی نه که مر او راست آنچه در آسمانها

لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۝ أم
تريدون أن تسئلوا رسولكم كما سئل
موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان
فقد ضل سواء السبيل ۝ ود كثير من أهل
الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم
كفارا حسدا من عند أنفسهم من بعد ما
تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى يأتي
الله بأمره إن الله على كل شيء قدير ۝
وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وما تقدموا
لأنفسكم من خير تجدوه عند الله إن الله بما
تعملون بصير ۝ وقالوا لن يدخل الجنة إلا
من كان هودا أو نصارى تلك أمانيهم قل
هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين ۝ بلى

٤

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ

أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ

آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا

يَعْلَمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا

رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ

مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞ مَا نَنْسَخْ

مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
إِلَّا الْفَاسِقُونَ ۝ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا
نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ
اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝
وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا
كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا ع
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ
حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ
مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا
هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ

قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم
مؤمنين ۞ قل إن كانت لكم الدار
الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا
الموت إن كنتم صادقين ۞ ولن يتمنوه
أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين ۞
ولتجدنهم أحرص الناس على حيوة ومن الذين
أشركوا يود أحدهم لو يعمر ألف سنة
وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله
بصير بما يعملون ۞ قل من كان عدوا
لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله مصدقا لما
بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ۞ من
كان عدوا لله وملائكته ورسله و
جبريل وميكائيل فإن الله عدو للكافرين ۞

لجبريل
ص

عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين
بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما
انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء
من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين
عذاب مهين واذا قيل لهم آمنوا بما انزل
الله قالوا نؤمن بما انزل علينا ويكفرون بما
وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم
تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين
ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم ع
العجل من بعده وانتم ظالمون واذ اخذنا
ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا
ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا
وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم

جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ أُولٰئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ
وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

یاران بهشت ایشان درآن جاوید بمانند وچون بگرفتیم ما

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

پیمان پسران یعقوب را که مپرستید مگر خدای را و با مادر و پدر

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ

نکویی کردن و با خویشان و بی پدران و درویشان

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

و بگویید مر مردمان را نیکو و بپای دارید نماز را و بدهید

الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَ

زکوة را باز برگشتید شما مگر اندکی از شما و

أَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا

شما روی گردانیده بودید و چون بگرفتیم پیمان شما را که

تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ

نریزید خونهای شما و بیرون مکنید تنهای خویش را

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝

از سراهای شما باز اقرار کردید و شما گواهی میدهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ

باز شما با اینها می کشتید تنهای خویش را و بیرون میکنید

فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ

گروهی را از شما از سراهای ایشان پشتی کنان بر ایشان

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ

به بزه و ستمکاری و اگر بیایند بشما اسیران باز خرید ایشان را

وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ

وآن حرامست بر شما بیرون کردن ایشان ایا بگروید

بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا

ببعضی از نامه و کافر شوید ببعضی چیست

رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ
خدای شما آیا هیچ خرد نیست شما را یا هم ندانستند که
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمِنْهُمْ
خدای بداند آنچه پنهان کنند و آنچه همی آشکارا کنند و از ایشان
أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ
امیانند ندانند نبشته مگر خواندن و نیستند
هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ
ایشان مگر همی گمان برند وای مر آنهایی را که بنویسند
الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ
نامه را بدستهای خویش باز گویند این از نزد
اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
خدایست تا بخرند بوی بهای اندکی وای مر ایشان را از آنچه
كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۝
نبشتند دستهای ایشان و وای مر ایشان را از آنچه همی ورزیدند
وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
و گفتند نبسود ما را آتش مگر روزهای شمرده بگوی
أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
بگرفتید نزد خدای پیمانی خلاف نکند خدای پیمان خویش
ع أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَى مَنْ
یا می گویید بر خدای آنچه نمی دانید آری هر که
كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
بکند بدی و گرد گرفت او را گناه وی
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝
ایشان اند یاران آتش ایشان در آن جاوید بمانند
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
و آن کسانی که بگرویدند و کردند نیکیها ایشان

فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
اختلاف کردن اندر وی وخدای بیرون آورنده آنچه شما

تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ
پنهان میکردید پس گفتیم ما بزنید این کشته را بعضی از آن گاو همچنین

يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
زنده کرداند خدای مردهارا و بنماید شمارا نشانهای خویش تا شما

تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
اندر یابید پس سخت گشت دلهای شما از پس آن

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
چون سنگ گشت یا سخت تر بسختی و از سنگها است

لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
که بیرون آید ازو جویها و از سنگها است که بشکافد

فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ
بیرون آید ازو آب و از سنگها است که فرود آید از ترس

اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أَفَتَطْمَعُونَ
خدای و نیست خدای بی آگاهی از آنچه میکنید با امید دارید

أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ
که استوار دارند مر شمارا و بودند گروهی از ایشان که میشنودند

كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
سخن خدای پس تغییر کردند او را از پس آنکه دریافتند

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
و ایشان میدانستند و چون ببینند آن کسانی که گرویدند گویند گرویدیم

وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ
و چون تنها شوند ایشان بعضی با بعضی گویند آگاهی دهید ایشان را

بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ
[illegible]

نصف

بالنجوم ص و بالابدال ٤

موعظة للمتقين ۞ وإذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم
أن تذبحوا بقرة قالوا أتتخذنا هزوا قال أعوذ
بالله أن أكون من الجاهلين ۞ قالوا ادع لنا
ربك يبين لنا ما هي قال إنه يقول إنها بقرة لا
فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما
تؤمرون ۞ قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها
قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها
تسر الناظرين ۞ قالوا ادع لنا ربك يبين
لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء
الله لمهتدون ۞ قال إنه يقول إنها بقرة لا
ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة
لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها
ع وما كادوا يفعلون ۞ وإذ قتلتم نفسا

وباءو بغضب من الله ذلك بانهم كانوا
يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير
الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ۞ ان
الذين ءامنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين ٤
من ءامن بالله واليوم الاخر وعمل صالحا فلهم اجرهم
عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞
واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور
خذوا ما ءاتيناكم بقوة واذكروا ما فيه
لعلكم تتقون ۞ ثم توليتم من بعد ذلك
فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم
من الخاسرين ۞ ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم
في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين ۞
فجعلناها نكالا لما بين يديها وما خلفها و

ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَٰيَٰكُمْ

بدر سجده کنندگان و گویید سبکی تا بیامرزیم بر شما گناهان شما را

وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ۞ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ

و زود برافزاییم نیکوکاران را بدل کردند آنکسها که ستم کردند گفتاری

ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ

آنکه گفته بودند مر ایشان را و فرستادیم بر آنکسها که ستم کردند عذابی از

ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ۞ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ

آسمان بدانچه همی بودند از جمله فاسقان و چون آب خواست

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ فَٱنفَجَرَتْ

موسی مر گروه خویش را پس گفتیم بزن بعصای خویش سنگ را پس روان شد

مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ

از وی دوازده چشمه بدانستند همه مردمان

مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا

آبخوردن خویش را بخورید و بیاشامید از روزی خدای و مه

تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰ

آشوبید در زمین تباهکاران و چون گفتند یا

مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ

موسی نکنیم شکیبایی بر طعام یکتا بخوان از بهر ما خدای خود را

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا

تا بیرون آورد از آنچه برویاند زمین از تره وی و خیار وی

وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى

و گندم وی و عدس وی و پیاز وی گفت موسی همی بدل خواهید آنچه

هُوَ أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم

وی کمتر است بدانچه وی بهتر است فرو شوید بشهری که مر شما را

مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ

آنچه خواستید و زده شد بر ایشان خواری و درویشی

الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون ۝
وإذ قال موسى لقومه يا قوم إنكم ظلمتم أنفسكم ع
باتخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا
أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم
فتاب عليكم إنه هو التواب الرحيم ۝ وإذ
قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة
فأخذتكم الصاعقة وأنتم تنظرون ۝
ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم
تشكرون ۝ وظللنا عليكم الغمام
وأنزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات
ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا
أنفسهم يظلمون ۝ وإذ قلنا ادخلوا هذه
القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا

ربهم وانهم اليه راجعون ۞ يا بني اسرائيل اذكروا
خداى خويش وايشان سوى وى بازگردند اى پسران يعقوب يادكنيد
نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على
نعمت من آنكه نيكويى كردم بر شما ومن افزونى دادم شما را بر
العالمين ۞ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس
همه جهانيان وبترسيد از روزى كه نگزارد تنى از تنى
شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها
چيزى ونه بپذيرند از وى خواهش ونه گيرند از وى
عدل ولا هم ينصرون ۞ واذ نجيناكم
راستى ونه ايشان را يارى كنند وچون برهانيديم شما را
من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب
از گروه فرعون همى درخواستند از شما سختى عذاب
يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم
گلو همى بريدند پسران شما را وزنده همى ماندند زنان شما را
وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۞
ودر آن شما آزمايش بود از خداى شما بزرگ
واذ فرقنا بكم البحر فانجيناكم واغرقنا
وچون بشكافتيم شما را دريا برهانيديم شما را وغرق كرديم
آل فرعون وانتم تنظرون ۞ واذ واعدنا موسى
گروه فرعون را وشما همى نگريستيد وچون وعده كرديم با موسى
اربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم
چهل شب پس بگرفتيد گوساله را از پس وى وشما
ظالمون ۞ ثم عفونا عنكم من بعد ذلك
بيدادگران پس بخشيديم از شما از پس آن
لعلكم تشكرون ۞ واذ آتينا موسى
تا مگر شما سپاس دارى كنيد وچون بداديم موسى را

بالادغام ص
وبالاظهار ٤

يحزنون ۝ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا
أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۝ يا بني
إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم
وأوفوا بعهدي أوف بعهدكم وإياي فارهبون ۝
وآمنوا بما أنزلت مصدقا لما معكم ولا تكونوا
أول كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا
وإياي فاتقون ۝ ولا تلبسوا الحق بالباطل
وتكتموا الحق وأنتم تعلمون ۝ وأقيموا الصلوة ع
وآتوا الزكوة واركعوا مع الراكعين ۝
أتأمرون الناس بالبر وتنسون أنفسكم ربع
وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون ۝ و
استعينوا بالصبر والصلوة وإنها لكبيرة إلا
على الخاشعين ۝ الذين يظنون أنهم ملاقوا

6

السموات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم

اسمانها وزمين را وميدانم انچه هويدا كنيد وانچه هم

تكتمون ۞ واذ قلنا للملائكة اسجدوا

پوشيده ميكنيد وچون گفتيم مر فرشتگان را سجده كنيد

لادم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر و

مر آدم را پس سجده كردند مگر ابليس باز ايستاد وبزرگی كرد و

كان من الكافرين ۞ وقلنا يا ادم

بود از ناگرويدگان وگفتيم يا آدم

اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها

بيارام تو وجفت تو اندر بهشت وبخوريد از آن

رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة

فراخ هر كجا خواهيد ونزديك مشويد بدين درخت

فتكونا من الظالمين ۞ فازلهما الشيطان

كه بباشيد از ستمكاران بلغزانيد شان ديو

عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا

از آن وبجاى پس بيرون آورد از آنچه بودند اندر آن وگفتيم فرو رويد

بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض

بهره از شما مر بهره را دشمن وشما راست در زمين

مستقر ومتاع الى حين ۞ فتلقى ادم من ربه

آرامگاهی وبرخورداری تا گاهی پس فرا گرفت آدم از خدای خويش

كلمات فتاب عليه انه هو التواب الرحيم ۞

سخنان را پس توبه داد او را او بپذيرد توبه دهند بخشاينده

قلنا اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم مني

گفتيم فرو رويد از آنجا همه پس اگر بيايد شما را از من

هدى فمن تبع هداى فلا خوف عليهم ولا هم

راه نمائی پس هر كه پيروی كند راه مرا بيمی نيست بر ايشان ونه ايشان

هو

ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه ترجعون ۝
باز بميراند شمارا باز زنده كرد شمارا باز بسوى او باز كردانند شمارا
هو الذى خلق لكم ما فى الارض جميعا ثم
وى است آنكسى كه بيافريد مر شمارا آنچه در زمين است همه باز
استوى الى السماء فسويهن سبع سموات
براستاد سوى آسمان راست كرد ايشانرا هفت آسمان
وهو بكل شىء عليم ۝ واذ قال ربك
و او بهر چيزى داناست و چون گفت خداى تو
للملائكة انى جاعل فى الارض خليفة قالوا
مر فرشتگانرا من خواهم كرد در زمين خليفت گفتند
اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء و
خواهى كردن در آنجا كسى كه تباه كارى كند در آن و بريزد خونهارا و
نحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال انى
ما تسبيح كنيم بستايش تو و پاكى گوييم ترا گفت خداى من
اعلم ما لا تعلمون ۝ وعلم آدم الاسماء كلها
ميدانم آنچيزى كه شما نميدانيد وبياموخت آدم را نامها همه
ثم عرضهم على الملائكة فقال انبئونى باسماء
باز عرضه كرد ايشانرا بر فرشتگان گفت آگاه كنيد مرا بنامهاى
هؤلاء ان كنتم صادقين ۝ قالوا سبحانك ٤
اينها اگر هستيد راست گويان گفتند پاكى ترا
لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ۝
نيست دانش مارا مگر آنچه بياموختى مارا تو تويى دانا راست كار
قال يا آدم انبئهم باسمائهم فلما انباهم
گفت اى آدم خبر ده ايشانرا بنامهاى ايشان چون آگاه كرد ايشانرا
باسمائهم قال الم اقل لكم انى اعلم غيب
بنامهاى ايشان گفت نگفتم شمارا كه من ميدانم نهان

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ط
نیکوکیها که مر ایشان راست بوستانهایی که میرود از زیر او جویها
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا
هر گاه که روزی دهند ازان از میوه‌یی روزی گویند این
الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا
آنست که روزی داده بودند ما را از پیش و با ایشان آرند مانند یکدیگر و مر ایشان راست در آن
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ
زنانی پاکیزه ط و ایشان در آنجا جاودان باشند که خدای را
لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا
شرم نیاید از آنکه بزند داستانی آنکه پشه باشد و با آنک
فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
برتر ازو باشد پس آنکسانی که بگرویدند دانند که او راست است از
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا
خدای ایشان و پس آنکسانی که کافر شدند پس گویند چه چیز
أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي
خواست خدای ط بدین داستان گمراه کند بدین بسیاری و راه نماید
بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝
بوی بسیاری و گمراه نگرداند بوی مگر بی فرمانان
الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
آنکسانی که بشکستند پیمان خدای از پس استواری او و
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي
ببرند آنچه بفرمود خدای بوی که به پیوندند و تباه کاری کنند در
الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ كَيْفَ
زمین ایشانند که ایشانند زیان کاران چگونه
تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
کافر شوید بخدای و بودید شما مردگان زنده کرد شما را

البرق يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا
درخش که بربايد ديده هاي ايشان هرکجا روشن شود ايشان اندر
فيه واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب
روشنايي وچون تاريک شود بر ايشان بايستند واگر خواهد خداي ببردي
بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير
شنوايي ايشان و بينايي ايشان که خداي بر همه چيزي تواناست
يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم
يا مردمان بپرستيد پروردگار خود را آنکه بيافريد شما را
والذين من قبلكم لعلكم تتقون الذي
و آن کساني که پيش از شما اند تا مگر شما بپرهيزيد آنکس که
جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل
بکرد مر شما را زمين گسترده و آسمان بر آورده و فرو آورد
من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا
از آسمان آبي پس بيرون آورد بدان آب ميوه هاي روزي
لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون
مر شما را مکنيد خداي را همانندان و شما ميدانيد
وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فأتوا
و اگر هستيد شما در شک از آنچه فرو فرستاديم بر بنده ما بياريد
بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون
سورتي از همچون وي و بخوانيد گواهان خويش را از غير
الله ان كنتم صادقين فان لم تفعلوا ولن
خداي اگر هستيد راستگويان اگر نکنيد و هرگز
تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة
نکنيد بپرهيزيد آتشي را آنکه هيزم وي مردم و سنگ است
اعدت للكافرين وبشر الذين آمنوا وعملوا
ساخته کرده شده است کافران را و مژده ده آنکسان را که گرويدند و کردند

كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَا

چون ایشان که بگرویدند مردمان گویند ای بگرویم چو آنانک بگرویدند نادانا

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

بدان بدرستی که ایشان ایشانند نادانان و لکن ایشان نمیدانند

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى

و چون به بینند آنها که بگرویدند گفتند بگرویدیم و چون خالی شوند با

شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۝

مهتران خویش گویند که ما با شماییم بدرستی که ما استهزا کنندگانیم

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

خدای باداشت استهزای ایشان بدهد و فرو گذارد ایشان را در بیراهی ایشان سرگشته میشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى فَمَا رَبِحَتْ

آن گروه آنها که بگرفتند گمراهی را بدل راه راست پس سود نکند

تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ مَثَلُهُمْ

بازرگانی ایشان و نبودند ایشان راه راست یابندگان مثل ایشان

كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا

چون مثل آنکسی است که برافروزد آتشی را پس چون روشن کند آنچه

حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ

گرد اوست ببرد خدای نور ایشان و بگذارد ایشان را در تاریکیها

لَا يُبْصِرُونَ ۝ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

که راه نبینند کرند گنگند کورند پس ایشان باز نگردند

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ

یا مثل ایشان چون باران است از آسمان در وی تاریکیهای و رعد

وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ

و برق کنند انگشتهای خویش را در گوشهای خویش از بانگهای

حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ

از بیم مرگ و خدای داناست بناگرویدگان نزدیک

إليك وما أنزل من قبلك وبالآخرة هم يوقنون ۝
أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون ۝
إن الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم
لم تنذرهم لا يؤمنون ۝ ختم الله على قلوبهم
وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم
عذاب عظيم ۝ ومن الناس من يقول آمنا
بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين ۝ يخادعون
الله والذين آمنوا وما يخدعون إلا أنفسهم وما
يشعرون ۝ في قلوبهم مرض فزادهم الله
مرضا ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون ۝
وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا
إنما نحن مصلحون ۝ ألا إنهم هم المفسدون
ولكن لا يشعرون ۝ وإذا قيل لهم آمنوا

ع

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ابتدا کنم بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ ذٰلِكَ ٱلْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

ای انا الله اعلم این کتاب که نیست هیچ شکی در وی

هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ

راه نماینده است مر پرهیزکاران را . آن کسها که بگروند بناپیدا

وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

و بپای میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را

يُنفِقُونَ ۝ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ

نفقه میکنند . و آنها که ایمان میآرند بدانچه فرو فرستاده

بسم الله الرحمن الرحيم

ابتدا [illegible] بخشاینده مهربان

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم ملك

شکر و سپاس مر خدای را که پروردگار عالمیانست روزی دهنده [illegible] بخشاینده پادشاه

يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين اهدنا

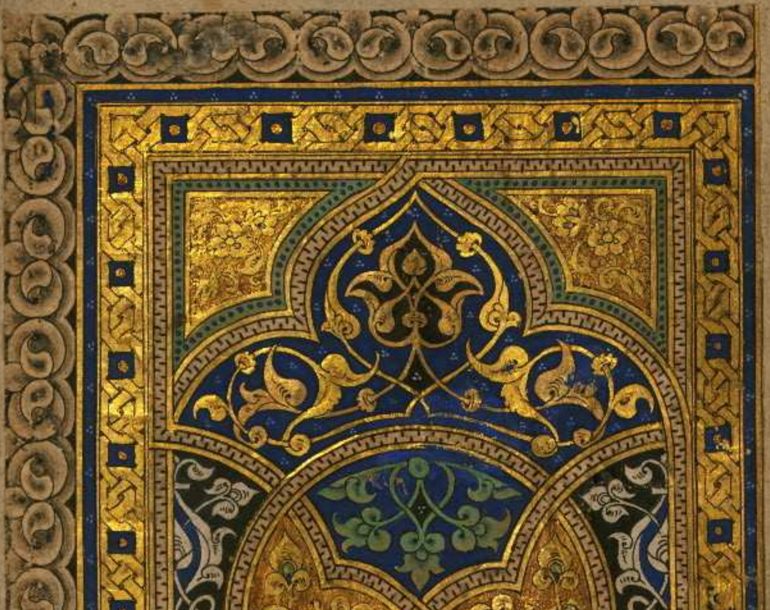
روز حساب و جزا ترا پرستیم و از تو خواهیم یاری راه نمای ما

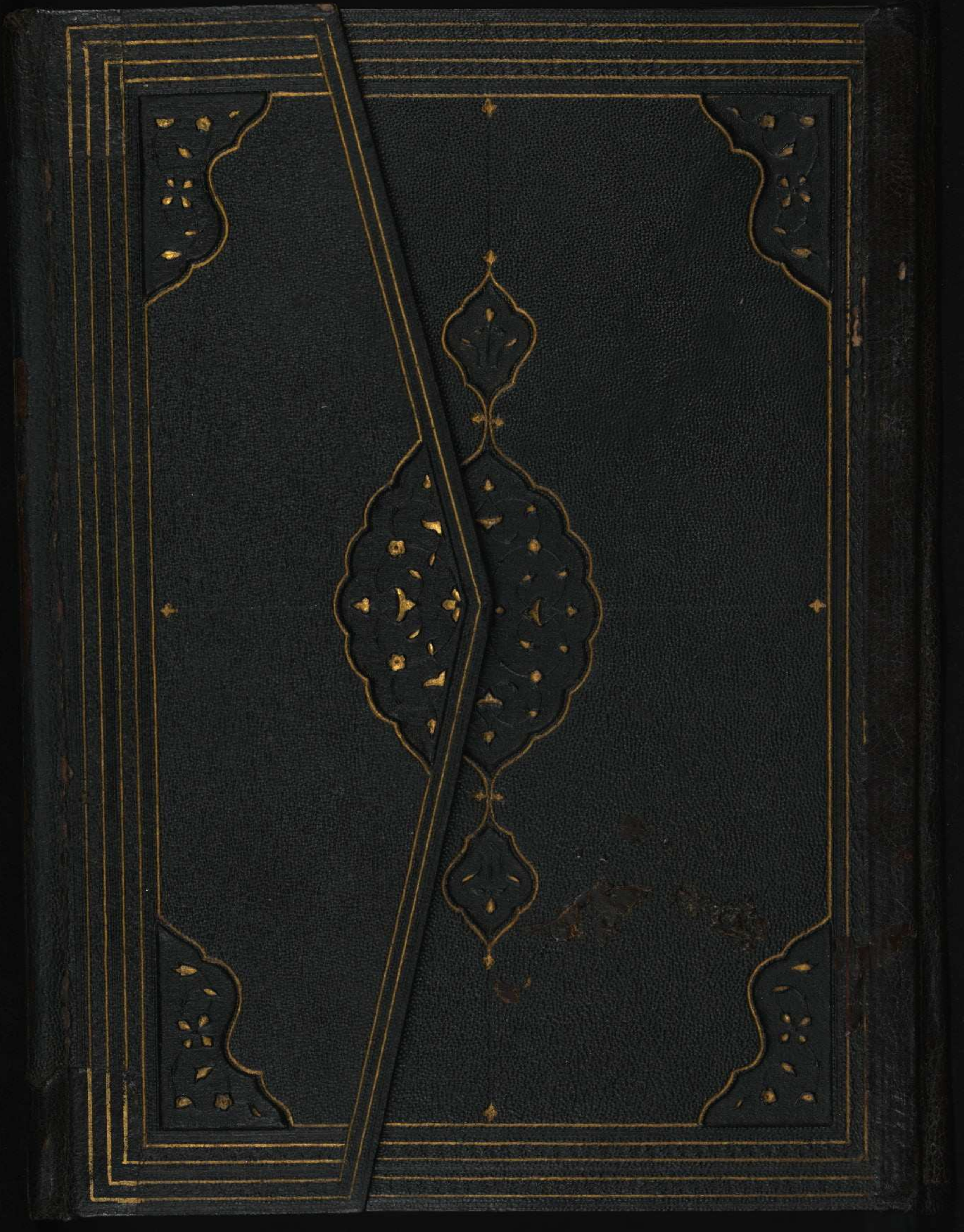
الصراط المستقيم صراط الذين انعمت

راه راست راه آنان که نعمت کردی

عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

بر ایشان نه راه آنها که خشم گرفته بر ایشانی و نه راه گمراهان

Binding The binding is not original.

Probably tenth century AH / sixteenth CE; black goatskin (with flap); gold-tooled central lobed oval with pendants and cornerpieces decorated with floral and vine motif; gold-tooled frame; doublures of brown leather with a lobed oval, pendants, and cornerpieces, all with filigree decoration on a dark blue ground

Decoration

fol. 1b:

Title: Right side of a double-page illuminated frontispiece
Form: Frontispiece
Label: This double-page illuminated frontispiece is comprised of two rectangles surrounded by a trefoil border in grisaille. The inner border is gold strapwork with blue squares. The central area is an intricate design of geometric forms and arabesques in blue, black, gold, and green.

fol. 2a:

Title: Left side of a double-page illuminated frontispiece
Form: Frontispiece
Label: This double-page illuminated frontispiece is comprised of two rectangles surrounded by a trefoil border in grisaille. The inner border is gold strapwork with blue squares. The central area is an intricate design of geometric forms and arabesques in blue, black, gold, and green.

fol. 2b:

Title: Incipit page for chapter 1 of the Qur'an
Form: Incipit
Text: Surat al-fātiha
Label: This opening page is inscribed with the first chapter of the Qur'an (Sūrat al-fātiḥah). The Qur'anic text is written in black naskh, and the Persian interlinear translation is in red.

fol. 3a:

Title: Initial verses of chapter 2 of the Qur'an
Form: Text page
Text: Sūrat al-baqarah
Label: This text page is the beginning of Sūrat al-baqarah. The black naskh is the Qur'anic text and the text in red is the interlinear Persian translation.

Provenance

Acquisition Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters bequest

Language The primary language in this manuscript is Arabic. The secondary language of this manuscript is Persian.

Colophon *432a:*
Transliteration: katabahu al-faqīru ilá Allāhi taʿālá /1/ Mubākshāhu ibn Quṭbin ghafara Allāhu /2/ dhunūbahumā wa-satara ʿuyūbahumā fī Shaʿbāni /3/ sanata thalāth wa-ʿishrīna wa-sabʿa miʾatin /4/ ḥāmidan li-Llāhi taʿālá ʿalá niʿamihi wa-muṣalliyan /5/ ʿalá nabīyihi Muḥammadin wa-ālihi al-ghurari al-kirāmi /6/ al-ṭayyibīna al-ṭāhirīna wa-musalliman taslīman /7/
Comment: Gives the name of the calligrapher Mubākshāh ibn Quṭb and the date of copying

Support material Paper

Dark cream laid Persian paper inlaid into later margins, probably in the tenth century AH / sixteenth CE

Extent Foliation: i+432+i

Collation Catchwords: None

Dimensions 13.5 cm wide by 18.5 cm high

Written surface 6.5 cm wide by 11.0 cm high

Layout Columns: 1
Ruled lines: 13
Framing lines in dark blue, black, and gold

Contents *fols. 1b - 432a:*
Title: al-Qurʾān
Hand note: Written in small naskh in black ink; sūrah headings in gold tawqīʿ outlined in black; naskh in red ink for interlinear Persian translation
Decoration note: Double-page frontispiece (fols. 1b-2a); double-page opening decoration (fols. 2b-3a); illuminated rosettes with colored dots for verse markers; frequent marginal medallions for verse counts of ten and textual dividers, such as juzʾ and rubʿ; polychrome frame

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.559
Descriptive Title	Koran
Text title	al-Qurʾān *Vernacular:* القرآن
Abstract	This illuminated copy of the Qur’an was excecuted in Shaʿbān 723 AH / 1323 CE by Mubārakshāh ibn Quṭb, honored with the epithet zarrīn qalam (golden pen). Mubārakshāh ibn Quṭb was one of the six pupils of the illustrious calligrapher Yāqūt al-Mustaʿṣimī (d. 698 AH / 1298 CE). This manuscript, with a colophon signed and dated by Mubārakshāh (fol. 432a), was produced in Ilkhanid, Iran. It opens with a double-page illuminated frontispiece of geometric design painted in blue, black, gold, and green (fols. 1b-2a). Additional ornamentation includes verse markers and textual dividers. The Qur'anic text is written in naskh script in black ink with chapter headings in gold tawqīʿ outlined in black. The Persian interlinear translation in red naskh likely belongs to a later stage of the manuscript's history, when it was rebound and furnished with new margins. The black goatskin binding has a gold-tooled design of a central lobed medallion, pendants, and cornerpieces with doublures of brown leather and filigree decoration. It probably dates to the tenth century AH / sixteenth CE.
Date	Shaʿbān 723 AH / 1323 CE
Origin	Iran
Scribe	*As-written name:* Mubārakshāh ibn Quṭb *Name, in vernacular:* مبارکشاه بن قطب *Note:* Nicknamed zarrīn qalam (golden pen), Mubārakshāh was one of the six pupils of the illustrious calligrapher Yāqūt al-Mustaʿṣimī (d. 698 AH / 1298 CE).
Form	Book
Genre	Scriptural

A digital facsimile of Walters Ms. W.559, Koran
Title: al-Qurʾān

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
http://www.thewalters.org/

Published 2011